BOHN'S

New Edition [1880], with a Supplement of upwards of 4600 New Words and Meanings.

WEBSTER'S DICTIONARY

OF THE ENGLISH LANGUAGE.

NOTE.—*The only authorized Editions of this Dictionary are those here described: no others published in England contain the Derivations and Etymological Notes of Dr. Mahn, who devoted several years to this portion of the Work.*

See page 4.

WEBSTER'S GUINEA DICTIONARY

OF THE ENGLISH LANGUAGE. Thoroughly revised and improved by CHAUNCEY A. GOODRICH, D.D., LL.D., and NOAH PORTER, D.D., of Yale College.

The peculiar features of this volume, which render it perhaps the most useful Dictionary for general reference extant, as it is undoubtedly one of the cheapest books ever published, are as follows:—

1. **Completeness.**—It contains 114,000 words—more by 10,000 than any other Dictionary; and these are, for the most part, unusual or technical terms, for the explanation of which a Dictionary is most wanted.
2. **Accuracy of Definition.**—In this department the labours of Dr. Webster were most valuable, in correcting the faulty and redundant definitions of Dr. Johnson, which had previously been almost universally adopted. In the present edition all the definitions have been carefully and methodically analysed by W. G. Webster, Esq., the Rev. Chauncey Goodrich, Prof. Lyman, Prof. Whitney, and Prof. Gilman, with the assistance and under the superintendence of Prof. Goodrich.
3. **Scientific and Technical Terms.**—In order to secure the utmost completeness and accuracy of definition, this department has been subdivided among eminent Scholars and Experts, including Prof. Dana, Prof. Lyman, &c.
4. **Etymology.**—The eminent philologist, Dr. C. F. MAHN, has devoted five years to perfecting this department.
5. **The Orthography** is based as far as possible on Fixed Principles. *In all cases of doubt an alternative spelling is given.*
6. **Pronunciation.**—This has been entrusted to Mr. W. G. WEBSTER and Mr. WHEELER, assisted by other scholars. The pronunciation of each word is indicated by typographical signs, which are explained by reference to a KEY *printed at the bottom of each page.*
7. **The Illustrative Citations.**—No labour has been spared to embody such quotations from standard authors as may throw light on the definitions, or possess any special interest of thought or language.
8. **The Synonyms.**—These are subjoined to the words to which they belong, and are very complete.
9. **The Illustrations,** which exceed 3000, are inserted, not for the sake of ornament, but to elucidate the meaning of words which cannot be satisfactorily explained without pictorial aid.

The Volume contains 1628 pages, more than 3000 Illustrations, and is sold for One Guinea. It will be found, on comparison, to be one of the cheapest Volumes ever issued. Cloth, 21*s.*; half-bound in calf, 30*s.*; calf or half-russia, 31*s.* 6*d.*; russia, £2.

To be obtained through all Booksellers.

New Edition, with a New Biographical Supplement of upwards of 9700 Names.

WEBSTER'S COMPLETE DICTIONARY

OF THE ENGLISH LANGUAGE, AND GENERAL BOOK OF LITERARY REFERENCE. With 3000 Illustrations. Thoroughly revised and improved by CHAUNCEY A. GOODRICH, D.D., LL.D., and NOAH PORTER, D.D., of Yale College.

In One Volume, Quarto, strongly bound in cloth, 1919 pages, price £1 11s. 6d.; half-calf, £2; calf or half-russia, £2 2s.; russia, £2 10s.

Besides the matter comprised in the WEBSTER'S GUINEA DICTIONARY, this volume contains the following Appendices, which will show that no pains have been spared to make it a complete Literary Reference-book:—

A Brief History of the English Language. By Professor JAMES HADLEY. This Work shows the Philological Relations of the English Language, and traces the progress and influence of the causes which have brought it to its present condition.

Principles of Pronunciation. By Professor GOODRICH and W. A. WHEELER, M.A. Including a Synopsis of Words differently pronounced by different authorities.

A Short Treatise on Orthography. By ARTHUR W. WRIGHT. Including a Complete List of Words that are spelt in two or more ways.

An Explanatory and Pronouncing Vocabulary of the Names of Noted Fictitious Persons and Places, &c. By W. A. WHEELER, M.A. This Work includes not only persons and places noted in Fiction, whether narrative, poetical, or dramatic, but Mythological and Mythical names, names referring to the Angelology and Demonology of various races, and those found in the romance writers; Pseudonyms, Nick-names of eminent persons and parties, &c., &c. In fact, it is best described as explaining every name which is not strictly *historical*. A reference is given to the originator of each name, and where the origin is unknown a quotation is given to some well-known writer in which the word occurs.

This valuable Work may also be had separately, post 8vo., 5s.

A Pronouncing Vocabulary of Scripture Proper Names. By W. A. WHEELER, M.A. Including a List of the Variations that occur in the Douay version of the Bible.

A Pronouncing Vocabulary of Greek and Latin Proper Names. By Professor THACHER, of Yale College.

An Etymological Vocabulary of Modern Geographical Names. By the Rev. C. H. WHEELER. Containing:—I. A List of Prefixes, Terminations, and Formative Syllables in various Languages, with their meaning and derivation; II. A brief List of Geographical Names (not explained by the foregoing List), with their derivation and signification, all doubtful and obscure derivations being excluded.

Pronouncing Vocabularies of Modern Geographical and Biographical Names. By J. THOMAS, M.D.

A Pronouncing Vocabulary of Common English Christian Names, with their derivations, signification, and diminutives (or nick-names), and their equivalents in several other languages.

A Dictionary of Quotations. Selected and translated by WILLIAM G. WEBSTER. Containing all Words, Phrases, Proverbs, and Colloquial Expressions from the Greek, Latin, and Modern Foreign Languages, which are frequently met with in literature and conversation.

A New Biographical Dictionary of upwards 9700 Names of Noted Persons, Ancient and Modern, including many now living—giving the Name, Pronunciation, Nationality, Profession, and Date of Birth and Death.

A List of Abbreviations, Contractions, and Arbitrary Signs used in Writing and Printing.

A Classified Selection of Pictorial Illustrations (70 pages). With references to the text.

"The cheapest Dictionary ever published, as it is confessedly one of the best. The introduction of small woodcut illustrations of technical and scientific terms adds greatly to the utility of the Dictionary."—*Churchman.*

To be obtained through all Booksellers.

WEBSTER'S DICTIONARY.

From the QUARTERLY REVIEW, *Oct.* 1873.

"Seventy years passed before JOHNSON was followed by Webster, an American writer, who faced the task of the English Dictionary with a full appreciation of its requirements, leading to better practical results."

. . . .

"His laborious comparison of twenty languages, though never published, bore fruit in his own mind, and his training placed him both in knowledge and judgment far in advance of Johnson as a philologist. Webster's 'American Dictionary of the English Language' was published in 1828, and of course appeared at once in England, where successive re-editing *has as yet kept it in the highest place as a practical Dictionary.*"

"The acceptance of an American Dictionary in England has itself had immense effect in keeping up the community of speech, to break which would be a grievous harm, not to English-speaking nations alone, but to mankind. The result of this has been that the common Dictionary must suit both sides of the Atlantic." . . . .

"The good average business-like character of Webster's Dictionary, both in style and matter, made it as distinctly suited as Johnson's was distinctly unsuited to be expanded and re-edited by other hands. Professor Goodrich's edition of 1847 is not much more than enlarged and amended, but other revisions since have so much novelty of plan as to be described as distinct works." . . . .

"The American revised Webster's Dictionary of 1864, published in America and England, is of an altogether higher order than these last [The London Imperial and Student's]. It bears on its title-page the names of Drs. Goodrich and Porter, but inasmuch as its especial improvement is in the etymological department, the care of which was committed to Dr. MAHN, of Berlin, we prefer to describe it in short as the Webster-Mahn Dictionary. Many other literary men, among them Professors Whitney and Dana, aided in the task of compilation and revision. On consideration it seems that the editors and contributors have gone far toward improving Webster to the utmost that he will bear improvement. The *vocabulary has become almost complete,* as regards usual words, *while the definitions keep throughout to Webster's simple careful style,* and the derivations are assigned with the aid of good modern authorities."

"On the whole, the Webster-Mahn Dictionary as it stands, is most respectable, and **CERTAINLY THE BEST PRACTICAL ENGLISH DICTIONARY EXTANT.**"

LONDON: GEORGE BELL & SONS, YORK STREET, COVENT GARDEN.

SPECIAL DICTIONARIES AND WORKS OF REFERENCE.

Dr. Richardson's Philological Dictionary of the ENGLISH LANGUAGE. Combining Explanation with Etymology, and copiously illustrated by Quotations from the Best Authorities. *New Edition*, with a Supplement containing additional Words and further Illustrations. In 2 vols. 4to. £4 14*s*. 6*d*. Half-bound in Russia, £5 15*s*. 6*d*. Russia, £6 12*s*.

The Supplement separately. 4to. 12*s*.

An 8vo. edition, without the Quotations, 15*s*. Half-russia, 20*s*. Russia, 24*s*.

A Supplementary English Glossary. Containing 12,000 Words or Meanings occurring in English Literature not found in any other Dictionary. With Illustrative Quotations. By T. LEWIS O. DAVIES, M.A. Demy 8vo. 16*s*.

A Dictionary of Corrupted Words which have been Perverted in Form or Meaning by False Derivation or Mistaken Analogy. By the Rev. A. S. PALMER, Author of "A Word-Hunter's Note-book." [*Immediately*.

Synonyms and Antonyms of the English Language. Collected and Contrasted. By the late Ven. C. J. SMITH, M.A. Post 8vo. 5*s*.

Synonyms Discriminated. A Catalogue of Synonymous Words in the English Language, with their various Shades of Meaning, &c. Illustrated by Quotations from Standard Writers. By the late Ven. C. J. SMITH, M.A. Demy 8vo. *New Edition, immediately*.

A Biographical Dictionary. By THOMPSON COOPER, F.S.A., Editor of "Men of the Time," and Joint Editor of "Athenæ Cantabrigienses." 1 vol. 8vo. 12*s*.

This volume is not a mere repetition of the contents of previous works. but embodies the results of many years' laborious research in rare publications and unpublished documents. Any note of omission which may be sent to the Publishers will be duly considered.

"It is an important original contribution to the literature of its class by a painstaking scholar. . . . . It seems in every way admirable, and fully to justify the claims on its behalf put forth by its editor."—*British Quarterly Review*.

A Biographical and Critical Dictionary of Painters and Engravers. With a List of Ciphers, Monograms, and Marks. By MICHAEL BRYAN. *Enlarged Edition, thoroughly revised*. [*In the press*.]

A Supplement of Recent and Living Painters. By HENRY OTTLEY. 12*s*.

The Cottage Gardener's Dictionary. With a Supplement, containing all the new plants and varieties to the year 1869. Edited by GEORGE W. JOHNSON. Post 8vo. Cloth. 6*s*. 6*d*.

THE ALDINE EDITION OF THE BRITISH POETS.

SUPPLEMENTARY SERIES.

The fifty-two volumes which have hitherto formed the well-known Aldine Series, embody the works of nearly all the more popular English poetical writers, whether lyric, epic, or satiric, up to the end of the eighteenth century. But since that time the wonderful fertility of English literature has produced many writers equal, and in some cases far superior, to the majority of their predecessors; and the widely augmented roll of acknowledged English poets now contains many names not represented in the series of "Aldine Poets."

With a view of providing for this want, and of making a series which has long held a high place in public estimation a more adequate representation of the whole body of English poetry, the Publishers have determined to issue a second series, which will contain some of the older poets, and the works of recent writers, so far as may be practicable by arrangement with the representatives of the poets whose works are still copyright.

One volume, or more, at a time will be issued at short intervals; they will be uniform in binding and style with the last fine-paper edition of the Aldine Poets, in fcap. 8vo. size, printed at the Chiswick Press. Price 5*s*. per volume.

Each volume will be edited with notes where necessary for elucidation of the text; a memoir will be prefixed, and a portrait, where an authentic one is accessible.

The following are already published:—

The Poems of William Blake. With Memoir by W. M. Rossetti, and portrait by Jeens.

The Poems of Samuel Rogers. With Memoir by Edward Bell, and portrait by Jeens.

The Poems of Thomas Chatterton. 2 vols. Edited by the Rev. W. Skeat, with Memoir by Edward Bell.

The Poems of Sir Walter Raleigh, Sir Hugh Cotton, and Selections from other Courtly Poets. With Introduction by the Rev. Dr. Hannah, and portrait of Sir W. Raleigh.

The Poems of Thomas Campbell. With Memoir by W. Allingham, and portrait by Jeens.

The Poems of George Herbert. (Complete Edition.) With Memoir by the Rev. A. B. Grosart, and portrait.

The Poems of John Keats. With Memoir by Lord Houghton, and portrait by Jeens.

Sacred Poems. Pious Ejaculations by Henry Vaughan. With Memoir by Rev. H. F. Lyte. [*In the Press.*

In Ten Volumes, price 2s. 6d. each; in half-morocco, £2 10s., or, with Plates, £3 the set.

CHEAP ALDINE EDITION OF

SHAKESPEARE'S DRAMATIC WORKS.

EDITED BY S. W. SINGER.

Uniform with the Cheap Edition of the Aldine Poets.

THE formation of numerous Shakespeare Reading Societies has created a demand for a cheap portable edition, with LEGIBLE TYPE, that shall provide a sound text with such notes as may help to elucidate the meaning and assist in the better understanding of the author. The Publishers therefore determined to reprint Mr. Singer's well-known Edition, published in 10 vols., small 8vo., for some time out of print, and issue it in a cheap form, uniform with the well-known Aldine Edition of British Poets.

CONTENTS.

Vol. I. The Life of Shakespeare. The Tempest. The Two Gentlemen of Verona. The Merry Wives of Windsor. Measure for Measure.

Vol. II. Comedy of Errors. Much Ado about Nothing. Love's Labour Lost. Midsummer Night's Dream. Merchant of Venice.

Vol. III. As You Like It. Taming of the Shrew. All's Well that Ends Well. Twelfth Night, or What You Will.

Vol. IV. Winter's Tale. Pericles. King John. King Richard II.

Vol. V. King Henry IV., Parts I. and II. King Henry V.

Vol. VI. King Henry VI., Parts I. II. and III. King Richard III.

Vol. VII. King Henry VIII. Troilus and Cressida. Coriolanus.

Vol. VIII. Titus Andronicus. Romeo and Juliet. Timon of Athens. Julius Cæsar.

Vol. IX. Macbeth. Hamlet. King Lear.

Vol. X. Othello. Antony and Cleopatra. Cymbeline.

Uniform with the above, price 2s. 6d; in half-morocco, 5s.

CRITICAL ESSAYS ON THE PLAYS OF SHAKESPEARE,

BY WILLIAM WATKISS LLOYD;

Giving a succinct account of the origin and source of each play, where ascertainable and careful criticisms on the subject-matter of each.

A few copies of this Work have been printed to range with the fine-paper Edition of the Aldine Poets. The price for the Eleven Volumes (not sold separately) is £2 15s.

LONDON: GEORGE BELL & SONS, YORK STREET, COVENT GARDEN.

POCKET VOLUMES.

A Series of Select Works of Favourite Authors, adapted for general reading, moderate in price, compact and elegant in form, and executed in a style fitting them to be permanently preserved. Imperial 32mo., cloth.

Gatty's Parables from Nature. 2 vols. 5s.

Captain Marryat's Masterman. Ready, 2s. 6d.

Lamb's Elia. Eliana and Last Essay with Memoir, by Barry Cornwall. 2 vols. 5s.

Bacon's Essays. 2s. 6d.

Burns's Poems. 3s.

——— **Songs.** 3s.

Coleridge's Poems. 3s.

C. Dibdin's Sea Songs and Ballads. And others. 3s.

Midshipman, The. Autobiographical Sketches of his own early Career, by Captain Basil Hall, R.N., F.R.S. 3s. 6d.

Lieutenant and Commander. By Captain Basil Hall, R.N., F.R.S. 3s. 6d.

George Herbert's Poems. 2s. 6d.

——— **Remains.** 2s.

George Herbert's Works. 3s. 6d.

The Sketch Book. By Washington Irving. 3s. 6d.

Tales of a Traveller. By Washington Irving. 3s. 6d.

Charles Lamb's Tales from Shakspeare. 3s.

Longfellow's Evangeline and Voices, Sea-side, and Poems on Slavery. 3s.

Milton's Paradise Lost. 3s.

——— **Regained, & other Poems.** 3s.

Robin Hood Ballads. 3s.

Southey's Life of Nelson. 3s.

Walton's Complete Angler. *Portraits and Illustrations.* 3s.

——— **Lives of Donne, Wotton,** Hooker, &c. 3s. 6d.

White's Natural History of Selborne. 3s. 6d.

Shakspeare's Plays & Poems. Keightley's Edition. 13 Vols. in cloth case, 21s.

ELZEVIR SERIES.

Small fcap. 8vo.

These Volumes are issued under the general title of "Elzevir Series," to distinguish them from other collections. This general title has been adopted to indicate the spirit in which they are prepared; that is to say, with the greatest possible accuracy as regards text, and the highest degree of beauty that can be attained in the workmanship.

They are printed at the Chiswick Press, on fine paper, with wide margins, and issued in a neat cloth binding.

Longfellow's Evangeline, Voices, Sea-side and Fire-side. 4s. 6d. *With Portrait.*

——— **Hiawatha, and The Golden** Legend. 4s. 6d.

——— **Wayside Inn, Miles Standish,** Spanish Student. 4s. 6d.

Burns's Poetical Works. 4s. 6d. *With Portrait.*

——— **Songs and Ballads.** 4s. 6d.

These Editions contain all the copyright pieces published in the Aldine Edition.

Cowper's Poetical Works. 2 vols., each 4s. 6d. *With Portrait.*

Coleridge's Poems. 4s. 6d. *With Portrait.*

Irving's Sketch Book. 5s. *With Portrait.*

——— **Tales of a Traveller.** 5s.

Milton's Paradise Lost. 4s. 6d. *With Portrait.*

——— **Regained.** 4s. 6d.

Shakspeare's Plays and Poems. Carefully edited by Thomas Keightley. In seven volumes. 5s. each.

Southey's Life of Nelson. 4s. 6d. *With Portrait of* Nelson.

Walton's Angler. 4s. 6d. *With a Frontispiece.*

——— **Lives of Donne, Hooker,** Herbert, &c. 5s. *With Portrait.*

HISTORY AND TRAVELS.

Rome and the Campagna. A Historical and Topographical Description of the Site, Buildings, and Neighbourhood of ancient Rome. By the Rev. ROBERT BURN, late Fellow and Tutor of Trinity College, Cambridge. With eighty engravings by JEWITT, and numerous Maps and Plans, and an Appendix, bringing the Work down to 1876. Demy 4to. £3 3*s.*

Old Rome. A Handbook of the Ruins of the Ancient City and the Campagna, for the use of Travellers. By R. BURN, M.A. With Illustrations, Maps, and Plans. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

Ancient Athens; its History, Topography, and Remains. By THOMAS HENRY DYER, LL.D., Author of "The History of the Kings of Rome." Super-royal 8vo. Illustrated, cloth. £1 5*s.*

The History of the Kings of Rome. By Dr. T. H. DYER, Author of the "History of the City of Rome;" "Pompeii: its History, Antiquities," &c., with a Prefatory Dissertation on the Sources and Evidence of Early Roman History. 8vo. 16*s.*

Modern Europe, from the Fall of Constantinople in 1453. By THOMAS HENRY DYER, LL.D. Second Edition, Revised and Continued. In 5 vols. £2 12*s.* 6*d.*

The Decline of the Roman Republic. By the late GEORGE LONG, M.A., Editor of "Cæsar's Commentaries," "Cicero's Orations," &c. 8vo.
Vol. I. From the Destruction of Carthage to the End of the Jugurthine War. 14*s.*
Vol. II. To the Death of Sertorius. 14*s.*
Vol. III. Including the third Mithridatic War, the Catiline Conspiracy, and the Consulship of C. Julius Cæsar. 14*s.*
Vol. IV. History of Cæsar's Gallic Campaigns and of contemporaneous events. 14*s.*
Vol. V. From the Invasion of Italy by Julius Cæsar to his Death. 14*s.*

A History of England during the Early and Middle Ages. By C. H. PEARSON, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford, and late Lecturer in History at Trinity College, Cambridge. Second Edition, revised and enlarged. 8vo. Vol. I. to the Death of Cœur de Lion. 16*s.* Vol. II. to the Death of Edward I. 14*s.*

Historical Maps of England. By C. H. PEARSON, M.A. Folio. Second Edition, revised. 31*s.* 6*d.*
An Atlas containing Five Maps of England at different periods during the Early and Middle Ages.

The Desert of the Exodus. Journeys on Foot in the Wilderness of the Forty Years' Wanderings, undertaken in connection with the Ordnance Survey of Sinai and the Palestine Exploration Fund. By E. H. PALMER, M.A., Lord Almoner's Professor of Arabic and Fellow of St. John's College, Cambridge, Member of the Asiatic Society, and of the Société de Paris. With Maps, and numerous Illustrations from Photographs and Drawings taken on the spot by the Sinai Survey Expedition and C. F. TYRWHITT DRAKE. 2 vols. 8vo. 28*s.*

STANDARD WORKS.

Corpus Poetarum Latinorum. Edited by E. WALKER. One thick vol. 8vo. Cloth, 18*s.*

Containing.—Catullus, Lucretius, Virgilius, Tibullus, Propertius, Ovidius, Horatius, Phaedrus, Lucanus, Persius, Juvenalis, Martialis, Sulpicia, Statius, Silius Italicus, Valerius Flaccus, Calpurnius Siculus, Ausonius, and Claudianus.

Cruden's Concordance to the Old and New Testament, or an Alphabetical and Classified Index to the Holy Bible, specially adapted for Sunday School Teachers, containing nearly 54,000 references. Thoroughly revised and condensed by G. H. HANNAY. Fcap. 2*s.*

Perowne (Canon). The Book of Psalms. A New Translation, with Introductions and Notes, Critical and Explanatory. By the Very Rev. J. J. STEWART PEROWNE, Dean of Peterborough. 8vo. Vol. I., Fifth Edition, 18*s.*; Vol. II., Fifth Edition, 16*s.*

——— ABRIDGED EDITION for Schools. Third Edition. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

Adams (Dr. E.). The Elements of the English Language. By ERNEST ADAMS, Ph.D. Eighteenth Edition. Post 8vo. 4*s.* 6*d.*

Whewell (Dr.). Elements of Morality, including Polity. By W. WHEWELL, D.D., formerly Master of Trinity College, Cambridge. Fourth Edition. In 1 vol. 8vo. 15*s.*

BIOGRAPHIES BY THE LATE SIR ARTHUR HELPS, K.C.B.

The Life of Hernando Cortes, and the Conquest of MEXICO. Dedicated to Thomas Carlyle. 2 vols. Crown 8vo. 15*s.*

The Life of Christopher Columbus, the Discoverer of AMERICA. Fourth Edition. Crown 8vo. 6*s.*

The Life of Pizarro. With Some Account of his Associates in the Conquest of Peru. Second Edition. Crown 8vo. 6*s.*

The Life of Las Casas, the Apostle of the Indies. Second Edition. Crown 8vo. 6*s.*

The Life and Epistles of St. Paul. By THOMAS LEWIN, Esq., M.A., F.S.A., Trinity College, Oxford, Barrister-at-Law, Author of "Fasti Sacri," "Siege of Jerusalem," "Cæsar's Invasion," "Treatise on Trusts," &c. With upwards of 350 Illustrations finely engraved on Wood, Maps, Plans, &c. Fourth Edition. In 2 vols., demy 4to. £2 2*s.*

"This is one of those works which demand from critics and from the public, before attempting to estimate its merits in detail, an unqualified tribute of admiration. The first glance tells us that the book is one on which the leisure of a busy lifetime and the whole resources of an enthusiastic author have been lavished without stint. . . . This work is a kind of British Museum for this period and subject in small compass. It is a series of galleries of statues, gems, coins, documents, letters, books, and relics, through which the reader may wander at leisure, and which he may animate with his own musings and reflections It must be remembered throughout that this delightful and instructive collection is the result of the devotion of a lifetime, and deserves as much honour and recognition as many a museum or picture-gallery which has preserved its donor's name for generations."—*Times.*

ILLUSTRATED OR POPULAR EDITIONS OF STANDARD WORKS.

Dante's Divine Comedy. Translated by the Rev. HENRY FRANCIS CARY. With all the Author's Copyright Emendations. Post 8vo. 3s. 6d.

Shakespeare. Shakespeare's Plays and Poems. With Notes and Life by CHARLES KNIGHT, and 40 engravings on wood by HARVEY. Royal 8vo. Cloth. 10s. 6d.

Fielding. Works of Henry Fielding, complete. With Memoir of the Author by THOMAS ROSCOE, and 20 Plates by GEORGE CRUIKSHANK. Medium 8vo. 14s.

Fielding. The Novels separately. With Memoir by THOMAS ROSCOE, and Plates by GEORGE CRUIKSHANK. Medium 8vo. 7s. 6d.

Swift. Works of Jonathan Swift, D.D. Containing interesting and valuable passages not hitherto published. With Memoir of the Author by THOMAS ROSCOE. 2 vols. Medium 8vo. 24s.

Smollett. Miscellaneous Works of Tobias Smollett. Complete in 1 vol. With Memoir of the Author by THOMAS ROSCOE. 21 Plates by GEORGE CRUIKSHANK. Medium 8vo. 14s.

Lamb. The Works of Charles Lamb. With a Memoir by Sir THOMAS NOON TALFOURD. Imp. 8vo. 10s. 6d.

Goldsmith's Poems. Illustrated. 16mo. 2s. 6d.

Wordsworth's White Doe of Rylstone; or, the Fate of THE NORTONS. Illustrated. 16mo. 3s. 6d.

Longfellow's Poetical Works. With nearly 250 Illustrations by BIRKET FOSTER, TENNIEL, GODWIN, THOMAS, &c. In 1 vol. 21s.

Longfellow's Evangeline. Illustrated. 16mo. 3s. 6d.

Longfellow's Wayside Inn. Illustrated. 16mo. 3s. 6d.

Adelaide Anne Procter's Legends and Lyrics. The Illustrated Edition. With Additional Poems, and an Introduction by CHARLES DICKENS, a Portrait by JEENS, and 20 Illustrations by Eminent Artists, and a short Memoir by Mrs. EWING. Fcap. 4to. Ornamental cloth. 21s.

Mrs. Gatty's Parables from Nature. A Handsomely Illustrated Edition; with Notes on the Natural History, and numerous Full-page Illustrations by the most eminent Artists of the present day. *New complete edition, with Short Memoir by* J. H. EWING. Fcap. 4to. 21s.

The Book of Gems. Selections from the British POETS. Illustrated with upwards of 150 Steel Engravings. Edited by S. C. HALL. 3 vols. Handsomely bound in walnut. 21s. each.

FIRST SERIES—CHAUCER TO DRYDEN.
SECOND SERIES—SWIFT TO BURNS.
THIRD SERIES—WORDSWORTH TO TENNYSON.

BOOKS FOR THE YOUNG.

CAPTAIN MARRYAT'S BOOKS FOR BOYS.

Poor Jack. With Sixteen Illustrations after Designs by CLARKSON STANFIELD, R.A. Twenty-second Edition. Post 8vo., 3*s.* 6*d.* Gilt, 4*s.* 6*d.*

——— People's Edition, Illustrated. Demy 4to., 6*d.*

——— Cheap Edition. Fcap. 8vo., 6*d.*

The Mission; or, Scenes in Africa. With Illustrations by JOHN GILBERT. Post 8vo., 3*s.* 6*d.* Gilt, 4*s.* 6*d.*

The Settlers in Canada. With Illustrations by GILBERT and DALZIEL. Post 8vo., 3*s.* 6*d.* Gilt, 4*s.* 6*d.*

The Privateers Man. Adventures by Sea and Land IN CIVIL AND SAVAGE LIFE, ONE HUNDRED YEARS AGO. Illustrated with Eight Steel Engravings. Post 8vo., 3*s.* 6*d.* Gilt, 4*s.* 6*d.*

Masterman Ready; or, the Wreck of the Pacific. Embellished with Ninety-three Engravings on Wood. Post 8vo., 3*s.* 6*d.* Gilt, 4*s.* 6*d.*

——— People's Edition, Illustrated. Demy 4to., 6*d.*

——— Cheap Edition. Fcap. 8vo., 6*d.*

The Pirate and Three Cutters. Illustrated with Eight Steel Engravings from Drawings by CLARKSON STANFIELD, R.A. With a Memoir of the Author. Post 8vo., 3*s.* 6*d.* Gilt, 4*s.* 6*d.*

A Boy's Locker. A Smaller Edition of the above Tales, in 12 volumes, enclosed in a compact cloth box. 21*s.*

Hans Christian Andersen's Tales for Children. With Forty-eight Full-page Illustrations by Wehnert, and Fifty-seven Small Engravings on Wood by W. THOMAS. A new Edition. Very handsomely bound. 6*s.*

Hans Christian Andersen's Fairy Tales and Sketches. Translated by C. C. PEACHEY, H. WARD, A. PLESNER, &c. With 104 Illustrations by OTTO SPECKTER and others. 6*s.*

This volume contains several tales that are in no other Edition published in this country, and with the above volume it forms the most complete English Edition.

Mrs. Alfred Gatty's Presentation Box for Young PEOPLE. Containing "Parables from Nature," "Aunt Judy's Tales," and other Popular Books, 9 volumes in all, beautifully printed, neatly bound, and enclosed in a cloth box. 31*s.* 6*d.* Any single volume at 3*s.* 6*d.*

Anecdotes of Dogs. By EDWARD JESSE. With Illustrations. Post 8vo. Cloth. 5*s.* With Thirty-four Steel Engravings after COOPER, LANDSEER, &c. 7*s.* 6*d.*

The Natural History of Selborne. By GILBERT WHITE. Edited by JESSE. Illustrated with Forty Engravings. Post 8vo. 5*s.*; or with the Plates Coloured, 7*s.* 6*d.*

A Poetry Book for Schools. Illustrated with Thirty-seven highly-finished Engravings by C. W. COPE, R.A., HELMSLEY, PALMER, SKILL, THOMAS, and H. WEIR. Crown 8vo. 1*s.*

Select Parables from Nature. By Mrs. GATTY. For the Use of Schools. Fcap. 1*s.*

Besides being reprinted in America, selections from Mrs. Gatty's Parables have been translated and published in the German, French, Italian, Russian, Danish, and Swedish languages.

SOWERBY'S ENGLISH BOTANY:

Containing a Description and Life-size coloured Drawing of every British Plant. Edited and brought up to the Present Standard of Scientific Knowledge by T. BOSWELL (formerly SYME), LL.D. F.L.S., &c. With Popular Descriptions of the Uses, History, and Traditions of each Plant, by Mrs. LANKESTER, Author of "Wild Flowers Worth Notice," "The British Ferns," &c. The Figures by J. E. SOWERBY, JAMES SOWERBY, F.L.S., J. DE. C. SOWERBY, F.L.S., and J. W. SALTER, A.L.S. In Eleven Volumes, super-royal 8vo.; or in 83 Parts, 5s. each.

"Under the editorship of T. Boswell Syme, F.L.S., assisted by Mrs. Lankester, 'Sowerby's English Botany,' when finished, will be exhaustive of the subject, and worthy of the branch of science it illustrates. . . In turning over the charmingly executed hand-coloured plates of British plants which encumber these volumes with riches, the reader cannot help being struck with the beauty of many of the humblest flowering weeds we tread on with careless step. We cannot dwell upon many of the individuals grouped in the splendid bouquet of flowers presented in these pages, and it will be sufficient to state that the work is pledged to contain a figure of every wild flower indigenous to these isles."—*Times.*

"Will be the most complete Flora of Great Britain ever brought out. This great work will find a place wherever botanical science is cultivated, and the study of our native plants, with all their fascinating associations, held dear."—*Athenæum.*

"A clear, bold, distinctive type enables the reader to take in at a glance the arrangement and divisions of every page. And Mrs. Lankester has added to the technical description by the editor an extremely interesting popular sketch, which follows in smaller type. The English, French, and German popular names are given, and, wherever that delicate and difficult step is at all practicable, their derivation also. Medical properties, superstitions, and fancies, and poetic tributes and illusions, follow. In short there is nothing more left to be desired."—*Guardian.*

"Without question, this is the standard work on Botany, and indispensable to every botanist. . . . The plates are most accurate and beautiful, and the entire work cannot be so strongly recommended to all who are interested in botany."—*Illustrated News.*

Sold separately, prices as follows:—

	Bound cloth.			Half morocco.			Morocco elegant.		
	£	s.	d.	£	s.	d.	£	s.	d.
Vol. I. (Seven Parts)	1	18	0	2	2	0	2	8	6
II. ditto	1	18	0	2	2	0	2	8	6
III. (Eight Parts)	2	3	0	2	7	0	2	13	6
IV. (Nine Parts)	2	8	0	2	12	0	2	18	6
V. (Eight Parts)	2	3	0	2	7	0	2	13	6
VI. (Seven Parts)	1	18	0	2	2	0	2	8	6
VII. ditto	1	18	0	2	2	0	2	8	6
VIII. (Ten Parts)	2	13	0	2	17	0	3	3	6
IX. (Seven Parts)	1	18	0	2	2	0	2	8	6
X. ditto	1	18	0	2	2	0	2	8	6
XI. (Six Parts)	1	13	0	1	17	0	2	3	6

Or, the Eleven Volumes, 22*l.* 8*s.* in cloth; 24*l.* 12*s.* in half-morocco; and 28*l.* 3*s.* 6*d.* whole morocco.

A Supplementary Volume, containing ferns and other cryptogami, with an Index to the whole work, is in preparation by Professor BOSWELL (formerly SYME).

LONDON: GEORGE BELL & SONS, YORK STREET, COVENT GARDEN.

LIBRARY OF NATURAL HISTORY.

"Each volume is elegantly printed in royal 8vo., and illustrated with a very large number of well-executed engravings, printed in colours. . . . . They form a complete library of reference on the several subjects to which they are devoted, and nothing more complete in their way has lately appeared."—*The Bookseller.*

BREE'S BIRDS OF EUROPE AND THEIR EGGS, not observed in the British Isles. With 252 beautifully coloured Plates. Five vols. *5l. 5s.*

COUCH'S HISTORY OF THE FISHES OF THE BRITISH ISLANDS. With 252 carefully coloured Plates. Four vols. *4l. 4s.*

GATTY'S (MRS. ALFRED) BRITISH SEAWEEDS. Numerous coloured Illustrations. Two vols. *2l. 10s.*

HIBBERD'S (SHIRLEY) NEW AND RARE BEAUTIFUL-LEAVED PLANTS. With 64 coloured Full-page Illustrations. Executed expressly for this work. One vol. *1l. 5s.*

LOWE'S NATURAL HISTORY OF BRITISH AND EXOTIC FERNS. With 479 finely coloured Plates. Eight vols. *6l. 6s.*

LOWE'S OUR NATIVE FERNS. Illustrated with 79 coloured Plates and 900 Wood Engravings. Two vols. *2l. 2s.*

LOWE'S NATURAL HISTORY OF NEW AND RARE FERNS. Containing Species and Varieties not included in "Ferns, British and Exotic." 72 coloured Plates and Woodcuts. One vol. *1l. 1s.*

LOWE'S NATURAL HISTORY OF BRITISH GRASSES. With 74 finely coloured Plates. One vol. *1l. 1s.*

LOWE'S BEAUTIFUL-LEAVED PLANTS: being a description of the most beautiful-leaved Plants in cultivation in this country. With 60 coloured Illustrations. One vol. *1l. 1s.*

MAUNDS' BOTANIC GARDEN. New Edition. Edited by J. C. NIVEN, Curator of the Botanic Gardens, Hull. With 250 coloured Plates, giving 1247 figures. Six vols. *12l. 12s.*

MORRIS' HISTORY OF BRITISH BIRDS. With 360 finely coloured Engravings. Six vols. *6l. 6s.*

MORRIS' NESTS AND EGGS OF BRITISH BIRDS. With 223 beautifully coloured Engravings. Three vols. *3l. 3s.*

MORRIS' BRITISH BUTTERFLIES. With 71 beautifully coloured Plates. One vol. *1l. 1s.*

MORRIS' BRITISH MOTHS. With coloured Illustrations of nearly 2000 specimens. Four vols. *6l. 6s.*

TRIPP'S BRITISH MOSSES. With 39 coloured Plates, containing a figure of each species. Two vols. *2l. 10s.*

WOOSTER'S ALPINE PLANTS First Series. With 54 coloured Plates. *25s.*

WOOSTER'S ALPINE PLANTS. Second Series. With 54 coloured Plates. *25s.*

LONDON: GEORGE BELL & SONS, YORK STREET, COVENT GARDEN.

STANDARD WORKS

PUBLISHED BY

GEORGE BELL & SONS.

*** *For List of* BOHN'S LIBRARIES *see the end of the Volume.*

PETRI PAULI DOBREE

ADVERSARIA

CUM PRÆFATIONE

GUILELMI WAGNERI.

VOLUMEN I.

ADVERSARIA AD HISTORICOS
PHILOSOPHOS ORATORES
PRÆTER DEMOSTHENEM
SPECTANTIA.

LONDON: GEORGE BELL AND SONS,
YORK STREET, COVENT GARDEN.
1883.

PRÆFATIO
GUILELMI WAGNERI.

Quamquam haud ita multa habeo quae novae huic Dobraei Adversariorum editioni praemittam, tamen non nulla et de auctore libri deque ipso libro, et de me (quippe qui aliquam certe partem habeam in eo iterum edendo) hoc loco dicere non inutile visum est.

Natus est Petrus Paulus Dobraeus in insula Guernsey anno MDCCLXXXIII. primis litterarum elementis imbutus est in ludo litterario Valpyi tum temporis in vico cui *Reading* est nomen florente: inde vero profectus est Cantabrigiam ibique ascriptus est collegio S. S. Trinitatis a. MDCCC. ubi in litterarum studiis tam bene profecit ut gradum baccalaurei artium obtineret anno huius saeculi quarto, posteaque inter socios nobilissimi illius collegii reciperetur, quod (cum ut alios praetermittam) inclaruisset antea nomine *Bentlei*, criticorum principis, severi olim magistri (hoc enim nomine insigniuntur collegii moderatores vel praesides), tum gaudebat socio illustrissimo Ricardo *Porsono*: nunc idem possidet *Munronem*, Lucreti editorem doctissimum eorumque qui nunc sunt in Britannia philologorum facile principem. in hac igitur

vetusta Musarum sede omnibus et vitae amoenitatibus et studiorum adminiculis abundante vereque regia magnificentia extructa Dobraeus reliquam vitae partem consumpsit, litterarum studiis deditus. cum autem in Porsoni intimam familiaritatem pervenisset, factum est ut eius exemplum secutus graecis litteris operam navaret praecipuam graecosque scriptores maiore animi attentione perlegeret quam latinos: quamquam omnino initio huius saeculi et in Britannia et apud nos graecarum litterarum studia philologorum animos multo magis tenuisse notum est quam litteras latinas. neque tamen dixerim Dobraeum ad solius Porsoni exemplum se totum finxisse atque formasse, sed ut ingenue fatear, videtur mihi Porsoni timidam quandam sapientiam cautionemque haud iniuria abiecisse et in re critica factitanda ipsum magistrum audacia superasse. quod non sum nescius Britannis longe aliter videri, hominibus plerumque cautissimis nimiaque anxietate vulgatas quas dicunt lectiones conservantibus: quasi vel minima sit auctoritas „vulgatae" lectionis, nisi ea et codicibus praestantissimis firmetur et in examen vocata rationis (quam centum codicibus potiorem esse praeclare olim dixit Bentleius) iudicium subire possit. itaque Porsonus maior fortasse fuisset si non numquam audaciae indulgere voluisset; sed ita caute vestigia ponere solet, ut errores vix commiserit. quid? nonne magnum est tales errores committere quales sunt Bentlei? periclitatur enim ingenium suum Bentleius nimiaque audacia persaepe abripitur ad ea temptanda, quae ceteris plane inaccessa atque ardua videntur: iam si victoriam reportat, admiramur doctam audaciam hominis ingeniosissimi: sin vero eius sententiam probare nequeamus, attamen plerumque indu-

cimur ad rem iterum pensitandam novasque argumentorum vias pervestigandas. ut igitur breviter dicam, semper fere credimus Porsono summamque eius diligentiam et circumspectam cautionem laudamus; persaepe non persuadet nobis Bentleius. at critices rationem ab hoc potius discimus quam ab illo.

Sed ad Dobraeum redeamus. is igitur cum summus esset Porsoni amicus, eo mortuo selectus est a collegii sociis, ut quae magnus ille criticus ingenii industriaeque monumenta reliquerat (omnia vero amplae atque splendidae collegii bibliothecae accesserant) colligeret atque ederet. quod ne statim faceret Dobraeus impeditus est et morbo gravi diuturnoque et itinere in Hispaniam suscepto. quibus de causis factum est ut anno demum h. s. vigesimo editio Pluti Aristophaneae notis Porsoni et Dobraei instructa prodiret, cui adiecit Porsoni notas de Aristophane quotquot supererant omnes. Duobus annis post Photii lexicon quod Porsonus magna cum cura descripserat e codice Galeano edendum curavit. quam editionem bibliopolae Lipsienses repetierunt in Germania anno insequente. eo ipso autem anno Dobraeus electus est graecarum litterarum professor regius: quod tamen munus honorificum non diu tenuit. mortuus enim est die XXIV Septembris mensis a. MDCCCXXV.

Habes vitam simplicem neque ullis fere vicissitudinibus obnoxiam hominis diligentis atque sagacis, cuius quantum in ipso erat perpauca nunc extarent nisi pia amicorum industria adversaria eius in lucem protraxisset. quae negari non potest talia qualia nunc habemus non eo consilio a Dobraeo scripta esse ut statim ederet: itaque immane quantum discrepant ab Adversariis Madvici (ut hoc

exemplo utar), opere et diu meditato et scribendi arte expolito. patet igitur non expectandam hic esse elegantiam sermonis latini, quam quasi data opera seposuisse videtur Dobraeus in his adversariis conscribendis. patet ipsum scriptorem multa fortasse reiecturum fuisse, si ei iterum ad ea emendanda redire licuisset. sed ut haec libenter concedimus, ita videtur nobis non esse dubitandum quin Dobraei amici inque eis successor eius, Iacobus Scholefield, bene de litteris graecis meruerint hoc libro „in dias luminis auras" protracto, ut non audiendus sit Anglus nescio quis qui de Dobraeo scripsit in libro alioqui minime spernendo qui inscribitur „*Penny Cyclopaedia*": is enim sic indicat „non nullas ex Dobraei observationibus sagaciter, non nullas ex eius coniecturis peringeniose factas esse: attamen dubitari posse utrum amici Dobraei sat prudenter eius nominis gloriae prospexerint necne, evulgata magna mole observationum crudarum, quas ipse Dobraeus prelo subicere vix ac ne vix quidem voluisset."[1]) Immo et Dobraei gloriae consuluit Scholefieldius et de litteris bene meruit, cum pietati parens amici ingenium prorsus interire nollet eiusque laborum vestigia superesse cuperet. quid? quod recentissima quaeque Thucydidis vel Lysiae vel Euripidis editio sat multis locis Dobraei mentionem facit: quod permulti loci eorum de quibus scripsit auctorum certissima ratione a Dobraeo sanati nunc leguntur; quod aliis in locis quamquam ipsi minus bene

[1]) „Some of his remarks are very acute, and some of his conjectures most ingenious, but it may be doubted if his friends have consulted his reputation in publishing a number of crude observations, the greater part of which were certainly never intended for the press." — Penny Cyclopædia.

res successit, tamen corruptelae sedem indicavit aliisque qui post eum venerunt viam planam ac facilem fecit? merito igitur Dobraeus inter sagacissimos Britannorum criticos numeratur, et vehementer lugeremus, si tanti ingenii immatura morte extincti labores nobis invidissent amici atque sodales. quanti vero fecerint eum amici, quam carus eis fuerit, cognoscet lector ex ipsa quam subiunximus praefatione Scholefieldi, primi Adversariorum Dobraei editoris, cuius verba honorifica ut deprimat iste, cuius modo mentionem fecimus, homo dicit „concedendum esse, Dobraeum neque fecisse quidquam neque specimen protulisse, unde eluceret eum dignum fuisse permagnis illis quibus ab amicis cumulatus esset laudibus."[1]) haec profecto aut est aerugo mera aut ignorantia artis criticae.

Iam ut ad meas in edendo hoc libro partes veniam. hoc inprimis mihi videtur cavendum esse, ne quis forte implere me editoris vicem voluisse existimet. rem narrabo. rogaverat me Calvaryus, vir honestissimus deque philologorum studiis sua quadam ratione promovendis adiuvandisque bene meritus, ut praefationem adderem novae Dobraei Adversariorum editioni, quam in bibliotheca philologa emittere apud se constituerat. hoc igitur, cum eius precibus deesse nollem, concessi: nihil amplius. iam cum decem fere plagulae typis exscriptae essent, quas ego numquam videram, ab eo petii ut mihi mitteret: in quibus, postquam accepi, non mediocrem messem errorum

---

[1]) „On the whole, it must be allowed that he has neither done nor shown a power of doing any thing to justify the extravagant encomiums of some of his friends."

typographi relictam esse animadverti. tum vero cum hoc nuntiassem, Calvaryus iterum me rogavit ut corrigendi munus susciperem. quid multa? feci et inde a plagula undecima errores typographi correxi. plus ut facerem, ut hic illic interspersis notulis aut aliis redderem quae Dobraeus non fraude, sed scribendi festinatione quasi sua profert, aut ipsi vindicarem quae recenti tempore docti quidam homines iterum protulerunt quamquam iam a Dobraeo occupata,[1]) hoc igitur ut facerem „non concessere columnae". erat enim liber iam typographo traditus, cuius rationes me multa addere non patiebantur. itaque id tantum operam dedi, ut Dobraei verba recte exscriberentur, atque editionis Cantabrigiensis graviora quaedam vitia (quae maximam partem ad accentus graecos spectant) diligenter tollerem.

Optamus igitur ut philologis nostris maximeque studiosae iuventuti, cuius commodis bibliopola prospectum esse voluit, cum librum in nostris terris haud ita frequentem magnoque pretio veneuntem iterum edendum curaret, grata acceptaque veniant Dobraei Adversaria.

Scribebam Hamburgi,
die IX. Octobris mensis
a. MDCCCLXXIII.

[1]) Ut in prima libri pagina subsistam, e coniecturis Herodoteis ibi prolatis una occupata erat a Reiskio, felicissimo coniectore, altera autem nuper tamquam nova prolata est a Krügero, homine doctissimo.

PRÆFATIO

IACOBI SCHOLEFIELDI.

Mortem obiit Dobraeus noster, in ipso floris aetate, die septimo calendas Octobres anno 1825. vir, si quis alius, post magnum illum Porsonum Graecarum literarum cultor diligentissimus, et non cathedrae modo successor Porsonianae, sed ingenii et doctrinae. Ipse aliquandiu Porsoni amicitia usus, plura quidem cum amico communia, illud vero dissimile habuit, quod pauca memoriae, plurima, *velut fidis sodalibus*, *libris* commiserat. Meminerat sane, e magnis illis eruditionis et scientiae thesauris, quos mente nimium memori reposuerat Porsonus, quantum hac ipsa de causa periisset, quantulum superstes posteris esset traditum; unde fiebat ut, tempestive monitus, ipse quae inter legendum adnotaverat, diligenter exscriberet; postea, si quid temere effudisset, correcturus; si quid obscurius, explicaturus. Et quidem fere omnia perlegerat, omnia fere notis vel plenius vel parcius illustraverat; adeo ut schedas ipsius uberrimas post mortem inspicienti videretur Vir egregius in animo habuisse, modo vita superfuisset, pene universam omnium scriptorum seriem curis concinnare luculentis.

Quo minus tamen, praeter unum et alterum (*Aristophanica* scilicet Porsoni, et ejusdem *Photium*), nullum aliud opus ad exitum perduceret, duae res in causa fuerunt: exiguum vitae spatium, quod, Deo ita volente, intra annos XLIII. absolvit; deinde, judicium subtile, limatum, et ob id ipsum parum sibi placens, nihil autem suffragio suo ita comprobaturum, ut in lucem prodire pateretur, quod non

> Multa dies et multa litura coërcuit, et quod
> Perfectum decies non castigavit ad unguem.

In iis igitur quae in Oratores commentatus erat, in quos maximam curam et diligentiam impenderat; e quibus Demosthenem suum sperabamus fore ut ipse vivus prelo subjiceret;[1]) multa quidem docte, feliciter, peracute scripta, neque omnia tamen perfecta, inveniet Lector: quaedam dubitantius, quaedam forsan festinantius prolata et postea vel correcta vel corrigenda; pleraque vero ita ex intimis doctrinae penetralibus arcessita, ita criticae artis prudentia examinata, confirmata, ornata, ut sine summo tum fructu tum delectatione vix legi possint.

Lacunas quasdam, quas reliquerat V. D. si modo una aut altera voce cancellis interjecta suppleri posse viderentur, supplevi; neque idpropter, uti spero, gravius Lectori reprehendendus, neque si pauca quaedam, alioqui sane ut leviora omittenda, non omiserim, quae ut Auctorem verius exprimentia, et leporem ejus salesque in memoriam facile revocantia, amicis non ingrata fore putabam. Quae autem vel ipse semel scripta postea repudiaverat, vel ab

[1]) In Aristogitoneam priorem nonnulla adnotaverat vix tribus ante mensibus quam mortem obiit immaturam.

aliis omni ex parte occupata reperi, vel minus utilia futura judicavi, ea plerumque omnia omisi.

Me vero, quamvis talem sequi ducem in paucissimis quidem poeniteret, in nullis puderet, non tamen nunquam ab opinione ejus discedere, Lector est monendus. Ignoscat velim, si contrariam hic illic sententiam, summa brevitate conclusam, Auctoris paginae subjecerim: facilius ignoscet, si in aliis testem me praebuerim consentientem et confirmantem. In ceteris, ut quisque doctior est, sive judicio ejus omnino standum putet sive secus, Dobraei doctrinam, cognitionem, perspicacitatem non sine reverentia et desiderio suspiciet.

Paucas aliquot in Novi Testamenti libros observationes suo loco dispositas invenire neminem, opinor, pigebit. Quin in fronte exemplaris sacri libri, unde notae illae deprompiae sunt, exscripserat Vir doctissimus, quasi perpetuam sibi admonitionem, quo animi affectu limen illud sanctissimi Veritatis templi esset adeundum, *Ἐὰν μὴ στραφῆτε, καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Τῶν τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.* (Matt. xviii. 3. xix. 14.) Et sane Librum illum librorum, quem vivus parcius quidem, sed in quibusdam, nisi fallor, feliciter interpretatus erat, ita moribundus unice amplectebatur, ut tunc esset *homo unius libri*, qui antea multorum et, ut ita dicam, omnium fuerat; non id scilicet temporis se perdidisse ratus quod divino volumini insumserat, sed id potius, quod majoribus sublatum rebus ad minores contulerat; in eo certe nobis imitandus, quod cum doctrina tam singulari tantam conjunxerit in *θεόπνευστον γραφὴν* reverentiam.

Sepultus jacet, juxta Porsonum suum, in sacello Collegii S. S. Trinitatis, ubi eximiae ejus virtutes, in marmore commemoratae, Juventutis Academicae tum admirationi tum imitationi commendantur, hoc modo:

M. S.

VIRI REVERENDI PETRI PAULI DOBREE, A. M.
EX INSULA GUERNSEY ORIUNDI,
COLLEGII HUJUS S. S. TRINITATIS SOCII,
ET GRAECAE LINGUAE IN HAC ACADEMIA PROFESSORIS REGII.
VIR ERAT PROBUS, CANDIDUS, SIMPLEX,
A FASTU OMNI AC FUCO ALIENISSIMUS,
SERMONE COMIS, ANIMO AEQUABILIS AC LENIS,
ITA TAMEN UT FACILE COMMOVERETUR,
SI VEL PATRIAE VEL SINGULORUM JURA IN DISCRIMEN PUTARET ADDUCI.
AD HAS VIRTUTES ACCESSERUNT INGENIUM ACUTUM, JUDICIUM SANUM,
INDEFESSA PRO VALETUDINE INDUSTRIA,
MAGNA PHILOSOPHIAE MORALIS AC THEOLOGIAE,
MAXIMA LITERARUM LATINARUM AC GRAECARUM PERITIA,
TANTA IN CORRUPTIS VETERUM AUTORUM LOCIS
DETEGENDIS SAGACITAS, EMENDANDIS FELICITAS,
UT PORSONI, CUJUS IN FAMILIARITATE INTIME ERAT VERSATUS,
VESTIGIA VIX IMPARI GRESSU SEQUI VIDERETUR.
IMMATURA MORTE PRAEREPTUS EST, A. D. M.DCCC.XXV AETATIS XLIII.
SOROR UNICA PONI CURAVIT.

Dabam Cantabrigiae,
Die 14*to Cal. Decemb.* 1831.

NOTÆ IN HERODOTUM.

LIB. I. cap. 18. lin. 60.[1]) *ἐπολέμεε*, Alyattes sc. *ἔτεα* 23 *ῑᾱ*. Sed mox lin. 66-8, *ἔτεα ε̄*. An in priore loco legendum [*ἐπὶ*] *ἔτεα ῑᾱ*? *Bellum*, a patre sc. inchoatum, *traxit in annum* XI.

33. 39. *ἀμαθέα* alii; *ἀποπέμπεται*, Croesus sc.

56. 44-5. *Ταῦτα γὰρ ἦν τὰ προκεκριμένα 'ΕΟΝΤΑ τὸ ἀρχαῖον· τὸ μὲν Πελασγικὸν, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ἔθνος.* (Vide Porsoni Opusc. a Th. Kidd. edita, p. 260.) Lege *"ΕΘΝΕΑ*. Voces similiter repetere solet Herodotus: vide I. 68. 1-2. I. 73. 6-7. ibid. 9-10. I. 75. 43-44. I. 84. 39-40. *Ἐόντα* non requiritur: vide VII. 95. 99. (ubi proxime ad Valckenarii mentem lego, *καὶ οἱ δυωδεκαπόλιες Ἴωνες. Αἰολέες*—) Thucyd. II. 96. 98. — Vel lege *τὰ προκεκριμένα 'ΕΘΝΕΑ, ἐόντα τὸ ἀρχαῖον τὸ μὲν*— Tum c. 58. 76. *πλῆθος τῶν ἐθνέων πολλὸν* — (Vide VII. 145. fin. Valck. ad v. 2.) deinde *ἐμοίγε δοκέει*. I. 145. 37. *μέν γε* lege. Contra III. 35. 51. lege *ἐγώ τε*.

57. 58. [*τῶν*] *τὴν Πλακίην* Wess. Rarus est concursus articulorum apud Herod. II. 34. init. *τῶν τοῦ Νείλου πηγέων*. II. 91. 16. *τὸ τῆς Χέμμιος οὔνομα*. IV.

---

[1]) Scil. ut in edit. Wesseling. notantur, quae eadem notatio in ed. Gaisford. servatur. J. S.

145. 96. τῶν ἐκ τῆς Ἀργοῦς ἐπιβατέων παίδων παῖδες, ἐκ τῶν τῆς Valck. 109. 31. τὰ τῶν Wess. vi. 127. 61. τοῦ τὰ μέτρα ποιήσαντος. vii. 139. 30. [τὴν] τῶν del. *Arch.* vii. 145. 56. [τῶν] τὰ del Valck. — Malim hic τῶν pro τὴν, in quod ob ignorationem structurae mutatum fuerit, ut infra vi. 19. 39. ubi lege ex *Arch.* τὸ δὲ παρενθήκην.

24 57. 67. καὶ γὰρ δὴ οὔτε Κροτωνιᾶται Dionys. Halic. i. 29. p. 77. ed. Reisk. quam lectionem ab ipso Dionysio, non scribis, fluxisse certum est. Sed quum et alibi apud Herodotum, iii. 136. ἐκ κρότωνος MSS. quidam pro ἐκ ῥηστώνης, (quod recte ῥηστώνης emendant VV. DD.) suspicari licet Dionysium corrupto exemplari usum esse.

Sed fac veram esse lectionem Κροτωνιῆται. Crotoniatae secundum Dionysium sunt pars Pelasgorum, pulsorum e Thessalia a Deucalione. Quum igitur ne verbum quidem de hac historia hiscat Herodotus, manifestum est eum vel non audivisse, vel certe falsam credidisse.

Quod ad Κρηστώνης attinet, manifesto vitiosus est locus Steph. Byz. (Lycophronis locus est 937.) deinde quaerendum an Herodoti locus sit i. 57. an iii. 136.

De Pelasgis locus insignis Ephori apud Strabon v. p. 312. ed. Oxon.

86. 88. Interpungo. ἀποφλαυρίσειε, οἷα δὴ εἴπας· τὰ—

90. 56. ἀναρτημένον σε ἀνδρός. [Vulg. σεῦ.] Ordo est. βασιλέος ἀναρτ. ποιέειν σε χρηστὰ ἔργ. καὶ ἔπ.

94. 62. ἀποικίσθαι.

98. 55. τὸ μέν κου τι—τὸ δὲ—*partim—pars*, verte. Male Larcherus.

106. 53. χωρὶς μὲν γὰρ φόρων, ἔπρησσον παρ' ἑκάστων τὸ ἑκάστοισι ἐπέβαλλον· χωρὶς δὲ τοῦ φόρου, ἥρπαζον περιελαύνοντες ὅ τι ἔχοιεν ἕκαστοι.

i. e.

χωρὶς μὲν γὰρ φόρων } { [τοὺς] ἔπρησσον παρ' ἑκάστων.
χωρὶς δὲ τοῦ φόρου } { το .... ἑκάστοισι ἐπέβαλλον.

Dele μὲν, et lege τὸ ἐπίβαλλον. Vide iv. 115. et ibi

Larcher. II. 180. VII. 23. Demosth. de Cor. 312. 2. Tum χωρὶς δὲ τοῦ φόρου—ἕκαστοι dele. ἔπρησσον III. 58. fin. 117 fin. φόρος vel φόροι III. 89. et seqq. saepissime. [1])

Ibid. 61. ἐν ἑτέροισι λόγοισι δηλώσω. Similes locutiones I. 75. et 184. II. 38. V. 36. VI. 19. et 39. VII. 93. et 213. 25

153. 44. τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὴν πρώτην εἶναι. Quaere an dici potest τὴν πρώτην εἶναι, ut τὸ νῦν εἶναι et similia, de quibus vid. quos citat Br. ad Œd. Col. 1191. Vide etiam VII. 104. 53 ἑκὼν εἶναι 143. 35. τὸ δὲ σύμπαν εἶναι. 164. 12. (et ibi Valck.) VIII. 30. 4. ἑκόντες εἶναι. Plato. Gorg. p. 499. 4. HSt. Protag. p. 315. init. κατὰ τοῦτο εἶναι. Thucyd. IV. 98. med. ἑκόντες εἶναι.

163. 86. μετὰ δὲ—ὁ δὲ—Sic 171. 28. ὅσοι δὲ—τούτοισι δέ. 185. init. forsan interpungendum, ἡ δὲ δὴ—Νίτωκρις, αὕτη δὲ—ἀρξάσης. Τοῦτο—VII. 157. 1. ἦν δὲ—τοῦτο δὴ ἤδη— vel cum *Arch.* omitte δὴ, vel cum plerisque lege δέ.

165. 14. Distingue, Κύρνον (ἐν γὰρ—Ἀλαλίῃ· Ἀργ.—τετελευτήκεε) στελ.—Male Latina versio, *Interea autem Arganth.* quod in errorem traxit Larcherum, vertentem: *Arg. étoit mort* DANS CET INTERVALLE. Vide etiam ejus notas, p. 463.

167. 46. Forsan legendum ἔλαβόν τε. Sensus certe est, *Major pars capta fuit, et lapidibus obruta.* Monstra hic facit Larcher. λαγχάνειν VI. 23. 11. sed nil ad rem.

171. 17. μετὰ δὲ—Thucydides I. 4 et 8. ipsum Minoa ait Caras expulisse.

174. 72. Interpunge et lege. καλέεται, ἀργμένης δὲ—

---

[1]) E duabus notis, diversis temporibus scriptis, conflare velim, χωρὶς γὰρ φόρων, [τοὺς] ἔπρησσον παρ᾽ ἑκάστων τὸ ἑκάστοισι ἐπίβαλλον· χωρὶς δὲ τοῦ φόρου, ἥρπαζον, κ. τ. ἑ. Repetitum in talibus δὲ neminem morabitur. Cum τὸ ἐπίβαλλον conf. etiam Div. Luc. XV. 12. J. S.

Βυβασσίης. Ἐούσης δὲ—and beginning towards the peninsula, or, *on the side of the peninsula, at Bybassia.*

Ibid. 79. Lege, *ἐντὸς δὲ ἌΝ πᾶσά σφι ἐγένετο*, scil. *ἡ χώρη ἐντὸς τοῦ ὀρύγματος.—ἐκτὸς* Valcken. i. e. ut opinor, *τῆς ἠπείρου*. Sed nil mutandum. Vide de *ἐντὸς, ἐκτὸς, εἴσω, ἔξω*, quae dixi ad Thucydidem: de *ἂν* inf. ad III. 143.

193. 15. *Δήμητρος καρπὸν—τὰ ἄλλα δένδρεα*] I. 216. 98. *θύουσι μιν καὶ ἄλλα πρόβατα*. (Vid. I. 58. 76.) IV. 179. 100. *ἄλλην τε ἑκατόμβην καὶ δὴ καὶ τρίποδα*. V. 32. 68. *Περσέων τε καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων*. VIII. 27. 67. *δόξασαι ἄλλο τι εἶναι τέρας*. Xenophon Memorabb. I. 4. 11. *τοῖς μὲν ἄλλοις ἑρπετοῖς— ἀνθρώπῳ δὲ*—Ibid. I. 2. 64. *μάλιστα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων* (*πάντων* MS. pro *ἄλλων*.) Vide me ad Demosth. F. L. p. 362. 20.

206. 30. *οὔκων ἐθελήσεις—*; Vide IV. 118. 97. et VII. 10. 50.

207. 61. *τῶὐτὸ ἀντιθήσω ἐκείνῳ*. Lege *τοῦτο*.

Ibid. 67. *διεξίωσι*. Intelligerem, *ὑπεξίωσι*, *give way to us*. Sed *διεξιέναι* Thucyd. VII. 47. unde vulgatam defende.

IN LIBRUM II.

Cap. 4. lin. 61. *ἄγουσι*. Anglice, *they reckon* (*the year*.) Vide mox 64. male Larcherus, *paroissent plus habiles*.

6. 89. Recte Aldus et pars MSS. *αὐτῆς δὲ τῆς Αἰγ.* alterum *αὐτῆς* e. v. l. ortum est: *αὗτις δὲ τῆς—αὐτὴ Αἴγυπτος* opponitur *τῇ προχύσει*.

Ibid 92. *ταύτης ὤν ἄπο*. Corrupta vox: dedebat enim, *τούτου ἄπο*, vel *ταύτης μέχρι*.

8. 18. *ἐς τὰ εἴρηται*. Inepte Larcherus intelligit *ἐς τὰ ἄνω Ἡλιουπόλιος*. Quum enim *τὰ ἀπὸ Ἡλιουπόλιος ἄνω ἰόντι* ducant ab arcto ad meridiem, quomodo mons

ἀνακάμπτειν posset? Puto voluisse Herodotum, *ἐς τὴν ἐρυθρὴν θάλ.* ut mons porrigatur a Memphi *πρὸς χειμερινὰς ἀνατολὰς* (*South-East*) usque ad Sinum Arabicum, plane ut in Tabula Geogr. D'Anvill.

33. 50. Frustra de sua versione dubitat Larcher. quae recte se habet: *la raison le veut ainsi. λόγος αἱρέει*, III. 45. 44. VI. 124. 1. *ὅκως μιν ὁ λόγος αἱρέοι*, VII. 41. 8. ubi *ὁ* delet MSS. pars. Citat Wessel. I. 133. male, ut videtur, pro II. 33. — imo pro I. 132 fin. *χρᾶται ὅ τι μιν ὁ λόγος αἱρέει.* Vid. Æschin. Ctesiph. p. 62. 11. HSt.

36. 13. Lege cum MS. *Arch. ἐπὶ δεξιὰ* vel *ἐπιδέξια*, ut mox *ἐπ' ἀριστερά· the right way, the wrong way.*

40. 73. Locus longe corruptissimus, in quo duae videntur fuisse lectiones; una, quam Wesselingius fere dedit; altera, hujusmodi: *προνηστεύσαντες καὶ κατευξάμενοι θύουσι· ἐπεὰν δὲ ἀποδείρωσι τὸν βοῦν, κοιλίην, κ. τ. ἑ.* (vel *τὸν βοῦν* post *θύουσι* positis.) — Haec conflavi ex Medicei et aliorum MStorum lectione, et verbis lin. 93. *προνηστεύσαντες δὲ θύουσι*, quae, utut de aliis statuas, certo certius delenda. Nil ad rem facit locus a Wesselingio citatus. *θύουσι* dicitur de victima mactanda, non comburenda. Vide infra cap. 61. ubi hunc ipsum locum citans Herodotus addit, *τύπτονται μετὰ τὴν θυσίην.* — Deinde l. 75. malim *ἐκείνῃ*, i. e. *τῇ θεῷ.* 27

51. 92. *Ἀθηναίοισι γὰρ ἤδη τηνικαῦτα ἐς Ἕλληνας τελέουσι Πελασγοὶ σύνοικοι ἐγένοντο ἐν τῇ χώρῃ· ὅθεν περ καὶ Ἕλληνες ἤρξαντο νομισθῆναι.* Here Herodotus says, that the Pelasgi were not reckoned Greeks, till they came and lived in Attica. But the true reading seems to be, *ἂν Ἕλληνας ἤρξατο νομισθῆναι·* (sc. *τοῦτο τὸ νόμαιον, τὸ τοῦ Ἑρμέω τἀγάλματα ὀρθὰ ἔχειν τὰ αἰδ.*)

52. 18. *εἰ ἀνέλωνται* recte se habent. If they *must*—:

56. 70. *ἐν Λιβύῃ πεπρῆσθαι* [sup. 63. *ἐς Λιβύην ἀπέδοντο.*] Adverbium vel praepositio motus cum verbo

per se motum non significante [jungitur,] ut ἐς Λιβύην πραθῆναι, de quo Valck. ad h. l. Pors. ad Hec. 1062. Vide Iph. Taur. 818. λοῦτρ' ἐς Αὖλιν ἀνεδέξω. Hoc *Mycenis* factum est. Vid. 365-8.

79. 68. Praeclare Wesselingius; sed servandum ὡϋτὸς lin. 72. τὸν, *is quem* — Ceterum etiam MS. B. Larcheri omm. Λῖνος.

93. 55. κατ' ὀλίγους τῶν κέγχρων, *a few eggs* [grains of eggs] *at a time*. Recte Sch. *paulatim*. κατὰ distributionem notat, ut in κατὰ τέλεα I. 103. VII. 211. fin. et alibi passim. Vid. Valck. ad IV. 66. 37. Male Corayius κατὰ λόγον τῶν κ. quod idem significare putat atque ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος, III. 100. Imo Anglice esset vertendum, *in proportion to*, ut supra c. 68. κατὰ λόγον τοῦ ᾠοῦ, κατὰ λόγον τοῦ σώματος, quod hic prorsus absurdum est.

κατ' ὀλίγον Thucyd. IV. 10. V. 9. prop. init. VI. 34. (Vide Duker. Hic locus, si sanus esset, omnium maxime faceret cum Corayio; sed κατ' ὀλίγον legendum.) ὀλίγας Thuc. III. 78. init. IV. 11. Plato Theaet. 197. D. 9. HSt. Hoc ipsum κατ' ὀλίγους Herod. IX. 102. Thuc III. 111. init. VIII. 92. init. Xenoph. Anab. VII. 6. 29. κατ' ὀλίγα)(ἀθρόα St. Byz. ἰσεῖον. κατὰ μικρὰ Xenoph. Anab. V. 6. 32. κατὰ πεντήκοντα Herod. VI. 79. 22. κατὰ διακοσίας δὲ καὶ τριακοσίας ὁμοῦ τι τάλαντον διακεχριμένον, Demosth. c. Aphob. I. p. 817. 1. κατὰ λόγον μουνομαχίης, Herod. V. 8. 80. κατὰ λόγον ἐμβριθέστερα, VII. 36. 22.

Wesselingius, etsi hic errans, (si modo ejus notam intelligo,) recte hanc ipsam phrasin κατ' ὀλίγους explicat ad VIII. 113. 39.

94. 84. φρύξαντες. Qu. θρύψαντες.

142. 25. ἐξ ἠθέων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι. Malim ἀναστῆναι. I. 15. 34. ἐξ ἠθέων ἐξαναστάντες. Vid. etiam V. 14. 59. et 15. 78. VII. 75. 30.

146. 80. εἰ μὲν γὰρ — ἔφη ἄν τις — νῦν δὲ — *Aliquis* DIXISSET. *For in that case, — it would have been*

said—but as the case really is, the Greeks know of no such thing. Nil horum intellexit Larcherus. Capitis ultima cum sequentibus conjunge. *Ταῦτα μὲν*, a cap. 99. scilicet. Vide p. 148. 43. IV. 153. fin. *ταῦτα δὲ Θηραῖοι λέγουσι.* Confer supra 150. 86.

In Librum III.

Cap. 5. 85. *ἣ ἐστι.* Dele *ἣ*, et verte, *from—to—belongs to the Syrians*; ut mox *ἔστι τοῦ Ἀραβίου.* [1])

6. 1. Dele punctum post *ἀριθμῷ*, et lege ex MSS. *κεινὸν*, et lin. 8. *τὸν ΠΛΕΟΝ*, *to fetch back* full *jars*. De *ἐπὶ* vide Valck. ad VII. 193. Porson. ad Xenophont. p. 438. 2.

14. 28. L. *ἀντεβόων.*

52. 60. *ὅσῳ φθονέεσθαι κρέσσον ἐστὶ ἢ οἰκτείρεσθαι.* Ex Pindaro Pyth. I. 164. *κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν* 29 *φθόνος* apud Wesseling. vel Epicharmo *τίς δέ κα λῷη γενέσθαι μὴ φθονούμενος φίλος;* apud Stob. XXXVIII. p. 222.

53. 88. *φιλοτιμίη κτῆμα σκαιόν.* Quaere an haec sunt v. l. pro *τυραννὶς χρῆμα σφαλερὸν* inf. 91. mox *μὴ [τῷ] κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ.*

80. 9. *ἐκτὸς πέντε ἡμερέων.* Vide Stob. XLII. p. 294. 32. Sextum Empir. adv. Mathemat. p. 70. quos citat S. Parr. *Characters of C. J. Fox*, p. 325.

99. 54. Malim *τὸν δὲ δὴ—*

105. 22. *καὶ παραλύεσθαι.* Interpretatur Corayius apud Larcher. citans I. 149. III. 136. V. 75. Thucyd. II. 65. *se separeroient des femelles* (*resteroient en arrière*) *s'ils n'étoient point tirés ensemble et à côté d'elles.* Pessime, si quid video. *καὶ* cum *Arch.* deleto, verto: *mares autem, pone sequentes* (loro scilicet ductos) *dimittunt*, seu relinquunt, (a formicis scil. devorandos) *sed non ambos simul.* *ἐφέλκειν* est *post se trahere*, ut

---

[1]) Imo lege cum Gaisf. *ἥ*, ut sit transpositio Herodotea pro *ἔστι ἡ Σύρων.* J. S.

III. 113. 30. *ἐπέλκειν ἵππον*, v. 12. bis. *ἐπέκεσθαι* IV. 203. *to lag behind.*[1])
115. 53. *οὐ δύναμαι ἀκοῦσαι τοῦτο μελετῶν, ὅκως*] *με λέγειν Arch. μοι λέγοντος Eton.* Vide IV. 16. 64.
116. fin. Interpunge et lege, *ἀπέργουσαι, τὰ κάλλιστα δοκέοντα ἡμῖν εἶναι καὶ σπανιώτατα, ἔχειν αὐτὰ* vel *αὐταί*. Sed illud melius. Constructio est, *οἴκασι ἔχειν τὰ—περικλ.* — *ἀπέργουσαι*. Mox c. 118. init. *τῶν δὲ — ἀνδρῶν, ἕνα αυτῶν.*
143. fin. Fors. *οἱ γὰρ ἊΝ ὡς οἴκασι*. De *ἂν* vid. supra ad I. 174. 79. Ceterum confer v. 64. *τοῖσι βουλομένοισι, εἶναι ἐλευθέροισι.*
155. 43. Eur. Bach. 849-51. *ἔξω ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν* et *φρονῶν εὖ* opponuntur.
Ibid. 51. Possis *στρατηγίης*· sed nil mutandum. Vid. c. 157. 93.

30

In Librum IV.

Cap. 2. 30. Forsan *καὶ πέριξ στήσαντες*, i. e. *περι στήσαντες ιξ* [*in margine scil.*] Alia res inf. c. 202. Thucyd. I. 106. *περιστήσαντες κύκλῳ.*
3. 41. Quaere, *τῇπερ ἐστὶ μεγίστη*, sc. *ἡ λίμνη*.
36. 25. *οὐδένα νόον ἔχοντας ἐξηγησάμενον*. Lege *νόον ἐχόντως*. Vide Platon. Phileb. II. 64. A. HSt.[2])
44. 30. *ὃς — δεύτερος ουτος*. Quaere an *αὐτὸς*, ut inf. 113. 35. Vide me ad Thucyd. v. 61. 6.
Ibid. fin. Malim *παρεχομένης τῇ Λ.*
45. p. 300, 301. Locus longe difficillimus; in quo transponenda sunt cum Bouhierio *ἡ δὲ δὴ Εὐρωπη — ἔχοντα γυναικῶν*, lin. 45—50. et *καὶ οὐρίσματα — λέγουσι*, 50-53. Mox p. 301. l. 62. *ἡ δὲ δὴ Εὐρώπη* [*οὔτε εἰ περίῤῥυτός ἐστι γινώσκεται πρὸςουδαμῶν ἀνθρώπων*,] *οὔτε*—

---

[1]) Hanc notam *partim* occupaverant Wess. et Schweig. J. S
[2]) Vide ipsum ad Aristoph. Pac. 732. J. S.

A. cap. 42. l. 75. ad 45. l. 48. in eo occupatur Herodotus, ut demonstret, quod proxime dixerat cap. 42. initio, Europam Asia et Africa multo *latiorem* esse, (sic enim intelligo *οὐδὲ συμβαλέειν ἀξίη*, 42. 75. Vide 36. 27-8.) quippe cujus ad fines nunquam sit perventum, cum illarum ambitus plane exploratus sit. — A verbis proximis, *οὐδ᾽ ἔχω συμβαλ.* 45. 48. alia res tractatur.

64. 4. *λαβόμενος τῆς κεφαλῆς ἐκσείει.* Intelligerem *τῆς κορυφῆς. He lays hold of the scalp, and shakes out the skull.* Sed suspicor delenda *τῆς κεφαλῆς.* — Nunc video verti in ed. Wess. *vertice sumto.*

Ibid. 14. *δέρμα δὲ ἀνθρώπου, καὶ παχὺ καὶ λαμπρὸν, ἦν ἄρα σχεδὸν δερμάτων πάντων λαμπρότατον λευκότητι.*] *καὶ* ante *λαμπρότατον* MSS. unde forsan legendum, *δέρμα δὲ ἀνθρώπου ἦν ἄρα σχεδόν δερμάτων πάντων καὶ παχύτατον καὶ λαμπρότατον λευκότητι.* vel *πάντων μάλιστο καὶ παχὺ καὶ λαμπρὸν λευκ.* Vide Valck. ad II. 77. 40. Sed prior conjectura vera est.

66. 39. *σύνδυο.* Miror Schw. Verte, *one cup for each two.* 31

79. init. Confer. II. 161. 86.

83. 41. *ἀπορίην.* Qu. *the difficulties of the expedition? paupertatem* capit Valck. ad c. 127. Vide c. 134. 50. Supra 46. fin. Scythae dicuntur esse *ἄμαχοί τε καὶ ἄποροι προσμίσγειν.*

106. 52. Forsan, *γλῶσσαν δὲ ἰδίην* [*ἱεῖσι*], ut I. 57. init.

147. init. *ἔστελλε, classem instruebat.*

152. 38. *κεφαλαί οἱ πρόκροσσοί εἰσι.*] Vel delendum *οἱ* cum plerisque MSS. vel potius legendum ΟΗ, i. e. *ἑβδομήκοντα ὀκτὼ*, ut mox *τρεῖς κολοσσούς.* Nescio an et mox cap. 153. l. 48. numerus desit ad *ἄνδρας.* v. 59. 13. *ἐπὶ τρίποσί τισι*, manifesto legendum *τρίσι* [1]).

188. 55. *ὑπέρ τὸν δόμον*] *sur le faîte de leurs maisons.* LARCHER. Primo, nullae aedes: *οἰκήματα ἐξ ἀνθερίκων* mox 190. 79. Deinde, non *ὑπέρ.* Tertio, nunquam

[1]) De *πρόκροσσοι* vid. inf. ad VII. 188. J. S.

δόμος sic Herod. Lege *ὦμον*. Non absimilis modus *τοῦ ἀπάρχεσθαι* apud Scythas, cap. 61.

191. 90. *τῆς τῶν νομάδων χώρης*] Rarissime sic Herod. Forsan *τῶν νομ. τῆς χ.*

In Librum V.

Cap. 13. 44. *οὐκὶ πρόσω σκοπιὴν ἔχοντες*, manifesta imitatio Homeri; quare malim *προσωσκοπιὴν* una voce. *παλινσκοπιὰ*, ut acutissime Porsonus, in Orest. 1259. dant MSS.

23. 13. Vel *δωρεὴν* delendum, vel transponenda *δωρεὴν* et *μισθὸν*.

43. 50. *Λαΐου χρησμοὶ* possunt quidem esse oracula ab Apolline olim Laio reddita, ut Œd. Tyr. 907. *Λαΐου παλαιὰ θέσφατα*. Sed malim *Λάσου*. Oracula venditasse eum suspiceris ex vii, 6. 94.

67. 46. *εἰ ἐκβάλοι τὸν Ἄδρηστον* soloecum puto. Possis *ἐκβαλεῖ*. sed melius *ἐκβάλλῃ*, ut i. 75. 42. *εἰ στρατεύηται*.

32 Mox 82. 85. lege *κότερα χαλκοῦ ποιέωνται*, et 124. 55. *εἴ τε δὴ ὦν ἐς Σαρδὼ — ἄγῃ*. vi. 35. fin. *εἰ ποιῇ*. 135. 92. *εἰ καταχρήσωνται*.

79. 47. *πολύφημον* ipsa vox erat oraculi, aenigmatica scil. pro *τὸν δῆμον*, ut iv. 163-4. *τήν ἀμφίῤῥυτον*.

93. 27. *ἦ μὲν Κορινθίους*] Ex Iliad. A. 240.

In Librum VI.

Cap. 3. 31. Forsan *ὁ δὲ, οὐδέν τι πάντως*. Sed quum *ὁ δὲ* modo praecesserit, praestat forsan delere *ἐδειμάτουν τοὺς Ἴωνας*.

12. 64. *οἷα στρατιή*. *comme une armée de terre*. LARCHER. Sed *πεζὴ* addidisset Herod. Puto legendum, *οἷα ἀστρατηΐης*, eo sensu quo Aristoph. Pac. 525 i. e. *as if they had been on furlough*, *ἐπὶ* scil. subaudito.

τα
13. init. ταῦτα τὰ γιγνόμενα] τὰ del. MSS. Qu. ταυτα.
21. fin Forsan χρῆσθαι τούτῳ δράματι, i. e. ὡς δράματι· *to take this* (the taking of Miletus) *for a dramatical subject.*
29. 74. τότε δὴ ἔργον. Qu. τό τε δὴ—
33. 32. Lege ἔτεϊ πρότερον τοῦ Φ.
40. fin. Legendum puto, ταῦτα μὲν πρότερον ἐγεγόνεε. τότε δὲ—Cetera videntur esse scholion consarcinatum ex praecedentibus Herodoti verbis male intellectis. Quicquid enim dicat Larcherus, nil aliud significant ista, τῶν τότε μιν κατεχόντων πρηγμάτων, quam *metum e classe Phoenicum impendentem.*

In capitis initio τῶν κατεχόντων πρηγμάτων et τούτων manifesto sunt fratris Stesagorae caedes, exsilium sub regni specie, insidiae a Chersonesitarum proceribus timendae. Larcheri notam 49. *puisqu' Hipparque perit,* &c. non satis intelligo: an voluit, *Miltiades missus est in Chersonesum a Pisistratidis; ergo ab ambobus, Hippia et Hipparcho; ergo Hipparcho vivo?* Egregie fallitur certe, quisquis ita argumentatur: οἱ Πεισιστρατίδαι sunt Hippias et ejus propinqui, ut v. 62—65. et alibi. 33

Puto Miltiaden Chersonesum adiisse sub tempus expeditionis Darii in Scythas; anno fere post eam, (duos annos et paullo plus post adventum in Chersonesum,) Scythicam invasionem fuisse, τρίτῳ ἔτεϊ τούτων valet τρ. ἔ. μετα ταῦτα. Vide de locutione VI. 46. init. VII. 80. fin.

Si vulgatam retineas, dices, Phoenicas fugisse Miltiaden A. C. 493. (sic enim colligi debet ex Herodoto) Scythas 495. ergo Chersonesum advenisse 497. Sed jamdiu fugati erant Pisistratidae: ergo non potuissent ἀποστέλλειν ἐπὶ Χερσονήσου.

53. 18. ὀρθῶς forsan omittendum cum *Arch.* Mox ἐς Ἕλληνας ἐτέλεον pessime reddidit Larcherus, *dès ces premiers temps, on les comptoit déjà au nombre des Grecs.* (Latina versio, *jam tum—censebantur.*) Verte,

tunc enim inter Graecos censeri COEPERUNT. Inf. 108. 88. τοὺς μὴ βουλομένους ἐς Βοιωτοὺς τελέειν. Vide Soph. Œd. Tyr. 222. Eur. Bacch. 820. — Alia res est 1. 28. ἐὼν Ἀσσύριος, ἐγένετο Ἕλλην, ubi iterum peccat Larcherus.

Ibid. 22. Malim Ἀμφιτρύων.

67. 31. κατακαλυψάμενος. Agamemnon apud Lucret. I. Philippus θαυματοποιὸς apud Xenoph. Sympos. p. 510. 16. HSt. Aristoph. Ran. 942.

73. 22. παραλαβὼν Λευτυχίδεα.] Vide supra c. 65. 87. An contra legem? Vide v. 75. 86.

86. 32. χρήματα οὐδαμᾶ τοὺς αὐτούς ἐστι ὁρᾶν ἔχοντας.] Sententia videtur eadem esse, quae in Solonis versibus apud Plutarch I. 79. F. II. 78. C. 92. E. 472. D. E. χρήματα δ᾽ ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει. (οὐδαμᾶ ὡὐτοὶ II. 168. 73.

92. 30. τούτους αὐτοὺς τοὺς — Lege vel τοὺς αὐτοὺς τούτους, τοὺς — vel, quod multo melius, τοὺς αὐτοὺς, τοὺς —

95. 66. οἱ στρατηγοὶ οὗτοι οἱ ἀποδεχθέντες] VII. 147. 96. πρὸ τοῦ στόλου τοῦ γινομένου. (Vide supra ad VI. 13.) VII. 196. 3. ὁ—ναυτικὸς [ὁ] — στρατός. VIII. 42. 44. ὁ λοιπὸς πυνθανόμενος ὁ — στρατός.

34

Ibid. 80. [τῷ προτέρῳ ἔτεϊ] ποιεύμενοι. Qu. an nata ex superioribus, τῷ προτέρῳ ἔτεϊ προεῖπε. Primo anno naufragia ad Athôn. VI. 44. insequente naves parabant οἱ δασμοφόροι, 48. tertio res Marathoniae, 95. Possis τρίτῳ πρότερον ἔτεϊ, et hoc malim.

99. 31. Ald. et ceteri, ut puto, omnes in στρατεύεσθαι consentiunt. Q. — σεσθαι? στρατευσομένων recte duo MSS. VII. 1. 15.

103. 83. τὠὐτό ἐξενείκασθαι τῷ ὁμομητρίῳ ἀδελφεῷ M.] Vertunt, *transtulit in* M. — il l'avoit *transférée* à M. Num, *eandem gloriam, quam Miltiades,* ADEPTUS EST?

119. 48. ἐκ δὲ ταύτης ἐς ἄλλο — Q. [αλλο]σε ἄλλο.

126. 34. γενεῇ δευτέρῃ, i. e. *proxima*. Vid. c. 127. 71.

127. 60-65. De hoc loco videndi Palmer. Exercit. p. 28. et Musgrav. Dissert. p. 178-189. et 228-231.
133. 66. An *ἐξηείρετο*? Supra 126. 35. MSS. *ἐξῆρε*.
138. 59. *δεινόν τι ἐσέδυνε*, i. e. *δέος*. Vide Bast. Ep. Crit. p. 139.

In Librum VII.

Cap. 1. 7. *δεινότερα ἐποίεε*. Vertit Larcherus, *l'aigrit davantage*. (Lat. interp. *infestior factus est*.) quasi esset, *ἐποιέετο*. De differentia vide Valck. ad III. 155. 37. Kuster. ad Arist. Ran. 1125. *δεινὰ ποιέειν* II. 121. 19. v. 41. 24. — Debebat igitur Larcher. vertere, *il* S'EMPORTA encore plus qu'auparavant. (Liv. v. c. 105.) Vide ad Thucyd. v. 42. 27.
6. 95. *ὡς — ἀφανιζοίατο*, *fore ut submergerentur*, versio Latina, et sic Larcher. Sensus est loci, sed non sensus verborum. Optativus futuri requiri videtur. Vide Dawes. Vulgata significat, *submersas esse*.
8. 62. *οὔτε τινὰ...... οὐδεμίην*.] Vid. Eurip. Alcest. 80.
9. 8. *ἐξευρίσκειν χρῆν...... ταύτῃ πειρᾷν*.] Cum *ἐξευρίσκειν* et *πειρᾷν* vix nisi de *inferente* bellum dici posse videantur, malim *εὐχειρωτότατοι*. 35
10. 30. *παρατρίψωμεν*, *rub it bright, and compare it with good gold* (also rubbed bright.) Hinc forsan intelligendus locus obscurissimus, Æschyl. Agam. 382. *τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς δικαιωθείς*.
Ibid. 43. *καὶ δὴ [καὶ] συνήνεικε*. Istud *καὶ* dele cum Lipsiensibus ex Aldo et MSS. parte. *Jam* FAC *nos vinci;* ut Eur. Med. 387. *καὶ δὴ τεθνᾶσι*. Mox Lipsienses, et monente Corayio Larcherus, interpungunt, *διέφθειραν. Οὔκων—Fac etiam—*(*Mais supposons*, Larcher.)
Ibid. 64. *μὴ βουλεύεο*. Al. *βουλεύου*, *βούλευε*—i. e. $\overset{\text{ευ}}{\text{βουλου}}$, $\overset{\text{ευ}}{\text{βουλεο}}$. Lege *βούλευ*.[1])

[1]) Et sic Gaisf. J. S.

Ibid. 82. *βροντήν. aveuglement* Larcher. ad sensum quidem optime.

Ibid. fin. *γνόντα*, i. e. *μαθόντα*, ut in fine orationis Xerxis sup. c. 9. *tandem expertum.* Hic omnia miscet Larcherus, *γνόντα* ad *τινα τῶν ὑπολειπομένων* (l. 12.) referens, quum ad *σέ γε* lin. 16. deberet.

11. 25. *τῇσι γυναιξί.* Vide ix. 107. 94. iii. 120. 58. et 34. bis.

12. 56. *ὁ συγγνωσόμενος. personne ne t'approuvera,* Larcher, Bellangerum reprehendens vertentem, *celui qui te parle n'approuvera pas* — Gallice reddas. *on ne t'approuvera pas*, i. e. je ne t' — pas.

Latissime patet hic indefiniti usus pro finito, praecipue in *τὶς*, de quo recte Hermannus ad Viger. p. 731. ed. nov. Prope ad Herodoti locum accedit is ex Aristoph. Pluto 1082. *ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;* i. e. *οὐκ ἔστι*, i. e. *ἐγὼ οὐκ*—

16. 31, 32. Utrobique legendum vel *ἢ οὐκὶ* vel *ἢ οὐ καί.* Vide v. 94. 51. Thucyd. ii. 62. 86. VV. DD. ad iii. 36.

36 36, 4-14. Turpiter hic Larcherus, et nescio an ceteri omnes, quasi esset (l. 8.) *τὰς μὲν Πόντου ἐπικαρσίας, τὰς δὲ Ἑλλησπόντου κατὰ ῥόον·* quum apertissime dicat Herodotus, unam quamque navem fuisse *ἐπικ. μὲν Πόντου, κατὰ ῥόον δὲ Ἑλλ.*

Sed quid est *ἐπικάρσιος Πόντου*? *ἐπικάρσιος* Herodoto est *transversus*, i. e. ad rectos angulos *τῷ ὀρθίῳ*. Vide i. 180. 66. iv. 101. 4. (*πάγιος* iv. 49. fin. non valet *ἐπικάρσιος*. *ἐγκάρσιος* citat HSteph. Ind. Thes. L. Gr. p. 801. C. ex Aristot. de Mundo, T. i. p. 370. D. ed. 1590. Philostrato Heroic. p. 266. 2. ed. Boissonad. Philone Judaeo de V. Mosis i. — *ἐπικάρσιος* Scottus ex Hippocr. Coac. Praenot p. 199. H. ubi opponitur *τῷ, εὐθεῖα*. Addo Appian. Punic. p. 9. Steph. = 15. Toll. *ἐπιβάλλοντες ἐπικαρσίας δοκούς*. Eandem rem describens Thucyd. ii. 76. 107. *ἐγκαρσίως* vel *-ας*. Polyaenus vi. 3. 1. *πλαγίας παρέτεινεν*)(*πίπτειν*

ὀρθήν. Synes. Ep. IV. p. 163. C. *ἐπικάρσιος, diagonal.* Poëta Stobaei Heeren. p. 40. *crosswise* vel *at right angles.* Confer Ciceron. Brut. prop. f. *transversa incurrit misera fortuna Reipublicae.*)

Jam ex lib. IV. 101. 4. satis liquet vocaturum fuisse Herodotum *τὰ ὄρθια τοῦ Πόντου* (i. e. *ἡ ὀρθὴ ὁδός εἰσπλέοντι εἰς τὸν Πόντον*) lineam ductam a Bosporo Thracio ad Cimmerium Bosporum, et *τὰ ἐπικάρσια τοῦ Πόντου* lineam priori ad rectos fere angulos, per medium Pontum transeuntem. *Ἐπικάρσιος Πόντου* autem dicitur ut *εὐθὺ Λυκείου, ἐπὶ δεξιὰ τοῦ ἀγάλματος,* &c.

Atque in his acquiescerem, si in alio scriptore versarer. Sed puto locum esse corruptum, et levi manu sanandum, *τοῦ μὲν πόρου ἐπικαρσίας.* [1]) *Πόντος* in vicinia positum facillime irretire potuit librarii oculos; facillime etiam potuit sciolus oppositionem quandam sibi fingere inter Pontum et Hellespontum.

Ista autem quasi-repetitio, *ἐπικάρσιος μὲν τοῦ πόρου, κατὰ ῥόον δὲ Ἑλλ.* non debet offendere, in Herodoto certe: vide VII. 58. ubi si exercitus transit per *Ἀγορὰν,* necesse est ut sit Cardia a laeva, et Helles-taphos ad dextram. 37

Tum lege, l. 13. aut saltem intellige, *τὰς δὲ τῆς ἑτέρης πρὸς*—de quo genitivo vide I. 84. 34. et VI. 22. 85. quod citat ibi Larcherus, (nisi is Wesselingium, ut solet, compilavit;) *alias* anchoras *ex eo latere alterius pontis, quod Ponto obvertitur; alias ex eo latere alterius, quod Aegeo obvertitur.*

Mox, l. 19. *χωρὶς ἑκάτερα τάξαντες,* sc. *ὅπλα·* deinde *ἐς ἑκατέρην,* scil. *σχεδίην* seu *γεφύραν, utrique* (ponti) *dantes.* Vide c. 34.

Ibid. 28. *ὕλην ἐπεφόρησαν.* Mire Larcherus, qui quidem in toto hoc loco caecutit: *on posa dessus des planches*

[1]) Et in hanc sane conjecturam inciderat Schweig. postea tamen rejecit. J. S.

bien jointes les unes avec les autres. Recte Beloe: *they brought* UNWROUGHT WOOD, *which they placed very regularly upon the rafters.*

38. 51. *χρήσαις ἄν τι τεῦ βουλοίμην τυχεῖν;* Malim ex *Arch.* *χρήσας*, i. e. *χρηΐσας·* vel *χρίσαιο*, i. e. *χαρίσαιο.*

50. 36. Interrogationis notam post *βέβαιον* pone. Mirum hoc non vidisse interpretes.

59. 70. *ἐνδιατάξαι τε καὶ ἐξαριθμῆσαι*] *ἐναρ*— duo MSS. quod aut verum est, aut *ἐνεξαριθμῆσαι.* Vulgatum ortum e lin. 84.

Ibid 78. *νέας ἀνέψυχον.*] Vide Hemsterhus. ad Luciani Contempl. T. I. p. 521.

63. 25. *εἶχον* ineleganter repetitur: substantiva quidem saepe; sed, ni fallor, non verba. Malim *τοῖσι Αἰγύπτιοι εἶχον.* iis *quae*—[1])

69. 73. *γλύφουσι.* Intellige *οἱ δακτυλιογλύφοι*, vel potius *οἱ ἄνθρωποι*, ut Aristoph. Nub. 758. *ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι*—THEY light.

33 83. 90. *διὰ πάντων Πέρσαι*] Cum de Immortalibus, non de universis Persis, loqui videatur, vide an delendum sit *Πέρσαι*, vel legendum *τῶν Περσέων.*

αλ

89. fin. Malim *ἐστάλατο.* Vulgata ex *ἐστελατο* nata videtur.

111. fin. *οὐδὲν ποικιλώτερον*] Imo *οὐδὲν ἧττον ποικίλως* respondebat sacerdos Thressa quam Delphica. Vide an legendum *οὐδὲν ὅ τι ποικ. et nullum est oraculum hoc sapientius.*

122. 75. Qu. an *παραμείβεται* valet *praetervehitur*, i. e. *non appellit ad*—Vide cap. 42. 27. ubi intellige, *a laeva relinquens Atramyttium et Antandrum;* et cap. 109. 20. = *παρεξήϊε*, de quo vide ibid. in capitis fine, et 113. 60. sed vide c. 112. init. et VIII. 34. init.

137. 91. *ἁλιέας.* Recte puto *Halienses*, non *piscatores*, redditum esse a Wesselingio, quamvis ille sententiam

---

[1]) Aldus *τοῖσι Αἰγυπτίοισι.* J. S.

mutaverit. Quod ait, Halienses fuisse in solo Spartano, non ita est. (Forsan deceptus est prava lectione Steph. Byz. in Ἁλιεῖς.) Argolica urbs erat. Jam quum nihil constat de tempore quo ἁλιεῖς capti sint, quid vetat id factum fuisse ante bellum Peloponnesiacum; quandoquidem constat Argivos inter et Laconas perpetuam fere discordiam fuisse? Rem ita intelligo, stratagema innui Aneristi, qui, militibus navi onerariae impositis, falsa specie Argivos deceperit, et dolo oppidum ceperit. Nil ad rem Thucydidis locus; qui, si ipsius Aneristi facinus ulti essent Athenienses, non id tacuisset. Ne dicam, verba, ut a Pauwio constituuntur, valde contorta videri et obscura. — Jam ut ad Valckenarium attinet, si ponamus non ad eandem rem respexisse Herodotum et Thucydidem (II, 67.), cadent omnes Viri summi objectiones, praeter eam quae est de sensu vocum, ἐν τοῖσι, (I. 85.) quas fateor mihi displicere. Vide an legendum ἐν τοῖσι θειότατα (scil. γενομένοις,) ut adhibeatur formula, de qua Hemsterhus. ad Lucian. p. 3. col 2.

ἅλικας MS. *Arch.* leviter corruptum ex ἁλιῆας. 39 Sed ἀλιῆας per lenem spiritum scribendum: ita enim, si memini, Marmor Nointelianum.

θεῖον πρῆγμα, I. 92. nil aliud est quam Angl. *supernatural*, ut II. 66. 108. VI. 69. 62.

139. 26. ἢ ταὐτὰ (scil. τοῖς συμμάχοις ἂν ἔπαθον, Corayius; qua emendatione ineptius vidi nihil. Potuissent scil. Lacedaemonii numero oppressi capi, non occidi. Confert VIII. 108. Sed Herodotus Laconas supponit μένοντας ἐν τάξει ἐπικρατέειν ἢ ἀπολλύσθαι. VII. 104. De duobus, non tribus eventibus locutum monstrant verba ἐπ' ἀμφότερα.

145. fin. οὐδαμῶν Ἑλληνικῶν τῶν οὐ πολλὸν μέζω.] Si quid mutandum, legendum e MS. D. Paris. apud Larcher. πολλῷ, quo ducit aliorum πολλῶν. Latine *nullus-non, nemo-non*. Recte hoc vidit Hermannus ad Viger. p. 709. μεγάλα delendum suadens.

148. 26. εἴσω τὸ προβόλαιον ἔχων] Fors. vertendum, *intra moenia manens*. ἔχων sic pro ὢν vel μένων, ut VI. 39. 7. εἶχε κατ' οἴκους. εἴσω cum acc. jungit Herodotus.[1])

149. 43. Praeclare Schaeferus, ἔτεσι· μὴ δὴ—qui in Appendice ad Bastii Ep. Crit. p. 29. ἐπιλέγεσθαι μὴ vertens METUISSE *ne*, locis a Corayio citatis addit III. 65 4.

170. 35. οὐκ ἐπέην ἀριθμός· i. e. ἦσαν ἀναρίθμητοι, ut inf. 191. init.

173. 77. Lege μεταξὺ Οὐλύμπου τε οὔρεος ῥέοντα. Non εἶναι sed ῥέειν fluvios dicit Herodotus.

176. 18-9. Interpunge, ἐκ δὲ τοῦ στεινοῦ, τῆς Εὐβοίης ἤδη—*istud fretum excipit ea pars Euboeae, in qua Artemisium*. Supra συνάγεται sc. ἡ θάλασσα vel simile quid: τοῦτο μὲν, τὸ Ἀρτ. sunt nominativi pendentes.

188. 99. κρώσσαι, seu potius κρόσσαι, sunt βαθμοί. Vide II. 125. init. unde et hic et IV. 152. interpretor πρόκροσσος *per intervalla eminens*, seu *exstans*.

40 205. 30. ἄνδρας τε τοὺς κατεστεῶτας τριηκοσίους, καὶ τοῖσι ἐτύγχανον παῖδες ἐόντες.] Quaere, an verti possit, *istos de quibus ante dixi adultae aetatis viros* 300, *et* EORUM FILIOS, *si quibus erant*, (ut Megistiae, cap. 221.)

211. 28. ἄλλα τε ἀποδεικνύμενοι ἐν—] Lat. versio, *inter*. Anglice verte, *exhibited proofs of their military skill* UPON—Soph. Aj. 556. δεῖ σ' ὅπως πατρὸς Δείξεις ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου 'τράφης. Vide et v. 366. 1315. (Aj. 1092. collato Agam. 1621. [1590.] ex em. R. P.) In Thucyd. IV. 80. ἐν τοῖς πολεμίοις emendavi πολέμοις in Thucydideis. Xenoph. Cyrop. I. 6. 29. Imprimis Plato Alcib. I. p. 53. 1. Etwall. Menon. p. 82. A. HSt. Schol. Plat. pp. 93-4. Plato Rep. v. 451. A. 10. collato Cyclop. 654. ἐν τῷ Καρί. Elegantissime Lysias c. Eratosth. p. 122. 32. οὐ γὰρ

[1]) Supra c. 58. 49. ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον. J. S.

δήπου ᾿ΕΝ τοῖς μετοίκοις πίστιν παρ᾽ αὐτοῦ ἐλάμβανον, Horat. Od. IV. 4. 3-4. Expertus fidelem Jupiter in Ganymede flavo.

219. 30. Lege et distingue, ἐπὶ δὲ, καὶ αὐτόμολοι ἤϊσαν — περίοδον. ουτοι μὲν — i. e. Megistias et transfugae. ἤϊσαν Schaef. ex *Arch.* sed vide an non delendum ὁ et legendum — ἐλλοντες.

223. 94. τὸ μὲν γὰρ ἔρυμα] Murus fuisse videtur juxta ipsas Thermopylas inter Anthelen et Alpenos, quae duo loca erant omnium angustissima. Sensus loci est, ut puto: Hactenus Graeci murum defenderant, et si quando ultra murum progrediebantur, non ulterius Anthela id faciebant; nunc usque ad Trachinium campum iverunt. Sed vix puto sanum esse textum. In sequentibus excidisse videntur quaedam verba post ἀλλήλων, quorum ultimum fuisse puto Ἑλλήνων, ad hunc sensum: ἔπιπτον δὲ πολλοὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων. Vide VIII. 89. 11. Ad Graecos manifesto referenda sunt sequentia.

In Librum VIII.

Cap. 76. 32. κυκλούμενοι πρὸς τὴν Σαλαμῖνα, i. e. si locus sanus est, ἀνῆγον πρὸς τὴν Σαλαμῖνα, κυκλούμενοι αὐτήν. Sed quum diserte dicat Diodorus Lib. XI. naves Ægyptias occupavisse fretum, quod est inter Salamina et Megarida, potius credo legendum esse κυκλούμενοι πέριξ τὴν Σ. ut naves Ægyptiae e Phalero solventes, circumvectae Salamina, in freto sinus Megarici substiterint. Æschyl. Pers. 370. ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ.

83. 21. Lege, τὰ δὲ ἔπεα ἦν πάντα, τὰ κρ. *Oratio omnis versabatur in comparandis iis quae victoribus, et iis quae victis, accidere solent.* Inepte vertit Larcherus.

92. 54. *Πολυκρίτου τοῦ Κριοῦ*, ejus scil. de quo VI. 50 et 73.

102. init. Legendum puto, *σοὶ συμβουλευομένῳ* — i. e. *difficile est mihi te superare consilio.*

109. 50. Istud. *ἀνθρώπων*, in MSS. scriptum *ἀνων*, videtur natum ex sequenti *ἈΝΩΣάμενοι.*

111. 3. Recte vertunt, *nunquam fore*. Lege igitur, *οὐδέκοτε γὰρ ἌΝ τῆς ἑωϋτῶν* —

120. 42. Hoc dicit, ut opinor, Larcherus: *rather towards the Hellespont than towards the Strymon;* i. e. rather between Greece and the Hellespont than between Greece and the Strymon. Sed simplicius est vetere quasi abesset *ἢ* [ut in *Arch.*] vel quasi esset, *ἢ ὁ Στρυμὼν καὶ ἡ Ἠϊών.* Vide Herman. ad Viger. not. 247.

141. 91. *ὥστε ὁμοῦ σ. γ. τ. κατάστασιν· so that they* (Alexander and the Spartan Ambassadors) *had their* AUDIENCE *the same day.* De *κατάστασις* vide IX. 9.

In Librum IX.

Cap. 2. 24. *ἕξεις — τὰ κείνων βουλεύματα. vous déconcerterez*, Larcher. Imo hoc esset *σχήσεις*, ut puto. Potius interpretandum ex VII. 234. fin.

42 15. 20. *παρῆκε δὲ* — *fronted first Erythrae, and then Hysiae, and reached into the territory of Plataeae. Παρήκει* puncta E, H non solum linea EH, sed etiam linea eh, ut IV. 42. 73. ubi verte, *ambabus est contermina Europa*, vel *ambabus e regione.* Aliud est *καθήκειν* Thucyd. II. 27, etc.

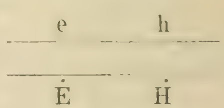

Tum in *ἀρξάμενον* notandus est usus, non rarus ille, qualis V. 49. 40. ubi fere valet, *in the first place.*

Non dubium est quin verba *παρῆκε δὲ — ἀρξάμενον ἀπὸ Ἐ. παρὰ Ὑσ.* per se significare possent *reached from Er. along Hys.* i. e. *through Hysiae*, ut IV. 168. fin. Vid. etiam II. 32. 20. IV. 39. 53. et 40. 59. Sed certum est e seqq. Asopum diremisse Mardonium et Graecos. Vide c. 19.

41. fin. *βιάζεσθαι*, *superos votis fatigare*, ut in N. T.[1]) Infra c. III. 81. *μηδαμῶς βιῶ*, *don't insist.*

67. 52. *οὐκ ἧπερ οἱ Πέρσαι — ἔφευγον*. *non du même côté que les Perses*, Larcher. Potius verterim, *non ut Persae; did not do as the Persians, fly without fighting.* Vide de idiomate Porsonum et me ad Equit. 781. ed adde Herodot. II. 127. — Sed quum Persarum certe pars fortiter pugnaverit, vide an corrupta sit vox *Πέρσαι*. Si sana sit, intelligenda de iis qui cum Artabazo erant.

74. 73. *ἀσπίδος περιθεούσης*. Vide an conferend. Eurip. Phoen. 1142. *εὖ πως στρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεναι Πόρπαχ᾽ ὑπ᾽ αὐτόν.*

77. 13. Dicit Diodorus XI. p. 25. ed. Rhodom. Corinthios, Phliasios, Sicyonios, *et alios quosdam*, prosecutos esse Artabazum. In his puto fuisse Mantinaeos; et *οὐκ ἔων* vertendum, *dissuadebant*, ut alibi Herodot.

101. init. *Δήμητρος τεμένεα Ἐλ. πάρα* lege, mutato accentu.

103. 32. Lege *ἄλλοι τε δὴ* [pro *καὶ*] *Σικ.*

106. 77. *βουλεύειν*. Qu. *βουλευτέα εἶναι*. Mox. vel distingue *τούτων προθύμως, εἶξ.* vel lege *προθυμίης*. 43

120. 99. Lege, vel saltem intellige, *πρὸς σανίδα*. Vide supra VII. 33. 80. et confer Aristoph. Equit. 370. Thesm. 938.

122. 10. Lege, aut saltem intellige, *Πέρσῃσι ἐθνέων ἡγεμονίην διδοῖ, ἀνδρῶν δὲ σοί.*

---

[1]) Scil. Matth. XI. 12. J. S.

NOTÆ IN THUCYDIDEM.

44 Lib. i. c. 2. l. 23.[1]) ἄδηλον ὄν] Lucian. Anarchars. 34. T. ii. p. 915. 32.

3. 64. ἀποκεκρίσθαι] Vide ii. 49. 84.

Ibid. οἱ δ' οὖν ὡς ἕκαστοι Ἕλληνες] Verte, *Those several communities of people spreaking the same language, which were then separately, and afterwards callectively, called* Hellenes.

Videndum an delenda sunt κατὰ πόλεις τε. Sed ob loca enotata in Indic. voc. τε non moveo vulgatam: constructio esse videtur, οἱ δ' οὖν ὡς ἕκαστοί τε κατα πόλεις, ὅσοι ἀλλήλων ξυνίεσαν, καὶ ξύμπαντες ὕστερον, κληθέντες Ἕλληνες.

6. 7—11. Heraclides Athenaei xii. p. 512. B. C.

7. 31. ἀντισχοῦσαν, ut vii. 71. 59. ἀντισχούσης τῆς ναυμαχίας.

15. fin. Valcken. ad Herodot. v. 99.

18. fin. τὰς μελέτας] Vide inf. vi. 72. 56. μετὰ κινδύνων μελετωμένην.

---

[1]) Numeri paginarum et linearum sunt Dukeriani. E. g. p. 308. 1. non = prima linea pag. 308, sed ea linea p. 308, cui e regione est 1 in ed. Duk. i. e. quae incipit ῥαίωσε. P. P. D.

Ego vero, ut in Herodoteis, paginarum notationem omisi, ut plane supervacaneam: datis enim capite et linea, lineis ab 1 ad 99 numeratis, cujus sit paginae nulli dubium esse potest. Paginarum autem notationem, potius quam capitum, rejiciendam putavi, quia illa editionem spectat solam Dukerianam. J. S.

20. 3, seqq. Etiam atque etiam videndum an spuria sint haec de Hippia et Hipparcho exceptis Ἀθηναίων γοῦν— Πεισιστράτου υἱέων. Certe delenda Ἵππαρχος δὲ— ἦσαν αὐτοῦ. 45

25. fin. et 26. init. Distingue δυνατώτεροι, ναυτικῷ— τὰ περὶ τὰς ναῦς (ᾗ καὶ—ἀδύνατοι· τριηρεῖς γὰρ— πολεμεῖν) πάντων οὖν τούτων — ut sit anacoluthon.

34. prope fin. Ordo est, ὥστε μήτε παράγεσθαι— μήτε δεομ. ὑπουργ. Ita μὴ trajectum I. 71. 83. et 141. 96. et 143. 71.

37. 3. οὐδὲ μάρτυρα ἔχειν] Lege οὔτε.

Ibid. 13. προλάβωσιν MS. Bas.

39. init. Schol. in edd. Ald. Flor. — λαβεῖν αὐτήν. λείπει εἰς ἥν. ὁ νοῦς — Ista, λ. εἰς ἥν, omittit *Cass.* Nempe sunt alîus Scholiastae. Lege, αὐτὴν ἭΝ. λείπει ἡ εἰς. ἭΝ. ὁ νοῦς. Is qui supplet εἰς, construebat, εἰς ἣν τὸν προκαλούμενον. Alter legisse videtur προβαλλόμενον (nescio an recte), et προὔχοντα intelligit, *eum qui superior, atque adeo securus est* Recte autem ineptum τηρεῖν omittit Elmsl.

De voce προβάλλεσθαι vide I. 73. 42. II. 87. 35. III. 63. 39. passivo sensu V. 16. 79. VI. 92. 5. de προὔχειν III. 11. 94. et 82. 69. et 84. 32. V. 17. prop. init. et 89. prop. fin. et 107. 87. VI. 16. 7. et 18. 79. et 20. fin. et 31. 51. VII. 2. 63. VIII. 66. 75.

40. init. τῶν τοῦ δικαίου κεφαλαίων] Pro his ἐγκλημάτων 3 MSS. τῶν om. 4 alii; quod specie levissimum, re non item. Omnia enim una litura tollenda, nata scil. e rhetoris nota marginali, τὸ δίκαιον κεφάλαιον. (Vide *Monthly Censor*, Sept. 1822. p. 478.) Ipse Thucydides mox, ὡς δὲ οὐκ ἂν ΔΙΚΑΙΩΣ—

Simile scholion, ut puto, VIII. 89. fin. ὑπερβολήν; et ad Demosth. de Coron. p. 134. init. ed. Par. et alibi saepe. Vide Ernesti Lex. Technol. v. κεφάλαιον.

43. init. τοὺς σφετέρους ξυμμ. α. τ. κολάζειν valde suspecta habeo.

46 46. 70. ἔξεισι] Recte al. ἐξίησι. Vide II. 102. 79. IV. 103. 86. Porti Lex. Ion.

58. 94. Malim ἐπειδὴ δ'. Vulgatam Ald. Fl.[1])

69. 27. Legendum puto ἐπιστάμεθα δὲ καὶ — ut repetatur oratio ab ἴσμεν, l. 20.

70. 63. ἢν — πείρᾳ σφαλῶσιν] Vide II. 43. 75.

Ibid. 64. ἄλλα] ἅμα al. speciose. An ἀντελπίσαντες ἄλλα, ἅμα ἐπ.?

74. 65. ναῦς μέν γε ἐς τὰς τετρακοσίας] Recte, ut videtur, vertunt. Si igitur $^2/_3$ x = 400, x = 600, quod manifesto falsum. (271 Herodotus; 310 Aeschylus; 300 Nepos Themist. 3. 2. Vide Demosth. περὶ συμμ. § 43. [35.] et de Coron. § 410.) Vide igitur an delenda ἐς τὰς τετρακοσίας.[2])

Ibid 88-94. εἰ δὲ προσεχωρήσαμεν, κ. τ. ἑ.] Vide Herodot. VII. 139. et Athen IV. p. 148. F.

75. init. Dele ξυνέσεως. Tum recte τε om. Valla apud Hudsonum, ni mavis τοῖς τε Ἕλλησι· sed illud verum. *Ob imperium* verte.

84. 95. Recte statuit Scholiastes, τὸ εὔκοσμον et σωφροσύνης synonyma esse; item αἰδὼς et αἰσχύνης. De αἰσχύνῃ locus notabilis V. III. Vide II. 43. 74. V. 9. 7.

Similis syllogismus II. 43. 87-88. V. 16. 74-76. Vide de re Eurip. Suppl. 921. Gaisf. Thuc. II. 37. De πλεῖστον vide III. 83. init. Aristoph. Ran. 338. [334.] Porsonum ad Aristoph. Eccles. 578.

Tum lin. 98. malim cum MSS. σωφρονέστεροι, quia continuatur constructio in sequentibus. Mox l. 8. forsan ἔχειν τὰς ἐλπίδας sine δεῖ.

Ibid. 97. seqq. Vide III. 37. fin.

91. init. τῶν δ' ἄλλων -- Quinam hi? non Atheniensium legati, ut liquet e seqq. Si ἀπιστεῖν cum genitivo 47 construi posset, delerem ἄλλαν. Vide IV. 27. 28. —

---

[1]) Vitium sensit quoque Bekk. sed ἔπρασσον uncinis inclusit. J. S.

[2]) Nisi potius cum aliis codd. legendum sit τριακοσίας. J. S.

Tum κατηγορεῖν non est *arguere*, sed *palam prae se ferre.*

94. fin. Recte Steph. [scil. a verbis ἐν τῇδε τῇ ἡγεμονίᾳ orditur novam periodum.]

97. 76. αὐτὰ τὰ Μηδικά] Scholion refer ad τὰ πρὸ τῶν Μ.

122. 74. Lege et distingue ὀργισθεὶς, περὶ αὐτὸν οὐκ —

124. init. Lege, καὶ ἡμῶν τάδε κοινῇ παραινούντων, εἴπερ βεβ. τὸ ταὐτὰ — *we advise this for the common good; of which the greatest security that can be given, is when the interests of all parties concerned, states or individuals, are equally consulted.*

126. 91. Possis cum MSS. quamproxime, ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν τοῖς βωμοῖς. Sed verum puto esse, ἐπὶ τ. σ. θεῶν sine ἐν τοῖς βωμ. quae ex scholio derivata puto. Vide Aristoph. Eq. 1309. Plutarch. Solon. p. 84. A. ὡς ἐγένοντο περὶ τὰς σεμνὰς θεάς. — Hinc autem liquet Eumenidum fanum fuisse in parte Areopagi, quae spectat Acropolin. Confer quos citant VV. DD. ad Petit. Ll. Att. p. 79.

129. 66. μήτε νὺξ μήθ᾽ ἡμέρα] Herodot v. 23. prope fin.

130. 79. ἐξήει Ald. Fl. ἐξῇε P. E. forsan casu. — Imo consilio. Vide Praefat. p. 4.

131. 91. Malim τὰ αὐτά.

136. 19. Schol. lege partim e *Cass.* καὶ γὰρ ἂν ὑπ᾽ ἐκείνου: τοῦ Ἀδμήτου. τὸ δὲ ἑξῆς, ὑπὸ πολλῷ — πᾶς γὰρ ὁ εὐτυχῶν. Mens Scholiastae est, ἐκείνου regi ab ἀσθενεστέρου, non ab ὑπό. In textu lege cum MS. ἀσθενέστερος.

137. 41. μέχρι — γένηται. Requiri videtur ἄν. Vide Indic. in ἄν.

140. fin. Malim ἧς εἰ ξυγχωρήσετε. sc. γνώμης. *Of which resolution if you recede from any part—*

141. 74. δικαίωσις [ἀπὸ τῶν ὁμοίων] πρὸ δίκης τ. π. ἐπιτασσομένη] Ista nil aliud significare posse videntur, quam ἀπὸ τοῦ ἴσου supra 140. fin. Angl. *on equal terms,* quod sensui e diametro pugnat. Possis μὴ ἀπὸ—

48 Sed non dubium est quin tres voces delendae sint. *Ἀπὸ τῶν ὁμοίων* VIII. 89. 78—*τοῦ ἴσου* I. 143. 58.

141. 3, seqq. Conf. Isocr. Nicoclen p. 30. D. HSt.

143. 50-1. An *καὶ ἐπί τε κινδύνῳ — τὴν αὑτοῦ*? Deinde *φεύγειν* recte exponit Schol.

Ibid. 56. Legendum puto *ὧνπερ ἐκείνοις ἐμεμψάμην*. Citat Stephanus Thes. T. II. p. 875. Thucididem I. 84. init. III. 61. quod male reddit. *Μέμφεσθαι* cum dativo vix usurpatur nisi de persona; et cum notione *querendi*, vel *succensendi*. *μέμφομαι τῷ δεῖνα* est, *I am dissatisfied with*, vel *I expostulate with*. Cum accusativo vel rei vel personae jungitur, et simpliciter valet *to think ill of*, sive improbando, sive contemnendo. Hunc locum verte, *ἀπηλλάχθαι τούταν ἃ ἐκ. ἐ.* *to be free from what I have mentioned as defects in our enemy.*

144. 97. *σφίσι* [*τοῖς Λακεδαιμονίοις*] qu. an delenda. Non prorsus idem est VIII. 76. 27. *σφῶν τῶν πλεόνων.*

IN LIBRUM II.

Cap. 2. 24. *τοῦ Λεοντιάδου*] Herodot. VII. 233.

4. 73. *τοῦ μὴ ἐκφεύγειν.*] Legendum puto *τὸ μή*. ut Aeschyl. Agam. 15. 1597 [1567.] Prom. 864 [884.] Herodot. I. 209. 8. Thucyd. II. 102. 88. (MS.) Xenoph. Hell. III. 3. 6. *κρύπτειν τὸ μὴ οὐχ* — IV. 8. 5. *ἔσχε τοῦ μὴ* — NB. Thuc. VI. 1. fin. *διείργεται τὸ μὴ ἤπειρος οὖσα* (*εἶναι* Demet. Rhet.) VIII. 87. 15. *τὸ λέγεσθαι* = *ὥστε*. Vide ad VII. 43. 92. Quaere de VII. 67. init. *τὸ κρατίστους εἶναι*. Aesch. Prom. 235-6. (243-4.) *ἐξελυσάμην* (vel *ρ*) — *τοῦ μὴ* — *μολεῖν*. al. *τό*. Variatur etiam in Thuc. III. 1. 10. (de quo loco vide Koen. ad Gregor. p. 12 = 33.) Demosth. c. Aristocr. p. 430. 266 = 676. 12. *διήνεγκαν τὸ μὴ θ. τιμῆσαι*, Reisk. e. MSS. Eurip. Hippol. 49. Thucyd. III. 11. 94. *τὸ μὴ προέχων ἂν*

ἐπελθεῖν, recte, ut puto, MSS. τῷ μὴ— VII. 53. fin. 49 qu. an distinguendum, παύσαντες — καὶ, τὸ μὴ προσελθεῖν ἐγγὺς, τὴν ὁλκάδα.

Locum Prometh. 236. defendit Hermannus Obs. Crit. pp. 5-6. ex Xenoph. Cyrop. II. 4. 23. (36. 13. HSt.) Anab. I. 3. 2. (148. 6.) In utroque loco τοῦ μὴ Ald. Junt. Steph. Addo Herod. I. 86. 71. ῥύσεται τοῦ μὴ ζῶντα κατακαυθῆναι. Xenoph. Hell. V. 2. 7. fin. recte Schneiderus, τὸ μὴ—ποιεῖσθαι. Thucyd. II. 49. 9. ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν. ibid. 53. init. ἃ — ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν· (de quo vide in loc.) III. 75. 16. τῇ τοῦ μὴ ξυμπλεῖν ἀπιστίᾳ. VII. 21. 56. ξυναναπείθει — τοῦ ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν vide in loc.—τοῦ μὴ II. 22. init. bis, et 32. 19.

7. init. Distingue, collato Schol. πολεμήσοντες, αὐτῶν· προσλήψεσθαι,

9. 18. πᾶσαι αἱ ἄλλαι Κυκλάδες] Qu. an haec delenda. Ineptit Scholiastes.

11. 55. ἄμεινον, vel ἀμῦνον ut MS. natum videtur e sequenti. Comparativo nullus hic locus.

12. 90. ἀναχωρήσαντες] Recte Ald. et Flor.—τας. Ita μεταδιώξαντες ed. Wesselingii in Herodot. III. 62. fin. ubi -τας recte aliae, inter quas Aldus.

Ibid. 95. ἥδε ἡ ἡμέρα—ἄρξει] Confer Demarati dictum Herodot. VI. 67.

13. 38. οὐκ ἐλάσσονος ἦν ἢ—] Sic Ald. Flor. et omnes edd. et MSS. ut videtur, excepto *Gr.* qui recte ἔλασσον. Recte ἔλασσον, πλέον, in his, ut III. 113. 56. IV. 72. 82. VI. 95. 67. Xenoph. Hellen. VI. 4. 12 bis. Dele ἦν, et subaudi ὑπαρχόντων. Mox l. 60. ἦν recte omittit codicum pars.

Ibid. 58. τὸ ἔξωθεν, i. e. τὸ Βόρειον τεῖχος, interprete Hemsterhusio notis ineditis ad Valesium in Harpocrat. p. 43.

15. 4. Malim Ἀθηνῶν. Herodot. VII. 90. οἱ μὲν ἀπὸ Σαλαμῖνος καὶ Ἀθηνέων. 95. οἱ δυωκαιδεκαπόλιες Ἴωνες οἱ ἀπ' Ἀθηνέων.

Ἀθηνέων cum Valck. ad ii. 7. lege in Herodot. vi. 127. 71.§ i. 98. 60.† vii. 6. 92.* vii. 62.* 90.* viii. 100. 68.* 118. 1*. ix. 7. 80.§ 107. fin.* (*in textu corrigit Wess. †in notis §neque in t. neque in not.) Thucyd. iv. 104. 22. qu. Ἀθηνῶν. vii. 42. init. malim Ἀθηνῶν et vii. 57. 35. viii. 74. 84.

16. init. *μετέχω* cum dativo rei nonnisi ex h. l. citat Stephanus. An legendum *ἐπεῖχον*? — Cum infin. Herodot. i. 80. 54. Ibid. 153. fin. vi. 96. et ibi Wess. *ἐπεῖχε ἐπὶ Λακεδαιμονίους* ix. 59. cum davito *instare*, Polyb. apud Wesseling. p. 40. Elmsl. ad Heracl. 847. *ἐπί τινι* Gronov. ad p. 346, 34. suae ed.

18. prop. fin. *ὁ στρατὸς—εἶχεν*] al. *εἶχον*, quod melius puto. ut mox c. 21. *ἀνηρέθιστο ἡ πόλις, καὶ—εἶχον.*

22. 57. *Παράλιοι* pro *Παράσιοι* Dukerus (sive Wassius) p. 626-7. Sed potius delendam puto vocem, utpote natam e sequenti *Πειράσιοι*. Interim in Schol. ad lin. 57. lege *Παῤῥάσιοι, Ἀ. Πειράσιοι, Θ.*

23. 69. Nescio an hic ipse sit Carcinus poeta. quem ridet Aristophanes: nam is habuit filium Xenotimum (Schol. ad Pac. 782. Nub. 1264. [Harpocrat. in *Καρκ.* collato Isocrat. p. 369. B. ed. HSt.]) adeo ut forsan ipsius pater fuerit Xenotimus, non Xenocles.

34. fin. Si alii codices accederent, mallem *καιρὸν ἐλάμβανεν*, ut Demosth. Olynth. i. p. 16. 8. Phil. ii. p. 70, 15. (ed R.) Meras ineptias facit Abreschius.

35. 70-71. Vertunt quasi legeretur *καλὸν ὄν*. Sed forsan del. *αὐτόν*.

36. 8. An delendum *πόλεμον*? Certe c. 41. 18. *πολεμίῳ* expellendum.

37. 36. *δέος* i. e. *αἰδῶ*. Stasinus Platonis Euthyphr. p. 12. A. HSt. Plutarchi T. i. p. 808. E. Stobaei xxxi. Epicharmus Schol. Soph. Aj. 1074. Thuc. i. 84. 95.

40. 80. In textu acquiesco, modo deleatur *ἐν* 81. cum Ald. Flor. et MSS. plerisque. Opponuntur *ἔργου καιρῷ* et *λόγου κόμπῳ*, ut 41. prop. init. *λόγων κόμπος* et *ἔργων ἀλήθεια*.

Ibid. 83. Lege, ἔνι δὲ τοῖς αὐτοῖς πρὸς ἔργα τρεπομένοις (vel —νους) τὰ πολιτικὰ — deletis interpretationibus. Mox recte editur καὶ αὐτοὶ ἤτοι sine οἱ. 51

Ibid. fin. Construe, ὁ δράσας εὖ βεβαιότερός ἐστιν εἰς τὸ σώζειν, δι' εὐνοίας ἐκείνῳ ᾧ δέδωκε, τὴν χάριν, ὥστε ὀφειλομένην· *retinere conamur gratiae debitum, bene volendo ei cui beneficimus.* ὥστε = ἅτε vel ὥσπερ.

42. 40. An ἰσόῤῥοπος cum genitivo ponat Thucydides, ut ἰσόμοιρος Sophocl. Electr. 87. nescio. Videndum interim an legendum τῷ ἔργῳ, quod per se concinnius. Anglice autem vertendum puto, *And there are not many nations in Greece, whose description of themselves would barely equal the reality, as it does in what I have just said.* τῶνδε scil. ἃ ὕμνησα. Sin *hos mortuos* intelligas, debuisset potius esse τοῖσδε.

Confer de construct. I. 69. 21. ὧν ἄρα ὁ λόγος τοῦ ἔργου ἐκράτει.

Ibid. 57. Vertunt quasi esset αὐτῷ, τὸ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν κάλλιον ἡγησ. ἢ τὸ — Imo Scholiastae nugas sequuntur.

Ibid. fin. Isocrat. Paneg. p. 59. C. D. (§ 26. ed Mori. quem vide.)

43. init. Vide an legendum μηδὲν' ἀξιοῦν — non obstante sequenti σκοποῦντας.

Ibid. 85. *Apud quemque, animo magis servata, quam monumento aliquo mandata.*

46. 40. *His*, i. e. mortuis: λειπομένοις, *superstitibus*, ut Demosth. F. L. p. 345, 15. — Junge στέφανον et ἀγώνων.

48. 75. τὰς αἰτίας ἅστινας νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν. Delenda quaedam esse nemo non conjiciat. Vide tamen an defendi possint ex hyperbato, quale in Demosth. Olynth. III. fin. τῆς τάξεως ἣν ὑμῖν οἱ πρόγονοι τῆς ἀρετῆς — κατέλιπον. Thuc. V. 36. 74. οὗτοι, οἵπερ τῶν Ἐφόρων ἐβούλοντο. Vide ad II. 97. 30. VIII. 87. 22.

52 49. 97. μετὰ ταῦτα λωφήσαντα. λωφ. cum ταῦτα jungendum videtur, non cum σπασμόν — alias potius fuisset λωφῶντα.

Ibid. 4. Vide an constructio sit γυμνὸν ὄντα ἀνέχεσθαι. Videndum quoque an recte Galenus γυμνοὶ, i. e. ὄντες.

51. 55. Distinguit Ric. Mead de Peste, pp. 51, 52. ἕτερος ἀφ᾽ ἑτέρου θεραπείας, ὥσπερ — vel pro θεραπείας substituit φθορᾶς e Plutarcho Pericl. p. 171. B. Et Plutarchum quidem Thucydidem imitatum esse constat (ibidem ad Thucyd. c. 52. init. alludit) quod priorem Meadii conjecturam satis refutat. Delendam puto vocem θεραπείας, et ἀναπιμπλ. absolute positum puto pro *contagione oppleri*, ut in Aristot. Problem. I. 7. (Tom. II. p. 388. E. ed. 1590.) προσαναπίμπλησι — quem locum citat Meadius. Confer. Ruhnken. ad Timaei Lex. p. 31.[1])

Ceterum hinc et ex Plutarcho Bentleius apud Wakefield. Lucret VI. 1240. post 1235. ponit; rectissime, ut videtur: unde patet eum intellexisse Thucydidem ut modo explicavi. Paullo ante apud eundem Lucretium 1149—1153. omnino assentior Creechio transponenti. Neque scio an turbatus quoque locus 1197 — 1202. Tum 1228. etc. vertuntur e Thucyd. c. 51. 51. ut recte Creech. Male enim illuc refert Wakefieldius 1156-7. quae ducta sunt ex c. 49. 8. καὶ ἡ ἀπορία, κ. τ. ἑ. quibuscum etiam confer Lucret. 1176-79.

Ceterum c. 49. 17. ἀκράτου, de qua vide Foes. Oecon. in voce, p. 13. col. 2. $\frac{1}{2}$. vertit Lucretius 1198. *Visceribus tetris et nigri profluvie alvi*, ut probabiliter legit Wakefieldius, conferens Celsum II. 8. fin.

53. 95. Vide an leg. cum MSS. ἃ — ἀπέκρυπτε τῷ μὴ καθ᾽ ἡδονὴν ποιεῖν, vel ἀπεκρύπτετο τῷ — et de vocum positione vide Demosth. F. L. p. 377. 13. Reisk. de phrasi ipsa sup. 37. 32.

---

[1]) In voc. ἀνάπλεως. J. S.

Ibid. 2. Malim cum MS. προταλαιπωρεῖν, ut προκάμνειν 39. fin.

55. 40. ἔτεμον ταύτην ῇ πρὸς Π. ὁρᾷ. Legendum puto ᾗ. Alioqui dixisset ταύτης. 53

60. 36. Lege νικώμενος. Sed vide Indic. in *Genitiv. Absolut.*

62. 86. χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν] Valde suspicor delendum esse αὐτῶν, primo adscriptum ad ὀλιγωρῆσαι.

63. 15. ὡς τυραννίδα γάρ. — Dele ὡς, et confer III. 37. 31. Possis quidem delere γὰρ — accipiendo ὡς pro γὰρ vel ἐπεί· sed alterum verum. Vide ad VI. 24. 22.

64. 35-6. Malim ἤθει — καταλυθῇ (κ λυθῇ.) De ἦθος πόλεως Demosth. Lept. prop. init. et supra c. 61. prop. fin. Permutata κωλύω et καταλύω alicubi in Sch. Aristoph.

75. fin. ἐσεφόρουν τὴν γῆν.] ἐξεφόρουν Stephanus: forsan recte. Si constaret φρεῖν dici de inanimatis, (male ἔφρουν in Cycl. 231 Musgravius,) mallem ἐσεφροῦντο.
Exempla vide apud Musgrav. ad Cycl. 232. Dawes. Misc. Crit. p. 347. ed. Cant. Brunck. Ind. Aristoph. voc. ἐκφρεῖν. Vide inf. ad. Thuc. VII. 32. In Xenophont. Hellenic. VI. 5. 43. lege συνεπεισφρῆσαι τὸν βάρβαρον τῇ Ἑλλάδι.
ΦΡΕΙΝ. Arist. Vesp. 125. 156. 162. 887. Av. 193. Eurip. Alc. 1059. [1017.] Herc. F. 1267. El. 1033.
ΦΡΟΥΜΑΙ. Eurip. Troad. 647. Cycl. 233. Demosth. Cherson. p. 93. 18. εἰσφρήσεσθαι. Lept. p. 473. 6. qu. an — οῦντο, sed activum Suidas εἰσέ.

77. 24. Non in ipsam urbem τοὺς φακέλους injecerunt, sed prope muros struem fecerunt. *Παρένησαν*, *piled up against*, ut παρῳκοδόμουν c. 75. *built up against*, παρακαταπηγνύντες, IV. 90.

Ibid. 30. ἀπ' αὐτοῦ. Haec videntur esse varia lectio praecedentium ἀπὸ ταυτομάτου.

Ibid 32. ἐντὸς γὰρ πολλοῦ χωρίου.] Ἐντὸς non *intus*, sed *citra*; neque cum πόλεως, sed cum πολλοῦ χ. jungendum: *there was no approaching the fire within*

a distance which extended to a considerable part of the town.

54 80. 97—104. *λέγοντες ὅτι — ῥαδίως ἂν Ἀκαρνανίαν σχόντες — κρατήσουσι, καὶ ὁ π. οὐ. ἔσοιτο — ἐλπίδα δ' εἶναι καὶ Ν. λαβεῖν.* ἂν om. tres. MSS. [*Vide ad* 93. 34.]

Ib. 1. *ἀπὸ θαλάσσης*, *procul a mari*, opinor, ut I. 7. sed ob c. 81. init. et 83. init. servandum puto interpretationem vulgatam. Vide 97. init.

84. 30. *εἶτ' ἐκπνεῦσαι — ἐπὶ τὴν ἕω.* Sic Ald. Junt. Recte edidit Bauerus *εἴτ' ἐκπνεύσαι*, (sive malis — *σειεν* extricare e MS. *Dan.* qui-*σειν*.) Mox recte MSS. *περὶ τὴν ἕω.*

89. 25. *ὥστε τὰ πολλὰ* — Al. *ὥσπερ*. Collato Stephano malim *ὅπερ ἔς τε τὰ π.* [1])

90. 45-7. *πλέοντα τὸν ἐπίπλουν — περικλείσειαν.* Sic. Ald. Junt. et MSS. ut videtur, nisi quod quidam recte *αὗται*. Sed legendum puto *πλέοντες*, et de istis *ἔξω τοῦ ἑαυτῶν κέρως* ambigo.

93. 34. *προσδοκία — μὴ ἄν ποτε — ἐπιπλεύσειαν.* Soloecum hoc, ni fallor, et delendum *ἄν*. Si faveret vel unus codex notae non pessimae, legerem *μὴ ἄν ποτε ἐξαπ. οἱ. ἐπιπλεῦσαι*, sine *οἱ πολ.*

Ibid. fin. *ἀπροσδοκήτοις*. Sic. Ald. Junt. *ἀπροσδοκήτως* (al. — *οις*) II. 33. fin. Vox activo sensu VI. 69. init. VII. 30. 91. et 39. fin. Locus gemellus IV. 72. 85. quem citat HSt. Thes. L. Gr. I. 1038. H. (*ἀπροσδοκήτως* IV. 29. 90.) Passive II. 5. 11. et 61. 55. et 91. 83. III. 39. 20. IV. 103. fin. VII. 46. init. VIII. 23. 63.

94. init. *κατὰ τὸν πόλεμον*] *τόνδε* plerumque addit: sed omittit III. 2. 16.

97. 28. *προσῆξαν*. Suspecta primum locutio *προσάγειν φόρον*, deinde aoristus *ἦξα* apud bonos scriptores. An, *ὅσων περ ἦρξαν*? Certe aliquid requiri videtur, opponendum istis *πάσης τῆς β.*

---

[1]) Quod ipsum dedit Bekk. J. S.

Ibid. 30. ἃ χρυσος καὶ ἄργυρος εἴη (al. ᾔει.) Delenda sunt. Φόρος (i. e. ἀργύριον, *money*) distingitur a δώρων, quæ partim χρυσὸς καὶ ἄργυρος (*plate*, 55 *bullion*.) Sed incertus sum utrum pro mera interpolatione habeam, annon potius pro varia lectione sequentium; hoc modo:
vulgo, χρυσοῦ [τε] καὶ ἀργύρου προσεφέρετο.
v. lect. ἃ χρυσὸς καὶ ἄργυρος προσῄει, de qua constructione vide III. 68. 92. τοῖς ἄλλοις ἃ ἦν—ἔπιπλα. Vide ad VIII. 87. 22.

Tum l. 39. κατὰ τὸ δύνασθαι puto significare, *the nobles were the more rapacious for the sake of obtaining influence with the King.*

Ibid. fin. Vide an respexerit Herodot. IV. 46. V. 3.

100. 12. ξύμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλεῖς ὀκτὼ οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι. Non Græcum esse puto ξύμπ. οἱ β. ὀ. debuit enim esse οἱ ὀκτὼ β. non οἱ β. ὀ. et articulum omittit MSS. pars. Sed alia sunt delenda: scripsisse suspicor Thucydidem, ἢ ξύμπαντες οἱ πρὸ α. γ.

In Librum III.

Cap. 11. init. ὑποχειρίους δὲ ἔχοντες—ὁμιλοῦντες. Hæc, ut puto, sunt mera interpretatio sequentium, πρὸς τὸ πλεῖον—ἀντισουμένου. Vide an legendum, νεωτερίζειν· νῦν δὲ χαλεπώτερον ε. ἔ. οἴσειν, πρὸς τὸ πλεῖον—

12. 53. ἐφθάραται. Phot. v. ἐφθάραται. Vid. IV. 37. 27. V. 6. 25. VII. 4. 23.

23. 71. χεῖλος puto fuisse intra murum et fossam. Vide mox l. 78. Tum legendum suspicor, διεπεπεραίωντο, οἱ ἀπὸ τῶν πύργων καταβαίνοντες ἐχώρουν—Reliqua ex sequentibus orta. Ipsam vocem καταβαίνοντες pene suspectam habeo.

Ibid. 84. Dele ἢ βορέου, quæ sunt merum scholion ad μᾶλλον.

26. 35. *καὶ ἔτι ἐμβεβλ.* Dele *καὶ*, et lege *ἐπεμβεβλ.* e MSS.

31. 12. Malim, *ἢν ὑφέλωσι — ἢν ἐφορμοῦσιν αὐτοῖς σφίσι δ. γ. — αὐτοῖς* i. e. Atheniensibus, *σφίσι* Lacedaemoniis. Vel *ἀποστήσωσιν*, (*ἐλπίδα δ' — ἀφῖχθαι·*) *καὶ — Ἀθηναίων ὑφέλωσι*, *καὶ ἅμα ἐφ. — γίγνηται.*

36. init. *ἔστιν ἃ παρεχόμενον.* Non temere damnanda vox, cum solemnia sint *παρέχεσθαι μάρτυρας*, *τεκμήρια* &c. (*λόγους* Hermippus Plutarchi Pericl. p. 170. E.) *ἃ παρέχεται* IV. 108. 97. VI. 12. 11. *παρεχόμενοι δίκαια* III. 54. init. *παρέχεσθαι τί τινι* VII. 32. 2. *παρέχειν* V. 89. et 111. Sed cum det MS. *ἅπερ σχόμενον*, vide an legendum *ἔστιν ἃ προϊσχόμενον*, quae phrasis, ni fallor, alibi apud Thucyd. occurrit. — Imo merus error est codicis, similiter peccantis c. 54. init.

De *προϊσχ.* vide I. 140. 58. III. 68. 75. IV. 87. 22.

37. 38. *χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη.*] Vide VI. 18. fin.

38. 31. Malim *τἀμύνασθαι — κείμενον, ἀντίπαλον μάλ.*

Ibid. 66. *τὰς δ' ἡμετέρας ξυμφορὰς* — non intelligo.

Ibid. 86. *δέ τι λέγοντος*] Malim *δ' ἔτι λέγοντος.* VI. 25. 40. malim *ἢν δ' ἔτι δύνωνται.*

39. 26. *μηδὲν διαφέροντας*] *διαφερόντως* alii, forsan recte.

42. 25. *ἂν πεισθείησαν*] Malim *πεισθείη ἄν.*

43. 48. *ἐκ τοῦ προφανοῦς*] *ἐκ τοῦ εὐθέος* I. 34. ubi *εὐθέως* male, ut puto, Elmsleius.

44. 68. *ἤν τε καὶ — εἶεν*] *εἴτε* MSS. quomodo salva est syntaxis. Sed vide an leg. *ἔχοντας* et del. *εἶεν.*

45. 7. *ἐπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείττονος*] Æneid. IX. 185.

47. fin. Lege *ἐν τῷ αὐτῷ.* Recte versio.

53. init. *καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι*] Lege *οὐκ ἂν ἄλλοις.*

56. fin. Post *γιγνώσκοντας* recte supplet Portus *τοὺς ἀνθρώπους.* Recte etiam exponit *ἔχωσι* Schol. [*sc.*

παρέχωσι.] Dele distinctionem post *ἀγαθοῖς*, et lege *κἂν τὸ παραυτίκα που μὴ ὠφέλιμον καθιστῆται.* Sensus est, *Hominum interest ut sociis bene meritorum gratiam conservent, etiam cum aliquo suo incommodo:* i. e. Melius est utilitatem suam aliquatenus negligere, quam sociis, quales nos in bello Medico fuimus, ingrati esse.

Paullo ante, *ταυτὰ* etc. vide ad IV. 50. 6.

58. prop. init. Distingue *ἀνταπαιτῆσαι αὐτοὺς, μὴ*— 57 *atque hanc gratiam vicissim ab illis reposcatis, ne occidatis,—utque pro turpi obsequio,* quod a vobis petunt, *vos ab illis honestam gratiam petatis,* etc. Omnino confer cap. 63. prop. fin.

63. 36. Lege *εἴτε καὶ ἄκοντες*—quum et id facere possetis, *et, si inviti,* etc.—præsto esset Lac.—

Ibid. fin. In Latina versione lege *quam* NON *referre.* et Græcorum sensum exprimes.

67. 52. Malim *οὐκ ἂν ἀνταποδόντες.*

68. 75. Lege *κατ' ἐκεῖνα, οὐκ ἐδέξαντο· ἡγούμενοι*— Possis etiam delere *ἃ* lin. 74. servata vulgata distinctione; sed alterum melius.

70. 40 et 43. *βουλῆς* potius genitivum esse crediderim. *of the senate.* Vide me ad Demosth. F. L. p. 431. 9. In VII. 30. fin. distingue, *Θηβαίων, τῶν Βοιωταρχῶν Σκιρφώνδαν· and of the Thebans, Scirphondas one of the Bœotarchs.*

77. 37. *παραινούντων Ἀθηναίων*] Verte, QUAMVIS *suasissent Athenienses.*

78. 50. *ἀθρόαις μὲν οὐ προσέπιπτον*] Vide an vertendum, *did not bear down in close order, nor attack the centre of the opposite division;* ut *κατὰ κέρας* sit = *ἐπὶ κέρως.* Vide Indic. in *κατά.* Similis constructio IV. 11. init. *τῷ στρατῷ προσέβαλον τῷ τ.* IV. 43. init. *τοῖς ἄλλοις ξυνέβαλε·* recte Lat. versio. Sed forsan melius disting. *μέσον, ταῖς*—ut *ἀθρόαις* jungatur cum *ταῖς ἐφ' ἑ. τεταγμέναις,* et *κατὰ κέρας* = *hostem a latere aggressi sunt.*—Prius verum.

80. 81. ἐπλήρωσαν γὰρ ὅμως] Non sollicito; sed si codex daret ὁμοῦ, *circiter*, locus esset deliberationi. In loco vi. 69. alia ratio, ut puto. ὅμως v. 41. 99.

81. fin. οὕτως ὠμὴ στάσις. Sic. Ald. J. sed οὕτως ὠ. ἡ στάσις legisse videtur Schol. et ita malim.

82. 30. Recte versio, nisi quod ῥᾳδίως mixta quadam notione capitur, non modo *facile*, sed *libenter* significans; ut fere nos, *readily*.

58

Ibid. 46, &c. τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων] Isocr. Antidos. §. 302.

Ibid. 66. τῷ θείῳ νόμῳ] τῷ θείῳ καὶ νομίμῳ Dionys. An legendum τῷ ὉΣΙΩΙ? Contra ΘΕΙΑΙ lege in Æliano V. H. viii. 1. Toup. Em. i. p. 30.

Ibid. 69. ἔργων φυλακῇ, *by measures of precaution, if they* (i. e. οἱ ἐνδεχόμενοι) *were the stronger party*, ut τῶν ἔργων c. 46. 47. ἔργῳ φυλασσομένη vi. 40. fin.

Ibid. 72. Vide an distinguendum. ξυναλλαγῆς, διδόμενοι ἴσχυον—Sed vulgatam distinctionem retineo: ἐχόντων verte, *quamdiu non haberent*.

Ibid. 89. Possis distinguere. ἐπεξῆσάν τε τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους, *exsecuti sunt*. Aliter erit intelligendum αὐτὰ, i. e. τὰ δεινὰ, *illas injurias persecuti sunt*. Antiphon p. 127. fin. τὸ—μίασμα ἐπεξερχόμεθα.

83. 7. κρείσσους. Vertunt quasi esset ἀμείνους. Sensus est, *Argumentis et jurejurando minime moti*; Angl. *steeled against*, ut mox cap. 84. 31. κρείσσων τοῦ δικαίου, *insensible to justice*. Aliter eandem exprimit ibidem l. 28. νόμων κρατήσασα.

89. 13. Lege ἐπανελθοῦσα, ut mox l. 22. ἐπαναχώρησις. Neque aliter legebat Schol. Unus codex Gailii ἐπεξελθοῦσα. an igitur fuit ὑπεξελθοῦσα?

95. 56. ἐν δεξιᾷ ἔχον] Nonne leg. ἔχων?[1]) i. e. *Parnasso superato prope Cytinium, deinde meridiem versus usque ad Phocida*.

---

[1]) Ita Bekkerus. J. S.

98. init. MSS. μέχρι μὲν οὖν — οἱ δὲ ἀντεῖχον. Ita, ut puto, Herodotus. Alia ratio eorum quæ notavi in Herodoteis ad I. 163.

Ibid. 29. πᾶσά τε ἰδέα κατέστη τῆς φυγῆς — τῶν στρατοπέδων. Qu. τοῖ στρατοπέδοι,[1]) ut c. 83. init. Alias absolute dici potest, ut VII. 29. prop. fin.

Ibid. 35. Vide an legendum, καὶ ἡλικίᾳ αὕτη, 59 βέλτιστοι — ἡλικίᾳ ut sup. 67. 41. ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην. Vide Harpocration.

107. 23. Lege cum MSS. καὶ, μεῖζον γὰρ ἐγένετο καὶ περιέσχε τὸ — στρατόπεδον, ὁ Δημοσθένης — ut supra 70. 30. I. 72. init. τῶν δὲ Ἀθηναίων (ἔτυχε γὰρ, etc.) Vide IV. 43. 64—7. et c. 44. init. et 116. 61. V. 41. prop. fin. et 46. fin. VII. 4. prop. init. bis. et 48. 13. et 50. fin. et 53. fin. VIII. 52. 79. et ibi. — Infra IV. 132. prop. init. malim, καὶ, ἐτύγχανε γὰρ — Βρασίδαν, ὁ Περδίκκας —

108. 45. Lege, οἱ Μεσσήνιοι οἱ οντες.

Ibid. fin. Recte alii, ut puto, ἘC ὀψὲ, ut ἐς ἡλίου δύσιν cap. 78. fin. εἰς ἑσπέραν Aristoph. Plut. 999. εἰς αὐτίκα μάλ' Pac. 366. ἐς ὀψὲ Thucyd. VIII. 23. init.

109. 71. καὶ ὅσοι αὐτῶν, sc. Πελοποννησίων. Vide II. 10. fin.

114. 86. καὶ Ἀγραίους non hic, sed mox lin. 88. omittere puto *C.* ut alios MSS. quibus adde *Vindob. Aug.*

Tum valde suspicor ista οἵπερ — Ἀγραίους delenda esse. Si genuina sunt, verte, *qui apud Salynthium, sedibus suis mutatis, manserunt.*

Ibid. 95. ὁπόσα ἢ χωρία ἢ ὁ μ ό ρ ο υ ς Ἀ. ἔχουσι. Sic edd. certe Ald. et Junt. silentibus, quod sciam, interpretibus. Quos, utcunque hebetes et negligentes, mirum est non correxisse ὁμήρους.[2])

---

[1]) Ita quoque Bekker. J. S.

[2]) Post hæc a Viro doctissimo notata correxit Bekker. J. S.

Ibid. 96. *ἐπὶ Ἀνακτόριον μὴ βοηθεῖν*] Per se contrarium significare possent verba.[1])

Def. *βοηθεῖν ἐπὶ Μέγαρα*, iv. 72. init. *τοὺς ὅρους τῆς χώρας*, Isocr. Paneg. c. 24. fin. ed. Mori (§. 97. fin. Bekk.) *τὴν θάλατταν*, Xenoph. Hellen. i. 1. 4. *Πύλον*, Thuc. iv. 8. prop. init. *εἰ οἱ Ἀργεῖοι ἐπὶ σφᾶς ἰόντες ἐπὶ* [*imo ἐς vel εἰς*] *τὸ πεδίον*
60 *βοηθοῖεν*, v. 58. fin. *τὴν πόλιν*, vi. 65. fin. Cum *πρὸς* Xenoph. Hellen. i. 2. 3. *εἰς* Demosth. F. L. p. 356. fin. ed. R.

off. *ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν*. Demosth. Olynth. ii. p. 22. 8. (Confer Phil. ii. p. 71. 10.) *ἐπ' αὐτὸν*, Herodot. i. 62. *αὐτοὺς*. Thuc. iii. 110. fin. *Μεσσηνίους*, iv. 25. 53. *σφᾶς*, iv. 108. 14. *τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπὴν*, v. 65. 83.

ἐπιβοηθεῖν. iii. 26. prop. init. qu. de constructione. 115. init. An *τῶν Σικελῶν τῶν ἄνωθεν*? Vide iv. 25. 52.

In Librum IV.

Cap. 4. 64. Saltem *ἡσύχαζον*. Sed vix dubito quin delendum *ὑπ' ἀπλοίας* utpote Schol. ad *σχολάζουσιν*, et servandum *ἡσύχαζεν*.

S. 27. Distingue *λιμένα*, *παρατείν*. et junge *λιμένα ποιεῖ*.

Ibid. 45. *σφεῖς δὲ — ἐκπολιορκήσειν τὸ χωρίον — σίτου τε οὐκ ἐνόντος, καὶ δι' ὀλίγης παρασκευῆς κατειλημμένον*. Lege *κατειλημμένου*. Ita passim Thucyd. Infra iv. 130. 60. *φοβηθέντας* recte, ut puto, margo. Sed vide iv. 73. 14. *ὥσπερ ἡσσηθέντων*, et Indic. in *Genitiv. Absolut.*

Deinde *δι' ὀ. παρασκευῆς* verte, *cum non sat diu occupatum esset, ut bene munitum esse posset*. Infra c. 95. init. *δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις γίγνεται*. Vide

[1]) Voces *per se—verba*, rasuram perpessas vix scio an fortuito, retinendas judicavi. J. S.

v. 66. init. 69. fin. *ἐξ ὀλίγου* Duker. ad v. 65. Adde II. 11. 53.

9. 70. Malim, *ἀποβαίνειν ἐς χωρία — ὄντος, ἐπισπάσεσθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο·* (*οὔτε γὰρ — γίγνεσθαι.*) *He thought that* (this circumstance) *would draw them on.* Quasi fuisset *τὸ τεῖχος ἀ. ὂν* — Vide Indic. in *Genitiv. Absol.* — Si *προθυμ.* serves, lege *προθυμήσασθαι*, i. e. *ὥστε.*

Tum *κατὰ τοῦτο* verto *quamobrem*, ut *ἦλθες δὲ κατὰ τί* Nub. 240.

In cap. initio lege *προεσταύρωσε* vel potius *προὔστ.*

10. 92. An *ὑποχωρήσασι δ' ἂν* (sc. *ἡμῖν*) — *in case of retreat?* — Imo puto dativum esse absolutum: vide Indic. Quare maneat vulgata.

Ibid. 2. Recte Schol. (a praecedentis [*scholii*] auctore 61 diversus) *τὸ δεῖ ἀντὶ τοῦ εἴωθεν. Καίρια* verte *accidents.*

12. fin. Collato Abreschio p. 384. malim *ἐπῄει το* (vel *τὰ*) *τῆς δόξης*, i. e. *πολλὴν ἐπίδοσιν ἐλάμβανεν ἡ δόξα ἑκατέροις, ὥστε τους μὲν Ἀθ. ἠπειρώτας δοκεῖν εἶναι, τοὺς δὲ Λακ. θαλασσίους.* De *τὸ* vide ad IV. 68. 99. — Sed nunc puto solum mutandum *ἐποίει* in *ἐπῄει. Γὰρ* refertur ad *περιέστη*, (quod optime reddit Diodorus XII. 62. *τῆς τύχης τὸ παράδοξον καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς — διαθέσεως* — sed sequentia invertit.) Sensus est, *Facta est ea rerum conversio, ut Ath. terra, Lac. mari pugnarent; quum antea hi in terra, illi in mari dominarentur. Ἐπὶ πολὺ* ut c. 3. 50. *ἐπὶ μέγα* II. 76. 1. IV. 100. 74.

16. 33. Lege *ἐσπέμπειν*, ut mox lin. 36. et cap. 26. fin. 30. 7. (ubi malim *αὐτοὺς* pro *αὐτοῦ.*) Vulgata nata est ex confusione *ἐκ* et *εἰς.*

17. 60. *πλείοσι δὲ, ἐν ᾧ ἂν καιρὸς ᾖ*] Recte vulgata. Verte, *pluribus autem verbis uti, quoties tempus postulat ut, aliquid eorum quae e re praesenti sunt monentes, verbis faciamus id quod faciendum est:* i. e. quoties res postulat verba, verbis utimur. — *Προὔργου* Aristoph. Pl. 623.

18. prop. init. *δοῦναι* om. duo minimum MSS. recte, ut puto.

Ibid. 81. *τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων* ambigua sunt. Potius sonant. *their* SUCCESSIVE *resources;* quum revera dicat orator, *their original r.*

Ibid. 86. *σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν*] Primum intellige quasi esset. *σωφρόνων δ᾽ ἀνδρῶν ἔργον ἐστίν, ὅταν τινὲς θῶνται.* Ita passim apud Atticos *ὅστις* (vide Matthiae. Gr. §. 481. Obs. 2.) ut Eurip. Phoen. 519. Æolo apud Aristoph. Thesm. 184. Thuc. IV. 92. V. 16. *ὃς ἂν* VI. 14. fin. et 16. 97. II. 62. fin. *ὃς ἂν καὶ γνώμῃ πιστεύῃ* — II. 44. 8. *λύπη, οὐχ ὧν ἂν* — *ἀλλ᾽ οὗ ἂν* — Xenoph. Hellen. II. 3. 51. *ὅ τι ἂν* Thuc. IV. 16. 41. collato c. 23. 85. *τὸ δ᾽ εὐτυχές, οἳ ἂν* II. 44. init. *οἷς* sine *ἂν* IV. 87. init. *πολλῆς εὐηθείας ὅστις οἴεται* III. 45. fin. Vide Eustath. apud Gaisf. ad Andromach. 180.

Deinde l. 89. etc. verte. *Et existimant, non quatenus ipsi volunt, in bello gerendo progredi homines, sed quo ducit fortuna trahi.* Forsan excidit *ἦν* ante *νομίσωσι.* Recte autem Suidas et Photius *μεταχειρίζειν* pro *-ζεσθαι* accipiunt. ut in Eurip. Fr. Inc. CLV. Thucyd. VI. 16. prop. fin. VII. 87. init.—Confer IV. 64. 79.

Tum *τούτῳ ξυνεῖναι* forsan delenda; vel. quod malim, leg. *οὕτω ξυνεῖναι.*

Hanc sententiam alibi. ni fallor. habet Thucyd. Angl. *You cannot say to War, thus far shalt thou go and no farther:* quasi dixisset. *τόν τε πόλεμον νομίσωσι μὴ εἶναι ταμιεύειν ἐς ὅσον βούλεταί τις αὐτὸν μεταχειρίζειν.* Vide VI. 18. 81. (*ταμίαν* vide etiam VI. 78. 83.)

19. fin. *τοῖς ἐνδοῦσιν* neutrius generis est. ut c. 61. 18. *τοῦ εἴκοντος.*

21. 60. *τῆς προτέρας ξυμβάσεως*] Vide I. 115. init.

22. fin. *μὴ διαβληθῶσιν*] Confer V. 27. fin.

23. 93. *πλὴν τὰ πρὸς τὸ πέλαγος, ὁπότε*] i. e. *quoties ventus spirabat*, NON *circumibant τὰ πρὸς τὸ πέλ.* Vide c. 26. 97.

25. init. Distingue *ναυμαχῆσαι, περὶ πλοίου διαπλέοντος ἀντεπαναγόμενοι* —

Ibid. 29. Lego *στρατόπεδα, τό τε ἐν — ἐν τῇ Ῥηγίνων, μίαν* — Tum lin. 36. *αὐτοὶ* malim (quomodo ni fallor Schol.) ob *ἑτέραν* lin. 41. ne quid dicam de *ἐπιβληθείσῃ*.

Recte I. 69. init. *τό τε πρῶτον — ἐς τόδε τε.* VI. 12. prop. init. *τότε ψεύσασθαι* male Elmsleius. Supra c. 10. 97. distingue, *ἤδη· τό τε* — Infr. 32. fin. *τό τε πρῶτον* recte Portus. c. 59. prop. fin. lege *τό τε πρῶτον*, et V. 43. 50. cum Porto. Ibid. c. 58. init. et VI. 43. prop. init. lege *τό τε πρῶτον.*

27. prop. init. *τὴν περὶ τὴν Πελοπόννησον κομιδὴν*] Possis *τοῖς περὶ Πύλον* (vel *τὴν νῆσον*) *τὴν κομιδήν.* Vide c. 32. 47. *ὅσοι περὶ Πύλον κατεῖχον*, nisi legendum *ὅσοιπερ Πύλον.* Sed vix dubium quin delenda *περὶ τὴν Πελοπόννησον*, utpote schol. ad *περιπέμπειν* l. 18. Infra V. 2. fin. *περιέπεμψε δέκα* [*τὸν λιμένα περιπλεῖν*] tres voces e. seqq. natas puto. 63

Sensus aperte est is quem exprimit Lat. versio, modo deleantur *circa Peloponnesum* et *ad varios exercitus. Circummittere*, i. e. Athenis circa Peloponnesum mittere ad exercitum et classem apud Pylum.

Ibid. 24. *ἰσχυρὸν — ἐπικηρυκεύεσθαι*] In versione pro *posthac missuros* substitue *amplius mittere.* Tum vide an *ἔχοντάς τι ἰσχυρὸν* significet *aliqua religione obstrictos*, vel potius *aliquam causam habere* OBSTINATIONIS. Eadem ambiguitas III. 6. quem locum citat HSt. Vide Porti Lex. Ionic. et Demosth. Androt. p. 597. 1. ubi si *τὸ* servetur, ut servandum puto, verte, *hanc severam legem.* Inepte vertunt Wolf. et eum exscribens Taylorus.

Ibid. 30. *Θεαγένης.* Qu. idem apud Aristoph.

28. 47. *τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι*] Porson. ad Orest. 1338. Supra I. 141. 99.

Ibid. prop. fin. *ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν*] Exspectasses *ἀποθανεῖσθαι*, ut vertit Valla, forsan ob *ἀπαλλαγῆναι*, etc. Sed hoc aeque fieret, si Cleon a republica administranda pelleretur, ac si moreretur. Sed *κατακτενεῖν* proculdubio legebat Thucydidem pene exscribens Plutarchus Nic. p. 527. E. F. a Dukero citatus.

30. init. Distingue, *στρατιωτῶν, ἀν.* — *νήσου τοῖς* — *Cum autem milites* (Athen.) *propter spatii angustias* (scil. quia in continente arcebantur, vide c. 26.) *ad extremas insulae oras appellere coacti fuissent prandii parandi causa, cum custodiam agerent;* (Angl. *were on the look-out*, vel. *the advanced squadron.* Vide I. 117. et alibi, ni fallor.)

Ibid. 4. *ἔλαθε κατακαυθέν*] *Hostibus insciis* vertunt, ineptissime. Angl. *was burnt no one knew how.* Paullo ante c. 29. fin. *λανθάνειν διαφθειρόμενον*, 64 *cut off in detail — waste away insensibly.* Vide inf. 133. de Chryside, *ἔλαθεν ἀφθέντα.*

Ibid. 8. *τοὺς Ἀθηναίους*] Malim *τοῖς Ἀθηναίοις*. De construct. vide Eurip. Orest. 589. *an object more worthy of the efforts of the Athenians.*

31. 24. Al. *πρὸς τοῦ λιμένος*, i. e. *versus.* Vide Dukerum. Dubito item de c. 43. 61.

Ibid. 31. Ald. J. *αὐτοῦ τὸ ἔσχατον*, et sic MSS. tantum non omnes. Transpositis syllabis lege *αὐτὸ τοὔσχατον*, (ut c. 127. fin. *αὐτὸ τὸ ἄπορον τῆς ὁδοῦ*) et dele *τὸ* post *νήσου*.

32. 56. *ἑκατέρωθεν*, i. e. *ab alterutro latere*, non *ambobus.* Simile notat idioma R. P. Phoen. 423.

Ibid. 58. *καὶ οἱ ἀπορώτατοι*] Utcunque haec sunt legenda, *ἄπορος* interpretandum *molestus;* Angl. *awkward to deal with:* ut Herodot. IV. 83. 134. VI. 44. IX. 49. Eurip. Bacch. 799. *εὐπορώτερα* recte VI. 17. 51. *εὐπορώτεροι* Xenoph. Hellenic. VI. 3. 10.

Ibid. 60. φεύγοντες ἐκράτουν, i. e. opinor, *cursu erant meliores*. Infra 104. 20. κρατοῦντες τῷ πλήθει.

33. 74. ᾗ μάλιστα αὐτοῖς] Lege αὑτοῖς, i. e. Lacedaemoniis. Vide c. 34. init. προσπίπτοιεν, sc. οἱ ψιλοί.

34. prop. init. τοῦ θαρσεῖν τὸ πλεῖστον εἰληφότες. Non damno: magis tamen Thucydideum τὸ πιστόν. Nil frequentius quam confusio vv. πιστὸς, πλεῖστος; ἄπληστος, ἄπιστος. Vide me ad Aristoph. Plut. 521. Conf. v. 14. 24. οὐκ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν ἔτι. vi. 72. prop. fin. μετὰ τοῦ πιστοῦ τῆς ἐπιστήμης.

38. prop. init. τῶν πρότερον ἀρχόντων τοῦ μὲν πρώτου] Verte, *quum priores duces, ille mortuus, hic saucius, essent*. Haec constructio, quam, ni fallor, vocant *in partitione*, satis frequens est. Vide Valck. ad Phoen. 292. Gregor. de Dialect. p. 86. ed nov. Perizon. ad Sanctium iv. 8.

40. prop. init. Qu. οὐδεμίᾳ ἌΝ ἠξίουν — παραδιδόναι — ἠπίστουν τε μὴ —

42. fin. ἐν Λευκαδίᾳ ἀπῄεσαν] ἀπῆσαν Elmslei. quod eodem redit. Lege ἀπῆσαν, *aberant*, ut v. 44. prop. init. τῶν ἐν Λακ. πρεσβέων, οἳ σφίσι — ἔτυχον ἀπόντες. i. 105. 12. In Xenoph. Hellenic. vii. 5. 10. lege cum Schneidero ἀπῆσαν. 65

44. 98. τῶν ἐγγὺς ἀστυγειτόνων] Delendum puto ἐγγύς. Qu. an τῶν.

46. prop. init. τῷ ὄρει τῆς Ἰστώνης] Legendum puto τῇ Ἰστώνῃ. Appositione uti in his solet Thuc. ut iii. 85. fin. τὸ ὄρος τὴν Ἰστώνην. Vide iv. 70. 50. τῷ ὄρει τῇ Γερανείᾳ. 96. prop. fin. Πάρνηθα τὸ ὄρος. viii. 105. 19. τὴν ἄκραν τὸ Κυνὸς σῆμα. 108. 88. τῆς Ἴδης τοῦ ὄρους. Τὸ ὄρος τῆς α significat, *mons situs in regione ᾱ*, ut iv. 109. 32. ὁ Ἄθως αὐτῆς ὄρος ὑψηλόν. Vide ad viii. 100. 12.

Ibid. prop. fin. Lege μὴ οἱ Ἀθηναῖοι ἐλθόντας, sine τούς. Tum distingue, πείθουσί τινας ὀλίγους, ὑπ —

τις ὀλίγος III. 7. fin. IV. 34. init. 113. med. VII. 74. fin. τινὲς δύο VIII. 100. fin. verbis interjectis IV. 56. med. 57. 37. et 110. med.

Ibid. fin. Recte, ut puto, MSS. ἀποδρᾶναι; neque exstare puto δίδρημι. I. 128. 38. ἀπέδρασαν.

47. prop. init. ἀκριβῆ] Nonne sensus est, *ut summum jus exigeretur?* vel, *ut conditiones severae statuerentur?*

48. init. ἄλλοσε ἄγειν] An ἄλλως ἐξάγειν?

Ibid. 76. παραιρήματα] Pierson. ad Moer. p. 299. Bekker. Anecdot. p. 112. 12.

49. fin. ἐκπέμψαντες Κορινθίους] Delendum censeo Κορινθίους. ἐκπέμψαι ἀποικίαν III. 92. 84. οἰκήτορας II. 27. 36. III. 92. 91. ἐποίκους V. 5. 91. ἄποικοι τοῖς ἐκπέμψασι Π. βοηθήσαντες VI. 6. 53.
Per se bonum est ἐκπέμπειν, ut I. 56. prop. fin. pro *expellere*. V. 52. init.

50. 2. Ἀσσυρίων γραμμάτων] Herodot. IV. 87. Schol. Arist. Av. 1022. Athen. XII. p. 529, 530. b.

53. fin. Vide modo interpretum stuporem. Verte, *omnis enim* Laconia *in mare* etc. *prominet;* igitur piratis obvia. ἡ ἄκρα ἀνέχει I. 46. fin. quod alibi dixit προὔχειν ἐς τὸ πέλαγος VI. 97. 98. προὔχειν absolute III. 51. 37. VII. 4. 3. VIII. 35. 54. ἀνεχούσαις ἄκραις VII. 34. 25. ἀνέχειν VIII. 94. 60. qu.

57. 27. Vide an legendum, αὐτὸς ὁ κίνδυνος, (ut Demosth. ἦν δ' οὗτος ὁ καιρὸς αὐτὸς) quasi dixisset, αὐτὸ τοῦτο μάλιστα ἐπικίνδυνον ἐφαίνετο ὄν.

60. 86. ἐπαγομένων αὖ τοὺς] Malim, αὐτοὺς, ἄνδρας— Frequens hoc genus appositionis, ut ἄνθρωποι c. 33. 75. III. 30. prop. init. malim delere distinctionem post ἐχόντων. Vide de ἀνὴρ Wyttenbachium ad Phaedon. p. 257-8. Aristoph. Plut. 658. 1067. Thesm. 948. [941.] Nub. 807. [799.]

61. 12. τὸ δίκαιον μᾶλλον] Inepte Hudsonus [μᾶλλον cum προθύμως jungit.] Intellige μᾶλλον ἢ τὰ τῆς ξυνθ. *rather in the spirit of an ally than according to the letter of a treaty.*

Ibid. prop. fin. *οὐ πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνη δὲ διαφορὰ — παύονται.* Al. *διαφοροὶ*, Elmsl. *διάφορα.* Qu. vi. 13. 31. *ἐλάχιστα κατορθοῦνται.* 32. 90. *ἐπιστεύοντο* MS. 77. 51. *εἰσιν.*

63. prop. init. Distingue post *πράξειν*, et omnino confer c. 55. 91. *ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεως τι πράξειν*, et Wassii Ind. v. *ἐλλιπὴς*, et v. 1.

Deinde utra melior sit lectio, *τις* an *τι*, multum ambigo. *τι πράξειν* tamen paullo melius videtur ob locum c. 55. et *τι πράξειν* lin. 41. modo constructionem ita resolvas, *τούτων ἐν οἷς φήθημεν πράξειν τι.*

Variat structuram v. 105. 58. *τῆς — δόξης ἣν βοηθήσειν ὑμῖν πιστεύετε αὐτοὺς*, si tamen sanus est locus.

Ibid. prop. fin. *καὶ ἄγαν εἰ τύχοιμεν*] Nonne, *ut res maxime ex voto ceciderit? — supposing the most favourable result.* Confer v. 9. 11. *ἢν τὰ ἄριστα πράξητε.* Vid. inf. ad 117. fin.

64. init. Lege *προϊδόμενος — ὥστε αὐτὸς — ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν.*

66. 30. *τούτου τοῦ λόγου ἔχεσθαι*] Vertendum puto. 67 *themselves openly proposed to adhere to this plan. ἔχεσθαι λόγου* v. 49. prop. fin. *γνώμης* i. 140. init. viii. 81. init.

67. 57. Valde suspicor *πείθοντες τὸν ἄρχοντα* merum esse schol. ad *τεθεραπευκότες* etc. Contracte citat. Suid. in *ἀμφηρικόν.*

Ibid. 68. Servare possis *καὶ* [post *πύλας*] distinguendo, *πύλας, καὶ — προσθεῖναι. καὶ* — Paullo ante 60. [*ἐς τὸ τεῖχος*] non *urbem* verti debet, sed intra *muros*, sc. *τὰ μακρὰ τείχη.* Tum *διὰ τῆς τάφρου*, l. 58. puto esse *by* vel *along the canal.* Sed nonne dixisset *κατὰ τὴν τ.*? ut *ποταμὸν* iv. 107. init. quem locum citat Valck. ad Herodot. iii. 13. 2.

68. 99. Malim ἐγίγνετο τὸ τῆς ἀνοίξεως[1]. Contra mox οἱ dele ante τὴν νύκτα. De τὸ vide notas ad IV. 54. Ind. ad notas v. *Articulus*, et me supra ad 12. fin. I. 68. 79. malim ἀλλὰ τὰ τῶν λεγόντων — ὑπενοεῖτε. VIII. 91. 38. an τὸ τοῦ λόγου?

69. prop. fin. τοῖς τε Λακεδαιμονίοις] Lege τοῖς δὲ — i. e. ceteros Peloponnesios, certa pecunia soluta, dimittendos; de Lacedaemoniis statuturos Athenienses.

72. 93. προσελάσαντες] Recte, opinor. Portus [προσελάσαντας *legit*] ob πρὸς αὐτὴν etc. quod magis est invadentium.

73. prop. init. οἰόμενοι ἐπιέναι significat *putantes ire*, non *ituros*, quod aperte ineptum. (c. 98. 85. οὐκ ἀπιέναι repete ἄν.) Pronum est conjicere οὐκ ἂν οἰόμενοι. Mox lin. 12. exciderunt οὐκ ἂν in duobus MSS. Sed vide an pro οἰόμενοι reponendum verbum aliquod significans *exspectantes dum Athen.*

An ἰέναι inf. futuro sensu occurrit? v. 7. prop. fin. ἀπιέναι τε ἐνόμιζεν. VI. 49. prop. fin. καὶ — οὐ ξυμμαχήσειν, καὶ σφίσι προσιέναι, καὶ οὐ διαμελλήσειν. VIII. 65. 58. ὡς κατιόντι. (Vide Lex. Xenophont. T. II. p. 560. c. 1.) Hellenic. VI. 5. 9. ἐξιέναι. VII. 5. 2. ὡς ἐξιόντες.

68 Ibid. 17. οἱ γὰρ Μεγαρῆς] Anacoluthon in Μεγαρῆς, quos resumit c. 74. init.

Ibid. prop. fin. Vide an legendum, οἷς δὲ ξυμπάσης — ἑκάστου κινδυνεύοι. *eos, quibus periclitaretur pars tantum singularum copiarum*, i. e. pars peditum, pars equitatus. Sed malim τοῖς δὲ — ἑκάστου κινδυνεῦον, *quum autem illis* (Laced.) *periclitaretur*, etc. quasi esset τοὺς δέ, ξυμ. κινδυνεύοντος — (Vide de construct. τοῖς R. P. ad Med. 734.) Sic infra v. 28. fin. ἀμφοτέροις — ἔνσπονδοι ὄντες ἐκκαρπωσάμενοι, ubi aeque bonum esset αὐτούς. [*Voluit, opinor*, ἀμφοτέρους.]

---

[1]) Imo servanda forsan vulgata. Qu. an ἀσφαλείᾳ, adverbialiter. P. P. D.

Qu. an hinc expedias VI. 29. 93. ὁ δῆμος μὴ μαλακίζηται.

77. fin. Distingue προσποιησάμενος, τἄλλα ἧτ. Paullo ante καταλαβὼν Angl. *finding on his arrival*, ut mox c. 92. bis, *wherever we find them*. Vid. ad VIII. 63. 7.

78. 42. καὶ αὐτοῖς sunt v. l. praecedentium καὶ αὐτός. Malim, ἔλεγε δὲ ὁ Βρασίδας τῇ Θεσσ. γῇ καὶ αὐτὸς φ. Nil frequentius αὐτὸς a librariis transposito.

Ibid. fin. Malim Μακεδονίας πρῶτον πρὸς Θ. Vide c. 128. 95. πρῶτον τῆς Π. ἀρχῆς. De ἃ omisso vid. Valck. ad Schol. Phoen. 1366. Porsonum Advss. p. 112. Pseudo-Phalaris CXLII. Lennep. (XXV. Boyl.) lege οὐ νῦν ἃ ἀλλὰ πολλάκις, ut Eurip. Med. 447.

79. 63. ἐξήγαγον τὸν στρατὸν] Chalcidenses, quantum memini, nullas copias habebant in Peloponneso. Certe Perdiccas non potuit, quippe qui pacem cum Atheniensibus simularet, ut patet ex hoc ipso loco et mox c. 82. Legendum puto ἐπηγάγοντο στρατόν. Vulgata nasci potuit ex ἐξαγαγεῖν in cap. fine, ubi subintellige τοὺς Λακεδαιμονίους. Necessarium est ita intelligere ob sequentia c. 80.

85. init. Distingue προείπομεν, Ἀθηναίοις ἐλ.

Ibid. fin. Cave jungas νηΐτῃ et στρατῷ. Ellipsin fingere possis vocis στόλῳ cum νηΐτῃ jungendae: sed vix dubium quin delenda τῷ ἐν Νισαίᾳ vel ob sensum. Junge νηΐτῃ et στρατῷ, et ἴσον πλῆθος verte *pares* 69 *copias*, nostris scil. copiis.

86. 4. ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν] ἂν σαφῆ Bauer. σαφῆ explicat. Schol. Vide c. 125. 95. [*ubi sc.* σαφῶς ἐκπλήγνυσθαι et ἀσαφῶς *confusa*.]

87. init. Verte, *quam ab iis, quibus res ipsae cum eorum professionibus comparatae necessario fidem faciunt, ea ipsa iis esse utilia quae prae se ferant.* εἶπον *dixerunt*, non *dixi*. De οἷς vid. ad IV. 18. 86. Haec autem cum praecedentibus arctissime jungenda.

Ibid. 83. *μὴ κακούμενοι διωθεῖσθαι*] Verte, *et poscatis ut incolumibus liceat vobis nos rejicere;* fere ut Angl. *put us off.* Demosth. F. L. p. 384. 14. R. citat HSt. Æsch. Prom. Solut. [*Fragm.* 6.] nunc malim *διώσει*. *διώξεις* vel *διώσεις* Leopardus v. 17. prius probante Blomfieldio Ed. R. xxx. p. 316.) Plato Theaetet. p. 163. C. HSt. *καὶ σκόπει πῇ αὐτὸ διωσόμεθα·* quocum confer Thucyd. iv. 108. 8. *λογισμῷ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι.*

ἀπεώσαντο v. 22. 36. In. vi. 33. 22. qu. *ἀπωσώμεθα* [*pro ἀπώσωμεν.*]

Ibid. 36. *οὐ γὰρ δὴ εἰκότως γ᾽ ἂν τάδε πράσσοιμεν*] Si servetur optativus, nescio an verti debeat, *hoc nobis accideret:* sed tunc potius dixisset *ταῦτα* quam *τάδε*. Verum puto *ἐπράσσομεν*. *Alioqui haec non fecissemus;* i. e. non huc cum armis venissemus. ut Œd. T. 318. *οὐ γὰρ ἂν δεῦρ᾽ ἱκόμην.* Infra c. 126. 51. *ἐκείνῳ — ἐχρῶντο.*

88. 51. *τὰ τέλη — ὀμόσαντα αὐτὸν*] *ὀμόσαντα* ad *τέλη* referunt interpretes ob c. 86. init. sed tum dictum fuisse puto *ὀμόσαντες*. Et quid vetat jurasse et magistratus et ducem?

90. prop. init. *τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος* aperte delenda.

Ibid. 83. *ᾗπερ γὰρ ἦν στοά, καταπεπτώκει*] Legendum, ni fallor, *ἧπερ*. ut vi. 62. 8. Aristoph. Plut. 35. Thuc. i. 97. fin. vii. 80. 32. lege *ὅπερ ἡγεῖτο*. vel saltem *ὥσπερ*, sc. Nicias. viii. 65. 55. recte al. *ὅσπερ*. 90. 18. *στοὰν ἥπερ ἦν μεγίστη.*

70 92. 18. *οὐ γὰρ τὸ προμηθὲς*] Bella mehercule *providentia*, quae *considerationem non patitur.* (Vide versionem.) Dele *λογισμὸν*. et verte, *Cautioni non aeque est locus ubi*, etc. De *ὅστις* vide ad 18. 86.

Ibid. 24. Intelligo ad mentem Porti, *τὸ πρὸς τοὺς ἀστυγ. ἀντίπαλον καθίσταται καὶ ἐλεύθερον*, i. e. *τῷ — ἀντιπάλῳ κτώμεθα καὶ τὸ ἐλ.* ut *καὶ* sumatur ut in locis citatis in Porson. Opusc. p. 382-3. Thucyd. mox c. 99. fin. *καὶ ἀπολαβεῖν.*

Ibid. 30. ὡς αὐτοῖς διακεῖται] i. e. ut puto, ὡς αὐτοὶ διακεῖνται, ut ὧδ' ἔχει μοι = ὧδ' ἔχω, etc. vii. 57. prop. init. lege ὡς ἑκάστοις τῆς ξυντυχίας — ἔσχεν cum MSS. (alias posses ἕκαστοι ἔσχον.) iv. 101. 48. recte al. προὐχώρησεν.

93. 71. τοὺς ἀμυνομένους] *qui propulsarent* versio; recte, quod ad sensum: sed credo legendum ἀμυνουμένους in fut. Vide ad ii. 85. et ad Demosth. F. L. p. 376. 22. Infra c. 126. 36. qu. τοὺς ἀμυνουμένους. Insignis locus vii. 16. fin. ἄγοντα καὶ ἀγγελοῦντα, *qui secum ferebat et qui nunciaturus erat.*

97. 33. τὸ πρῶτον ἐπηκολούθουν. καὶ] Tolle distinctionem et verte, *were following them, slowly at first, when Pagondas* —

98. 89. ξύγγνωμόν τι γίγνεσθαι] Malim ξ. τε γίγν. Junge εἶναι et γίγνεσθαι. *Consentaneum esse, ut quidquid vel belli vel calamitatis necessitate fieret, venia dignum esset, atque idem Deos haberet aequos.*

102. fin. διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν delenda, ut supervacanea et constructionem turbantia. Quin falsum esse puto hoc etymon, et Amphipolin credo esse quasi Angl. *double city.* Hoc ex analogia probabile est per se; et vix aliter capias quae sequuntur apud Thucyd. Verba Pollucis ix. 27. de urbe ad πορθμὸν posita accipio quasi *urbs cui duplex patet aditus;* nisi urbem mavis quam mediam dirimit ὁ πορθμός. Aliter tamen Steph. Byz. si epitomatori fides, et H. Stephanus Thes. iii. 471. F.

Nonnihil haereo in ἀπολαβὼν, quod inepte vertunt 71 *circumseptam.* An longus ille murus erat ab Amphipoli usque ad Eïona? Imo, si recte se habet tabula *Barbici du Bocage*, hoc modo: *ABC* Strymon, *ADC* τεῖχος. Ceterum sententiam meam de etymo planissime confirmat Marsyas Harpocrationis v. Ἀμφίπολις· διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον Ἀμφί-

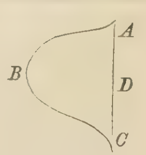

πόλιν ὀνομάσθαι πρότερον Ἄκρα καλουμένη. (*περιῳκίσθαι -- Ἄκραν καλουμένην* Hemsterh. not. MSS.) Conjicio in Strymone flexum esse, ita ut collem sive rupem prope cingat: i. e. collem situm esse alicubi in spatio *ABCD*, et Amphipolin partim in clivo boreali, partim in clivo australi sitam; igitur *περιφανῆ* etc. Vide Thucyd.

Ceterum NB. *μακρὸν τεῖχος* non *urbis moenia*, sed *murus*, qualis ab Athenis ad Piraeum. Megaris, IV. 67. Argis, V. 82. fin. Vide V. 52. fin.[1])

103. fin. *ἀπέχει δὲ τὸ πόλισμα*] Nunc puto nil mutandum. *Oppidum* (Argilos) *longius distat* (ab Amphipoli) *quam pons.*

106. init. Lege *βραχὺ μὲν Ἀθηναῖον*, ut 109. 39. *Χαλκιδικὸν βραχύ.*

108. init. *καὶ ὅτι μέχρι*] i. e. *quod* (hactenus) *Lacedaemonii, ope Thessalorum, ad Strymonem usque progredi possent, ultra Strymonem non possent; sed semel capta Amphipoli* (*τότε δὲ*, lin. 90.) etc. Mox verte, *a great lake extending far up the river.* Vide c. 100. 24. *ἐπὶ μέγα.* Lib. I. 1. *ἐπὶ πλεῖστον.*

Ibid. 8. *λογισμῷ αὐτοκράτορι*] i. e. ut puto, quod Anglice dicunt, *arbitrary reasoning. αὐτοκράτωρ μάχη* mox 126. 47.

Ibid. prop. fin. *ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἐφιέμενος*] i. e. ut puto, *mandata dans Lacedaemona portanda*, ut *ἐφίεμαι* Prometh. 4. Aj. 116. ibid. 112. sed alio sensu. Male Steph. Thes. I. 1665. C. Vide me ad Demosth. F. L. p. 433. 21.

72 110. prop. fin. *φυλακτήριον* non est *arx*, sed Angl. *guardhouse*, vel *out-post. φυλακὴ* paullo ante c. 103. prop. fin.

111. prop. fin. *περιαγαγόντες*, i. e. extra urbem. Centum peltastae primo erant prope *τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν πύλας*, tum pars eorum circumiit ad *τὴν πυλίδα.*

---

[1]) Conf. K. O. Müller, Kunstarchaeologische Werke. Berl. 1873. Vol. IV. p. 105 ss.

112. 85. τὸ πλῆθος, i. e. *plerique*, ut v. 30. init. ibid. 59. 46. vi. 40. init. viii. 84. init. ἐλεύθεροι ἦσαν τὸ πλῆθος οἱ ναῦται = οἱ πολλοί.

116. prop. fin. ἀνασκευάσας, ni fallor, valet *having cleared the spot*. Tum verte, *turned the whole into* — ut χὠ 'νὴρ ὄξος ἅπαν apud Theocr. xv. 148. ubi vide Valck. τὸ πᾶν λίθος iii. 18. Herodot. i. 32. prop. med. πᾶν ἐστι ἄνθρωπος συμφορή. Timon Diogenis Laert. iv. 33. τὸ πᾶν κρέας.

117. fin. [κινδυνεύσειν] καὶ κρατήσειν] An delenda vox? ut sensus sit, *partim amittere, partim vi capere, si tamen capturi essent*; de quo usu particulae καὶ vide supra c. 63. prop. fin. Nonne etiam legendum κρατεῖν vel κρατῆσαι?

118. Haec ἐκεχειρία ita distinguenda est:
lin. 90. ᾿ΑΘΗΝ. περὶ μὲν
93. ΛΑΚΕΔ. τοῖς μὲν
95. ᾿ΑΘ. περὶ δὲ τῶν
1. ΛΑΚ. περὶ μὲν οὖν
3. ᾿ΑΘ. ἐπὶ δὲ τῆς αὑτῶν — Qu. de δὲ ob l. 17. 25. (Vide ad vi. 31. 45.) Tum forsan melius τοῖς MS. — 9. τῶν πυλῶν (*portis Nisaeae*) τῶν παρὰ τὸ Νίσου (vel τὸ τοῦ, ut τὸ τῆς Χλόης Aristoph. Lysistr. 835.) tum μηδὲ Μεγαρέας — ταύτην parenthesi include, et ἔχοντας lin. 13. refer ad τοὺς ἐν Νισαίᾳ lin. 8. Tum lin. 15. distingue, ᾿Αθηναίους. Καὶ τῇ θαλάσσῃ — ὅσα κατὰ — ξυμμαχίαν, Λακεδ.
27. ΛΑΚ. τοῖς μὲν Λακεδ.
34. ᾿ΑΘ. ἔδοξε τῷ δήμῳ. — Λάχης εἶπε. Τύχῃ — αὐτῶν.

121. 96. ἐταινίουν τε] Ruhnken. ad Tim. Lex. p. 246.[1]) 73 Xenoph. Hellen. v. 1. 3. Plutarch. Pericl. T. i.

---

[1]) In ταινίας ἀναδούμενοι. J. S.

p. 645. fin. ed. Reisk. = 167. D. Boissonade MSS. du Roi, x. p. 194.

124. 69. τῶν μὲν πεζῶν] i. e. *the foot of each army*, i. e. *the Lyncestians and the Graeco-Macedonian army.*

126. 25. οἵ γε μηδὲ — οὐ] Dele vel μηδὲ vel οὐ.

Ibid. 30—1. ἐξ ὧν προηγώνισθε τοῖς Μακεδόσιν αὐτῶν] Qu. τῶν Μακεδόνων αὐτοῖς. Sensum exprimit versio [scil. *in Macedonum gratiam.*] Sed legendum videtur αὐτοὶ, et de Μακεδόνων ampliandum.[1])

Ibid. fin. Distingue, αὐτοῖς, κατὰ πόδας τὸ — Recte versio [*tergis instantes.*] Vide Dukerum, et Herodot. alicubi, ni fallor. Thucyd. III. 98. 25. V. 64. 52. VIII. 17. prop. fin.

128. prop. init. τοὺς ἤδη ἐπιόντας] Malim ἐπόντας. Mox τῶν ἐπὶ τοῦ λ. et mox c. 131. 78.

130. *Ποσειδώνιον* c. 129. 20. non puto significare *prom. Posideum*, sed Neptuni templum, prope Mendam et Potidaeam versus situm. Re ibi male gesta, pars exercitus, Nicia duce, circumvecta est ad alteram partem Mendes, quae Scionen spectat; reliqui cum Nicostrato apud portas boreales manserunt. In capitis init. γῆν, sc. τὴν τῶν Μενδαίων.[2])

Ibid. 65. ἐπαναστρέψας πρὸς τῇ πόλει ἦν] Verte, *reversus urbi appropinquabat.* Tum vide an del. ἐς τὴν Μένδην πόλιν, distinctionibus mutatis: saltem dele Μένδην.

132. fin. Ἐπιτελίδαν. Imo Πασιτελίδαν. Vide mox v. 3 ter.

---

[1]) Imo recte se habet vulgata. *with the Macedonians being some of them*: *with the Macedonian part of them*, the Barbarians. J. S.

[2]) Quae omnia mire turbavit Mitfordius, Vol. III p. 320. vertens scil. ἐς τὸ πρὸς Σκιώνης, *to Scione.* J. S.

In Librum V.

74

Cap. 1. init. Qu. an μέχρι unquam significet *inde ab.*
Ibid. 8. ἡ πρότερον] Sic Ald. Junt. sed lege ἥ. Vide ad IV. 90. 83.
4. 72. καὶ τῶν τοῦ δήμου] *Et plerique — se illis adjunxerunt, et ex istis munitionibus bellum continuum gesserunt;* adversus Syracusanos scilicet.
5. prop. init. Vix dubito quin ἐποίκοις delendum, et mox τοῖς ante κομιζομένοις.
7. prop. init. ὡς ἄκοντες αὐτῷ ξυνῆλθον] Malim ξυνεξῆλθον.
Ibid. 32. οὐ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύνεσθαι] Qu. καθημένον, ut τοῦ μένοντος mox c. 9. 90. Vide alia exempla apud Matthiae. §. 570. et Blomf. p. XLIX. Alias proclive est delere διὰ τό. — Scholiastes, "dixit καθημένους pro καθημένων." [Quid hoc? an et hic legendum καθημένον?

Sed qu. an participium pro infinitivo, ut οὖσα VI. 1. διὰ τὸ — παρόντας Ἀθηναίους IV. 63. init. Vide ad II. 4. 73.
Ibid. 38. περισχήσων, *superaturus.* Citat HSteph. Thes. Gr. I. 1353. B. Thuc. VIII. 105. init. *Non eo consilio, ut, si decertare cogeretur, securam victoriam reportaret: (beat them by a safe superiority of numbers.)*
Ibid. 42. ἐπὶ τὴν Θρᾴκην] i. e. ut opinor, *considerabat loci opportunitatem ad bellum in Thracia gerendum,* vel potius *adversus Thracas.* Ἐπὶ τῇ Θρᾴκῃ alii, quae constructio proba eodem sensu.
8. 56. καθαρὸν ἐξῆλθε] Herodot. I. 211. init. IV. 135. med.
Ibid. 60. ἄνευ προόψεως τε αὐτῶν καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ ὄντος καταφρονήσεως.] Sensus aperte est, *neque hostis, vero rerum statu cognito, animos sumeret;* et

sic videtur intellexisse interpres. Sed quid faciendum isto μή? Nam ἀπὸ τοῦ ὄντος plerumque significat *jure*, *merito*, *vere*, etc. Similis locutio apud Thuc. 75 mox 9. 84. An subaudiendum e contrario μετά? ut plena phrasis sit. καὶ μὴ μετὰ καταφρονήσεως ἀπὸ τοῦ ὄντος. — Vide an legendum ἄπο. sensu plane contrario, de quo HSt. Thes. Gr. I. 492. F. ἄπο τοῦ ἀνθρωπείου τρόπου I. 76. 23.

10. 32. Lege cum MSS. οἰόμενος φθήσεσθαι ἀπελθών, — De φθήσεσθαι Fisch. ad Weller. III. p. 192. Thucyd. VII. 15. fin. VIII. 12. init.

Ibid. 59. ἐπιπαριὼν] i. e. opinor. *transiens ad* — ut IV. 94. fin. VI. 67. fin. VII. 76. init. ἐπῄει VII. 78. init.

11. prop. init. ὡς ἥρωί τε ἐντέμνουσι] De ἐντέμνειν Wess. ad Herod. II. 119.

15. init. ἐπιθυμίᾳ τῶν ἀνδρῶν — κομίσασθαι] Delendum suspicor κομίσασθαι, nisi ὥστε subaudiatur. ut in exemplis apud Porsonum ad Med. 1396. Thucyd. VIII. 75. init. ἐπὶ (al. ἔτι) τοὺς — ὥρμησαν βάλλειν. Ib. 84. 3. ὥρμησαν — ἐπὶ τὸν Ἀστύοχον ὥστε βάλλειν. Vide ad VII. 7.

16. 64. τότε δὲ ἑκατέρᾳ] τότε δὴ alii. quod sine haesitatione praeferrem. ut mox 17. prop. fin. nisi mox recurreret lin. 68. Sed certissime leg. e MSS. οἱ ἐν ἑκατέρᾳ. Vulgatae sensus est. *quorum uterque dabat operam, ut sua civitas principatum obtineret.* — Mox l. 72. legendum, opinor, κἂν τῷ —

Ibid. 70. ἠξιοῦτο] Porson. ad Hec. 319.

Ibid. prop. fin. καὶ ἥμισυ τῆς οἰκίας] Sensus esse videtur. *habitantem in aedibus, quarum dimidia pars sita erat in Jovis luco.*

17. 4. προεπανεσείσθη recte vertunt [*palam intentatus fuit.*] ἐπανάσεισις IV. 126. 41.

Ibid. 12. οἱ Ἀθηναῖοι — τὴν Νισαίαν] Recte, opinor, vertunt. *Athenienses — a se teneri dixerunt*. ob γάρ. Imo certum est ex eo, quod est οἱ Ἀ. non τοὺς Ἀ.

Recte vulgo *οἱ Θηβαῖοι*. Confer de re ipsa III. 52. prop. init.

18. init. *καὶ ἰέναι*. Quid hoc?

Ibid. 64. *ὅσους Βρασίδας ἐσέπεμψε*] Inter quos Chalcidenses aliquot. Vide IV. 123.

Ibid. 69. *Σκιωναίων δὲ*] Scionen non tenebant Athenienses, ut ex re ipsa patet, et ex hoc ipso foedere, lin. 62. Sed quum obsidione premeretur, ita ut mox capienda videretur, recte jam captis annumeratur. — Imo non necessario dicit textus captam esse. De *ἄλλος* vide me ad Demosth. de Corona 152. 76

Ibid. 84. Forsan, *καὶ εἴ του πέρι [ἀμφισβητοῦσιν,] λόγοις δ. χρωμένους εὖ*. Vide IV. 118. 27. paullo ante lin. 39. et indicem v. *ἀμφισβ*.

Qu. *καὶ εἴ του [ἄλλου] πέρι*. Mox c. 35. 52. *καὶ εἴ του ἄλλου ἐγκρατεῖς ἦσαν*. Paullo ante hoc capite, lin. 71. c. 30. med. *εἴτε τι ἄλλο ἐνόμιζον*.

19. Foedus continuat usque ad fin. c. 19. Elmsleius, recte; et sic Ald.

20. 4. *σκοπείτω δέ τις — πιστεύσας μᾶλλον*.] Sic Ald. Junt. et MSS. ut videtur, omnes. Mirifice nugantur VV. DD.

Quaere an possis ita constructionem expedire: *καὶ μὴ πιστεύσας τῶν ἑκασταχοῦ* (sc. *ἀνθρώπων*) *σημαινόντων ἐς τὰ προγ. τὴν ἀπ. τῶν ὀνομάτων ἢ ἀρχόντων ἢ ἀπὸ τιμῆς τινος· and let him not acquiesce in the calculations of people of this or that nation, when they apply to the late events an enumeration of names, either of archons or of any other office.*

Possis etiam deleto *ἐς*, *καὶ μὴ* (*σκοπείτω*) *την ἀπαρ. τῶν ὀνομάτων, τῶν ἑκ. — τινος, τὰ προγ. σημαινόντων·* ut *σημαινόντων* jungatur cum *ὀνομάτων*, et *οἱ ἀπὸ τιμῆς τινος* dicantur, ut *οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς*, etc. de quibus locutionibus vide Stephanum I. 491. H. Sed videndum an ita loquebantur tempore Thucydidis.

Non mirarer si spuria essent quaedam, forsan ἐς τὰ προη. σημαινόντων. Usque adeo incerta hic sunt omnia.

Ceterum recte statuit Dodwellus, initium calculi referendum esse non ad Plataeae occupationem (Munychionis die ultimo,) neque ad Laconum irruptionem (Hecatombaeonis vicesimo,) sed ad ipsum initium veris. Ipsum aequinoctium equidem puto. Sed expende c. 24. fin.

77 Ibid. fin. εὑρήσει] Ordo est, ni fallor, ἑκατέρου ἔχοντος ἐξ ἡμισείας τὴν δύναμιν τοῦ ἐνιαυτοῦ· *quum altera utra = dimidium anni.*

δύναμις, *summa*, II. 97. 30. VI. 46. 47. (*square-root*. Heindorf. ad Theaetet.) δύναται, Herodot. III. 89. 7. V. 53 bis. *amounts to*, de numeris. τοῦτο δύναται, *hoc vult; huc spectat; that is the long and short of it*, Demosth. de Cherson. p. 103. 23. R. Thucyd. I. 84. init. VI. 36. 32. et 40. fin. VII. 58. 2. (nisi recte delet Portus.) I. 141. prop. init. τὴν αὐτὴν δύναται δούλωσιν. III. 43. 36. τὸ αὐτὸ δύναται. IV. 95. init. τὸ ἴσον. (ἴσον Aristoph. fr. 120. sive Clem. Alex. Str. VI. p. 749. fin. ed. Potter. Herodoti locus ibid. est VI. 86.)

22. fin. Versionem corrige, *fecerunt, minime rati Argivos, quandoquidem illi per Ampelidam et Licham* (Lacedaemone) *missos, foedus renovare noluerunt, eos igitur minime rati* (sc. Argivos) *sibi formidabiles fore*, etc. — *nam si licuisset, ad Athenienses transituros fuisse* (Peloponnesios, non Argivos.) Sed nonnihil de sanitate loci dubito, praesertim ob νομίζοντες et νομίσαντες. Vide an legendum, ἐπισπένδεσθαι, ἄνευ Ἀθηναίων δεινοὺς εἶναι, ceteris deletis. Mox c. 36. 85. similiter quaere de ἡγούμενοι.

26. 16. διῄρηται, *is defined by acts of hostility.* Mox ἀπεδέξαντο, i. e. ἐνέμειναν· *receperunt* versionis ambiguum est.

28. fin. ἐκκαρπωσάμενοι, *profiting at their expence.* Locus Demosth. apud Budaeum est c. Timocr. prop. init.

31. fin. Vide an legendum ἡσύχαζον περιορώμενοι, sine ὑπὸ τῶν Α. ut sensus sit *eventum exspectantes*, ut alibi Thucyd. Vide Indic. in voc.

32. 84. [τούτων] τῶν πεντ. σπονδῶν] τούτων, non τῶν, delendum.

36. 72. πολλὰ ἐν ἀλλήλοις εἰπόντων] Om. ἐν MS. forsan recte: vide Pors. ad Phoen. 208. Sed vide Soph. Antig. 259. Thucyd. VIII. 76. 24. παραινέσεις ἐποιοῦντο ἐν σφίσιν ἀνιστάμενοι. IV. 25. 55. et 66. init. V. 61. 99. VI. 103. 69. 78

Ibid. 76. ταῦτά τε γιγνώσκειν] Verte, *hoc sibi persuasum habere*, ut Demosth. Phil. I. p. 54. 22. ed R. τὰ δέοντα ἐγνωκότες.

Ibid. fin. καλῶς] Lege κἄλλως, *even setting aside the advantage peculiar to this occasion.* καὶ ἄλλως VIII. 38. 10. Aristoph. Ran. 80. καὶ ὣς Thuc. VIII. 51. 62. ubi vide. καλῶς V. 65. 93. nil ad rem.

Ceterum ἑλέσθαι γὰρ, κ. τ. ἑ. lin. 81. *pluris enim facturos Lacedaemonios Argivorum amicitiam quam Atheniensium inimicitiam;* i. e. magis illam cupere quam hanc metuere. Similiter c. 69. prop. init. ὑπὲρ ἀρχῆς ἅμα καὶ δουλείας, et seqq.

42. 27. νομίζοντες καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι. i. e. τοῦτο εἶναι τὸ ἀποδ. Vide ad VI. 80. prop. init.[1]) Possis οὕτω pro τοῦτο, sed non opus puto.

Tum δεινὰ ἐποίουν, i. e. ἐχαλέπαινον, non *indignabantur*, quod esset ἐποιοῦντο, quod hic reponit Valck. ad Herodot. III. 155. sed sine causa, ut puto. Vide ad Herodot. VII. 1. δεινὸν ποιούμενοι. Thuc. VI. 60. 45. — Dicitur δεινὸν vel δεινὰ ποιεῖσθαι, sed, ut puto, tantum δεινὰ ποιεῖν, non δεινόν.

---

[1]) Cui tamen constructioni obstare videtur καί. Intelligi igitur potest, *hoc quoque* (oppidum) non minus quam captivos ita *se reddidisse.* J. S.

45. 85-8. *πίστιν — δοὺς, — πείσειν γὰρ αὐτὸς Ἀθηναίους ὥσπερ νῦν ἀντιλέγειν, καὶ τἄλλα ξυναλλάξειν.*] Malim *ἀντιλέγων*. *Se contra Lacedaemonios dicturum quidem, ut antea fecerat; sed ita ut Atheniensibus persuaderet*, etc. *that he, speaking all the while against Lacedaemon just as usual, would contrive to —*

47. 4. *τέλη ἔχοντες*] Vide Duker. et adde IV. 118. 32. *τέλος ἔχοντες*.

49. 36. *ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ*] Vide V. 11. Qu. *ἐκ τῶν Ὀλυμπικῶν νόμων?* Sed mox l. 42. *ὁ νόμος*.

79 Ibid. 37. *σφᾶς ἐπὶ Φύρκον*] Hic *σφᾶς* clarissime valet *αὐτούς*. Sed si constaret Phyrcum Eleorum fuisse possessionem, forsan leg. *σφῶν*.

Ibid. 44. *ἐπηγγέλθαι πού*] Recte al. *πω* — tum l. 47. distingue, *εἶναι·* (*πρώτοις — ἐπαγγέλλουσι*) ut parenthetica ista sint Thucydidis, rem explicantis; ut mox c. 60. fin. *οὔπερ — κρίνουσι*. Recte interpretatur totum locum Corayius apud Beck. T. III. p. 809. Verte, *indicere solent*. Melius legeretur l. 54. *αὐτοὶ* pro *αὐτοῖς*.

50. 75. *πληγὰς ἔλαβεν*] Valck. ad Herod. VIII. 59.

52. 10. *μετ᾽ ὀλίγων Ἀθηναίων*] Isocr. de Bigis, p. 349. D.

Ibid. 11. *καὶ παραλαβὼν*] *καὶ* dele cum MSS. i. e. *τινὰς τῶν ξυμμάχων*, ut saepe. Tum in cap. fin. qu. an legendum, *οἷς ἦν ἂν βλάβη τ.* Nisi addatur *ἂν*, oportuisset *τειχιζόμενον*, ut *κτιζόμενον* I. 100. fin.

53. init. *προφάσει μὲν*] Qu. an legendum *πρόφασιν*, de quo Duker. ad c. 80. prop. fin. Vide VIII. 111. init. VI. 33. init. *ἐπὶ προφάσει* IV. 80. init. *ὡς* V. 42. prop. init. (at *διὰ πρόφασιν τοῦ π.* V. 31. 44. *ἐπ᾽ αὐτομολίας προφάσει* VII. 13. prop. fin. alius generis sunt.) *ἀληθεστάτην πρόφασιν* I. 23. fin. *τῇ ἀληθεστάτῃ προφάσει* VI. 6. init. *προφάσει*)(*διανοίᾳ* VI. 76. init. *τῇ δ᾽ ἐμῇ προφάσει* 78. 75. [*ἐν*] *εὐλόγῳ προφάσει* 79. 12. *τὴν πρόφασιν τῆς ἱκετείας* I. 133.

prop. init. *πρόφασις ἐπιεικὴς* III. 9. fin. *μὴ ξὺν προφάσει* 40. 80.

Ibid. prop. init. *Πυθαιέως* Valck. ad Rover. p. 74. Veram scripturam puto *Πυθαιῶς*. Sine ῑ Pausan. qu. an recentiorum est, ut *Πειραεύς*.

Ibid. 24. *ἕνεχ' ἡσυχίας*] *To punish Corinth for remaining neutral.*

55. 52. *διαλῦσαι οὖν*] Recte fere Porti interpretatio prima. Ordo est, *χρῆναι σφᾶς, ἐλθόντας ἀφ' ἑκατέρων, διαλῦσαι τὰ στρατόπεδα· that some of both parties should first go and part the armies.*

58. 24. *Ἀργείων πεδίον*] Al. *Ἀργεῖον*. Qu. annon ita soleat Thuc. ut *Θριάσιον πεδίον*, etc.

Ibid. prop. fin. *σφᾶς*, i. e. *τοὺς περὶ τὸν Ἆγιν.* 80

61. 6. *οὗτοι δὲ — ὕστερον καὶ οὗτοι ἦλθον*] Nonne *αὐτοί*? Herodot. IV. 44. init. *Ἰνδὸν ποταμὸν ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται.* Legendum puto *αὐτὸς*, locutione notissima, quae mox occurrit apud eundem Herod. IV. 113. fin.

63. 37. *ἔργῳ γὰρ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας*] Vix dubito quin legendum sit *λύσεσθαι*. *ἀπολύσασθαι αἰτίαν* mox c. 75. 92. *διαβολὰς* VIII. 87. init. *ἔγκλημα λῦσαι* I. 42. prop. fin. *ἔργῳ ἀπολύσασθαι* Demosth. pro Rhodiis, p. 191. 11. Reisk. quem vide Indic. Demosth.

65. 76. *εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα, εἴτε καὶ αὐτῷ ἄλλο τι [ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ] δόξαν ἐξαίφνης, — ἀπῆγε.*] Delendas suspicor quatuor voces. Nempe *κατὰ τὸ αὐτὸ* v. l. fuisse videntur pro *καὶ αὐτῷ*, quod inter lineas significatum fuerit hoc modo:

ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ
καὶ αὐτῷ ἄλλο τι

De *ἢ* = *γράφεται* vide me ad Fals. Leg.

Ibid. 84. Dele *τοὺς Ἀργείους καὶ τοὺς ξυμμάχους*. Manifesta glossa ad *τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου*. Mox lin. 88. recte *αἰφνιδίῳ* cum MS. delet Dukerus. Sic mox c. 66. init. Schol. *ὁρῶσι δι' ὀλίγου*] *ἐξαίφνης*.

66. 12. *ὑπ᾽ ἐκείνου* (rege) *πάντα ἄρχεται.* Credo; sed hoc ubique fit, non Lacedaemone solum. Legendum suspicor *ἀπ᾽ ἐ. originates with, emanates from.* Vide sequentia. Xenoph. Rep. Lac. XIII. 10. *ἄρχονται πάντες ἀπὸ βασιλέως.*

68. fin. Primum, semel constituta enomotiae fronte, *τὸ βάθος* definitur numero militum e quibus constat enomotia, non a lochagi arbitrio pendet. Suspiceris igitur delenda *ἀλλ᾽ ὡς λοχαγὸς ἕκαστος ἐβούλετο.* Mirum enim tantam rem penes lochagos fuisse. Sensus tum erit, *τὸ βάθος diversum erat pro numero militum in quaque enomotia.* Sed potius credo omnia ista, 81 *τῆς τε ἐνωμοτίας ἐμάχοντο — ἕκαστος ἐβούλετο,* una litura tollenda. Similis interpolatio Demosth. *περὶ συμμ.* p. 107. §. 33. ubi recte MS. Paris. — Duplicem calculum instituit Thucydides, (1.) per numerum enomotiarum: ut harum cuique assignans lector probabilem numerum militum, summam exercitus conjiciat. (2.) per frontem (quam militibus CCCCXLVIII. constitisse pro certo ponit.) et *τὸ βάθος*, quod *ἐπὶ πᾶν* (*on an average*) fuisse octo militum statuit.

Ceterum de his tacticis confer Xenophont. Hellen. VI. 4. 12. Laced. Rep. XI. 4.

69. prop. fin. *τῶν πολεμικῶν νόμων.* Schol. *τὰ ᾄσματα ἅπερ ᾖδον οἱ Λ. μέλλοντες μάχεσθαι ἢ γράφειν προτρεπτικά.* Sic quoque Ald. Schol. in *Cass.* et *Aug.* apud Bauer. *ἦν δὲ πρ.* Nempe pro ᾿Η῀ ͵ꟷ (*ἦν γὰρ*) Aldus, sive ejus MS. male ἢ Η ꟷ i. e. *ἢ γράφειν.* Posses quoque, ni alio ducerent MSS. ἢΗΓΡ i. e. *ἦγουν.*

Ceterum l. 73. *ἑκάστους* intelligo *τοὺς ξυμμάχους,* et sequentia ita capio: *καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων* (i. e. *ᾀσμάτων*, ut recte Schol.) *ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἀγαθοῖς οὖσιν ἐποιοῦντο τὴν παρακέλευσιν τῆς μνήμης ὧν ἠπίσταντο.*

72. prop. init. Lege, *καὶ κελεύσαντος αὐτοῦ, ὡς οὐ παρῆλθον οἱ λόχοι, πάλιν αὖ σφίσι προσμῖξαι, μὴ — et quum, non succedentibus istis cohortibus,*

rex *jussisset* Sciritas *ad* reliquos Lacedaemonios *se recipere, illi autem non possent,* —

ἐπὶ τοὺς Σκιρίτας sunt glossa ad παρῆλθον, ut patet ex Schol. ad lin. 18. Alias interpungere posses, αὐτοῦ, ἐπὶ τοὺς Σκιρίτας ὡς —. δυνηθῆναι autem regitur a ξυνέβη. Tum vide an delenda μηδὲ τούτους ξυγκλεῖσαι. Possis etiam μὴ δυνηθῆναι ἔτι τούτους ξυγκλεῖσαι. Ineptissime autem vertuntur haec.

73. init. ἐφ' ἑκάτερα] *distrahuntur ordines Argivorum*, i. e. ut opinor, οἱ κατὰ τοὺς Λακεδ.

75. 97. τοὺς ὑπολοίπους φύλακας — διαφθεῖραι πολλοὺς, i. e. τῶν ὑπολοίπων φυλάκων. Qu. τοὺς πολλούς. VI. 1. init. ἄπειροι οἱ πολλοὶ ὄντες. ibid. 88. 29. οἱ μὲν — οἱ πολλοὶ ἀφειστήκεσαν. II. 4. 74. — 32 οἱ πλείους II. 4. bis VIII. 80. 22. Vide Steph. de D. A. p. 177. 6. b. ed. Lond. 1812. Sed in h. l. Demosth. ut vulgo, ni fallor.

76. prop. fin. Malim, τὸν μὲν, καθ' ὅ τι βούλονται πολεμεῖν, τὸν δ' ὡς εἰρήνην ἄγειν. 1. *Stating in what case they would* — 2. *declaring that they wished* — Prius εἰ utcunque defendas, distinguendo καθ' ὅ τι, εἰ βούλονται, π. sed recte emendavi: nil enim minus mirum, quam conjunctiones duae dissimilis potestatis uni verbo junctae, ut I. 69. 8. εἰ, καθότι.

77. 40. περὶ δὲ τῶ σιῶ συμβατόσαιμεν] Valck. ad Rover. p. 73. Koen. ad Greg. de Dial. Doric. p. 206. Legendum fere cum Valckenaerio, περὶ δὲ τῶ σιῶ τῶ σύματος, — sed. in seqq. valde haereo. συμπολην, συμπ°ʹλην, etc. e compendiis orta.

79. init. Legendum δίκας διδόντεσι vel -εσσι, vel διδόντων. Imperativus est, ut mox κοινανεόντων, quomodo rectissime Valcken.

82. 38. ἀγγέλων] Suspecta vox, sed quam potius suspicor falsam esse lectionem pro Ἀργείων, quam glossam ad vocem notissimam πρέσβεων.

83. 68. κατέκλῃσαν — καὶ Μακεδονίας Περδίκκαν] Qu. ἐκ, i. e. *versus*.

90\. 47. Lege cum MSS. ἐντὸς τοῦ ἀκριβοῦς πείσαντα. Verte, *non everti: sed, ut quisque in periculum incidit, ei licere, quatenus aequum est, veniam impetrare, si quid alteri persuaserit, etiamsi id non e summo jure dicatur.* Junge ὠφεληθῆναι τὰ εἰκότα, et τινα intellige τὸν κρείσσονα. Vel, quod eodem fere redit, resolve in, ἐξεῖναι ὠφεληθῆναι, ἢν τὸν ἀντίδικον πείσῃ τὰ εἰκότα καὶ δίκαια. Ceterum τὸ κοινὸν ἀγαθὸν, etc. verte, *subvert a principle which is a common good.*

Sed his explicationibus obstat, quod formula καί τι καὶ non valere solet nostrum *even*, sed *and even.* Quare vide an potius distinguas, εἶναι, τὰ εἰκότα καὶ δίκαια, καί τι καὶ ἐντὸς τοῦ ἀκριβοῦς, πείσαντά τινα, ὠφεληθῆναι, i. e. ἐξεῖναι ὠφεληθῆναι, ἢν πείσῃ τινα τὰ εἰκ. καὶ δ. καὶ (ἐὰν πείσῃ τινα) τι καὶ ἐντὸς τοῦ ἀκρ. vel si mavis ἤν τις πείσῃ (τὸν ἀντίδικον.) Ceterum verte, *and that it should* (as heretofore) *be of advantage to whoever happens to be in danger, if he can make out to his hearers a fair and just defence, and even if he can put a case somewhat short of a strict and complete vindication.*

97\. fin. Recte Acacius apud Duker. ἑτέρων, i. e. *ceteris insulanis, qui in nostra ditione sunt.*[1])

102\. κοινοτέρας τὰς τύχας] Speciosa lectio καινοτέρας, sed falsa. Nam, ne quid dicam de ἑκατέρων et διάφερον, κοινοτέρας respondet istis ἀπὸ τοῦ ἴσου, c. 101. Deinde aperta imitatio est Homeri Iliad. Σ. 309. ubi vide Heynium, et adde Ciceronis loca citata a Manutio ad Ep. ad Div. VI. 4.

Ceterum πολέμων sine haesitatione legendum. πολέμοις recte Brodaeus in Æsch. F. L. p. 52. 4. πόλεμοι plurale Thuc. II. 11. bis. IV. 80. 86. vulgatam defendas licet ex Herodoteis ad VII. 211. sed lege πολέμοις.

---

[1]) Potius, *aliis* qui non sunt insulani. J. S.

103. prop. init. ἅμα τε — καὶ ἐν ὅτῳ ἔτι φυλάξεται] De ἅμα confer VII. 42. 40. — Sensum esse puto, ut Portus fere vertit: *neque ullum amplius locum relinquit cavendi ab ejus dolis quamvis cognitis.* Sed ἐλλείπειν nunquam occurrere puto sic sumptum: (usitato sensu c. 97. 104.) An leg. οὐ κ'λείπει? (i. e. οὐ καταλ.) Demosth. F. L. p. 354. 11. R. αναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπῃ. Vel ὑπολείπει? Vide Wassii Indicem, et III. 84. fin. VII. 64. init. VIII. 2. 51.[1])

Tum ἀνθρωπείως Angl. *by acting with human prudence.*

105. fin. Angl. *And this disposition of theirs is not in favour of persons placed in your precarious* 64 *situation.* Vide c. 107.

108. βεβαιοτέρους ἢ ἐς ἄλλους νομιεῖν] Recte versio, ut opinor, [scil. *nos esse amicos erga se constantiores quam erga alios.*] Unde patefiunt textus ineptiae. An del. ἢ ἐς ἄλλους?[2]) Tum potuisset ὅσῳπερ. sed vide c. 90. fin.

111. fin. Cogitabam, ἢ μιᾶς ἐπὶ ῥοπῆς, — ἵσταται vel ἕστηκε. Vide c. 103. med. Sed utcunque se habent cetera, μιᾶς necesse est ut referatur ad πατρίδος.

In Librum VI.

Cap. 2. 31. Φωκέων] An corruptum nomen? an quia pauci tantum Graeci se barbaris adjunxerunt, idcirco coloniam inter barbaros recenset?

Ibid. 35. Malim, Ὀπικοὺς, ὡς εἰκὸς, καὶ λέγεται· ἐπὶ — Vel, ὡς εἰκός· καὶ, ὡς μὲν λέγεται, ἐπὶ —

---

[1]) Imo retinendam puto vulgatam, alia interpretatione: *neque destituit, quamdiu ab ea cognita cavere poterit aliquis;* sed tum demum, cum periculo nullum jam relinquitur remedium. J. S.

[2]) Hic quoque Viri summi sententiam lectoris judicio proponendam putavi, quamvis falsam credo. *Ea pericula, quae nostra causa suscipiuntur, tutiora,* h. e. minus periculosa, *aestimaturos, quam quae propter alios.* Conf. III. 39. 34. κίνδυνον ἡγησάμενοι βεβαιότερον. J. S.

In his non mihi satisfacio; sed persuasum habeo nunquam ita ineptiisse magnum Scriptorem, ut *στρατὸν πολὺν* hoc modo trajecisse crediderit; nedum ut addiderit *ὡς εἰκός*.

Quid si ista *εἰκὸς καὶ* ex v. l. nata sunt?

καὶ
εικοὺς
ὀπικοὺςὡςμὲν, i. e. *καὶ* (i. e. *γράφεται*) *ὀπεικούς*.

Ibid. 45. *ἐπεὶ διέβησαν*] *ἐπεὶ* est *ἐξ οὗ*. Vide quae dixi ad Iphig. Aul.

3. Quando conditae Syracusae? Eusebii codices, Ol. IX. 3. 4. X. 3. XI. 1. ponunt Naxon conditam (Pontac. p. 355. D.) XI. 1. ed. Scal.

Marmor Arundel. Archian decimum a Temeno facit, lin. 47. ergo decimum quartum ab Hercule; sed idem Phidonem undecimum ab Herc. ponit 631 ann. ante 85 Diognetum. Fuerit ergo 531. ante Diognetum Archias, i. e. ante Christum 795. sed hoc manifesto falsum.

Quod si sic supputes:

Troja capta 945 ante Diog.
Temenus 80 ann. } 380
IX. gen. 300 }
———
565

etiam magis abludat ratio.

Scholiastes Pindari Olymp. v. 16. conditam Camarinam ait Ol. XLV. adstipulante Wesseling. ad Diodor. XI. 76. Syracusas conditas ante Cam. 135 ann. = Ol. 33. 3. ergo Cam. cond. Ol. 45 . 1
33 . 3
———
Syr. cond. 11 . 2

5. init. Lege *τὴν πόλιν αὐτὸς — οἰκίσας*.

9. med. Recte monet Abreschius pp. 571, 2. non fingendam esse v. lect. apud Scholiasten. Tum forsan tangitur Alcibiadis luxus, ut idem putat Abreschius, conferens c. 12. fin. Forsan igitur recte se habet

versio Latina, (vide Schol.) modo *δι' ἑαυτὸν* reddatur *sui ipsius causa.*

Sed vide an pro *σώματος* legendum *ἀξιώματος*, eo fere sensu quo II. 37. *ἀξίωσιν* et *ἀξιώματος*. *Aeque bonum civem esse existimans, qui dignitati suae atque fortunis consulat;* sicut ego facio, qui per militiae pericula imperium atque opes quaero. Confer c. 15. 65.

10. 48. *οἱ μὲν ἄντικρυς πολεμοῦσιν*] Vide v. 26. scil. Corinthii (vide v. 52. 115.) et Chalcidenses: *δεχημέροις σπονδαῖς*, scil. Boeoti.

11. 93. *τὰς διανοίας κρατήσαντας*] An sensus est. *Sed retuso illorum conatu* —?

13. 29. *μηδ' ὅπερ ἂν αὐτοὶ*] Verte, *et ne* (*quod ipsis accidere potest*) *aliena appetant: τὰ ἀπόντα.* Vide Pindar. Pyth. III. 34—41.

17. init. *μὴ πεφοβῆσθαι αὐτήν.* Qu. *illi* (*τῇ Π. δυνάμει*) *persuasit, ut ne nunc quidem* (Lacedaemona) *timeat.*

Ibid. 37. Distingue, *στασιάζων, ἀπὸ* — Ordo est, *ὅ τι* 86 *ἕκαστος οἴεται, λαβὼν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ,* (*ἢ ἐκ τοῦ λέγων πείθειν, ἢ στασιάζων*) *ἄλλην γῆν οἰκήσειν, μὴ κατορθώσας* — *Quidquid unusquisque sperat se ex publico vel eloquentia vel seditione comparaturum, atque ita alibi victurum, si* in patria *male rem gesserit, id solum spectat.*

20. 42. *ἄλλαι εἰσὶν ἑπτά*] Recte Scholiastes. Civitates erant decem: scil. 1. Messana. 2. Naxos. 3. Catana. 4. Leontini. (Megara deserta. Thuc. VI. 49.) 5. Syracusae. 6. Camarina. 7. Gela. 8. Agrigentum. 9. Selinus. 10. Himera. Vide VII. 58.

21. prop. fin. Malim *καὶ οὐχ ἢ ἐν τοῖς* — vel *στρατευσόμενοι, καὶ ὅτ' ἐν τοῖς* — (vide Portum.) Imo *καὶ ἐν τοῖς*, tantum deleto *οὐκ*. Constructio est *ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ ἤλθετε.* Vide Indic. in *καί.*

22. init. *καὶ τῶν ξυμμάχων τῶν τε ὑπηκόων*] Alterutrum horum delendum suspicor. Vide c. 25. 38. — Imo sanissima sunt omnia. Verte, *sociis, sive ex iis qui* etc.

sive quem alium etc. Vide c. 43. 82. et 69. fin. VII. 20. prop. fin. et 57. 27.

Ibid. 79. τὸν δὲ καὶ αὐτόθεν σῖτον] Qu. τὸ δὲ, καὶ — De τὸ δὲ ad hunc fere modum posito vide Heindorf. ad Theaetet. p. 333. [186. Bekk.] Thucyd. IV. 99. fin. an distinguendum, τὸ δὲ, ἐκ τῆς ἑαυτῶν εὐ — ?

Ibid. 81. πρὸς μέρος. Citat Reisk. in Indice, c. Everg. et Mn. p. 1145. 19. c. Dionysod. p. 1286. 26. pro Phorm. p. 954. 18. c. Macart. p. 1068. 4. — Verte. *pro servorum apud quemque numero.*

23. init. πλὴν γε etc. Ordo est, πλὴν τὸ ὁπλιτικὸν (ἡμῶν) πρὸς τὸ μάχ. α. i. e. *if we should sail with a force, not only superior in heavy troops and equal in other respects; but with one superior in every thing.* Male Schol. nam quomodo bellum geri posset, si ne τὸ ὁπλιτικὸν quidem esset ἀντίπαλον? Ne dicam capite praecedente supponi τὸ ὁπλιτικὸν τοῖς ἱππεῦσι etc. (i. e. τῷ μαχίμῳ) ἀντίπαλον esse debere.

87 Ibid. 96. οἰκειοῦντας] Certissime legendum οἰκιοῦντας, *to found a colony.* vide v. 11. Tum σφάλλωνται. non enim puto exstare ἐσφαλόμην. Idem error alicubi in fine lib. VI.

Ibid. prop. fin. Malim, ἀπὸ τῶν εἰκότων ἀσφαλεῖ sine ἐκπλεῦσαι, quod e seqq. ἀσφαλῶς ἐκπλεῦσαι (c. 24.) natum puto.

24. 16. νῦν δὴ plerumque significat *modo, just now.* Vide ad Aristoph. Pac. 5. Al. δέ. Qu. an νῦν γε, vel νῦν γε δὴ, ut Philipp.

Ibid. prop. fin. καὶ στρατιώτης, ἔν τε] Dele distinctionem post στρατιώτης. Intelligitur ὡς, de quo R. P. ad Xenoph. p. 374. 2. — Sed tum del. καὶ ante στρατιώτης, vel τε ante τῷ π. Prius malim.

27. prop. init. περιεκόπησαν τὰ πρόσωπα] Fidenter delerem τὰ πρόσωπα, ni obstaret Plutarchus, qui etsi alia addit, Thucydidem forsan respicit.

28\. 72. Malim, *καὶ αὐτὰ, ὑπολαμβάνοντες — προεστάναι, εἰ αὐτὸν* — sine *καὶ νομίσαντες.* Junge *αὐτὰ ἐμεγάλυνον*, et plene distingue post *ἐπῃτιῶντο.* Sin vulgatam retines, verte: *atque haec* (indicia) *excipientes ii qui A. oderant, quod ipsis impedimento esset — et quod putarent* — De *ὑπολαμβάνω* vide v. 49. 50. et Schol. VIII. 105. fin. (nisi leg. *ἀπολ.*) Herodot. VI. 27. init.

31\. 27. *αὕτη πρώτη*] Vide an delendum *πρώτη.* Confer I. 1. 8. v. 74. init. Qu. tamen an *αὕτη* valeat *τοσαύτη*, ut hic sit sensus: *for this was the first time that such a force*, etc. *and this was the best-equipped fleet that the world had ever seen.* — Imo legendum videtur *αὕτη, ἡ πρώτη.* Vide c. 44. init.

Ibid. 45. *κρατίστας τῶν τριηράρχων*] Lege, *κρατίστας· τῶν δὲ* — Sic *δὲ* omissum supra c. 10. IV. 118. ubi me vide. *Ὑπηρεσίαι* sunt *ὁ κυβερνήτης, ὁ κελευστὴς*, etc. Vide me ad Demosth. c. Polycl. p. 1208. 20. Fallitur Schneiderus ad Hellenic. v. 1. 11.

Ibid. 52. *καταλόγοις τε χρηστοῖς ἐκκριθέν*] Qu. *musterrolls containing none but* efficient *men?*

Ibid. 57. *ἐξουσίας.* Anglice, *spirit:* quod Demosthenes ss fere in malam partem, ut F. L. p. 450. 26. *ἐξουσίας καὶ ἀσελγείας.*

33\. init. *περὶ τοῦ ἐ. τῆς ἀληθείας* — ut nos, *my opinion about the truth of this exp.* i. e. *utrum verum sit.*

Ibid. 6. *πεζικῇ*] *πεζῇ* alii apud HSt. Thes. III. 125. D. et ita, opinor, Attici. *πεζικὸς* Xenoph. Hellenic. v. 1. 35. VI. 3. 18. Vide me ad Dinarch. c. Philocl. p. 109. 31. (Citat Staeber. ad Magist. p. 697. Thucyd. p. 59. B = I. 89. init. ubi *πεζῷ*, et Wassium ad v. 2.) Ineptit Trillerus, verba Dionysii Halic. de Thucydide, p. 142. 25. = 840. 8. afferens, quasi essent Thucydidis. Sed rursus occurrit VII. 7. et 16.

Ibid. 18. *ἀνωφελεῖς*] Malim *ἀνωφελὲς*, quod nescio an conjicit Bauerus. — Imo recte se habet vulgata, ut *ξυμφορώτατοι* et *ὠφέλουν* VIII. 96. fin. *ὠφέλησαν* VIII. 66. fin.

Ibid. fin. *παραλόγον* alii, quod non est varia lectio, sed in MSS. = *παρὰ λόγον*, ut notum est. Qu. tamen an *παράλογον*. Vide Porson. ad Bacch. 940.[1]) (Advss. p. 267).

34. 63. *περὶ τῇ Σικελίᾳ — ἔσται ὁ ἀγών*] Semper, ni fallor, genitivo utuntur: hic certe *τῆς — ας* ob *τοῦ*.

Ibid. 71. *κατὰ λόγον προσπίπτουσα*] Lege *κατ' ὀλίγον*. Vide Duker. et me in Herodoteis ad II. 93. 55.

37. prop. fin. *ξυστήσεται γὰρ στρατοπέδῳ τε*] Distingue, *Σικελία* (*ξυστήσεται γάρ*·) *στρατ.* — i. e. *διαφθαρήσονται χρώμενοι στρατοπέδῳ*, etc. *Multo etiam magis peribunt, totam Siciliam hostilem habentes* (*nam contra eos conspirabit*) *et utentes exercitu*, etc.

39. init. *ἄρχειν ἄριστα βελτίστους* qu. an defendi possint ex iis quae Porsonus ad Hecub. 618. *μάλιστα δεινότατος* VII. 42. 44.

Ibid. fin. Qu. *ἢ ἀμαθέστατοι ὧν — τολμᾶτε· ἤτοι* — Voculas infercire solent librarii ad constructiones 89 fulciendas. — Ceterum *ἀμαθέστατοι* Angl. *wrong-headed; ἀξυνετώτατοι*, *stupid.*

48. 82. *καὶ στρατιὰν ἔχωσι*] Malim *στρατιὰν παρέχωσι*, scil. *οἱ Σικελοί*. Alias posses *τῇ στρατιᾷ ἔχ.*

50. 29. Distingue, *ἔπλεον ἐπὶ κέρως, ἔχοντες* — ut c. 32. et alibi. — Imo recte editur; i. e. 10 naves praemissae, reliquae 50 *ἐπὶ κ.* quasi dixisset, *ταῖς μὲν ἄλλαις ἐπὶ κ. ἔπλεον. δέκα δὲ*, etc. Nam cetera classis Rhegii adhuc erat. Vide c. 51.

54. 4. *ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως*, *on the strength of this notion* (vide II. 88. III. 9.) potius *surmise;*

---

[1]) Et ibidem (938.) Elmsleium. J. S.

vide c. 59. init. ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιδεοῦς. Ἀξίωσις III. 82. 46. ἀξιοῦν III. 43. 52.

Ibid. 7. ἐν τόπῳ τινὶ ἀφανεῖ] Qu. ἐν τρόπῳ, ut VIII. 66. ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτηδείου.

55. 35. Μυῤῥίνης] L. Μυρσίνης. Vide Aristoph. Eq. 447.

Ibid. fin. ὀνομασθέντα] *Cum nomen ejus magis adhiberetur ob* — quanquam dubito annon legendum ἐπονομασθέντα· *his name was associated with* —

61. prop. init. τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τῆς ξυνωμ.] Non expedio constructionem. Qu. λόγου, τῆς — δήμῳ, ἀπ' — *eodem consilio, conjuratione scilicet*, etc.

62. 17. Νικίας δὲ εὐθὺς — i. e. antequam discederent Catanam versus.

63. 33. πλέοντες τά τε ἐπ.] Malim πλέοντές τε ἐς τἀπέκεινα — ἐφαίνοντο. Hoc Elmslei. e MSS.

65. init. καὶ ἄνευ τούτων ἰέναι ἐπὶ Κατάνην] Post ἰέναι addunt vulgo παρεσκευάσθαι vel — άσασθαι (παρασκευάσθαι, sic, Ald. Junt.) quod forsan del. si non plura. Nisi delere mavis ἰέναι, et retinere παρασκευάσασθαι.

68. prop. fin. οὐκ ἐν πατρίδι] Legendum puto ἐν οὐ πατρ. de quo vide Porson. ad Aristoph. Eccl. 115. Koen. ad Gregor. p. 98. ed. nov. Valck. et Monk. ad Hipp. 196. et Tyrwhitt. ad Dawes. p. 425.

69. 66. Parenthesis, καθίσταντο· (οὐ γὰρ — προὐδίδοσαν). Opponuntur ἀπροσδόκητοι μὲν et ὅμως δέ. Nisi forsan ὅμως praepositum. Tum προὐδίδοσαν verte *in conatu deficiebant*. 90

Ibid. fin. εἴ τι ἄλλο] Malim εἴ τις τι ἄλλο — αὐτὸς ὑπακούσεται. εἴ τις τι ut I. 67. 61. VII. 10. et 38. 50. et 64. fin. Sed hoc quidem non opus est: intellige ἕκαστος. Recte sensum explicat prior Hudsoni interpretatio: [scil. *illorum imperio minus premerentur, quod eos in aliis populis subigendis adjuvissent.*]

72. 44. Lege, collato Dukero, ἐμπειρίᾳ, (ἰδιώτας ὡ. ε. χειροτέχναις) ἀνταγ. vel potius ἐμπειρίᾳ, καὶ ἰδ.

ὡς εἰ. *χειροτέχναις. χειροτέχνης* Plato Apol. p. 72. Forster. Thucyd. VII. 27. 36.

75. prop. init. *καὶ τὰ Μέγαρα*] Malim, *καὶ κατὰ M. et castellum versus Megara aedificarunt.* quare, vide c. 49. fin. An, *e regione M.* i. e. *in agro Megarensi?* ut hoc sit τὸ ἔρυμα c. 94. 45.

78. init. *τὸν μὲν Συρακούσιον πολ. εἰ. τῷ Ἀθηναίῳ.* Mox *τόν τε Ἀθηναῖον.* Citat Dionys. pp. 134. 31. et 160. 30. ed. Sylb. = pp. 7. 98. et 936. Reisk. Priore loco manifestum est eum legisse *τὸν* cum vulgatis. *τὸν Ἀθηναῖον* ibid. Dionys. unde suspicari posses (fere cum MS. apud Duker.) legisse *τοῦ Συρακουσίου, ἑαυτοῦ — Ἀθηναῖον.* Sed cum MS. apud Reisk. det *τῶν Ἀθηναίων*, lege *τῷ Ἀθηναίῳ* ut in altero loco.

τὸν Ἀθηναῖον Herod. VIII. 136. fin. *τὸν Σπαρτιήτην* IX. 12. *ὁ Χαλκιδεὺς* Thuc. VI. 84. fin. Non huc trahenda *ὁ Λάκων* Herod. VII. 161. bis. *ὁ Τεγεήτης* IX. 27. init. *ὁ Γελωνὸς*, etc. IV. 119.

De hoc idiomate recte statuit Stephanus de D. A. p. 130. Vide VV. DD. ad Greg. Cor. D. A. §. 61.

Ibid. 75. *φιλίαν — βεβαιώσασθαι*] *δουλείαν* Reisk. ad Dionys. H. T. VI. p. 936. Si aliquid mutandum, posses *βιάσασθαι.* Sed non sollicito vulgatam. *βεβαίως* IV. 112. fin. 72. fin. loco dubio.

91 80. prop. init. Lege *καὶ μὴ ἐκείνην προμηθίαν* (vel *προμήθειαν*) *δοκεῖν*, ut Demosth. F. L. p. 409. 28. *ταύτην ἡγήσω σωτηρίαν.* Thucyd. VI. 16. 96. *αὕτη ἰσχὺς φαίνεται·* ita enim lege. VII. 86. prop. init. *τὴν τήρησιν*, dele *τὴν* cum MSS.

87. 98. *μὴ ἀδεεῖς εἶναι κινδυνεύειν*] Lege *ἀδεὲς*, ut Demosth. pro Megalop. p. 207. 22. R. *οὐ γὰρ ἀδεὲς τοῦθ' ὑπολαμβάνω.* Verte, *Huic autem* in promptu sit exspectare ut *si venerimus periculum sit ne id sibi sit formidabile.*

88. 17. *ἔλασσον δοκῶσιν εἶναι*] Ita Ald. Junt. Excidisse videtur *εὖνοι* ab *εἶναι* absorptum. Vide Duker.

Ibid. 31. *αὐτόνομοι — οἰκήσεις*] Frustra hinc sensum extorquet Abresch. p. 647. Qu. *αὐτόνομον οὖσαν, καὶ πρότερον ἀεὶ οἰκηθεῖσαν, εὐθὺς —*

Ibid. 36. *ἀπεκώλυον. τόν*] Repetita syllaba lege *ἀπεκωλύοντο*, scil. *μὴ προσαναγκάζειν*, ut *κωλύσετε*, i. e. *ὠφελεῖσθαι* c. 91. 70. Vide c. 102. 39.

Ibid. prop. fin. *τὴν περὶ τῶν Μαντινικῶν πρᾶξιν*] Usitatior constructio *περὶ τὰ — κὰ*, ut mox 89. init. *ξυμφοράν*. II. 6. init. *τὰ* {*παρὰ* / *περὶ*} *τῶν Πλαταιῶν*.

89. prop. fin. *καὶ αὐτὸς οὐδενὸς ἂν χεῖρον ὅσον καὶ λοιδορήσαιμι*] Quidquid dicat Dukerus, *οὐδ. χ.* ad seqq. referenda esse demonstrat *τὸ ἄν*. Qu. an hic sit sensus, *αὐτὸς οὐδενὸς ἂν χεῖρον, ὅσον λοιδορεῖν, εἴποιμι·* i. e. *εἰ λοιδορεῖν δέοι*. *I could say as much by way of abuse as most men.*

90. fin. *ὥστε εὐπορώτερον*] Ineptit interpres. Verte, *quo magis ista* (*χρ. καὶ σῖτος*) *suppeterent nobis.* Ita passim *τις* Anglice, *one.*

91. fin. *καὶ δικαστηρίων*] Qu. = *πρυτανεῖα* Aristoph. Vesp. 657. ubi me vide. [ubi comparat Xenoph. Rep. Ath. I. 16. *ἀπὸ τῶν πρυτανείων τὸν μισθὸν δι' ἐνιαυτοῦ λαμβάνειν.*]

Ibid. *διαφορουμένης*] *διαφθορουμένης* Elmslei. casu, ut puto. *διαφορεῖσθαι* plerumque = *διαρπάζειν*, *dissipare.* Qu. an hic = *διαφέρειν*, i. e. *constanter ferre, perferre. διαφέρειν = διακομίζειν*, sed alio sensu, VIII. 8. bis. In locis Herodoti III. 40. et 92 Euripidis (Rhes. 982. alia dat Beckii Index) explicandis errat HSt. T. IV. p. 95. B. C. Vide ibid. E. Thucyd. VIII. 75. *προθύμως διοίσειν πόλεμον.*

93. init. Lege *διδάξαντος τ' αὐτὰ ἕκαστα*, et vide Valck. ad Phoen. 497.

96. 80. Post *δυνηθῆναι* intellige *λαθεῖν ἀναβάντες.* Sequentia ita capio: *reliqua Epipolarum sunt excelsa, et urbem versus declivia, adeo ut ex urbe conspici*

possint. Sed nonnihil dubito an sanum sit εἴσω. An τοῖς εἴσω? vel ἔσωθεν sine τοῖς.

97. init. An, ἡμέρα, ἕως ἐξητάζοντο, ἐλ. Sed potius credo ἐξητάζοντο e vicinia ductum expulisse ἀνήγοντο, vel aliud verbum hoc sensu.

99. 53. καὶ εἰ φθάσειαν] Qu. κἂν εἰ φ. sc. ἐδόκει. Mox φθάνειν ἂν verte, *atque ita videbantur occupaturi*, etc.

100. Ita rem capio. Dimidia pars exercitus ivit ad eam partem valli, quae proxima erat portulae τοῦ περιτειχίσματος, ne scilicet Syracusani ex Temenite aggrederentur ccc λογάδας qui ad vallum oppugnandum praemissi fuerant. Vallus scil. partim e muro constabat: promiscue igitur ὑποτείχισμα, οἰκοδόμημα, σταύρωμα dicit Thucyd. Existimabam legendum lin. 84. τοῦ σταυρώματος. Sensum supra expressi. Sed hoc ipsum, ni fallor, dicit vulgata.

Ibid. 88. ξυνέπεσον] Lege ξυνεσέπεσον,[1]) ut Xenoph. Hellen. IV. 7. 6.

101. 4. τὸ πρὸς τὸν κρημνὸν] Qu. περὶ, vel πρὸς τῷ — ῷ. — Imo vulgatam Anglice reddendam puto *up the crag.*

Ibid. 13. καὶ τὸ ὑπολειφθὲν εἶλον] Qu. transpon. τάφρον· καὶ μάχη — Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ ὑπολειφθὲν εἶλον. Verte lin. 16. *along the river.*

103. prop. fin. μᾶλλον ἢ πρὶν πολ.] Dele πρὶν [cum codd.] i. e. *non obsessis tantum, sed pene captis.* Vide Eurip. Hippol. 914. [918.]

93

In Librum VII.

Cap. 4. init. An πρὸς ἐγκάρσιον, τεῖχος ἁπλοῦν? ut πρὸς ὄρθιον Xenoph. Hellen. II. 4. 15. ὄρθιον et ἄναντες V. 4. 54. πρὸς τὸ σιμὸν idem IV. 3. 23.

---

[1]) Quod ipsum admisit Bekker. nescio unde. J. S.

6. init. *καὶ εἰ ἐκεῖνοι μὴ ἐθέλοιεν*, scholio praefixum in ed. Ald. Sic MSS. non male. Sed non temere movenda vulgata [*καὶ ἐκεῖνοι, εἰ μὴ*] (vide IV. 73. 20. *καὶ οἱ ἐκείνων στρατηγοὶ*) quam si probas, verte, *quum et illi judicarent, etiamsi* (Syracusani) *nollent* —

Ibid. 55. Verte, *et si ulterius progrederetur, faceret ut perinde esset* (Atheniensibus) *praeliis quantumvis vincentibus, ac si ne pugnassent quidem.* Vide hujus cap. fin. et c. 11. fin. Sensum exprimit Plutarchus Nicia p. 536. B.

N. B. *ἤδη γὰρ* etc. sunt e persona Thucydidis: ergo *αὐτοῖς*, non *σφίσι*, quanquam etiamsi Atheniensibus tribuas, *αὐτοῖς* pro *σφίσι* poni posse puto. Vide Indic. in *σφεῖς*.

8. fin. *ἤδη ἔχων, ἢ δι' ἑκουσίων* Ald. Junt. quod utcunque defendas distinguendo, *κινδύνων, ἐπ. potius se in castris continens, quam voluntaria pericula adiens.* De ellipsi vocis *μᾶλλον* vide quos citat Schaeferus ad Bos. Adde Thucyd. VII. 49. 52.

Sed collatis v. ll. lege, *φυλακῆς ἔχων, ἤδη ἀκουσίων* — *ἑκόντας* recte Valla pro *ἄκοντας* VII. 57. 74. *ἀκουσίους ἀνάγκας* III. 82. 39. *ἔχειν διὰ ἡσυχίας* II. 22. init.

13. fin. Verte, *alii quaestûs hic*[1]) *faciendi gratia abierunt, et mancipia Hyccarica pro se navibus imposuerunt, venia impetrata a trierarchis.*

17. 54. *ὁπλίτας ἐν τῇ Σικελίᾳ*] *ἐν Σικελίᾳ* pro *εἰς Σικελίαν* saepe dici apud Thucydidem etsi scriberent quidquid est Hudsonorum, non crederem. Lege *ὁπλίτας* 94 *τοῖς ἐν*[2]) — ut mox c. 18. 90.

18. 80. *ταῖς τριάκοντα ναυσὶν*] Vide VI. 105.

21. 55. Lege *ξυναναπείθει* e MSS. Tum *τοῦ* post *ἥκιστα* om. MSS. pars. Qu. *ἥκιστα, ταῖς ναυσὶν*

---

[1]) Secundum vet. lect. *αὐτοῦ*, Bekker. autem *αὐτοί*. J. S.

[2]) *τοῖς* sc. in *-τας* absorpto. De *α* et *οι* confusis Pors. ad Med. 44. J. S.

ἐπιχειρῆσαι μὴ ἄ. Vide v. 11. Qu. tamen an leg. *ἐπιχείρησιν*, ut *τελευτὴν* v. 91. init.

28. 50. *ποιούμενοι*, qu. an supplendum *τὴν φυλακὴν* ex *φυλάσσοντες*. Tum *τὸ γὰρ — ἀποστῆναι infinitivus admirantis* esse videtur. de quo Herman. ad Viger. p. 745. §. 159. Hinc expediendum puto Platonem Phaedon. p. 99. B. HSt. = 68. 24. Wyttenbach. *τὸ γὰρ μὴ διελέσθαι*, etc. Vide Heindorf. p. 187. Clarissimum exemplum Aristoph. Plut. 593.

Tum *ὅσον κατ᾽ ἀρχὰς — τὴν χώραν* recte, ut opinor, interpres parenthesi includit.

29. fin. *ἥσσων* Ald. Junt. *ἧσσον* MS. recte. Tum *μᾶλλον* cum aliis MSS. dele ut Schol. ad *οὐδ᾽ ἧσσον*. Etiam *ἑτέρας* omitti potest cum Bauero; certe saepius omittitur, ut mox 30 fin. et 57. 57. *οὐχ ἧσσον εἵποντο*.

Sed omnino considerandus locus c. 44. 43. *μέγιστον δὲ καὶ οὐχ ἥκιστα ἔβλαψεν*. et 85. 60. *πλεῖστος καὶ οὐδενὸς ἐλάσσων*. VIII. 86. 59. *πρῶτος τότε* [Bekk. *πρῶτον*] *καὶ οὐδενὸς ἔλασσον*. sed pro *πρῶτος τότε καὶ* tantum *τε* habet MS. Bas. *τότε* certe e seqq. natum.

31. init. *ἀποπλέων ἐκ τῆς Κερκ.*] Imo *ἐπιπλέων ἐπὶ* — vide c. 26. fin. nisi delenda *ἐκ τῆς Κερκύρας*· nondum enim fuisse Corcyrae liquet ex hujus cap. fin.

32. 73. *διαφήσωσι*] Legendum puto *διαφρήσουσι*. Vide Aristoph. Av. 193. et sup. ad II. 75.

34. init. *Πελοποννήσιοι καὶ οἱ περὶ*] *λαὶ οἱ* nata videntur ex praecedentibus *ΗΣΙΟΙ*.

36. 81. *καὶ ἀντήριδας ἀπ᾽ αὐτῶν*, etc.] Constat *τὰς ἐπωτίδας* fuisse trabes crassas, quibus navis frons

95 muniebatur. Anglice reddo: *and for the length of six cubits* (from the prow) *they supported these cheeks* (*ἐπωτίδας*) *by a set of spars* (*ἀντήριδας*) *that went from the cheeks to the ship's side both inside and outside the ship.*

Ibid. 94. παρέχοντες, scil. τὰς ναῦς, vel τὰς ἐμβολὰς quod eodem redit, *offerentes;* ut γαστέρα Aristoph. Ran. 676. et passim quivis scriptores: *meeting the shock with* — Legendum vero αὐτοὶ στερίφοις ob τοῖς δὲ Ἀθ.

Ibid. 1. Qu. τῷ ἀντίπρωρον ξυγκροῦσαι, scil. τινα. Sed expendi meretur lectio τῇ ξυγκρούσει, ut ἀποκινδυνεύσει c. 67. fin.

Ibid. 4. δι' ὀλίγου, from the line of battle to the shore: ἐς ὀλίγον, along shore. τοῦ δ' ἄλλου λ. αὐ. κρατήσειν in parenthesi.

37. init. Ineptit interpres. *Quum pro ratione suae disciplinae et virium excogitassent.*

Ibid. fin. ἀντανῆγον π. καὶ ἑ. ναῦς. Saepius ναυσὶ, ut 52. init.

40. 92. τῶν ἐμβολῶν τῇ π.] Mutato accentu legendum puto ἐμβόλων. Vulgata defendi potest e II. 76. fin. apud HSt. Thes. I. 679. F.

43. 92. ὅπως τῇ παρούσῃ ὁρμῇ τοῦ περαίνεσθαι — μὴ βραδεῖς γένωνται] Si sana sint, verte, *ne praesenti studio conficiendi — segniter uterentur.* Sed qu. an legendum, τὸ περ. i. e. *ut praesenti studio celeriter conficerent*, etc. τὸ ἐπιβουλεύσασθαι III. 82. 53. Vide ad II. 4.

44. 32. εἰ φίλιον εἴη, τῶν] Dele distinctionem post εἴη, et junge πᾶν τὸ ἐναντίον τῶν φευγόντων· *quicunque erant obvii ex iis qui jam retro fugiebant.* οἱ Ἀθηναῖοι sunt ii qui νεωστὶ ἀνεβεβήκεσαν, etc.

Ibid. 39. ἅτε ἐκείνων ἐπιστάμενοι] Recte fere vertitur, sed legendum cum MSS. ἐπισταμένων. Possis etiam ἅτε κἀκεῖνοι ἐπιστάμενοι. Tum intellige, εἰ δὲ αὐτοὶ (κρείσσοσιν ἐντυχόντες) μὴ ὑποκρίνοιντο (τὸ τῶν Συρακ. ξύνθημα).

47. 89. καὶ χαλεπὸν ἦν] ἦν om. *Gr.* Malim propterea χαλεπὸν ὄν· nam per se ἦν bonum est. vide Duker. ad VIII. 78. Tum vide an distinguendum, μονῇ (νόσῳ — χαλεπὸν ὄν) τά τε — 96

48. 32. Pro *εἰ δεῖ* speciose posses *ἤδη*. Sed vide Eurip. Phoen. 909. ed. Pors. quem locum hinc vicissim defende. Neque *ἰδίᾳ* mox tentandum: opponitur enim ei quod in praecedentibus latet, *δημοσίᾳ*. III. 112. prop. f. *εἰ δεῖ διαφθαρῆναι* Elmslei. cum MSS. adde II. 74. prop. init.

49. prop. init. *θαρσήσει κρατηθείς*] Legendum puto *κρατυνθείς*. Subaudi autem *μᾶλλον*. vide ad c. 8. Tum lege l. 58. *θρέψονται*.

50. init. *ἡ τοῖς Σ. στάσις* etc. Recte, ut opinor, vertit Acacius [sc. *factio*, quae ad Syracusanos rem trahebat, *ejecta fuit*.]

Ibid. 86. *ἐλάχιστον — πλοῦς ἀπέχει*] Malim *πλοῦν*, ut VI. 49. fin.

57. 32. *Τήϊοι· ἐκ δ' Ἰωνίας*] Lege *Τήνιοι*, ut VIII. 69. nisi mavis *Ἄνδριοι· ἐκ δὲ Ἰωνίας Τήϊοι*.

Ibid. fin. *καὶ Σικελιωτῶν τὸ πλέον*] Recte *Cl. Σικελῶν*. alterum e praecedente natum. Errat Wassius: vide cap. seq. Tum distingue, *τὸ πλέον. καὶ τῶν ἔξω — Et ex iis* etc. *erant Tyrrhenorum* etc.

60. 38. *διατείχισμά τι*] Lege *διατειχίσματι ὅσον*, sc. *τῶν τειχέων*, quae ipsis erant loco castrorum post pugnam VII. 6.

64. prop. fin. Malim *καὶ πεζὸς — εἰσὶ καὶ νῆες*. Omnino confer libri VII. finem. Semper enim fere singulari numero utitur Thucydides. Sed *οἱ πεζοὶ* VI. 65. fin. 97. init. *ὁ πεζὸς* I. 47. IV. 9. et 25 bis. V. 3. VI. 97. VII. 34. 35. 37. 38. 62. fin. 69. 70. init. 71. init. et ¾. VIII. 16 bis. 19 bis. 22. 23. 27. *τὸ πεζὸν* II. 30. VI. 31. 66. VII. 41.

68. init. *First, that it is perfectly justifiable conduct towards an enemy, when one thinks fit, by way of punishing an assailant, to satiate*, &c. De *ὃς ἂν* = *ὅταν τις* vide ad IV. 18.

97

Ibid. *ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον*] Demosth. Mid. p. 543. 24. Antiphon p. 118. 16.

69. 55. *ἀρχαιολογεῖν.* i. e. ut puto, *λέγειν ἀρχαῖα, ἀρχαϊκὰ*, i. e. *vulgaria, simpliciora.* Tum malim *ὑφ' ἁπάντων*, vel potius *καίπερ ὑφ' ἁ.* — *ἐπιβόῳντο.*

71. prop. init. *καὶ διὰ τὸ, ἀνώμαλον*] Recte interpretes castigat Bauerus; legens *διὰ τὸ ἀνώμαλον, ἀνώμαλον καὶ* — de hoc quaere. Qu. an leg. *καὶ διότι ἀνώμαλον καὶ* — Possis etiam delere *ἠναγκάζοντο*, sed habet Dionysius p. 149. 41. Sylb. = 879. Reisk.

73. prop. init. *ταῦτα ἃ καὶ*] Forsan *λέγων ταῦτα καὶ ἃ* — vel *ἃ ΚΑΙ ΓΥΛΙΠΠΩΙ ἐδόκει*, vel *αὐτῷ τῷ Γυλίππῳ.*

74. 39. *ἀπεφράγνυσαν*] Lucian. Tom. II. p. 52. [sc. *Quomodo Hist. conscr.* §. 38. *Γύλιππον — ἀποτειχίζοντα καὶ ἀποταφρεύοντα τὰς ὁδούς.*] Vide mox c. 78. 76.

75. 66. *οὐκ ἄνευ ὀλίγων*] Nescio an *ὀλίγων* del. cum Bauero. Qu. *οὐκ ἂν ὑπ' ὀλίγων* — Tum delendum videtur *τι* ante *πάθωσι* l. 71.

Ibid. 84. Malim, *αἰκία, ἰσομοιρίᾳ τῶν κακῶν ἔχουσά τινα ὅμως, τὸ μετὰ πολλῶν, κούφισιν* — Verte, *quamvis e communitate mali traheret aliquid solatii, illud scilicet pervulgatum*, HOC SIBI CUM MULTIS ALIIS ACCIDERE; quasi dixisset *τὸ λεγόμενον*, ut c. 68. 21. et 87. fin. *μετὰ πολλῶν* VIII. 24. 17. Vide quos citat Monkius ad Hippol. 836. — Mox dele *τῷ* ante *Ἑλληνικῷ.* Vide V. 60. 72. Sic VII. 87. 17. *τὸ Ἑλληνικὸν* male Scholiastes ad 85. 60.

77. fin. Valck. Diatr. p. 217. Lucian. Anach. §. 20. Tom. II. p. 900.

80. 31. *καὶ ἀπὸ πολεμίων*] Nonne delendum *ἀπό*?

Qu. ubi erant Atheniensium castra, etc.? Non ad Plemmyrium, ut liquet e cap. 23. init. Vide c. 60. et ibi. Vehementer errat Diodorus XIII. 8. 62. ubi ait post pugnam quam describit Thucyd. VII. 6. dirutos fuisse Atheniensium muros in Epipolis, et Athenienses alio castra movisse. Credo fuisse eos semper in *τῷ* 98

τείχει sive κύκλῳ. Vide VII. 71. prop. fin. Certe non ad Dasconem. Vide c. 78. 62.

81. 58. θᾶσσόν τε γὰρ] Nonne θᾶσσόν τι? ut ῥᾷόν τι c. 84. prop. init. Tum lege ὅσ' ἂν ἀναγκάζωνται vel ὅσα ἀναγκάζοιντο. Deinde delendum τε vel post ἐτύγχανε vel post πόνῳ. Illud malim. Vide loca citata in Indic. τε.

82. init. ἐπειδὴ γοῦν — Malim δ' οὖν. In fine cap. lege τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.[1])

85. prop. fin. Σικελικῷ πολέμῳ] Recte sentit Scholiastes ineptum esse Σικελικῷ. Vox delenda videtur.

In Librum VIII.

Cap. 5. init. καὶ ὄντων οὐδὲν ἄλλο ἢ ὥσπερ ἀρχομένων] Vel lege ὄντως, vel potius vocem dele. — Imo si Edd. et MSS. ἐν retineant, delendum ἀρχομένων. εἶναι ἐν παρασκευῇ Demosth. Vide mox c. 14. fin.

6. prop. fin. αὐτοῖς ἔμελλον πέμπειν] Recte MSS. αὐτοί, sc. decem Lacedaemonii, triginta socii.

11. 62. ὡρμημένων. Recte versio [cum *ad profectionem animis essent propensis, et Chium petere* properarent.] Vide c. 40. fin. 47. fin. 60. med. 73. med. 86. 60.

23. 71. Ita fere legendum: ἀποστήσας, καὶ ὁπλίσας καὶ τοὺς — νεῶν, πεζῇ παρέπεμπεν (hoc fere Acacius) ἐπὶ Ἄντισσαν καὶ Μήθυμναν, ἀρχ. — Χίαις παρέπλει, ἐλπίζων — Imo propius ad lectionem MSti *Cl.* sed nondum omnia expedio. An sic; καὶ τοὺς ἀπὸ τ. ἑ. νεῶν ὁπλίσας, καὶ ἄρχοντα Ἐτ. προστάξας, αὐτὸς ταῖς τε etc. ut sensus sit. *nautas suos armavit*, et praesidii loco reliquit Eresi, *et illis Eteonicum praefecit;* tum eorum loco acceptis nautis Lesbiis, etc. ut c. 17. init.

---

[1]) Qu. itidem de Aristot. Poet. §. 4. fin. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ διαφορᾷ, et Paul. II. ad Corinth. VIII. 19. αὐτοῦ τοῦ Κυρίου. J. S.

27. 91. Malim, παρασκευασαμένους (vel παρεσκευασμένους) ἀγωνίσασθαι sine ἔσται. nisi potius delend. ἔξεστιν l. 88. Tum recte, ut puto, optimus *Gr.* om. Ἀθηναίους. 99

Ibid. 95. Malim, καὶ τὴν πόλιν ἂν οὐ — παρασκευῆς, καὶ πάνυ γε ἀνάγκη, πρ. ποι ἐπιχειρεῖν, σπουδῇ μη —

καθ' ἑκουσίαν dele cum MSS. quatuor. Tum l. 6. lege ἥν που καιρὸς ῇ.

29. 54—5. E locis a me citatis (in Historicis miscellaneis) patet μισθὸν triremis, si nauta tres obolos haberet, semitalentum. Igitur μισθὸς LX triremium = 30 tal. si igitur LV triremes habebant 30 talenta, habebant suum μισθὸν + μισθὸν quinque triremium. Palmerio igitur duce lego, παρὰ πέντε ναῦς πλέον ὡμολογήθη (vel πλέονα·) ἐς γὰρ — τριάκοντα τάλ. — ceteris deletis. *Nevertheless he agreed to give, over and above, five ships' pay for every* 55. i. e. to pay for 55 as if there were 60.

30. init. τὰς ἀπὸ Χίου πάσας] An illas septem, de quibus c. 9. 10. 15.? Nam Leon et Diomedon Chii mansisse videntur. c. 24.

32. fin. Nonne ἤν τι καὶ σφάλλωνται, ut Ran. 749. [736.]

34. init. περιπλέουσα] Vel παραπλέουσα vel πλέουσα.

Ibid. fin. παρεσκευάζοντο ἐς τὸν τειχισμὸν] Quem τειχισμόν? nam Lesbo potiebantur, c. 23 et 32. Lege ἐς τὴν Χίον. nisi forte oportet ὡς ἐς Χίον. Λέσβον enim servandum est. vide c. 38.

35. prop. init. ἡ δ' ἀφειστήκει ἤδη ἀπὸ Τισσαφέρνους] Nonne legendum ὑπὸ T.[1]) scil. ἀπὸ τῶν Ἀθ. *ab Atheniensibus defecit ope Tissaphernis*, ut c. 100. de quo vide in loc.

ὁλκάδες, ni fallor, erant naves Atheniensium frumentariae.

---

[1]) Ita Bekkerus. J. S.

44. init. ἐπικηρυκευομένων [ἀπὸ] τῶν δυνατωτάτων ἀνδρῶν] Qu. an defendi potest vulgata, ut ἀνδρῶν jungatur cum ἐπικ. non cum δυνατωτ.

45. 84. ἀπολιπόντες, ἐς ὁμηρείαν] Mutilus est locus, ut puto. Sensum suppleas: ἀπολίπωσιν (hoc MS.) ἅμα δὲ κατέχειν ἐς ὁμηρείαν — *Tissapherni persuasit, ut pecuniam Peloponnesiis debitam retineret, ut eo pignore eos sibi obstrictos teneret.* Sequentia distingue ut in versione.

100

46. init. μελλήσει πλείοσι] Collato Porto [μελλήσει, ἢ τῶν Ἑλλήνων πλείοσι] lege. παρεσκευάζετο, Ἢ ἝΛΛΗΣΙ πλ. Tum vide an legendum ἐπὶ τοὺς αὐτῶν (vel αὑτῷ) λυπηρούς. Sed excidisse suspicor ἀεὶ, forsan reponendum loco αὐτοῦ vel αὐτούς.

Mox l. 15. ἀναστὰς, an ἀντιστάς?

Ibid. 21. ἔχοντας πολεμεῖν] Vertunt quasi esset προσπολεμῆσαι. vide c. 96. prop. fin. ξυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι. unde forsan hic irrepsit vox.

Ibid. 27. ἢν μή ποτε αὐτοὺς μὴ ἐξέλωσι] Si voluisset Thucydides ad Porti mentem scribere, videtur daturus fuisse. ἤν ποτε αὐτοὺς ἐξ. Qu. an leg. ἢν μή ποτε αὐτοὺς ἐξέλωσι, scil. τοὺς Ἕλληνας, ut ἐξελεῖν eo sensu sit quo apud Demosth. c. Aristocr. p. 658. fin. et deleatur μὴ ἐλευθερῶσαι.

48. init. [καὶ] Τισσαφέρνην μὲν πρῶτον — deinde l. 67. delenda puto ἐς ἑαυτοὺς, et legendum αὐτοῖς l. 65. — Imo οἱ δυνατοὶ — μάλιστα est epexegesis quasi-parenthetica; post quam constructionem licuit immutare: recte igitur habet vulgata. — Tum malim κἂν σφίσιν αὐτοῖς (pro καὶ) l. 77. tum 82. οὐδὲ ἄλλο τι (pro ἢ) 84. ἑτέρων (ut c. 46. 11.) 85. σφίσι τε — στασιάσουσι· βασιλεῖ τ᾽ οὐκ εὔπορον εἶναι, Πελοποννησίων ἤδη —

Ibid. 98. μεθ᾽ ὁποτέρου ἂν τύχωσι τούτου] Nunc retinendam puto vulgatam, legendo τούτων cum Bekk. e MSS. Intellige εἴτε μετ᾽ ἀριστοκρ. εἴτε μετὰ δημ.

Ibid. fin. *παρ' αὐτῶν γε τῶν ἔργων*] Non memini hanc locutionem. Puto legendum $\overset{π}{ἀ}$ *αὐτῶν* i. e. *ἀπὸ*, pro $\overset{α}{π}$*αι'.* i. e. *παρά*.

49. init. *τῶν ἐν τῇ ξυμμαχίᾳ*] Versio, *conjurationis sociis;* recte. Lege *ξυνωμοσίᾳ*, ut c. 69. 59. *ἑταιρικὸν*, c. 48. 77.

50. fin. *ἄλλο ΤΙ ἂν δρᾶσαι*] Recte MSS. *ἄλλο ΠΑ̃Ν δρ.* Tum pro *αὐτὸν* lege *αὐτὸς*, vel potius dele cum MS.

51. 61. *κύριος ἦν αὐτὸς πράσσων*] Lege *πράσσειν.* 101 Tum *καὶ ὥς μ.* [pro *ὡς*.] Recte vertunt. *καὶ ὥς* mox c. 56½. I. 44⅔. III. 33½. VII. 81. fin. Xenoph. Hellen. V. 1. 18. ubi ineptit Schneider. *καὶ γὰρ ὥς* Thuc. VIII. 87. 13.

52. init. *πεισθῆναι*] Miseret me Dukeri in his haerentis. Recte Schol. Vide c. 56. 65. ubi recte alii *φοβουμένου — βουλομένου.* Ibid. mox *διὰ τὸ δέος.*

Ibid. 79. Lege et distingue, *Πελοποννησίων*, (*ἤδη γὰρ — ἐγεγένητο*) *ἐν ῃ* — *nam quum jam Rhodi essent* Peloponnesii, *quo tempore haec* Alcibiaden inter et Tissaphernem *agebantur*, *prius exstiterat ea dissensio* — quae scil. evenit antequam Cnido solvissent Peloponnesii. Hic rerum ordo:

1. Alcibiades *ποιεῖται λόγους περὶ τοῦ ἐλευθεροῦν*, etc.
2. *γίγνεται διαφορὰ* Cnidi inter Tissaph. et Lacedaem.
3. Rhodum petunt Lacedaemonii.
4. Colloquia de quibus nunc agit Thucyd.

53. init. Dele *τῶν Ἀθηναίων*, quo nihil potest esse ineptius. Consarcinare posses, — *πρέσβεις*, *ὑπὸ τῶν Ἀθ. τῶν ἐκ Σ. ἀποστ.* sed illud praestat. Illos miserant non universus exercitus, sed *τὸ ἑταιρικὸν, οἱ ξυνωμόται*, c. 48. 49.

Ibid. fin. *τὰς ἀρχὰς ποιήσαιμεν* delenda puto cum Stephano, vel saltem lege *ποιήσομεν.* Tum legendum

puto βουλεύσωμεν. nam si repetas ἵνα ante μὴ, inepta fit sententia; sin minus, soloeca est oratio.

Totum locum ita distinguo: — μᾶλλον, ἵνα — βασιλεύς· (καὶ μὴ — βουλεύσωμεν — σωτηρίας· — ἀρέσκῃ·) — Respondent sibi πολιτεύσομέν τε, et Ἀλκιβιάδην τε. Parenthesin Anglice verte. *and let us not*, &c.

56. 79. ὅμως ταὔτιον γενέσθαι] Requiri puto articulum [Vulgo αἴτιον.] Vide ad Demosth. Phil. III. 69. 40.

Ibid. ἠξίουν] Recte Valla ἠξίου. Tum in cap. fin. ἑαυτοῦ paullo melius [quam ἑαυτῶν.] Alluditur ad Καλλίου σπονδάς.

58. prop. fin. ὅποσα ἂν λάβωσιν. i. e. *post adventum Persicae classis.*

102 63. 7. ἔτι retine. et lege βεβαιότερα κατέλαβον. *Found their party still stronger than they left it.* De καταλαβεῖν vide ad IV. 77. mox c. 65. prop. init.

Ibid. 8. Malim προὔτρεψαν (vel προὐτρέψαντο) τοὺς — ἐπαναστάντας ἑαυτοῖς ἵνα — *tum praecipuos Samiorum hortati sunt*, etc. *quamvis illi* (Samii) etc. αὐτοῖς MSS. unde patet ἀλλήλοις e glossa fluxisse. Vide me ad Demosth. Philipp. I. §. 13.

Recte citat Dukerus cap. 73. sed hic male distinguit. et ibi τότε pessime capit. Verte. *who had been concerned in that former insurrection*; ut Eurip. Orest. 99. Thucyd. VIII. 86. prop. fin. et Attici passim.

64. 35. φυγῇ αὐτῶν] Lysias p. 173. 24. τῇ ὑμετέρᾳ φυγῇ.

66. init. ἔξειν, qu. = ξυνέξειν, *tueri?* quo sensu Eurip. Bacch. 390. ed. Beck. et alibi. Sed nunc potius credo omnia bene habere et in textu et in versione apud Duk. *immutaturi* scil. *erant* οἱ πλείους (*the majority*,) auctoribus Pisandro. etc. ἕξειν τὴν πόλιν idem est atque ἔχειν τὴν πολιτείαν, c. 74. prop. fin.

Ibid. fin. τὸ ἄπιστον, etc. Quî haec differunt ab istis. βέβαιον τὴν ἀπιστίαν. etc.? An nondum statuerat

secum Thucydides, utrum horum praeferret? Possis, τὸ ἄπορον. — *Hi inprimis obstitere quo minus quis ceterorum opem experiretur.* οἱ πολλοὶ non sunt *the democratic faction*, ut plerumque, sed *the public, the generality*, etc. Ita c. 48. promiscue οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος, ὁ ὄχλος.

68. prop. init. κράτιστος ἐνθυμηθῆναι, καὶ — εἰπεῖν] Ruhnken. de Antiphonte, p. 10. ed. Kidd. Suid. in Δημοσθένης T. I. p. 544. Xenoph. Mem. I. 2. 52 = 419. 14. HSt. et ibi Valckenaer. Thucyd. II. 60. 30. Horat. Ep. I. 4. 9.

Ibid. Lege ἃ γνοίη [pro ἃ ἂν γν.] ut mox ὅστις ξυμβουλεύσαιτο, et alibi passim.

Ibid. 34. τούτων αἰτίας, ὡς] Lege, τούτων, αἰτιαθεὶς ὡς ξυγκατέστησε, θ. Vide v. ll. Vulgatam sine suspicione citat Ruhnken. de Antiph. pp. 10, 19.

69. fin. τοῦ ὑπολοίπου χρ.] Ineptissime vertitur. Corrige, *totius temporis, quod reliquum erat* (ad annum explendum.) — φέρειν ut Aristoph. Eq. 1196. ἅ σοι φέρω. 103

71. init. τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν vitiosa sunt ob seqq. ἐν τῷ παρόντι. Possis, οὐκ ἂν ἡσυχάζειν, vel οὐχ ἡσυχάσειν. Sed constat vel has quatuor voces, vel istas tres mox sequentes, οὐκ ἂν ἡσυχάσειν, e v. ll. ortas. Malim, νομίζων οὔτ᾽ εὐθὺς — σφῶν, οὐχ ἡσυχάσειν, οὐδ᾽ ἐν τῷ παρόντι πάνυ τι π.

73. 63. ὁπότε ποι πλέοιεν] Recte hoc: *quoties L. et D. aliquo abirent, relinquebant naves, quae τῷ δήμῳ praesidio essent.*

74. init. τὴν μετάστασιν, scil. quae c. 21. narratur.

75. init. τῶν διὰ μέσου] Xenoph. Hellen. v. 4. 25. fin.

76. 40. καταστήσονται per se bonum puto, etsi nil ad rem faciat Dukeri nota. Sed quum rursus infinitivis utatur, et αὐτοὶ sit valde inconcinnum praecedente καταστήσονται, vide an leg. καταστήσεσθαι, μὴ βουλομένων — ut καταστήσεσθαι ad utrosque

referatur. — Qu. an leg. ἐς τὸ αὐτὸ καταστήσονται μὴ βουλόμενοι — ἀποδοῦναι· ὥστε —

Ibid. 50. αὐτοὺς δὲ σώζειν] Malim αὐτοὶ δὲ σώζειν, scil. τοὺς π. νόμους. Tum qu. an (pro οὐδὲ τούτους οἵπερ ἂν) οὐδὲ τοῦτο, ὅσοιπερ δὴ — vel, οὐδὲ τούτοις (*in his rebus*) οὔπερ ἂν, *quandocunque ipsi* — hoc MSS. sed tum oporteret βουλεύωσιν.

78. 74. Cum Dukero distingue, καὶ οὐκ ἔργον, κινδυνεύειν — al. κινδυνεύσειν. vide c. 91. init.

Versionem refinge. *qui Mileti erant, inter se conquerebantur, — necdum eorum* (Atheniensium) *naves in eodem* loco *essent; sed periculum esse ne ipsi* (Peloponnesii) *attererentur, dum istam Phoenissam nomine non re classem opperirentur; tum Tissaphernem* etc. Per totum caput repete διεβόων, et ἄλλως cum ὄνομα junge.

Recte exponit ὄνομα Dukerus. sed in ἄλλως errat. Vide Ruhnken. ad Timaei Lex. p. 199.[1])

104 81. init. Malim. καὶ ἀεὶ τῆς αὐτῆς γν. (ut I. 140. init.) — Ἀλκιβιάδην, τέλος ἐπ᾽ ἐκκλησίας ἔπεισαν — Collatis v. ll. vide an legendum καὶ εἴτις, ut VII. 21. fin. sed tum qu. de seqq. — Tum compara Xenophont. Hellen. I. 5. 3.

83. prop. init. ξυνηνέχθη γὰρ αὐτοῖς καὶ] Collato Dukero lege, αὐτοῖς κατὰ τὸν, etc. *Accidit ut Tissaphernes* (*quum illi noluissent pugnare, quo tempore Athenienses — irissent*) *multo languidior factus*, etc. EADEM OPERA *incenderet invidiam qua jam ante laborabat.* De hoc usu particulae καὶ vide in Porsoni Opusc. pp. 382—3. et sup. ad IV. 92. 24.

86. 62. σαφέστατα Ἰωνίαν] Lege σαφέστατ᾽ ἄν.

Ibid. 87. Μελησίαν, οἳ ἐπειδὴ] Dele οἵ. Legati in cap. fine sunt Argivorum.

---

[1]) In οὐκ ἄλλως προνοεῖ, ubi egregia V. D. nota perlecta verte ἄλλως ὄνομα, *mere pretence.* J. S.

87. 22. Lege, ἐπεὶ, εἴγε ἐβουλήθη, διαπολεμῆσαι ἂν, ἐπιφανὲς — (vel potius περιφανές. Aristoph. Plut. 949. Eq. 206. Xenophon Hellenic. VI. 5. 37. VII. 2. 17. et 3. 7.) καταφωρᾷ δὲ (vel κατάφωρος. vide v. ll.) *nam eum, si voluisset, bello finem impositurum fuisse, citra dubium evidens est.* — *Indicio autem quam maxime est causa quam finxit quare non classem secum attulisset.* De constructione ἣν εἶπε πρόφασιν vide ad II. 97. Monkium ad Alcest. 36. Thucyd. IV. 85. prop. fin. εἰ ἐφ' οὓς πρῶτον ἦλθον ὑμᾶς — παρεχομένους — δοκοῦντας, — μὴ ἐδέξασθε.

89. 65. Sensus est: *dicebant Theramenes etc. se metuere primum ab Alcibiade et ceteris qui Sami erant; deinde, ne legati ceteris insciis aliquid mali molirentur.* Vide an delendum ἔπεμπον cum MS. ut versio sit, *tum eos qui legatos Spartam* MISERANT, (πρεσβευομένους,) i. e. Antiphontem etc. c. 90. Vide et c. 70—71. — Recte me statuisse vix dubium. Verte, *who kept up a negotiation with Sparta.* πρεσβευόμενοι (vel -σόμενοι) v. 39⅓.

Sed quid statuendum de σπουδῇ πάνυ, quod ante τούς τε ἐς τὴν Ἀ. inserunt MSS.? Nempe distingue, Ἀλκιβιάδην σπουδῇ πάνυ, τούς τε — Ita Bekkerus.

Tum qu. an in ἀπαλλάξειν lateat desiderativum ἀπαλλαξείειν. — Imo certum est Scholiasten legisse οὐ τῷ ἀπαλλαξείειν. Sed hoc parum adhuc proficitur. Sensum exprimas, σφεῖς τε ἀπαλλαξείειν — ἐλθεῖν προὔσχοντο τούς τε πενταϰ. Verba despero. Anglice, *who, affecting to fear the high aristocrats on one hand, and Alcibiades on the other, said they themselves were weary of the present narrow oligarchy, and that the party in general should insist on a share of real power for the* 5000. Sed nescio annon verba οὐ τῷ ἀπαλλαξείειν etc. sint transponenda post τοῦ λόγου αὐτοῖς, et ponenda lacuna post δράσωσι τὴν πόλιν. (N. B. τοῦτο μὲν, σχῆμα respondent istis, 105

σαφέστατα δέ.) *This was plausible and popular, not that they had any real objection to the most rigid oligarchy, but* — Scholiastes accipit, *saying that they feared*, etc. *but denying that they objected to an aristocracy;* plene scil. distinguens post ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν. Falli eum liquet e voce ἄγαν: si fuisset πάντως vel μάλιστα, ita posset accipi.

90. 93. καὶ τὴν ὀλιγαρχίαν προὐθυμοῦντο] προὐκαλοῦντο alii. Vide Duker. ad IV. 19. V. 37. Alias conjecissem παρεμυθοῦντο. Qu. autem an del. ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ut dicat Thucyd. *legatos missos Samum.*

Si verum est προὐκαλοῦντο, legendum videtur καὶ κατὰ τὴν ὀλιγ. *on the strength of* — ut alibi κατὰ τὸ ξυγγενὲς, etc.

Ibid. 11. ἐτειχίζετο, scil. ὁ Πειραιεύς. deinde vide an legendum τοῖν ἐπὶ τῷ — qu. etiam an πύργοιν.

Ibid. 15. Tolle distinctionem post ἐτελεύτα. *murus tam antiquus quam novus pertingebat ad* —

91. fin. Lege, μὴ οὖν ὑπὸ τοῦ δήμου γε (vel potius τῷ δήμῳ) αὐ. γενόμενοι.

94. 62. μείζονος ἢ ἀπὸ] An ἤδη ἀπὸ — hoc ordine, ὡς ἤδη ὄντος — πολέμου μείζονος τοῦ ἰδίου, i. e. ἢ ὁ ἴδιος. ΔΗ excidere potuit ob seq. ΑΠ.

96. fin. Post ἀρχῇ subaudi προσπολεμοῦντες, quomodo cepisse videtur Scholiastes. — Ceterum hoc certe caput a Thucydide, si quid aliud, scriptum fuit.

98. prop. init. ἦν δὲ Ἀθ.] Quare non ἔστι? Nisi octo voces delendae sunt, malim, Οἰνόην, Ἀθηναίων — ΗΝΔΕ a vicinis ΗΝ et ΑΘ. oriri potuerunt.

100. 12. Ἐρεσὸς τῆς Λέσβου ἀφειστήκει] Lepide prorsus vertitur. [sc. *Eresus a Lesbo defecerat.*] Sensus est, *pars Lesbi, scil. Eresus, ab Ath. defecerat.* (Vide ad IV. 46.) V. 33. τῆς Ἀρκαδίας ἐς Παῤῥασίους. Paullo diversum est c. 101. Ἀργινούσσαις τῆς ἠπείρου, i. e. *adjacentes*, sive potius *pertinentes ad* —

Ibid. fin. καὶ αἱ Μηθυμναῖαι] Malim. καὶ Μηθυμναῖαι ε̄. i. e. πέντε.

101. init. *ἐκ τῆς Χίου πελάγιαι*] Ita certe Ald. Junt. et omnes, quod sciam. Sed repete syllabam, *οἱ πελάγιαι*.

102. 57. *βουλόμενοι ἐκπλεῦσαι ἐ. τ. ε. [τὰς τῶν πολεμίων ναῦς.]* Vel haec dele utpote schol. ad *ναῦς* quod mox sequitur, vel lege *βουλόμενοι φθάσαντες ἐκ.*[1]) — Tum lin. 62. an *ποιουμένου*?

Ibid. fin. *παρὰ τὸν Ἐλαιοῦντα.*] Qu. *περὶ* — III. 16. *παρὰ τὸν Ἰσθμὸν* male, ut puto, Elmslei. *περὶ* servat paullo post c. 18. init.

104. 90. Ita capio. Athenienses classem extendebant ab Idaco usque ad Arrhiana; navigando scil. ab Arrhianis, quae extra Cynossema pono, Idacon versus.

De *ἀρξάμενοι* vide ad Herod. IX. 15.

105. prop. fin. Distingue, *οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον, τὰς* — et construe, *hoc autem animadverso Thrasybulus, omissa* etc. *statim congressus est cum iis navibus quae ipsi adversae erant.*

De *ὑπολαβόντες* vide ad VI. 28.

---

[1]) Sed conf. III. 34. 64. *ὑπεξελθόντες τούτους*, quod cum similibus forsan defendere potest vulgatam. J. S.

---

[1]) Cum his confer *οἴκτῳ σώφρονι λαβόντας* III. 59. init. J. S.

μάλιστα I. 13. bis. 18. prop. in. ἔτη — μάλιστα τετρακόσια καὶ ὀλίγῳ πλείω. 118. init. ἐν ἔτεσι πεντήκοντα μάλιστα μεταξὺ τῆς τε Ξέρξου ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦδε τοῦ πολέμου. Quod intervallum ut longissimum facias, i. e. ab ipsius Regis discessu Ol. 75. 1. auctumno ad Laconum irruptionem 87. 2. aestate, non integros 49 annos efficies. (Omnino vide Galenum T. v. p. 603. 21. ubi diserte *plus minus* explicat e Thucyd. I. 63 et 118. et Andocide de Mysteriis. Vide an Andocidis locus sit p. 6. 15. HSt. = 19. 19. R.) II. 86. 1. σταδίους μάλιστα ἑπτὰ Rhio ad Antirrhium. VIII. 68. fin. ἔτει ἑκατοστῷ μάλιστα. Herodot. II. 8. fin. στάδιοι δὲ μάλιστα ἐδόκεόν μοι εἶναι — διηκοσίων οὐ πλείους.

μεταπέμπειν pro -εσθαι, IV. 30. 10. VI. 52. prop. fin. 71. med. 88. prop. fin. VII. 8. prop. in. 15. prop. in. 42. bis. 80. fin.

——πέμπεσθαι VII. 31. prop. init. VIII. 5. init. 37, etc.

μέχρις οὗ II. 21. init. 22. med. 31. fin. V. 26. init. et prop. fin. μέχρι — ἡγοῦντο III. 10. med. vide 98. init.

μὴ cum indicat. post v. timendi. etc. V. 29. prop. fin. ὑποψίαν — μὴ — βούλωνται (al. ονται.) 38. med. δεδιότες μὴ — ποιήσωσι (al. ουσι.)

μὴ ὅπως = ὅπως μὴ VI. 18. 80. sed qu. 116

— pro οὐ. I. 139. init. προὔλεγον — μὴ ἂν γενέσθαι Cf. 140. 59. IV. 32. fin. οἷς μηδὲ ἐπελθεῖν. 44. prop. fin. μὴ δυνάμενοι εὑρεῖν (οὐ multi MSS.) 52. med. μηδὲν ἀδικήσαντες (οὐδὲν multi MSS.) V. 49. fin. τοῦ αὐτοῦ λόγου εἴχοντο, — μὴ ἂν πεισθῆναι. VI. 102. fin. νομίσαντες μὴ ἂν — γενέσθαι. (Cf. IV. 99. med. νομίζοντες — οὐκ ἂν — κρατῆσαι. Vide Indic. in ἄν.)

— ejus collocatio. I. 34. fin. bis. 143. 71.

— μέμφεσθαι μὴ III. 42. init.

μηδὲ μεθ᾽ ἑτέρων, vide in ἕτερος.

[1] Sed Bekker. *οἱ κακοί.* J. S.

Qu. an *τῶν περὶ τ. Ξ. ἐφόρων*. vi. 96. prop. fin. *οἱ περὶ τὸν Ἑρμοκράτην*. viii. 63. med. *οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον πρέσβεις*. 67. init. 98. init. 105 ter. Aristoph. Vesp. 1302. *οἱ περὶ Φρύνιχον*.

Ὁ ἐν τοῖς. iii. 81. fin. *ἐν τοῖς πρώτη ἐγένετο*. iv. 105. init. nonne *ἐν τοῖς πρῶτον*, vel certe *πρῶτα*? vii. 19. med. malim *ἐν τοῖς πρῶτοι ὁρμήσαντες*. 24. prop. fin. *ἐν τοῖς πρῶτον ἐκάκωσε*. 27. med. *Decelea ἐν τοῖς πρώτοις — ἐκάκωσε*. Legendum puto *πρώτη*. viii. 68. prop. fin. *Θηραμένης — ἐν τοῖς [ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον] πρῶτος ἦν*, qu. del. — 89. 62. *οἳ μετέσχον μὲν ἐν πρώτοις τῶν πραγμάτων*. *τοῖς* inter lineas MS. optimus *Gr.* Lege *ἐν τοῖς πρῶτοι*.

Plato Sympos. p. 380. 16. Bekk. = 178. HSt. *τὸ γὰρ ἐν τοῖς πρεσβύτατον εἶναι τὸν θεὸν, τίμιον*. p. 381. 5 = 178. *ὁμολογεῖται — ἐν τοῖς πρεσβύτατος εἶναι*. Soph. Œd. Col. 742. *ἐκ δὲ τῶν μάλιστ᾽ ἐγώ*. Eurip. Alcest. 265. Beck. [274. Monk.] Vide Reiz. de inclin. accent. HSt. de Dial. Att. pp. 183-4. citantem Thuc. i. 6. iii. 17. Hermann. ad Viger. §. 250. quem falli suspicor. Aliter certe sentiunt Hemsterhus. ad Lucian. pp. 3-4. et Schaefer. ad Bos. Ellips. pp. 235. 355. Dionys. Hal. i. 167. 7. R.

ὁμοῖος καί. Vide in *καί*.

ὅμως praepositum. vi. 69. 71. ut videtur.

ὄνος, *a windlass* or *capstan*, vii. 25. med. Herodot. vii. 36. et notas [sc. Wesselingii.]

ὅπλα (= *ἀσπίδας* Hellenic. ii. 4. 25.) non *gravis* 118 *armatura*, ut Larcher. ad Herodot. ix. 30. Wesselingium suo more compilans: sed *ἐκ παρασκευῆς ὡπλισμένοι*, ut Thucyd. iv. 94. cui mox *ἄοπλοι* opponit, ut *ψιλοὶ* iii. 27. med. Vide iv. 37. fin. collato 38. init. vi. 100. med. vii. 45. et Duker. *ἐφ᾽ ὅπλοις* vii. 28. prop. in. viii. 69. bis. *ὑπὸ τοῖς ὅπλοις* vii. 75. 80. *ἀπὸ τῶν ὅπλων* Xenoph. Hell. ii. 4. 6. et Schneideri nota. *τῶν ὅπλων ἐντὸς* Aristoph. Av.

119

[1]) Quod ambiguum. τάδε, *haec quae sequuntur:* ταῦτα vel τοσαῦτα, *haec quae dixi.* J. S.

 120

NOTÆ IN XENOPHONTEM.

(EX EDIT. SCHNEIDER.)

HELLENICA. LIB. I.

C. I. §. 16. *ὄντος πολλοῦ*] Restitue *πολλῷ*. Vide Porson. apud me ad Menandrum.

4. 20. *ὡς οἷός τε ὢν σῶσαι*] Qu. *ἀνασῶσαι*, *recuperare*. vel *ἀνασώσασθαι*. ut VII. 5. 16.

7. 2. *τῆς Δεκελείας ἐπιμελούμενος*] Legendum puto *τῆς δεκάτης* (vide III. 3. 1. et 5. 5. IV. 8. 31.) vel *τῆς λείας*; forsan utrumque assumendum. (IV. 3. 21. *δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας*. sed *Ἀ(ΙΑC* probabiliter Morus e Plutarcho. Agesilao p. 606. B.) Id certe liquet, pecuniae cuidam colligendae praefuisse hominem, et Erasinidem in jus vocasse non ob neglectos naufragos, sed ob peculatum. Tum in oratione apud judices in praefecturae criminationem delapsus est.

Ibid. 13. Manifesto legendum. *ἀφῶσι τὴν κλῆσιν*.

Ibid. 21. *ἀποθανόντα — ἐμβληθῆναι*] Malim *ἀποθανεῖν — ἐμβληθέντα*. Vide Schol. Aristoph. Eccl. 1082. [1089.] ubi Cannoni psephisma rectissime exponit Faber. Vide me ibi. In Xenophonte legendum puto *διειλημμένον* (i. e. *διαλελημμένον*) vel *διειλ*. [pro *δεδεμένον* paullo ante.] Utrumque *διαλαμβάνειν* et *ἀποδικεῖν* ex ipsis decreti verbis petitum puto.

IN LIBRUM II.

2. 3. Distingue αὐτοὶ ἑαυτούς· πείσεσθαι —
3. 14. ξυνελθόντας] Lege ξυνθέλοντας. Vide Aristoph. Av. 852.
Ib. 36. παρανενομηκέναι] Corrupta vox. Sensus est, *Non mirum Critiam rei veritatem minus perspectam, habere.* παρανενοηκέναι fidenter legerem, si aliunde quam ex Iph. Aul. 838. cognitum haberem verbum eo sensu. Pro *insanire* Aristoph. Nub. 1482. [1463.]
Ib. 46. fin. Lege καὶ τοῖς ἑταίροις, *conjurationis sociis*, ut Thucyd. VIII. 65. init.
Ib. 48. δραχμῆς dele ante μετέχοιεν. Intellige τῆς πολιτείας.
Ib. 49. ξὺν τοῖς δημοτικοῖς ἢ τυραννικοῖς delenda puto. Defendi potest δημοτικοῖς e §. 41. sed nihilominus damno.
Ib. 51. fin. Lege ἅπασιν ἡμῖν, sc. τοῖς τριάκοντα.
4. 3. Fors. dist. παμπληθὴς, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ· οἱ δὲ —
Ib. 20. κακὸν οὐδεπώποτε] Malim οὐδὲν πώποτε —
Ib. 21. fin. δέκ᾿ ἔτη. Bello Decelico.
Ib. 22. Lege τὸν πάντων αἴσχιστον.
Ib. 31. Qu. τῆς προσβολῆς [ἄξιον] πράξας.[1])

IN LIBRUM III.

2. 6. Dele καὶ ante ξυγκαλέσαντας.
Ib. 12. Lege εἰ — πάσχοι —, ἫΝ ξυγχωρῖσαι.
Ib. 26. ἄστυ, sc. Elidem.
Ib. 31. χωρίτας, *rusticos.* Vide Hesych. in v. et Steph. Byz. v. χώρα.

---

[1]) An τῇ προσβολῇ? vel cum St. Leoncl. ἀπὸ τῆς — ῆς? J. S.

4. 19. *μαλακοὺς δὲ καὶ ἀτόνους* mallem, si constaret verbum ea aetate usurpatum.
5. 15. Lege *οὐκ ἐχόντων ἤρχετε.*

127

IN LIBRUM IV.

1. 15. Qu. *περιειργμένοις παραδείσοις* [pro *περιειργασμένοις.*]
2. 12. Distingue *ἐξέρχονται, αὐτοὶ μόνοι* —
Ib. 19. fin. *αἱ μὲν ἓξ — αἱ δὲ τέτταρες.* Usus articuli notissimus; quem minus cepit Schneiderus ad VII. 5. 10.
3. 19. *ἐωθοῦντο, ἐμάχοντο*] Lege *ἐώθουν, ἐωθοῦντο.* Tum hic et in loco Cyrop. [vide Schneideri notam] languere videtur *ἐμάχοντο.*
4. 11. Recte *urbis moenia* designari putat Morus voce *κύκλος.* Contra *τὸ τεῖχος* est *τὸ ἑῷον τεῖχος*, a Corintho ad Lechaeum. *κλίμακες* sunt *scalae*, vel *gradus*, quibus ascendebatur in *ἑῷον τεῖχος.* Ab eodem muro saltu evadere conabantur in campum, non urbem.

Infra VII. 2. 5-9. vox *κλίμακες* modo sumitur pro *scalis* quas extra admovebant Arcades, modo §. 7. pro iis quibus ex media arce ascendebatur in arcis muros et turres. Ibidem §. 6. malim, *εἰς τὸ ἄστυ, ὡς ἑώρων, τῶν* — §. 7. lege, *οἱ δὲ πολῖται συνεισπ.* (Contra VII. 2. 20. *τῶν ὁπλιτῶν οἱ ἔσω.* vide §. 21.) Tum *μέσον ἀκροπόλεως* est *area arcis*, *the body of the citadel*. *οἱ ἔνδον* sunt *οἱ συνεισπεσόντες πολῖται.* *Κατὰ κεφαλὴν διώρυττον* (§. 8.) Arcades, i. e. exercitus qui substiterat in Tricarano, dum insidiatores per scalas ascendebant. *They tried to break through the citadel-wall over-head.* Denique dele *οἱ δὲ* ante *καὶ ἔτι ἔξωθεν.* — Ceterum non omnia recte vidit Mitfordius c. 28. §. 1.
Ib. 12. *εὔξαιντο*] Revoca *εὔξαντο.*

5. 13. fin. An *τοὺς ἐλαφροτάτους ὁπλίτας*? an potius *πελτασταῖς ὁπλίτας* (ut mox §. 15.) ceteris deletis.

Ib. 15. Qu. *ἐπιδιῶξαι τοὺς προσκειμένους*?

7. 1. *πολιορκεῖσθαι*. Vide v. 4. 61. VII. 1. 25.

Ib. 2. *ὑπέφερον τοὺς μῆνας*. *Misreckoned.* Simile artificium Thucyd. v. 54.

Ib. 3. Lege, *κήρυκας, φέροντας σπονδὰς*, ut Aristoph. Ach. 206. *ὑπέφερον* magistratus, *ἔφερε* caduceator. 128

8. 4. Legendum videtur, *μνημονεύεται. νῦν δέ, εἴ τῃ* — recisis *ἔστι δὲ ο. ο. ἔχον*. Vide Iph. Aul. 968. ed. Gaisf.

Ibid. *εἰ δέ τινι τοῦτο φανεῖται*] Saltem lege *φαίνεται*. Sed vox orta est e praecedenti *φανείη*. Recte VV. DD. *φοβερὸν* vel *δεινόν*. Possis *δέος*.

Ib. 5. in. *τοὺς μὲν ἰόντας*] Qu. *ἐόντας*, i. e. *παρόντας*.

Ib. 12. Lego, *ἀποστῆναι πρὸς ἑαυτοὺς πεῖσαι ἂν τὸν Τηρ.* — *Se persuasuros ut ad suas partes transiret, aut certe effecturos ut Cononi non amplius stipendia praeberet.*

In Librum V.

2. 14. *αὐτοὶ πολῖται εἶναι*. Nonne *πόλις*? ut Thucyd. VII. 77. med.

3. 16. *ἐξεκκλησίαζον* (vel forsan *ἐξεκλ.*) nil est nisi imperf. ab *ἐκκλησιάζω*, ut Thucyd. VIII. 93. init.

Ib. 24. Lege *φυλακῇ* — *ἰσχυροτέρᾳ*.

4. 9. Lege *ἐπὶ τοὺς* — *Ἀθηναίων δύο* — sine *καὶ τούς*. Tum *ἀπεστάλκεσαν*, [*ἐβοήθουν.*]

Ib. 13. fin. Lege *ὅτι* — *λέξοιεν*.

Ib. 31. Qu. *εἰ μέλλει* — *αὐτὸς ἴστω*. Sed non temere damnanda vulgata.

Ib. 39. *ἔτι καταβεβηκότων* quantocyus restitue.

Ib. 46. *δυναστεῖαι*. Scil. a Laconibus constitutae, ni fallor. Vide interim VI. 3. 14.

In Librum VI.

1. 4. $\frac{3}{4}$. An, *ἐὰν μέν σοι, ἔφη, θεοὶ δῶσιν* —

2. 21. Caecutit Schneiderus, et Historiae Graecae corruptor loquacissimus Mitfordius. Extremum cornu erat *ἐπὶ* 129 *ὀκτώ*, et agmine densiore mediam aciem versus contrahi conabatur. Collato loco VI. 5. 18. ita credo hoc fieri:

Sint *ABCDEF* milites, quorum oporteat *ἀναστρέφειν DEF*. *F* vertitur *ἐπὶ δόρυ*, et itinere quod punctis notavi it ad *f*, ibique se locat: *E* similiter in *e*, *D* in *d* eunt.

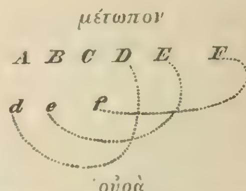

Ib. 29. Nonne delenda *ἢ οἱ ἐκ τοῦ ὁμαλοῦ*? Malim quoque *αἰρόμενος ἂν*, non *αἶ*.

Ib. 34. *μὴ μέμφεσθαι*] Lege ut antea *μέμψεσθαι*. *Non contemnenda poena affectum iri.*

3. 6. Lege *πρώτοις ξένοις δεῖξαι*, cum Grammio.

4. 11. *ὁποῖα δοίη*] Lege *ὁποῖα δοθείη*.

Ib. 16. Lege *ὥσπερ*, *οἶμαι*, *ἀνάγκη* in nominativo.

Ib. 23. Distingue, *εἰ ἀναγκάζοιντο, ἐκγενέσθαι τοῦ ζῆν ἀπ.* Qu. an *τι* —

Ib. 25. Nonne *καὶ οὕτως* [pro *οὗτοι*] *ἀλλήλοις ὄντες*? *καὶ οὕτως* = *notwithstanding.*

5. 7. *ἐν τοῖς θεάτροις*] Certissime lege *ἐν τοῖς θεαροῖς*. Hinc in Thucyd. v. 47. prop. fin. *οἱ θεωροὶ* apud Mantinenses videntur esse = *πρυτάνεις* Atheniensium.

Forma Dorica *θεαρός*. In Inscriptt. Siculis Torremuzzae pp. 83. 84. *θεαροδόκος*.

Ibid. Lege *ἀριθμῷ μὲν ἐλάττους*.

Ib. 35. Lege *σφεῖς ἐμποδὼν γένοιντο*.[1]

---

[1] Expende tamen quae scripsit Vir doctissimus in Indice Thucyd. v. *σφεῖς*. J. S.

Ib. 39. *βοηθήσητε*] Lege *βοηθήσατε* (et §. 43. *πιστεύσατε — ποιήσατε.*) tum *οἷς συμμαχοῖτ' ἂν*, vel *συμμαχοῖ τις ἄν*.

Ib. 40. fin. *τῶν πεποιημένων*] Qu. an *ἐπποιημένων* [h. e. *περιττοί.*] Mox 41. fin. lege *οὐδενὶ γὰρ* — [pro *οὐδέν.*]

Ib. 43. *συνεπεισφέρεσθαι.* Lege *συνεπεισφροῖσαι.* De *φρεῖν* vide ad Thucyd. II. 75.

Ib. 46. Dele *μὴ* ante *περιϊδεῖν.* Et ecce Schneiderum, 130 qui non videt id ipsum conjicere Castalionem!

Ib. 50. *ἀπελήλυθεισαν*] Lege *ἀπεληλύθεσαν*, ut mox *ἡρπάκεσαν*.

In Librum VII.

1. 44. *σαφῶς* mera est glossa ad *ἀτεχνῶς*.

Ib. 46. *οὔτε τῶν δημοσίων*] *ὁσίων* conjeceram. Vide de Vectig. c. 5. §. 3. Sed vide Solonem Demosth. F. L. p. 422. 8. Reisk.

2. 1. Dele *ἐν* ante *τῷ Φλιοῦντι.*

Ib. 5. Lege *καὶ Ἀρκάδων καὶ Ἀργείων, ὅπως* — Nescio quid sibi velit cum Thebanis Schneiderus; isti erant trans Oneium. Convertunt se exsules ad Arcadas, etc.

Ib. 5-11. Vide supra ad IV. 4. 11.

Ib. 9. *οἱ ἔξω ἁλώμενοι*] Lege *οἱ ἐξαλλόμενοι*, ut §. 8. fin. *ἐξήλλοντο.*

Ib. 11. Recte videtur situm locorum depinxisse *Barbié du Bocage* (Cartes, etc. relatives au voyage du J. Anacharsis No. XVI.) nisi quod Asopum (Xenophontis *φάραγγα*) ab occidente fluere ponat, cum potius debuisset ab oriente. Certissime autem fallitur Schneiderus, Tricaranum castellum ponens inter Sicyona et Phliuntem: cum Bocagio puto imminuisse viae ad Nemeam ducenti. Vide §. 5. Quanquam, si statuas *Τρικάρανον* vocatam fuisse totam seriem collium, qui campum Phliasium cingebant meridiem et orientem versus, (et vix dubito

quin ita res se habuerit, praesertim si recte se habet lectio Stephani Byzantini, *Τρικάρανα,*) fieri potest ut *τὸ ἄκρον*, in quo relicti sunt Pellenenses, fuerit locus castelli. Utut haec sunt, Sicyone veniunt hostes ad *ἄκρον*, positum inter Corinthum et Phliuntem: meridiem versus pergunt, et ita tandem in campum descendunt, supra Heraeum, quod ita positum fuisse liquet, ut linea recta ab Heraeo ad *τὸ ἄκρον* ducta Phliuntem pene contingat. Non longe abfuisse Heraeum ab urbe, colligo ex §. 6. Hanc lineam secabat *ἡ φάραγξ*, et usque ad colles pertingebat. Repulsi igitur hostes iter suum circum colles remetiuntur; Phliasii recta per campum sub ipsis Phliuntis moenibus progressi, et via Corinthiaca, ut conjicio, incedentes, *τὸ ἄκρον* adoriuntur, priusquam illuc pervenissent *οἱ ἀμφὶ Εὔφρονα καὶ τὸν Θηβαῖον*.

131

Si Schneideri notam intelligo p. 430. ed. 1791. [ad §. 8.] per *ἄκρον* intelligit ille Phliuntis *ἀκρόπολιν*, ineptissime.

Ib. 15. in. Distingue *ἵσταντο, λαμπρὸν π.*

Ib. 17. Lego *χαλεπῶς δὲ τὴν παραπομπὴν διαπραττόμενοι*, et §. 18. deleo *τὴν παραπομπήν.*

4. 6. fin. *εἰ τύχοιεν εἰρήνης*, sine *ἄν.*

Ib. 13. Transpone *οἱ τῶν Ἠλ. τριακόσιοι καὶ ἔτι τετρακ.* Vide §. 16.

Ib. 26. *οὐκ ἠμέλησαν.* Lege *ἠμέλλησαν.*

Ib. 27. *ὠξυλάβησαν.* An *ὠξυλόβησαν?* Vide Porsoni Advss. p. 104.

Ib. 37. *ὅστις μὴ ᾤετο ἀπολεῖσθαι*] An, *nisi si quis metuebat ne ipse poenas daret, si illis effugium praeberet?*

5. 20. *ῥόπαλα ἔχοντες.* Explicat Mitfordius, *clavis armati.* Quaerendum de re ipsa, an clavas habuerint Thebani. Interea suspicor delendam *ἔχοντες*, et vertendum, *imaginem clavae in scutis pingebant*, ut scilicet symbolum Thebarum, Herculi clavigero sacrarum.

CYROPÆDIA.

III. 1. 14. ἐροῖ] ἐροίη ex Etymol. p. 379. 30. defendit Elmsleius ad Œd. T. 538.
IV. 2. 22. καὶ σαγάρεις ἅπαντα. Nil nisi *parmas*, etc. ut in simili locutione Hoogev. ad Viger. p. 136.
VI. 4. 6. ἦ μὴν ἐγὼ] Recte ἐγώ. Eurip. Cyclop. 267. Musg.
VIII. 2. 8. ψέλλια καὶ etc.] Versus fortuitus, ut videtur. Vide Anabas. I. 2. fin.
3. 38. Menander Stobaei LVII. 219. 14. Grot.

ANABASIS.

Lib. I.

C. 2. §. 9. In supputatione omittit Menonem (I. 2. 6.) Schneiderus. Pono Pasioni 300 gravis armaturae, 300 levis: Sosiae 1000 gravis; et Sophaenetum Arcadem omnino expungo. Erunt sic 10,300 gravis, 2,300 levis. Vide I. 2. 25. I. 4. 3.
3. 16. An delendum μὴ ante ποιουμένου? *quasi jam redituro Cyro.*
Ib. 18. An τοῖς Ξενίου? [pro ξένοις.]
4. 7. Lege ὡς μὲν τοῖς πλείστοις.
Ib. 8. ἀποδεδράκασιν — ἀποπεφεύγασιν] φεύγειν)(διδράσκειν II. 2. 13. et 5. 7. VII. 3. 11. et 38.
Ib. 9. εἰς ζώνην δεδομέναι] Hutchinsoni notam plagii nomine notat Valck. ad Herodot. II. 98. ζώνην probat Wesseling. ad Diodor. ibidem citatus.
5. 9. Lege cum Dawesio νομίζων ἂν ὅσῳ μὲν θ. — μάχεσθαι. vel dele ἂν, et retine μαχεῖσθαι. Vide Demosth. de Cor. p. 137. penult. = 234. 4. Reisk. ubi male Marklandus. [νομίζων — ὅσα — προλάβοι —, ταῦτα βεβαίως ἕξειν.]

133 8. 6. Si genuina ista.[1]) forsan intelligenda de regibus aut ducibus. Vide §. 22. ubi malim *ἡγοῦνται* ob sequens *τότε*. Recte capit Spelmannus.

10. 3. not. *Ζηνοφάνης — παλλακίς* Athenaeus. Deinde unde rescivit Schneiderus *τὴν Μιλησίαν* vocatam esse Aspasiam?

Ib. 4. Dele *ὡς πάντας νικῶντες*.

Lib. II.

1. 1. *ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ λόγος* initio libb. ii. iii. iv. v. vii. = *ἐν τοῖς ἐπάνω* init. lib. vi. Ineptit Schneid. ad vii. 1. 1.

Ib. 13. Lege *ἀχάριτα*.

2. 12. *οὐκ ἔτι μὴ δυνήσεται* Porson. ad Thesm. 660.

3. 11. *ἐπιτήδειον*. scil. *ταῦτα παθεῖν*. Demosth. Phil. iii. p. 51. A. ed. Bas. 1572.

5. 18. An. *ὅροι — περαντέα?* Deinde lege *βουλόμεθα μάχ.*

Ib. 20. 21. *πρὸς θεῶν — πρὸς θεοὺς* i. 6. 6. iii. 1. 5. v. 7. 12.

Ib. 27. *τὰ Τισσαφέρνους*, vel. *αὐτῷ Τισσαφέρνη*, — *καὶ ἃ ἔλεγεν ἀπ.* (e MS.) Si *ἔλεγεν ἃ* — servas, legendum erit *ἐπηγγέλλετο* vel *-είλατο*. Tum dele *τῶν Ἑλλήνων*. Glossa ad *προδότας* scilicet.

6. 2. *ὡς ἐδύνατο*. An *ὅσα ἐδύνατο?* Vide v. 10. 17.

6. 12. Dele *ἀρχομένους*.

Lib. III.

1. 17. *παθεῖν* forsan delendum, et subintelligendum *δρᾶσαι*. Vide v. 7. 26.

Ib. 24. Distingue, *ἀλλά*, — *ἐνθυμοῦνται*,

---

[1]) Quae sc. uncinis inclusit Schneider. J. S.

Ib. 43. Lege ἐν τοῖς πολέμοις.

2. 7. *That since he had thought proper to provide himself with splendid accoutrements, it was fit that they should decorate his fall.*

Ib. 26. πάντα ταῦτ᾽ ἀγαθα] Lege πάντα τἀγαθα, vel πάντα ταῦτα. 134

3. 19. τοὺς δὲ ἵππους εἰς ἱππέας] An τοῖς δ᾽ ἵπποις ἴσους ἱππέας?

4. 16. Recte Muretus [τῇ τότε ἀκροβολίσει expungit.]

Ib. 22. Transponit etiam Spelmannus [κατ᾽ ἐνωμοτίας, κατὰ λόχους.] Vide IV. 3. 26.

Lib. IV.

1. 27. Debebat Schn. mutata tantum distinctione, ἀντιστασιάζων — Παῤῥάσιος, Ἀρκὰς καὶ οὗτος. Confer IV. 7. 9.

2. 3. Malim ut fere [MS. Par.] ἐπὶ χαράδρᾳ οἱ [ἐπιχαραδραῖοι.]

Ib. 4. Recte MS. οὐδὲν ἐπαύσαντο, et VII. 6. 9. recte edd. οὐδὲν πεπαύμεθα.

Ib. 28. πρὸς τὸ κάτω — προσβαίνοντες] Diodor. III. p. 179. 16. Arrian. Indic. p. 541. Blancard. (Toup. T. I. p. 310.) recte autem citat Schneid. ἀναγαγόντες. Alia res apud Agatharchid. Photii p. 1353. 39. Strabon. XVI. p. 772. Cas. = 1097. 13. Ox. Plin. N. H. VIII. 8. p. 439. ed. fol. Harduin.

3. 22. Verte, *jubentes hosti instare*, *atque una* (cum hoste fugiente) *in montem evadere.*

4. 10. συναιθριάζειν] Omnino retinenda vetus lectio διαιθρ. et explicanda cum HSt. in Thesauro, *disserenare. The weather appeared to be* BREAKING. Supple ὁ Ζεὺς, ut Aristoph. Av. 1501-2.

6. 13. ἄν] II. 5. 11. VII. 6. 30.

8. 3. An εἰς τὸν ποταμὸν [ἐμβαίνοντες] ἐῤῥίπτουν?

Ib. 26. Lege ὅπουπερ ἑστηκότες [pro ὅπου παρεστ.]

LIB. V.

3. 6. Dele *μετ' Ἀγησ. ἐν Κορωνείᾳ*, vel ut fere Eton. *κινδυνεύσειν ἐδόκει, καὶ.*

Ib. 8. An *σωλῆνες* pro *ἰχθύες*, quod fuerit alterius glossa?

135 4. 2. *διοίσειεν*] Lege *διοίσοι* vel *διοίσει*. Barbarum est alterum. Possis *διῄσοιεν*, *se non transitum daturos:* sed alterum animosius: *perinde futurum.*

Ib. 12. *ὄπισθεν δὲ ξύλον σφ.*

Ib. 29. Schn. recte restituit vetus *τούτῳ καὶ πλείστῳ σ. Τούτῳ* congruit cum *σίτῳ*, ut supra *ζειαὶ αἱ πλεῖσται.*

6. 5. *κατὰ γῆς*] Imo, *κατὰ γῆν.*

Ib. 20. Deleo *ὅπῃ ἂν βούλ.* ante *κατασχεῖν* cum Schn. Sana reliqua: *δὲ* in apodosi repetitur Attice. Mox v. 7. 6. miseret me Schneideri. An ibi. *ἔνθεν μὲν ἀνίσχει, δύεται μὲν ἐνταῦθα, ἔνθα δὲ* — Sed non temere mutanda *ἔνθα* — *ἔνθεν.* — Ceterum compara §. 25. 30.

Ib. 36. fin. *ἐκεῖ ἐστι*] An, *πλοῖα ἱκανά ἐστι?*

7. 31. Dele *ἐρυμνὰ.*

Ib. 33. An *ἦν περὶ ταύτην τὰ μέγιστα?*

LIB. VI.

1. 15. Ne hosti prodessent, et ut suis redeundi consilium eximeret, et ut hosti terrorem incuteret. §. 19.

3. 2. *γίγνεται τὰ ἱερὰ*] II. 2. 3. VI. 2. 9, 13, 16, 17, 18, 19 bis, 22, 25. 4. 36 bis.

Ib. 4. *ἀπέλιπον*] Lege *ἀπέλειπον.*

Ib. 21. *πάντας εἶδον*] Malim cum Brodaeo *πάντως*. Non malum esset *ἅπαξ.*

Lib. VII.

1. 28. Lege *Λακεδαιμονίοις μὲν καὶ τῶν ἀρχαίων.*
Ibid. *αὐτοῦ τοῦ ἄνω β.*] Malim *αἱ τοῦ ά.*
2. 3. *καὶ διδόντες τὰ ὅπλα κατα τοὺς χώρους*] *καὶ = γρ.*[1])
Ib. 13. Distingue post *θαλάττη*, non post *λήψομαι.*
3. 14. Verte, *Do you* (the generals) *put it to the vote — they put it to the vote.* Si cum Lion. e MS. F. mavis *ἐπιψηφιζέτω*, intellige *the officer*, ut in Acharn. prop. init. *ὁ δ' ἀνεῖπεν*, i. e. *ὁ κῆρυξ.* 136
Ib. 25. Inepte transponit nescio quis *Class. Journal, No.* 23. p. 213. *ἑλλην. γὰρ ἠπ. ὁ δ' οἰν. εἶπεν.*
Ib. 39. An, *σύνθημα δ' ἔστω Ἀθηναία?* an, *ἔστων Ἀθηναῖοι?*
5. 1. An legendum *τοῦ Ὀδρυσοῦ*, deletis *ἀρχαίου τινός? Teris, Odrysarum regis.*
Ib. 4. *οὐ πλεῖον ἐμπολῆσαι*] An *πλείονος?*
6. 30. *ἂν εἶναι.* An *φανῆναι?*
Ib. 37. Lege *ὅτε πολλὴ —*
7. 7. An, *ἑκόντων, οὐ κατὰ κ.* — Imo *κατὰ κράτος* est *βίᾳ τῶν πρότερον ἐχόντων.*
Ib. 13. *ἀπολαβὼν* natum e seq. *ἀπολαβεῖν.* [*Voluit, opinor, λαβὼν, ut Eton.*]
Ib. 30. *φρονεῖν τὰ πρός σε*] Malim cum MSS. *σωφρονεῖν.*
Ib. 35. *ἦ μὴν πολύ γε*] *καὶ μήν.*

---

[1]) Vide ad Thucyd. VI. 2. J. S.

MEMORABILIA.

Lib. I. c. 1. §. 7. Recte *οἰκήσειν*, ut I. 2. fin.

2. 2. *ἀσεβεῖς ἢ παρανόμους*] Qu. an leg. *καὶ* — Vid. Bentl. ad Horat. Serm. I. 4. 3.

Ib. 9. Qu. *τοῖς δὲ τοιούτοις λόγοις*.

Ib. 16. fin. Malim *ὧνπερ ἕνεκα καὶ Σ.* ut §. 47. fin.

Ib. 37. *τοῦ τε δικαίου, καὶ τοῦ ὁσίου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων*. Haec omnia satis fidenter deleo, ut interpretationem, eamque falsam, vocum *τῶν ἑπομένων τούτοις*, quae vertenda sunt, *ceteris hujusmodi artificibus*. Ceterum agi videtur de sermonibus, quos cum artificibus ipsis (vide Platon. Apolog. p. 89 Fischer. 72 Forster. infra III. cap. 10. 11.) habere solebat: non, ut putat Ruhnkenius, de exemplis et similitudinibus ab artificio aliquo sumtis.

Ib. 56. Qu. *καὶ πάντα ποιεῖν* [pro *ταῦτα π.*]

137 3. 9. Posses *ἐρωτικῶν* [pro vulg. *ἐραστῶν*.] Sed in *ΘΡΑΣΕΩΝ* acquiesco. *Σωφρονικὸς* valet *κόσμιος, αἰδήμων*. Aristoph. Eq. 542. *ὅτι σωφρονικὸς, κοὐκ ἀνοήτως εἰσπηδήσας ἐφλυάρει*. Quomodo *θρασὺς* erit *impudens*, ut Aristoph. Nub. 912. [905.] et alibi. — Sed nunc in eo sum ut fere suspicer delenda esse *μᾶλλον ἢ τῶν θρασέων*.

Ib. 12-3. Recte, sed ut videtur tacite, personas disponit Schneider. Vide II. 1. 30. *ὦ τλῆμον, τί δὲ σὺ* —

4. 8. *δι' ἀφροσύνην* etc.] Qu. *διὰ φρόνησίν τινα οὐχ οὕτως οἴει — φρόνησις* §. 17.

5. 1. Dele *ἢ πόνου*, quae nihil sunt nisi v. l. pro *ἢ ὕπνου*. M. R. Vide II. 1. 1. et notas.

Lib. II. 1. 12. Lege *δούλοις χρῆσθαι* sine *ὡς*. (*δούλους* sine *ὡς* Junt. Ald.) Similiter errat Schneider. mox §. 30.

Ib. 26. *ὑποκόρισμα* Alexis Athen. x. 421. D. xi. 463. D.

6. 7. τοῦτον καὶ ἄλλοις οἶμαι καλῶς χρήσεσθαι. Sic Valck. pro χρῆσθαι. Potuisset etiam κἂν — χρῆσθαι.
Lib. iii. 3. 12. χόρος εἷς ἐκ] εἷς forsan ex ἐκ natum.
4. 6. Dele λέγω.
Lib. iv. 3. 6. An, πολλοῦ ἄξιον ὄν?

DE REPUBLICA LACEDÆMONIORUM.

c. 5. §. 8. init. Qu. ἀπὸ τῶν αὐτῶν σιτίων, ut c. 2. §. 5.
11. 7. Distingue, ὁμοίως μάχεσθαι, ταύτην τὴν τάξιν οὐκ —
Ib. 8. An, ἐνωμοτία ἐνωμοτίᾳ ἕπεται?
14. Notae temporis.

DE REPUBLICA ATHENIENSIUM.

2. 1. Lege, καὶ μείους· — κράτιστοί εἰσι, νομίζουσι τὸ ὁπλιτικὸν ἀρκεῖν, εἰ κρείττονές εἰσι.
3. 5. Notae temporis.

DE VECTIGALIBUS. 133

Notae temporis. ii. 6. iii. 7. iv. 14. 25. 40. 41. v. 6-9. vi. 1.
iv. 5. πάντας δή φασιν] Malim πάντες. Tum ὅταν πολλοὶ οἱ χαλκ.
14. fin. Lege ἴσους.

SYMPOSIUM.

VIII. 13. *φιλεῖν γε μὴν τῶν μὲν τὸ ἦθος ἀγαμένων ἀνάγκη ἰδία καὶ ἐθελουσία καλεῖται.*] Lege *ἰδεῖα.* Mox §. 14. malim *ἢν δὲ καὶ ἀμφότερα* [olim *-ροι*] *στέρξωσι* — scil. *formam* et *mores*, dum ambo manent.

35. *κἂν μετὰ ξένων κἂν μὴ ἐν τῇ αὐτῇ* [*πόλει*] *ταχθῶσι τῷ ἐραστῇ.*] Collatis quae modo dicta sunt de *Thebanis et Eleis*, nihil clarius quam sensum esse, *etiamsi non in eadem* ACIE *pugnent cum amatoribus amasii.* Lego. *τῇ αὐτῇ τάξει*, quae cum ob sequentia excidisset, nebulo nescio quis istud *πόλει* interjecit. Possis etiam *ἐν τῷ αὐτῷ ταχθῶσι.* Sed melius cum Langio apud Schneider. deletur *πόλει.*

Lib. i. c. 3. l. 20. [ἑνὸς] ἔθνους Porson. ad Iph. T. 687. Theopompus Longini 43. ποία πόλις ἢ ποῖον ἔθνος. Dinarch. c. Dem. p. 104. 38. μιᾷ ψήφῳ καὶ ἑνὶ ἀγῶνι.

Lib. iii. 66. init. Lege τὰ ΚΑΔΜΟΥ ΚΑΛΟΥμενα.

Lib. v. 47. 77. Σάμον νῆσον] Recte MS. Σαόννησον. Vide Wess. ad p. 369. 3.

Lib. xi. 55. 89. Quum Ἀργείων sit aperte mendosum, posses Αἰγινητῶν, collato Herodoto viii. 93. 122. ipso Diodoro c. 27. Sed certa est Rhodomanni emendatio ἀριστείων, et τε τῶν Ἀθηναίων καὶ forsan delenda.

72. 13. ἀνέτρεχον] Respicit, puto, Herodotum i. 66. et vii. 156. ἀνά τ' ἔδραμον, ubi vide Valck.

77. fin. ἄδηλον τελευτὴν, i. e. *incertum a quo interfectus sit*. Sed legendum ἄζηλον.

90. fin. ἔτη ἒξ] *Quinque* dicit xii. 10. Legendum hic videtur ε̄, ἐξέπεσον.

Lib. xii. 38. 62. πῶς σκοπεῖν] Dele σκοπεῖν cum MSS. et subaudi ζητεῖν.

40. init. ἀπολογησάμενος] Lege ἀπολογισάμενος.

Ibid. 16-7. συνηθροῖσθαι. κοινῶν δ' ὄντων τῶν μ.] Qu. συνηθροῖσθαι· ἐκείνων δ', ὄντων μ.

Ibid. 23. ἔν τε τοῖς ἔργοις] Lege ἐν τοῖς ἱεροῖς, e Thucydide ii. 13. quem presse sequitur Diodorus, vel potius auctor quem exscribit.

62. fin. Lege ex Thucydide [IV. 12.] *τὴν ἰδίαν χώραν πολεμίαν ἔχοντες.*

130 76. prop. fin. *καὶ πλείους τῶν ἀντιταχθέντων*] Lege *καὶ τοὺς πλείους.*

Lib. XIII. 4. 7. *Ἀκραγαντῖνοι*] Imo neutri tulerunt opem Agrigentini, ut liquet e Thucydide. An legendum *Ἐγεσταῖοι*, vel est error Diodori?

15. 41. An legendum. *ἐδεῖτο πάντων, εἴπερ πρότερον, καὶ τὸ νῦν* — ex Thucydide VII. 64. *καρτερήσατε εἴπερ ποτέ.* Interdum *πρότερον* dicunt, ut Aristoph. Thesm. 1168. [1157.]

22. 17. *γνώμην προσβαλοῦσα*] Qu. *συγγνώμην προσλαβοῦσα, comitem habens clementiam.*

34. 36. *Σάμιοι — ἀπέστησαν*] Hoc falsissimum. Semper ii Atheniensibus adhaeserant. Vide Thucyd. VIII. 16. et passim.

35. fin. *ὀλίγῳ πρότερον*] Certissime emenda, *ὀλιγωρότερον.*

65. fin. *τοῖς τὸ ἴσχιον* [*indicans sc. τὸ ἴσ ἐν τοῖς repetitum.*]

68. prop. fin. *στρατείαν ἄριστος*] Lege *στρατηγίαν.*

69. 28. *τὰς δίκας κατεπόντισαν*, etc.] Malim. *τὰς στήλας κατεπόντισαν ἐν ΑΙ͂Σ ἨΝ Ἡ καταδίκη. εἶναι ἐν, inscriptum esse*, Aristoph. Eq. 794. et alibi.

82. 73. Recte ed. Rhodomanni *τοῖς ὑπὸ τῶν παρθ.*

94. 57. *πλείω τῶν συναρχόντων*] Sensus videtur, *majorem mercedem Dionysio, quam ceteris, polliceri Himilconem.*

99. med. *εἰς τὴν ἀκίδα*] Lege *Λ Ἀκίδα.* Vide XIV. 72. fin.

112. 96. *πάντας ὑπουργεῖν*] Lege *πάντα.*

114. init. * * * *διόπερ* — Desunt quaedam de peste quae Carthaginienses vexavit. Vide lin. 64.

Lib. XIV. 1. prop. fin. *τὸν ἅπαντα βίον*] Lege *τὸν ἅπαντα αἰῶνα*, ut c. 2. 44.

5. 81. *ἑξήκοντα*] An *τριάκοντα*? Vide Xenoph. Hellenic. II. 3. 21.

32. 41. *πολλοὶ τῶν φυγάδων*] Ultima vox in alius locum invasit, librarii oculo ad proxima aberrante. Forsan *τυράννων*. Certe sensus est, *multi eorum qui* 141 *a tyrannorum partibus erant*. Tum *συμβουλεύειν* corruptum. Vide Wess.

33. 65. *ἔρημον*] Nonne *ἐρυμνόν*?

41. 72. *κατέστησε*] Nonne *ἐπέστησε*?

55. 85. *ἔπλευσαν εἰς τὴν Λιβύην*] Malim *εἰς* (vel *ἐπὶ*) *τὸ Λιλύβαιον*.

84. 37. *περὶ ὧν ἤθελον*] Lege *ἦλθον*.

Lib. xv. 60. 11. *Ἀμύντας μὲν Θαῤῥαλέου*] Forsan legendum *Ὁ ἈΡΡΙΔΑΙΟΥ*.

Lib. xvi. 11. 68. *προσέταξε πᾶσιν*[1]) *εἰς τὰς Συρακούσας πλεῖν*] Omittunt *πᾶσιν* duo MSS. Wesselingii, et unus minimum Stephani, et ed. Basil. Sed legendum *πάλιν*, de cujus vocis depravationibus vide Porson. Hec. Addend. [sc. ad 1161.] nisi forte *ΠΑCΙΝ* sit v. l. pro *ΠΑΛΙΝ*.

20. 84. *προσῆγε κατὰ τάχος*. Lege *προῆγε*.

37. 13. *ἀναίδην*. Lege *ἀνέδην*.

47. prop. init. *ἀρετῇ τε καὶ ϾΥΝΟΙΑΙ*. Lege *ϹΥΝϾϹϾΙ*. Inf. c. 65. prop. in. *ἀνδρείᾳ τε καὶ συνέσει στρατηγικῇ*.

75. 86. *δια τῶν ὀξυβελῶν ἀνείργων*] Qu. *ἀναιρῶν* vel *ἀπείργων*?

76. init. *Πέρινθος κεῖται — ἐπί τινος αὐχένος ὑψηλοῦ χεῤῥονήσου, σταδιαῖον ἐχούσης τὸν αὐχένα*] Dele *αὐχένος* ex seq. natum. Ceterum confer Xenoph. Anab. vi. 4. 2. p. 351. Schneider. de Calpe. Herodot. vi. 37. *αὐχὴν χερσονήσου*. Modo c. 36. *τὸν ἰσθμὸν* vocaverat.

77. 57. *ναῦς δὲ διακοσίας*] MS. Steph. *ἑβδομήκοντα*, i. e. *Ο* pro *C̄*.

---

[1]) Ut in edit. Steph. legitur; sed *πᾶσιν* om. Wesseling. J. S.

NOTÆ IN PLATONEM.

PHÆDO.[1])

Pag. 59. C.[2]) Σιμμίας τέ γε ὁ Θηβαῖος] Malim Σ. τέ γε Θηβαῖος, sine articulo: ut Θηβ. sit ἀπὸ κοινοῦ.

73. B. αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἔφη, δέομαι μαθεῖν] Legendum παθεῖν. Gorg. p. 505. C. οὗτος ἀνὴρ οὐχ ὑπομένει ὠφελούμενος καὶ αὐτὸς τοῦτο πάσχων περὶ οὗ ὁ λόγος ἐστι, κολαζόμενος. ubi lege αὐτό. Vide supra p. 72. C. nisi ibi καθεύδειν delendum. Magis etiam tollendum videtur ναρκᾶν Menon. p. 80. A. B. πεποιηκέναι, [ναρκᾶν] ἀληθῶς.

87. B. C. καὶ εἴ τις ἀπιστῶν — ἀνερωτῴη] ἀνερωτᾷ non ὁ ἀπιστῶν, sed hypotheseos defensor. Lege ἀπιστοίη. Error ortus ex similitudine literarum H et N. Sic edidit Heindorf. quem vide de ὥσπερ ἄν τις. Confer Xenoph. Hellen. III. 4. 15. fin.

90. init. περὶ τῶν σφόδρα μικρῶν] Dele σφόδρα ex seqq. ortum.

95. C. ἢ ἐν ἄλλῳ βίῳ βιοὺς] Malim βίῳ ᾧ β.

Ib. fin. οὐ φαῦλον πρᾶγμα] Sine οὐ forsan legebat Photius p. 642. 23.

[1]) Non huc trahendus Athen. XI. 507. F. ubi λόγον recte vertit S. P. P. D.

[2]) Scil. editionis Stephanianae; cujus notatio paginarum in edit. Bekkeri et plerisque aliis servatur. J. S.

105. init. ὃ ἂν ἐπιφέρῃ τι ἐναντίον ἐκείνῳ ἐφ' ὅ τι ἂν αὐτὸ ᾖ] Deleo ἐκείνῳ e superiori ἐκεῖνο ortum. ἐναντίον absolute positum est, a *contrary* (*to any thing whatever*.)

108. prop. in. σχίσεις τε καὶ περιόδους] Proclus et Olympiodorus legisse videntur τριόδους pro περιόδους: omnino recte, ut Gorg. 524. init. ἐν τῇ τριόδῳ. περιόδους e praecedenti περιόδοις natum. 152

THEÆTETUS.

P. 150. D. καὶ τοῦτο ἐναργὲς, ὅτι] Qu. καὶ τοῦτο, ἐναργὲς ὂν, ὅτι — *And this too; when it is evident that* —

153. C. τὸν κολοφῶνα ἀναγκάζω προσβιβάζων] Malim ἀναγαγὼν προσβιβάζω. *colophone imposito evinco nil nisi*, etc. Vel potius ἀνάγω, προσβιβάζων — *ad colophonium illud argumentum redeo*, scil. Homeri auctoritatem (vide p. 152. E.) evincens nil nisi solem intellexisse Homerum, quum de aurea ista catena loqueretur.

159. init. ὅταν ᾖ κομιδῇ] Malim ὅ τι ἂν ᾖ —

165. B. ἀσχημονήσει] Eurip. Hecub. 407. Tyrtaeus (Br. Gnom. p. 60. init.) ex Homero Iliad. x. 71. etc.

174. D. οἷον συβώτην ἢ ποιμένα delet Heindorf. Vide Repub. II. 370. D. ult.

PROTAGORAS.

P. 325. l. 12. Corruptum puto cum Heindorf. An, ὡς θαυμάσιον vel θαυμάσια γίγνοιτ' ἂν, sine οἱ ἀγαθοί? (II. 391)

326. 11. *πᾶς γὰρ ὁ βίος — εὐρυθμίας τε καὶ εὐαρμοστίας δεῖται.*] Vide an hinc profecerit Molerius (Bourgeois Gentilhomme, I. 2.)

328. 10. Legendum, *οἶμαι — ἂν — ὀνῆσαί τινα*, pro *νοῆσαι*.

332, 10. An, *πράττουσι; Ναί. καὶ —*

335. fin. Importune satis inferuntur ista *δρομεῖ ἀκμάζοντι*, et scholion sapiunt. Vide mea ad Demosth. Midian. 537, 15.

152 340. prop. fin. *ἰώμενος μεῖζον τὸ νόσημα ποιῶ*] Alluditur ad senarium apud Plutarch. II. p. 523. E. *τὸ φάρμακόν σου τὴν νόσον μείζω ποιεῖ.* Vide Kidd. Pors. Opusc. p. 370.

(II. 391) Ib. fin. *Videtur Prodici σοφία θεία τις εἶναι πάλαι, inde a Simonide*, etc. *Κεία* acute Gravius, sed non opus puto. *θεῖος* vocatur poëta aut philosophus apud Platonem: sed locus non in promptu. Vide et Heindorf. ad Phaedr. p. 234. D. Compara Eurip. Bacch. 779. Matth. *καί τις εἶ πάλαι σοφός*.

152 (II. 392) 360. B. *καὶ οἱ δειλοὶ καὶ οἱ θρασεῖς*] An del. *καὶ οἱ θρασεῖς*? Defendere queas *θρασεῖς* vertendo, *impudentes*. Sed de his nullibi agitur in hoc dialogo. Dele igitur, *καὶ οἱ θρασεῖς*. Hoc dicit: *Timidi, de quibus modo dixi: insani, de quibus paullo ante* (p. 350.); *hi male audent, illi male timent.*

153

GORGIAS.

P. 456. B. *ἐλθόντα ῥητορικὸν ἄνδρα καὶ*] Malim *ἐλθόντε*.

461. B. *ἢ οἴει ὅτι Γοργίας*] Anacoluthon esse puto. Nescio an recte dici possit *οἴει ὅτι Γ. ᾐ.* pro *Γοργίαν αἰσχυνθῆναι*. certe hic non dicitur. Intelligo, *an, quia Gorgias pudore deterritus est fateri, non debere* etc. *et ita sequitur absurditas*, (IDCIRCO NOS

MANUS TIBI DATUROS ?) Interpungendum enim, διδάξειν, ἔπειτα —

465. D. τῶν τε [ὑγιεινῶν καὶ] ἰατρικῶν — Certissime delendae duae voces. In eo versatur philosophus, ut de vera et falsa scientia disputet; non de ejus effectibus.

473. D, E. ἐὰν [ἀδικῶν] ἄνθρωπος] Vide Socratis responsionem, et qu. an del.

477. D. αἴσχιστον τοῦτ᾽ (vel τούτων) ἐστὶν] Apparentem tautologiam defendit Heindorf. sed quum valde inconcinnum sit τοῦτ᾽, et glossam sapiat, qu. an del. αἴσχιστον τοῦτ᾽ ἐστι.

478. prop. fin. ὁ ἔχων ἀδικίαν] Lege ὁ ἔχων *ΚΑΚΙΑΝ*. Alias προαρπάζει τὸν λόγον Socrates.

481. D. ὅτι ὁπόσ᾽ ἂν φῇ σου] Nescio an tres fuerint lectt.

δεινοῦ { ὅ τι ἂν ἀντιφῇ
ὅπως ἂν ἀντιφῇ
ὅπερ ἂν φῇ vel forsan ἀντιφῇ } σου τὰ —

483. B. κάκιον, τὸ ἀδικεῖσθαι, νόμῳ δὲ τὸ ἀδικεῖν. οὐδὲ γὰρ ἀνδρὸς] Malim, κάκιον. οὐδὲ γὰρ ἀνδρὸς, ceteris deletis. Certe νόμῳ δὲ τὸ ἀδικεῖν delenda. Ad μὲν respondet ἀλλ᾽ οἶμαι.

486. C. εἴ τις εὐφυᾶ] In Euripide, et forsan in Platone, fuisse puto ἥτις εὐφυᾶ. De ὅστις fere = ὅταν τις vide Phoen. 519. ed. Pors.

493. C. δι᾽ ἀπιστίαν τε] Mirum ni legendum ἀπληστίαν, ut paullo ante διὰ τὴν ἀπληστίαν ἀπεικάσας.

497. A. καὶ πρόϊθί γε] Nescio an vertendum, *perge, et dic mihi, Nugaris, O Socrates* (ut antea fecisti, p. 490. E.)

522. A. ὁπόσον οἴει ἂν] Lege πόσον.

154

IO.

P. 534. B. κοῦφον γὰρ χρῆμα ποιητής ἐστι καὶ πτηνὸν καὶ ἱερὸν] Legendum videtur καὶ διερόν. Alia ratio loci Republ. III. p. 398. A. 5. HSt. [προσκυνοῖμεν ἂν αὐτὸν ὡς ἱερόν.] ἱερὸς et διερὸς confunduntur. διερὸν pro ἱερὸν certissime reponit Valck. in Schol. ad Phoen. 90. sed idem p. 71. Platonis locum, ut vulgatur, sine suspicione adhibet.

MENO.

P. 86. fin. εἰ οἷόν τε ἐς τόνδε τὸν κύκλον, et seqq.

Quaestio est, an potest *haec area in triangulum redacta* (non *hoc triangulum*) huic circulo inscribi; i. e. potestne △, cujus area $= a^2$, inscribi circulo cujus rad. $= b$.

Constructio est, εἰ οἷόν τε ἐς τ. τ. κ. τόδε τὸ χωρίον ἐνταθῆναι (ὡς) τρίγωνον — de qua R. P. ad Xenophont p. 374. 2.

ἡ δοθεῖσα αὐτοῦ (τοῦ χωρίου) γραμμὴ est ejus *radix quadratica*, ut ἡ τοῦ ὀκτώποδος χωρίου γρ. p. 83. D. 84. A.

παρατείνειν est vox geometrica. De Republ. VII. p. 527. A. (non 572.) citat Buttman. sed qu. an hic adhibeatur eo sensu. (παρατείναντα est accus. absol. Attice pro -τος τινος.) παραβαλεῖν παρὰ, *applicare*, Element. Euclid. I. 44. Dat. 57. 61. ἐντείνειν Athen. XIV. 637. D. F.

Supra p. 82. C. male Biester. τὰς διὰ μέσου intelligit *parallelas* ad quadrati latera: sunt *diagonales*, quorum aequalitas distinguit quadratum a rhombo.

ἐπικάρσιος, *diagonal*, Synes. Ep. 4. p. 163. C. Stob. Heeren. p. 40. §. 22.

δύναμις, Heindorf. ad Theaetet. p. 147. D. *Α. ἴσον δύναται τοῖς Β. Γ.* i. e. $A^2 = B^2 + \Gamma^2$. Athen. x. p. 418. F.

N. B. Ut possit inscribi △, necesse est ut a^2 non 155 sit majus quam $\frac{3}{4} \times \sqrt{3} \times b^2$, quae est area △[li] aequilat. inscripti in circulo, rad. $= b$.

Si $AB = b$, erige ⊥ $BC = \sqrt{\frac{1}{3}b^2}$, et junge A, C, et produc $BE = BC$. AD erit latus △[li] aequilat., quod maximum inscribi potest in circulo. Nam $AC^2 = AB^2 + BC^2 = 4BC^2 = CE^2$. i. e. △ ACE est aequilat. Ergo si DF parallela sit CE, △ ADF = aequilat.

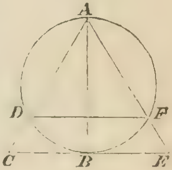

Nunc vero vix mihi dubium quin haec dicat Plato. Si AC^2 sit *τὸ χωρίον*, et ad AC applicetur ▭ $AD = AC^2$, et aliud ▭ DB simile prori AD, tum erit punctum D in circumferentia circuli cujus diameter est AB. ∴ ADE = ▭ AD. ∴ si diam. circuli dati est vel aequalis vel major quam AB, inscribi potest △.

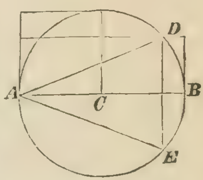

ALCIBIADES PRIMUS.

P. 104. prop. f. *ὡς ἀκουσομένῳ καὶ περιμενοῦντι λέγω.*] Malim, *ὡς οὖν ἀκουσομένω — λέγω*;

110. med. *ἐν ὁποίῳ χρόνῳ*] Lege *ἐν ποίῳ*. Vide supra ad Gorg. p. 522.

114. fin. *τὰ δίκαια συμφέροντά ἐστιν*] Lege *καὶ συμφέροντα. quae justa*, EADEM *utilia*. Vide mox p. 115 bis. 116. med. *εὕρωμεν καλόν τε καὶ ἀγαθὸν*, malim *καλὸν, καὶ ἀγ.* sine *τε*. Sine *καὶ* tamen ibid. D. *τὰ δίκαια συμφέροντά ἐστιν.*

156 115. init. μαντικὸς γὰρ εἶ] Vel μαντικός γ' εἶ, ut Menon. p. 76. A. ὑβριστής γ' εἶ, vel γ' ἄρ', vel τἄρ, certe non γὰρ, hic et p. 134. prop. fin. ἀσφαλὴς γὰρ εἶ ἐγγ.
Ibid. D. ΣΩΚ. οὔκουν τὰ μέγιστα; ΑΛΚ. μάλιστα. ΣΩΚ. καὶ —] Lege οὐκοῦν τὰ μέγιστα, μάλιστα; ΑΛΚ. ναί. ΣΩΚ. καὶ —
120. A. τὸν ὀρτυγοτρόφον] ὀρτυγοκόπον Athen. XI. 506. D. Phot. in voc. ὀρτυγοκόπον explicat Scholiastes. [sc. κόπτειν αὐτοὺς ἀλλήλους ἐδίδασκε.]
130. prop. fin. τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν ψυχήν;] Malim τὴν ψυχὴν πρὸς — quanquam vide Gorg. p. 523. E. αὐτῇ τῇ ψυχῇ αὐτὴν τὴν ψυχὴν θεωροῦντα.

(II. 392) ## ALCIBIADES II.[1])

Satis corrupta sunt hujus dialogi exemplaria.
P. 138. l. 10. οἷς μὲν αὐτῶν] αὐτῶν utrum quasi per negligentiam pro ἡμῶν, an referendum ad τούτων?
138-9. Ex Protagora forsan ducta.
139, 13. An intelligendum μόνον, quasi dicat, *that the possibilities are either — or —*? Sed potius lacunam esse suspicor.
Ib. 37. χαίροντας — εἶναι] An ἰέναι? ἴθι χαίρων, etc. nota sunt.
141, 11. Graviter corruptus locus. Hujusmodi fuit sensus, ut suspicor: καὶ μὴ τοῦτο μόνον ὑποσταίη, ἀλλ' αὐθήμερον, σοῦ βουλομένου, ἅπαντας ἀνθρώπους αἰσθήσεσθαι ὅτι Ἀ. — τύρ. ἐστιν αὐτῶν, οἶμαι — Omnino confer Alcib. I. 105, 10. seqq.

155 [1]) Alcibiades Secundus a quibusdam Xenophonti tributus. Athen. XI. 506. C.
Hipparchus non Platonis. Valck. Callimach. p. 22-3. P. P. D.

Ib. 33. *ἐνιά γε*] Malim *ἐκεῖνά γε*. vel *τά γε*.
142, 5. Lege *ἐν αὐτῇ τῇ στρ.*
Ib. 14. seqq. Euripidi Med. 1086. etc. sublegisse videtur.
143, 16. Utcunque vertas, *Nisi hoc addamus, quarundam rerum ignorantiam —— esse bonum.* Sed potius existimo lacunam hic esse, ita fere explendam: *προσθεῖμεν (τίνος τε καὶ τίσι καὶ ἔχουσι πῶς· ὡς) τὴν ἔστιν ὧν —— ἀγαθὸν ὄν, ὥσπερ* — Ceterum confer p. 144, 30.
144, 4. Saltem lege *δόξειε*. (Ita Buttmannus.) Sed delendas puto duas voces, legendumque *ἀλλ' εἰ, οἶμαι· ὅπερ* — (*οἶμαι* p. 146, 22.) Ceterum quum dixisset, *quod fieri potest*, urbane detorquet orationem, *nempe ut* QUIVIS (non *tu*).
Ib. 37. Lege vel intellige, *ἄνευ τῆς τοῦ β.* Vide (II. 393) 145, 25. ib. fin. 146, 42.
144, 40. *οὐκ ἀναγκαῖον tibi videtur esse, — οἰηθῆναι δεῖν* — et mox 146, 14. (Vide Buttmann. Indic. v. *οἴεσθαι*.) Tentabam *δὴ*, sed forsan ferri potest in colloquio constructionis quaedam negligentia; quae quidem in hoc dialogo quaesita pene videtur.
145, 30. An, *τὸν δὲ μὴ τοιοῦτον, τά.* Ita Schneiderus.
Ib. prop. fin. Malim, *ἀναμεμιγμένων δ' ἐν τούτοις ὧν* (vel *οὓς*) *ἄρτι εἰρ.*
146, 19. Vide Buttmannum. *παρέχεται* forsan conjiciebat Ficinus. Mox corruptum *ἡμᾶς*.
147, 9. *βίον θέων* vel *θεῶν*] Corrupta. „Poëtae verba." BUTTMANN. Dubito.
Ib. prop. fin. *πάλιν αὖ μοι δοκεῖ*. E MSS. accesserunt. An vertendum, *I say again, that is my opinion;* ut apud tragicos *μάλ' αὖθις*.
148, 8. *μάργον*] *μέρμερον* elegantissime Heindorf. Paraphrasi, ut potest, incrustat Ficinus. Vix mihi dubium, quin hic lateat *ἔργον*, vel *μέγα ἔργον*. Forsan, *μουργόν τε δοκεῖ εἶναι* — *sed mihi et res magna esse videtur, et opus esse multa cautione.*
Ib. 14. *ἐπεμνήσθην*] Scil. p. 143, init.

156

MENEXENUS.

P. 244. D. οὐ γὰρ πάλαι οὐδὲ πολλῶν ἀνθρώπων] Forsan οὐδ' ἐπ' ἄλλων [1]) — Demosth. Olynth. III. 2. ἐπ' ἐμοῦ γὰρ οὐχὶ πάλαι γέγονε. Gottleberus p. 51. legit παλαιῶν, et sane confunduntur πολλοὶ et παλαιοί.

(II. 393)

HIPPIAS MAJOR.

P. 297. 3 et 12. οὐ γάρ που τό γε αἴτιον αἰτίου αἴτιον ἂν εἴη] Vide an legendum αὑτοῦ.

156

DE REPUBLICA.

Lib. II. p. 365. B. ἐὰν καὶ μὴ δοκῶ] Lege ἐὰν μὴ καὶ — vide infra ad Rep. V. 453. A.

370. A. οὕτω ῥάδιον ἢ κείνως] Lege ῥᾷον. Sed respondisse videtur. ἐκείνως ῥᾷον ἢ οὕτως, vel certe hoc sensu. — Contra repone ῥάδιον Rep. I. 348. E.

Lib. III. p. 391. fin. ὢν κατ' Ἰδαῖον πάγον] „Vide Æschyli Nioben ex Strabone XII. p. 870. A." R. P. MSS.

416. fin. Recte Steph. παρὰ τὸ τῶν πολλῶν. Notanda autem lectio Bas. 1. 2. περί. Si retines παρά, verte, *mala ab auro fluxisse*. Vide Wyttenb. Ep. ad Heusd. p. 47. Infra V. 452. A. παρὰ τὸ ἔθος.

157 Lib. IV. p. 425. B. ult. παιδείας ὅποι ἄν τις ὁρμήσῃ] Malim ὁποίας ἄν τις — Vide Masseyii [2]) versionem.

---

[1]) Idem conjecit Bekkerus. J. S.

[2]) De quo alibi notat: „Stephanum impudentissime compilat hic Editor." J. S.

430. B. οὔτε πάνυ νόμιμον] Lege μόνιμον, i. e. δυσέκπλυτον.
Ib. E. κρείττω δὴ αὑτοῦ φαίνονται] Qu. an pro φαίνονται legendum φασίν τινα.
435. A. 8. καὶ ἔλαττον] Qu. ἔλαττον ὄν?
442. B. τούτῳ ἂν κάλλιστα φυλάττοι, τῷ — Lege τοῦτω duale: deinde malim φυλαττοίσθην, ὑπὲρ —
Lib. v. 453. A. καὶ κάλλιστα τελευτήσειεν] Lege κάλλιστα καὶ, ut mox B. ἄλλο καὶ ἔργον. Vide me ad Aristoph. Thesm. 587. et supra ad ii. 365.
459. med. ἐξαρκεῖν ἡγούμεθα εἶναι] Malim ἡγούμεθ' ἄν.
461. D. καὶ τίτθας] Lege τηθὰς, avias.[1])
462. A. εἶτα ἐπισκέψασθαι ἄρα] Qu. εἰ ἄρα.
Lib. vi. p. 488. fin. μετεωροσκόπον] μετεωροκόπον R. P. MSS. notis, citans et Budaeum Comm. L. G. p. 838.
Lib. viii. p. 562. med. ἐλευθερίας διψήσασα] Gronov. ad Liv. xxxix. 26. Comic. apud Pors. Advss. p. 300.
Lib. x. p. 618. B. ἄλλα ἀλλήλοις] Qu. ἄλλα ἄλλοις.
620. A. τὴν δὲ λαχοῦσαν] τὴν δὲ ᾱ λαχ.

AXIOCHUS.

365. D. ἀνεπιλογίστως om. MS. forsan ortum e p. 369. penult.
366. init. μυχιαῖα] ἀμυδρὰ Hieron. Wolfius: propius, ἀμύδρ' ἄττα.
370. B. τόσον] Lege τοσόνδε vel τοσονδί.

---

[1]) Hic quoque praeivit Bekker. Et alias quidem in Platonem conjecturas non paucas memoraverat Vir doctus, quas cum idem egregius Editor MStorum ope occupavit, omittendas judicavi. J. S.

NOTÆ IN ARISTOTELEM.

POETICA.

C. 4. prop. fin. *πέργας καὶ Κύκλωπας*] Emendatio *᾿Αργᾶς Κύκλ.* [vide Tyrwhitti notam] placet Carolo Burneio.

6. init. *καὶ αὐταὶ φυσικαὶ*] *αὗται.* Inf. 24. med. *καὶ ταύτην — μιμητικήν.*

14. prop. fin. et 15. prop. fin. *διάνοιαν*] Auctor ad Herenn. IV. 17. *Sententia est oratio sumta de vita, quae aut quid sit, aut quid esse oporteat in vita, breviter ostendit.*

17. prop. fin. *ἀλλ᾽ ἃ — συνέστησαν*] Lege et distingue, *ἀλλὰ περὶ μίαν πρᾶξιν, οἵαν λέγομεν, τὴν ᾿Οδύσσειαν συνέστησεν.* Cf. 38. prop. in.

26. med. *τὸ αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν, ὅτι τοῦτο*] *τὸ αὐτὸ* videtur esse varia lectio, eaque vera, pro *τοῦτο.*

30. l. 8. *τὸν θεατὴν ἐλάνθανεν*] An legendum *τὸν ποιητήν?* Utcunque posses *ἂν ἐλάνθανεν*, si retines *θεατήν.*

Ibid. l. 14. *χαλεπαίνει — ἀληθινώτατα*] Rectius, opinor, explicat Twining. not. 138. *He who is agitated, will express agitation, and he who is angry, will express anger, most naturally.* Hodieque pictores, *truth. ἀληθινὸς* Dionys. t. v. pp. 469. 483. et passim. Toup. ad Longin. §. 3.

35. med. *τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως*] Epit. Athenaei XI. p. 502. B. (Cas. Ann. p. 819.) *Ἀναξανδρίδης δὲ φιάλας Ἄρεος καλεῖ τὰ ποτήρια ταῦτα.*
Ibid. *ἑσπέραν βίου*] *δυσμαὶ βίου* Hegesander Athenaei XIII. p. 592. B.

RHETORICA.

159

Lib. I. c. 1. §. 9. Dele *τοῦτο δ' — ἐνθυμηματικὸς* (e §. 11.) et lege *διὰ δὲ* (vel *γοῦν*) *τοῦτο.*
Ib. 12. init. Lege, *ἀνάγκη δι' αὑτῶν ἡττᾶσθαι*, *sua culpa.* Vide 2. 2-7.
2. 8. Dele *Τῶν δὲ διὰ — ἐπαγωγὴν ῥητορικὴν*, et mox *πως* cum A. et *ἢ ὁντινοῦν.* Deinde *ἐνθυμήματος εἴρηται πρότερον ὅτι τὸ μὲν ἐπὶ πολλῶν — τινῶν ὄντων, ἕτερόν τι συμβαίνειν παρὰ ταῦτα, ἢ καθόλου.* Nisi omnia ista, post *εἴρηται πρότερον* usque ad *φανερὸν δὲ*, sint delenda.
Ib. 10. An ordo est, *φανερὸν δ' ὅτι ἀγαθὸν ἔχει ἐκ. τὸ εἶδος?* An leg. *ἔχει τι ἀγαθόν?* ut *ὅτι* sit adverbium.
5. 17. prop. in. Forsan del. *ἐνδέχεται δὲ καὶ παρὰ φύσιν εἶναι.*
6. 25. *Ἑλένην.* Isocrates. Vide II. 23, 12.
12. 8. *ὃ τρόπος*, forsan v. l.
Ib. 18. Vide Œconom. II. 2. p. 248. Sylb. (ubi lege *Καλχηδόνιοι.*)
Ib. 35. An, *διάφορα?* Vel dele *καί.* Si illud probas, verte, *et eos quibuscum ejusdem generis controversias multas exercuit.* Si hoc, *et ea quibus multa similia citra controversiam acciderunt ei qui —*
13. 10. *ἐπὶ βλάβῃ* [*ἔκλεψε*].
15. 26. *διαλύοι ἄν τις* [*τἀληθῆ*] recte Muretus.
Lib. II. 6. 23. Thucyd. [II. 35.] *ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας.*
12. 8. An *οἷόν τε* legendum pro *οἴονται?*

19. 13. Malim τέχνη — τύχη. Vid. Pors. ad Med. 1090.
21. 7. οὔτ' ἀργὸν εἶναι] Ergo ἀργίας in Eurip. [Med. 298.] legebat.
Ib. 11. Supple καὶ (παρακαλοῦντι) ἐπὶ τὸ (κινδυνεύειν) ἥττους ὄντας (χρήσιμος ᾖ).
23. 6. fin. προεῖτο. Vide Schneider. ad. Xen. Anab. VII. 7. 47.
160 Ib. 20. An οὐχ est versuum praecedentium? An, κάνωσι. Conjeceram, οὐ θῆρ' ἵνα κτ. Possunt omnia ista, οὐχ ἵνα κτάνωσι θῆρ', Aristotelis esse. Vide c. 24. 3.
Ib. 24. ὑποβεβλημένης τινὸς] *Quum alia mulier sibi supposuisset puerum, pueri mater filium crebro visa* —
24. 10. τὸ μὴ ὄν, ὄν· ἔστι γὰρ] Recte Vaterus, ut videtur, delet ὂν ante ἔστι γάρ. Vide versionem.
III. 10. 7. prop. in. Mirum neminem distinxisse, εἰς Εὔβοιαν, „ἐπισιτισαμένους," ἔφη, „δεῖν — Ceterum, ni fallor, hoc psephisma memorat Aristides Panathen.
Ibid. paullo inf. Lege αὐτὸς δὲ ἐπιδεκάτων.
Ibid. inf. Lege συνδρόμους ἐκκλησίας. Allusio ad συγκλήτους. Xen. Anab. VII. 6. 6.

Charact. i. l. 3. ed. Needham. τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλειν λαλεῖν, οὐ μισεῖν] Pro λαλεῖν Reisk. φιλεῖν, et sic MS. sive MSS. apud Coray. sed tum addendum foret δόξαι vel simile quid. Malim igitur λαλεῖν, ὡς οὐ μισῶν.

Ib. 7. [καὶ ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτοῦ (sic l.) λεγομένοις] καὶ — vel, quod forsan verius, καὶ posterius delendum.

Ib. 14. φῆσαι πωλεῖν [pro φήσει.] Sic p. 8. l. 1. et alibi saepe restituendus infinitivus.

ii. 9. καὶ ἅΜα ταῦτα λέγων — Sic recte Needh. pro λέγειν. ἅμα occupavit Schneiderus.

iv. med. καὶ τὴν σιτοποιὸν πειρᾷν λαθεῖν] Legendum proculdubio πειρῶν ex MSS. et vertendum, *and slily romp with the maid.* Nam vili mancipio, qualis erat ἡ σιτοποιὸς, non comittebatur cura τοῦ ταμιείου. Recte Schneiderus p. 103. vide me ad Athen. xi. p. 471. A.

vii. med. πυθόμενος τὰς ἐκκλησίας] Lege τὰκ τῆς ἐκκλησίας, vel τἀπὸ τῆς ($\overset{\pi\;\varsigma}{\tau\alpha\tau}$) ut iv. p. 18.

x. 8. εἰσπρᾶξαι] ἐκπρᾶξαι.[1])

xi. 16. καὶ ὀψωνῶν ἑαυτῷ, (hoc Casaub.) αὐλητρίδας μ. Quivis enim ὠψώνει.

---

[1]) Vide sup. p. 121. (137.) ad Xenoph. Memorab. iii. 3. 12. J. S.

π

XII. init. Pro *ετευξις* lege *ἔντευξις*, ut Charact. XX. init.

ἀναμεῖναι

XV. prop. fin. *οὐκ ἂν ὑπομεῖναι*] *οὐχ ὑπομεῖναι* duplex lectio.

XVII. fin. *ἱλαρὸς ἴσθι* Galeus: vulgo *ἔστι*.

XXV. prop. fin. *ὕπνον λαβεῖν*] *ὕπνον λαβεῖν* vel *ὕπνου ἀπολαύειν*.[1])

XXVII. fin. *καὶ ἅμα μανθάνειν*] Qu. *καὶ ἅμα [κελεύειν] μανθ.*

---

[1]) An *ὕπνου λαβεῖν*, *to get* a little *sleep* — *τι* subaudito? J. S.

NOTÆ IN PLUTARCHUM.

MORALIA.

(EDIT. WYTTENBACH. OXON. 1797.)

T. I. p. 13. l. 9. *εἰδότες αἰσθομένων μᾶλλον αὐτοῖς τοῦτο λεγόντων*] Mavult Porsonus Opusc. p. 91. fere ad Brunckii mentem, *εἰδότες αὐτοὶ ἢ αἰσθόμενοι ἄλλων τοῦτο λεγόντων*. Tentabam, *εἰδότες μᾶλλον τῶν αὐτοῖς λεγόντων*.

76. 9. — *τί δῆτα δεῖσε κάμνειν; κατθανεῖν* — vel, corrigente Meziriaco, *τί δῆτα κάμνειν δεῖ σε καὶ θανεῖν ὅμως;*] *κᾆτα κατθανεῖν*.

77. 2. *μετὰ παιδιᾶς λεγομένοις.*] Collato Wyttenbachio, credo deesse verba ad hunc sensum: *alia opponere quae et honeste et serio dicat poëta.*

224. 2. *οὐ τοίνυν οὐδ' ἄνθρωπος*] Manifesto legendum *ἀνθρώπους*. Tum qu. an leg. *εἰ τοὺς ἐπαινουμένους ὠφελίμους ἔχοι καὶ παμφόρους*.

334. 5. *τράγος γένειον*] i. e. *ὡς τράγος*, ut quivis passim, et Horatius, *Rusticus exspectat.* Male Eustathius Il. VI. p. 415. 7. R. (apud Gaisf. ad Androm. 180.) pro vocativo Attico capit.

656. ult. *σαββατισμοὺς*] *βαπτισμοὺς* Bentleius c. Collins, p. 211.

856. 3. *τῇ χειρὶ νίκην προσέγραψε*] Verte, *in sinistram conversis literis.* HKIN.

Tom. III. 257. 1. *καὶ κακώσεις καὶ*] An *κακώσεως καὶ ἐπανορθώσεως*? Vel vulgata vertenda, *affectiones, sive eae sunt — sive —*

Tom. IV. 13. 9. *ἕτεροι*] Eubulus Clem. Alex. Strom. VII. p. 847.

163 133. 2. *ὁ Μεσορομάσδης*] Qu. *ὁ μέγ ὀρομασδ*, i. e. *ὁ μέγας Ὀρομ.*

262. 9. *λόγχης πεδία*] *λόγχη πεδιὰς* Porson. (MSS.) e Soph. Tr. 1060.

332. 11. *ἐξαίροντες*] Qu. *ἐξερῶντες.*

(II. 107) 341. 10. *κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γ.*] Lege *μετὰ τὰ Περσικά, κατὰ Γ.*

345. 11. *παραδοῦναι εἰς τὸ δ.*

163 348. 4. *ὡς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἑρμᾶς*] An, *ὡς νυκτὸς*, vel *αὖθις*?

Ib. 8. *ἐζήτουν*] *ἐξήτουν* lege cum Wyttenb. in versione. Verbum proprium, ut Lysias p. 111. 24.

Ib. 12. *ἰδίᾳ μελλόντων*] Lege *οὐ ἤδη μελλ.*

Ib. 14. *προσαμαρτὼν μυστήρια*] Sunt v. l. illorum l. 5. [*ἁμαρτὼν μυστ.*] ut monet Sluiterus Lect. And. p. 65.

349. 9. *εὐδοκιμῶν δὲ*] Verius scripsisset *ἀδοξῶν*, vel *οὐκ εὐδοκιμῶν.*

357. 5. *ἀρχιερέως.* i. e. *ἀρχιέως* [Phot. *Ἐρχιέως*].

377. 14. *αὐτὰς ὑποκρίνεσθαι*] *ἄλλους ὑπ.*

(II. 107) 440. penult. Ubi hoc dicit Herodotus?

163 451. 11. *ἐξ Ἀθηναίων δὲ*] Lege *Ἀθηνῶν.*

465. 12—3. *τί γὰρ ἐσπούδακας* — sunt Plutarchi: *μένε, καρκ.* sunt piscatoris ad cancrum fugientem.

495. 12. *τίθεσθαι*] Malim *φείδεσθαι.*

497. ult. *ἀνέθεντο Λατοῖ*] *ἈΝΕΘΕΝ*, ut in galea apud R. P. Knight.

921. 5. ᾧ δὲ τοὐμὸν] τοῦτο μόνον alii, secuto W. in versione. Sed sensus poscere videtur τοὐλάχιστον, aut simile verbum. Vide Menandr. p. 232. v. 264. Sophocl. Stob. Gr. p. 405.

Tom. v. 123. 13. Ἀγάθων τὸν αὐλὸν ἀπέπεμψεν] Plato Sympos. p. 176. E.

Tom. vi. p. 74. Simylus: ἔχει δὲ πέντ' ἄνθρωπος αἰσθήσεις, ἁφὴν, | — φαγὼν γὰρ οὐδεὶς ἔστιν σοφὸς, οὐδ' ἀψάμενος οὐδ' εἰσιδὼν τὸ [λυσιτελὲς] — sed λυσιτελεῖν Ar. Plut. [509.] Vel forsan ἁφὴν — μία delenda. Ceterum compara Callimach. Fr. 106. Plutarchi locus est p. 28. C. Theophili, iii. p. 385. post Justin. Paris. 1742.

VITÆ PARALLELÆ. 164

(EDIT. REISK. LIPS. 1776.)

Tom. i. p. 495. l. 10. ἀπωλόμεθα ἂν, εἰ μὴ ἀπωλόμεθα] Sanissimus locus. Inepte, ut solet, Wassius ad Thucyd. i. 138. ἀπολώλειμεν. Thucyd. i. 143. med. εἰ γὰρ ἦμεν νησιῶται, τίνες ἂν ἀληπτότεροι ἦσαν;

592. penult. Cratinus: μόλε, ὦ Ζεῦ ξένιε καὶ κάριε. Ita MSS. recte, ut puto. Vide egregiam Valckenaerii notam ad Herodot. v. 66. et, si tanti est, Wessel. ad i. 171. — Qu. μόλε δεῦρ', ὦ — ut in fine Lysistratae [1263.] — Ceterum valde suspicor errare Plutarchum, et nullam hic allusionem esse ad τὸ κάρα, sed ad *Caras*.

667. fin. Lege e Schol. Vesp. 716. καὶ διακόσιοι καὶ τετ. (ii. 107)

Tom. iii. p. 29. 15. ταῦτα κα - - αἰ χρηίδδετε, — (tum ὁκοῖόν τι κα τήνωι Schneider. ad Xen. Hellenic. ii. 2. 20. sed ἃ χρὴ δοῖτε concoquit.)

164 52. 5. *σοὶ λέλεκται μᾶλλον*] Lege *λέλεκται κάλλιον.* Confer Schneider. ad Xenoph. Hellen. III. 4. 9. citantem Ages. p. 600. A.

208. ult. *οἱ γὰρ ἰδιῶται — ὡς συναρπασόμενοι*] Lege *οἱ Εἵλωτες*, et forsan *ἀναρπασόμενοι.*

364. ult. *τὴν Λαμάχου πρᾳότητα*] An *προπέτειαν*?

(II. 107) Tom. v. p. 180. ult. Lege *κλιθέντες*, ut Æsch. Pers. 914. *ἐπὶ γόνυ κέκλιται.* mox Plutarch. 181. 5. *τὴν εἰς γόνυ κλίσιν.*

IN ANTIPHONTEM.[1])

Or. I. *Κατηγορία Φαρμακείας.*

Pag. 111. 34.[2]) *ἄπειρος δοκῶν*] *δικῶν* C.[3])
Ibid. *ἀπόρως ἔχοιμι*] Malim *ἀ. ἔχει μοι.*
112. 5. *πρὸς τίνας οὖν ἔλθοι τις βοηθοὺς*] Ab *οὖν* absorptum puto *ἄν*. P. 114. 9. *καὶ γὰρ ἂν — γένοιτο.* 115, 18. *οὐ γὰρ ἂν*, ut mox 117, 12. MS. 118, 31. 121. 29 et 38. 134, 36. 136. 23. 137. 5. 147, 9. Andocid. 13, 41. 22, 14. 23, 32. 25, 11.
Ib. 13. *τοῦτ' αὐτὸ προὐθυμήθη*] Malim *τοῦτ' αὖ πρ.*
Ib. 14. *ὅπως τὸ πραχθὲν ᾖ ἀληθὲς*] Vide an legendum *ὅπως τὸ πρ. ἠλέγχθη*. Mox lin. 17. *ἔλεγχον ποιήσασθαι.* Recte aoristus: *might have been.* Sed *ἀληθὲς* defenditur a seq. lin. 19. *τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἴληφε.*

---

[1]) Vide Taylor. Vit. Lysiae, not. 2. Reisk. t. vi. p. 101. qui graviter errat Antiphontem Themistoclis et Aristidis aequalem faciens, vitiosa lectione Ps. Plutarchi ii. 832. F. deceptus. Quod de Isaeo dicit, „tempore belli Peloponn. vixit et Demosthenem instituit," vix minus falsum; quum ab isto bello ad Dem. adolescentiam anni fere xl sint. P. P. D.

[2]) In Oratoribus minoribus cito paginas et versus Stephani, prout notantur in margine Reiskii et Bekkeri; quod non semper fit accurate; quare semper intellige *circa versum* hunc vel illum. P. P. D.

[3]) C. i. e. MS. Crippsio-Burneianus, nunc Musei Britannici. Contulit Matthaeus Raine, s. t. p. P. P. D.

Hic MS. est Bekkeri A. qui tamen tacet de hac lectione, notans, „Libri omnes *δοκῶν*." J. S.

Ib. 30. Malim ἃ ἐγὼ ἐπερωτῴην μὴ λέγοιεν. *Ut, nisi* (veritatis vi) *coacti, nil affirmarent* (οἱ ἀδελφοὶ) *eorum, quae* (apud vos judices) *interrogaturus essem: quod si* (falso) *negarent, aut sibi contradicerent, ipsa justitia eos cogeret*, etc. Mox, τεκμήριον δίκαιον, fors. del. δίκαιον.

168 113. 5. [αἰσθομένη] ἡ μήτηρ. Varia lectio pro αἰσθομένη, lin. seq.

Ib. 11. τὸν Φιλόνεων — ἱερὰ θύειν] τῷ Φιλόνεῳ et om. θύειν C.

Ib. 19. διακονοῦσα] An διακονοῦσαν? sed et luxata videntur haec.

Ib. 27. Φιλόνεῳ, ἴσως, εἰ δοίη] Lege Φιλόνεων, ὡς εἰ δ.

Ib. 40. δεόμενος ὑμῶν, etc.] Excidisse suspicor quaedam. *Vos rogans* ut eam ab eo crimine absolvatis, *quod a se ipsa non impetravit quin admitteret.*

Ib. 43. ὃ καὶ ἐποιήσατε] Lege vel ποιήσετε cum Reiskio, vel ποιήσατε.[1])

Ib. 44. διαχρησαμένης ἀβούλως] ἀβούλως corruptum videtur. Intelligerem προβούλως. Æsch. Choëph. 618. [609.][2])

Or. II. Τετραλογία Α. α.

P. 116. 6. τοῦτο μόνον] Recte MS. τοῦτον. *Dixit se et herum ex sicariis hunc tantum agnorisse.* Sic infra οἱ παρόντες, *those concerned.*

Ib. 12. συγκαταπιμπλάναι] An συναναπιμπλάναι? Vide ad Plut. [1062.]

β.

Ib. 41. οὐδὲν γὰρ πικρότερον τῆς ἀνάγκης] Exspectasses κρεῖσσον (Alcest. 968. [986.]). An σκληρότερον, ut p. 121. 17.? Qu. ἰσχυρότερον: vide Eurip. Helen. 521.

[1]) [Quae est Bekkeri coniectura.]

[2]) [Firmatur haec coni. eis quae leguntur in hac oratione §. 5. Bekk.]

117. 12. οὐ γὰρ ἐβασανίζομεν] οὐ γὰρ ἂν ἐ. C.
Ib. 16. Forsan ὡς δὲ τόνδε τὸν κ.
Ib. 19. Forsan del. καὶ ληφθεὶς, i. e. λειφθεὶς, gloss. ad περιγενόμενος. Vel καὶ καταληφθεὶς, *etiamsi*.

γ.

Ib. 118. 15. παῦσαι τῆς προθυμίας] Imo, *injicere cupidinem.*[1])
17. τὸ θυμούμενον τῆς γνώμης] Thucyd. VII. 68.
Ib. 19. οἱ κλέψαντες] ἢ C. 169
Ib. 27. οὐ γὰρ ἂν ἐπείθετο αὐτῷ] Manifesto legendum ἐπέθετο.
Ib. 30. ἀποστρέψαι] Imo ἀποτρέψαι.

δ.

P. 119. 26. ὑπεραπολογούμενοι] Cogitabam καίπερ ἀποστερούμενοι. Vix placet.
120. 3. οὐ δίκην δώσει, etc.] οὐ δίκην δώσων, εἴ τις ἔλεγχος ἔσται, ἀκινδύνως δὲ τοῦτό γε μέλλων μαρτυρεῖν.
Ib. 25. ἀδικούντων δυσέβειαν Ald.] εὐσέβειαν C.
Ib. 28. μετανοήσαντες] Lege μετανοήσοντες, i. e. εὖ ἴστε ὅτι οὐ μετανοήσετε.

Or. III. Τετραλογία Β. β.

P. 121. 31. Lege, το σῶμα προστήσαντος, ὁ μὲν τοῦ σκοποῦ τυχεῖν (διεκωλύθη), ut mox in pag. fine. Vide Reisk.
Ib. 37. Malim, ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ὁποτέρου αὐτῶν ἐστὶν, ἔτι σαφέστερον ἂν ὁ φ. ex hac quaestione, nempe cujus fuerit error.

---

[1]) [Recte Bekker προμηθίας e coni.]

122. 1. Lege. προδραμεῖν, τοῦ χρόνου διαμαρτὼν ἐν ᾧ —

δ.

P. 125. 4. ἐπιδείκνυται] Scil. ὁ παῖς. Vide p. 124. 17.

Or. IV. Τετραλογία Γ. γ.

P. 127. 22. τῶν παρανομουμένων] Lege παροινουμένων. Opponitur μέθης ἀπειρία.

Or. V. DE HERODIS NECE.

P. 129. 35. αὐτοῖς τούτοις] Lege αὐτῷ τούτῳ. Praeterea suspicor cum οὐ δυνάμενοι δηλῶσαι αὐτὰ, tum διότι ἐψεύσαντο, delenda.

170 131. 1. Supple. μὴ ἐλθεῖν, ἀλλ᾽ ἐρήμην ὀφλεῖν τὴν δίκην [καὶ ἐλθόντι] οὕτω δ᾽ ἀπολογησαμένῳ τὴν προτέραν, ἐξελθεῖν. — ἐξεῖναι videtur esse pro ἐξιέναι, v. l. pro ἐξελθεῖν.

Ib. 8. Confer Æschin. Ctes. p. 56. 11.

Ib. 22. ἔτι δὲ μάλα] Frustra Reisk. [*adverbium deesse putat*]. Aristoph. Pac.[1])

Ib. 30. διὰ τὴν τοῦ σώματος κακοπάθειαν. Ineptissimum emblema.

Ib. 32. πολλοῖς ἔλος σωθεὶς MS. Ἔλος, uteunque inepte. agnoscit argumenti auctor. (Nusquam in ipsa oratione occurrit nomen ἔλος praeter hic.) Lege πολλὰ ἐλασσωθείς. *Legum praesidio fraudatus*.

Ib. fin. αὐτὸν [τὸν Ἡρώδην.] Sed vide p. 138. 25.

[1]) 280. κἄτ᾽ οἴμοι μάλα (ita potius quam κᾆτ᾽, ut editur). 454. εἶα ἔτι μάλα. Adde Ran. 863. κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον. J. S.

132. 6. *ἡ μετάβασις ἐγένετο*] *μετέκβασις* C.
133. 8. *ὕστερον τούτῳ τῷ χρόνῳ*] Qu. *ὕστερον τοσούτῳ χρόνῳ*.
Ib. 19. *ἐγίγνωσκέ μου καταψευσάμενος*] Lege *-σόμενος*.
Ib. 27. *πρὶν ἂν ἐγὼ ἔλθοιμι*] Dele *ἄν*.
Ib. 31. *ἀπεστέρει δι' αὐτοῦ τοῦ σώματος*] Vide an legendum *ἀπεστέρησεν αὑτὸν, τοῦ σωμ.* — *ἀποστερεῖν* c. acc. in orat. fine, p. 141. 2.
Ib. 42. *ἦσαν οἱ ἀφανιοῦντες*] Non, *qui celarent*, sed *qui in luce maligna collocarent*. Angl. *disfigure*. Explicant sequentia, *ὥστε μὴ*, etc.
134. 5. *ταῦτα τὰ τεκμήρια*] Dele *τὰ*,[1]) ut Or. de Choreuta, p. 144. 31.
Ib. 6. *ἐπέφερον ἣν ᾤοντο*] Lege vel *ἣν ἐπέφερον ᾤοντο*, vel *ἐπιφέρειν ᾤοντο*. Imo *ἣν ᾐτιῶντο*, ex p. 144. 32. *HTI* ab *HN* absorpto.
Ib. 14. *ἀπώμοσεν* vulg.] *ἀπώμοξεν* Ald. Si ita MS., legendum *ἀπῴμωξεν*. Eurip. Med. 31. et Æsch. apud Aristoph. Eccles. 392.
Ib. 30. *πολλῷ πλέον γε*] id est. *χαλεπώτερον*. Per silentia noctis, in deserto litore, vel minimus exauditur strepitus.
Ib. 36. *οἷός τ' ἐγένετο, ἔνδον ὢν*] *ἐγένετ' ἂν, ἔνδον ὢν* — 171
Ib. 43. *παρόντι ἄξαι τὸν ἄνδρα*] Vix Atticum pro *ἀγαγεῖν*. Hemsterh. MSS. ad Aristoph. Deinde ineptum. Qu. *ἐλέγξαι*.
135. 4. *καὶ τῶν μὲν ἄλλων λόγων*] Dele *ἄλλων*, non obstantibus quae ad Herod. [I. 193. 15. supra pag. 25.] notavi, et locis ibi indicatis. Vid. ad Demosth. de Cor. p. 286. 7.
Ib. 6. *ἐὰν ἐπ' αὐτοφώρῳ*] Inepte. Lege *οὐδ' ἐάν*. Imo potius *ἐὰν μὴ* —. Simplicius, *κἂν*, si poni potest post negativum pro *οὐδέ*.
Ib. 34. *αὐτοῖς ἔμελλεν ἐρεῖν*] Lege *αὐτός*.

---

[1]) [Delevit Bekker in editione Berolinensi.]

136. 10. ἀλλὰ χρήματα — οὐκ ἦν αὐτῷ.] Transponenda videntur ante ἀλλὰ σοὶ μᾶλλον, lin. 13.

Ib. 23. οὐκ ἔφευγε μὴ ἀποθανόντος, vulg.] ὅντινα διέφευγεν ἀπ. optime MS. Addi potuisset ἄν, sed vix necessarium. Fingit rem factam, ut διαφεύγω p. 140. 9. pro -φεύξομαι. Insigne exemplum, Andocid. p. 8. 35. etc.

Ib. 26. εἴπερ προωφείλετο αὐτῷ κ.] Malim εἴπερ προώφειλέ τι αὐ. κ. Vide Arist. Vesp. 3.

137. 5. ἐκεῖνοι γὰρ ἄριστα πύθοιντο] ἂν ἄριστα.

Ib. 10-1. εἰ δέ τις περαιτέρω κελεύει — ἂν ὑμᾶς ἔσεσθαι] Malim. εἰ δ' ἔτι περαιτέρω κελεύοι — et fors. del. ἄν.

Ib. 20. Ἐφιάλτην. Is, ut videtur, qui Areopagi deprimendi auctor fuit.

Ib. 35. ἀπήχθη] ἀπάγειν fere est *ad mortem ducere*. Qu. ἀνήχθη.

138. 17. ἥμαρτε (Lesbus) τῆς ὑμετέρας γνώμης] Imo τῆς ἀμείνονος — τῆς ἀσφαλεστέρας.

Ib. 25. Dele τῷ ἐμῷ πατρί.[1])

Ib. 30. πολεμίοις τοῖς ὑμετέροις] Vide an oratio scripta tempore defectionis Ionicae, post cladem in Sicilia.

Ib. 37. γέρων μὲν ἐκεῖνος] Gaisf. ad Eur. Androm. 80.

Ib. 41, etc. Demosth. F. L. p. 450. 22, etc.

139. 7. Lege συνεισβάντες εἰς πλοῖον sine τό. Ceterum ex Æschylo sumta [sc. Theb. 598.].

172 Ib. 16. ὥστε ἀνόσιον γεγένηται] Citatur ἀναίσιος, sed sine exemplo. Qu. ὥς τι ἀπαίσιον.

Ibid. De Choreut. p. 144. 32.

Ib. 21. De Choreut. p. 147. 5.

Ib. 24. οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν ἀποψηφίσασθαι] Potius δέομαι, quam ut HSt.

Ib. 36. De Choreut. p. 141. 31.

---

[1]) Vide ad 131. fin. J. S.

140. 6. πῶς ἂν οὖν ὁ. δικάσαιτε — (εἰ — ἐάσετε servandum videtur: posses tamen -σαιτε). Posses etiam πῶς οὖν δικάσητε.

Ib. 11. βούλεσθε, ψηφισαμένοις οὐδὲ] βούλεσθε, καταψηφισαμένοις δὲ —. Imo duce MS. lege ἔξεστι τότε χρῆσθαι ὅ τι {ἂν βούλησθε / δὴ βούλεσθε} ἀπολέσασι δὲ οὐδὲ β.

Ib. 12. ὁσιώτερον ἂν ᾖ] ἂν εἴη.

Ib. 18. καίτοι οὔπω ὑμῖν τοῖς ἐξαπατηθεῖσι μετεμέλησεν] Vel ὑμῶν, vel potius dele pronomen, vel articulum. ἐξαπ. significat *nocentem absolvere*. Aristoph. Vesp. 282. 986. [992.] Demosth. F. L. p. 370. 21. [οὐ τὰ ὁμολογούμενα ἀπολογούμενον ἐξαπατᾶν.] Hoc dicit: *injuste condemnasse, multos poenituit; immerito absolvisse, neminem:* illud enim suo sceleri, hoc alienae fraudi imputant.

Ib. 25. Recte contra Stephanum πιστεύων defendit R. Post anacoluthon resumit ἐγὼ δ' οὐδὲν, lin. 30.[1])

Ib. 38. ἀραῖς τῶν δέ τοι ἐστὶν] Male Valck. χρηστῶν. Lege ῥᾷστον. Ulpian. ad Demosth. Mid. p. 545. 24. πεισθεὶς τοῖς ἀνόμοις Ald.[2]) Ita ᾱ initio vocis male positum, Andocid. p. 11. 22. ἀνόμους MS. Aristoph. Acharn. 1228. [1190.] ὦ ἀγεννάδα Ald. (sed α ex ω) Photius v. Κέσκος. (Æschin. F. L. p. 31. 5.)[3])

DE CHOREUTA.

175

P. 141. l. 21—27. καὶ τοὺς μὲν νόμους οἳ κεῖνται, etc.] Eadem *De Herodis nece*, p. 131. 4—10. ubi servanda, hinc autem tollenda.

---

[1]) Quod si verum (ut verum puto,) non plene interpungendum cum Bekkero post ἠσεβηκότι — ἑαυτῇ — ἀσεβημάτων. J. S.

[2]) Scil. non in textu, sed in schol. ad καὶ εἰ μὲν παραβὰς τοὺς νόμους. J. S.

[3]) Ubi ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ, conj. Wolf. βρόχῳ. J. S.

Ib. 30. Deletis illis, quae ex Or. de Herodis nece illata videntur, legendum puto: ἔστι μὲν γὰρ περὶ τούτου μία δίκη· ἀνάγκη δ', ἐὰν ὑμεῖς καταψηφίσησθε, εἴργεσθαι etc. Dicit, *hoc uno judicio certatur de omnibus vitae bonis.*

Deinde et seqq. l. 39. καὶ οὐδεὶς ἂν τολμήσειεν — τὴν αἰτ. ἀπολύσαιτο hic delenda videntur.

Si haec verba, lin. 42. κἂν μὴ ὁ τιμωρήσων ᾖ, ex p. 139. 41. supplenda sunt, ἄλλως τε καὶ —: patet fraus interpolatoris: Lesbio enim conveniunt: Atheniensi, et in rebus forensibus exercitato, minime. Videndum tamen an primum ex p. 141. 34. orta sint.

Ib. 33. ἱερῶν, θυσιῶν] Qu. ὁσίων.

Ib. 36. οὕτως ἂν ἄριστα πράξειν] Vel dele ἂν, vel l. πρᾶξαι.

142. 10. εἴ γ' ἀδικῶ] Qu. εἴ τι, ut lin. 16.

Ib. 22. An legendum κατηγορεῖν, πᾶν μηχανῶνται ἐπ' ἐμὲ, λόγους ψευδεῖς συντιθέντες, καὶ — vel, sine πᾶν, leg. διαβάλλουσι.

143. 7. εἰπεῖν, ἐπεὶ] Dele εἰπεῖν ex ἐπεὶ natum.

Ibid. τοιούτως] Non memini. An dividendum, ἐπεί τοι οὕτως ἔχει? [1]

Ib. 9. ἀποκρίνομαι] ἀποκρινοῦμαι potius. -ωμαι Reisk. casu, ut videtur. (Imo consulto: vide Addenda.) — Deinde lege βουλοίμην.

Ib. 15. ἀποστρέψαι] ἀποτρέψαι.

Ib. 19. χειρὶ ἀράμενος] Lege χεῖρα ἀράμ. μήτε βουλεύσας. — Imo χειρὶ ἐργασάμενος.[2] Vide Andocid. p. 12. 36. et infr. ad l. 32. hujus frag.

Ib. 22. Lege οὔτε γὰρ ἐκέλευσα οὔτε ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα: *give orders that he should take the potion;* 174 *make him take it* (or make any one administer); *nor administer it.* Vide ad Aristoph. Plut. 1115. Addend. ibid. — Deinde recte MS. supplet ἐκέλ. — ἠνάγκ. — ἔδωκ.

---

[1] [Sic ediderat Bekker a. 1823.]

[2] Nisi esse possit, μήτε χειρὶ (ἀποκτεῖναι) ἀράμενος (αὐτήν). J. S.

Ib. 28. *ἐπὶ θανάτῳ βουλευθέντα.* Delenda suspicor.
Ib. 30. *ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα*] Vertendum, *to hear what is said with some suspicion.* Vide Andocid. p. 2. 22.
Ib. 32. *ὁμολογοῦσι*] Supra l. 19. *αἰτιῶνται βουλεύσαντα.* — Ita videntur concilianda: formulae accusandi fuisse videntur. vel *ἀπέκτεινε ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα χειρὶ εἰργασμένος*, vel, — *βουλεύσας.* i. e. 1. manu occidit, 2. alio quovis modo. Igitur in libello accusatoris, *βουλεῦσαι* criminabantur; in oratione, casu rem accidisse criminabantur, et *φόνου* quidem, sed *ἀκουσίου*, reum esse contendebant.
Ib. 42. *τὸν μὲν νόμον οὐ δίκαιον*, etc.] Corruptissimus locus, forsan mutilus. Sensus esse videtur, *ὅτι τῶν μὲν νομίμων οὐ δικαίως προαγορεύοι εἴργεσθαι Φιλοκράτης.* Vide p. 145. 23. et alibi deinceps.
144. 10. Supple a MS. e lege, *ἕτοιμος εἶναι διδόναι.*
Ib. 37. *οὓς ἐγὼ εἰ ἔλεγον*] *whereas, if I told my story* —
Ib. 43. Transpone, *καὶ αὐτὸς ἐγὼ καὶ οἱ μάρτυρες πάντες εὐθὺς ἀπὸ τ. π. ἡμέρας φανεροί ἐσμεν* —
145. 10. *ἠδίκουν.* Corruptum.
Ib. 22. *πεπεισμένοι ἦσαν* [*τινες*]. Imo hi ipsi accusatores. Dele *τινὲς.*
Ib. 29. An del. *καὶ προαγορεύειν ἐμοὶ εἴργεσθαι τῶν νομίμων*? [1])
Ib. 37. *εὐθὺς τῇ ὑστεραίᾳ ᾗ ὁ παῖς ἐθάπτετο*] Postridie cujus diei? Primo die caesus puer; 2°. *προὔκειτο*, 3°. *ἐξεφέρετο*, et in judicium res vocata. p. 143, 40. 145, 21. An ceteris deletis legendum *εὐθὺς πρὶν* - -? Sed simplicius, *εὐθὺς τῇ ἡμέρᾳ ᾗ* — ut p. 143. *προτεραίᾳ* — *ὑστεραίᾳ* Andocid. 33. 1.
Ib. 41. *χρόνον ἀπέδειξεν*] MS. *χρόνους ἐπέδειξεν.* deinde lege, *ὅτι οὐκ* —
146. 12. *καὶ πρῶτον ἃ τοῦ β.*] Malim *πρῶτον μὲν* —.

---

1) Vide supra ad p. 143. 42. J. S.

175 Ib. 15. Recte MS. *προδικασίας*, suprascr. *δια*, quod ex *δικ* ortum. Habet Pollux VIII. 24. ex Antiph. Vide Suid. v. *προδ*.

Ib. 23. *οὐκ ἦλθε κατηγορήσων εἰς τὰς Ἀθήνας*] Si Athenis aberat, quomodo ceteros *ὑπευθύνους ἔσειε*? Lege *εὐθύνας*. Diserte dicit orator inf. l. 40., Athenis fuisse accusatores.

Ib. 29. *παρῆσαν — κ ἡμέρας*] Lege *παρεῖσαν*. Vide ad Demosth.

Ib. 32. Lege *μὴ ἐγχωρεῖ*, * * Sensus vero est supplendus; *εὐθὺς εἰσελθόντος τοῦ διαδόχου ἀπογράφονται*.

Ib. 43. *διὰ τί συνῆσαν*] Potius *δι᾽ ὅ τι συνῆσαν*. *For the same reason that they*, etc.

147. 9. *ἱκανὰ ἦν*] *ἱκανὰ ἂν ἦν*.

Ib. 15. *διομόσαντες* vulg.] MS. *διομόσαντο* i. e. *διωμόσαντο*.

IN ANDOCIDEM.

DE MYSTERIIS.

Oratio habita (vide p. 17. 16.) tertio anno postquam Athenas redisset, pulsis xxxviris; ergo post Olymp. xciv. forsan xcv. 1. quum et Socrates impietatis accusatus.

''ΕΝΔΕΙΞΙΣ, accusante Cephisio, p. 5, 28. 10, 4. 14, 1. Eleusine facta ἔνδειξις, τῇ εἰκάδι, p. 15, 5. 16, 8.

P. 1. l. 17. *καὶ μὴ προκαταγιγνώσκειν ἀδικεῖν* delenda suspicor.

Ib. 21. *καὶ δωρεὰ*, pecuniae scil., vide 22. 31.

Ib. 24. *πάντα τα ἀγαθὰ*] Omitti solet articulus in hac phrasi.

2. 1. *ὥστε ὑμᾶς πολὺ ἂν ἥδιον*] Isocr. De Bigis, 7. [p. 348. a.]

Ib. 4. *ψευδομαρτυριῶντες* Ald.] MS. *ρῖ* (sic) i. e. *ριῶν*. [*ut edidit Bekker.* G. W.]

Ib. 5. *πολλὰ τ. γεγένηνται*] Lege -*ηται*. Vide ad Plutum [145. 833.].

Ib. 20. *ἀκόντων τῶν οὐ βουλ.*] Aristoph. Ran. 383. [380-1.]

Ib. 27. *διόπερ εἰς τὸν ἀγῶνα τόνδε κατέστην περὶ τῶν μυστηρίων*] Omnia haec delenda suspicor: saltem *περὶ τ. μ.* Vide p. 16, 8. 5, 27. — Potius legendum *τὴν ἀπολογίαν. πρῶτον μὲν οὖν περὶ — ἐγένετο, καὶ, διόπερ — κατέστην, περὶ τῶν μυστηρίων, ὡς* — Vide p. 5. 1.

Ib. 32. *κίνδυνον αἱρεῖσθαι*] Lege *αἵρεσθαι.*[1])
Ib. 38. *ὃ ὁ Π.*] Malim *οἱ ὁ Π.*
3. 4. *Ἰωνίαν*] Forsan *Ἴωνα.*
177 Ib. 20. *ἡ γυνὴ Ἀλκμαιονίδου*] Qu. viri nomen *Alcmaeonides?* An sensus est. *filia τοῦ δεῖνα, e genere Alcmaeonidarum?* Nam Agaristae duae erant in ista familia.
Ib. 26. *βουλεύων*] An hoc licebat cuivis senatori? vide supr. l. 13.
Ib. 36. *ἠκούσατε — μεμαρτυρήκασιν*] Junguntur aorist. et perfect. ut p. 4. 29.
Ib. 38. *οὐ γὰρ καὶ δίκαιον*] Malim *οὕ* (i. e. *οὕτω*) *γὰρ* — et sic Reisk. t. 8. p. 456. tum *ἀναμιμνήσκοντα* cum Luzacio. vide p. 5. 14. ubi recte Reisk. not. 53.
4. 2. *ἢ γὰρ ἐμοῦ*] Del. malim *γάρ.* vel, *ἦν γὰρ ἢ ἐμοῦ* —. Sic *ἦν* p. 8. 37. e MS. — Ista, *μείναντά τι παθεῖν*, etc. nescio quid duri et hiulci habent.
Ib. 9. *ὅπου ἂν ἔμελλεν*] Melius puto *ὅποι.* Delendum certe *ἄν.*
Ib. 18. *μήνυσίς τις ὡς ἐμή ἐστιν*] Fors. *ἐμοί.*
Ib. 23. *ἅ με κατηγόρησαν*] Sic et Ald. nescio an et MS. Lege *μου.*
Ib. 26. *τἄλλα*] *τάγα* pro *τἄλλα* MS. an *τά γ' ἄλλα?* Cogitaram *πολλῷ φαυλότερον καὶ ῥᾷον ὑμῖν ἀποδείξω.* Nub. 776. [768.] *φαυλότατα καὶ ῥᾷστ'.* Sed facile ex glossa nasci potuit *ῥαδίως.* Legerim igitur *ἥπου τά γ' ἄλλα πολλῷ φαυλότερον ὑμῖν ἀποδείξω.*
Ib. 40. *ἐν τῷ τῶν θεσμοθετῶν δικαστηρίῳ*] An hic latet *ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ?*
5. 1. Judices *οἱ μεμυημένοι.* vide inf. l. 13. (quem locum explica ex Aristoph. Thesm. 636. [629.]) mox l. 18. — Rectius cum Aristoph. comparari potest Andoc. p. 2. 35. *ἀμύητος ὢν ἐρεῖ τὰ μυστήρια.* Hic (l. 13.) *τὰ τοιαῦτα ἁμαρτήματα* sunt *crimina quorum exstant certa indicia; res manifestae*, etc.

---

[1]) [Rectius *ἀρεῖσθαι* Bekk.]

Ib. 10. ἢ δεινὸν γὰρ εἴη] Lege δεινόν γ' ἂν —. Vide ad Plut. 485.

Ib. 18. et 21. τοῖν θεοῖν] lin. 28.

Ib. 38. Εὐρύμαχον. tum Εὐριξίμαχον. Forsan, illo 178 deleto, cum Stephano leg. Ἐρυξίμ. ut fuerit ς-ρυμαχον ς-ρυξιμαχον.

Ib. 39. Πλάτωνα. Platonem philosophum intelligit Mitfordius: atqui annorum fere XIV erat.

6. 2. χρῆναι ἔτι ζητεῖν] An ἐπιζητεῖν? utitur Dem. [De Cor. p. 271. 16.]

Ib. 3. ἀνείπῃ — καθέλῃ] Lege ἀνείποι — καθέλοι. *quoties.* Optat. post ἐπειδὴ, Acharn. 637. [612.] Ceterum confer Andocid. p. 20. 38.

Ib. 14. ὑπὸ τὴν σκιὰν] „ὑπὸ τὴν στοιὰν (vel στοὰν) MS. A. a pr. manu." G. B.

Ib. 24. εἴρηκα, ὡς ἴδοι] εἴρηκα, καὶ ὡς malim.

Ib. 26. ὥσθ' ἡμᾶς] Verte, *so as*, ut Œd. T. 361. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν.

Ib. 30. Accentu mutato l. ἆρά γε σὲ — *Are you then the person they are waiting for? Friends such as you are not to be slighted.*

Ib. 33. ἐὰν δὲ κατάσχωμεν] *If we succeed in our plot.* vide p. 15. 3.

7. 9. ἔτι νυκτὸς σημῆναι] An. εἰ νυκτὸς σημήναι? scil. ὁ σαλπιγκτής. Sed vide Xenoph. Hellen. II. 4. 24.

Ib. 13. ἦγον — στεφανώσοντες. Lege -σαντες. Vide Equit. 644. [645.]

Ib. 15. πρυτάνεις εἰσκάλει] Usitatius κάλει. sed alterum, Vesp. 930. [936.]

Ib. 22. Φρύνιχος ὁ ὀρχησάμενος.] „Phrynichus, tragicus choreuta, apud Sch. Nub. 1087." SLUITER. Av. 750. Vesp. 1293. Nubes actae 8 ann. ante Hermocop. Senex interea factus histrio, vel post Hermocop. mortuus.

(N. B. Apud Suid. etc. (Bentl. Phalar. p. 260.) f. leg. υἱὸς Μελανθίου, non Μελάνθου.)

Deinde post ἀνεψιὸς deest nomen.

Ib. 39. ὅτι ἂν δέοι ποιεῖν] δέῃ lege. Sic 11. 26. l. προσδέῃ, 12. 19. ἐθέλῃ.

8. 1. An ἔχοντας ἅπαντας?

179 Ib. 8. οὓς εἰκὸς ἦν] An vert. *Which the people would* [*most*] *naturally think to have been implicated?*

Ib. 17. ἐμὲ μὲν λόγον διδόναι] Lege λόγον δεῖ δοῦναι.

Ib. 29. κακίαν εἶναι τὰ λεγόμενα] Non male R. τὰ γενόμενα. sed vox intercidisse videtur: εἶναι, μηνῦσαι τ. γ.

Ib. 35. ἔδησεν. Per se bonum: *causa exstitit cur vincirentur*. Sed vide ad Lysiam, 105. 14.

Ib. 41. τῶν δ' ἄλλων οἱ λοιποὶ] Mirus pleonasmus. An. οἱ πολλοί? vel. τῶν δ' ἀνδρῶν? — Imo dele λοιποὶ, et lege. τῶν δ' ἄλλων, οἳ πρότερον — ἐμηνύθησαν, οὔτε — vel οἵπερ πρότερον, vel ὅσοιπερ πρότερον. nisi totum istud. οἱ λοιποὶ — ἐμηνύθησαν, delendum. quod equidem malim, ex p. 8. 7.

9. 3. ὅτι εἰσηγήσατο.] Lege ὅτι εἰσηγήσατο.

Ib. 9. Hermes. παρὰ τὴν πατρῴαν οἰκίαν, ὃν ἡ Αἰγηῒς ἀνέθηκεν. Sed aut Pandionide aut Antiochide erat Andocides. (Taylor. Lect. Lys. c. v. p. 252. Reisk.)

1. Quum essent τῶν εὐπατριδῶν Andocidis proavi, facile potuerunt istius Hermae curae ab aliena tribu praeponi. aut etiam curatoribus adjungi. 2. Sua sponte sacra fecisse probabile est.

Ib. 13. δεινὰ ἐποιοῦνθ' Valckenaerius. forsan recte. *Indignabantur.* Sed non prorsus rejicienda vulgata, *tumultuabantur.* δεινὸν vel δεινὰ ποιεῖσθαι est *pro re indigna habere*, uno verbo. *indignari.* δειν' ποιεῖν est *tumultuari.* Illud. ἀγανακτεῖν vel ὀργίζεσθαι, hoc. χαλεπαίνειν. Sed ut ἀγανακτεῖν interdum valet χαλεπαίνειν (v. c. in Lysia. p. 898. ed. Reisk.), ita puto esse ubi permutari possint δ. ποιεῖσθαι et ποιεῖν.

Ib. 16. *χαλεπώτεροί σοι [ἐχθροὶ] ἡμεῖς ἐσόμεθα, ἢ ἄλλοι τινὲς δι' ἡμᾶς φίλοι]* Forsan inserendum *ὠφέλιμοι* ante *φίλοι*. — *δι' ἡμᾶς*, i. e. *διὰ τὸ ἡμῖν ἀπεχθάνεσθαι*, ut recte Luzac.

Ib. 20. Distingue *πρυτάνεις, ὅθεν ὁ*. *They seized the servants of the house where they had met.*

Ib. 30. *ὑπὸ πάντων] ὑφ' ὑμῶν* Priscian. XVIII. fol. 232 b, 5. Ald. (p. 1182, 38 P.)

Ib. 32. *πίστιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην]* 180 Haerebam in *ἀπιστοτάτην*, et conjiciebam *ἀνοσιωτάτην*. Sed id ipsum dicere videtur vulgata; ut *γάμος ἄγαμος*, etc. apud tragicos passim. *A bond subversive of all bonds.* In Pausania lib. V. c. 2. *ἄλογοι λόγοι* e MSS. Schaeferus ad Dionys. p. 180. „i. e. *εὐήθεις*." *πίστις*. *a pledge.* Lys. p. 127. 18. 151, 8. 172. 23. Nempe hoc quasi sacramento sese ad rempub. evertendam obstringebant: „quo inter se fidi magis forent, aliis alii tanti facinoris conscii." Sallust. Cat. 22. idcirco *βουλὴν*, lin. 4. Elegantissime Lysias. c. Eratosth. XXX virum, p. 122. 32. *οὐ γὰρ δή που ἐν τοῖς μετοίκοις πίστιν παρ' αὐτοῦ ἐλάμβανον.* (Critias Xenophontis Hellen. II. 4. 9. *καταψηφιστέον ἐστὶν, ἵνα ταὐτὰ ἡμῖν καὶ θαῤῥῆτε καὶ φοβῆσθε.*) Thucyd. VIII. 73. p. 237. 5. Bekker. Non prorsus eadem significatio, Isocr. De Bigis. p. 356. c. *non idoneam putantes πίστιν, si muri delerentur.* Nos, *security.*

10. 6. *ὁ μὲν γὰρ* — Isotimides. Ineptit Reisk.

Ib. 10. *ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν*. vide p. 12. 27. etc. usque ad 13. 30

Ib. 11. *αἱ νῆες διεφθάρησαν.* Ægospotamis: vide p. 18, 33. 26, 8.

Ib. 15. *εὐθύνας ὤφειλον]* An *ὦφλον*? aut vertendum, quasi, *οἳ ὑπεύθυνοι ἦσαν.* Simplicius delere ut gloss.

Ib. 17. Ald. *ἐγγυήσαντο*. an. *ἐνεγυήσαντο*? [1]) Verte autem, *who were bail.* vide p. 7. 5.

---

[1]) Vide supra p. 128. ad Xenoph. Hellen. v. 3. 16. J. S.

Ib. 21. Malim ἢ λιποταξίου ἢ —. Sic mox ἀναυμαχίου partim e MS. cum Valck.

Ib. 22. ψευδοκλησίας. Addere potuit, τοῖς παρανόμων (Antiph. Athen. x. 451. A.), et forsan addidit.

Ib. 26. ἐπέμειναν ἐπὶ τῶν τυράννων. Sed quibus tyrannis? Cogitabam τῶν τετρακοσίων (vide p. 10. 41). sed ob p. 11. 1. dubito. An illi quorum avi sub Pisistratidis militarant? Aristoph. Eq. 446. Lysias c. Evandr. p. 177. 23.

181 Ib. 27. τούτων γὰρ ἦσαν οὗτοι ἄτιμοι] Scil. τοῦ εἰπεῖν καὶ βουλεῦσαι. Sed nescio an delenda.

Ib. 36. εἴ τις μὴ ἐξεγράφη. An sensus est, *ad praetoras etc. delati, sed nondum in aerariis inscripti.* Compara locum de στρατηγοῖς catalogum τῶν ὀφειλόντων tradentibus τοῖς ταμίαις, Lysiae orat. IX. de Milite passim. Tum. ὑπὸ τῶν εὐθυνῶν καὶ τ. π. 1. pecunia damnati apud euthynos. 2. majorum criminum accusati et deferendi (ab euthynis) ad judices. 3. a judicibus damnati non memorantur. quia jam ἄτιμοι vel ὀφείλοντες. Qu. autem an verba. ὅσοι ἄτιμοι ἦσαν ἢ ὀφείλ. delenda sint. — Minime: distinguendum puto. ἢ ὀφείλοντες· καὶ ὅσων —. Tria designantur genera. 1. qui jam erant ἄτιμοι ἢ ὀφείλοντες· 2. qui mox futuri, (καὶ ὅσων εὐθῦναι, etc.) 3. οἱ τετρακόσ. etc. Pessime intelligit Reisk. ἐξεγράφη; *expuncti*, quasi διεγράφη sive ἐξηλείφθη. Videtur potius fere valere nostrum *engrossed*, *in tabulas secundum morem relatus.* Erant inscribendi. nondum inscripti, etsi jam ἄτιμοι.

Ib. 44. γέγραπται τῶν μὴ ἐνθάδε] Isocr. Callim. p. 380. d.

11. 1. Male Sluiterus explicat σφαγεῦσι. φόνος, *a private murder:* σφαγὴ. *a massacre*, scil. in motu civili. ita Xenoph. etc.

Ib. 12. Μουνυχίαν τε κατέλαβον] Malim κατελάβομεν. Xenoph. II. 4. 11.

Ib. 14. Πειραιῶς Wolf. ad Lept. p. 229. cetera contra Reiskium defendens.

Ib. 18. Lege ἕως οἱ νόμοι, sine ἄν.
Ib. 26. Vide ad 7. 39.
Ib. 21. ἐψηφίσασθε, δοκιμάσαντας. Recte δοκιμάσαντας H. St. p. 12. 10. et sic MS. Vide ad Plut. 286. Supra p. 7, 2. ἐξεγγυηθέντας (-τες Bekk. e Sluiteri emend.)
Ib. 27. οἵδε ᾑρημένοι] Primum, νομοθέται a senatu lecti ad Solonis leges undique conquirendas (forsan leg. οἱ ἤδη ᾑρημένοι). Deinde a popularibus alii, numero quingenti, lecti; qui cum quingentis senatoribus justum et usitatum numerum mille νομοθετῶν conficerent.
11. 38. ἆρά γε ἴστε τοῦτο, ὅτι οὐ περιελέλειπτο περὶ ὅτου. vel potius, ἆρά γε δῆλον vel φανερόν ἐστι —. tum lege ἀρχῇ εἰσάγειν, scil. δίκην. Sublato τοῦτο facile est, ἆρά γε ἔστιν ὅτι περιελέλειπτο, ut p. 12, 14. An ἆρά γέ ἐστιν ἐνταυθὶ ὅ τι περιελ. — An ἢ ὑμᾶς πρᾶξαί τι? 182
Ib. 44. καί μοι ἀνάγνωθι — περὶ ἑνὸς delenda videntur. Recte inserit supra lin. 37. Codex Cripps.
12. 1. μήτε δήμου νόμου κ. Ald. Contra mox l. 12. omittit. Neutro loco quicquam notat M. R. de MS. Burneiano.
Ib. 5 et 7. Malim δημ. τῇ πόλει.
Ib. 18. Potius cum Reisk. malim καὶ τῶν δέκα, quam cum Valesio καὶ τῶν δέκα καὶ τῶν ἕνδεκα, Emend. p. 41. Sed nescio an sententiam suam paullulum immutarit Vir ille summus ad Harpocr. p. 267.
Ib. 29. Lege potius τῶν τὴν γῆν γεωργούντων.
Ib. 36. ουτος ὁ νόμος καὶ πρότερον ἦν ὡς καλῶς ἔχων καὶ νῦν ἔστι καὶ χρῆσθε αὐτῷ] Possis ὡς καλῶς ἔχων parenthesi includere, *lex* (*quam pulcra!*) Tentabam ὃς, καλῶς ἔχων, καὶ νῦν —.
Ib. 40. καὶ βουλόμενος εἶναι] Vide ad Arist. Eq. 1278.
13. 11. Lege τινὰ ἀρχὴν, ut l. 5.
Ib. 12. ἐάν τις τυραννεῖν ἐπαναστῇ] Aristoph. Thesm. 345. [338.] ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ, Ἢ τὸν τύραννον

συγκατάγειν. Unde possis *ἐπινοῶν ἐπαναστῇ* —. Possis etiam *ἐπὶ τῷ τυραννεῖν ἐπαναστῇ.* Certe mendosa vulgata.

Ib. 18. *ὁπόσοι δὲ ὅρκοι* etc. — *λύω καὶ ἀφίημι.* Qu. utrum dicatur *λύειν ὅρκον*, an *λύειν τὸν ὀμόσαντα.* Si hoc, facile potes *ὁπόσοις.*

Ib. 27. *ἐδούλευες* optimum; sed qu. *ἐβούλευες*, ut p. 12. 40.

Ibid. *εἶτα σὺ περὶ ἑταιρείας ἐμοὶ μνείαν ποιῇ;* Non continuo affingendum crimen *ἑταιρείας* Andocidi. Forsan in aliquem ex ejus patronis (*τοῖς ᾑρημένοις συνδικεῖν*, p. 19. 31.) hoc jecerat accusator. Similia Demosth. F. L. p. 403. 26. R. et 433. 18.

18 Ib. 34. *οὐχ οὗτος ὑπῆρξεν;* scil. *ὁ κατηγορήσων.* Dem. de Cor. p. 260. 5. R. Sed suspicor leg. *οὑπιχάρης.* Nomen requiri videtur.

Ib. 38. *ἐναντία τῇ π.*] Vide p. 14. 4.

Ib. 41. Lege *ἆρά* [*μ' ἂν*] *οἴεσθε.* Imo *ἆρα ἂν οἴεσθε — τυχεῖν με δι' ὑμᾶς*

14. 1. Lege cum Sluitero, *κατὰ ψήφισμα καὶ πρότερον γεγενημένον, καὶ περὶ ἑτέρων* Vide p. 10, 5. 12. 15. Vide et p. 14, 8. 9.

Ib. 12. Vide Lys. p. 178. 19.

Ib. 17. Vide Antiphont. p. 138. 42. Ceterum malim, *ἢ συκοφάντας παρασκευάζεσθαι*, sine artic.: et vertendum *sycophantas aliquos sibi satellites parare:* plane ut ille apud Xenoph. Memorab. II. 9. Sensus est, *πεῖσαι*, ut Lysias p. 110, 1. 13. sed hoc ipsum, opinor, significat *παρασκ.* Vide ibid. p. 110. 1. et, qui locus vulgatam non sollicitandam docet, p. 144. 33. *οὐδείς πω τῶν ἀρχόντων — Ἀλκιβιάδῃ ἦν παρεσκευασμένος*, *defensor* scil. Ergo verte, *or make terms with the sycophants. παρασκευάζειν*, *contra alium parare*, p. 16. 17.

Ib. 22. *ἐπὶ Παλληνίῳ*] Schol. Arist. Acharn. 233. Phot. *τὸ ἀπὸ τῆς Παλ.*

Ib. 41. τί ὑμῖν ὑπόλοιπόν ἐστι τῆς ἐκείνων ἀρετῆς;] Malim ἐπίλοιπον, i. e. τί ἐλλείπετε; Vulgata est potius, τί καταλείπεται ὑμῖν; Angl. ἐπίλ. *comes short of*, ὑπολ. *remains of* —. ἐπίλοιπος, p. 12. 3.

15. 1. νόμος δὲ ἦν] Lege δὲ εἴη ob constructionem, et vide p. 15. 25. ubi l. ἐξηγήσαιτο. Vide ad Lysiam, p. 111. 18.

Ib. 2. Recte, ut opinor, Sluiterus: de κατέσχον vide p. 6. 33.

Ib. 16. περιαγάγοιεν *deae, in perniciem.* ἐπαγ. Valck. Si quid mutandum, mallem παραγάγοιεν, ut Æschyl. Pers. 98.

Ib. 19. Recte μὲν φημί. Errat Reisk. Sensus: *Quid de me statuant homines, nescio; a deabus me servatum scio.* Nos, *any how.*

Ib. 28. Lege ἔπειτα δὲ νόμον πάτριον λέγεις. Non deterius esset νόμους πατρίους. vide p. 4. 15. Sed non opus: p. 13. 27. 184

Ib. 33. τάχα γὰρ ἂν — βούλεσθε] vel dele ἂν, vel lege βούλοισθε.

Ib. 37. et alibi postea. Leager, Glauconis fil. ut recte statuere videtur Sluiterus p. 95. Vide mea ad Athen. II. p. 68. C.

STEMMA.

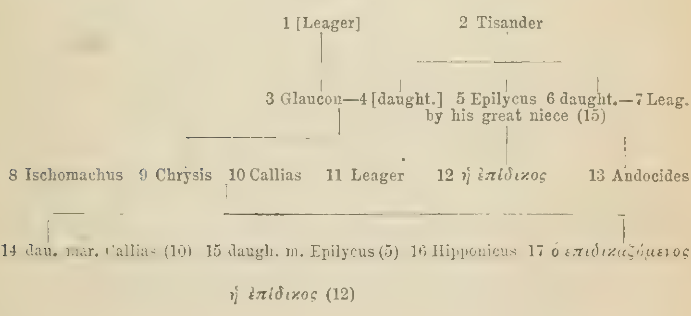

(16) Hipponicus Calliae fil. e Glauconis filia, p. 16, 35. Errat Sluiterus p. 95. pro Hipponico petiisse puellam credens Calliam, p. 16, 6. petiit pro filio altero, de quo p. 16, 21. 16, 30. 17, 2. ubi malim *τῷ παιδὶ* — quum puberem fere fuisse constet. (10) Erat Callias ex *Κηρύκων* genere, p. 16. 38.

16. 5. *ἔλαχον — ὅτι.* Non offendor brachylogia; sed si *ἔλαχεν*, quis locus erat Calliae? Deinde quid est illud *μέν*? An leg. *καὶ ἔλεγον προτέρῳ μηνὶ Λεάγρῳ*? (Qu. an Gr. pro *last month?* Notum pro *the month before*, vide Lys. p. 130. 33. *τοῦ προτέρου μηνὸς* certe bonum. Lysias p. 164. 45. vide 165. 6.) Sed nondum intelligo, quomodo, *καταβληθείσης τῆς παραστάσεως*, Andocide prior *ἐπιδικάζεσθαι* potuerit Callias.

Ib. 11. Recte Reisk. *οὐχ οὕτως ἄνευ ἀγ.* Vide Elmslei. Heracl. 375.

Ib. 12. Transponi malim *προσιών*, ita: *τότε δὴ. Λ. Ἡ. Ἐ. ὁ. φ. ὅ. ε. καὶ χρωμένους* (hoc MS.) *ὥστ' ἔλεγε προσιὼν πρὸς τούτους.* 185

Ib. 27. *ἀπαγχομένη μεταξὺ κατεκλίθη.* An *κατελήφθη*, *inventa, deprensa est? κατεκυλίσθη?*

17. 3. *τί χρὴ τοὔνομα*] *Quem hunc vocem? Oed. an Thyest.?* [Imo Ægisthus?] Confer Æschyl. Agam. [*Num voluit* Choëph. 984?]

Ib. 9. *τοῖς παιδαρίοις τοῖς μικροτάτοις*] Lege *μικροῖς*. Vide ad Lysiam, p. 166. 5.

Ib. 13. *ἀνατέτροφεν.* Recte: vide Matthiae. Gr. Gr. §. 183. 3. p. 227. et ad Nub. 856. [848.]

Ib. 40. [Vide ad 19. 24.]

18. 6. *οὐκ ἐξῆν*] An *οὔπερ ἐξῆν*?

Ib. 9. *αἰκίαις* e seqq. An *συμφοραῖς*?

Ib. 16. *πολὺ ἂν*] Malim *πολὺ μᾶλλον ἄν.* Vide Reisk.

Ib. 28. *εἴ ποτε — γένηται.*] Lege *γένοιτο.*

Ib. 30. *ἂν — μεμνῆσθε*] Lege *μεμνῆσθε.* Vide ad Plut. 992. et inf. p. 22. 41.

19. 12. *οὐδὲν ἂν πώποτε ὦφλον.*] Dele *ἄν.*

Ib. 22. Markl. ad Lys. p. 919. Reisk.
Ib. 24. οἷς προσήκει — δυνήσονται. Ex p. 17. 40. male inserta. Imo hic serva, ibi dele.
Ib. 25. ὥστ᾽ ἐμοὶ π. Lege ὡς ἐμοὶ π. *nam* —

PRO REDITU.

PROBABILITER statuit Sluiterus p. 193. dictam esse inter cccc virorum oligarchiam et xxx virorum tyrannidem. Dictam esse ad Ecclesiam patet ex p. 22. 14.
P. 19. l. 40. Malim εἴτε τις ἕτερος, quasi dixisset, εἴτε ἐμὲ δέοι. Vel ἢ εἴ τις. et sic MS.
Ib. 43. τὸ μέγα καὶ δεινόν. Frustra Sluiter. Vid. Arist. Ach. 128.
20. 6. περὶ τῶν πραγμάτων. Dele τῶν.
Ib. 13. Recte πρᾶξαι. Idem est atque εὖ πρᾶξαί τι. 186 Œd. Tyr. 1006.
Ib. 19. Recte μηδὲν ἂν τούτων. Vide Antiphont. p. 140. 15. Eurip. Hippol. 329. ed. Valck.
Ib. 28. δυνάμει. *eloquentia.*
Ib. 38. Vide Orat. de Myst. p. 6. 4.
Ib. 41. ὅτε δὴ παραγενομένης μὲν τῆς πόλεως ἐπὶ ταύτας τὰς συμφοράς.] Qu. ὅτε δή περ γεν. τ. π. ἐπὶ ταύταις ταῖς συμφοραῖς.
21. 5. ἔγνων ἥδιστον εἶναι.] Potius ἄριστον exspectasses. Sed si apud prosaicos scriptores occurrat κύδιστον, ut Æsch. Suppl. 13. Eur. Androm. 637., hoc malim.
Ib. 27. ἐνδεικνύω ὑμῖν] Pro his forsan leg. ἐνδείκνυμι. Confer Arist. Eq. 278. ubi recte Schol. ᾽νδείκνυμι. εἰργνύων Andocid. p. 32. 36.
Ib. 32. εἰς γὰρ τοὺς θεοὺς εἶχον [τὰς ἐλπίδας, in quos me esse impium] fingunt isti. Ita supplendum loci sensum puto: verba non reperio.
Ib. 38. διὰ τοῦτ᾽ ἐγὼ ἀπολοίμην] Ineptit Reisk. Lege ἀπωλλύμην.

22. 14. *αἰτίαν ἔχοιτε*] *αἰτίαν ἂν ἔχοιτε.*

Ib. 22. Lege *ἐδεξάμην δ' ἂν ἀντὶ π.* vel *δ' ἂν π.* Praepositionem defendit Demosth. Olynth. I. init. Ceterum confer p. 20. 12.

Ib. 28. Invertendum, *εἰ μὲν βούλεσθε, ἀπαιτῶ, εἰ δὲ μὴ β. αἰτῶ*, *reddite — date.* Confer Demosth. *δοῦναι, ἀποδοῦναι.* Æschin. Ctes. p. 65. 28. et notas.

Ib. 38. Vide an leg. *ἐμοὶ τὸ μὲν σῶμα τυγχάνει τούτων ἀναίτιον ὄν, ἡ δὲ γ.* ut cetera e glossa sint. Capit Luzacius, quasi fuisset, *εἰ γὰρ* etc. *τὸ σῶμα μεταίτιον, ἤτοι μεταβαλλομένης τῆς γνώμης, τὸ σῶμα τῆς αἰτίας ἀπήλλακται*, meliore quidem sententia, sed quae vix efficiatur sine magna mutatione; deinde repugnant seqq.

Ib. 41. Lege *διαβεβλῆσθε.* vide ad 18. 30.

Ib. 42. Recte transponit Reisk.

187 23. 6. Lege *εἴπερ τις ἄλλος* * * *νῦν γε* —. Exciderunt quaedam, hoc sensu: *καὶ διὰ τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς, εἰ μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε εὖ φρονῶν τυγχάνω.* Vide de Myst. p. 18. fin.

DE PACE.

Dicta IV annis post susceptum bellum Corinthiacum, p. 26. 3. cujus initium si ponamus a pugna ad Nemeam, Olymp. 96. 2., habebimus Ol. 97. 2.

Ad pacem Antalcidae, Ol. 98. 2., pertinere putat Valck. apud Sluit. p. 206. quod verum esse potest, si statuamus, multis legationibus ultro citroque missis pacem tandem factam.

P. 23. l. 32. *ἀφ' ὧν ἡ εἰρήνη γένοιτο ἐναντ.*] *γένοιτ' ἄν.*

Ib. 41. *Μιλτιάδην τὸν Κίμωνος*] *Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου* Mitford. l. c.

24. 1. *καὶ ἐνεμείναμεν — ἔτη τριακαίδεκα*] Transponenda post *ἔτη τριάκοντα*, p. 24, 14. (quod vidisse puto

Mitfordium cap. xii. 4. not. 14. Non debet objici, xiv. annos integros durasse pacem, Thucyd. ii. 2. Nam, quum idem Thucydides doceat, i. 125., anno fere ante Plataeam occupatam bellum decrevisse Peloponnesios, quidni ibi belli initium ponat Andocides?) ubi mox delenda ἐν τούτοις τοῖς ΙΓ ἔτεσιν εἰρήνην λαβόντες. ΙΓ in hoc marginali sch. evanuit ob ΙC.

Paullo ante ἔτη πέντε servandum. Nempe in Æschine p. 51. 16. emendavit acutulus quidam ob xiii annorum mentionem in seqq.

Ceterum si haec emendatio vera est, maximum pondus accedit sententiae Valckenaerii ista in Æschine delentis.

Ib. 10. δι᾽ Αἰγινήτας εἰς πόλ. κ. (1) Bellum Euboicum, p. 23. 40. Cimonis pax, v annorum Olymp. 81. vel 82.

(2) Ægineticum bellum, 24. 10. Andocidis pax, xxx annor. 83. 3.

(3) Bellum Megarense, sive Pelop. primum, 24. 24. 188 Olymp. 87. 1. Pax Niciae, Olymp. 89. 3.

(4) Bellum Argolicum, sive Pelop. secundum, 24. 33. Olymp. 90. 3.

Primum cum Laconibus pugnatum est ad Tanagram, Ol. 80. 3. quum in Boeotia, Ægina, Ægypto bellum esset; de Euboea nil reperio, nisi bellum Carystium, Thuc. i. 98., hucusque durasse statuas, quod vix putem. Deinde in Atticam irrupere Lacones duce Plistonacte, Ol. 83. 3. quum defecisset Euboea. De Ægina silentium. Vide igitur an p. 23. 40. legendum sit ἐν Βοιωτίᾳ pro ἐν Εὐβοίᾳ. Notandum, pro δι᾽ Αἰγινήτας habere Æschinis interpolatorem πρὸς Αἰγινήτας, p. 51. 21. pessime. Quamvis id non diserte narretur, probabile est, Lacedaemonios bello praetextum quaesivisse in Æginae rebus afflictis. Etiam bellum Megarense valde ἐνῆγον Æginetae, Thuc. i. 61.

Ib. 20. ἐξαίρετα εἶναι τῷ δήμῳ] Recte vertit Reiskius, not. 12. Sed qua lege opus erat, ut ne quis, nisi

populus, populi aerario uteretur? Delendae voces τῷ δήμῳ. Rem ipsam explicabit Thucyd. II. 24. III. 17.

Ib. 22. τοξόται 1600. Thucyd. II. 13. fin.

Ib. 23. ταῦτα — ἐγένετο vel hic vel supra l. 9. delenda.

Ib. 28. ναῦς — τετρακοσίας] τριακοσίας Pseudo-Æschines, recte. Thucyd. III. 17.

25. 6. ἐξ ὧν ὁ δῆμος κατελύθη. Dele.

Ib. 8. δήπου. *and accordingly; of course;* etc. Aristoph. Plut. 491.

Ib. 13. τὸ μηκέτι ἀδικεῖσθαι παρὰ Λακεδαιμονίων] Lege πρός.[1])

Ib. 26. ἔδει πολεμεῖν] Ludit in ambiguo: *if this was the* [proposed] *object — there would be no object,* i. e. no proper object.

Ib. 39. [καὶ ὅτε τ. ν. ἐποιήσαντο.] Dele. Paullo ante vel legendum, ἀλλὰ τῷ κρατ. vel ἐν explicandum ut 169 in locis apud Matth. Gr. §. 401. Obs. 2. p. 566. Soph. Œd. C. 495. λείπομαι γὰρ ἐν Τῷ μὴ δύνασθαι. *Leaving no ground of cavil, but conquering by absolute and manifest superiority.*

Ib. 40. οἳ ἐνίκων μαχόμενοι] Dele. Schol. ad ἔργα.

26. 6. τυγχάνοντας. *quales experti. how we have been used by —.* Infra p. 29. 21. Sappho Hephaest. p. 64. ed. Gaisford. ἀσαροτέρας οὐδαμά πω, Ἔραννα, σέθεν τυχοῖσα. *I have never known you more gloomy.* Lysias p. 151. 25. οἵων ὑμῶν — τεύξονται. p. 170. 24. διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν;

Ib. 26. περὶ ὧν ἂν — προσκαλοῦνται; Dele ἂν, et lege προκαλ.

Ib. 34. ὁπότερον τούτων] Imo θάτερον. Deinde, μὴ οὐκ ἀδικεῖν, Ἀργείους δὲ ποιεῖν — vel ἀδικεῖσθαι Ἀργείους, καὶ —

---

[1]) Sed transposuit Bekker, q. v. J. S.

27. 25. ἐκτεῖναι τὸν θυμόν. Latet, ni fallor, nomen proprium.
Ib. 38. Diodotus Thucydidis III. 43.
28. 3. Thucyd. III. 38. Aristoph. Lysist. 1230. etc. Lysias c. Eratosth. xxxvirum p. 127. 24.
28. 7. ἐὰν δέ τις ὑμῖν τὴν εἰρήνην πράττῃ. Nonne del. τήν? Deinde, λογίζεσθε *quae bona bellum* κατειργάσατο. Paullo melius κατεργάσαιτο ἂν, vel κατεργάσεται. — Imo verte, *parare solet.*
Ib. 9. τὰ ἴδια τὰ σφ. Sanissima: nempe οἱ κληροῦχοι, qui vel suas agri portiones, ἐγκτήματα, ipsi colebant, vel a cultoribus ἀποφορὰς exigebant (ut isti a Lesbiis, Thucyd. III. 50.) hos reditus τὰ ἴδια τὰ σ. α. vocant: ipse Valck. citat p. 25. 20.
Ib. 19. πριάμενοι παρὰ Λακ. impune muros aedificavisse. Themistocles pecunia corrupit Ephoros: Theopomp. Plutarchi Themist. p. 121. C.
Ib. 22. τὰ vel τὰς παραλαβόντες, τὰ δὲ καθελόντες. Delenda puto: et mox 25. καὶ τὰ τείχη — ἡμετέρας εἶναι. Inepta mentio τῶν νήσων: cetera inconcinna.
Ib. 27. τὴν etc. λαμβάνοντες — οὐκ ἀκτέον φασὶ τὴν εἰρήνην. Lege λαμβάνοντας. Vide Matth. Gr. §. 447. 4. Eurip. Hipp. 492. Valck. 190
Ib. 34. ἐφ' ὑμῖν πάντα (MS.) ἐστὶν, ὦ Ἀθηναῖοι, τούτων etc. ἑλέσθαι. MS.
Ib. 38. ὁ πρεσβεύων ἔσται.

CONTRA ALCIBIADEM.

DICTA post Melon expugnatam, p. 32. 6. et ante expeditionem in Siciliam, anno scil. primo Ol. 91. post pugnam ad Delium, p. 30. 38.
P. 29. l. 13. μέμψασθαι — ὃς — Malim ὡς. *blame him for having* etc.
Ib. 28. ἀπὸ etc. πείσεται. Lege ὑπὸ —.

Ib. 35. πάντας ἄρχοντας] *let every man act like a magistrate* (in keeping the peace). Sic de Pace p. 28. 38. *he will be* (virtually) *an ambassador*.

30. 35. MS. ἢ μάλιστα — οἳ οὐδ' ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτὸν θεῶνται, sine ἔχειν. Illud recte; forsan et hoc, si vertamus: *qui ne in privatis quidem rebus qualis sit considerant.* sed vide an leg. οἷον [οἳ] scil. κοινὸν, quod in κοινότητα latet.

Ib. 37. προὶξ x tal. Menander Cleric. p. 152. Sed post Alexandrum M. opes Asiaticae influxerant.

Ib. 41. Alcibiades domum ducebat ἑταίρας καὶ δούλας καὶ ἐλ. Lege ἑτέρας, scil. istas de quibus supra l. 17.

31. 7. οὔτ' ἕ. οὔτ' ἕνα. Callias scil. igitur a fortiori, ceteros magis etiam vexabit Alcib.

Ib. 9. ποιεῖται, καὶ τοὺς ἄ. vel τοὺς δ' ἄ.

Ib. 10. καὶ ὃν ἔδει malim.

Ib. 17. συγγραφὰς ἔχειν παρ' ἑτέρων] Potius παρ' ἑτέροις.

Ib. 26. καὶ ἐπαναγκάζων γρ.] Dele haec. καὶ uncis inclusit Reisk. recte quidem quod ad syntaxin, ut p. 30. 38. τελευτήσαντος — στρατηγοῦντος.

191 Ib. 34. ἐπιστάμενος τὰ διαφέροντα. Paulus ad Rom. II. 18. Philipp. I. 10.

Ib. 36. παισὶ *** κελεύοντος. Tum fors. ἀγωνιούμενον, ut ἐπιχειρήσαντα ad τὸν ξένον referatur. *Jubente, si quis peregrinus certaturus esset*, ἐξάγειν: *vetante, si quis jam in certamen descendisset, interpellare.*

Ib. 39. Transpone, ἐξήλασεν αὐτόν. ὥστε τῶν χ. — ἐθελόντων, καὶ τῶν θεατῶν — τοῦτον, οὐδὲν πλέον ἔπραξε (scil. Alcibiades). Adeo indigna visa res est, ut expulso Taurea nihilo magis profecerit Alcib.

32. 3. Arist. Nub. 416. 989. Eq. fin. Infra p. 34. 17.

Ib. 29. τύχῃ. Sanissimum. μετρίαν quidem οὐσίαν habebat, igitur pauper erat; sed sciebat, certaminis eventum non semper respondere sumtibus impensis, sed a fortuna gubernari: quomodo recte intelligit Reisk. Pessime Sluit. τιμῇ, quod non Graecum puto.

33. 3. *χερνιβίοις* Wolf. ad Lept. p. 376.

Ib. 16. *εὑρήσετε πολλάκις, τ.* — vel *πράξαντός τινος,* — *ποιήσαντα.* Sed neutra emendatio placet.

34. 21. *ὅπως τούτους ὁρῶντες*] Vel deest participium, vel legendum *τοῦτο.*

Ib. 25. *τοὺς μὲν διαφόρους,* etc.] 1. Nobis inimicos placavi. 2. alios nobis reddidi amicos. 3. alios ab hostibus abstraxi: (1. of enemies, made neutrals. 2. of neutrals, friends. 3. of enemies, allies, neutrals, or friends.)

De ANDOCIDE *ΑΝΔΟΚΙΔΗΣ ΛΕΙΩΓΟΡΟ* apud Chandler. Inscr. p. 48. N. VI.

IN LYSIAM.

Quid. tertium lecto Lysia, de singulis oratt. sentiam.

1. Def. pro caede Erathosth. Nil in hoc genere melius.
2. Inepta declamatio Sophistae recentioris. Insunt quaedam pulcherrima, ut imitatio Homeri. p. 198. 2. usque ad 8. τὸν κάλλιστον. sed mox ad suas argutias redit. Malus imitator Isocratis.
3. Vix primae cedit.
4. Vide in orat. initio.
6. Vide in orat. init.
7. π. τ. σηκοῦ. Arguta, elegans, subtilis.
9. 10. Etiam hae.
12. Praestantissima: vehemens, ubi de Theramene, p. 125—126.
13. Etiam haec: sed styli nitore 12ma est hac praestantior.
14. 15. Non contemnendae. (15 levis opellae.)
16. Egregia: vividis et pene comicis coloribus exprimens στρατιωτικὴν αὐθάδειαν καὶ ἀλαζονείαν) ut in alia causa loquitur Dionys. t. 5. p. 481.) ea simul arte, ut hoc ipso placeat.
18. Pro Niciae Fr. Nobilissima. Vide in init.
19. Pro bonis Aristophanis. Sat bene.
20. Pro Polystrato. Crasso filo, utpote plebeio loquente.
21. Δωροδ. ἀπολ. Etiam 18mae praefero. Si Lysias scripsit, se longe superavit.
22. C. Frument. Acuta, nitida, plane Lysiaca.
23. C. Pancleonem. Levis opella.

24. Pro invalido. Acuta, nitida.
25. *Δημ. καταλ.* Omni admiratione digna. Vide in orat. init.
26. C. Evandrum. Arguta. 193
27. 28. Acerbissima insectatio: dictio elaborata.
29. Paullo minor dictionis nitor; sed multa vis.
30. Vide in orat. init.
31. C. Philonem. Crassiore filo.
32. C. Diogit. Vix ipsi primae inferior: imo fere praefero.

Lysias potius *τὰ μικρὰ καλῶς*, quam *τὰ μεγάλα δυνατῶς*. Dionys. t. v. p. 488. Lysiae dictio *πέφυκεν ἔχειν τὸ χάριεν*, Isocratis *βούλεται*. ibid. p. 451.

Or. I. DE CÆDE ERATOSTHENIS.

Coram quibus judicibus? Non Areopagitis, p. 94. 31. In Delphinio, Markl. ad p. 94. 32.

P. 92. l. 5. *ταύτην* [*τὴν*] *ὕβριν — δεινοτάτην ἡγοῦνται.* Mox lin. 16. *ταύτην — μόνην ἡγ.* σ. 21. *ἡγ. ταύτην οὐκ. μεγ. εἶναι.*

Ib. 18. *ὅ τι θέλοι ποιεῖν* lege sine *ἄν*. MSS. *ἂν θέλῃ*, in quo acquiesco.

Ib. 21. *ὦ Ἀθηναῖοι.* Lege *ὦ ἄνδρες*, vel *ὦ ἄ. δικασταί.*

Ib. 22. *καὶ φειδωλὸς ἀγαθὴ*] Suspicor glossam esse praecedentium, *οἰκονόμος δεινή*. Forsan servandum *φειδωλὸς*, ut *ἀγαθὴ* sit scholion ad *δεινή*.

Ib. 33. *ἐγὼ οὐδέποτε*] Qu. *ἐγὼ οὐδὲν οὐδέποτε.*

93. 13. Inepte *εἰς τὴν ἀγορὰν* Reisk. Melius sine artic. quum potius significat, *to go to market*, quam *to the market-place.* ne memorem, etiam in hac significatione poni sine articulo.

Ib. 16. *ταύτην γὰρ τέχνην ἔχει.* sine *τήν.* *for he makes this his business.* Ita Bekker. Ineptit Reisk. Vide p. 92. 21. ubi recte R. Adde c. Andocid. p. 103. 43. Lysias p. 172. 23. *ταύτην παρ' ὑμῶν πίστιν εἰληφότες.* Mox p. 174. 18. Vide ad p. 163. 22. Isocr. Æginet. 7.

194 *λαβὼν ταύτας τὰς ἀφορμὰς ἐχρῆτο ταύτῃ τῇ τέχνῃ.* MS. Urbinas, *λ. ταύτας ἀφ᾽. ἐχ. τῇ τέχνῃ.* Alias posses, *λ. ταύτας τὰς ἀ. ἐ. ταύτῃ τέχνῃ.*

Ib. 17. *ἐταραττόμην,* [*καὶ πάντα . . . . ὑποψίας*] *ἐνθ.* Dele ista, e proximis v. 21. huc tracta.

Ib. 32. Lege *αὑτῇ προσίοι.* Mox forsan *εἰσόδους ὃν τρόπον ποιήσαιτο* (Eratosthenes). Vide Reisk. Sed quum concinnius sit omnia ad uxorem referri, an *προσεῖτο*, sc. *ἡ γυνὴ τὸν μοιχόν*?

94. 13. Aristoph. Eccles. 1047.

Ib. 39. Lege *ἐάν τις ἄνδρα ἐλεύθερον.* Ceterum non concilio hanc legem cum altera apud Demosth. Midian. p. 330. n. 83. = 529. Æschin. Timarch. p. 3. 9. Non assentior Wesseling. ad Petit. p. 569. Vide Taylor. Lect. Lys. c. XI. Nam apud Lysiam certa pecunia mulctatus esse videtur *ὁ ὑβρίζων*, apud D. et Æ. *τὸ τίμημα* penes judices.

Ib. 40. Lege, *ἐὰν δὲ γυναῖκα ἐφ' αἷσπερ.* (*ex earum numero, cum quibus* etc. vide R. P. ad Orest. 910.) Ceterum legis sensum optime explicat Reiskius. *Qui virum aut puerum vi compresserit, duplum pendat* (ejus quod is qui servum). *Eadem poena teneatur* (poena dupli), *qui* (vi compresserit) *mulierem ex earum numero*, quas recenset Draco apud Demosth. c. Aristocrat. p. 410. n. 78 = 637.

95. 16. *δίκαιον ἐμὲ ἂν*] Lege *δίκαια μὲν ἂν ποιεῖν ἡγοίμην.* Solenne *μὲν*, et hic requiritur. *ἐμὲ* pro *ἐμαυτὸν* insolens, etsi non plane inauditum (Bekkeri Anecd. p. 92. 16.); at falsum esse ob *λαμβάνων* patet.

Ib. 29. *οἰκίαν τῶν φίλων τῶν ἐγγυτάτω.* Non sollicitanda. Vide Porson. ad Phoen. 423.

— — —

Or. II. FUNEBRIS. 195

Olymp. 97. 2. assignat Simsonus in Chronico.

PRÆLECTIO IN PSEUDO-LYSIÆ ORATIONEM FUNEBREM. 3

HABITA CANTABRIGIÆ IN SCHOLIS PUBLICIS.

Junii die 25, 1823.

Dignissime Domine, Domine Procancellarie, ceterique Doctissimi Electores;

Si fas esset suspicari quenquam, non modo vestrum, sed illorum qui huc forte convenerunt, a me esse alieniorem, ei gratulari possem amplam paratamque materiam exultandi. Scilicet eo me adductum videtis, ubi nemo posset, quantumvis confidens, sibi valde placere. Quicunque enim ad illam cathedram oculos audet tollere, ipsa petitione concitat eam exspectationem, cui satisfacere sit difficillimum. Non, opinor, postulabitis ut in hujusmodi oratione reconditae et exquisitae doctrinae specimen exhibeatur: erit tamen aliquid admiscendum, quod etsi populariter exponatur, ex interioribus literis depromtum esse appareat. Mihi vero, quae est vestra humanitas, optanti dedistis Lysiam, quem ex Statuti praecepto interpretarer. De quo primum ita magnifice sentio, ut illum desperem cujusvis disertissimi hominis oratione, nedum mea, digne posse commendari. Deinde fateor in minore nunc esse fama, quam pro ipsius meritis, aut pro laudatoris commodo. Neque id valde mirandum, quum et vitae splendore caruerit, et ejus scripta, privatarum causarum finibus fere contenta, res historicas et politicas non nisi obiter attingant. Quod autem ei plurimum apud nos recentiores 4 nocuit (nam apud antiquos ejus laus mansit integra), sunt ejus virtutes ejusmodi, ut quo magis existimatores idoneos

delectant, tanto minus a lectorum turba sentiantur. Neque parum ejus lumini offecit exemplarium gravis corruptela.

Quae cum ita sint, si de universarum aut singularum orationum indole disserere instituam, quomodo me sperem horum adolescentium aures posse tenere? Nam et horum[1]) studiis inserviendum est, dum vobis ea quae olim legistis in memoriam revoco.

Non fugiebat vos, Electores doctissimi, me in deserto atque neglecto argumento versatum iri. Verum, ut conjicio, non inutile fore putabatis, si hos monerem esse quendam oratorem Atticum nomine Lysiam, quem diligenter evolvisse neminem poeniteat. Sapienter quidem institutum est, ut horum animos prius poëseos, praesertim scenicae, suavitate imbuamus, et historiae jucunditate et copia delectemus, quam producamus in fori strepitum aut philosophis tradamus. Verum quis est generosioris indolis, qui illa gustaverit, horum expertem se esse patiatur? Quis olim ad rempublicam accessurus non aliquantisper vivat in illa republica, cujus ex ipsis vitiis peti possunt saluberrima consilia? Quem tam parum movet nomen virtutis; quis tam inimicus paene generi humano est, ut primos illos libertatis vindices, illos Romanorum Britannorumque magistros, Athenienses, e recentiorum compilationibus potius, quam ex ipsorum divinis vocibus malit cognoscere? Neque, si praecipuus honor semper habebitur Demostheni et Æschini, idcirco sordebit aut Isocratis lenitas, aut acumen Lysiae. Quare hunc timorem ponamus, atque de oratore nostro, quandoquidem vobis ita visum est, bonis avibus disputemus.

Sed ante omnia occurrendum est vestrae exspectationi, sive potius meo ipsius animo indulgendum. Ad Porsonum
5 enim omnes mente ferimur, quoties de illa cathedra cogitamus, aut omnino de literis Graecis; ita ille nominis sui gloriam cum utriusque laude conjunxit. Me vero,

---

[1]) *Nam et horum* e margine sumsi: in textu erat *Horum enim* —. J. S.

quum hanc orationem meditari instituissem, adeo cepit illius desiderium, ut frustra fore viderem, si quicquam prius aggrederer, quam dolorem meum pia commemoratione magnarum virtutum paulisper lenivissem.

Et quoniam ad ipsarum literarum commendationem permultum interest, quales ii existimentur qui doctrinae laudibus florent, pauca dicenda sunt eorum causa quibus ille minus fuit cognitus. Saepe enim risi voces mussitantium, superbum quendam fuisse, ferocem, durum, agrestem, quem constaret esse sermonis eximia lenitate et nativa quadam urbanitate praeditum. Caruerit sane ficta illa fucataque humanitate, quae quum bonis atque malis, amicis inimicisque juxta blandiatur, non mirum si tam valde laudatur a stultis atque improbis. Itaque quum esset ostentationis atque jactantiae non modo expers sed impatiens, aliquando accidebat ut hominum levitatem atque petulantiam, semper quidem justissime, semper lacessitus, sed tamen acrius exagitaret. Nempe fuit ita natura comparatus, ut injuriam neque facere vellet neque posset pati. Fuit animo simplici, recto, excelso, invicto; fuit in omni re veritatis ita studiosus, ita tenax honesti, ut eum solerent amici quasi in exemplum proponere probitatis et fidei. Fuit pecuniae, honorum, et istorum quae vulgo putantur bona, verissimus contemtor; nihil humanum ad se pertinere putans nisi conscientiam recti et literarum gloriam.

Atque hanc ita consecutus est, ut vivus mortuusque quasi cognomine dictus sit criticorum princeps. Neque immerito. Quaecunque enim in illam sive artem sive facultatem cadere possunt, in illo fuerunt ejusmodi, ut, etiamsi multum infra illam praestantiam substitissent, singula tamen satis fuissent ad nomen ejus posteritati commendandum. Qui ergo illa habuerit conjuncta, neque solum conjuncta sed justa proportione inter se temperata; 6 dubitamus quo loco sit ponendus?

Non me fallit multos moleste ferre Porsonum, qui illo ingenio, illa industria, omnia posset, maluisse in Atticis poëtis emendandis aetatem conterere. Quibus

hactenus assentior ut doleam illum, fortasse quia sribendi laborem reformidabat, interpretis officio tam raro tamque breviter functum esse. Meminerunt enim, quibus eum audire contigit quum scriptorem quemvis, inprimis delicias suas Aristophanem, sumsisset illustrandum; meminerunt, inquam, nihil posse cogitari neque copiosius, neque enucleatius, neque jucundius. Et quod per se fortasse non magnum est, neque tacendum tamen, si quis erat locus Anglice exhibendus, tum vero omnes in stuporem dabat. Ita quodam proprio artificio summam in vertendo fidem cum pressa concinnaque conjungebat elegantia.

Verum instant viri optimi, atque pluris eum esse dicunt qui magnum antiquitatis aequor emensus omnes divinas humanasque res possit animo complecti, quam eum qui huic aut illi scriptori se quasi in servitutem addicat. Illi igitur me ferant et aequa et vera respondentem. Ego, si quis illam omnigenam eruditionem affectat, fateor illum suo jure uti. Si istas copias ita possit adornare, ut nobile aliquod argumentum clara in luce collocet, omnem laudem atque admirationem a me quidem reportabit. Interea eundum est quo sua quemque ducit natura: neque enim aut hodie aut heri compertum est, „id maxime esse probandum quod esset in suo genere optimum." Ac ne quis forte id genus quod ille secutus est, tanquam rem exilem atque minutam, aut elegantem quidem sed otiosum ingenii ludum, temere contemnat; discat, neque posse quenquam scriptorem emendari, nisi ex omni parte sit intellectus; neque intelligi, nisi bene sint intellecti alii plurimi; neque ad editionem parari, nisi accedat multarum difficiliumque rerum non solum accurata scientia, sed assidua et diuturna tractatio. Hoc 7 igitur munus tam utile, tam arduum, tam multiplex, qui ita praestiterit ut ad summam perfectionem aut parum aut nihil deesse videatur, eum dico atque confirmo non solum eo dignum honore quem apud nos adeptus est, sed majore etiam, si major ei tribui posset.

Plura de Porsono quam putaram; quare brevius erit dicendum de Viro doctissimo, cujus abdicatione factum est ut vos hodie conveniretis. De cujus ingenio aut eruditione non me decet vobis exponere quid sit judicandum. Judicavistis ipsi olim, neque vos audivi sententiam mutavisse. Quod licet, gratulor Academiae, contigisse ut professore frueremur qui tot tantisque negotiis districtus literas Graecas non solum omnibus modis promoveret, sed ipse indefesso studio coleret, scriptisque illustraret. Ipsum vero bonis omnibus votisque prosequamur, et optemus ut otium laboribus partum dignitatisque plenum pergat, ut facit, ad reipublicae literariae commodum conferre.

Ad Lysiam revertor; de cujus laudibus facile esset longam historiam e Dionysio mutuari, aut praeclarum centonem e Cicerone consuere. Sed vereor ne vos deridere videar, si aliena recoxero, aut me ipsum deridendum exhibeam, si multis verbis dixero me nihil novi allaturum. Verum non mihi solum sed omnibus omnem praeripuit materiam Dionysius. Qui etsi non potest in omnibus defendi, ut in illis quae contra Platonem et Thucydidem satis inique scribit, de Lysia quoties agit, judicio utitur ita incorrupto atque acri, ita diligenter omnes argumenti partes persequitur, ut nihil possit amplius desiderari. Et quum sit non modo summus criticus, sed scriptor valde facilis atque elegans, jucundius erit ejus libellum domi evolvere, quam me audire diutius garrientem ad clepsydram. Quare deposita tandem rhetoris persona, pauca quaedam vobiscum confabulabor de oratione secunda, quae inscribitur *Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς*. Hanc autem selegi duabus de causis; quod omnium esset notissima, et quod in rebus versaretur et illustribus et explicatu facilibus. Quod autem id potissimum ago, ut ostendam esse non modo Lysia sed quovis oratore indignam, nolite mirari; neque me putate ab argumento deflectere, si pro Lysia vobis exhibuero nescio quem e scholarum umbra declamatorem. Satis enim illum cognoscet, qui quum hunc cognoverit, cogitabit omnia contraria. Deinde periculum

est ne adolescentes, si eam, ut plerique faciunt, primam legant, in summum Lysiae fastidium adducantur. Nam etsi criticas argumentationes non adhibent, neque taedii sui causas curiose rimantur, satis illos offendit, si quid est verbose, perturbate, obscure scriptum.

Paucissimorum quidem est judicare quid cuique auctori sit assignandum; neque id ausus essem in me suscipere, nisi in re plana et expedita. Neminem conturbet, quod viri acutissimi Victorius, Muretus, Marklandus, alii plurimi, pro Lysiaca atque bona oratione habuerunt. Multa omnes patienter ferimus, imo valde probamus, de quibus, semel suspicione mota, longe aliter sentimus. Fraus jam olim fere suboluit Reiskio, viro longe majori quam existimari solet. Non multo post Reiskium Frid. Aug. Wolfius [1]) et summus ille Valckenarius [2]) pronunciarunt esse alicujus sophistae declamationem. Atque Wolfius quidem putat esse conflatam ex Isocratis Panegyrico aliisque orationibus veterum, et veri Lysiae locis, eodem modo quo compositus est Aristidis Panathenaicus. Valckenarii autem sententiam ex ejus animadversionibus ineditis non gravabor summatim exponere. Neminem enim puto post renatas literas fuisse magis idoneum qui de tali re judicaret. Igitur ad hunc sensum scribebat Vir maximus, anno superioris saeculi quinquagesimo sexto:

„Nil in illa Lysiacum.

In multis sensus est impeditior; nuspiam apparet Lysiaca facilitas.

9 Multas adhibet locutiones ab usu Lysiae alienas.

Multas imperite frequentat.

Sophisticis ornamentis plenus est, praesertim puerilibus exclamationibus, et antithetis partim nimiis partim ineptis.

Easdam sententias passim repetit, interdum iisdem fere verbis.

---

[1]) Ad Demosth. Leptin. p. 363.

[2]) Hemst. et Valck. Orat. p. 218.

Τοὺς Κορινθίων βοηθοὺς laudaturus, in fine duntaxat orationis breviter attingit; totus est in locis communibus, et in veterum Atheniensium gestis; in istorum temporum historia est pene hospes.

In brevi fragmento Hyperidis apud Stobaeum (Flor. 124. p. 618.) plura ad rem dicta sunt quam in tota hac oratione.

Quis recitavisset? Non Lysias.

In Isocratis Panegyrico plurima sunt prorsus similia. Probabilius Isocrati furatum esse sophistam, quam Lysiae Isocratem, imprimis quum hic profiteatur se diversa traditurum a prioribus, neque ejus sit mos alios describere."

Haec Valckenarius. Hic mihi tria sunt observanda. Primum igitur facile assentior Viro summo, non potuisse a Lysia Epitaphium recitari. Illae laudationes solebant publice mandari viris non solum eloquentia claris, sed reipublicae principibus.[1]) A quo tantum abfuit Lysias, ut non modo rempublicam non attigerit, sed inquilino patre natus in civium numerum recipi frustra optaverit.[2]) An igitur ab alio recitandum scripsit, quomodo scripsisse ait Dionysius Orationem *περὶ τῆς πατρίου πολιτείας*? Atqui vix probabile cuiquam publice delatum fuisse hoc tam honorificum munus, qui alienae opis indigeret. Non video tamen quare sit antiquis fides deneganda, qui tradunt in hoc etiam genere elaboravisse Lysiam.[3]) Funebrem aliquam orationem scripserit, non recitandam, sed ingenii ostentandi causa, sicut Plato Menexenum. Atque in hac sententia esse videtur Wolfius.[4]) 10

---

[1]) Thucyd. II. 34. Vide Platon. Menex. prop. init. Dem de Corona, p. 320. Reisk.

[2]) Taylor. Vit. Lys. (Reisk. t. VI. p. 146.) Non obstat Cicero Brut. 16 = 63. (Tayl. p. 103.)

[3]) Dionys. *Τέχνη*, t. V. p. 259. Reisk. et quos citat Markl. ad Orationis initium.

[4]) Atque ita video statuere Benthamum Funeb. Oratt. p. 115.

Nunc videamus de Isocrate. Fatendum enim est, Valckenario adversari scriptores bene multos, oratorem plagii certatim accusantes. „Aiunt," inquit Philostratus, (p. 505.) „e Gorgia consarcinatum esse Panegyricum." Pseudo-Plutarchus in Vitis Oratorum (p. 837. F.) „Panegyricum fertur e Gorgiae et Lysiae scriptis transtulisse." Theon Sophista (p. 8. ed. Bas.) „Eadem videas in Isocratis Panegyrico et in Lysiae Epitaphio atque Olympico." Photius in Bibliotheca (p. 1458.) „Si quis illum furti accuset, quod in Panegyrico multa ex Thucydidis, Archini, Lysiae Epitaphiis mutuatus sit, nihil prohibet iisdem uti argumentis, quum eaedem res incidant."

His plene responderi non potest, quum perierint Gorgiae et Archini scripta, et ex Lysiae Olympico breve tantum supersit fragmentum. Quantum tamen e Thucydide conjici potest, videtur Isocrates, si modo ab illis aliquid cepit, ita rem administravisse, ut opportune utendo, callide variando, multa addendo, id non tam furatus sit quam exornandum sumserit. Sed ipsum audiamus: „Consilium daturus adsum, quum de bello barbaris inferendo, tum de concordia inter nos ipsos constituenda. Quod argumentum etsi non ignoro multos arripuisse, confido ceteros tanto intervallo me superaturum, ut illi nihil unquam de hoc negotio dixisse videantur." Et multa alia consimilis jactantiae. Procedente quidem sermone modestiorem aliquanto se praebet: „Difficile esse sentio de rebus pervulgatis dicere, de quibus eloquentissimi cives in publicis sepulturis saepe verba fecerunt, *ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ θαπτομένοις πολλάκις εἰρήκασιν* — qui mihi pleraque praeripuerunt. Ea tamen quae restant non sunt praetereunda." „Lysiam respicit," inquit Marklandus. Hoc, 11 opinor, est furtum suum sponte negando palam facere. Etsi monitore non indigebant auditores, quibus bene notum esse deberet opus Lysiae praesertim recens. Attendite enim ad temporum rationem. Editus est Panegyricus, ut

nuper demonstratum est,[1]) quindecim annis fere post initium belli Corinthiaci. Primis annis belli scribi non potuisse Epitaphium infra ostendam. Ponamus ergo recitatas fuisse orationes decennii intervallo; non ita obsoleverat Lysiae opus. Imo vel sic potuerunt ista ab Isocrate ante scribi; quem in Panegyrico perpoliendo decennium aut multo amplius sudavisse constat.[2]) Sed alium locum affert Marklandus. De pugna Salaminia dicturus Isocrates ait, „Tumultus et clamores et cohortationes, quae communia sunt omnium bellorum navalium, non video quorsum attineat multis verbis describere; quae vero sunt nostrorum majorum propria commemorabo.“ Quid autem Epitaphii auctor? In pervulgata materia ita exultat atque lascivit, ut Achillem Tatium aut similem nugatorem potius quam Atticum oratorem legere te putes; ne ab ipsis quidem illis „tumultibus, clamoribus, cohortationibus“ abstinens. Non mirum est igitur Marklandum, quum omnia similia videret, statuisse hanc ipsam orationem ab Isocrate derideri. Ita fortasse argumentabatur Vir doctissimus: „Alterum ab altero exscribi patet; sed Epitaphii auctor non fuisset ita fatuus, ut si ista vidisset ab Isocrate reprehensa, tamen eodem ipso modo ineptire pergeret; ergo antiquior auctor Epitaphii.“ Tertium locum addere poterat, e Panegyrici initio: „Alii sibi auditores in prooemiis conciliant excusando ea quae dicenda sunt, vel quod non spatii satis datum sit ad meditandum, vel quod difficile sit orationem invenire quae magnitudini rerum respondeat.“ Quae sequuntur nescias utrum de se dicat magnificentius an in alios contumeliosius. Ecce vero Epitaphii exordium: „Si ulla posset oratione declarari horum virorum virtus, illos reprehendissem qui oratorem intra paucissimos dies conclusere. Sed quum omnibus hominibus omnis aetas non sufficiat ad orationem elaborandam quae illorum factis respondeat,“ et reliqua. 12

---

[1]) A Spohnio in edit. Panegyrici. Ita et Valckenarius in MSS.

[2]) Quinctilian. x. 4. 4.

Quid igitur de his tribus locis putandum est? Nemo enim opinor negaverit, neque priores ab Isocrate apertissime castigari,[1]) neque ejus castigationi esse obnoxium Epitaphii auctorem.

Effugium hic mihi non deesset, si vellem uti.[2]) Verum hercle malim de ignoto sophista quidvis credere, quam Isocrati tantam affingere non dico impudentiam sed dementiam, ut quum tam sedulo inculcaret se nova omnia dicturum, eadem opera celeberrimi scriptoris opus vixdum editum depecularetur. Atque si inde tantum illa adhibuisset, sine quibus ille locus omnino non potuisset tractari, bene esset. Ignoscendum etiam si, quae priores breviter aut minus commode dixissent, ille novis splendidisque coloribus illustrasset. Sed longe alia res est, illa ipsa orationis pigmenta, quibus ipse tantopere superbiebat, aliunde emendicare, idque per singulas fere periodos.

Sed poteram hac argumentatione supersedere. Sumat mihi aliquis in manus utramque orationem. Apud Isocratem omnia ex argumento ipso efflorescunt, bene cohaerent, proposito inserviunt, justis denique finibus coërcentur: apud nostrum inania, nimia, odiosa omnia; verba verbis continuata, figurae figuris, non sine quadam specie atque pompa, sed nullo consilio, nulla arte, nulla
13 vi, nullo sensu. Illic summum oratorem videas; hic nugacem compilatorem.

Unum restat de quo utinam Valckenarius egisset plenius. Locus est insignis (p. 196, 11.) „Digni erant," inquit Pseudo-Lysias, „ad quorum tumulum lugeret Graecia, quippe cujus libertas una cum illorum virtute

---

[1]) Istae cavillationes non abhorrent ab Isocratis ingenio. Mitto sophistas passim ab eo exagitatos: Platonem reprehendit Philipp. 14. Panath. 126. (Antidos. 276.)

[2]) Eodem utendum est contra Benthamum, p. 115. statuentem rideri Lysiam a Platone. Confert ille Platonem t. v. p. 379, 10. ed. Bekker. cum Lysiae initio; p. 381, 21. cum Lysiae excusatione in prooemio: p. 378, 8-9. Lysiae antitheta respici putat; p. 401, 21, &c. tangi putat Lys. p. 197, 17.

sepulta esset;" ὥστ' ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους ὡς συγκαταθαπτομένης τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας τῇ τούτων ἀρετῇ. „Aliorum imitatio," inquit Vir magnus; Æschinis, opinor, et Lycurgi ab editoribus citatorum. Sed affertur praeterea locus Aristotelis tertio Rhetoricorum; (c. 10. §. 7. p. 135. ed. Sylburg.) οἷον ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ· διότι ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷ τάφῳ τῷ τῶν ἐν Σαλαμῖνι τελευτησάντων κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα, ὡς συγκαταθαπτομένης τῇ ἀρετῇ αὐτῶν τῆς ἐλευθερίας. Hic se magnus aperit campus disputationibus, qui mihi multis de causis evitandus est. Unum tamen scrupulum eximam. Ambigitur enim utrum e Pseudo-Lysiae Epitaphio, an ex alio deperdito incerti auctoris haec citet philosophus. Nam quae addit, ἐν Σαλαμῖνι, nil ad Pseudo-Lysiam;[1]) de caesis in Hellesponto, non Salamine, ille loquitur. Dico igitur illa verba aut spuria esse aut corrupta. Quid enim? Sepultam esse libertatem Graeciae una cum illis qui Salamine ceciderunt? Sepultam autem — quae tum demum visa est vivere? Hoc tam omni sensu vacuum neque oratori neque sophistae ulli crediderim placuisse, nedum ab Aristotele sine reprehensione citari potuisse. Potuit ergo philosophus nostrum citare; citavisse non dico.

Haec habui quae de Valckenarii sententia disputarem; reliqua sunt brevius attingenda.

Veterum testimonia, quae partim attuli, longius persequi nolo, quum minime negem Epitaphium hunc Lysiae ab antiquis, quantum hodie constat, tribui solitum. Erat quidem ingens vis orationum spuriarum; uni Lysiae 14 fere ducentas abjudicarunt critici veteres Dionysius et Caecilius.[2]) Sed quum Harpocration Lexicographus Epi-

---

[1]) Hic quoque, et in paucis aliis, marginem secutus sum, utpote doctissimi auctoris curas novissimas exprimentem. J. S.

[2]) Ps. Plut. p. 836. A. Photius p. 1459. Dionys. t. v. p. 491.

taphium citet sub nomine Lysiae, sine istis *εἰ γνήσιος*, quibus orationes controversas indicare solet, non videtur fuisse de hac dubitatum. Minime tamen debemus antiquitatis praejudicio deterreri quominus nostris oculis utamur. Inter Demosthenis Philippicas tres recenset ipse Dionysius, quarum illam de Halonneso alius esse oratoris, Philippicam autem quartam, et illam quae inscribitur *πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολήν*, ineptorum compilatorum in confesso est.[2])

His igitur missis, videamus quid de scriptore ipso statuendum sit.

Quisquis ille est, sermone utitur sat bene Graeco atque Attico; neque usquam animadverti quaesitum illum et importunum Atticismum, istos e Platone, Thucydide, Demosthene decerptos dictionis flosculos, quos ubivis reperias apud sophistas recentiores. Sunt quaedam locutiones quae poëticum aut potius sophisticum colorem habeant; sed in universum spectanti non videtur in sermonis puritatem et verborum delectum admodum peccavisse.

Quod ad stilum attinet, quoties id solum agit ut rem amplificet singulis ejus partibus enumerandis et grandibus verbis coacervandis, non utique male se expedit. Verum neque in hoc sunt omnia, neque ille novit servandum esse etiam in amplificando modum.

Periodorum structuram artificiosam affectat, *ἀντιθέτοις, παρίσοις, ὁμοιοτελεύτοις* refertam; ut facile agnoscas Isocratis imitatorem. Verum ad hoc perficiendum opus est non modo verborum copia, sed arte plurima et acerrima judicandi vi; qua noster prorsus destituitur. Itaque semper fere nimius atque molestus est. Quod autem est plane miserum, ne id quidem semper efficit quod vult; quare subinde in librarios crimen jugulati antitheti, quod nunquam exstitit, intentant viri docti. Multo tamen

1) Valck. Oratt. pp. 251. 270.

saepius accidit ut verba satis concinne cadant, sententia sit aut inepta aut nulla.

De obscuritate queruntur omnes. Confiteor ipsum Lysiam esse multo difficiliorem quam primo aspectu videtur. Verum id oritur e summa brevitate, dum argumenta potius indicat quam proponit, acumine scilicet judicum fretus. Plura dixisse malles; quid dicat non dubites. Noster vero primum verborum plane profluvio laborat; deinde, quum sit ista loquacitate ut sibi quasi obstrepat, non tamen id vitat ut aliquid hiare intelligas, et sententiarum nexum desideres. Nonnunquam ita contorte atque impedite per laboriosas ambages verba verbis involvit, ut obscuritati etiam studuisse videatur. Lysiam vero nil fere magis commendat quam perspicua simplexque elocutionis felicitas, pressae, concinnae, argutae, sed in summo artificio nativam quandam felicitatem ita prae se ferentis, ut eum jures non nisi multum sudando aliter potuisse.

Saepe, ubi singulae partes nil habent obscuri, ita perturbate atque confuse distribuuntur omnia, ut neque pes neque caput appareat; quum Lysiae expositionibus nil sit dilucidius aut distinctius.

Neque desunt loci qui centonis speciem aliquam habeant.

Ergo in stilo omnia sunt a Lysia quam maxime aliena; qui fuit non modo vir acerrimi ingenii, sed scriptor subtilis, pressus, limatus; adeo non ineptus aut ostentator, ut ejus sit ars maxima celare artem. Sunt quidem ejus orationes judiciales omnes, neque pro certo definiri potest qualis fuerit in genere ἐπιδεικτικῷ, quum speciminum penuria laboremus, ut mutilum sit in ea parte Dionysii Judicium. Videtur tamen defectu potius quam excessu peccaturus. Sed fuerit quantumvis plenus atque diffluens; nugax, salebrosus, indigestus esse nunquam potuit.

Si a verbis ad res transeamus; Valckenario displicere audivistis totam fere materiem orationis. Non id simpliciter damnat Vir magnus, quod adhibeat locos com- 16

munes, id est, sententias pervulgatas; sed quod omnia sint pervulgata, non in sententiis modo, sed prope in verbis. Non postulandum erat ut ex media philosophia locos sumeret pertractandos: habuisset tamen Lysias quod utiliter, nove, splendide, etiam in transcursu monuisset.[1]) Hic autem, pulchris nominibus libertatis, patriae, fortitudinis, Graeciae, virtutis, gloriae, tanquam cymbalis aut crepitaculis ludens, si antithesin pertexuit se beatum putat.

Neque id reprehendit Valckenarius, quod historias admisceat veteres, sed quod in veteribus consistens, ea praetermittat recentioris memoriae, quae Lysias aut aequalis cupide arripuisset. Illa tempestate quicunque funebrem orationem aut publice pronunciavisset, aut domi declamavisset, probe ultus esset istos Lacedaemonios ob superbiam in socios, perfidiam in Atheniensium optimates, scelus atque proditionem in Graecos Asiaticos.[2]) Invectus esset in saevissimum illum decemviratum, quem ubique constituit Lysander; exultavisset in democratiae laudibus;[3]) aliquid denique invenisset quo civium animos ad bellum strenue gerendum acueret. Hoc exspectandum erat non solum ab oratore reipublicae principe, quales fungebantur hoc munere laudatoris, sed a quovis homine umbratico qui illa aetate vixerit.

Quaero nunc quo tempore sit oratio recitata, aut, si ita mavultis, scripta. Neminem opinor legisse pauca illa ubi memorantur *οἱ Κορινθίων βοηθοὶ*, quin statim referret ad belli initia. Is est totius loci color. Ipse vix dubito quin respiciat auctor ad magnam illam et infelicem pugnam prope Corinthum, quae fuit omnium 17 prima.[4]) Video nullam victoriam praedicari; nam illa quae quasi furtim subdit, *τὰ ὑφ᾽ ἑτέρων δυστυχηθέντα*

---

[1]) Vide Reisk. ad Orationis finem.

[2]) Xenoph. Hellen. III. 5, 8-13. Isocr. Paneg. p. 64. A.

[3]) Hoc fortasse rectius omisissem; vide p. 192, 15-21.

[4]) Nam in priore ad Haliartum minimam partem habuerunt Athenienses. Vide Xenoph. Hellen. III. 5, 22. et ibi Schneiderum.

ἐπηνώρθωσαν, minime hanc vim habent.[1]) Video ne verbo quidem ullos alios memorari qui eo bello ceciderint; requiro mentionem rerum ab Iphicrate non multo post praeclare gestarum, quarum gloria superiorum cladium dedecus obscurare erat oratoris. Jam si mihi concedatur auctorem loqui de pugna Corinthiaca, non est quod multa disputemus. Cononis victoriam et muros refectos memorat, quae recentiora esse constat. Verum ne simus nimis curiosi; silentii rationem nullam requiramus; referamus ad nullum certum tempus; qualia sunt illa quae modo attigi de Cononis victoria? „Postquam," inquit, (p. 196, 7.) „maris imperium ad Laconas translatum est, navali proelio vicerunt, in Europam classe trajecerunt, Graecos vexarunt, expugnarunt, in servitutem redegerunt isti barbari, quos olim nos tam luculenter castigabamus." Noster scilicet, antiquum obtinens, Isocratis vestigia legit, quo ferant ne suspicatus quidem. Sed Isocrates ad universos Graecos verba faciens, et id agens ut in Persas eorum indignationem commoveat et Lacedaemoniis invidiam creet, callide facit et oratorie, qui rem coloribus pingat taeterrimis, et verbis male ominatis de industria utatur. Hic autem si apud Athenienses ista decantavisset, magno suo malo disertus fuisset. Deplorat scilicet et exsecratur homo facetus „barbarorum victoriam." Primum vapulasset qui barbarorum, non Cononis, victoriam vocasset. Deinde quid commiserant barbari? Lacedaemonios ultro bellum inferentes depulerant, quum justissime tum Atheniensibus utilissime; quibus praeterea belli suscipiendi socios pecunia sua comparaverant, muros refecerant, classem instruxerant; quos denique omni ope foverant. Quin illa ipsa victoria, quam hic tam tragice abominatur, maris imperium a Laconibus ad Athenienses transtulerat. — At fortasse barbarorum beneficia dissimulat. Fac dissimulare;[2]) num 18

[1]) Vide Schneider. ad Xen. Hell. IV. 2. 23.

[2]) Isocr. Paneg. p. 70. B. Philipp. p. 94-95. Plato Menex. p. 245. HSt.

etiam maledicet? Sed ita libuerit: num ita maledicet, ut simul patriae suae barbarorum societatem exprobret vix minus aperte quam ipsi potuissent Lacedaemonii?[1] At postea, inquies, Persae, levitate atque perfidia usi, collectam gratiam effuderunt.[2] Fecerunt sane: cur igitur hic vetus atque anceps crimen cum patriae ignominia movet, quum potuisset plaudentibus omnibus istas novas injurias exagitare? Ut brevi complectar: dum Rex in fide manebat, Atheniensis in quemvis potius invectus esset; ne postea quidem sic in eum invectus esset.

Quare omnibus perpensis hoc statuo: si Epitaphius ad belli primordia rejiciatur, necessario spurius est; sin ad sequiora tempora deducatur, maximis dubitationibus premitur.

Neque ipsas veteres historias multo melius tractat quam recentiores. Nil dico de quingentis millibus Persarum, mari advectorum et Marathone fugatorum:[3] commune id est Platoni.[4] Neque illa nimis urgebo de Isthmi[5] munitione, quam putavisse videtur (p. 194, 39.) institutam fuisse post Salaminiam pugnam: quum neque Isocrates temporum rationem per omnia servaverit.[7] Dico omnia ita permisceri, ut appareat scriptorem fuisse prorsus in historia rudem, et ista ex oratoribus uteunque corrasisse, ignarum quo quidque spectaret, securum scilicet rerum, modo verba suppeterent.

Infinitus essem, si de singulis locis disserere vellem. Sed et auditorum sagacitati quaedam sunt relinquenda, 19 et vestro taedio parcendum. Igitur ut aliquando finem

---

[1]) Omnino confer Æschin. Ctesiph. p. 90, 30. „(*Demosth.*) *ὁ μετὰ τῶν βαρβάρων ὁμολογῶν τοῖς Ἕλλησιν ἀντιπράττειν.*“

[2]) Xenoph. Hellen. IV. 8. 16. et ibi Schneider.

[3]) Reisk. ad p. 192, 27.

[4]) Menex. p 240. HSt. Vide Isocr. Paneg. p. 58. B. Aristid. Panathen. t. I. p. 122. Jebb. In Xerxis classe vecti 517, 610. (Herod. VII. 184.) unde Platonis error.

[5]) Herod. VIII. 40. et 71. IX, 7.

[6]) Paneg. p. 60. A. Vide Spohn. p. 72.

faciam; non repertum iri puto decem continuos versus, ubi non exstent sophistae manifesta indicia. Esse concedo hic illic periodum, quae decurrat ornate et numerose. Debentur illa veteribus oratoribus, quos si simpliciter compilavisset noster, nullis suis quisquiliis admixtis, melius esset de nobis meritus.

DIXI.

P. 190. l. 15. Isocr. Paneg. p. 43. c. 195
Ib. 20. Infr. p. 195. 35.
Ib. 25. Isocr. Paneg. p. 80. b. 57. b.
Ib. 26. Isocr. Paneg. p. 56. a.
Ib. 27. Thucyd. II. 41. Infra p. 192. 24. Aristid. Panath. p. 151. 19.
Ib. 28. ἄπειροι, explica e Thucyd. II. 41. *extending their enterprize to all sea and land.* Vide et 192. 23. 193, 15.
Ib. 33. Isocr. Paneg. p. 54. c.
191. 6. δικαίως ἀπώλεσαν] Vide Demosth. Phil. II. p. 71. 5. R.
Ib. 7. Isocr. Paneg. p. 51. e.
Ib. 10. Soph. Antig. 1016. etc. 1041. etc.
Ib. 15. οὐδεμιᾶς διαφορᾶς] Infra l. 38.
Ib. 19. πρότερον suspectum. ὁμονοοῦσαν, 194. 6. vel 35. ἀπαντήσαντες, 195. 2. 29.
Ib. 22. Infr. 196. 20.
Ib. 27. Isocr. Paneg. p. 52. a.
Ib. 32. Infr. 193. b.
Ib. 33. Isocr. Paneg. p. 51. d.
Ib. fin. Isocr. Paneg. p. 52. e. Panath. p. 273. e.
192. 11. ὑπῆρχε τοῖς — προγόνοις μιᾷ γνώμῃ χρωμένοις — διαμάχεσθαι. Concinnius χρωμένους.
Ib. 14. Isocr. Paneg. p. 45. c. Panath. 258. b. Plato Menex. p. 237. prop. in.
Ib. 16. „Isocr. Panath. p. 270. c." MARKL. Vide Paneg. 62. c.

196 Ib. 34. Ad Arist. Plut. 1027. Supr. 191. 39.

193. 1. *διὰ τὸν* [*πᾶσιν ὀφειλόμενον*] *θάνατον*. vel potius omnia haec dele. Ceterum confer Eurip. Suppl. 544. ed. Markl. Gaisf. Ox. Qu. an leg. *διὰ τὸ θνητόν*.

Ibid. *ἀλλοτρίας*] Isocr. Paneg. p. 58. b.

Ib. 12. An del. *Ξέρξης*? Vide ad Isocr. Philipp. p. 90. d. Sed eadem manebit difficultas.

Ib. 18. *τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον*] Isocr. Paneg. p. 58.c.

Ib. 21. *ὑπεριδών*, etc.] Isocr. Paneg. p. 58. e.

Ib. 22. *διανοίας*] Infr. 196. 15.

Ib. 31. Ambiguum: *οὓς αὐτοὶ φυλάξειν ᾤοντο*, an *οὓς ᾤοντο φυλάξειν τὴν πάροδον*. Hoc puto; sed malim *οὓς συμφυλ*.

194. 9. *προειδέναι*] Infr. 197. 42. Soph. Antig. 460.

Ib. 17. etc. Ex Æschyli Persis. [421-2.]

Ib. 21. Lysias p. 163. 40.

Ib. 30. Isocr. Paneg. p. 60. b.

Ib. 32. Ex Thucyd. I. 74. et mox l. 43.

Ib. 33. *καίτοι*. Non intelligo. *igitur* Tayl. et Reisk. An *καὶ γὰρ*, ut *τούτοις* referatur non ad Athenienses, sed ad *γνώμῃ*, *πλ. καὶ ἀρ.* Certe hoc esse videtur, epexegesis superiorum, *πλεῖστα καὶ κάλλιστα*.

Ib. 38. *κοινὴν τὴν ἐλευθ.*] Lycurg. p. 162. 12. Infr. 196. 20.

Ib. 39. *Πελοπ. διατειχιζόντων*] Isocr. Paneg. p. 59. d.

195. 20. Qu. an sensus, *τῶν μὲν* (*ἐχθρῶν*), *τῶν δὲ* (*φίλων*)?

Ib. 33. Thucyd. II. 35.

Ib. 35. *ἢ ῥήτωρ*] Isocr. Evag. p. 196. d.

196. 10. *ἐπὶ τῷδε — κείρασθαι*] Aristot. Rhet. III. 10. p. 135. 12. ed. Sylb. Lycurg. p. 154. 15. *ἐν τῷδε ἀποκείρασθαι* Lex. Bekk. p. 129. 21.

Ib. 13. *ἑτέρων ἡγεμ.*] Sup. l. 7.

Ib. 32. *τῆς μὲν αὐτῶν*, etc.] Lysias, p. 175. 12.

197. 5. *μεγάλην ποιοῦντες τὴν Ἑ.*] P. 195, 38. 196, 27.

Ib. 9. An e Thucyd. II. 40?

Ib. 29. Isocr. Plataic. p. 305. d. Thucyd. II. 44.

Ib. 43. Vide Ep. ad Hebr. IX. 27.

198. 2. Ex Iliad. M. 322. Vide ad Ciceron. pro Sext. 197 c. 20, 21.

Ib. 11. Plato Menex. p. 249. HSt.

Ineptus sensus, §. 25. §. 68. *μεγάλην*, §. 12. *ἥδοντο*, male translatum a sententia qualis §. 25. (Primo quidem putares esse positum pro *ἥδοντο τοὺς ἱκέτας διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετήν.*) §. 26. *καινῶν — ζηλοῦσθαι.* 40. *ψυχὰς ἀντιτάξαντες.* 60. sepulta *ἀρετή.* 66. *πατρίδα ἀρετήν.* 76. *ἀπέλαυσαν* (verte *profited by their valour*).

Confusio, §. 27. 63—65. §. 9. partim ad Arg. mortuos, partim ad superstites. 27. partim de Dario, partim de Xerxe. Imperitae ejusdem aut similis sententiae *repetitiones*, §. 21 et 27. 57 et 59. et multa loca in Bekkerianae edit. margine.[1]) *Ambages*, 25. 52. *Nexu* caret, §. 2. *οὔτε γὰρ γῆς.* *Centonis* species, §. 9. 27. 50. *Antithesis* inconcinna, §. 16. 33, *τῆς πατρίδος*, pro *ἐν τῇ πατρίδι.* *Verba* statim *repetit* imperite, 3. *μνήμην — μνήμαις.* 2—3. *ὑμνεῖν.* 13—14. *ἀδικούμενοι* ter. 18. *ἐλευθερία* et *νόμος.* 27—28. *χιλίαις ναυσί.* 75—76. *περὶ πολλοῦ.* *ἀπαντᾷν* 52—53. (sed forsan hoc corrupte). *Durae locutiones*, *πατρίδα τὴν ἀρετήν*, §. 66.

Loci ceteris meliores, 17—19. 47. 54—57. 75. 77—81. etsi redundant quaedam. §. 78. Homerum elegantissime *παραφράζει.*

Or. III. CONTRA SIMONEM.

Ad Areopagum, p. 100. 18—27. Oratio habita tempore belli Corinthiaci, ib. 23.

P. 97. 16. Herald. c. Salmas. p. 399.

Ib. 23. *τῶν τούτου ἐπιτ.*] Imo *αὐτοῦ.*[2]) Vide infra ad p. 122. 12.

---

[1]) Notata in locc. J. S.

[2]) [*τούτου* recte se habet; est enim *οὗτος* reus: cf. §. 28.]

Ib. 33. *πάντα τὰ ὑπὸ τ. γ.* vel dele *ὑπὸ τ. γ.*

196 98. 19. *συνθῆκαι*, *pueri meritorii.* Nil ad rem Æschinis locus (p. 23. 3.) apud Reisk. Imo ipse Æschines p. 23. 36. exemplum citat.

99. 16. *τὸ παιδίον* non esse videtur Theodotus; sed *ἀκόλουθος* oratoris.

Ib. 27. An *ἄλλως δὲ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ πεπ.*?

Ib. 43. Lege *καταγεὶς*, et p. 100. 5. *κατάξαντες*.[1])

100. 12. Lege *καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἴη εἰ* — vel potius, *καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἰ* — *ποιήσεσθε*. Supra p. 99. fin.

Ib. 13. *ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν ἢ ἐκ λοιδορίας ἢ περὶ ἑταίρας* —. Turbata videntur: ferri potest, *ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας ἢ λοιδορίας, ἢ ἑταίρας ἢ παιδικῶν* — sed suspicor cetera delenda, et legendum *ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας, ἢ περὶ παιδικῶν μαχομ.* ut Xenoph. Anab. v. 8. 4. *ἐκ παιδικῶν* ne Graecum quidem puto. An *ἐκ παιδιᾶς*, *joco in seria verso?* [*ἐκ παιδιῶν nunc legitur ex optimo codice.* G. W.]

Or. IV. *ΠΕΡΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ἘΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ, ὑπὲρ οὗ, καὶ πρὸς ὃν, ἄδηλον.*

Vide Reisk. Ad Areopagum, p. 101. 6. Defensio, non actio. ut recte Reisk. male tamen statuens cum Valesio p. 165. n. 3. Lysiae fuit oratio *κατὰ Ποσειδίππου*, non *πρὸς Ποσείδιππον*, quod hic debuit poni.

Spuriam censet Taylorus. Vide annon potius sit epitome, ut c. Theomnestum secunda. Si vere est Lysiae, vide an sit epilogus.

P. 100. l. 41. Recte Taylorus, *ἔλαβεν* — *ἀπέδωκε*, ut mox 101. 1. *ἀπέδωκεν ἃ ἔλαβεν*. Sed non videtur pactum fuisse, ut communis duorum esset serva, ante *τὴν ἀντίδοσιν*. Mox *ἀρνεῖσθαι* etc. verte, *nunc*

---

[1]) [*καταγεὶς* §. 40 Bekker e codd.; *κατάξαντες* §. 42 item Cobetus.]

infitiari se tunc concessisse, ut communis amborum esset serva.

101. 3. ἀπολαχεῖν certissime est „in sortitione *excludi*“, ut Taylorus. Sic ἀποψηφίζ. Vide Harp. ἀπολαχεῖν, Phot. v. ἴσσα.

Ib. 15. ὄστρακον ἢ οὕτως] ἢ ὅτῳ Markl. οὐ γὰρ ἂν — 199 εὑρήσομεν ὅτῳ αὐτὸν ἀ. (ὄστρ. e glossa.)

Ib. 39. Argumentum obscurissimum. Hoc video, Reiskii versionem a Graecorum sensu discrepare. Aliquando putabam, delendum προθείη (vel πραθείη). Hoc fere dicit: *Non minus illam emi, quam si pretio eam ab hostibus redemissem. Si id fecissem, non modo torquendi, sed quovis modo ea abutendi jus haberem; atque adeo in servitutem amandare possem. Nunc illa me in malum ipsa servitute gravius est datura*, etc.

102. 9. πότερον πρότερον] Pors. ad Nub. 937.

Ibid. ἂν ᾔδει] ἂν εἰδείη.

Ibid. ἀνοήτως ἂν] An *ΑΓΑΠΗΤΩC ΑΝ*?

Ib. 14. An dicitur ἧσσον (debebat R. ἧττον) ἔχειν pro ἔλαττον ἔ.?

Ibid. 25. Quid pro portentosis λόγῳ τὸ τῶν πάντων sit reponendum, non video. Sensus videtur ἀλλ' ἀθῷος ὢν τούτων πάντων, etc. *Bonus civis fui publice et privatim; at nunc in majus discrimen incidi, quam si pessimus civis fuissem.*

Or. V. ὙΠΕΡ *ΚΑΛΛΙΟΥ* (*ΜΕΤΟΙΚΟΥ*).

Publicanus, p. 103, 10., si recte capio. Forsan fuit unus τῶν ἐωνημένων τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν, ut isti p. 108, 27. vel τῶν ἐκλεγόντων, atque de ea re venit in judicium. Quod ait Reiskius p. 185. de phrasi περὶ τοῦ σώματος, non usque quaque verum est. Vide p. 110, 30. 115, 27. Andoc. Myst. p. 1, 22. 14, 17. 16, 18. Lys. p. 166, 11. collato 13. p. 167, 36. 182, 22-3.

Or. VI. CONTRA ANDOCIDEM.

Oratio habita forsan in *βουλευτηρίῳ*, p. 104. 7. sed vide p. 106. 9. et 105. 38. vide ad Andocid. Myst. p. 5. 1. — Non in Areopago, p. 104. 27. Non in *ἐκκλησίᾳ*, p. 107. 33. An *ἔνδειξις*? p. 105. 42.

Habita post reditum *ἐκ Πειραιῶς*, p. 106. 28. *οἱ Ἐλευσινόθεν*, p. 107. 13. vide Xenoph. Hellen. II. 4. 38.

Comp. Andoc. p. 5. 5. cum Pseudo-Lys. init.

Andoc.		Pseudo-Lys.
5. 23.	———	103. 33, etc.
15. 15. / 18. 1.	———	105. init.
19. 1.	———	107. 26.
4. 3 et 17.	———	105. 19.

Orationem *κατ' Ἀνδοκίδου* non esse Lysiae satis liquet: quaeritur utrum revera dicta sit, an a sophista juniore scripta. Mihi videntur omnia ita a Lysiae ingenio abhorrere, ut negem sophistam, si sophista sit, eum sibi imitandum proposuisse. Lysiae abjudicant orationem contra Andocidem Ruhnken. Hist. Oratt. p. 50. et Sluiterus Lect. Andocid. cap. VIII. Nihil suspicabatur Valckenaerius dum adversaria sua (1756) scribebat. (Falso exhibet Sluiterus ejus verba p. 177.) Neque Mitfordius, t. V. p. 121., si quis id curat. Ipse dubito an revera dicta sit oratio; non Lysiae, imo neque imitatori Lysiae, tribuendam esse, pro certo pono.

Breviter percurram Sluiteri argumenta.

I. „*Declamat, nihil probat.*" Est *δευτερολογία*, et tota referenda ad *αὔξησιν*. „*Omnia miscet.*" Consulto, in causa mala. „*Narratio alieno loco, brevissima*, etc." Nulla est narratio; vel fuit in exordio nunc deperdito, vel omnia quae ad probationem pertinebant, a Cephisio vel aliis erant occupata. Idem dictum puta de „*legibus, psephismatis*, etc." (non opposuerim locum p. 104. 5.). Locus de „*vindicta*

divina," concedo, sophistam non effugeret: sed neque verum accusatorem, neque in eo tractando, etsi longiuscule id facit, quicquam adhibet quo Atticum certe vulgus offenderetur. „*Mentio Diagorae*" nil minus quam sophistica (compara Lysiam p. 123. de ducibus ad Arginussas, Æschinem c. Timarch. p. 24. 33. Σωκρ. τὸν σοφιστὴν — Demosth. de Arthmio, etc.); 201 miror nil dixisse Sluiterum p. 188. de Batracho, Lys. p. 107. 10.

II. Errores. „*De Herma πατρῴῳ.*" Vide mea ad Andocid. p. 9. 9. „*De servo quem noluit Andocides torquendum tradere.*" Acute conjicit Sluit. p. 65. duas historias confudisse scriptorem. „*Nunquam militasse dicitur Andocides.*" Cum Ruhnkenio puto Thucydidis I. 51. Andocidem esse oratorem; neque habeo quod respondeam. „*Devotus a sacerdotibus dicitur.*" Imo veteratorie innuit scriptor, non dicit. Oratoris fraus, non sophistae error. „*Sibi contradicit*, p. 105. 18." Nil minus; vide me ad Lys. p. 132. 31. „*Iterum, quum modo dicatur Andocides dives et potens, modo a sycophantis vexatus et spoliatus.*" Hoc miror ipsi Ruhnkenio tenebras offudisse. 1. Quid ex hoc colligas nisi malam fidem accusatoris? 2. Vera, aut prope vera, esse haec potuerunt. Attulerit secum magnas opes, quas attriverint sycophantae; vixerit in periculis, „agitans multos, a multis vicissim agitatus." (Ruhnken.) 3. Locus, quo nituntur, est mutilus; sensus fuisse videtur, *divitias* etc. *jactans*. Lys. p. 107. 27.

III. „*Locutiones sophisticae.*" Corrupti loci, excepto ἀείμνηστοι Ἀθηναῖοι, vel ut Bekker Ἀθῆναι, de quo ipso dubito.

IV. „*Quis recitavit? Non Cephisius.*" Concedo. „*Non Epichares, qui dixit quae hic non leguntur.*" Oratio lacunosa. „*Non Meletus, qui ipse composuisset orationem, non Lysiae opera usus esset.*" Sed jam Lysiam missum fecimus. Deinde, quum dicat Orator

p. 105 fin., Andocidem duas ἐνδείξεις eodem tempore subiisse (nam Reiskii temeritas, ἐνιαυτῷ intrudentis, silentio est refutanda), quid si respondeam continuato judicio ambas causas esse peroratas, et hanc orationem non a Cephisio, sed in altera causa dictam?

V. „*Dictio habet nitorem quendam fucatum*, etc." Velim ullum habeat: est quidem loquax et inanis hic 202 orator, ut nullus sophista magis: sed negligentiae potius quam affectationis accusandus.

VI. „*Ex Andocide ipso efficta.*" Hoc, fateor, ambabus orationibus saepe comparatis, non ausim prorsus negare: sed in tali argumento necesse est ut eadem multis veniant in mentem.

P. 103. l. 25. *αὐτὸν τοῦτον ὑφ᾽ ἑτέρου*] Per se optimum ἑτέρου, ut p. 104. 19. Sed vide an leg. ἑαυτοῦ, ut comparetur Andocides cum impiis, qui in furorem acti sese conficiunt: eorum enim mentionem praecessisse probabile est.

Ib. 26. Optimum *κατελεῖσαι*: supple *τὸ πρᾶγμα*. *καταπροδοῦναι*, *καταδιαλλαγῆναι* (Aristoph. Vesp. 1275. [1284.]) nota. *καθομολογῆσαι* Andoc. p. 6. 37.

Ib. 27. Lege *τιμωρεῖτον*.[1]) ἐναργῶς de diis, Æschyl. Theb. 140. Arist. Equit. 1170. Isocr. Helen. 70. Si vulg. *τιμωρεῖτε* retines, verte, *reputantes vos maxime saevire in eos qui erga has deas sint impii.* Non intelligo Bekkeri *τιμωρεῖται*, nisi sit enallage numeri, *quisque vestrum cogitet se punire illos qui manifesto* etc. Si ἐναργῶς ita capi posset, videndum esset annon lateret *τιμωρητέα*. *we ought to make a strong example of* —.

Ib. 28. *ἄνθρωπον ὄντα*] Optimum: Sophocl. Œd. T. 1528. Æschyl. Pers. 822. (Ita tragici *γεγώς*.) Hemsterh. ad Plut. p. 360.

—— *ἑτέρῳ ἔσεσθαι*. Lacuna post haec verba,[2]) cujus sensus, *ἀγαθὰ ἢ κακά*, *τιμωρουμένῳ ἢ ἀμελήσαντι*. Vide p. 104. 35.

---

[1]) [Receperunt Scheibius et Westermannus.]

[2]) [Hic quoque Scheibium assentientem nactus est Dobraeus.]

Ib. 35. Post ἑορτῆς deesse verbum vident omnes. An ἥξουσιν absorptum ab ᾽ΗΘΥϾΙΝ? Vide Andoc. p. 5. 23. Sed valde displicet ταύτης τῆς ἑορτῆς et ταύτην τὴν πανήγυριν. An ista, ἕνεκα τ. τ. ἑ. exciderunt ante ἀφικνουμένους v. 33., deinde a margine huc tracta genuinas voces extruserunt?

104. 6. Post ἱερὰ lacuna in MS. Alioqui conjiciebam, imo Sluiteri est conjectura, ἱερὰ ἀνατὶ, καὶ νῦν Ἀ. ἐστιν ἐν τ. β.

Ib. 10. Lege cum Reiskio αὐτοὺς τὸν θέντα, quamvis 203 ipse vulgatam defendat. vide Soph. Antig. 454—7.

Ib. 14. καὶ ἔλαχεν, Ἀνδοκίδης ὢν, καὶ πεποιηκὼς —. Ran. 363. Θωρυκίων ὤν. Vide Porson. ad Hec. 782. p. 48. [113.] Valck. Diatrib. p. 211.

Ib. 16. Ad Porson. Adverss. p. 72.

Ib. 22. ἀλλὰ [καὶ] τῶν ἄλλων κατηγορήσει. *Hoc si dicet, nihil proficiet ad se defendendum; ad alios accusandos tali oratione uti posset.* Vide κ. Σιτοπ. p. 165. 9. Si serves καὶ, possis Anglice: *that will not prove him innocent, but others as guilty as he is.*

Ib. 24. Omittunt codd. καὶ ante ἐστε. Scriptum fuerit in codice εἰ δ᾽ ὑμεῖς αὐτοκράτορες ἦτε [et in marg.] ϟ ἐστε. Confusa videntur S et signum ϟ quo refertur nota marginalis ad verbum in textu. Vide ad Aristoph. Plut. 1194. Ita καὶ var. lectionis signum infra p. 105. 20. ut recte Reiskius. Lego εἰ δ᾽ ὑμεῖς αὐτοκράτορες [ὄντες * * * νῦν δ᾽ οὐχ ὑμεῖς] ἐστὲ οἱ ἀφ.

Ib. 30. Lege ὁμολογούντων. [*cum Reiskio.* G. W.]

Ib. 32. τοὺς νόμους τοὺς Ald. Lego οὗτος μὲν κατὰ τοὺς νόμους φεύξεται — sine τοὺς ἐξ Ἀρείου, quod e Scholio, ut ista ἢ τρ. ἐκ πρου.

105. 1. τῷ ἀπάγοντι] Lege τῷ ἀγαγόντι. Vide Thucyd. VIII. 5. fin. Aristoph. Av. 1078. ubi recte emendatur, ζῶντ᾽ ἄγῃ τις.

Ib. 4. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτὸν, ἵνα ἀφικόμενος [εἰς τὰ ἁμαρτήματα] ἐπὶ —. Vix mihi dubium quin tres voces delendae sint, ut annotatio cujusdam, qui putabat sensum esse illorum, ὑπῆγεν ἵνα etc. *illexit in nova peccata, ut veterum poenas daret.* Cf. Lycurg. p. 159. 15. Mox quid est καὶ ante δώσειν δίκην? Lego ἐ. μ. οὖν αὐτὸν αὐτίκα δώσειν [δίκην]. Nisi pro *ΚΑΙ* malis *ΗΔΗ.* Hunc esse sensum evincunt proxima, θαυμάσιον etc. Pro certo ponit Andocidem aliquando punitum iri: deinde ait, *idque* 204 *statim; quanquam hoc quidem non mirarer, si aliter caderet: nam deus non more hominum statim animadvertit in noxios* etc. Male ultima intelligit Reisk.

Ib. 5. τῇ ἐμῇ προφάσει] Frustra Sluit. φάσει. Sensus, ἐπὶ προφάσει τῇ πρὸς ἐμὲ διαφορᾷ. Angl. *an occasion.* Lysias p. 114. 43. 115. 19 et 25. 120. 36. 130, 39 et 43. 139. 37. 112. 25. 113, 29. 38. 39. 168, 13.

Ib. 7. οὔτε γὰρ ὁ θεὸς] Lege οὐδὲ γάρ. Superiora autem verte, *non mirabor, utcunque res cesserit.*

Ib. 14. ἔδησεν αὐτόν] Vitium sensit Valck. An ἀπώλεσεν αὐτόν? Certe hic sensus esse videtur. Etiam apud Andocid. p. 8. 35. eadem menda, si menda sit.

Ib. 21. ἡ δὲ σωτηρία ἀφανής. Vide ad 132. 31.

Ib. 22. An ἀπεκτονὼς οὓς — μηνῦσαι, καὶ ἐλύθη, προσεῦ. ut ἔδοξε et ἐλύθη ab ἐπειδὴ pendeant?

Ib. 24. ὥστε μηδ' ἀδικουμένῳ — ἐγγενέσθαι (vel ἐξεῖναι, εἶναι, διδόσθαι, etc.). E scholio est δύνασθαι.

Ib. 32. ἔνθεν non ferri posse puto pro ἐντεῦθεν. Lege ἐνθένδε δ'.

Ib. 34. Lege *ἈΠΟΔΡΑϹΑϹ*, ut paullo ante l. 29.[1])

Ib. 36. Vide an ἐκεῖθεν δεῦρο ἐπὶ δημοκρατίας.[2]) Utut hoc, dele εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, e vicinis male repetitum. Deinde πρυτανεῦσιν non memini pro πρυτάνεσιν, ϵ scil. male ευ lectum.

---

[1]) [Hanc emendationem praeiverat Reiskius.]

[2]) [Dobraeum sequitur Scheibius, sibi tamen ipsi hanc emendationem attribuens.]

106. 6. Recte, nisi quod servandum *κρείττων*.
Ib. 8. Lege *παρασκ. τὰ τῆς πόλεως πράττειν καὶ δημ.* ut VV. DD. Deinde dele *τισι*, quod e glossa est. Ita p. 103, 29. 117, 5. 150, 38. Genitivus, *one of, some of, part of.* Lysias p. 124, 22. 126, 10. 130. 30. 140, 30. unde defende 147, 12. contra Reisk. (Vide hic ad p. 137. 9.) 158. 6. potius accip. *ἐπιβουλεύσαντες ἦσαν αὐτῶν*, quam = *ἐπεβούλευσαν*.
Ib. 30. An *ὥστε τούτων* (vel *τοῦτον*) *ἡμῖν συναπολαῦσαι*? vel *ὥστε τοῦτον ἡμᾶς ἀπολῦσαι*? Non expedio. Mox corruptum *ἐνδεεῖς ὄντες*. Vide p. 124. 19. Exspectabam, *ipsi integri, insontes.*
107. 16. Inepte obloquitur Palmerio Taylorus, etsi σωθῆναι e MSS. Bekkerus; nempe constructionem qualemcunque e correctione reduxerunt scribae. Lege *πάνυ δὴ — αὐτὸν σωθέντα* [*καὶ τοῖς ἄλλοις ἐνοχλοῦντα. οὐ τιμωρήσετε;*] vel ad hunc sensum. 205
Ib. 38. [*θεοὺς*] *νομίζομεν*. Vox e glossa.

Or. VII. *ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥ.*

Recte titulus, *Ἀρεοπαγιτικός*. Vide p. 110. 18. *Ὁ κίνδυνος περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ τῆς οὐσίας*, 108. 31. 111, 9. *σώματος*, 110, 30. *φυγάς*. 111. 44. et seqq.

Habita circa Olymp. 96. post Pythodorum Arch. p. 109. 10. post Suniadem p. 109. 15.

P. 108. l. 25. *ἄπορος* per se bonum. Vide quae scripsi ad p. 108. 29. Malim tamen *ἄτοπος*, ob vicina.
Ib. 27. *πυνθανόμενοι*. Suspectum. An *πειρώμενοι*, scil. *αὐτῶν*. *attempted to suborn. ἐωνημένους* recte explicat Reisk. An illi *ὀπωρῶναι* dicti? Demosth. de Corona p. 314. 13. ed. Reisk.
Ib. 28. In *νυνὶ* forsan latet verbum. vide Reisk. An post *με* excidit *λε* i. e. *λέγουσι*?
Ib. 29. *ἀποδεῖξαι*] Lege *ἀπολῦσαι*, *amoliri*. Imo Graecum *ἀπολύσασθαι*, ut puto. Forsan vox delenda.

Vide p. 111. 38. et paullo ante p. 108. 25. sed me vide. An ἐλέγξαι, vel ψευδῆ ἀποδεῖξαι, vel ἀπολογήσασθαι?

Ib. 30. Omnia turbata. Ut in re incerta tento, καὶ δεῖ με ἐν ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει, καὶ περὶ — ἀγωνίσασθαι· ὅμως δὲ — διδάξαι περὶ τοῦ πράγματος ἀκούσαντας. Nisi jungenda διαγν. περὶ τοῦ πρ. ut p. 110. 18. — Imo sub ἀκούσασι latere videtur vox quaedam, qualis ἀπαράσκευον, ἐξ ὀλίγου, ἀδύνατον, ἄπειρον, etc. Ceterum conf. Andocid. de Myst. p. 1. 31. etc. An περί τε τοῦ σώματος, καὶ περὶ —?

206 Ib. 38. Lege οὐδ' εἰ πάνυ ἐνῆσαν μύριαι. ultimum Bekker. e MS.

Ib. 41. Lege ὅτι ὁ πόλεμος. Si sensus esset, *bellum solet*, dixisset γίγνεται. Verte, *illud bellum.*

109. 8. ἀφ' ὑμῶν delendum puto, e proximo ἀζημίους ortum.

Ib. 13. Excidit nota temporis, circa Proteae nomen.

Ib. 18. φανερώτερον Markl. forsan recte, ut p. 113. 25. sed fors. def. vulg. *what proof would you have?*

Ib. 21. ὥς μοι προσῆκε] Lege ὧν, vel ἧ, vel ἧ ὡς.

Ib. 23. Malim sine articulis, ἐγένετο ἀφανίσαντι, et ζημία ποιήσαντι. Sed vide lin. 27.

Ib. 27. Lege οὗτος μὲν τοίνυν.

Ib. 32. ζημίας γενομένας. Vox ζημίας, ut videtur, e vicinis huc tracta. An hic latet σημεῖα vel πίστεις? an κινδύνους? Sed lacunosus videtur locus. *Insanus fuissem*, εἰ πρῶτον —.

110. 1. τοὺς παριόντας ἢ forsan male repetita e p. 109. 33.[1])

Ib. 8. *Nicomachus.* An ille contra quem Orat. xxx? Nicomachus non ἐπιμελητής, p. 111. 3.

Ib. 10. Forsan ἦν, τούτῳ τῷ τρόπῳ μάλιστα ἂν ᾖσθά με —.

---

[1]) [Comprobavit Scheibius.]

Ib. 18. *οὕτω γὰρ*] Lege *οὔτοι γὰρ ἂν* —. Supra recte fere Marklandus, *καίτοι εἰ, ὅτε φῇς μ' ἰδεῖν. φήσας* Reisk. et Bekk. quod vereor ut sit Atticum.

Ib. 23. *πυρκαϊὰς* certissime corruptum. An latet loci nomen, v. c. *Περγασῆσι?*

Ib. 31. [*οὕτω*] *περὶ οὐδενὸς* — e superiore.

Ib. 35. Lege *ἐξόν*. [*cum Augerio.* G. W.]

111. 13. Vulgata suo loco esset optima: *in gravi causa gravia argumenta requirere.* Sed lege *μικρῶν. si in magnis talis fui, non credibile me ob tantillum lucri peccaturum.* Conclusio est argumenti de *χορηγίαις* etc. Enunties fere Lysiae verbis, p. 157. 9. *οὐ τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν ἀνδρὸς ἄνευ ἀνάγκης τε πολλὰ ἀναλίσκειν, καὶ μετὰ κινδύνου μικρὰ κερδαίνειν.*

Ib. 18. *ᾔμην.* An Atticum pro *ἦν* vel *ᾖ*? Malim *ὅτι εἶεν* — *ἕτοιμος εἴην.* Vide ad Andocid. Myst. p. 15. 1.

Ib. 19. Prorsus importunus Reiskius. *facta mea cum istius dictis comparare.* Vide p. 111. 3. 207

Ib. 20. *ἐμοὶ δὲ* etc. Excidit *ἄτοπον*, vel simile. Dele *οἱ* ante *βασανιζ.*

Ib. 29. *προσήκει* defendere videtur D'Orvill. ad Charit. p. 670.

Ib. 42. Pro *αὐτὸν* vel *αὐτὸς* cum Reiskio vel *αὐτῶν* leg.

Or. VIII. *ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΣ.*

Videtur esse excerptum, quale c. Theomnest. secunda.

P. 112. l. 23. *ἀνιαρὸν* loqui, *ἀδύνατον* tacere. Refer ad locum quendam, tragici opinor, a me emendatum. Isocr. Panath. p. 281. d. *οὔτε ἀπιστεῖν βούλεσθαι οὔτε πιστεύειν δύνασθαι.*

Ib. 24. *ἐναντίον τῆς ἐλπίδος.* Mira locutio pro *παρ' ἐλπίδα.* Quaere an *τοὐναντίον.*

Ib. 28. *κἀκεῖνος ἐπήγγελλεν* lege, ut fere MSS. apud Reisk. t. vi. p. 679. et vide ad Harpocr. v. *ἐπαγγελία.*

Ib. 29. πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διεβ. Lege αὐτοί.[1]) Deinde lacunam hic esse monet Taylorus.

Ib. 32. Lege ἐμοῦ, ταῦτα διεξίοιμι.

113. 2. An καὶ ταῦτ' οἶδ' ὅτι πρὸς τούτους τελευταίους ἐλέγετε; *Qui scirem? nam vos ista dicebatis cuivis potius, quam alicui unde scirem. Those who were likely to tell me, were the very last persons you told.* — Deinde vide an leg. κἀνταῦθα, σόφισμα καλὸν ἡγούμενοι (vel οἰόμενοι), περιῆλθ. Vide Eurip. Hec. 258.

Ib. 5. εἰπόντες ἐρήσεσθε] Legendum εἰδότες, liquet e seq. οὐκ ἴστε.

Ib. 12. προσῆγε μαχόμενον] Ulcus taeterrimum: lego, πρὸς Ἡγέμαχον. Videtur Hegemachus equum vendidisse Polycli, atque is oppignerasse, auctoribus συνουσιασταῖς, ei qui loquitur. (Vide Markland.) Is, cum in morbum 208 incidisset equus, Hegemacho redditurus erat, et suam pecuniam a Polycle repetiturus. Tolle distinctionem post ἵππον et ἵππον. Etiam seqq. corrupta. Hoc video, legendum v. 18. καίτοι ΦΩΝ γε αὐτῶν κατηγόρουν. σφίσι optime Steph. p. 115. 10. — Distingue potius, ἵππον πρὸς Ἡγέμαχον, κ. ut p. 178. 10., quomodo Polycles vendiderit equum Hegemacho atque oppignerarit. — Fingo ita rem se habere. Hegemachus Actori debebat [*totidem*] minas, quarum loco oppigneravit equum a Polycle emtum. Actor deinde ad Polyclem equum ἀναγαγεῖν volebat, atque ab illo pecuniam repetere.

Ib. 18. An in textum irrepsit varia lectio superiorum, ut leg. sit, εἰ γάρ μοι — ἦπον κακῶς συν. vel οὐ καλῶς. Sed cogitabam εἰ γὰρ ἃ μετὰ τούτων διῳκούμην, περὶ τούτων ἐμοὶ μηδὲν —.

Ib. 20. καὶ [διὰ] τοῦτο. Insertum ob ἵνα.

Ib. 25. φέρε γάρ, πόθεν ᾔδει ποτ' ἐκεῖνος, *me a Clitodico petentem, ut pro eo vectigal exigerem, re-*

---

[1]) Vel si vulg. retines, junge αὐτοὺς cum οὕς, non cum ἡμᾶς. J. S.

pulsam tulisse? non enim interfuit; alioqui probabilius mendacium excogitasset, quod ad vos deferret.

Ib. 28. Inepte Lobeck. Sensus est, *nunc tandem video, vos jam olim* etc. Herodot. III. 36. ἐπεί τοι καὶ πάλαι ἔς σε προφάσιός τευ ἐδεόμην ἐπιλαβέσθαι.

Ib. 43. Interroga post πρὸς ὑμᾶς. Ista ἔπειτα καὶ — ἐφυλαττόμην; quasi ab adversariis dicta ponuntur.

Ib. 44. τοῦ μηδὲν] Lege τὸ μηδὲν, i. e. ὥστε μηδέν. Vide ad Æschyl. Infr. ad p. 178. 13.

114. 1. Recte, ut puto, καὶ cum MS. om. Bekkerus. Alioqui lege ἔχειν.

Ib. 6. ὡς εὖνοι] Malim ἢ ὡς εὖνοι. Respondet superiori πότερον. Imo recte MS. ἀλλ᾽. πότερον ὡς, ὅτι, etc. p. 118, 12. 127, 40. 128, 9. 143, 32. 158, 13. 185, 38. 170, 25. 189, 5. (et 906, 10. ed. Reisk.)

Ib. 10. μηνύσω] Ineptum; neque melius μηνίσω, quod Bekkerus e MS. Certissime Marklandus μὴ ξυνῶ, ut supr. v. 2.

Or. IX. ῾ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ. 209

Tempus tertio anno post archontem Ctesiclem (Olymp. 111. 3.) p. 114. 30. ex egregia Reiskii emend.

P. 114. 1. 26. δι᾽ εὔνοιαν. Lege ЄΥΗΘЄΙΑΝ.[1]) εὐήθεια plerumque ponitur pro facilitate in absolvendo, ut p. 128, 15. 175, 17 et 33.

Ib. 38. Φιλίου] Φιλέου mavult Bekkerus. An Φιλίνου?

Ib. 39. ἐὰν — λοιδορῇ dele, et forsan τοῦ νόμου ἀπαγορεύοντος, e p. 115. 7. huc tracta. Saltem legendum erat ἀγορεύοντος [*cum Reiskio.* G. W.]. Sed omnia ista dele, ut statueram.

Ib. 43. τὴν γραφὴν] Lege cum Reisk. ἀπογραφὴν (vel forsan ἀναγραφὴν, vide mox p. 115. 1.). Vide ad Andocid. Myst. p. 10. 36. γραφὴ videtur poni pro quovis fere

---

[1]) [In eandem coni. ante Dobraeum inciderat Iacobsius.]

libello (Angl. *instrument*). Vide c. Agorat. p. 134. 22 et 43. Arist. Vesp. 848. *τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς*.

115. 9. *ἐντὸς* pro *ἔνδον* notandum, si bene habet.

Ib. 13. Omnia turbata. An *ἐπιβολὴν, ἐννόμως ζημιωθεὶς εὐλόγως ἂν ὤφειλον* (confer p. 115, 8. 120, 42.), *τῶν ταμιῶν δ' ἀφέντων* (vel *νῦν δε τῶν τ. ἀ.*) *εἰκότως ἂν τοῦ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένος εἴην* (vel — *νοι εἶμεν*). *εἰ μὲν γὰρ κύριοί εἰσι πράξασθαι ἢ ἀφεῖναι, ἀφεῖμαι· εἰ δ' ἔξεστι* —. Si *στρατηγοὶ* *ita fecissent, jure in aerarios relatus essem: nunc quum me absolverint* *ταμίαι*, *crimine defunctus sum. Si penes* *τοὺς ταμίας* *est absolvere, ego absolutus sum: sin illis licet quidem absolvere, at suo periculo,* (p. 115. 2.) *facile punientur, cum rationes reddent* (*δίκης τεύξ.* *poenas dabunt:* vide HSt. t. III. p. 1442. C.): *ego interim* *ἀπήλλαγμαι*. — Nunc puto post *ὤφειλον* deesse quaedam: *sin vero ipsis non licebat, at per vestrum judicium licebat, sic quoque poterant mecum agere: sed nunc crimine defunctus sum, a* *ταμίαις* *nempe absolutus: qui si jure suo id fecerunt, actum est de crimine;* *εἰ δ' ἔξεστι* etc. Nota *οἵδε*, i. e. *strategi*, unde patet sequi debere membrum, ubi *οἱ* 210 *ταμίαι* praecipuum locum habeant. (*οἵδε* p. 114, 42. 43. 115, 40. 42.) Certissime Reisk. *διδόασι δ' αὐτοὶ εὐθύνας*, nisi *λ̥* i. e. *λόγον* mavis.

Ib. 22. Confer p. 172. 35.

Ib. 29. *ἐξ ἅπαντος τοῦ λόγου*] Dele *τοῦ*. Ita intrusus artic. p. 114. 24. Vide Markl. infra 115. 40.[1])

Ib. 31. *τοῦ δικαίου*] Si vox Attica, possis *δικαιοῦν*, i. e. *τιμωρῆσαι*. Sed *δικαίου* e proximis petitum. An simpliciter delendum *τοῦ δικαίου*? An *τοῦ καταδικάζεσθαι*? Possis *πλείονος* cum Schotto. Male Reisk., si eum intelligo.

---

[1]) [Et hic et in sequenti coni. Turicenses Dobraeum secuti sunt.]

Ib. 33. *ἀπολογήσασθαι*] An *ἀπολογίσασθαι*? *disserere, exponere*. Vide quae scripsi ad Psephisma de Antiocho. Alia ratio loci p. 180. 18. Eurip. Bacch. 41. Lys. p. 164. 26. — Sed vide utrum actio fuerit ex eo genere, ubi vel actor vel defensor necessario erat mulctandus; quomodo recte habebit *ἀπολογήσ*.

116. 6. [*με χρὴ*] *διανοηθέντα*. E scholio.[1])

Or. X. CONTRA THEOMNESTUM I.

Habita vicesimo anno post reditum plebis, i. e. Olymp. 99. 2. Vide p. 116. 27.

P. 116. l. 18. *οὐκ ἐξὸν*] Taylorum miror, ineptum illud *ἀξιῶν* rursus inculcantem p. 715. Vide Dinarch. in Aristog. p. 105, 11. 106, 32. Pseudo-Demosthen. c. Aristog. i. p. 771, 4. 781, 10. 792, 8. c. Theocrin. p. 1322, 11.

Ib. 24. Lege *καὶ ἡμῖν*, *ejus liberis*.

Ib. 30. *οὐκ ὀρθῶς*] Deest *ὀρθῶς* in Epitoma, p. 119. 9. An *οὐκ ὀρθῶς ἂν ὑπολάβοιθ' ὡς* —? An *οὐκ ἔσθ' ὅπως*?

Ib. 40. An ex Epitoma p. 119. 13. supplendum *ὅτι* [*ὅσοι ἀπεκτόνασί τινας, καὶ ἀνδροφόνοι τῶν αὐτῶν εἰσί· καὶ*] *ὅσοι ἀνδροφόνοι εἰσὶ, καὶ ἀπεκτόνασί τινας*. Non cum hoc loco comparandus loc. p. 125. 23. qui mendosus est. Vide ibi.

117. 3. Primo leg. *εἴρηται*, non obstante *εἴποι*. Infra ad p. 150. 3. (Porson. ad Phoen. 91. et marg.) Revera hoc dicebat lex, p. 117, 18. 119, 19. Si serves *εἴρητο*, *si dictum fuisset*, bonus sensus evadet, transpositis *ῥῖψαι* et *ἀποβεβληκέναι*. Sed huic mutationi adversatur Epitome. — Deinde deleta var. lect. (nisi sit scholion) lege *ἐξήρκει ἄν σοι λέγοντι ὅτι οὐδέν σοι μέλει* (vel *μέλειν* sine *ὅτι*). C. Alcib. 145. 1. recte *εἰ* — *ἐστιν* — *τῶν δὲ* — *ἔσται*. 211

[1]) [Dobraei sententiam suam fecit Rauchenstein: v. Scheibium.]

Ib. 15. Malim *οὐκοῦν — τὸν δόξαντα κτεῖναι φάσκειν ἀνδροφ.* et deleverim *τὸν φεύγοντα. Ergo non licebit per Theomnestum, ut dicamus eum ἀνδροφόνον, qui caedis erit damnatus.* Inepta Reiskii et Bekkeri lectio, quia se vocat *ἀνδροφόνον* reus, ipso legis vocabulo (vide Taylor. ad orationis initium), quod cum oratoris sententia e diametro pugnat. Potuissent utcunque *ἄ. ἂν εἴη τὸν φεύγοντα ἀπολογεῖσθαι, οὐ φάσκοντα* etc. Nam semel *δόξας κτεῖναι*, qui potest *ἀποφεύγειν*? — Nunc potius credo ante *φάσκοντα* excidisse verbum: *non licebit eum* (sacris prohibere, morte dignum dicere, etc.) *φάσκοντα.* — Refer *φάσκοντα* non ad damnatum, sed ad eum qui damnatum pro *ἀνδροφόνῳ* habet.

Ib. 37. *τῇ θύρᾳ*] Vide VV. DD. ad Arist. Eccles. 420. Isaeum Philoctemon. p. 60. 19.

Ib. 38. An *ἔνδον τοῦ κλέπτους ὄντος*? Solon usus verbo, Pollux VIII. 34.

Ib. 41. An ad legem pertinent, quae supra p. 94. 38.?

Ib. 43. *σιδηροῦς.* Æschines c. Ctesiph. p. 77. 25. Aristoph. Acharn. 490. [466.]

118. 3. Lege *ἀκούσαντι τὸν πατέρα* — vel *ἀκοῦσαι.* Vox deest in Epitome p. 119. 27. An *ἔστι, ζῆν ἀκούσαντα* —?

Ib. 5. *γνώμην* servat Epitome, p. 119. 27. An *eo animo esse in patrem?* id enim valent verba. An possunt verti, *tanti facinoris in patrem admissi conscius?* Vide p. 146. 37.

Ib. 8. *ὡς καὶ ὑμεῖς ἴστε* Epit. 119. 28.

212 Ib. 10. *ὄντος ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος*] Verba sonant, *ego vos accusare possum;* sed sensus est contrarius. Exemplum notabile locutionum, ubi in re mutua nil refert, utrum dicas *τῷ ᾱ πρὸς τὸν β̄*, an, *τῷ β̄ πρὸς τὸν ᾱ. πρός τινα*, c. Eratosth. p. 120. 17—19. Agorat. p. 138. 23—24. p. 137. 29. et Reiskii notam. C. Alcib. I. p. 139. 35. *πρὸς τοὺς*

πατέρας ἡμῖν διαφορᾶς ὑπαρχούσης, i. e. *τῶν πατέρων πρὸς ἀλλήλους*. vide Reisk. p. 149. 42. (Vide ad p. 150. 38.) 146. 32.

Ib. 24. *πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους κινδ.* Inepte. *μεγάλους*, Markl. Malim *καλοὺς*, ut Demosth. Olynth. III. fin.

Ib. 29. *ὑπὸ τῶν παίδων ἀνῃρῆσθαι* forsan leg. ex Epit. p. 119. 39.

Or. XI. CONTRA THEOMNESTUM II.

Oratio Secunda contra Theomnestum est mera Epitome prioris a studioso quodam facta, ut monent VV. DD.

Or. XII. CONTRA ERATOSTHENEM, XXX virum.

Non in Areopago habita, vide p. 126. 24. Habita, ut videtur, recenti plebis reditu.

P. 120. l. 20. *ἀφθονίας οὔσης*] Si sana vox est, sensus, *ἀνεπιφθόνου ὄντος, cum major concedatur accusanti venia in privata quam in publica injuria.* Sed an ita unquam locuti sint, dubito. *φθονῆσαι*, vide ad p. 150. 38.

Ib. 33. Recte, ut puto, Marklandus, *τραπέσθαι· τοιαῦτα* — sine *καί. quum, inquam, dicerent* —

Ib. 36. Levi negotio sat bonum sensum efficit Marklandus: sed, quum optimus MS. det *π. δὲ τὴν πολιτείαν*, et alius omittat *μὲν*, nescio annon coaluerint duae lectiones, nempe *τὴν πολιτείαν πένεσθαι*, et *τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων*. Passim in hac oratione *ἡ πολιτεία*, et *ἡ ἀρχὴ*, pro factione rerum tunc temporis potiente. Sed fere malim, *π. δὲ τὴν πολιτείαν γενέσθαι τὴν* 213 *ἀρχὴν* * * * *δεῖσθαι χρ. se eo ipso consilio* (de *τὴν ἀρχὴν* adverbialiter sumto vide me ad Plutum 918.)

constitutos, ut aliena raperent. Lacuna forsan implenda. διὰ τὸ, quod compendiose scriptum excidere potuit ante δεῖσθαι. πόλις, πολιτεία. vide infra ad p. 125, 21. 126, 13. 186, 34. 187, 33.

Ib. fin. Quaerit Marklandus, „Quomodo concilianda cum Demosth. (pp. 609. 651. ed. R.) dicente, neminem domi comprehensum?" Vide an de πολίταις ille loquatur, Lysias de μετοίκοις. Atque ita Mitfordius cap. 21. §. 2. not. 19.

121. 40. ᾤοντο κτίσασθαι] Lege κτήσεσθαι.

122. 10. ἀτίμους [τῆς πόλεως] κατέστησαν] An varia lectio superiorum lin. 6. τῶν πολεμίων?

Ib. 12. ἥκουσιν ἀπολογησόμενοι] Clare hic per pluralem designatur Eratosthenes, i. e. hic et ejus socii. Sed locus p. 124. 3. seqq. difficilior. Etiam ibi sensum esse suspicor, *Miror Eratosthenem, qui illos* (Theramenem, opinor, innuit) *defendere sustinuerit.* Quod si ita est, non opus est lacunam fingere cum Tayloro. — Male: an leg. αὐτοῦ, lin. 4.? Locus p. 124. 3. sanus est apud Bekkerum, et de Eratosthene intelligendus: modo novum caput ne inchoetur, et verba πολλάκις — ἐπαινεῖν, referantur ad defensores Eratosthenis. Numeros studiose permiscet Lysias, ut innuat, causam unius Erat. esse causam omnium xxx. vide p. 123, 36. 125, 3. In p. 128, 2. de reo agi puto, atque ideo legendum τῆς αὑτοῦ πονηρίας. (De αὐτοῦ, τούτου, vide ad p. 97, 23. 137, 9.)

Ib. 23. Malim, ἵνα ἀποθάνωμεν, ἢ μὴ ἀποθ. Nisi potius cum Bekkero constituas.

Ib. 32. πίστιν] Supra ad Andoc. Myst. p. 9. 32. Nota ἐν. Vide Herod. VII. 211.

Ib. 33. Suspicor legendum, ἔπειτα τῷ εἰκὸς προσταχθῆναι, ὅστις — MS. apud Bekkerum τῷ οὐ πιστὸν εἰκὸς, nempe {οὐ πιστὸν / τῷ εἰκὸς} scholion scil. οὐ πιστόν. *how is it likely, that it would have been enjoined to one who —.* Vide Reisk. Vide Aristoph. Acharn.

214

703. [668.] Thesm. 846. [839.] Neque est quare objiciatur quater repetita vox εἰκὸς, quum in ea re negligentior sit Lysias, neque vi careat hoc loco. l. 30. 34. 36. εἰκότως 40.

Vide an, ὅστις γε ἀντειπών τε —. De γε vide Pors. Praef. Hec. p. XLVIII. ed. Cant. [46. ed. ult.] Deinde, si post ὑπηρετῆσαι deessent ἢ τὸν ἀντειπόντα, nemo requireret. Sed in Lysia non nimis anxii esse debemus.

Ib. 38. ἰσχυροτέρα ταύτης leg. cum Reiskio, vel potius αὐτῆς delendum. Vide an ortum sit ex αὐτοῖς varia lectione, neque illa mala, pro αὐτῷ mox seq. bis.

Ib. 42. Locus turbatissimus. Codice Bekkeriano juvante, proxime ad Reiskii mentem, tento: καὶ μὲν δὴ — ὁδῷ, σῴζων αυτὸν δῆθεν (potius σῴζων γε αὑτὸν), καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα ποιῶν, συλλ. ἀ. vel (sine δῆθεν) ὡς φησὶ, ποιῶν. Amovet orator excusationem Eratosthenis.

Ib. fin. εἰ χρὴ τούτοις] Lege τοῖς cum Reiskio quamvis argutante. Vulgata enim hoc dicit: *illis irascebamini, qui* etc. *at, si Eratostheni et ejus sociis nunc parcetis, multo magis iis, quos dixi, ignoscendum fuisset.* Sed melius τοῖς. *si cuiquam ignoscendum, qui* etc. potius illis quam Eratostheni ignoscendum est. Malim ὠργίζ. cum Marklando. Imo servandum ὀργίζ. nisi insuper legas εἴχετε pro ἔχοιτε. Vide p. 184. 20.

123. 2. καὶ καταλαβοῦσιν. Malim ἢ κατ.

Ib. 4. βουλομένων non damno; vide Reisk. sed vide an βουλόμενον σῴζειν, vel σῶσαι, quorum utrumvis elabi potuit ante οἷον.

Ib. 6. Recte Marklandus. τοῖς μ. δικαίως ἀποθαν. Facete Reiskius Lysiae antitheta objicit, cum Marklandi lectio sit etiam magis antithetica. Antitheton, δικαίως — ἀδικοῦνται, vide ad 179. 10.

Ib. 11. Lege πάντα κακὰ et πάντ᾽ ἀγαθὰ sine articulis. Ita sine artic. p. 125. 23. bis. Solennis error; vide Porsoni Aristophanica, ad Plut. 1122. Ran. 304. Infra p. 124. 5.

215 Ib. 13. *τί ἂν ποτ᾽ ἐποίησας* legendum. Deinde valde suspicor lacunam esse: *φέρε δὴ τί ἂν εἰ * * * καὶ* — *let me put a case. What would you have done, if * * and you were his brother* —.

123. 25. *τηρουμένους* Ald. (*τηρομένους* apud Taylorum forsan est typographi.) Eleganter Canterus *τειρομένους*, sed nimis grave verbum: deinde perit oppositio, quae optima est inter ᾽*φήσετε* et *τιμωρουμένους*. Recte, opinor, Marklandus, *τιμωρουμένους*. Exspectasses *τιμωροῦντας* potius, ut c. Agorat. init. Sed ob eam ipsam causam media voce usus esse potest Lysias. (Vide Porson. ad Med. 264. de *γῆμαι* et *γήμασθαι*.) Verte, *by putting themselves in your place, and punishing the 30 as if they had injured them and not you*. *τιμωρεῖν ὑπέρ*, c. Agorat. p. 129, 40. 133, 28 et 31. 134, 26. 138, 33 et 35. 139, 5. *τιμωρεῖσθαι ὑπέρ*, p. 136. 40.

Ib. 27. Cum Reisk. vocem elapsam suspicor. An *τοὺς νεκρούς*?

Ib. 28. *ἰδιῶται ὄντες*] Respicitur, ut opinor, Eratosthenis desertio tempore cccc virorum, p. 124. 6.

Ib. 37. *μηδὲν ἀπολογοῦνται* Reiskius; sed tum oportet *οὐδέν*. Notanda inprimis constructio; si vel *οὐδὲν ἀπολογοῦνται*, vel *λέγοντας* — *ἐξαπατᾶν* — *ἀποδεικνύντας*, omnia sine offensione essent, neque Reiskii supplementis esset opus. Multa de hac re alibi scripsi: commodum recordor loci Demosth. p. 176. 21. ed. Reisk. qui omnia foedissime turbat. (Recte explicat Dionem Chrysost. Orat. VI. p. 201. n. 21.) Ceterum miror Marklandum offendi verbo *ἐξαπατᾶν*, quod est omnium maxime proprium: vide modo Dem. F. Leg. p. 370. 21. ed. Reisk.

124. 2. *ἀλλ᾽ οἷς*] Mirum ni recte Taylorus *ὅτι*. *οἷς*, an = *σφίσι*.

Ib. 3. Vide ad 122. 12.

Ib. 26. τοὺς ὅρκους, εἰ ἐσωφρόνουν] Optimum per se; sed e superiori καίτοι εἰ ἐσωφρ. repetitum. Nisi prorsus delenda, potius εἰ εὐσέβουν, vel εὐώρκουν.

Ib. 29. ἄλλων] κακῶν MS. quod verum puto. Neque euphemismus quaerendus. 216

Ib. 32. Etsi tempora passim variat Lysias, hic fere malim, CICIN. Deinde pro τἄλλ᾽ ἤθη ὑπὸ conjeceram τὰ ἄλλως ὑπὸ, ut Aristoph. Acharn. 114. Sed praestat τὰ ὑπὸ cum MS.

Ib. 39. Specie leve, re maximi momenti, τοίνυν pro τι, quod e MS. Bekkerus. Sensus, δειξάτω οὖν ὡς οὐχ ὑπὲρ Θηραμένους ἀντεῖπεν. Pro istis autem, ἐν τῷ λόγῳ, timide propono, ἔργῳ ἢ λόγῳ. Vulgata vertenda, *caveat Eratosthenes, ne ex ejus defensione manifestum fiat, eum ulla in re xxxviris contradixisse.*

Ib. 45. ὡς ἀμφότερα ταῦτα *ostendam*] An per quandam appositionem, quasi esset ἅ? *as I shall prove both things*, i. e. *as I shall prove; I mean, I shall prove both things.* Alioqui facile καί. ו et ب ubivis permisceri notum.

125. 2. ὁπότεροί μοι ταῦτα πράξουσι] μοι om. MS. An ὁπότεροι μέγιστα πράξουσι? vel τὰ μ. Vide Arist. Av. 801. Eccles. 104.

Ib. 6. Ἐλευσινάδε. Vide Xenophont. Hellen. II. 4. 8—10.

Ib. 10. ἔδοξαν] Verte, *that things would turn out as both sides had expected.* Deinde possis Πειραιῶς, ὡς κρ. Sed vulgata lectio nihilo deterior. *quum vicissent, pepercerunt* (pacem scil. sperantes).

Ib. 17. Manifesto leg. ἐπειδὴ αὐτοὶ εἰς cum Markl. Neque minus certum del. ἢ post Πειραιεῖ. Oppidanis auctores fuerunt belli acrius gerendi contra Piraeenses.

Ib. 21. λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν] An ultima nata ex scholio καὶ τὴν πολι (i. e. πολιτείαν)? Supra ad 120. 36. C. Philon. p. 188. 9. ἐὰν — λάβωσι τὴν πόλιν. Quare nil muto.

Ib. 23. Sensum vidit Reiskius, sed nimius est, ut solet. Non mihi liquet de ipsis Lysiae verbis; sed fere malim. *δῆλον* (*ἦν* vide an del.) *ὅτι, εἰ μὴ ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον, ὑμεῖς ἀδίκως· οὐ γὰρ δὴ* —. Satis liquet *οἱ τριάκοντα* non poni posse in eadem periodo post *ἐκεῖνοι*. Sed vide an pro *οἱ λ'* legendum *οἱ δὲ*, qui Atticismus e MSS. et alibi restitutus a Bekkero, p. 140. 12. 141. 29. 142. 23. Vide ad p. 172. 25. et in fronte Matthiae. Gr. c. Diogit. p. 906. 13. R. *ἐκείνου μὲν — τῷ δέ*. Isocr. Antidos. §. 77. *ὅτι, δέον* etc. *οἱ δὲ* —.

217

Ib. 25. *ὅτι Φείδων*. An in eo est orator ut Phidonem, Eratostheni sc. advocatum, infidum reddat? Facile expedias legendo *Φείδωνι — Ἐρατοσθένης*, ut scil. *αἱρεθεὶς — καταγ.* sint in parenthesi: [sed] praestat delere. Deinde *τοὺς μὲν κρείττους αὐτῶν* minime sollicito; etsi inepte explicat Reisk. quasi *ἀμείνους*. Verte *potentiores* (*μεῖζον δυνάμενοι*, v. 20.) Sed cogitabam annon *χειρίστους*, *saevissimos*, quos e Xenoph. fuisse constat Critiae satellites. Imo vero, quid si *τοὺς μὲν μετὰ Κριτίου*? *τοὺς μὲν Κριτίου ἑταίρους, στασιώτας*, etc.

Ib. 34. *καὶ πόλεις ἐπάγοντες* certissime est retinendum. Opponitur superiori *πάντας ἀνθρ.* i. e. *ἐπικούρους* (sive, ut Dem. dicere solet, *ξένους*). Illi erant milites conducticii, alius aliunde collecti: hae, civitates publice foedus ineuntes. Sed quaenam illae? Puto Atheniensium quaedam tributariae urbes et insulae, quas *πόλεις* eximie dici notum est. *ἐπίκουροι* p. 129. 3.

Ib. 40. *ὡς πλεῖστον*. Si sensus esset, *as much* (i. e. *often*) *as possible*, oporteret *πλεῖστα*. Sed lege *πλείστων*, scil. *μαρτύρων*. et sic Reisk.

Ib. 43. Lege cum Marklando et Tayloro, *ἀπολογήσασθαι — ἐκείνῳ*. Ineptius quam dici potest, *Θεμιστοκλέους καὶ Θηραμ.* legit Marklandus, quasi revera dixisset Eratosthenes se Themistocli et Therameni amicum. Comparatur Theramenes cum Themistocle, non ambo

cum Eratosthene. Recte locum vertit Reiskius t. vi. p. 466.

126. 13. Theramenes, dum a cccc colebatur, πιστὸν ἑαυτὸν τῇ πόλει παρεῖχεν. Magno suo malo ita locutus esset orator. Sensus procul dubio, *fidus fuit cccc viris*. Lenissime potes, τῇ πολιτ i. e. πολιτείᾳ = τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι; *the* (then) *government*. 213 Vide p. 120. 36. apud Bekker. et me ibi. Sed facile oriri potuit τῇ πόλει ex inepta glossa.

Ib. 13. πρᾳοτέρους] Sententia requirit, *majoris fieri quam se*, ut monent viri docti. Vide Thucyd. viii. 89. κατ' ἰδίας δὲ φιλοτιμίας etc. Qu. an πρότερους hoc sensu dicatur. Lysias p. 919. ed. R. ἀμφότερα τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ὤν. νόμων, Eur. Or. 481. ἡμιεκτέου, Arist. Nub. 643. Cogitabam πικροτέρους, i. e. *plebi infensiores*, quod vere dictum iri patet e Thucydide; sed nil dicturus esset Lysias quod Therameni faveret. An πιστοτέρους? vel λαμπροτέρους.

Ib. 14. τούτων ἀκροᾶσθαι] An αὐτῶν, i. e. cccc viris? Nam si *redit ad Theramenem et patrem*, ut Reiskius, oporteret τοὺς συνάρχοντας, non τὸ ὑμ. πλῆθος. Legendum opinor pro τούτων, τῶν ῦ, i. e. τῶν τετρακοσίων. ῦ excidit ob ν, deinde τῶν mutatum in τούτων. Quin e compendiis ratio peti potest τ̃ῦ et τ̆τ̃.

Ib. 20. αὐτὸς ἐπαγγ. αὐτὸς ἀ. Æschylus apud Platonem, Rep. ii. p. 391. 29. Bas. (Butler. t. viii. p. 35.)[1])

Ib. 30. Pone comma post πρᾶξαι et ἐπαγγελλ. ut constructio sit ταῦτα πρᾶξαι, περιελεῖν, per appositionem.

Ib. 35. ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτηρήθη] Manifesto legendum vel ἐκείνων vel αὐτῶν — μετεπέμψαντο. Posterius malim, ut doli auctor sit Theramenes (vide c. Agorat. p. 130. 35.),

---

[1]) Ψυχοστασία. Fragm. i. J. S.

quod et e Xenophonte II. 2. 16. probabile est; i. e. communicatis cum Lysandro consiliis.

Ib. 38. Philochares et Miltiades. Quinam illi? exsulesnte

Ibid. περὶ τῆς πολ. Recte hic adest artic. (recte abes? mox p. 127. 5. bis. Thucyd. VIII. 53. p. 212. 2. 3. ed. Bekker. ut in locis apud Porson. ad Eurip. Hec. 1161. p. 72. ed. 1808. [141.] περὶ εἰρήνης lege c. Agorat. p. 130. 17. Cum artic. recte c. Agorat. p. 130. 23. 219 (forsan p. 130. 29.) 131. 17. 134. 10. ἀγωνισ. τῆς ξενίας, p. 135. 20.) Verte, *the projected constitution.* vide lin. 42. ubi recte olim ἀπέφαινεν.

127. 5. περὶ etc. ὑμῖν ἔσται [ὁ λόγος]. Omittunt MSS. recte, ut puto: vide mea Aristophanica ad Vesp. 478. et ad Isocr. Euthyn. p. 402. b.

Ib. 15. τοῖς φεύγουσι] Exsules, opinor, a Lysandro restitutos (vide p. 104. 23.): nam si pacis auctor fuit Theramenes, illorum restituendorum auctor fuit. Sed quid istud, οὐδὲν φροντίζων δὲ Λακεδαιμονίων? Ut potest, vertit Reiskius t. VI. p. 470. Vix Graeca pro, *nihili faciens Lacedaemoniorum in ea re operam.* Nisi οὐδὲν omitteret MS., legerem, οὐδὲν φροντιζόντων Λακ. *sibi, Lacedaemoniis nil tale conantibus, deberi, quod rediissent exsules.* Nunc nihil decerno. Intelligerem, φρονῶν δὲ τὰ τῶν Λ. *taking the part of, siding with*, λακωνίζων, sed hoc alienum.

Ib. 18. πίστεις αὐτῷ (vel αὐτοῖς) ἔργῳ δεδωκώς] Lege αὐτὸς, et vide ad Andocid. Myst. p. 9. 32.

Ib. 22. κατέλυσε] Verte, *everterat*, nempe socio Aristocrate, Thucyd. VIII. et Lys. p. 126. 15. Si cum Reiskio accipis, *id agebat ut everteret* (de quo nihil statuo), legendum erit κατέλυε. Sed non omisisset Lysias δεύτερον, vel πάλιν, vel aliquid certe ejusmodi.

Ib. 24. παρόντα et ἀπόντα opp. Demosth. Olynth. III. p. 33. 26. R. Pindarus ἤρατο τῶν ἀπεόντων, de Coronide Pyth. III. 34.

Ib. 32. *κατηγορεῖτε*] Sive indic. sive imper. non intelligo. An *καταγνῶτε*? — Imo recte *κατηγορεῖτε*, nisi vis *συγκατηγορεῖτε*. Quasi dixisset, *χρὴ ὑμᾶς μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ κατηγόρους γενέσθαι.* Sed tum ineptissima erunt quae sequuntur, *οὐκ ἐξ ἴσου*, nisi aliquid excidit post *καὶ δικαστής*. Forsan *καὶ δικαστὴς καὶ νομοθέτης*, ut c. Alcib. I. p. 139. 41. *μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ νομοθέτας.*

Ib. 35. *τῶν γινομένων*] *κρινομένων* Reisk. imo *ἄκριτοι* mox dicuntur. Non liquet. Mox lege, *καὶ οὗτοι μὲν* —. Ceterum recte Markl. *ὁ αὐτός*. Demosth. Phil. I. p. 53. 21. R. *τοὺς αὐτοὺς α. στρατιώτας*, etc. 220 Alia ratio Ol. II. p. 24. 24. Vide Dem. p. 10, 12. 36, 26.

Ib. 39. *δίκην τὴν ἀξίαν.* An del. *τήν*?

128. 3. Si servas *δ'* post *τοσοῦτον*, pone notam interrogandi post *πεπίστευκεν*.

Ib. 4. An *ὧν ἄξιον ἐπιμεληθῆναι, ἀμφότερα ἐνθυμουμένους*?

Ib. 5. Lege *ἐδύναντο*, *potuissent*, cum Marklando.

Ib. 7. An *ποιεῖν* [*ἐξεῖναι*] *ὅ τι ἂν* —? Nam *ἄδειαν* cum *πεπραγμένων* jungi frustra negat R. Thucyd. VIII. 64. *ἄδειαν τῶν πρασσομένων*. Simile Lysiae p. 917. R. *ἐξουσία τῶν πεπραγμένων.*

Ib. 15. Lege *διὰ τὸ ὑμέτερον πλῆθος*. *plebem.*

Ib. 19. *πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας*] Primum quare *ἔχουσι* potius quam *εἶχον*? Deinde sensus poscit, *non amplius inimicis erant timendi:* verba potius sonant, *nullam amplius poenam sibi timent ab inimicis. τιμωρίαν, δίκην*, etc. *λαβεῖν, κομίσαι*, etc. *παρὰ τινὸς*, p. 123, 33. 126. 33. et similia, notissima, sed aliena. *ἡ παρὰ τῶν θεῶν τιμωρία*, p. 229. 14. Postremo, quare *ἐχθρῶν* generaliter? quare non *τούτων*? Mutilum esse locum suspicor. Post *ἀπώλεσαν*, vel *βίον*, sequi potuit, *horum scelera punire non potuissent: atque omnes, etiam nocentissimi, semel defuncti*, *πέρας ἔχουσι* etc.

Ib. 25. *τῶν ἄλλων Ἑλλήνων*] Non absurde vocem *Ἑλλήνων* habet suspectam Marklandus: vide mea Demosthenica ad F. L. p. 362. 20. Neque tamen prorsus damnare ausim.

Ib. 39. *ἐκ τῶν πραγμάτων*] Si sanum est, quod non nego, intelligo, *ἐκ τοῦ πράττειν τὰ πράγμ.* Vid. p. 135. 18. Nos, *by meddling with politics:* vel, eodem sensu, *by politics.*

Ib. 43. *εὔνους ᾤοντο εἶναι*] Malim *ε. ᾤ. δεῖν εἶναι. thought you ought to be much obliged to them.* Si esset *εὖνοι*, utcunque vertere posses, *thought they did you a mighty favour.*

129. 24. Isocr. Plat. p. 305. fin.

---

221 Or. XIII. CONTRA AGORATUM.

Oratio luculenta, sed glossis scatens, et hic ibi lacunosa, ut sunt reliquae.

Tit. *ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ*] Imo, si Polluci fides (viii. 49.) *ἔνδειξιν* describenti, nullus locus est hic *ἐνδείξει*: quum in jus raptus sit ab xi viris Agoratus per *ἀπαγωγήν*, p. 137. 42. etc.

P. 130. l. 10. *καὶ διότι*. Markl. *δή*, forsan recte; sed *ΔΗ* forsan ex *ΔΙ* natum, vel etiam *διότι* potuit esse e scholio.

Ib. 12. *ἥδιον condemnabitis.* Mire dictum: exspectasses *δικαιότερον*, ut in ipso orationis fine. Sed confer *τὰ ἥδιστα*, p. 134. 42.

Ib. 19. Lege vel *μάλιστ᾽ ἂν ἐν* — vel *καταστήσεσθαι*.

Ib. 40. Prope verum Reisk. Verte, *because he did not come to pass the night at his post.* verbum militare. Dicebatur eadem res *ἐκκαθεύδειν*, Xenoph. Hell. ii. 4. 24. Vide Andocid. de Myst. p. 7. 9.

131. 1. *ὥς γ᾽ ἐδήλωσαν*. Dele *γ᾽*.

Ib. 2. Nil deest. *ἥν* = *οἵαν*.

Ib. 9. Lege *οὐκ ἂν ἔφασαν* vel *ἐπιτρέψειν*, et p. 134. 4.
Ib. 17. *εἵλοντο*] Mira locutio: an *προείλοντο*?
Ib. 23. *πράττοντες*] dele cum Reiskio.
Ib. 24. *πιστότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιτο*] Dele *ὑπο-* ex *ὑμῖν* natum; et verte, *that the thing might appear.*
Ib. 25. Lege *ЄΙCΠЄΜΠ.* [pro *ἐκπέμπουσι.*] [1]) Deinde, *τὴν πρὸ τῶν λ' βουλεύουσαν* dele; nescio an et mox leg. *ἡ δὲ β. διεφθ.* sine mediis; quin et tertio loco *τὴν ἐπὶ τῶν λ'* suspecta habeo. Vide ad 133. 8.
Ib. 33. *μὴ προσέχητε* voluit Bekkerus. Defendi posset lectio *τ. οὖσιν α. τ. νοῦν προσέχητε*, vertendo, *hear them, bearing in mind that they are* —. Dem. F. L. p. 450. 15. ed. R. *οὕτως οὖν ἀκούετε αὐτοῦ ὡς πονηροῦ* etc. Sed recte *μὴ πρ.* Bekkeri MS. *pay no attention to them*, i. e. *set no value.*
Ib. 40. Cogitabam *ποιήσασθαι; ΨΗΦΙCΜΑ. ἐπειδὴ τοίνυν* — ut media sint e var. lect. Sed nunc recte puto statuisse Reisk. t. vi. p. 688. et Bekkerum. Ceterum confer p. 132, 14. et 135, 5. 222
132. 1. *προσήσεσθαι*] Non arcessendum ex Aristoph. *προσίεταί με* ad vulg. defendendum; hoc enim esset, *would not consent to take*, (i. e. *themselves to take*). Recte emendant *προήσεσθαι.*
Ib. 7. *δύο πλοῖα* [*Μουνυχιᾶσιν*]. Dele.
Ib. 15. Verte, *and yet there was surely a great difference between your situation and theirs.* Nusquam magis gliscit Reiskii rabies, quidvis sollicitantis.
Ib. 23. Vide an leg. cum MS. *αὐτὸ τὸ ψ. τοῦτο τῆς β.* sed ob ambiguitatem malo cum Reisk. *σοῦ τὸ τῆς.* Vide p. 134. 18.
Ib. 28. *ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη τοῦ — ἐγένετο*] Usitatius *ἀρχὴ δ' αὕτη.* Sed accipe *τοῦτο δ' ἐγ. ἀρχὴ* —. Vide p. 123. 33. Vide Demosthenica, ad Cherson. §. 10. *ταύτην εἰρήνην putant.*

---

[1]) Vide ad Theophrast. x. 8. supr. p. 161. J. S.

Ib. 31. *πλειόνων αὐτὸν* certissimum est; sed vix puto *ἐργάζεσθαι αὐτόν*. Posteriore loco *αὐτὸν* deleri malim, ut e margine, ubi erat pro correctione prioris (poteras *ἐργάζεσθαι, οὗτος δ' οὐκ ἐδ.*). Sed hoc leve: quomodo *ἑκὼν*, si tam vehementer *ἐῤῥωτο ἡ βουλή*? an quia jam pacto satisfecerat Agoratus? Sed inter istos latrones nihil fidum, nullus sceleris modus. Quare occurrere debebat Lysias defensioni, „feci, fateor, etiam amplius quam promiseram; sed minis et vi coactus feci." Causari poterant, Agoratum non omne verum dixisse, atque hoc nomine *τὴν ἄδειαν* abrogare: Andocid. de Myst. p. 4. 3—17. unde responderi potest Sluitero p. 171. de Lysiae loco p. 105. 18. etc. Imo ex ipso loco, *ἀδείας δοθ. εἰ δόξειε ἀληθῆ μηνῦσαι*. An ironice haec dicta sunt, *οὕτω σφόδρα*? et *ἐβούλοντο* referendum ad Theramenem, etc. — Re iterum perpensa videtur mutilus esse locus. Nil de istis decerno: sed fidenter dico verba *μετὰ τοῦτο προσακτοη. ἑ τ. πολιτῶν* hinc ejicienda, e p. 135. 5. petita. Illorum loco fuisse quendam titulum suspicor. *ʼΟΝΟΜΑΤΑ* puta.

223

Ib. 37. *ἀπέχρη [ἐν τῇ β. μηνύσει] ἡ γεγ.* Dele scholion. Per se ferri potest trajectio; vide Porsoni Aristoph. ad Eq. 971. et Addend.

133. 1. Malim *ἐδέθησαν, καὶ* — sine *τότε*.

Ib. 3. Malim *κατεσκάφη, καὶ τοιοῦτον τὸ δεινὸν — ἐγένετο· ἐπειδὴ* — deleta glossa. Mox etiam ejice *ἐν τῷ δικ.* post *ὁ δῆμος*. Capio: *ecclesia, hominum* 2000, *decrevit, ἐψηφίσατο, illos tradendos senatui in judicium.* vide Reiskii notam. Imo vertendum videtur, *whereas the ecclesia had voted that they should be tried by a jury of* 2000. Quare verba *ἐν τῷ δικ.* servanda sunt.

Ib. 7. *ἐν ᾧ* recte explicat R. *ἐν οὗ* MS. i. e. *ἐν ᾧ* et schol. *οὗ*. p. 138. 43.

Ib. 8. *τὴν ἐπὶ τῶν λ'*. Delenda videntur; vide supra ad 131. 25. Mox lin. 15. *ἐπὶ τῶν λ'* certissime servanda sunt.

Ib. 38. ὑμῖν ἐλεεῖν προσήκει] ὑ. μὴ ἐλ. MSS. neque damno; sed verum puto ἑλεῖν. vide Arist. Nub. 591. [582.] et 843. [835.] vel καθελεῖν, quo verbo utitur Lys. p. 133. 13.

Ib. 43. Malim γονέας πρεσβύτας sine σφ. αὐτῶν. Sin minus, dele σφετ. αὐ. ante παίδων. Sed prius placet.

134. 10. Lege ἐπιτρέψειν, vel οὐκ ἂν ἐ. ἐπιτρέψαι. Vide ad p. 131. 9.

Ib. 11. Deleto τῇ πόλει, quod vel e superiore vel ex inferiore fluxit, lege ἀπέκτεινας μηνύσας, αὐτὸς ἐπιβουλεύων τ. π. τ. ἡμετέρῳ. Imo forsan leg. tantum ἀπέκτεινας μηνύσας, καὶ αἴτιος —. Vide ad v. 26.

Ib. 13. τῶν ἰδίων] Quae scil. modo recensuerat p. 133. 40. etc. Vide mox ad p. 136. 15.

Ib. 20. εἰσαγγεῖλαι] Ergo isti, quos ἐμήνυσε, judicati sunt per εἰσαγγελίαν? Sed vide p. 135. 7.

Ib. 26. δεδιότες — δῆμος dele ut scholion. Vide ad v. 11.

Ib. 27. ἀλλ' οἶμαι πολὺ τοὐναντίον, τοῦτον Bekkerus, neque male. Vide Strattin Athenaei III. p. 124. D. Sed vulgatam [τούτου] non sollicitandam puto. Supplet Reisk. ἀλλ' [ὅτι] π. τ. τούτου ἔδρασαν (οἱ ἀποθανόντες). Potius ἀλλὰ π. τοὐναν. τούτου (ἔδρασαν ἂν οἱ ἀποκτείναντες).

224

Ib. 28. οὐκ οἶμαι — οὐδ' ἐὰν — οὐ τούτου — οὐ δεῖν] Dele οὐ ante τούτου. reliqua negativa servari posse videntur.

Ib. 29. μεγάλα κακὰ ἐργάσηται, ὧν μὴ οἷόν τε γενέσθαι ἐστὶν ὑπερβολήν] Mirum ni del. μεγάλα κακὰ, certe μεγάλα.

Ib. 30. Lege μέμνησθε cum Tayloro; nisi vis εἶτα δεῖ.

Ib. 37. οὔκουν — δεῖ σε — συγγνώμης τινὸς τυχεῖν] Valde suspectum οὐ — τὶς, pro οὐδείς. An οὐδηστινοσοῦν? Nam simpliciter delere τινὸς nolim, ob antithesin.

135. 2. οὑτοσὶ — Lege οὗτος. Non Agoratus, sed Menestratus.

Ib. 4. εὑρίσκονται Reisk. et Bekker. recte, ut opinor. *procure him.* Vide p. 130, 32. 131, 6. Dawes. p. 258. ed. pr. *impetrare*, c. Alcib. p. 141. 25. si recte habet. Si cum MS. legas εὑρίσκουσιν, vertendum putem, *they devise for him.*

Ib. 6. Lege τοῦτον μὲν τοίνυν. Sic et v. 17.

Ib. 8. Contra Marklandi sententiam, λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ jungenda puto, ut Reisk. et Bekk. ut constructio sit, λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ, παρέδοτε etc. ὡς ἀνδροφόνον, θαν. δ. καταψηφ.

Ib. 12. Malim, fere cum Reiskio, καίτοι εἰ δικαίως ἐκεῖνος — ὅς γε τόν τε M. — ἀπογραφεῖσι· τίς γὰρ αἰτιώτερος —. Sed vereor ne sana sint ultima, ut τίς αἰτιώτερος ἢ fere valeant πάντων αἰτιώτατος. Vide an pro ὥστε legendum sit ὡς, *nam.*

Ib. 17. ἐπέτρεψας Reisk. et Bekker. Sed fere malim ἀπολέσαι, καὶ ἀπέγραψας.

Ib. 18. οὐ καλῶς Ἀθ. ὄντα] Valde suspicor καλῶς ortum e scholio ἀληθῶς.

Ib. 23. καὶ Ξενοφῶν — Θάσιος. Dele haec e p. 134. 38—40. Sensit vitium Marklandus, male curavit.

225 Ib. 30. τοῖς διαδεχομένοις [στρατηγοῖς]. Fere persuasum habeo στρατηγοῖς esse glossam.

Ib. 40. πολλὰ] πάντα Bekkerus. Qu. τἆλλα.

136. 8. ἐξήγαγεν] Vide p. 117. 8. λωποδύτην ἀπήγ. Epigram. Sophoclis apud Athen. XIII. p. 604. F.

Ib. 15. ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον ὑμῶν] Intelligit, opinor, ea quae enumerat p. 133, 40. etc. 134, 13. 139, 10. Sed et ad ejus μοιχείας (p. 136. 2.) respicit.

Ib. 18, 19. Pessime Ἀθηναίων Reiskius. Ipsa formula requirit Ἀθηναῖον. Vide Arist. Ach. 145. infra lin. 27. 29. 33. 35. 137, 3. 5.

Ib. 25. οὔτε οἶδε] Lege εἶδε.

137. 5. Melius cum Tayloro ἐδίκαζε, ut 136. 33. Vulgata tautologiam sapit. Vide p. 175. 15.

Ib. 9. ἐπὶ Φυλὴν ad nauseam usque ingeritur. Hic legendum videtur, ὅτι εἰσὶ τῶν ὑφ᾽ αὑτοῦ, *that they are some of those who* —. Distingue αὐτὸν τάχιστα, ut p. 150. 10. *as soon as ever.* Deinde versu 13. dele ἐπὶ Φυλὴν post Ἄνυτος, et v. 17. post τοῦτον.

Ib. 16. στρατηγοῦ sine τοῦ Bekkerus e MSS., ut videtur. Alioqui posses et τοῦ ἀνδρὸς ἀκρ., ut scholion sit στρατ.

Ib. 18. ἀλλ᾽ ἕτερον] Deesse videtur verbum unum et alterum. Nisi vertendum, *sed ecce hoc alterum.* Demosthenes καὶ μὴν καὶ τοῦτο. Vide mea ad Phil. I. p. 43. 16.

Ib. 19. Lego οὔτε ταξ. εἰς τὴν τάξιν (ut versu 35.) — (φυλὴν scil. e vicinis ortum). Vix enim ita distracta civitate pauci exsules per tribus et τάξεις dispertiebantur. — Cadit mea objectio, siquidem hoc loco φυλὴ de equitibus, τάξις de pedite. Vide p. 144. 37. Sed tum mutandus esset locus v. 35. neque muto sententiam.

Ib. 20 Malim αἱ διαλλαγαί. Deinde οἱ ἐκ Πειραιῶς τὴν π. εἰς πόλιν — Αἴσ. τῶν ὁπλιτῶν (hoc Markl.) — μετὰ τῶν ὁπλιτῶν — ἐκ τῶν ὁπλιτῶν. Si πολῖται servandum esset, in oratione Æsimi, mox lin. 27. oporteret δοῦλον, οὐκ ἀστὸν, vel simile. Nunquam memini vocatos πολίτας absolute illos qui e Piraeo 226 Remp. recuperaverunt. Simpliciter dici solent οἱ ἐκ Πειραιῶς. aliquando, ni fallor, ὁ δῆμος, vel τὸ πλῆθος, e Piraeo redisse dicitur. Possis οἱ πολῖται οἱ ἐκ Π. sed in oratione tam interpolata illud satius. Mox lin. 29. recte statuunt servandum πολίτας, *his fellow-citizens.* tum delenda patet οὐδεὶς γὰρ — αὐτῷ αἴτιος. Ceterum πολίτας p. 147. 5. ineptissime sollicitat Taylorus. Debebat praeterea ἀγαθούς.

138. 1. ἔνοχος ὢν ante ῥᾳστώνην melius absunt, et e scholio orta videntur.

Ib. 2. Malim ἀποκτεῖναι μὲν, μὴ —. Argutius, ut ipsa verba retorqueantur.

Ib. 4. Locus longe impeditissimus. Partim duce Reiskio (vide t. VI. p. 691.) nunc ita tento: *οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε, καὶ διισχυριζόμενοι, σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον τῇ ἀπαγωγῇ ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ· [φρασάτω γάρ μοι Ἀγόρατος, vel τις αὐτῶν (τῶν ιά), πῶς ἂν τις φανερώτατα εὑρεθείη ἀνδροφόνος ὢν ἐπ' αὐτοφώρῳ;) ἧπον γ' ἂν, εἰ πρ.* Verte, *I thank the* XI (ironice). *that thinking to favour Agoratus, they obliged Dionysius to have the words ἐπ' αὐτ. inserted.* Vide an ceteris manentibus, *ποιῆσαι, Διονύσιον ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαί τε τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ [κελεύοντες· τί γὰρ ἄν τις αὐτῶν φαίη μάλιστα πάντων εἶναι ἐπ' αὐτοφώρῳ;] ἧπον γ' ἂν, εἰ* —. Prius cogitaram: *οἰόμενοι συμπράττειν τότε, καὶ διισχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, ἀπάγειν ἀναγκάζοντα, προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ. I think the* XI *had the words inserted, as expecting to forward the prosecution, and contending that the prosecutor had acted right in calling upon them to apprehend him by the summary process of an ἀπαγωγή.*

Ib. 13. *οὐκοῦν — ἐστι.* Dele haec.

Ib. 19. *ἢ τὸ αὐτοφώρῳ ποιεῖται* malim. Vide Reisk.

Ib. 20. *περὶ τούτων* ante *ἀποδέχεσθαι* delendum videtur, e sequenti ortum.

227 Ib. 30. *καὶ ἀφείς*] An vertendum, *squandered? alienated?* Exemplum requiro. Suspicor ex *ἀφείλετο* v. 32. ortum.

Ib. 33. *καὶ διὰ τοῦτο*] Delendum puto *καί*. *why should he not on this account be condemned as violating this law* (of *κάκωσις*) *as well as the other laws I have mentioned before?* Nam si bis habeas *καὶ*, ut vulgo, quid est istud *τοῦτο*, quod a legg. de *κακώσει* distinguitur? Ceterum confer Philippic. IV. p. 141. fin. et seqq.

Ib. 36. ὅσον ἂν βραχὺ] Lege ἔμβραχυ. Vide Suid. vv. ἔμ. κατέτεινε πλ. Schol. Plat. p. 88. Ruhnken. Tim. p. 99.

Ib. 41. ἀνεῖναι pro *absolvere* non memini. ἀφεῖναι recte, opinor, Markland.

Ibid. νυνὶ δὴ varia lectio videtur, eaque vera, pro νυνὶ v. 43.

Ib. 42. γεγόνατε. Lege ἐγεγόνειτε (vel -ετε, si recte statuit Elmsleius).

Ib. fin. πάντων ἔργον σχετλιώτατον ἐργάσησθε] Non puto posse hoc ordine scribi. Potuit πάντων ἔργων σχετ. ἐργάσ. vel πάντων ἔργων σχ. ἔργον ἐργάσ., sed verum puto πάντων σχ. ἔργον ἐργάσ.

139. 1. ἀλλὰ — τῇ αὐτῇ MS. An ἍΜΑ? *sed simul, et eodem suffragio.* Sed puto merum esse librarii lapsum, oculo ad superiora aberrante.

Ib. 11. ἅπαντα recte, ut opinor, delet Taylor.

Ib. 18. Corrupta esse haec monuerunt VV. DD. Verba ipsa despero; sensus, opinor, hic: — προσήκει καταψηφίσασθαι. ἐὰν οὖν τοῦτο ποιῆτε, πρῶτον μὲν οὐχ ὁμόψηφοι τοῖς τριάκοντα γίγνεσθε. Non id agit ut probet illos debere contra mentem XXX virorum statuere; pro concesso sumserat: nunc inde deducit consequentiam.

Or. XIV. CONTRA ALCIBIADEM PRIMA. 223

Ad hanc orationem subinde alludit Isocr. περὶ ζεύγους.

Init. (Taylori not.) Xenophon. Mem. I. 2. 24. de Alcibiade patre, non filio, loquitur. Quare Taylorum reprehendit Ernest. ad locum. Frustra: nam I. 3. 10. respicit Taylor.

P. 139. l. 41. νομοθέτας αὐτούς] Servari posse puto, quasi dixisset, αὐτοὺς ὑμῖν αὐτοῖς τὸν νόμον θέσθαι. Alioquin vocem delere possemus, vel legere

αὐτῶν, αὐτοῖς, αὑτοῖς, τοὺς αὐτούς. Vide ad p. 127. 32.

Ib. 43. *τοὺς νόμους διαλαμβάνειν*] An *consider them?* *ἐκλαμβάνειν*, c. Theomnest. p. 117. 19.

140. 2. *εἰς τοὐπίσω* forsan e sequenti ortum.

Ib. 3. *τοὺς στρατιώτας δικάζειν*] Vix sana haec. Errant Tayl. Markl.

Ib. 7. *τὴν ἡλικίαν ταύτην ἔχωσιν;*] Dubitabam annon *ταύτην* delendum. *ἡλικία* pro *aetate militari* notum. Vide p. 153. 11. Sed recte, opinor, explicat Reiskius: nisi sit, *hanc quam in lege modo lecta audivistis*.

Ib. 9. Notabiles hic loci sunt variantes. Primo pro *καταλεγεὶς ὁ πατὴρ* recte Stephanus *κ. ὁπλίτης* (nisi fuit *ὁπλιτεύειν*, ut *ἱππεύειν* Mantith. p. 146. 43.) Vide an *ὁ πατὴρ* ortum sit e p. 141. 13. Vide ad p. 142. 5. Quod dant Bekkeri MSS. *ὅτι οὐ κατελέγη*, ineptissimum est (vide v. 8. et p. 145. 19. 144. 37.) et interpolatorem sapit. Sed non minus certum est, *λιποταξίου δὲ*, quod alieno loco ponunt, alicubi hic fuisse. Nunc lego: *ὅτι καταλεγεὶς ὁπλίτης οὐκ ἐξῆλθε* (vel *ὅτι οὐ, καταλεγεὶς ὁπλίτης, ἐξ.*) *μεθ᾽ ὑμῶν· λιποταξίου δὲ, ὅτι* * * * * *στρατοπέδῳ μόνος, οὐδὲ παρέσχε — τάξαι* (ut p. 187. 35.) *δειλ.* Vel forsan, ut nil fere desit, *ὅτι* (vel *ὅτι τῶν*) *ἐν τῷ στρατοπέδῳ* (vide p. 144. 33 et 38.) *μόνος οὐ π.* An in lacuna fuit *ἱπποτοξότης* (p. 144. 39.) quod elapsum fuerit ob simile *λιποταξίου*?

Ib. 37. An *βελτίους ἔσονται πολ.* sine *οἱ*? *they will be better citizens.*

229 141. 1. Ut potest, vertit Reiskius t. VI. p. 508. Recte distinguit Bekkerus; verte, *some would gladly have gone into the light troops, some into the cavalry:* (but all underwent the foot service). Ceterum suspectam habeo vocem *ἐκινδύνευον*: passim in oratione *periculum fugere* dicitur Alcibiades, quod ad equites transisset. Exspectasses *ἀνεπαύοντο*, vel tale quid. An delenda vox, et tacite repetendum *ἐστρατ.*?

Ib. 9. *ὡς ἐκεῖνον — γεγενημένον. as if —.* Qu. an in istiusmodi sensu requiratur ὥσπερ, ut p. 126. 7. quem locum nescio an recte mutet Bekkerus. ὡς p. 142. 40.

Ib. 20. 2. Potius *μηδ' ἂν διὰ —.*

Ib. 30. *οὐδὲν ἂν ἔδει τοῦ στρατηγεῖν*] *τῶν στρατηγῶν* Reisk. et Bekkerus. Melius sine *τῶν*, *we should want no generals.* Quod ipsum dicit vulgata. Nos, *no such office would be wanted.* Neque mutanda est ob *εἶχον*, quum *στρατηγοὶ* in *στρατηγεῖν* intelligatur. Res notissima vel e Porsono ad Hecub. 22.

Ib. 37. Putabam *κελεύωσιν, μεμνῆσθαι χρὴ* — ut repetatur *ἀποψηφ.* Sed vix dubium quin leg. *αὐτοῖς* vel *αὑτοῖς χαρίζεσθαι*, ut p. 145. 4. Vulgata nata e v. 24.

142. 1. *Memorare solent suorum majorum εὐεργεσίας, et suas ἀρετάς.* Vide c. Nicomach. init. Exspectarem potius. majorum *ἀρ.* et suas *εὐερ.* Sed obstant seqq.

Ib. 5. *τῷ αὐτῷ ἱματίῳ* potius videtur quam *στρώματι.* Vide Plat. Sympos. p. 193. 35. ed. Bas. vel Lucianum Platonis locum tangentem, Vit. Auct. 15. tom. I. p. 555. Athen. XIII. p. 604. E. Semper *στρώματα*, nunquam *στρῶμα* Aristoph. ut puto. *στρωμάτων* Lysias p. 903. Reisk. — Pro *ἔτι μὲν* acute Reiskius *ἔπινεν*, sed *νυκτός τε* MS. quod vereor ne ex scribae conjectura fluxerit. Interea vide an leg. *παῖς μὲν ἔτι ὤν*, vel *ἔτι μὲν παῖς ὤν* (p. 151. 19. *ἔτι ἡμᾶς παῖδας ὄντας.* Isocr. de Bigis §. 56. *ἔτι δὲ παῖς ὤν.*), *παρ' Α. — ὁρώντων, νυκτός τε ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενος ἐκώμαζε καὶ μεθ' ἡμέραν* — ut eadem res hic acciderit, quam accidisse suspicor p. 140. 9.

Ib. 8. Mirum ni hic servanda librorum lectio, *Ἀλκιβιάδου.* 230 *quum hic corpus vulgo prostitueret, arcessivit pater,* castigandi scil. causa. Nil huc facit Archebiades, qui postea *ἐραστὴς ἐγένετο*, Alcibiade patre mortuo.

Ib. 24. etc. Isocr. de Bigis, p. 348 fin. 349.

Ib. 25. *τῶν ὀνειδῶν* hactenus recte Marklandus; sed cum Bekkeri MS. omitte ut scholion.

143. 14. Posses *μηνυτὴς αὐτοῖς ἐγ.* vel *μην. Λακεδαιμονίοις ἐγ.*, sed simplicius *μην. αὐτῶν Λ. ἐγ.*

Ib. 33. *ἐκ θυγατέρων παῖδες.* Lysias Athenaei XII. p. 534. F. de Axiocho et Alcibiade. Confer Antisthen. Athenaei V. p. 220. C. D.

Ib. 35. Facinorose *πρὸς τοὺς ἄλλους διακείμενοι, καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς πολιτευόμενοι.* An verba transponenda? An potius sensus sit, *factionem domi conflantes, foris in alios peccantes?*

Ib. 43. *εἴσεσθε — εἴσεσθε*] Posterioris loco malim *ᾔσθησθε*, vel *ἴστε*, sed istud lenius. *You now know him to be a beast, and, when he speaks, you will know him to be a fool.*

Or. XV. CONTRA ALCIBIADEM SECUNDA.

Alia oratio in eadem causa. Miror Marklandum, qui in unam orationem conflandas putet. Sed an ab eodem *συνηγόρῳ* dictae sint, dubito. Multos amicos potuit habere Archestratides, qui Alcibiadem accusanti darent operam.

Si locus erat *τιμήματι*, forsan posterior dicta postquam condemnatus esset Alcibiades, et id quaereretur quatenus esset puniendus. Sed vix ea facies orationis.

P. 144. l. 24. Nil certi video; sed fere malim *ὑμετέρᾳ δ. — ἡμῶν ἐδέοντο* [*τῶν μὲν, τῶν δὲ μὴ, καταψηφίσασθαι·*] — *παρακελεύσονται* [*τῶν μὲν, τῶν δὲ μὴ, καταψηφίζεσθαι.*] *You the strategi would have been angry, if, when you underwent* 231 *your examination, the thesmothetae had got up and made requests to us the jury; and you would have thought it shameful*, etc. Quae enim uncinis inclusi, fere abesse malim, ut mox lin. 32. *δεῖσθαι*: quamvis sciam quid mihi possit inde objici.

Ib. 30. *ὥσπερ καὶ νῦν.* Suspicor delenda ob seqq.

Ib. 31. *ἰδίᾳ.* Vide ad p. 149. 20. An potest accipi, *intercede for individuals?* Sonat potius *as individuals,* quod nil ad rem. Culpat eos quod non essent *κοινοὶ τῷ διώκοντι καὶ τῷ φεύγοντι.* Vide orationis principium: vel etiam opponitur *ὅλῃ τῇ πόλει βοηθ.* p. 145. 10. An leg. *ἤδη?*

Ib. 42. *ἕως ἂν ἐδοκιμάσθησαν.* Soloecum puto post *ἂν* et infin. et legendum, *ἕως ἐδοκιμάσθησαν*, vel *ἕως ἂν δοκιμασθῶσιν*, vel etiam *ἕως δοκιμασθεῖεν.*

Ib. 43. Legendum puto *τολμᾶν* [*ἀδοκίμαστον*] *παρὰ* etc. Vix omitti potest vox *ἀδοκ.* in qua consistit vis argumenti. Vide p. 145, 20. 147, 1. Mox *ἀδοκιμάστων ὄντων* inepte mutat Reisk. Si quod ille vult, dixisset Lysias, posuisset verba, *τῶν δ' ὁπ. ἐπὶ τ. — ὅντιν' ἂν β. ἀδοκίμαστον ἱπ.*

145. 5. Non haec sana praestiterim; sed hoc videor videre, sensum perverti a Marklando. Poterant *κύριοι* esse, ita ut et ipsi et, quos in equites retulissent, omni periculo essent soluti. Poterant strategi quidem impune facere, sed ita ut miles postea judicium subiret, si quis accusaret; atque ita intelligo. *Si, suo jure usi, multis denegarunt, huic uni, omnium indignissimo, concesserunt, impudenter faciunt, qui insuper deprecantur, ne vos invicem vestro jure utentes istum ulciscamini. — If they took upon themselves to let him off, they have no right to beg him off here too.*

Ib. 25. L. *διακινδυνεύσειν.*

Or. XVI. PRO MANTITHEO. 232

Habita post expeditionem Agesilai in Boeotiam, Olymp. [96. 3.] p. 147. 16. pugnam ad Haliartum, p. 146. 42.

Hyperides Mantitheum quendam accusavit, Harpocrat. vv.

P. 145. l. 36. *ἢ κακῶς* suspecta mihi, ut et Reiskio.

Ib. 39. Mallem ἠναγκασμένος μετεῖχον.

Ib. 41. Post τῶν ἐχθρῶν deest verbum (forsan ἠριστευκώς, etsi hoc nimis magniloquum), ut sensus sit, *domi sum μέτριος, militiae fortis.* (ἐστρατευκώς. ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐν τοῖς κινδύνοις γεγενημένος, p. 118. 17. πρὸς τοὺς πολεμίους, 185. 38.)

Ib. 44. τὸν ἐν Πόντῳ] Minime sollicito, neque ellipsi opus est: *Satyrus of Bosporus*, quomodo nos, *Philip of Spain.* Possis etiam delere τόν. Hunc Satyrum, opinor, respicit Photius (Harpocrat.) v. Θευδοσία. Ceterum militandi causa ivisse videtur Mantitheus.

146. 1. Vix fieri potest quin post πολιτείας desit ἐπεδημοῦμεν, ut monet Markl.

Ib. 8. ἀποδημούντων] ἀπομούντων ἂν Reisk. soloece; et, ut puto, barbare pro ἀπομουμένων. Sensus non malus, si ponas ἀπομνύντων ἄν. Sed recte Bekkerus e libris ἀποδημούντων.

Ib. 14. Male Marklandus capit τούτοις et ἐκείνοις. Non dicit, *potius his, quae posteriore loco memorari, credite, quam illis, quae priore;* sed, *potius illis, quae non memoraverunt adversarii, quam his, quae memoraverunt.*

Ib. 20. ὥστε μηδὲν δι᾽ ἄλλο με] ὥστ᾽ εἰ μηδὲν διαβάλλομαι Aldus, et MSS. quantum constat. Emendatio Taylori conferentis p. 184. 43.

Ib. 32. τῶν κακῶν] Quid ad rempub. si quis aleae aut vino dat operam? Sed suspicor oblique tangi συνωμοσίαν quandam.

Ib. 43. δὴ vel δεῖν dele. Vel possis ἀσφάλειαν δὴ νομ. Non opus est voce εἶναι.

233 147. 1. ἔφην τῷ Ὀ. *jussi.* Vide Markl. sed quum ἔτι dent alii, malim εἶπ᾽ i. e. εἶπον.

Ib. 24. Compara p. 160. 39. (et me ibi) 172. 18. Andocid. p. 18. 28. *Bene me gessi, ut si quando in judicium vocarer, benevoli essetis.* Solennis confessio.

Ib. 30. *τολμᾷ. morum cruditatem* vocat Reiskius, crudae orationis artifex summus, sed idem vir acutissimus. Sensus enim est, ut ille vidit, *ἰταμώτερον τοῖς ἄλλοις προσφέρεται.* Lacunam hic pono cum Taylor. Mox v. 34. lege *ἀμπεχόμενοι.* Vestitus, incessus, vox, passim conjunguntur. Quid si pro *τολμᾷ* reponas *ἰταμώτερος*? tum omnia plana, sine lacuna.

Ib. 39. Lege *οὐδὲν πέπαυνται τὰ τῆς π. πράττοντες.* Mutaverunt ob constructionem. Vide Aristoph. Vesp. 1469. [1478.]

Ib. 40. Malim *τινὸς ἀξίους*, ut in proximae orat. initio. Ultimorum sensus est, *Besides, what should make you discourage those who try to please you? The whole thing is at your discretion, whether these gentlemen like it or not.* Subdubito de *ἄχθοισθε.*

Or. XVII. *ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.*

Recte, opinor, statuit Reiskius p. 588. titulum esse communem huic orationi et proximis duabus. Fuerit fere hujusmodi: *ΛΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣ* (vel *ΠΕΡΙ*) *ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ* ‸*ΛΟΓΟΙ.* (*Revenue-cases.*) Vide p. 148, 11. 149, 8.
Α. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΙΚΟΥΣ ΠΕΡΙ (vel *ΥΠΕΡ*) *ΤΩΝ ΕΡΑΣΙΦΩΝΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.*

In Taylori argumento lege, „Ne igitur et Erasistrati — intercedit orator, cui —.“

Eraton moritur obaeratus Actoris avo, relictis filiis Erasistrato, Eratone, Erasiphonte; quorum Erasistratus ab Actoris patre in jus vocatus tota de summa damnatur. Quid tum factum, non liquet, oratione manca. Occuparat quaedam, alia per jus repetebat Actor, obsistentibus Erasiphontis affinibus; mortuo, ut videtur, Erasistrato, et absente Eratone fratre. Mox

publicatis bonis hujus Eratonis, deinde et Erasiphontis, quae prius sibi vindicabat, fisco remittit Actor, et eorum loco alia minora poscit; contendens bona trium fratrum sibi deberi, sed, quoniam duo sint publice damnati, se contentum dicens tertia parte, Erasistrati scilicet, cujus bona neque fisco essent addicta, et sibi priore judicio tributa. Ab altera parte contendebant, ut videtur, Syndici, omnia bona esse Erasiphontis, ideoque damnata publice.

Habita oratio post Xenaenetum archontem. [Ol. 94. 4.] p. 148. 23.

P. 148. l. 17. *κατὰ τὰ συγκ.* Marklandus non male. Sed potuit foenus ipsum leve esse, et defectus suppleri commoda quadam concessione: verbi causa, agelli fructu vel usu; *ἐπινομίᾳ* etc.

Ib. 24. Lege *ὅτι μὲν οὖν*, vel *μὲν τοίνυν* —

Ib. 25. Sensus est, *Si haec, quae possideo* (*τὰ Σφηττοῖ* etc.) *fuissent Eratonis* (junioris), *jure possem postulare. Atqui nullibi in tabulis proscriptionis haec bona tanquam Eratonis comparent.* Lego *οὐκ ἂν παρέλιπον — δημεύειν· ἐγὼ δὲ* — sine *οἱ* etc. quae sunt e glossa. Vide an servanda, legendo *ἐπαπογράφοντες*, quod compositum utrum alibi exstet nil interest: verte, *qui alius post alium eadem proscripserint.* Atque hoc verum; nisi in *τὰ Ἐράτωνος* lateat *τὸ τέταρτον.* — Paullo ante malim, *ὅτι δὲ πάντα δεδήμευται.* Mox *οὐδετέρωθεν* male capit Reisk. t. VI. p. 529. Intellige neque ex Erasistrati neque Eratonis bonis.

Ib. 34. *διέγραψαν*] Imo, ni fallor, *διεγράψαντο* requiritur. Illud, praesidis; hoc, litigantis. Immani errore *τοὺς ἄρξαντας* [p. 149. init.] capit Marklandus 235 pro, *those who began a suit.* Sunt magistratus; thesmothetae, ut videtur. Vide Taylorum.

Ib. 41. *τετίμηνται*, scil. *οἱ σύνδικοι.* Vide Reisk.

Mutila oratio in fine.

Or. XVIII. ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΙΔΟΥ.

Nicias (ὁ πάνυ) — Eucrates. (vide p. 149, 28.)

Niceratus — Actor.

Praestantissimum fragmentum.

In hoc egregio fragmento amplius, rotundius, fusius et gravius quiddam est quam pro Lysiae more. Videtur esse actio *παρανόμων* (p. 150. 30.), sed non puto reum fuisse Poliuchum, sed potius reo advocatum. — Pessime. Reus erat Poliuchus (vel Poliarchus): antea judicium effugerat, et quum accusator non tulisset quintam partem suffragiorum, Poliuchus eum ἐζημίωσε χιλ. (Pollux VIII. 41. sed nota locum Demosth. de Cor. 261. 20. Reisk.) i. e. *causa fuit ut damnaretur in ea summa.* Antea legem vel psephisma tulerat Poliuchus, ut Niciae etc. bona illis relinquerentur; accusatus est *παρανόμων*, sed accusatorem mille drachmis mulctari fecit. Nunc legem aut psephisma tulerat, priori contrarium. Accusatur *παρανόμων*.

Actor erat puer tempore xxx virorum. p. 150. 12.

P. 149. l. 14. *οἷοί τινες* Bekkerus; vix opus. Quanquam *οἷοί τινες* verecundius quam *οἵ τινες. οἷον τινὸς* p. 161. 34. Markl. et Bekker. Vide c. Agorat. p. 125. 37. ubi *τίς ὢν* et *οἷος ὢν* ut aequalia. Mox lege *καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ προσήκ.*

Ib. 20. Lego *πολλῶν καὶ ἀγαθῶν.* Nil ineptius quam vulgata *ἰδίᾳ, in private life;* vide De bonis Aristoph. p. 153. 13. An defendendum ut vertatur, *personally,* ut *Δημ. κατ. Ἀπ.* p. 171. 23. Sed quis id requirat post *τῇ ἑαυτοῦ γν. χρώμενος*? Vide ad p. 144. 31.

Ib. 28. Pugna apud Ægospotamos: errat Reisk. (sese corrigit in versione), et mox male *πρὸς* pro *περί*. 236

Ib. 34. Malim *δυστυχοῦντος δὲ τοῦ δήμου.* — Deinde cf. Isocr. de Bigis p. 354. b.

Ib. 43. *συνῄδεσαν.* Imo *συνῄδειν, —δει,* vel *—δη,* scil. Nicostratus. Vide Dem. de Cor. p. 247. 2. Reisk. Intellige, si vulg. servas, Eucrates et Nicostratus. Deinde pro *πολιτείας* lege *πόλεως.* Error e compendiis, *πο*⌐ (*πόλις* vel *πολιτεία.*), vel fluxerit e versu superiore, quales errores plurimi apud Lysiam. Ita statim *λειτουργοῦσι* post *προθύμως* p. 150. 2. irrepsisse videtur, pro *ὑπουργοῦσι* forsan, vel *ὑπηρετοῦσι.* Per se bonum *λειτουργεῖν.* Vide p. 157. 15.

150. 3. Malim *εἰ — ἀποθνῄσκομεν ὡς εὖνοι ὄντες —.* Vide ad p. 117. 3. et cf. Isocr. de Big. p. 357. b. Paullo infra p. 150. 36. per se bonum esset *ὀργίζεσθε*: sed recte opinor Reisk. *ὀργιεῖσθε.*

Ib. 6. Verte. *cum paucis de numero exsulum.* Plerique scil. exsules patriam oppugnavere, paucis exceptis, in quibus erat Diognetus. Cogitabam *μετὰ δε τῶν ὀλίγων ἐκπ.* ut *οἱ ὀλίγοι* sint *oligarchiae fautores.* Sed non opus.

Ib. 19. *προσῆκον* defendit Dorvill. ad Charit. p. 670.

Ib. 24. *τοιούτους γεγ.* i. e. *bonos cives.* Infra p. 151. 16. (mea ad Demosth. F. L. p. 419. 20.) Omnino compara pro Polystrato, p. 161. 13. „Misereri soletis infantium, de quorum indole nil constat; quanto magis qui se bonos praestitere?"

Ib. 26. *Πολίαρχος*] Recte, opinor, Taylorus p. 598. Reisk. *Πολιοῦχος* (ȣ primum in *α* mutatum, deinde male emendatum). *Πολνάρχης* Xenoph. Hellen. II. 3. 2. (qu. *Πολυαλκὴς* ex Harpocrat.) *Πολύαρχος* Isaeus Cleonym. §. 5 et 47. ubi *Πολίαρχος* Reisk.

Ib. 27. *ἀπόδειξιν.* Non prorsus damno; sed *ἐπίδειξιν* potius exspectes, ut p. 141. 28. Non prorsus ad rem locus p. 121. 4. ibi verte *ostendentes,* hic *ostentantes;* illud scil. inviti faciebant, hoc volentes.

Ib. 35. Malim *οὕτω ῥαδίως λύσετε. λύειν σπονδὰς,* [237] *νόμον, εἰρήνην, συνθήκας,* solenne. Thucyd. (Dem. p. 459. Reisk.)

Ib. 38. *ἄξιον — φθονῆσαι*] Suspecta vox; neque minus *οὕτω διάκεινται.* Sensui satisfaceret *θαυμάσαι*, vel *ἀγανακτῆσαι, εἰ τοσοῦτον — δύνανται.* Deinde lege *ἀφ' ὧν ἂν οὗτοι —.* An potius legendum *πρὸς ὑμᾶς* (vel *πρὸς τὸν δῆμον*) *διάκεινται?* i. e. *you and they are on such terms, that* — vide ad p. 118, 10. 120, 20.

151. 3. Facilius *τραπομένων.* Sed opinor anacoluthon esse, neque quicquam mutandum. — Nota constructionem (nominat. post infin. pro acc. vel potius absol.). sed quum eadem verba mox recurrant (v. 7.), suspecta habeo. Fateor tamen hic potius servanda quam infra.

Ib. 5. *νεωστὶ κατεληλυθόσιν* delenda puto. Ex v. 1. huc tractum.

Ib. 19. *ἡ τύχη παρέδωκεν*] Recte, opinor, capit Reiskius. An legendum *ἔδωκεν*?

Or. XIX. *ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.*

Ante aliquot annos Conon *ἐστρατήγησε περὶ Πελοπόννησον*, p. 153. 5. Dionysius, Evagoras, p. 153. 30. seqq. Pugna navalis Eubulo archonte, p. 154. 28. Oratio habita quinque annos (plus minus) post illam pugnam, ibid.

P. 152. l. 18. Collato Andocidis loco (p. 2. 1.) fidenter corrigo, *ὑφ' ἁπάντων τῶν παραγενομένων μισηθέντες ἅ.* (vel *παραγεγενημένων.* Illud Lysias p. 160. 32.)

Ib. 29. Malim *οὐδε γὰρ θάψαι*, non obstante *οὐδὲ εἶδεν.*

Ib. 32. *πολὺ ἀθλιώτεροι*] Sensus, *πάντων ἀθλιώτατοι.* Qu. de verbis.

Ib. 41. μὴ δῶσι] Bekkerus λάβωσι, nescio an e MS. Tentabam κτήσωνται, ut p. 155. 15.

153. 7. Simplicius τῇ πόλει τε ἐν τῷ —

Ib. 15. κάκιον γεγονέναι] Pessime conjeceram κακίονες. Vertit Reiskius, *loco ignobiliore nati.* Simpliciter, 238 *pejoribus orti.* Nos, *rejected them, not liking their connexions.* Mox legendum videtur, ut fere VV. DD. ἀδελφιδῷ δὲ ὄντι, Φ. τῷ Μ.

Ib. 27. ἐκείνῳ — ἦν, *suas res agere.* An ἤρεσκε vel ἤρκει? Sed vide an vulg. defendat Hemst. [*vide Bekkeri notam.*] An ἥδιον ἦν? ἱκανὸν ἦν?

154. 13. Lege φιάλην χρυσῆν * * * λαβεῖν —. An supplendum, ὅτι, ὃ (vel ἣν) ἔλαβε σ. — φιάλην χρυσῆν, Ἀριστοφάνην λαβεῖν βούλοιτο, ὥστε αὐτὸς δανείσασθαι ις μνᾶς. Nescio an melius, ὅτι ὃ ἔλ. — χρυσῆν, Ἀριστοφάνει βούλοιτο θεῖναι, ὥστε λαβεῖν ις μνᾶς. Sed videndum ne ὡς Ἀριστοφάνη sint e glossa, et tantum leg. ὥστε λ. Recte explicat Reisk. ἄξειν χρυσίον v. 17. Idem est atque ἄγειν τὸ σύμβολον v. 19.

Ib. 16. Malim πολλῶν γὰρ χρημάτων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν, vel ἄλλ. ἀγ. καὶ χ.

Ib. 19. Malim ἐπεὶ, νὴ [τοὺς θεοὺς], ἥδιστ' ἂν ἀνθρ.

Ib. 26. Mirum ni omnia ista, πρὶν Νικ. ἢ καὶ Ἀριστοφάνει, sunt delenda.

Ib. 36. Sensus, *Quum alicujus bona proscribuntur, solent affines et cognati quaecunque possunt diripere antequam in possessionem veniant magistratus aerario praefecti. Ego contra custodem apposui, jam publicatis omnibus, non mea causa, sed vestra.* Recte delet ἐμῇ Taylorus. Etsi enim dos ἐνωφείλετο Aristophanis domo (vide p. 154, 42. 152, 35.), atque adeo posset actor, si res posceret, *domum suam* appellare; tamen hoc loco nil dicere potuit ineptius.

155. 10. Lege ὥστ' ἂν, εἰ —.

Ib. 14. Malim *τἀκεῖ ὁμοίως σφίσιν εἶναι πιστὰ, ὥσπερ* —. Ratio redditur, quare Nicophemus, non secus ac Conon, res suas Cyprum transtulerat. *περὶ τῶν χρημάτων ταὐτὰ ἔγνωσαν*, Angl. *they thought alike, and therefore would naturally speculate alike.*

Ib. 24. Ita corrige Reiskii computum: 239

			tal.	min.
Minervae et Apollini, 5,000 stateres (stater Cyzicenus = 28 drachmis, Dem. c. Phormion. p. 914. 11. ed. R.) = 140,000 dr. sive			23	20
	tal.	min.		
Reliqua: fratris filio, 10,000 dr. =	1	40		
fratri	3	0	21	40
filio	17	0		
			45	0

Si cum Xenophonte Anab. I. 7. 18. et aliis apud Gronov. de Pecun. p. 168. ponamus staterem sive daricum = 20 drachmis, 5000 stateres erunt 100,000 dr. sive 1000 min. sive talenta 16, minae 40. Ergo summa erit

$$\left\{ \begin{matrix} 21 & 40 \\ 16 & 40 \end{matrix} \right\} = \begin{matrix} \textit{tal.} & \textit{min.} \\ 30 & 20 \end{matrix}$$

Ib. 29. *ἐν τῇ νόσῳ*] Nil certius puto Taylori et Marklandi emendatione, *ἐν τῇ νήσῳ — διέθετο.* Antequam scil. ad [Cnidum?] profectus esset. Vide Nepotem Conon.

Ib. 39. *ἂν — αἰτιᾶσθε*] Lege *αἰτιῷσθε* vel *αἰτιάσαισθε.*

156. 3. Malim *ἀποθανόντων δὲ — ἐφάνη.* Imo nescio an *ἀποθανόντες δὲ — ἐφάνη.* Vide Markland.

Ibid. *Ischomachus.* An cujus filiam duxit Callias? (Andocid. Myst.) Mox lege *ἐνειμάσθην δὲ τὼ υἱέε — ἑκάτερος* —. Ceperunt scribae *τῷ υἱεῖ*, et mutarunt ob constructionem.

Ib. 10. An sine *ὃς* plene distinguendum post *πάππος*?

Ib. 29. *ἰδίᾳ*] Reiskius *νὴ Δία.* An *ἤδη*?

Ib. 30. *ἀνθρώπους ἐπιθυμοῦντας*] An *ἀποδημοῦντας*?

Ib. 40. *ἐδόκει*] Non temere mutandum. Exspectes tamen *ἔτι δοκεῖ*, ut Arist. Thesm. 953. [946.]

157. 3. Lege *ἐγγὺς δὲ*, cetera ut Bekker. Vid. in Ind. Dem. v. *ἀγορά.*

Ib. 8. *οὐ γὰρ — ἕνεκα, ἀλλὰ ποιούμενος*] Non opus est mutatione: subaudi *ἐρῶ*. Compara p. 153, 10 et 12 et 40. 168, 18.

Ib. 15. Vide an vertendum, *qui quidem omnino ullas opes habere videretur*, ut *ἐξ ἀρχῆς* sit fere = *ἀρχὴν*, vel *τὴν ἀρχὴν*, Angl. *at all.* Legendum *δοκοῦντα*. Inepte de peculatu accipiunt. Plane delirat Reiskius, 240 *δαπάνην* sollicitans. Vide sequentia. — Suspicor *δοκοῦντα γε ἐξ ἀρχῆς* * * * *οὐδ* —. Lacunae sensum exple, *qui se in aliquo numero apud suos cives esse sciret.* Vix dubium quin legendum, *δοκοῦντά τι ἐξ ἀρχῆς εἶναι, οὐδ* —. Angl. *no person of any character could help laying out a good deal for the public in so many years.* Si servas *ἔχειν*, erit, *no person of any property:* sed hoc etsi et Graecum et verum, vix aptum actoris consilio.

Ib. 22. *ἀκοῦσαί μου.* Dele *μου.*

Ib. 25. etc. Vide ad Isaei Philoctem. p. 62. 25.

Ib. 33. *ὀλίγα κατὰ μικρὸν*] Certissime mendosum. An legendum *κατ᾽ ὀλίγα*, ut duae lectiones, *κατ᾽ ὀλίγα*, et *κατὰ μικρὸν*, fuerint?

Ib. 34. Uteunque possis defendere *ταῦτ᾽ ἔστιν*, quasi *τοῦτο* (*ὃ σπεύδετε*) *γίγνεται*. Sed recte Reisk. nisi ob *πάλαι* excidit *τ̄ πολ*, i. e. *τῆς πόλεως*.

Or. XX. ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

Oratio non contemnenda. An Lysiae? — Dicta, ut videtur, adhuc durante bello Peloponnesiaco, vide p. 161. 3. An coram senatu? (*ἐνθάδε* p. 159. 43.)

Nota Polystratus a *tribulibus* (*φυλετῶν*) electus in cccc (p. 158. 9.) etiam *καταλογεὺς* fuit *τῶν πεντακισχ.* (p. 159. 8.)

P. 158. l. 13. An *πότερον ὡς ἐλπίδ' εἶχε — ἡλικίαν, ἣν καὶ τοὺς ἄλλους εἰκός ἐστιν* —. Praeterea *τῶν ὑμετέρων τινὰ*, pro *ὑμῶν τινὰ*, vel *τοῦ υμετέρου πλήθους τινὰ*, valde displicet; sed nil excogito. An *εἰς τῶν ὑμετέρων πολιτῶν τινά*? An verti potest vulgata, *some of your friends* (relatives, children, etc.) — Ceterum *πιστεύων* non opus est ut mutetur in *ἐπίστευσεν*. Deinde totum locum lego *ὅστις μὲν οὖν ἄτιμος ἦν, κακόν τι ἐργασάμενος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, διὰ τὰ — ἔπραττε τοῦτο· τούτῳ δὲ* —. Imo etiam *διὰ τὰ π. ἁμ.* delenda, tum hic, tum paullo post. Neque valde placet istud, *ἢ τῶν παίδων*. 241 Malim *ὑμέτερον. τῶν δὲ παίδων ὁ μὲν* —. Nescio an in hac quidem oratione vulgata ferri possit. In v. 17. lege *ἡμάρτητο*.

Ib. 23. *οἱ καλῶς ἄρχοντες*] Verum; sed quis id docendus? *καλῶς* e superiore fluxit. Sensus, *qui saepe, qui multum, qui diu*. Possis *πολλάκις*.

Ib. 24. Hic multa deesse videntur, de multis illis *ἀρχαῖς*.

Ib. 29. Imo *γνώμην τινὰ μὴ ἐπιτηδείαν* (p. 159. 42.), vel ad hunc sensum.

Ib. 33. *τὸ δέος καὶ ὁ φόβος*] Corruptum male *φόνος* R.

Ib. 34. Malim *πάντα ἀπεγίγνωσκον αὐτῶν*. *most of them gave up the business altogether* (*ἀπετρέποντο*).

Ib. fin. *ὡς ἀναγκαῖον — κατηγόρουν* delenda videntur, nisi statuas lacunam esse ante *ως*. Sed illud puto.

159. 5. Uter damnatus? vide p. 159. 18.

Ib. 10. Potius *ἔγγράφοι*, ut fere Markl. Deinde *οἳ ἂν πλείους τοὺς πολίτας*. Sensum partim vidit Marklandus; sed *χαρίζοιτο* nescio quomodo explicet. Ipse intelligo, *illi posset gratificari* (nomen scilicet eximendo); ut recte Reisk. in nota 41. sed ibi male mutat textum. Sed magna subest difficultas: si pro 5000 scripsit 9000, ut *δημότας* omnes scriberet; fuerunt 4000 *δημόται* (non *tribules*, ut Marklandus), quod plane est absurdum. An, *τῶν δημοτικῶν*? Vide

an pro ἐνακισχ. legendum ἑξακισχ. sed vel sic ingens numerus. An praeterea legendum φυλετῶν? Praestat τῶν δημοτῶν plane delere.

Ib. 21. Ob oppositionem malim οὐδ' ἔδοξαν ἀδικεῖν. Sed hoc leve; sequentia lego, πάσχοιμεν, εἰ κατ. — κακοὶ, [τοῖς δὲ πείσασι τοὺς τετρακοσίους βοηθοῦσιν] καίτοι — παρέδοτε τοῖς πεντ. [τὰ πράγματα (vide 159. 8.) πῶς οὖν,] οἷς αὐτοὶ — vel τούτοις οὖν, εἰ αὐτοὶ —.

Ib. 27. Dele εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλ. Saltem transpone οὐκ ἂν, εἰσ. ε. τ. βουλευτήριον, ἐν ὀκ. ἡ.

Ib. 29. Duae lectiones, ὅπως et ὅ τι, quod malim.

Ib. 33. Inepte Tayl. λαχόντες. Facilius ἔρημον et verius, ob sequentia; neque tamen puto ἐρήμην per se 242 plane esse mendosum. Mox malim οὐδ', εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν (τἀληθῆ, ἐτόλμα) διὰ τὸ —. Certe duae lectiones, μαρτυρεῖν et μαρτυρίαν. Tum pro ἀφῆτε possis ἀφεῖτε, ἀφήσετε, vel etiam ἀφίετε.

Ib. 40. ὑμῖν ante γενέσθαι delendum puto.

160. 7. ὅσων. Legendum puto νέος ὢν —. Senex, p. 161. 18. Mox lege ἐξείη v. 9.

Ib. 11. Collato Bekkero malim ἐξέπεμψε κατειλεγμένον εἰς τοὺς ἱππέας· ὑμῖν δ' — Κατάνην, ὁπλίτης (vel ὁπλιτεύων, vel etiam ὁπλισάμενος) ἐληϊζόμην — στρατιώταις τὰ ἴσα εἰς σ. (Del. ἵππευον καὶ cum MS.)

Nunc re perpensa, acquiesco in Taylori emendatione ἐληϊζόμην. Lectio codicis ὁπλιζόμην vel e vicino ὁπλιτεύων vel ex emendatione librarii orta videtur. Ipse contextus satis indicat peditem fuisse, etiamsi vox non addatur. ληΐζεσθαι, Andocid. Myst. p. 13. 38.

Ib. 22. συλλογὴ hoc sensu non memini. σύλλογος notissimum, ut Lys. p. 912. ed. R.

Ib. 25. τῷ πλήθει ἀγαθὸς pro περὶ τὸ πλῆθος valde suspectum. An εὔνους?

Ib. 29. *Exsules, non solum Athenis* (ccccviratum exercentes scilicet) *quantum poterant, vobis nocebant, sed etiam ex Decelea agrum populabantur* (postquam cccc essent pulsi). Vide Thucyd. VIII. 98. confer VII. 27.

Ib. 37. δι' ὧν] Imo δι' ἃ vel ἀνθ' ὧν. Sed ΔΙ' e praeced. ΙΑ natum delendum, ὧν servandum.

Ib. 39. οὐ γὰρ ἂν — ἐποιοῦμεν] Lege οὐ γαρ ΔΗ. Ceterum compara Pro Mantith. p. 147. 24. (et me ibi.) et mox p. 161. 7. cum Reiskii nota.

Ib. 41. An transponendum τοιούτους εἶναι, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ· γιγνώσκοντας ὅτι οὐ μόνον —. Ellipsis notissima: *that they should seek the Lord, if haply* etc. A. A. XVII. 27. Vide ad Bos. v. σκοπεῖν. Vel etiam potest accipi, ut per τὶς sese intelligat orator. Sed neque illud negarem, verba ἐάν τις π. εἰς ὑμᾶς ᾖ delenda esse, utpote adscripta illis, ὃς ἄν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ. An ibi leg. ὅστις ἄν, vel 243 ὅταν τις? — In hac oratione non nimis curiosi esse debemus. Intelligo quasi esset, γιγνώσκοντας ὅτι κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι ὅστις ἂν ὑμᾶς εὖ ποιῇ, τοὺς ἄλλους προθυμοτέρους ποιήσετε, οὐ μόνον ἡμᾶς etc.

161. 4. Lege ἐστιν ἡ ψῆφος ὑμῖν —.

Ib. 19. Lege παθόντες ἡμῶν τε ἀνάξια καὶ τῆς πόλεως. Vide Ἀπολ. Δωροδ. in fine. ubi recte Bekkerus ἡμῶν. Confer Isocr. Plataic. p. 305. e.

Ib. 24. Lege παρ' ὑμῶν δὲ [οὓς εἰκὸς ὑμῖν τῆς προθυμίας χάριν εἰδέναι,] μηδ' εὑρησόμεθα τὸ σωθῆναι.

Or. XXI. *ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ.*

Fragmentum nobilissimum. De quo idem sentio atque de orat. pro Niciae fratris filio.

Dicta post pugnam ad Ægospotamos. Cinesias, p. 163. 27.

P. 162. l. 2. *χορηγῶν Κηφισοδότῳ*] An citharista, de quo Anaxandrides Athenaei IV. p. 131 B.

Ib. 5. *ἐπὶ Σουνίῳ*] Aristoph. Equit.

Ibid. Malim *χωρὶς δὲ ἀρχιθεωρίαι καὶ ἀῤῥηφορίαι.* Mutarunt constructioni mederi se putantes.

Ib. 34. Verte, *neque existiment ii, qui detrectant* etc. Non usquequaque cepit Markl. Recte Reisk. *creetur opinio*, t. VI. p. 570.

Ib. 41. Vid. ad Isaei Philoct. p. 62. 25.

163. 3. *ἑτέρων* per se bonum, ut capiatur pro *ἀλλοτρίων* (ut in loco gemello p. 172. fin. p. 173. 5.), sed ob vicina legendum *ὑμετέρων*. *sua dare* opp. *aliena* (vel *vestra*) *rapere.* Vide c. Epicrat. p. 178. 32—35. et c. Ergocl. p. 179. 35. c. Philocr. p. 182. 17. c. Nicom. 185. 42.

Ib. 14. *τοῦτο δ' οὐκ ἂν*] Adeo in particulis turbant, ut nescias annon lectio MS. C. sit e conjectura. Potius exspectabam, *οὐ γὰρ ἂν τοῦτό γε* —.

244 Ib. 22. *ταύτην εἶναι τὴν λειτουργίαν ἐπιπονωτάτην*] Melius, opinor, abesset articulus, ut p. 162. 38. *this is a service the most laborious of any.* (Lys. p. 167. 2. *ὃν πρεσβύτατον.*) C. Nicom. p. 185. 23. *τοῖς πονηροῖς.* Similis usus p. 164. 13. *ἱκανὴν εἶναι ταύτην κατηγορίαν. this is accusation enough.* (Vide ad p. 93, 16. et 164, 39.)

Ib. 33. *ἃ ἐγὼ*] Non repugno Reiskio *λαβὼν* addenti. Sed facilius, *δι' ἃ*, ut *Δ* ab *ΔΙ* absorptum sit. *no sum of money would induce me.* Ceterum compara p. 180, 19. 182. 31. Mox l. 37. ante *ἢ* deesse videtur *ἂν μᾶλλον.* Vide Reisk. Tum l. 38. post *δέον* recepit e MS. Bekkerus *ἐμνήσθην*, quod ex *μνησθῆναι* praecedente vel e l. 41. ortum puto; ut legendum sit *ἐνεθυμήθην* cum Reiskio.

Or. XXII. CONTRA FRUMENTARIOS.

Pacis tempore. Potius induciarum, p. 165. 28.

P. 164. l. 18. τοῖς ια' παραδοῦναι [θανάτῳ ζημιῶσαι]. forsan scholion.

Ib. 22. οὐδὲν ἧττον ἡμῶν, scil. τῆς βουλῆς. Atque ita intellige p. 164. 45.

Ib. 28. Lege τούτων ἕνεκα, δεδιὼς τὰς αἰτίας· αἰσχρὸν δ' ἦν. Nisi δεδ. τ. αἰτ. delenda, quod malim.

Ib. 39. ἱκανὴν εἶναι ταύτην [τὴν] κατηγορίαν] Vide ad p. 163. 22.

165. 3. Ante δεῖν deesse puto quaedam, *vobis prodesse vilem esse annonam, [neque illis obesse,]* δεῖν γὰρ —.

Ib. 9. Supra ad p. 104. 22.

Ib. 11. τοὺς μὴ πειθομένους] Malim deleri μὴ, ut πειθομ. referatur ad πράττειν. Sed tum oporteret praecedere κελεύοντας.

Ib. 19. κατὰ μέδιμνον ὠνούμενοι lege, sine συν.

Ib. 40. et 166. 15. Quomodo insidiabantur naucleris?

Ib. fin. αἰτίαν, καὶ ἀρνουμένων, καὶ —. Certe aliquid istiusmodi deest. Vide R.

166. 3. Servari posse puto ἐπιθυμεῖτε. Melius interea ἐπιθυμοῖτε vel -ήσετε quam ἐπιθυμεῖτε. 245

Ib. 5. κοινότατοι] Quid sibi vult superlativus? Malim κοινοί — vide Append. ad Porson. Aristoph. p. (134.) et ad Andoc. Myst. p. 17. 9. Ceterum locutio, οἱ ἐν τῇ πόλει, hic et p. 164. 38. videtur fere valere nostrum *tradesmen.* Vide Courier, *Luciade*, p. 304. qui capit. *les gens comme il faut, les honnêtes gens*, citans Antiphan. Athenaei, Theophrast. Charact. II. et V. pp. 10. 26. ed. Needh. Vide Lysiam p. 103, 12. 140, 38. 185, 32. (et pp. 894. 910. Reisk.)

Ib. 6. ἡγούμενοι ad ἔχετε si referatur, quod necesse est, sensus laborabit. Deesse quaedam verba puto, [*saevite igitur in hujusmodi reos,*] ἡγούμενοι —. Deinde

lege ἐψηφ. ἔσεσθαι, ubi nota accus. κοσμιωτέρους et nomin. ἐψηφισμένοι (recte; mea ad Dem.).

Ib. 8. παραδείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι] Delendum puto παραδείγματος.

Ib. 17. Malim παρὰ τούτων λαβόντες, cum Tayl.

Or. XXIII. CONTRA PANCLEONEM.

Disceptatio, ut videtur, de ἀντιγραφῇ. Vide p. 166. ult. 167. 22. An Lysiae? Hemsterh. in Misc. Obs. t. vii. p. 319.

P. 166. l. 37. Sensus, opinor, *ibi sciscitatus sum; et praeterea, si quem alicubi offenderem, interrogabam.*

167. 22. αὐτῆς τῆς δίκης, sc. ἣν πρὸς τὸν Πολέμαρχον ἔλαχον. Vide 166. fin. Nicomedes nondum δίκην instituerat, ut putat Reiskius.

Ib. 38. Rem ita intelligo. Aristodicus Pancleonem citat ad Polemarchum. Exceptionem dat Pancleon, sibi, utpote Plataeensi atque adeo civi, nil esse cum Polemarcho. Huic exceptioni διαμαρτυρῶν respondet aliquis ab Aristodico productus, Pancleonem non esse Plataeensem. Tum Pancleon τῷ διαμαρτυροῦντι ἐπεσκήψατο falsi testimonii, sed non ausus est ἐπεξελθεῖν. 246

Or. XXIV. PRO INVALIDO.

Oratio minime contemnenda.

Acta post xxx viros, p. 170. 29. Lysiae tribuit Hemster. in Misc. Obs. t. vii. p. 327.

Init. Confer pro Mantitheo init.

P. 168. l. 14. *πρόφασιν ἐφ᾽ ἧς* —. An dicunt *ἐπὶ προφάσεως*? Tritum *ἐπὶ προφάσει*. Malim igitur *ᾗ*.

Ib. 23. Si *καλῶς* recte habet, tollenda distinctio cum Bekkero.

Ib. 24. An *περὶ μὲν οὖν τούτου*? sc. *τοῦ κατηγόρου*. Vide supra ad p. 186. 15.

Ib. 26. *καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων*, suspecta mihi cum Tayloro.

169. 6. *τις*] Capio, quasi *εἰ τύχοιμι κατασταθεὶς χορηγός*.

Ib. 13. *δι᾽ ὕβριν* malim sine articulo.

Ib. 15. Malim *τοιοῦτον οὐδὲν δύναμαι* —.

Ib. 25. Legendum *καὶ ὑμᾶς μὲν ἐμοῦ*, cum Suida, deinde *τότε δὲ* — vel *ὑμᾶς νῦν μὲν* — *ψηφίσασθαι πάλιν ὡς* —. Fere malim *ὑμᾶς ἐμοῦ νῦν μὲν* — *τότε δὲ ἀναψηφίσασθαι πάντας*. Vide Suid. v. *ἀναψ*.

Ib. 32. Legendum suspicor *ὥσπερ φοβερῶς ὀνομάσαι μέλλων ἵνα ἀληθῆ λέγῃ, ἀλλ᾽ οὐ καὶ πάνυ πραόνως, μὴ ψεύδηται, ταῦτα ποιήσων*. Nos, *as if he was to use violent language to shew his wish to be correct* (in his accusation), *instead of being temperate, to shew he did not want to overstate*. *πραόνως* Aristoph. Ran. 855. Possis et *πράως*, ut *ως* suprascriptum pro v. l. in textum irrepserit. Per *ποιήσων ταῦτα* intellige *ὀνομάσων*. De sensu nihil dubito; sed nescio an plura exciderint.

Ib. 34. *ὑμᾶς — οἶμαι [δεῖν] διαγιγνώσκειν*. Vel lege *ἄν*.

170. 15. Malim *τί δεῖ περὶ τῶν φαύλων ὁμοίως τούτῳ σ.* *make a rout about nothing like him.* — Imo nil muta, *such trifling circumstances as this about the horse.* 247

Ib. 33. Malim *κινδυνεύειν περὶ*, vel *ὑπὲρ*, *ἁπάντων*.

Ib. 34. *ὁμοίως ὑμῶν τύχοιμι*. Non puto legendum *ὁμοίων* (vide ad Andoc. de Pac. p. 26. 6.), sed explicandum *οὐκ ἂν τύχοιμι*. Vide Æschyl. Suppl. 160. [151.] et me ibi.

Or. XXV. ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Fragmentum nobilissimum, et orationis splendore et sententiarum vi insigne. Lysiam relegenti videtur haec oratio esse omnium optima. Si scripsit Lysias, male de se judicavit, qui tenue genus sequeretur, quum grandis et copiosus esse posset. Pauca sunt, quae quidem adhuc legerim, hoc fragmento splendidiora.

P. 171. l. 8. Suspicabar ἡγοῦνται κερδανεῖν, εἰ ὑμᾶς πείθοιεν. Vide inf. l. 30. *Magnum sibi lucrum putant*, i. e. rem optandam, *si omnes apud vos reddant non minus odiosos quam sunt ipsi*. Sed nihil in hoc θαυμαστόν. Quare nunc malim εἰ ἀμελοῦντες — καὶ σαφῶς εἰδ. ζητοῦσιν ὑμᾶς πείθειν — τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ut sensus sit, *Miror illorum dementiam, qui, suorum criminum immemores, aliena vindicent; iniquitatem, qui, cum satis sit noxiorum in quos saeviant, juxta bonis malisque sint infensi.* Quomodo κερδαίνειν irrepserit, non nimis arcte quaerendum in auctore tam corrupto. Potuit facillime e χρηματίζ. v. 17.

Ib. 10. ἐμοῦ κατηγορηκέναι. Nimis emphaticum pronomen, et oppositioni nocet. Malim νῦν. *Si putant in hac accusatione xxx virorum scelera exposuisse* —. Sed quaero exemplum constructionis κατηγορεῖν cum accus. rei sine genit. personae. Aristoph. Ran. 1026. [994.] δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν. An νυνὶ κατειλοχέναι? Cogitaram ἀπηριθμηκέναι. Vulgata forsan nata e v. 23. Ceterum lege γεγένηται. Vide ad Andoc. Myst. p. 2. 5.

248 Ib. 18. ἐὰν ἀποφανῶ — γεγενημένος. Nota sunt δείξω γεγώς, etc. Vide tamen an hic legendum ἐάνπερ φανῶ.

Ib. 24. ἐκείνοις πεπραγμένων] E vicinis fluxisse videtur ἐκείνοις. An ἑτέροις, vel ἐνίοις? Sensus, *tu pecces, ego arguar?*

Ib. 36. Isocr. de Pace, p. 186. init.
Ib. fin. Et αὐτοὶ et αὐτοῖς (vel αὐτῶν) delenda puto; posterius certe cum Bekkero. Mox ἀπογραψαμένων recte, opinor, in versione explicat Reiskius t. VI. p. 595.
172. 8. ὅσοι — ἄτιμοι ἦσαν] De his Andocides p. 10. 15. seqq.
Ibid. δεδωκότες] Si quid mutandum, mallem ὠφληκότες. Sed recte Reisk.
Ib. 18. καίτοι διὰ τ.] *quanquam*. Imo καὶ διὰ —. Non oppositio, sed continuatio. Ceterum vide ad Lys. 147. 24.
Ib. 23. παρ' ἡμῶν, scil. τῶν ἐν ἄστει μεινάντων. Vide p. 171, 8. 173. 24. (173, 27. ὑπὲρ ἡμῶν recte Bekker.) 173, 36. Sed non mirarer, si hic leg. παρ' αὐτῶν, et illa delenda ante ἠξίουν v. 22. utpote e margine illuc tracta, cum huc deberent. Hoc verum puto. Vide mox ad p. 173. 27.
Ib. 25. Recte Marklandus οὔτε τῶν τετρακοσίων — ἐπειδὴ οἱ τριάκοντα. nisi cum Reiskio fere, οὔτε τῶν τετρακοσίων οὔτε τῶν τριάκοντα — ἐπειδὴ οἱ δέκα. Sed prius, ut lenius, ita verius. Οἱ τριάκοντα per totam orationem exagitantur; οἱ δέκα nusquam. Praeterea οἱ βουλεύσαντες ἐπὶ τῶν τριάκοντα (vide mox v. 27.) ni fallor, alibi memorantur a Lysia, ut excepti ἐν ταῖς συνθήκαις. Vide ad p. 125. 23. Cf. 176. 12. Isocr. de Bigis §. 53. p. 355. e.
Ib. 33. συμφοραῖς. Mox συμφορᾷ v. 34. et συμφορῶν 39. quod in tam ornata oratione vix concoquo. Fuerit δυστυχία, vel alia vox. Vide p. 182. 19.
Ib. 37. κατάλογον] Vide Schneider. ad Xenoph. Hellen. II. 3. 20. qui recte Reiskium reprehendit. An recte intelligat *catalogum proscriptorum*, dubito, cum possit accipi, *neminem in* τοὺς τρισχιλίους *ascivi* (vide in re simili p. 159. 10.); ut sit epexegesis istorum supra, οὔτε τῶν φίλων εὖ πεπονθώς, quibuscum confer p. 115. 22. Sed fateor nexum orationis potius eo 249

ducere. ut sint haec inter *mala a quibus abstinuisse se dicit;* proinde cum Schneidero non pugno.

173. 9. Recte, opinor, distinguit Bekkerus. Deinde malim *ὑπολειφθήσεται.*

Ib. 11. *ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκουν*] Facilis suspicio, *ἐ. τ. ὑ. κακοῖς ἐ.* sed rursus eadem verba p. 182. 24. Si addatur *κακοῖς*, sensus erit idem atque 172. 38. *πλουσιώτερος ἐκ τῶν ὑμετέρων γεγενημένος συμφορῶν.* vide et p. 163. 33. Sed sine *κακοῖς* sensus optimus, quasi dixisset, *τὰ τῆς πόλεως κατεδωροδόκουν.* vide p. 178. 6.

Ib. 24. *ὑμετέρᾳ φυγῇ*, i. e. *ὑμῖν τοῖς φεύγουσιν*, ut Thucyd. VIII. 64. p. 542. 35. Duk. Deinde verba *ἐκ τοῦ ἄστεος* vel transponenda cum Tayloro, vel potius delenda.

Ib. 27. *ὑπὲρ ὑμῶν*] *ἡμῶν* Bekker. vide ad p. 172. 23. et verte, *plures esse qui nobis* (*τοῖς μείνασι μὲν, οὐ μετέχουσι δὲ τῶν πραγμάτων*) *magis timerent.* Sed omnino legendum videtur *τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν δεδιότας* (vide ad 172. 23.), alioqui subest nonnihil obscuritatis. Vulgata enim etiam explicari potest, *plures esse τῶν ἐν αστει, qui desperarent retineri posse oligarchiam,* vel, *qui vos jam deprecari mallent quam bellum experiri.*

Ib. 31. Eadem fere Andocides de Pace init. (p. 23. 39.)

Ib. 33. *βουλόμενοι — ἐμμένουσι* non prorsus mendosum, si vertas, *servanda censent, dant operam ut serventur,* etc. Sed adeo turbatur in terminationibus apud Lysiam, ut malim cum Reiskio, *βούλονται — ἐμμένοντας.* Vide marginem Porson. ad Med. 247.

Ib. 36. *οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων ἢ πυνθάνεσθαι*] Dele *ἤ.*

Ib. 40. *δέξαιντ᾽ ἂν —.* Vix satis emphaticum. Exspectes *εὔξαιντ᾽ ἂν* — (*δέξαιντ᾽ ἂν* recte, mox p. 174. 36.)

174. 9. *τοῖς ἄλλοις concordiam juravistis.* Quinam hi *ἄλλοι*? Intelligerem *ἀλλήλοις δέ.* Ceterum non

concilio Andocidem de Mysteriis p. 11. 8. Nil agit 250 Schneid. ad Xen. II. 2. 11. De tota re ne verbum quidem Mitfordius, suo certe loco.

Ib. 19. Ad *παραμεῖναι* deest *ἄν*. Qu. ubi ponendum?

Ib. 20. *δι᾽ ἑτέρους ἐσώθησαν*. Vide mox v. 37.

Ib. 26. Recte contra Marklandum defendit Reisk. *ἄρχοντες*.

Ib. 36. Post *διδόντες* desunt quaedam. Deest praeterea *τούτοις*. Unde possit quis *τούτοις διδόντες, οἱ δὲ ξ.* Deinde acutissime Reisk. v. 38. *ἐπηλυγάσεσθαι*, quamvis male interpretatus. Sensus est, *Hodierni demagogi timent, ne sua gratia obscuretur, si quis alius posthac reipublicae prosit.* Sed nescio an passivam significationem possit habere *ἐπηλυγάσεσθαι*.

Or. XXVI. *ΚΑΤ᾽ ΕΥΑΝΔΡΟΥ.*

Certissime fallitur Taylorus, putans Evandrum ad officium *βασιλέως* aspirasse. vide p. 175. 42. (Istius loci sensus est, *Dum Archonte carebimus, sacra quae ab eo procurari solent, procuranda mandabimus novo Regi et sociis.* Male Reisk. quasi esset, *τὸν νῦν βασιλέα ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος*.) Neque minus certum errare Marklandum (ad p. 175. 37.), thesmothetae docimasiam putans agi; vide p. 176. 15. Archontis eponymi esse patet ex p. 176. 21. ubi mentio fuit *ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν*. Vide Lysiam p. 144. 28.

Mortuus Thrasybulus Stiriensis, secundum Dodwell. Ol. 97. ¾. (Xenoph. Hell. IV. 8. 30.) Videndum, utrum Stiriensem an Colyttensem dicat Lysias. Evander sive Menander archon Olymp. 99. 3.

P. 175. l. 8. *ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ*] Pro *ἀγωνιῶ* MSS. *ἔγωγε*, neque specie caret: *ἀγωνιῶ* e var. lect. ortum. Nescio tamen an utrumque assumendum; *ὃ δὲ ἔγωγε ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ*.

251 Ib. 13. *οὔτε τῆς [αὐτῆς] δουλείας*] Utrum *αὐτῆς* sit delendum (aut leg. *αὐτῆς τῆς δ.*), forsan dubitari potest. Vulgata per se optima; sed sequentia, *τῆς ἐλευθερίας* etc., melius hic opponuntur, absente *αὐτῆς*. Epitaph. p. 196. 33.

Ib. 30. Lege *οἱ κωλύσοντες αἴτιοι*, in futuro.

Ib. 37. Lege *κατὰ τοὺς νόμους οὐ δυνατὸν κληρωθῆναι*. Deinde mutilus locus. Sensus ad hunc ferme modum supplendus: *διαπέπρακται, κολαστέος μᾶλλον ἢ τιμητέος. ἢ τί προσδ.* *Παρὰ* defendi possit e p. 103, 25. 165, 38. Andocid. 11. 38.

176. 3. *ἐν αὐτῇ [τῇ πολιτείᾳ]*. Recte Bekkerus, nisi mavis *ἐν τῇ αὐτῇ πολ.*

Ib. 6. *μικρὸν ἡγουμένους τὸ πρᾶγμα, μὴ φ. αὐτῆς*] Malim deletum *τὸ*, ut sit, *thinking it a small matter*; alias potius oporteret *αὐτοῦ*.

Ib. 9. *ἅρμα ἐν ταῖς σανίσιν*] Vide pro Mantitheo p. 146. 7. etc. Emendant *ὄνομα* vel *τοὔνομα*. Vide tamen an *ἅρμα* fuerit nota quaedam, eorum nominibus apposita, qui in equitibus meruerant.

Ib. 24. *ὅταν γένωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις*] Plenius dixit Æschines c. Timarch. p. 25. 26. *τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑτέρων γένησθε* c. Ctesiph. p. 75. 20. *γένεσθε — τὴν διάνοιαν — ἐν τῷ θεάτρῳ.*

Ib. 32. Malim *ἐὰν δὲ τοῦτον.*

Ib. 35. *ὅτι φίλος ὢν τυγχάνει*; vel ponenda ante *κατηγορεῖν*, vel potius delenda.

Ib. 39. *δικαίως [ἂν] ἀποδοκιμάσαι.* Deinde vel *μὴ τόνδε* cum MS. vel *μὴ καὶ τόνδε.* Isocrates Permut. 112. *ἢ καὶ τῶν ἀγαθῶν κοινωνεῖν ἢ μηδὲ τῶν ἀτυχιῶν ἀπολαύειν.*

Ib. 42. Recte defendit Reisk. Alias possis fere ad mentem Taylori, *ὥσπερ ἐκ τούτων προσληψομένους*, ut *προσλ.* referatur ad *ὑμᾶς.*

177. 5. *ἑκατ. τῆς πολιτείας — βάσανον ἔχουσιν*] Lege *τὰς* per appositionem, ut De bonis Aristoph. p. 154. 13. ubi *φιάλην* MS. Vel *ἑκατέραν τὴν πολιτείαν.*

Vulgatam verte, *documentum habemus, quales illi* 252 *futuri sint in utravis republica.*

Ib. 7. Ad Marklandi et Reiskii mentem lege *διὰ μὲν τοὺς τοιούτους, τοὺς σ. — διὰ δὲ τοὺς ἄλλους, τοὺς μὴ συλληφθέντας ἐκφυγεῖν.* (*τοιοῦτοι*, qualis Evander; *ἄλλοι*, boni, ut v. 1.)

Ib. 17. Frustra sollicitant. Verte. *quales ego, pro populo respondens, dico esse.* Lenius poterat Marklandus *ἐποιήσαντο. τοιαῦτα ἐγὼ — ὑμέτερον δὲ —.*

Or. XXVII. *ΚΑΤ᾽ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ.*

P. 177. fin. *εἰ μὴ — μισθοφορά*] Confer Aristoph. Eq. 1355. Ceterum mutilus est locus, ut videtur: sensus, *quod isti semper dictitabant, nunc saltem verum est; quum ita attritae sint civitatis opes, ut* [nisi coerceantur horum rapinae, peritura sint stipendia. Istarum autem rapinarum] *odium ad vos redit, lucrum ad istos.* Omittit MS. *τοσοῦτον.* Quare vide, utrum post *ἧττον*, an post *πλῆθος*, ponenda signa lacunae.

178. 3. *αἴτιοι εἶναι ψηφιεῖσθαι*] Non temere mutandum: *when people expect that they will cause you*, etc.

Ib. 5. Eurip. Alcest. 279. Lys. c. Eratosth. p. 122. 28. *ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγένετο καὶ σῶσαι Πολέμαρχον καὶ μή.* Ceterum frustra politicis concionatur Marklandus. Hodie diceret Lysias, *the safety of the country depends on its finances.* Explicat ipse Lysias c. Ergocl. p. 180. 24.

Ibid. Malim *οὗτοι, οἱ φ. — οἱ τῶν ἀ.* Vide Eurip. Androm. 1162—3.

Ib. 9. Vide an delendum *ἁπάντων.* Confer p. 150. 33.

Ib. 13. *ἔσται παράδειγμα τοῦ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν*] Malim *τὸ μὴ —.* Vide ad p. 113. 44. Collato p. 185. 30. dele *τοῦ.*

Ib. 15. *ἕξουσι.* Malim *ἔχουσι.*

Ib. 19. *Speculaturum veniunt vestrum judicium.* C. Nicomach. p. 185. 23. Andocid. Myst. p. 14. 12. Lysias c. Eratosth. p. 123. 19. c. Frument. p. 166. 5.

253 Ib. 23. Infra ad p. 185. 25—32.

Ib. 38. Demosth. Olynthiac. III. p. 36—37. Reisk. An legendum *πατρῷα κ.* sine *τά*?

179. 6. Recte, opinor. Reisk. *ἔστι δέ*. E superiore fluxit *ἔτι*.

Ib. 9. Non fero *τοὺς ἀδικοῦντας*, quod oppositioni nocet. et e sequenti huc tractum. Malim *ὥσπερ εἰκὸς*, vel *ὡς εἰκός ἐστιν*, deletis istis. Deinde lege *εἰ δικαίως τοῖς μὴ ἐπεξιοῦσιν*, (vel *τοῖς μὴ ἐπεξ. δικαίως*,) *ὀργ.* vel sine *δικαίως*, quod malim. — Nunc ultima minime sollicito. *si illis irasci soletis qui accusationem non ea qua par est fide prosequuntur*, (ut Reisk. t. VI. p. 615.)

Ib. 13. *καὶ μὴ ὥσπερ — εἰθ. ἐστέ, — ἀφίετε*] Rectissime. Transit constructio. Sed non huc retulerim p. 178. 44. ubi acquiesco in *ἐξαιτήσονται*.

Orat. fin. compara cum Nicomach. fin.

C. Epicr.	C. Nicom.
P. 178. 11—14.	P. 185. 29, 32.
178. 18, 23.	185. 25, 29. et 186. 28.
179. 4.	186. 27.
179. 12.	186. 12 et Orat. fin.

Or. XXVIII. *ΚΑΤ' ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ.*

Statim post mortem Thrasybuli Stiriensis. p. 180, 11.

P. 179. l. 26. Concinnius *καὶ ἐκ τῶν ὑμ. πλούσιος ἐκ πεν. γεγ.* vel *καὶ ἐκ πεν. πλ. ἐκ τῶν ὑμετ. γεγ.*, quod malim.

Ib. 27. *καίτοι πῶς*] Quare *καίτοι*? Exspectes potius *ὥστε*. An mutilus locus?

Ib. 45. *ἀρχαίων νόμων* juncta cum sycophantia. Explica ex Andocid. de Myst. pp. 10—12. NB. Hist.

180. 5. Certissime Reisk. *ἍΜΑ*. Confer Aristoph. Plut. 567. et Lysiam p. 182. 17. etc.

Ib. 16. Oratores *ἐχθροὶ*, et prytanes, non satis commode enumerantur. An *ἀρχῶν*, *magistratibus?*

Ib. 35. *οὐ πονηρούς*] Attica *λιτότητι* possis utcunque defendere, ut sit pro *ἀγαθούς*. Sed quinam sunt illi alteri *ἐκείνων φυγήν*? Incrustare facile *ἐκείνην τὴν φυγὴν*, vel *τὴν ἐκεῖσε φ*. Sed videtur excidisse membrum periodi: *μετέσχον*, [*πάσης τιμῆς καὶ χάριτος ἀξίους νομίζω· ὅσοι δὲ αὐτοῖς μὴ συνεκινδύνευον μὲν, ὅμως δὲ ὅσον ἐδύναντο ὠφέλουν*,] *οὐ πονηροὺς* etc. Vide p. 177. 7. 254

Or. XXIX. *ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ.*

Statim, ut videtur, post damnatum Ergoclem. Circa init. Olymp. 98. *Ἀπογραφή*. p. 181. 24.

P. 181. l. 33. *τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν ἐξήγαγε*] Putabam numeralem excidisse; *τρίτον αὐτὸν*, puta. Sed omnino leg. *τῶν ὑμετέρων ποριστὴν* —. Propius ad literas *πολιτὴν*, sed illud verum.

Ib. 35. *εἰ — ὀλοφυροῦνται — οὗτος δὲ — ὑπέστη*. Lege *ὀλοφύρονται*.

Ib. 43. *δέδοκται*. Corruptum. Sensus *ἀνάγκη* vel *προσήκει*.

182. 1. Pessime Reisk. *περί*. Vide mox, ubi haec memoratur ut Ergoclis pecunia. Mox dele *καὶ μὴ κατηγορεῖν*. Deterritos ait: ergo *κατηγορεῖν* conati sunt? Imo *ἡσυχίαν ἦγον*.

Ib. 11. Vide hic ad p. 186. 15.

Ib. 23. *τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα* [*τοῖς κλέπταις*] *συνειδότες*. Scholion, ut puto, ad *τ. ἀ. ἐνέχοιντο*. Vide an et legendum *ἐνέχονται*, nam hoc revera factum

esse liquet ex ipso loco. Sed nunc dubito, an non defendi possit optativus hic et paullo ante v. 15. Bene se habere videntur et duo futura. De hac re quaerendum. Vide paullo ante ad 181. 35. Infra ad Isocr. Callim. 31. p. 376. init. Lochit. 6. *θαυμαστὸν εἰ — νομίζετε* (al. *νομιεῖτε*) — *τοὺς δ᾽ — ἀφήσετε.* Ibid. 24. *εἰ τυγχάνοιμεν — ἀξιοῖμεν.*

Ib. 26. *ἆθλα — ἀντὶ τῆς αὑτοῦ — πονηρίας*] Vide an praepositio nata sit ex vicinis syllabis.

255

Or. XXX. *ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.*

An idem Nicomachus, de quo p. 110, 8. 111. 3.?

Acerba et acuta, subinde vehemens, minus tamen eleganter scripta quam xxvii et xxviii. Scripta post Olymp. 95. 1. Pacis tempore, p. 185. 18. Nicomacho mandatum fuerat, sexennio ante Athenas captas, ut Solonis leges describeret; belli tempore, vide p. 185. 40. postea eidem est mandatum, ut leges de sacris faciendis in tabulas referret; in quo quadriennium consumsit. Vide hic ad p. 183. 23. *Δοκιμασία* Solonis et Draconis legum, post xxx. Andoc. de Myst. p. 11. 17. et seqq. (Mitford. t. v. p. 83. etc.)

P. 183. l. 7. *ἐπ. τοίνυν* [*καὶ*] —.

Ib. 10. *οἷα νέος ὢν αὐτὸς*, malim; et mox v. 33. *καὶ αὐτὸς ὡς ἀχ.* Vide mox ad v. 26.

Ib. 16. Malim *ἐταμιευόμεθα*, vel saltem *ἐτεταμιεύμεθα.*

Ib. 23. Nihil mihi certius videtur, quam Schotti emendatio *ὁμοίαν.* Nam interrogare *ὁποίαν*, ut vult Reiskius, non puto. Vide Porson. [*ad Phoen.* 892.] Sed esto ut interroget; an potest aliquid esse planius, quam omnia ista, v. 12. etc. *προσταχθὲν γὰρ* — usque ad *εὐθύνας ὑποσχεῖν*, v. 21. praemissa esse de veteribus delictis, antequam ad ipsam causam veniatur?

Ib. 26. Lege *μόνος αὐτὸς*, nisi plene dist. ante *καὶ τοσαῦτα.*

Ib. 28. *ἠξίωσας ἐγγράψαι*, scil. *τὸν λόγον*. Vide Aristoph. Vesp. 961. *ἐνέγραφ᾽ ἡμῖν τὸν λόγον.*

Ib. 42. *τρισχιλίων* defendi utcunque potest, *nullius oligarchiae particeps fui, a prima ccc virorum, usque ad ultimam trium millium.* Sed recte emendant *πεντακισχ.* Alterum mutarunt scribae, ut accommodarent ad *τριακοσίους* (quomodo corruptum invenerant textum).

Ib. 43. *δεινὸν — εἶναι* [*ὅτι*] *εἰ* —. Suspicor *εἶναι· εἰ* —. Vide mox ad 186. 8.

184. 2. An *ἔτι δ᾽ ὑμᾶς οἶμαι θαυμαστὸν νομίζειν* (sed simplicius *νομίζω* delere cum Marklando, prioribus servatis. Poteras et *ἔστι δ᾽ ἐμοὶ θαυμαστὸν, εἰ* 256 *Νικόμαχος — ἀξιοῖ.*), *Νικόμαχον ἑτέροις μνησικακεῖν ἀξιοῦν.* Scholion est illud *ἀδίκως* vel *ἀδίκοις. νομίζειν ὅτι Νικόμαχος* Bekker. e MS. p. 111. 35.

Ib. 15. *Σάτυρος καὶ Κλεοφῶν.* Nomen e vicinis irrepsisse constat: uncinis includit Bekkerus; si tolli vult, non assentior. Sat probabilis Schotti emendatio, *Χρέμων.*

Ib. 18. [*καὶ*] *ὁπόσοι*, nisi vertas, *illi ipsi, quotquot.*

Ib. 36. [*κοινοῖς καὶ*] *κειμένοις.* Varia lectio. *κοινὸς νόμος* hic alienum; vide Markland. ad p. 187. 41. Conf. p. 96. 10.

Ib. 38. *κυρβέων καὶ εὔπλων*] Eleganter Taylorus, *CTΗΛΩΝ*, sed vereor ut recte. *στῆλαι* absolute essent Nicomachi tabulae; vide p. 185. 12. Nihil succurrit quod satisfaciat. Si *λόγια* est vox prosaica et oratoria, quum MS. det *ΟΠΛΩΝ*, possis *ᴷΟΓΙΩΝ* (*Λ* supra scriptum). Sed qu. an verius *βίβλων*. *Commentarii* ad arcana sacra pertinentes: Demosth. de Cor. p. 313. Fals. Leg. p. 403. ed. Reisk. Isocr. Æginet. §. 6. Hermesianax Athenaei xiii. p. 597. etc. vv. 25. 45. Ceterum *αἱ συγγραφαὶ* mox p. 185. 11.

185. 2. *συμφέρει.* Male Reisk. Respicit ea quae modo dixerat de fortuna civitatis.

Ib. 3. *καὶ δυνησόμεθα*] Malim *ΚΑΙ Ἀ ΔΥΝ.*

Ib. 9. Marklandum recte reprehendit Reiskius, ipse ab eo deceptus in illis quae dicit de novem talentis, quae aut vera sunt aut falsa; certe nil ad Lysiam. Primo *ταῦτα* in *ἄθυτα* mutat Marklandus, eodem manente sensu; etiamsi vertendum esset, ut contendit, *ἄθυτα*, *quae non erant facienda;* quum debuisset, *non facta,* ut p. 175. 34. Deinde *ἱερὰ α. τριῶν ταλ.* etc. verte, *pars sacrorum, quae constitisset tribus talentis, non facta est.* (*ἄρτος ὀβολοῦ* est vel nostrum *a penny loaf,* vel *a pennyworth of bread.* Ar. Eq. *ὀβολοῦ κοριάννοις.* Lys. p. 908. Reisk. *ὁλκάδα δυοῖν ταλάντοιν, a cargo worth two talents.* Epictetae testamentum in Mus. Veron. p. 24. v. 181. 187. *τυροῦ — στατῆρος, a stater's worth of cheese.*) Eo magis mirere Marklandi errorem, quod mox *ἐξ* *ταλάντοις*, in quo consistit loci difficultas, si qua tamen est difficultas, optime defenderit, *by six talents.* Nil dicit Lysias de ipsa summa, sed loquitur de differentia tantum. Hoc dicit: *infecta fuit pars veterum sacrorum, ad tria talenta; erogata sunt et consumta sex talenta, in novis sacris. Si, peractis veteribus, a novis abstinuissemus, τρία ἂν περιεγένετο.* Nos, *we should have been three talents in pocket.* En satis verborum ad probandum $6 = 3 + 3$.

Ib. 13. Malim *καὶ ταύτας ὁ ἱερ. — ὡς εἰς εὐσέβειαν —.*

Ib. 20. Malim *ἡ βουλὴ ἡ ἀεὶ βουλεύουσα.* Vide ad Demosth.

Ib. 25 — 32. Hiulca oratio. Eadem fere c. Epicrat. p. 178. 11 — 23. unde huc illata suspicor. Abrupta nimis mentio *κλοπῆς*, quae proprie nihil ad Nicomachum; aptissime contra cohaerent, *εἰς ἀπορίας καθιστᾶσι*, v. 25. et *ἠδίκησεν* etc. v. 33. Deinde *κλοπὴ* inducitur, ut novum argumentum, v. 25. Ceterum cum 185. 25. *προσέχουσι τ. νοῦν* confer p. 186. 28.]

Ib. 27. *αὐτὸν* natum puto ex *ἐσχάτων*.
186. 7. Marklandi *αυτοὺς* — *πιστεύετε* Hellenisticum esse suspicor. Malim *αὐτοί*.
Ib. 8. *ὃ δὲ πάντων δεινότατον* [ὅτι]. E MS. *ὅτι* addit Bekk. Sed tum vereor ne legendum *τὸ δὲ*, ut p. 178. 41. Vide hic ad 183. 43. c. Diogit. p. 907. R. *ὃ δὲ π. δ. ουτος γὰρ* —.
Ib. 12. *ὑπὲρ τοῦ δήμου κρίνεσθαι*] Friget *κρίνεσθαι*. Sensus forsan. *ut piaculum* (*κάθαρμα*) *in malam rem ablegari*. Verbum non reperio. An excidit *ξενίας*?
Ib. 15. Malim *περὶ μὲν τούτου*. *de ipso reo*. Eadem menda p. 182. 11. et 168. 24.
Ib. 20. *δεῖσθαι* [*ὡς χρὴ*] *παύσασθαι*. Suspectum. Ceterum confer c. Alcib. I. p. 141. 25. unde firmatur lectio Bekkeriana *ζητοῦσιν*. Confer et c. Philon. p. 190. 1. An leg. *πεῖσαι ὡς χρὴ*, ut ante *ζητοῦσι* rursus subaudiatur *πεῖσαι*? Sententia: Patroni a reo non impetrarunt, ut legibus obediret; ne vos exorent ne puniatis.
Ib. 22. *ὥσπερ ἂν* — *ὁρᾶτε*. *whatever exertions you see them make.* Sed malim abesse *ἄν*. *quomodo nunc videtis.* — Confer Alcib. I. p. 141. 23. 258
Ib. 28. Sententia: *Accusatores non exorarunt patroni; ne vos, judices, exorent.* Eadem supra c. Epicrat. p. 179. 3. et c. Philon. p. 189. 43.
In fine. Malim *τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἅπαντα*. Supra ad p. 120. 36.

Or. XXXI. *ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.*

P. 187. l. 5. Male *τοῦ λόγου* Marklandus. *if in my speech I should fall short of the charge.*
Ib. 7. An, sine *πάντων*, legendum et distinguendum *ἐνδεῶς μὲν γὰρ, δι᾽ ἀπειρίαν, τῶν τούτῳ πεπρ.* ut constructio sit, *εἰρηκὼς ἂν εἴην ἐνδεῶς μὲν τῶν* etc. —

Imo debebam, διὰ τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν. Sed suspectam habeo vocem ἀπειρίαν. An possit significare *immensitas* (quod est apud HSt. sine auctore) nescio; sed dixisset orator potius μέγεθος vel ὑπερβολήν. Aliquando suspicabar legendum, ἐνδεῶς μέν, διὰ ἀπειρίαν τῶν τοιούτων πραγμάτων. Quae verba fere occurrunt alicubi in Lysia.

Ib. 13. ἐπιθ. τούτου, scil. τοῦ εἶναι πολίτας. Ineptissime Marklandus τοῦ ἴσου.

Ib. 31. ἔνιοί τινες. Isocr. jungit plus semel.

Ib. 33. Malim ἢ συγκατελθεῖν ἐργασάμενός (vel —σόμενός) τι τῶν κοινῇ τῇ πόλει συμφ. ut p. 190. 2. vel τῇ π. κ.

Ib. 35. καὶ γὰρ —. Imo καίτοι, ut Bekkerus, vel saltem καὶ μὴν —.

Ib. 42. δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν. Om. μὴ MS. Nescio an recte Schottus, totum μὴ ἀδικεῖν delens.

188. 7. In re desperata tento: συγκατελθεῖν· [ἀλλὰ ξένον ἐποίησεν αὐτόν.] (vide p. 187. 29. 30.) καὶ ταῦτα φύσει ἀστὸς γενόμενος. (*Vir maximus* apud Taylorum, qui etiam sine MS. ἀστὸς detexit, videtur 259 esse Bentleius.) Sed ut verum fatear, exspectarem potius ὤν, quam γενόμενος: omnino vide c. Alcib. I. p. 143. 20.

Ib. 25. ὀλίγα μὲν τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες, ἀναγκαῖα δὲ —. Si sensus est, *pauca quidem, sed quod esset satis*, addendus videtur articulus, τἀναγκαῖα δέ. Sed vel sic ultima supervacanea. An ἀνεχόμενοι δὲ —?

Ib. 28. [αὐτὸν] δι' αὐτὸ —. Vel αὐτῷ cum Reisk.

Ib. 42. ἂν ποιήσοντα. Lege ἂν ποιήσαντα, vel dele ἄν.

Ib. 43. *Mater a liberis solet* μηδ' ὠφελουμένη μεγάλα ἔχειν ἡγεῖσθαι. Saltem μηδέν, alias sensus erit aut nullus aut oratoris menti contrarius. Sed malim μικρὰ ὠφ. nisi mavis μικρὰ ἢ μηδὲν ὠφ. Deinde dele ἔχειν.

189. 12. An servandum πονηροῖς, mutata distinctione? κίνδυνος καὶ, τοὺς χρηστοὺς ἐὰν αἰσθάνωνται (οἱ πολῖται scil.)

Ib. 19. Pro *ἀπορίας* conjiciebam *τιμωρίας*. Sed nescio an aliquid desit, ut haec non ad Philonem, sed ad civitatem spectent. Vide mox v. 43.

Ib. 27. *σφόδρα γ' ἄν*. An legendum *ἦ σφόδρα γ' ἄν*? Cave autem interroges post *ἐτέθη*.

Ib. 32. Non puto mutandam MSS. lectionem *κολάσετε*. — Imo necessario, si vera est observ. Porsoni Opusc. p. 33.[1])

Ib. 33. *ἐδείχθη ἀμφ. ταῦτα*] Intelligerem *εὑρέθη*, *ἐπράχθη*, *ἐνομίσθη*, etc. Alienum *δέδεικται*, de quo MSS. ad Dem. Ind. Deinde malim *κακοῖς δὲ* —. Ceterum notandum *παρασκευῆς*, bono sensu. Vide p. 187. 4.

Ib. 40. *καὶ οὕτω συντιμηθῆναι*] An *ἢ καὶ ὁπωσοῦν τιμηθῆναι*? *to be rewarded before them, or indeed be rewarded at all.*

Ib. 45. *τὰ ἆθλα αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο*] Lege *πόλις*. Vide ad p. 120. 36.

190. 3. Lego et distinguo, *κατεργασαμένων*, *μόνος δὲ*, *ὦ β.* ut *ἧς* non minus ad *τυχὼν* quam ad *τυχεῖν* referatur. Etiam ad *ἀπεστέρησεν* repetendum *τῆς β.* Sana omnia, legas modo *διαμαχόμενος* cum Markl.

In fine. *κοινὰ παραδείγματα*] Tentabam *ἱκανὰ*, vide fragm. *ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ*, init. Sed nunc vix dubium, quin mendosum sit *παραδείγματα*. Sensus videtur *commune malum*. 260

Or. XXXII. *ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.*

E Dionysio de Lysia, t. v. p. 497 — 518. ed. Reisk. Initium habet Schol. Aldinus Hermogenis, p. 411. quam voco A.

---

[1]) Scil. solum *κολάσομαι*, non *κολάσω*, in usu fuisse. J. S.

Oratio habita post finem belli Peloponnesiaci. vide p. 896-7.

P. 893. l. ult. ed. Reisk.[1]) *φεύγειν* [*αἰσχρὰς*] *δίκας* (*δίκη αἰσχρὰ* pro Mantith. p. 146. 38. *Ἀπολ. Δωρ.* p. 163. 15.), vel potius specialis vox deest, puta *ἐξούλης*. Vulgatam defendit Isocrates Trapez. 69.

898. 8. *ἀθλίως ἐκπεπτωκότες*] Hic supplendum, vel etiam addendum, *τῶν ὄντων*. Sed vel sic vix placet rerum ordo. An transp. *οἰκτρῶς — ἐκπεπτωκότες* post *μητέρα*? An potius corrupta vox *ἐκπεπτωκότες*?

901. 4. *τὸν βίον καταλιπεῖν*] Ambiguum. Verba sonant potius *rem*, vel *opes*, quam *vitam*. Malim igitur *λιπεῖν*.

905. 3. *ὅποι τρέψειε* correxi ad Plut. 1013.

Ib. 9. Forsan, *οὐκ ἀναλώσας πέντε καὶ δέκα μνᾶς, ἐκ π. δ. τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῷ τίθησι, τὸ δὲ τούτοις λελόγισται*, partim cum Reiskio. Pro *πέντε καὶ δέκα* (vel quicunque fuit numerus) facile supponi potuit *πέντε καὶ εἴκοσι*, ex prava correctione, cum jam mutilus esset locus. Possis etiam *οὐκ ἀναλώσας πλεῖον ἢ εἴκοσι μνᾶς, ἐκ π. δ. ὧν τίθησι, τὸ ἥμισυ τούτοις λελόγισται*.

906. fin. Malim *μισθῶσαι — ἀπηλλαγμένον — πριάμενον*. Nominativus non defendi potest e p. 173. 8. (si ibi disting. *παρέλιπον, ἀδικοῦντες ὑμεῖς*) neque e Porsono ad Orest. [1120.] Sed vide an sit anacoluthon, ut procedat constructio, quasi fuisset *ἐδύνατο* pro *ἐξῆν αὐτῷ*. Supra c. Philon. p. 188. 14. *εἰσενεγκεῖν* et *ὁπλίσαι* defendi possunt, quasi praecessisset *καταστῆναι*. — Imo sana videtur vulgata, i. e. *ἀπηλλαγμένοις* et *πριαμένοις*, ut constructio transeat, quasi fuisset, *ἐξῆν αὐτῷ ποιεῖν κατὰ τοὺς νόμους, οἳ κεῖνται τοῖς ἐπιτρόποις, μισθῶσαι — ἀπηλλαγμένοις —*.

261

---

[1]) Scil. in ed. Stephan. oratio non legitur nisi in Appendice e Dionysio excerpta. Reiskiana igitur, non Stephaniana, notatio servatur in marg. Bekkeri. J. S.

908. 1. Malim τὸ ἥμισυ τούτοις ὀρφανοῖς οὖσι.
Ib. 12. Optime Bekkerus ὅπῃ μὲν — ῥᾳδίως δ' —. Nos, *he has nothing to do but to score up the outgoings to them, and pocket the returns himself.*

Or. XXXIII. *ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.*

E Dionysio in Lysia, t. v. pp. 520. etc. ed. Reisk.
Habita Olymp. 98. 1. Vide Diodor. apud Taylor.
P. 912. l. 3. Viri docti γενήσεσθαι, vel ἂν γενέσθαι. Possis et γίγνεσθαι.
913. pen. φιλονεικεῖν μέν ἐστιν εὖ πραττόντων, γνῶναι δὲ τὰ βέλτιστα, τῶν αὐτῶν] An τῶν τἀναντία? Nempe πραττόντων. Similis sententia Isocr. Areopag. §. 3.
914. init. Debebat, ἡ μὲν ἀρχὴ — τὰ δὲ τῶν Ἑ. — τῶν δὲ χρημάτων —.
Ib. 13. καιομένην τὴν Ἑλλάδα. — Malim κακουμένην.
Ib. 16. ἀπόρθητοι Lacones. Docta Marklandi nota: adde Antiphanem Athenaei xv. p. 681. C. Ceterum ineptit R. κεκτήσεσθαι corrigens. Nos, *that the liberty they have acquired will be eternal.*
916. antep. ὕβριν κωλῦσαι] Malim κολάσαι.

Or. XXXIV. *ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.* 262

E Dionysio, pp. 526. etc.
Pacis tempore.
917. 6. διὸ δὴ —. Nil ineptius. Lege πρότερον δὶς ἤδη· καὶ τούτων μὲν — δὶς ὑμᾶς κατεδουλώσατο Theramenes, p. 127. 23. ὀλιγαρχία δὶς κατέστη, Δημ. κατ. Ἀπ. p. 174. 13. Isocr. Antidos. 342. de Pace 64. 149. Lochit. 14. Sic καὶ 103, 6. 110, 20. 156, 19. 172, 35. 174, 33.

918. 1. Frustra mutat Reisk. Vide p. 174. 37.

Ib. 5. *οὔτε ἡλικίᾳ*] Recte, opinor, Marklandus *οὔτε πλούτῳ*. Alterum sumsisse videtur Stephanus e p. 149. 40.

919. 5. An *ἐκποιήσωμεν*?

921. ult. Deesse aliquid viderunt omnes. An *εἶτα τοὺς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἀντεχομένους ἐρωτῶσι*. Per *τὰ ἡ. ὑπάρχοντα* intelligo *τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν*. Ceterum confer Isocr. Archid. 67.

922. 7. Lego *ἐὰν μὲν πείθω*, — *Μαντ. τὴν αὑτῶν οἰκοῦντας* — sine ceteris, quae e seqq. fluxerunt. Deinde *ἴσασιν γὰρ ἐκεῖνοι, ὅτι* — recte explicat Reisk.

923. 6. Lege *τοσούτῳ ἧττον ἐπιθυμ.* cum Reisk.

Fragment. vi. §. 3. *δίκαιος δ' εἰμὶ μηδὲν*] Dele syllabam male geminatam, et lege *δίκαιος δ' εἶ μηδὲν π.*

ISOCRATEM perstringi a Platone Euthyd. p. 305. C. HSt. valde probabiliter conjicit optimus Heindorfius.

„Paucis ille mendis deformatur." Valck. MSS.

Codex Fuggeranus apud Wolfium est non MStus ipse, sed MSti collatio illi communicata ab amico (vide Praef. ad Castig. p. 806.), admixtis forsan v. ll. aliunde ductis, ut πλεονεξίας p. 160. a. quod suspicor e Dionysio, non MSto, esse.

Orationum ordo hic, qui apud Wolf. et Steph.

Isocratis τέχναι, Ep. Socr. 28. p. 60. 65. Vide Philipp. p. 105. c.

ἦν δὲ καὶ τὰ παλαιὰ διαλεχθῆναι τῆς Ἰσοκράτους ἡλικίας, τὸ δὲ εὐθαλῶς, ὡς φησὶν αὐτὸς, ἀνθούσης τῆς διανοίας. Ibid. p. 60—61. ubi caecutit Allatius. An respicit Panath. 233. b. c.? — Imo Philipp. 84. d. ut recte Allat. — Ceterum Allatii MS. alius εὐρυθαλῶς, i. e. *ΕΥΡΥΘΜΩΣ*, quomodo lege ex Isocr. 87. e. (adde C. Sophist. 294. d. et compara Isocr. Epist. VI. 9.) et verte, *Res antiquas narrare Isocratis aetatem decet; exornare florentis aetatis est.*

Philosophi descriptio. Ad Nicocl. 22. d.

Isocrati defuit vox et audacia. Philipp. 98. c. Panath. 234. b.

Agamemnoni sese comparat, Panath. 247. d. etc. Pindaro, Antid. §. 177. Bekk. Homero, Panath. 288. b. Philippo, Epist. II. §. 23—24.

ἄρχων et τύραννος quomodo differant. De Pac. 177. c.

Piae fraudes. Busir. 226. b.

264 Rhetorica fides. Panath. 265. b. 282. e. 284. b.

Educatio. p. 238. b. etc.

Attica Dialectus. Antidos. §. 316. Xenoph. Resp. Ath. 2. 8.

Or. I. AD DEMONICUM.

Isocratis Apolloniatae. Hemsterh. ad Plut. p. 294.

Or. II. AD NICOCLEM.

P. 17. a. ἀσκητῶν] Ad Aristoph. Plut. 585.
Ib. b. τὴν ἐπιμέλειαν, etc.] Antidos. §. 224.
18. d. καὶ τῷ κάλλει τῶν κτημάτων] Scholion, ut suspicor, ad προειρημένοις, scil. κατασκευαῖς.
19. d. πολεμικὸς] De Pace 186. b.
20. e. Conf. Nicocl. 35. d.
24. d. πολλῶν ὄντα τύραννον] Non fero ὄντα omissum post πολλῶν, praesertim in antithetorum artifice. (Porson. ad Hec. p. 49. [114. ed. ult.] et me ibi.) Malim βασιλέα ὄντα.

Or. III. NICOCLES.

P. 26. b. De Pace 165. e.
27. b. — 28. d. Antidos. §. 268—275.
27. b. Malim εἴπερ γὰρ διὰ τοὺς ἐξαπατῶντας καὶ ψευδομένους πρὸς — vel simpliciter dele κ. τ. ψευδ.
30. d. Conf. Thucyd. I. 141.

32. a. ἀρχαίων. Philipp. 111. c.
33. c. Lys. c. Nicom. p. 185. 19.
35. d. ἴδια κτήματα τῶν κ.] Conf. ad Nicocl. 20. e. Epist. II. 10.
36. a. Vide Antidos. §. 308.
39. b. δύνασθαι μὲν πλείω τῆς ἀρετῆς ὠφελεῖν] Forsan 265 del. ὠφελεῖν. Vide seqq. — Male: vide de Pace 165. c. Per τὰς δυνάμεις αὐτῶν εἶναι intellige, *illud et esse et vocari malum, hoc bonum.* δύναμις, Busir. 226. d.

Or. IV. PANEGYRICUS.

Quo tempore edita? — Durante Antalcidae pace, 64. d. occupata Cadmea, 67. a. Olynthiis et Phliasiis obsessis, 67. a. Amyntas, Dionysius, 67. a. Res Ægyptiae, 69. d. Evagoras, 69. e. Persicae res, 74. c. Italia et Sicilia, 76. b. παρακαταθήκη, 80. d. Non possunt intelligi de Oropo: vide Chronol. ad Ol. 103. 3. „Olymp. 99. 3. circiter editus Paneg." Simson. Chron. p. 828.

Citatur Panegyricus, Antidos. 321. c. etc. Philipp. 99. a. b. 84. b — d. Panath. 269. a. Epist. III. fin.

πάτριον, 44. c. 45. d. 51. e. 53. c.

42. b. πέρας Phil. 110. e.
Ib. d. ἀρχαίως. Harpocr. in v. Epp. Socr. XXVIII. p. 64. 1.
43. a. C. Soph. Panath. 233. a.
46. b. De Pace 166. b.
47. d. ἐφ' ἑκατέρας τῆς ἠπ. Panath. 241. d. 267. e. Philipp. 105. a.
48. c. fin. οἱ γὰρ ἐν ἀρχῇ. Non intelligo.
49. b. Lysias Olymp.
49. c. εὐτυχίας. De Bigis 353. e.
50. a. καὶ τῶν ἄλλων] Si tantum posuisset πάντων pro ἀπ., effecisset opimum Aristophaneum.

Ibid. τὰ γὰρ ὑφ' ὑμῶν] An sensus est, *Praemio a vobis donati non magis insignes sunt, quam si simile praemium in singulis Graeciae urbibus reportavissent?* An morem tangit, inscriptionem publice faciendam curandi in civium honorem, qui Athenis vicissent?

Ib. e. Antidos. §. 316.

52. e. Panath. 273. d.

266 Ibid. θεοῦ ῥώμην] Eur. Or. 1167.

56. c. Areopag. 148. a. etc.

Ib. d. φθήσονται] Vide Evag. 197. b.

Ib. e. στρατηγεῖν οἰόμενοι, etc.] De Pace 186. a.

58. b. οἰκείαν] Lys. p. 192. 25.

Ibid. ἀλλοτρίαις] Lysias p. 193. 1.

59. b. ἀγωνιῶντες. Harpocr. v.

60. d. fin. Markl. ad Lys. p. 194. 14.

61. init. Citat Coraës Evag. 194. d. fin. Vide Markl. ad Lys. Epitaph. p. 194. 15.

Ib. d. Cum seqq. confer Panath. 245. c. etc.

64. a. Xenoph. Hellen. III. 5. 12.

Ib. c. Phil. 94. c.

65. b. ἐπὶ τάδε Φασήλιδος] Panath. 244. fin.

66. a. μέγαν. Epist. II. §. 12.

Ib. b. Panath. 244. e.

Ib. c. Plataic. 300. b.

Ib. d. — 68. c. 72. d.

67. e. Ep. III. §. 8.

68. c. τῶνδε τῶν τόπων] Intelligo de ἐπικούροις, i. e. ξένοις, e Graecia. Similiter Plato Menex. t. v. p. 397. 10. Bekk. φυγάδας καὶ ἐθελοντάς. sed de alio tempore, ut puto; vide mox 70. b.

69. a — d. Respicit, ut videtur, Demosthenes.

70. a. Ῥόδον. Philipp. 94. fin.

71. b. καταφρονήσας τῆς περὶ αὐ.] Philipp. 100. c.

Ib. d. κώμην. Antidos. §. 122.

Ib. e. Evag. 200. e.

72. c. ἐξεταζόμενοι utcunque intelligas *drilled*, *trained* (to servitude). Sed vide an haec transferenda 71. e.

καὶ τελευτῶντες, ἐξεταζόμενοι πρὸς αὐτοῖς τοῖς βασιλείοις, καταγέλαστοι γεγόνασιν. ut pugnam ad Cunaxam pompam fuisse meram dicat. Si hoc probas, ἔχοντες, προκ. lege sine καί.

73. a. Panath. 266. c.

Ib. d. εἴ τις ἐπικηρ. Arist. Thesm. 344. [336.]

75. a. An del. οἷον Ῥόδος καὶ Σάμος καὶ Χίος?

Or. V. PHILIPPUS. 267

Philippica oratio vulgata statim post pacem, antequam Phocico bello finem imposuisset Philippus, 92. e. 96. e. etc. 109. a.

83. d. Etsi vulgatae lectiones plerumque negligendae, vide an hic lateat πολιτῶν, vel τῶν ἐν τῇ πόλει (ut 86. e.) et διαλεγομένων. Quid si τοιαῦτα δὲ πολλῶν λεγόντων τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν διαλεγομένων ἡμῖν?

87. a. Evag. 199. c. Panath. 277. c.

Ib. c. Epist. I. §. 2.

Ib. d. Liber patrono eget, Plato Phaedr. p. 98—9. quem locum contulit Grayius cum Protag. p. 221. 15. (Bekk.) imo cum 186. 4. Adde Ps. Dem. Epist. I. p. 1463. 19. Ep. Socr. XXVIII. p. 67. 11. Panath. 236. c. 284. c. Epist. I. §. 4.

88. b. Epist. I. §. 4.

89. d. Si ex Urb. recipias ἐμποιοῦσι, dele ἡμῖν vel ὑμῖν.

90. d. πρὸς Ξέρξην] Falsum et ineptum. Prope ad literas πρὸς τὸν Πέρσην, sed hoc loquendi modo nunquam utitur Isocr., quamvis interdum ponat ὁ βάρβαρος pro Rex Persarum, ut Areopag. 141. e. Paneg. 77. c. 78. b. 67. d. Omnino vide ad Lys. Epitaph. p. 193. 12. Rex, perpetua persona, sive sit ille Darius, sive X. sive Artax. Plato Menex. t. v. p. 394. 4. Bekk. = 243. HSt. Nisi obstaret locus

Panath. 265. d., tentarem *πρὸς βασιλέα*, ut *Ξέρξην* esset e scholio. Ita in Plataico 304. c. pro *ἔξω γὰρ αὐτοῦ* etc. inferserunt *Ξέρξῃ γὰρ αὐτῷ* etc. Ceterum omnino confer Panath. 253. e. *τοὺς βασιλέας αὐτῶν*.

94. c. ..Paneg. 65. c. de Pace 179. e." Coraës. Vid. Epp. Socr. XXVIII. p. 66. 3.

Ib. e. *Ῥόδον*] Paneg. 70. a.

98. a. *μηδὲ [παρὰ] μικρὸν ἡγεῖσθαι*. Praepositio nata videtur e seq. *παρὰ πᾶσιν*.

Ib. b. De Pace 187. d.

Ib. c. Ep. I. 11. VIII. 11. Panath. 234. e.

268 99. d. Epist. IX. 15.

100. c. *προπέτειαν*. Epist. II. 8.

Ib. c. Paneg. 71. b.

Ib. e. *εἰ μὴ διὰ Κῦρον*] Inepta. *κἀκεῖνοι* enim sunt *Graeci ἐπίκουροι, duce Cyro et auxiliis barbaris destituti*. Confer etiam, si tanti est, Paneg. 71. b. etc. Forsan *Κλέαρχον*. Is enim, renitente exercitu, pervicit, ut duces Persam convenirent, Xen. Anab. II. 5. 30. — Vide potius an ista delenda.

101. a. *λαβεῖν*] *λαθεῖν*.

Ib. b. Antidos. §. 80.

Ib. d. Epist. IX. 11.

102. b. An *ἐκδοθεισῶν πόλεων* sine *αὐτῷ*?

Ib. e. *Ἰδριέα*. Harpocr. v.

104. c. *φρονήσει καὶ τῇ φιλοτιμίᾳ*] Non movendam puto vulgatam *φιλοσοφίᾳ*, nisi forsan in *φιλανθρωπίᾳ*, ut 105. d. 106. a. Ridiculus esset, qui *φιλοτιμίαν* Herculis novum esse argumentum diceret.

105. c. Ep. Socr. XXVIII. pp. 60. 65. Evag. 204. e.

108. b. Antidos. 332. e. Panath. 264. d.

109. d. *τῶν ὄντων*. Ep. III. 7.

110. b. Malim *μᾶλλον γὰρ ἂν ἄξιον οὕτως* —.

Ib. e. *πέρας*] Paneg. 42. b.

111. c. *ἀρχαίων*] Nicocl. 32. a.

Ibid. *λόγων εὑρετὴς*] Evag. 196. d. fin.

112. b. *μαλακώτερον*] Ep. Socr. XXVIII. p. 67. 9. Panath. 233. c. 234. d. Antidos. 312. a. Ep. VI. 5—9.
Ib. d. Ep. IX. 20.
113. c. *τὸ δὲ τῶν ἄλλων γένος*] Exspectabam *ἀνων*, i. e. *ἀνθρώπων*. Sed alibi opponit Graecos *τοῖς ἄλλοις*. Areopag. 153. b.

Or. VI. ARCHIDAMUS.

Tempus Olymp. 103. circa initium, mortuis Amynta et Dionysio, 124. e—125. c. (Ægypti rex, 129. a.)
116. a. b. Expressisse videtur Demosthenes, Phil. I. init. 269
123. b. *ἂν ποιήσαιτε καταγέλαστον*] Qu. an ita loquuntur pro — *τα* sine *πρᾶγμα*?
124. d. fin. Antidos. §. 249. Dem. Phil. II. p. 46. 25=71.
125. a. *ἀρχὴν τὴν τῶν πολιτῶν*] Vide an *τῆς πόλεως*, quum subabsurdum sit imperium illis tribuere, qui ipsi serviebant tyranno.
126. b. *ἀποτόμως*] Fors. *αὐτοτελῶς*.
131. e. Recte H. Wolfius: quare lege *μηδεμιᾷ πόλει τεταγμένῃ χ*.
132. b. In Bekkeri nota turbatur. Mallem fere *ἡμᾶς δὲ μὴ δύνωνται ποιεῖν*, scil. *κακῶς*.
133. c. Malim *τῶν ἄλλων ἐλευθερίας*. Demosth. Ol. II. p. 25. 8. *τοὺς μὲν ἄλλους σεσώκατε*, etc.
134. c. *ὅμως δ'* —. An *ὅλως δ'* —?
Ib. d. *ἀλλὰ καλὴν — ποιησαμένους* abesse malim.
136. c. fin. Pausan. p. 233.

Or. VII. AREOPAGITICA.

Statim post pacem cum sociis factam, (Olymp. 106. 1.) Mitford. c. 37. §. 7. n. 20.

Oratio non ad Areopagum habita, 147. c.
141. fin. Quinam isti *Θηβαίων φίλοι*?
142. d. *ἐργαστηρίων*, Callim. 372. e.
143. d. *τὴν μὲν ἀκολασίαν*] Panath. 259. d.
144. e. Dem. Ol. III. p. 36.
145. c. Harpocr. v. *ἀπὸ μισθωμ.*
Ib. d. *ἐμπλήκτως*] Eur. Troad. 1204. ed. Beck.
147. c. Panath. 265. b.
Ib. d. *τὴν δὴ τοιαύτην*] Nescio quomodo hiulca videtur oratio. Sermo continuandus erat de majoribus in universum, non ad Areopagum restringendus. Paneg. 56. c. Panath. 263. a.
Ib. fin. Tacit. Ann. III. 27.
270 149. c. Antidos. §. 305.
Ib. d. *οὓς νῦν εὐφυεῖς*] Antidos. §. 303.
150. d. *χειμάζοντας — ἐν οἷς* etc. i. e. *ῥάκη φοροῦντας* (ut recte Coraës t. II. p. 114.), quod non solum choreutis, sed ipsis choragis accidere solere, docet Antiph. Athenaei III. p. 103—104. *ἱμάτια χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ, ῥάκος φορεῖ.* Inepte vertit Mitford. t. VIII. p. 75. De Pace 168. d.
152. b. init. Qu. *κάλλιστα δημοκρ.* Nam quod vulgatur *μάλιστα*, etsi mox explicat orator, nimis aperte falsum quam ut tulissent auditores.
153. a. Evag. 202. e.
Ib. b. *τοῖς ὁσίοις*] Ita Harpocr. v. *ὅσιον*. Conf. Antidos. §. 250.
Ibid. Lys. c. Eratosth. in fine
Ib. d. Dem. Leptin. p. 276. = 460. 11.
156. d. *ἅπαντες*] *ἅπαντας*.

Or. VIII. DE PACE.

159. e. *κτήσεις*. Plataic. 305. a.
160. a. *πλεονεξίας*] *πλημμελείας* Ald. 1. 2. edd. Wolf. Steph. *πλεονεξίας* „codex Fuggeranus," Wolfius p. 821. sed forsan e Dionysio p. 100. 30. ed. Sylburg.

Ib. b. *θεῶν*] Dem. de Cherson. p. 61. §. 61. = 101. fin. HSt.
165. c. Nicocl. 39. b.
Ib. e. Nicocl. 26. b.
166. a. *ὧν δεῖ πλεονεκτεῖν*] Antidos. §. 303.
Ib. b. Paneg. 46. b.
167. c. Vix tam bellam occasionem praetermisisset bonus Isocrates antitheton elaborandi. Forsan locus est mutilus, ad hunc sensum explendus: *ἀπαλλαγῶμεν πρὶν εἰδέναι σαφῶς εἰ τευξόμεθα τούτου· τοὺς δὲ λόγους ἀποδοκιμάζειν οὓς ἴσμεν ὅτι τοιαύτην* —.
167. fin. Epist. IX. §. 10.
168. d. Areopag. 150. d. 271
169. e. *ἐν τοῖς πολέμοις καταλυθεῖσαν*] Æsch. F. L. p. 52. 5.
170. b. Panath. 261. d. e. Ps. Demosth. Aristog. II. p. 806. fin.
Ib. c. *γενόμενον.* Panath. 262. d.
171. b. — 181. b.
Ib. d. Dem. Ol. I. p. 13. R.
175. a. fin. Dem. Ol. II. p. 31. R.
Ib. c. Recte G. *διελόντας.* *ut* (reipubl. ministri, *μισθωταὶ* mox 175. e.) *dividerent* etc. Ceterum recte explicat locum Coraës.
176. b. *ἐν δὲ τῷ Π.* Herodot. IX. 75.
Ib. e. *κατὰ δέκα καὶ πέντε καὶ δέκα καὶ πλ.* Coraës. Forsan *τὰς δὲ κατὰ πέντε, καὶ δέκα, καὶ πλ.* Scriba minus intelligens facile potuerit exhibere, *τὰς δὲ κατὰ ιε καὶ π.* Vide ad Plut.
177. c. Ep. VII. §. 5.
Ib. e. Forsan *καὶ μήθ᾽ ἱερῶν μήθ᾽ ὁσίων, μήτε γ.*
178. b. Eur. Alcest. 819. ed. Matth.
179. e. *τὴν ἀρχὴν*] Phil. 94. c. Infra 180. d.
181. b. Sup. 171. b.
182. b. Eur. Troad. 413. ed. Matth.
Ib. c. Servandum puto *ἐπὶ πάντων ὁμοίως.*
184. d. *ἀνήνεγκεν.* Antidos. §. 250. fin.

185. b. βούλονται] Aristoph. Vesp. 701. [703.] Dem. Ol. III. p. 37. R.
Ibid. τῆς πόλεως. Dem. Phil. I. p. 45. 13. R.
186. a. Lysias p. 171. 36.
Ibid. μηδὲ δεσποτικῶς] Paneg. 56. e.
186. b. τὰς ἡγεμονίας] Recipiendam puto Urbinatis lectionem: vulg. nasci potuit ex 186. d.
Ibid. fin. Ad Nicocl. 19. d.
187. b. Paneg. 56. e.
Ib. d. τὴν ἐν Δ. Vide Coraën t. II. p. 245.
Ib. d. fin. Epist. II. §. 6. Phil. 98. b.
188. fin. ὡς ἐν ταῖς etc. Suspecta habet Valck. quod 272 sane mirum. Confer Dem. Ol. I. in fine. Quin ipsum Isocr. in Paneg. fine.

Or. IX. EVAGORAS.

193. e. Ep. VII. §. 8.
194. d. fin. Paneg. 61. a.
196. c. Cogitabam ἐπιστήσας, i. e. διάνοιαν, vide 203. a. sed nil opus. Paneg. 43. b.
Ib. d. ἢ ῥήτωρ dele, ut schol. ad λόγων εὑρετής. Vide Phil. 111. c. Qu. an delendum et in Lysia Epitaph. p. 195. 35.
197. e. C. Sophist. 292. c.
200. e. Paneg. 71. e.
202. c. Pro ἅπαν malebam πάλαι. Nescio annon melius vocem delere.
Ib. e. Areop. 153. a.
204. b. Pindar. Nem. v. 1.
Ib. c. τοῖς μὲν πεπλασμένοις] Tacit. Agric. 46.
Ibid. μιμεῖσθαι friget: exspectares ἐκμάττεσθαι, vel ἀπομάττεσθαι.
Ib. e. Phil. 105. c.

Or. X. HELENÆ ENCOMION.

214. c. Eurip. Ion. 623. Matth.
216. c. *γενέσθαι*] Porson. ad Phoen. 576. Panath. 247. c.

Or. XI. BUSIRIS.

Historiam in anonymi argumento, de Polycrate scribente orationem, quam habuerit Meletus, confictam esse puto e male intellecto loco 222. d. quo respici videtur declamatio quaedam post Socratis mortem conscripta.
226. d. Antidos. §. 276.
229. a. *δεσμούς*. Phot. p. 74.

Or. XII. PANATHENAICUS.

273

Editus Ol. 109. 3. vide 233. b. Imo 110. 2. vide 289. a. c. Ægyptus, 266. b. Rerum status, ibid. Thebanis tum favebatur, 269. a—c.
233. a. Paneg. 43. a.
Ib. b. *ἐπισημαίνεσθαι.* Harp. in v.
234. a. *οὔτε νῦν τὴν ἐγγ. — ταραχὴν*, forsan delenda videntur, ut scholion ad *οὔτε τὴν ἀτοπίαν*, etc. Saltem tollendum *νῦν*.
Ib. e. Phil. 98. c.
236. d. *σοφιστῶν, τῶν καὶ πάντα φ.* lege.
237. b. *ὥστε μηδέν' ἄν ποτε γενέσθαι πιστὸν τῶν λεγόντων*] Nescio annon *μηδὲν ἄν*, qua constructione *οὐδὲν ὑγιὲς τούτου.*
Ibid. *ὠδυράμην.* 234. c. fin.
Ib. c. Lege *μήτε τῆς ὁ. μήθ' ἣν* —. Si serves *μηδὲ*, tria erunt. 1. *ἧς ἄξιος*, 2. *ἡ ὁμολογουμένη*, 3. *ἣ τῶν*

πεπλησ. quum ἧς ἄξ. dividi oporteat in τὴν ὁμολ. et τὴν τῶν πεπλησ.

240. b. Helen. 209. d — 210. d.

Ib. c. ἢ τοὺς ἄλλ. Lys. p. 158. 14.

Ib. d. fin. χρυσὸν θεωροῦμεν] Blomf. Gloss. Agam. 383. (391. P.)

244. e. Paneg. 65. b.

245. c. Qu. an del. παρ' ἄλληλα. Forsan nota marginalis, παράλληλον vel — λα, i. e. „ἅμα et πρὸς τοὺς αὐτοὺς sunt capienda ἐκ παραλλήλου."

Ibid. οἶμαι δὲ, etc.] Cum his confer Paneg. 61. d. etc.

Ib. d. καὶ Τορωναίων] Addenda esse vidit Coraës ex Harpocrat.

Ib. e. Dem. de Coron. p. 322. Ep. II. 17.

247. a. Ambigue, utrum, *quid fecerimus nesciunt*, an *quae sint illae insulae, nesciunt;* atque hoc poscit sensus: sed vix puto dici οἶδά τινα vel τι pro γιγνώσκω. (οἶδα Nub. 1096. Ach. 429.) An excidit verbum, ἴσασιν ὄντα? an ἴσασιν ὅπου ποτ' ἐστίν? Conf. 251. a. Æsch. Ctes. p. 65. 23.

274 Ib. b. — 274. d.

Ib. c. Helen. 216. c.

252. a. παραγενομένους vulgo. περιγ. Coraës e MSS. Ita Wolf. in Cast. p. 828. 23. et e marg. Ising. probat Hemst. Misc. Obs. t. VII. p. 324.

253. c. ὡς τοιοῦτόν τι δ. ἦν] Qu. an recte habeat τι post negativum. Usitatius certe οὐδέν. τὶς post neg. vide ad Epist. IV. 6.

258. e. Helen. 212. a. etc.

259. d. Areopag. 143. d. fin.

Ib. e. χρησίμην vel χρησιμωτάτην οὖσαν] An excidit πανταχοῦ? Tentabam χρῆσιν, vide 279. b. Sensus certe est, *aristocratia non est certa reipublicae forma, sed cujuslibet formae virtus et perfectio;* vel *certus modus, isque optimus, administrandi rempublicam, cujuscujus formae.* πάσης πολιτείας ἀρετὴ καὶ κοσμιότης.

260. d. τοῖς πρότερον [εἰρημένοις] forsan delenda vox, nisi sequens εἰρημένοις hinc ortum sit. ὅσοι δὲ χαίρουσι τοῖς — διαλεγομένοις. ὅσοι, ut Ægin. 391. b. ubi mox εἴ τινες (ὅσοι = οἵτινες = εἴ τινες). Epist. VIII. 8. θαυμάζω δ' ὅσαι τῶν πόλεων — ἀξιοῦσι.
261. c. Areop. 142. c.
Ib. d. fin. De Pace 170. b.
262. d. αὑτοὺς γενομένους] De Pace 170. c.
263. a. Areopag. 147. d.
Ib. b. Ita Wolfius: „τῶν πλημμελημάτων] F. λημμάτων, ut de Pace πλημμελείας pro πλεονεξίας." Respicit locum p. 160. a., ut ex ejus Comm. p. 513. liquet. Istud autem F. puto valere *fortasse*, non *Fug.* ut Coraës.
264. d. Philip. 108. b.
265. b. εἰς Ἄρειον πάγον ἀν.] Areop. 147. c.
Ib. d. Vide Paneg. Philipp. 90. d.
266. c. Paneg. 73. a.
268. b. Paneg. 47. c.
269. e. ποτέρων — πρότερον] Porson. ad Nub. 937.
271. b. οἰκειότητος] ὠμότητος Wolf. Cast. Vide 276. b.
273. d. Vide Paneg. 52. e. 275
274. d. οὐ κοινωνοῦντας τ. π.] 247. b.
276. b. οὕτως εἰκῇ καὶ παρανόμως οὓς ἂν τύχῃς ἐπαινῶν] Lege παραβόλως [pro παρανόμως.]
277. c. Plataic. 300. fin.
279. c. Dele τὴν ante ἐναντίαν.
283. d. Antidos. §. 300.
284. a. Antidos. §. 263.
Ib. b. προελόμενος, etc.] Dicturus erat ὅτι δὲ προελόμενος — ὑπ' ἐμοῦ ἐκωλύθης μέμψεσθαι. Vide Matthiae. §. 538. Obs. 1.
287. a. not. (y.) Vide an legendum οὐδέν' ἂν εὑρεῖν, vel οὐδεμίαν οὐδέν' ἂν εὑρεῖν —.
Ibid. οὔτε σφαγὰς etc.] Antidos. §. 135.

Or. XIII. CONTRA SOPHISTAS.

Fragmentum sane luculentum.

Quando scripta oratio, Isocr. Antidos. §. 206.

291. d. οὐκ ἂν ἠμφεσβήτησαν ὡς οὐκ εὖ φρονοῦντες τυγχάνουσι] Id est. *sapere se faterentur.* Sensus contrarius. οἷς φ. MS. Urb. quare dele οὐκ. Contra Callim. 377. e.

292. c. ἐπὶ μὲν τῶν λόγων] Evag. 197. e.

293. b. παύσασθαι τοὺς φλυαροῦντας] Dele τοὺς, nisi substituas αὐτούς.

Ib. c. ποιητικὸν recte explicat Coraës ex Diog. Laert. III. 84. et cum Langio πράγματος ad rhetoricam refert. τέχνην ad artem scribendi. Fere vertas, *they are not aware that they bring as an instance of a productive art, an art governed by fixed rules.* Quidni? et ποιητικὴ et τεταγμένη est ἡ τεκτονικὴ, et mille aliae artes. Neque videtur Isocrates in istiusmodi argutias descensurus. Sensus *artem varie pro re nata exercendam comparant cum alia, certis regulis adstricta.* Malim ποικίλον.

276 Ib. d. τῶν καιρῶν. Antidos. §. 197. mox 294. c.

295. b. ὃ τῶν φθονούντων ἔργον ἦν [λέγειν] —.

Ib. d. Antidos. §. 293.

Fin. Multa, quae hic sequebantur, in Antidosi exstare conjicit Anonymus interpres [1]), p. 108.

Or. XIV. PLATAICUS.

Συνέδριον, 300. a. d. Oropus. 300. c. 303. d. Bellum Corinthiacum, 301. c.

297. b. ἐκ πλείονος χρόνου — οἰκειότερον δ. Suspectus duplex comparativus.

[1]) Vide ad Antidos. init. J. S.

299. b. *μόνον ἂν θᾶττον.* C. Sophist. 295. d.
300. b. Paneg. 66. c.
Ib. d. *ὑπὲρ [τῶν] πεπραγμένων.* Dele *τῶν.*
Ib. e. Antidos. §. 165. Panath. 277. c.
301. e. *ὅθεν — ἐνέμειναν*] Malim *οὗ — ἀνέμειναν*, nisi potius malis *ἔνθα.* Non dicit *inde cognosci posse* etc. sed *ex iis quae deinde fecerunt.*
305. a. *τῶν κτημάτων — ἀπέστητε*] Id est *τῶν κληρουχιῶν.* Vide Diodor. xv. 29. De Pace 159. e.
Ib. d. Lys. Epit. p. 197. 28.
Ib. e. Lys. pro Polystr. p. 161. 19.
Ib. e. *συμβολαίων.* Lys. c. Eratosth. p. 129. 23.
306. b. *reliquas αἰσχύνας*, i. e. *παίδων καὶ παρθένων.* Paneg. 64. d. Vide Laert. Phaedon. II. c. 105. Lysias c. Simonem. p. 96. 40. *Πλαταϊκοῦ μειρακίου.*

Or. XV. DE PERMUTATIONE, *ΑΝΤΙΔΟΣΕΙ.*

Anon. i. e. Anonymus interpres Mediol. 1813. quem esse Angelum Maium disco a Bekkero §. 257. Codicis Ambrosiani lectiones exhibet pp. 124—6.

Edita oratio, quum esset 82 annos natus, §. 10. 277 id est, Olymp. 104. 3. imo Ol. 106. 3. Thebani *ἐχθροί*, §. 265.

§. 19.[1]) Lysias de bonis Aristoph. p. 152. 17. etc.
25. „Innocentia nulli prodest; siquidem in innocentium condemnatione sese ostentant sycophantae, ut a nocentibus pecuniam accipiant.“ Ni fallor, simillima alicubi Lysias.
67. „Qui ipsi nihil invenientes id unum curant, ut aliena inventa carpant.“ Alibi Isocrates, Philipp. 108. b. Panath. 264. d.

---

[1]) Quia hujus orat. major pars in vetustioribus editt. deest, desunt quoque Stephanianae paginarum et linearum notationes. J. S.

73. *βούλομαι δὲ καὶ* [*τοῦ*] *τρίτον.*
77. *εἰληφότα.* §. 7.
78. *ποιησάμενος οὖν*] Quae sequuntur usque ad §. 333. primus edidit Andr. Mustoxydi, Mediol. 1812. e MS. Ambrosiano.
81. *εἶπον δέ που*] §. 54.
90. *οἱ μὲν γὰρ*] Illi (philosophi) hortantur ad virtutem, ab aliis *ἀγνοουμένην*, ab ipsis *ἀντιλεγομένην*. Damox. Athen. III. p. 103. 13.
118. *ἕνδεκα*] *ἐν δέκα* voluit Bekk. *ἐν ἕνδεκα* Ambros. teste Anon.
122. *κώμην.* Paneg. 71. d.
123. *ὡς — διαπραξάμενοι*] Lege *διαπραξόμενοι*, vel forsan *-ομένους*.
128. *τὰς ἄλλας πόλεις*] Vide de *ἄλλος* abundante ad Ind. Demosth. Sed qu. an del. *ἄλλας*, ut eximie dicantur *αἱ πόλεις*, sociae scil. ut passim Attici.
135. Panath. 287. a.
137. De historia vide Anon. Plutarch. Lysia. p. 836. D.
150. *εὐπραγίαις.* Vid. infr. 160. 165. 171. 175.
151. *ταῦτα δὲ δρῶντες οὐκ ἀγνοοῦσιν*] Ob seqq. *ἐλπίζοντες* et *προσδοκῶντες* malim *δρῶσιν* et *ἀγνοοῦντες.* Vide marg. ad Porsoni Med.
278 153. §. 28.
163. *καὶ διὰ τὴν ἐμὴν παρουσίαν* alii indigerent. Ferri potest; sed malim *περιουσίαν.*
165. Plataic. 300. e.
175. *ἐνθένδε.* Vide 42. 155. 161. 163. Areop. 150. d. de Pace 185. c.
194. *τὴν παιδοτριβικὴν*] Plato Gorg. p. 309. ed. Basil.
197. *τῶν καιρῶν*] „Cf. Panath. 33.“ Anon. Aptior locus c. Sophist. 293. c—e.
245. *τὸ γὰρ αἴτιον ἐν ἅπασι τοῦτο πέφυκεν ἐνεργάζεσθαι*] An *αἴτιόν τινος*? *whatever is the cause of any thing will produce that thing in all persons alike.* An potius *τοῦτο* vertendum in *ταὐτό*? *for the same cause will produce the same effect every where.* Vel

etiam, manentibus ceteris, legendum ἐργάζεσθαι? *for in all kinds of things causes will operate in this way* (i. e. on all alike).

248. *Κλεισθένης*] Infr. 328.

250. Areopag. 153. b.

263. Panath. 284. a. infr. §. 310.

276. „*περὶ τὰς ἔριδας* versati quidam eloquentiae studium vituperant." Vide an Platonis Gorgian innuat. Ejusdem ibidem dogma, *melius injuriam pati quam facere*, tangi puto, Panath. 257. b. et sic H. Wolfius.

Ibid. *οὐκ ἀγνοοῦντες*] Busir. 226. d.

300. De Pace 166. a. Panath. 283. d.

302. *οὐδὲ τοῖς ὀνόμασιν*] Thucyd. III. 82.

303. *τοὺς μέν γε* etc.] Areopag. 149. d.

Ib. fin. *οἱ περὶ τῶν ἀγαθῶν — πλεονεκτοῦσι*] Malim *οἵπερ τῶν ἀγ.* De Pace 166. a.

304. *ἀμελήσαντες τοὺς τὰ τ.* Vix dubium quin ex *ἀμελοῦντας* natum sit *ἀμελήσαντες*.

305. Areopag. 149. c.

308. Malim *ἐν μὲν ταῖς ἀκ.* vel *ἐν ταῖς μὲν* —. Vulg. oriri potuit e var. lect. Deinde facile carerem istis, *τῶν τηλικούτων*. Vide Nicocl. 36. a. b.

310. *δεινοὺς ὄντας εἰπεῖν*] Supr. §. 263.

316. *κοινότητα*] Xenoph. Rep. Ath. 2. 8. 279

328. *ὁ — ἐκβαλών*] Supr. §. 248.

330. *προέχοντας* recte Ambr.

334. *ἀκαιρίας*. Ep. II. 14.

338. *φιλαπεχθημοσύνην*. Ad Arist. Plut. 911.

Or. XVI. DE BIGIS.

Epilogus, qualis Lysiae Or. 21. etc. Valckenaerii sententiam prorsus miror, statuentis esse duo fragmenta, quorum alterum incipit post primum periodum.

„Ad hanc orationem interdum respicit Lysias c. Alcibiadem I. Perverse rem capit Marklandus.“ VALCK. cui omnino assentior.

P. 142. 27. [*Lysiae scil.*] conf. ad Isoc. p. 348. c. ubi veteres accusationes aliorum, Isocratis responsione non deterritus, repetit Lysias, ut et p. 143. 12. [vide Isocr. p. 348. e.]

[*Lysiae*] 142. 30. etc. = Isocr. p. 349. a.

Ib. 37. = Isocr. p. 349. a. b.

143. 3. *λέγει ὡς οὕτως ἐκεῖνος μέγα ἐδύνατο.* „Ubi hoc dicit Isocrates?“ Vide an respicia Lysias Isocratis locum p. 354. d. *καίτοι πολλοὶ* etc. An potius e p. 349. a. *δικαίως πράξαντα*, confessionem extorquet?

348. a. fin. *ψευδομένους*] Andoc. p. 2. 1.

349. d. Thucyd. v. 52.

Ib. e. *ἐπειδὴ κατῆλθεν*] Ejus *κάθοδον* incipere facit a tempore quo ad exercitum arcessitus est. (Thucyd. VIII.)

352. b. *αὐτὴν ἄστυ*] Antidos. §. 320.

Ib. c. *Περικλέους* etc.] Cf. Antid. §. 118.

354. b. *ἀπελαυνόμενος*] Lysias or. XVIII. p. 149. 34.

Ib. c. *λέγων.* Archid. 123. a.

Ibid. *νῦν δ' αἱ στάσεις*] *The late revolutions have shewn, who was for democracy, who was for aristocracy; who cared for neither, and who tried to get on in both.* Eandem sententiam, iisdem fere verbis expressam, legisse videor apud Lysiam; sed multum quaerens non invenio.

356. b. Callim. 382. a. fin.

Ib. d. *ἀτιμίας*] Quomodo *ἄτιμος*?

OR. XVII. TRAPEZITICUS.

VIVO Satyro Bospori rege, vide 370. b. ergo ante Olymp. 96. 4. (Diodor.) vide 366. a. Agyrrhius, 365. a. Xenotimus Carcini filius (Tragici scil. Schol. Aristoph.

Nub. 1264.) 369. b. an idem Xenotimus c. Callim. 373. b. Xenotimus Carcini apud Chandl. Isocr. p. 44. No. IV. 2. lin. 22. Delii tum Atheniensium hostes, 367. b.

361. d. ἕως [ἂν] — δόξειεν.

362. b. ὡς ἠναγκάσθη μὲν — δὲ — πειράσαιτο] Lege πειράσοιτο, *brevi conaturum.*

363. c. Lenius potuissent τοῦ ξένου τοὺς παῖδας, vide 363. e. bis. 365. d. Sed satius est Urbinatem sequi.

Ibid. τί ἂν — λέγοιμι. Callim. 373. a.

Ibid. εὑρέθη γὰρ ἐν τῷ γραμματείῳ [γεγραμμένον.]

365. d. κατεσφραγισμέναι] Nescio an potius servandum sit alterum σεσημασμέναι. Fortius est ita, et alterum glossam sapit.

Ib. e. fin. ἐδεήθην [Στρατοκλέους].

367. a. τὴν μεγίστην εἰσφοράν] Intelligo non proprie εἰσφορὰν, i. e. certam pecuniae summam, sed alius generis contributionem, puta armorum, frumenti, instrumenti nautici, etc. Possis delere εἰσφορὰν, ut in verbo contineatur ἐπιγραφή. Vide in marg. Dem. ed. Paris. p. 34.[1])

367. b. Lege ὥστε τὸ μὲν πρῶτον παρὰ μικρὸν — τελ. δ' —.

369. b. Respicit Harp. v. Καρκῖνος.

Ib. e. Antiphon. p. 133. 10. etc.

Or. XVIII. CONTRA CALLIMACHUM. 281

Qu. an Isocratis.

Tempus circa Olymp. 95. Archinus 371. b. Patrocles 372. b. Xenotimus 373. b. vide ad Trapezit. init. NB. Tempore xxx. fiebant βασιλεῖς 372. a.

---

[1]) Scil. schol. in v. ξενικὸν, Philipp. I. p. 46. med. J. S.

371. c. ὁπότερος δ' ἂν ἡττηθῇ] Non assequor Corais mentem. Satis plana res; uter uter victus sit in certamine παραγραφῆς, hanc quasi mulctam pendere. Si actor, puniebatur ut sycophanta; si defensor (ὁ παραγραψάμενος), ut veterator.
372. a. Recte viderunt in φίλον latere nomen: Φιλῖνον fortasse. (Φίλωνα conjeceram, sed ob 375. d. repudiavi.) Nil praeterea mutandum, nisi quod ante δημόσιον restituendum καί. *and that it was forfeited.* γίγνεσθαι, *to become the due of* — vide ad Arist. Plut. 1111.
372. e. ἐργαστηρίοις. Areop. 142. d.
373. a. τί ἂν — διηγοίμην. Trapez. 363. c.
374. d. Λυσάνδρου. Vide Schn. ad Xen. Hell. II. 3. 20.
376. a. εἰ ἐπὶ μὲν — ἐμμενεῖτε] Ob sequens ἀναγκάζετε malim ἐμμένετε. Alioqui vide ad Lysiam, p. 182. 23.
377. e. ὡς μὲν οὖν χρὴ — *non puto illum* ἀντερεῖν. Imo ὡς μ. οὖν οὐ χρὴ —. Contra ad Sophist. 291. d.
378. a. ἄτιμος. Quare? Confer Demosth. Aphob. I. p. 834—5. R. apud Petit. p. 486.
Ib. b. Dem. Ol. I. p. 14. 1. Phil. II. p. 74. 5.
379. a. Antidos. §. 97.
380. d. Andoc. Myst. p. 10. fin.
382. a. De Bigis 356. b.

Or. XIX. ÆGINETICA.

Nitidissima oratio.
385. a. Deesse quiddam liquet. An μὴ παρ' ὑμῶν πρώτων πειρᾶσθαι —?
386. c. fin. φυγόντες] Lege φεύγοντες. Nos, *in our exile.*
282 387. e. Πασῖνος. Harpocr.
389. d. θάτερον. Coraës, t. II. p. 279. Wyttenb. ad Phaedon. p. 320.

390. d. ὥσπερ τῶν χρημ. „E Lysia.“ Cl. Alex. Strom. VI. p. 748.
392. d. fin. Lege αὕτη.
393. d. fin. Isaeus Menecl. 13.

Or. XX. CONTRA LOCHITEM.

Specimen luculentum δεινώσεως, ad intimam plebem inflammandam accommodatae. Videtur esse actio αἰκίας, quam cum graviori ὕβρεως studiose confundit orator. Nempe qui plagas acceperat, vel γραφὴν ὕβρεως, vel δίκην αἰκίας, intentare poterat; et ὕβρεως γραφῇ non solum ὁ παθών, sed quivis alius, agere poterat. Vide Wess. ad Petit. pp. 256. 629. Demosth. Conon. p. 1256. 1262. fin. 1265. fin.
396. a. Dem. Conon. p. 1262.
399. a. Restitue οὐκ ἐάν γέ μοι πεισθῆτε. Urbinatis lectio nata e 399. a. med.

Or. XXI. CONTRA EUTHYNUM.

Arguta, nitida.
400. d. *Oportet* ἐκ τεκμηρίων καὶ ἡμᾶς διδάσκειν καὶ ὑμᾶς δικάζειν. Aliquando putabam εἰκάζειν. Sed nunc repudio.
402. b. Bekkerus ὅπως μή, μηδὲν ἀδικῶν, κακόν τι πείσοιτο. Ubi dubito, 1. de μὴ μηδὲν juxta positis, 2. de τὶ post negativam. Possis ἀλλ᾽ εἰ μηδὲν —. Intellige ὁ λόγος, vide ad Lysiam, p. 127. 5. Neque enim necesse, ut sit negativa in utroque membro. Dem. F. L. p. 366. 24. — Si ὅπως retines, forsan legere poteris ἀλλ᾽ ὅπως, μηδέν᾽ ἀδικῶν, μηδὲν αὐτὸς κακὸν π.

403. d. Necessario legendum δι' ἥ. π. αἰτίαν οὕτως ἐνεκάλεσεν.

283

AD EPISTOLAS.

I.

Epistola prima scripta videtur ad Dionysium Juniorem sub regni initia. Vid. 404. a. 406. a. Sed MS. Helmstad. *Lycophroni* (de quo Diodor. xvi. 14.) scriptam testatur, de quo amplius esset quaerendum, nisi rem in liquido poneret locus de Carthaginiensibus.
404. Philipp. 87. c.
405. a. Philipp. 87. d.
Ibid. fin. Philipp. 88. b.
406. b. Philipp. 98. c.
Ibid. *ἐγὼ γὰρ τοῦ μὲν*] Ep. viii. §. 11.

II.

Tempus non decernit Valck. Orat. de Philippo p. 253. (Ol. 110. 2. Mitford. c. 41. fin.)
406. fin. Ep. ix. 7.
408. a. Lege *τῆς σῆς σωτηρίας*. De Pace 187. d.
Ib. b. Phil. 100. c.
Ib. d. Nicocl. 35. d. fin.
409. a. *μέγαν*. Paneg. 66. a. Ep. iii. 8.
Ib. c. *ἀκαιρίαν*. Antidos. §. 334.
410. a. *πάντα τε ταῦτ' εἶναι* —. Corrupta.
Ibid. *αἰσχυνθείην γὰρ*] Panath. 245. e.
Ib. e. Antidos. §. 130.

III.

Tempus, judice Mitfordio. C. 42. §. 6. statim post pugnam ad Chaeroneam. Cum 412. a. b. confer Diodor. xvi. 89.
412. d. *δεόντων*. Phil. 109. d.

Ibid. fin. Paneg. 67. e. Ep. II. 12.

Ib. e. Phil. 105. d.

Ibid. fin. Transponendum liquet *προστάττης· οὐδὲν γὰρ ἔσται λοιπὸν πλὴν θεὸν γενέσθαι. ταῦτα δὲ* —.

IV.

284

Belli tempore, init.

414. b. *ὡς ὧν οὐ προαιροῦνταί τι ποιεῖν βιαζομένην αὐτούς*] Constructio potius *ποιεῖν τι ὧν οὐ πρ.* quam *ποιεῖν ὧν οὔ τι πρ.* — *τὶ* post neg. vide ad Panath. p. 253. c.

416. fin. *ὑπὲρ ἀνδρῶν φίλων καὶ προσφιλεστάτων μοι γεγενημένων.* Tautologiam tolles legendo *ἀνδρῶν ἀγαθῶν*, et mille aliis modis.

VI.

Mutilam esse liquet e 418. c. fin. Alias putares merum esse propempticon orationis deperditae.

Statim, ut videtur, post Jasonis mortem, Olymp. 102. 3. Ait Diodorus XV. 60. successisse Jasoni fratrem Polydorum; fortasse sub specie tutoris.

418. a. *τὴν ὁμιλίαν* [*τὴν*] *γενομένην.* Si deles *τὴν*, intell. *εἰ γένοιτο.* Sed forsan legendum *ταύτην.*

419. a. *μᾶλλον λόγον ἐχούσας*] Mirum: verba fere sonant, *rationi magis consentaneas*, quo nil potest dici ineptius. Si sana sunt haec, an vertendum, *orationi ornatae commodiorem locum dantes?* „A more oratorical subject."

Ibid. *περὶ αὐτῶν, ἡγ.*] Vult Bekkerus *αὐτῶν. ἡγοῦμαι δὲ* —. Respici Eurip. Phoen. 539. notat Coraës.

Ib. b. Antidos. §. 80.

420. c. *σκοποῦσι γὰρ*] Æschin. c. Timarch. p. 27. 12.

VII.

Timotheo Clearchi filio, Heracleae Ponticae tyranno. Sub regni initia scriptam liquet (Olymp. 106. 4. Diodor. xv. 81. xvi. 36. Conf. Memnon. Photii 224. p. 707. *Coraës.*)

421. §. 3. *συμβάλλεσθαι*] Malim *συμβαλεῖσθαι μεγάλην πίστιν.*

422. b. *τοῖς τῶν ἄλλων κακοῖς*] De Pace 177. c.

Ib. c. Evag. 193. e.

285

VIII.

Tempus Ep. 8vae post mortem Timothei. 426. a. (Olymp. 106. 3. decesserat, vide Antidos. §. 108.)

424. b. Retinenda erat vulgata, *ἐπειδὴ — κατηγάγετε.*

425. d. Ep. I. 406. b.

IX.

Epist. IX. e MS. Fulvii Ursini a Schotto descriptam vulgavit Hoeschelius notis ad Photii Bibl. p. 942—3. In textum Photii ed. 1653. p. 328. transtulit Schottus. H. est MS. Helmstad. cum Hoesch. collatus a Reiskio apud C. F. Matthaei, Isocratis etc. Epistolae, Mosquae 1776.

Propempticon, ut videtur, orationis quam postea immutatam Philippo inscripsit; Epist. Socrat. XXVIII. p. 66. ubi videtur Speusippus Agesilaum memoriae vitio pro Archidamo posuisse.

Tempus Olymp. 106. 1. Vide §. 19. Archidami virtus in oppugnatione Spartae, §. 5.

§. 1. *στρατηγίας καὶ στρατείας*] Varia lectio, ut videtur.

2. Possis cum Matth. *τῶν λόγων*, vel potius *τοῖν λόγοιν*, sed recte vulgata. Aristoph. Nub. 114. etc. *καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω. non ignorans utrum argumentum facilius sit tractatu.*

7. εὐπόρως ἐπιδραμεῖν. Non intelligo: exspectes fere, ἐπιεικῶς, ἀνεκτῶς, vel simile. Ep. II. init.
10. De Pace 167. e.
11. Phil. 101. d.
15. Phil. 99. d.
20. Nota anacoluthon: ἡγοῦμαι δὲ τοὺς Ἕλληνας — οὐκ ἂν — προκριθῆναι. nisi malis προκρῖναι. Phil. 112. d.
Ibid. πῶς οὐκ ἂν αἰσχρὸν ποιήσαιμεν; Qu. an ita dicant pro αἰσχρὰ, vel αἰσχρὸν πρᾶγμα[1]).

---

[1]) His annotatis subjecit Vir doctissimus: „Tandem eluctatus sum taedium, quod summum fuit, relegendi et annotandi, Maii 24, 1823. Deo gratias.“ J. S.

IN ISÆUM.

Or. I. DE CLEONYMI HÆREDITATE.

Loquuntur Cleonymi ἀδελφιδοῖ.

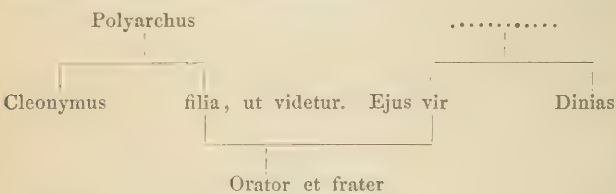

Posidippus, §. 17. 20. 30.
Diocles, 10. 30.
Cephisander, 21. 35.
Pherenicus, 39. 54.
Ejus fratres, 55.
Simon, 39. Non videtur fuisse e numero adversariorum.

§. 5. Lege τοῦ πατρὸς τοῦ Κλεωνύμου, ut §. 47.

13. *Cavit, ne inimicissimus sibi inferias ferret.* Conf. Thucyd. iii. 58. Isaeum Menecl. prop. fin.

14. τῶν πολιτῶν] Inepte; nil prodest §. 39. Lege τῶν παρόντων. Verbum proprium, ut Menecl. 18. Arist. Nub. 1151. 2. [1136. 7.] (= οἱ παραγενόμενοι, Menecl. 41.) — Vel δημοτῶν —. Etiam in fine or. de h. Philoctemonis haereo in πολιτῶν, §. 77. etsi illic multo tolerabilius.

Ibid. οὐδὲν πονηρὸν [ἐγκαλεῖ]. Vide Aristoph. Pac. 362. [359.] (Hic, non post πατρὶ, om. MS. vocem ἐγκαλεῖ, teste Maio p. 27.)
15. Malim οὐ περιεῖδεν.
20. Ἀρχωνίδην] ἄρχοντα Jonesius. Imo delenda glossa ἀρχοντίδλ.
22. Malim ἔχοντες οὗτοι τολμῶσι. 287
25. Si in Demosthene versarer, dicerem aliquid excidisse, et sensum supplendum. ἣν [ἑτέρῳ τινὶ, οὐχ ἡμῖν,] ὀργιζόμενος ἐποιήσατο. Sed argumentum continuat per §. 26. quare nil sollicito. Tentabam ἢ ὅτε ὀργιζ.
27. An pro ΔΙΑ legendum ΔΗ, *scilicet* (ironice)?
29. [ταύτης] τῆς δωρεᾶς.
39. Panormus. Atticae scil. Ptolem. III. p. 210. ed. Basil. (Pausanias V. p. 391. alienus.) Memoratur in Maitt. Marm. Ox. No. 155. lin. 28.
40. *Minatus est* ὅτι δηλώσει ποτ' ἂν —. Ita MSS. Bekkerus et Maius δηλώσοι, quum melius esset δηλώσειε. (Vide Matthiae. Gr. §. 506. p. 741.)
47. Πολύαρχος. §. 5.
52. [οὗτοι γὰρ — διεκώλυσαν.] Dele, vel saltem pone post Κλεώνυμος εὖ φρονῶν §. 53.
57. ὅτι λήψ.] Lege ὅτε λήψεσθαι.
58. Malim ᾧ πάντως ὑμᾶς. Deinde lego ὅσῳ γὰρ ἂν [μᾶλλον] ἀποφαίνωσι — vel ad hunc sensum. Vulgata nata e seqq. §. 59. An {ἕως / ἐν ὅσω} γὰρ ἂν πειρῶνται, mediis ortis e seqq.

Or. II. DE MENECLIS HÆREDITATE.

Defensio testis, qui διεμαρτύρησε filium (ποιητὸν scil.) Meneclis esse Actorem. Vide §. 3. 21. 54. Tempus, 7. 19. 54.

§. 9. *οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ ἱκετεύει αὐτῷ*] Al. *οὐδεὶς γὰρ μισῶν ἱκετεύει αὐτόν.* An *οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ κήδεται αὐτοῦ?*

Ibid. Lege *ὅ τι γὰρ ἂν ἐ. πεισθῇ*, vel *ὅτι γὰρ ἐ. πεισθείη.*

10. *Ἠλείῳ*] An *Νηλεῖ* (qu. *Ὀϊλεῖ, Οἰνεῖ, Πηλεῖ*) *τῷ Σφηττίῳ*? Nomen *Eleus* non per se damnandum. Noti sunt *Athenaeus*, *Thessalus*, *Boeotus*, (Lacedaemonius?) Vide ad Dem. Macart. §. 7. Bekk.

288 Ibid. *ἐπιδίδωσιν αὐτῷ μετασχὼν* —. Mutilus locus. Sensus, ni fallor, „Dedit sorori meae minas ± 80, nempe dotem 20 minarum, et talentum + in locum fructuum quos ceperat ex parte locationis bonorum orphani.“ Vide §. 33. 36.

Ibid. *τοῦ οἴκου*, etc.] Nota genitivos cumulatos: Thucydidea. Indic. v. Genitivus.

12. *δοῦναι τοῦτον*] Lege *δοῦναι τὸν υἱὸν εἰσποιήσασθαι.* (In Isaeo Philoct. 29. *ὁ υἱὸς* acute Bekker. pro *οὗτος.*) Vide §. 26. 28.

13. *υἱὸν αὐτῷ ποι.*] Isocr. Ægin. p. 393. d.

14. *ἐπειδὴ προετίμησεν αὐτοὺς πάντων*] Glossa, ut suspicor, ad superiora *ἐκ ταύτης τῆς οἰκίας* etc.

16. *ἐπεγένετο*] Lege *ἐγένετο.* Vide 48.

18. *εὖ νοῶν* forsan del.

19. *ὡς οὐ φρονοῦντι*, libri *εὖ φρ.*] Malim *ὡς οὐκ εὖ φρονοῦντι.* Vide 18. 23. 26. 53. Cleonym. 26. Vulgatam, si tanti est, defendas, *non reprehenderunt, quippe quem sapere constaret.* Semper, opinor, Isaeus *εὖ φρονεῖν*, nunquam *φρ.* sine *εὖ.* Et videtur fuisse formula legis.

22. Malim *ὥσπερ εἰκός ἐστι.* [pro *ὥσπερ εἰ.*]

25. in. An *ταῦτα, τηλικαῦτ᾽ ὄντα, ἐ.*

26. Lege *τίνα π. ἐχρῆν αὐτὸν τῶν σ.*

27. Dele *μᾶλλον*, var. lect. ad *ἄλλον*. Deinde *καταγηράναι — ἐμοῦ ποιήσαι᾽ ἄν.* Vide Moerin. p. 115. Etiam §. 8. lege *συγκαταγηρᾶσαν.* Male Orell. p. 228. — Ceterum *ἀνθρώπους* recte delet Bekk. (*ἀνʸ.* natum ex *ἄν.*)

31. *οἷς ποιεῖται.* Dele syll. *-ται* e proxima *τοῖς* natam. Malim *καὶ* [*τοῖς ἔργοις*] *οἷς ποιεῖ.*
33. Malim *δειξάτω ὅπου χωρίον.*
33. 36. *ὀρφανόν.* Niciae scil. haeredem, §. 10. Lysiae orat. *περὶ τῶν τοῦ Νικίου ἀδελφιδοῦ.*
35. Lege *κατοκώχιμον.* Vide ad Moerin. p. 221.
38. *ὥς τε διῳόμεθα*] Satis proclive *ὥς γε δὴ ᾠόμεθα,* sed haec otiosa post *ἵνα δὴ* — ad quod explicandum ascripta fuisse puto. Possis et *ὥσπερ δεῖν ᾠόμεθα,* sed praestat delere ut glossam.
39. Quidni *τῆς Ἀφροδίτης τῆς Κεφαλῆσιν?* 289
51. *ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου* [*καὶ ἐν τῷ δήμῳ*] var. lect. ni fallor, nisi mero casu e superiore, *ἐγυμνασιάρχουν ἐν τῷ δήμῳ.* Vide ad Pyrrh. p. 46. 8.
52. fin. Lego *π. ἐξουσίαν παρασχὼν ἄν. παράσχομαι* certe barbarum, soloecum, ineptum. Saltem dedissent *παρασχοίην.* Sed illud verum.
54. Lege *ὡς ἄν τις — ποιηθείη.*
56. Acerbius *ἀλλ' ἀφαιρῆται τὰς τ.*

Or. III. DE PYRRHI HÆREDITATE.

Rectius, *Κατὰ Νικοδήμου ψευδομαρτυριῶν.*
Argum. *καὶ αὐτοῦ.* [Imo *θείου αὐτοῦ* Bekker.] Male. An *δὲ αὐτῷ — Φίλην, ὁ Ἐνδ.*
P. 38. l. 7. [*ἥκει*] *φάσκουσα.* Qu. an delendum *ἥκει.*
Ib. 8. [*ὃς τετ. π. ἢ κ ἔτη*] Notandum, passim in hac oratione verba, locutiones, sententias, quasi de industria repeti; sed hoc quidem in loco suspicor ista delenda.
Ib. 17. Miror Reiskium sollicitantem ista, *ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτῃ.* Vide p. 42. 5. Matthiae Gr. §. 403. (b.) Isaeus Dicaeog. p. 51. 8. *μαίνεσθαι αὐτὸν ἡγούμεθα τῇ λέξει.* Hagn. p. 87. 11. *παρασκευαῖς.*

Ib. 26. *ἐγγυητὴ γυνὴ* dicitur p. 45. 40. 44. *ἐγγυητὴ* sine *γυνὴ* p. 40. 23. 42. 26. *ἑταίρα γυνὴ* nullibi. Qu. utrum delendum *γυναικὸς*, an leg. *ἐγγυητῆς γυναικὸς ἢ — θείῳ εἴη.*

Ib. 33. Putide bis *περὶ αὐτοῦ τούτου*, praesertim post lin. 25. *περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου*. Mox p. 39. 15. Satis *παρ' ὑμῖν τοῖς περὶ τούτου* (nisi mavis *περὶ αὐτοῦ*) *τὴν δίκην* — et *πρῶτον μὲν περὶ τούτου πυθέσθαι*. ut p. 39. 2. Nisi mavis *πρῶτον μὲν τούτου π.* ut Menecl. §. 26. *παρ'* Reisk. ut p. 46. 4. Dicaeog. p. 50. 35.

Ib. 34. [*ὁ μεμαρτυρηκὼς*] Dele, nisi legis *ὡς μεμαρτύρηκε*. (Possis *ὃ* vel *ᾧ*, ut p. 38. 37.) *ὥς φησι* p. 39. 40. Per se bonum *ὁ μεμαρτυρηκὼς*, ut p. 42. 15.

290 39. 13. Dele vel *αὐτὴν*, vel *τὴν γυναῖκα*.

Ib. 19. *γυναικὶ* ambiguum, *uxori* an *mulieri*. Melius esset *θυγατρί*. Sed praestat delere vocem. Sensus certe, *illegitimate*, *base-born*.

Ib. 27. Quid *οὐδ'*, *ne — quidem?* Malim, fere cum Reisk. *τῶν γε μεμαρτυρηκότων οὐδενὶ*, ut p. 39. 12. Ceterum errat Reisk. not. 40. Testimonia recitantur familiarium et vicinorum.

Ib. 36. Lege *αὑτῶν*.

Ib. 38. *τῶν τούτοις μεμαρτυρημένων*] *τούτοις* verte *ab his*. sed quinam *hi?* Dele vocem.

40. 8. *ἐξείη — πιστεύοιτε*] Lege *ἐξῇ* et *πιστεύητε*.

Ib. 15. *σταδίους εὐθὺς* 300] Annon *ἐγγύς?*

Ib. 18. [*τὸν*] *Ἐρχιᾶ — Αἰθαλίδην, οἷς οὐδ' ἂν περὶ ὁτουοῦν πιστεύσειεν ἀλλ' οὐδείς. μετὰ* — Vel forsan, ut locus sit non luxatus, sed mutilus: *φασὶν οὗτοι.* [*ἀλλ' οὐκ ἂν διεπράξαντο*] *τοιαῦτα μετὰ τούτων, οἷς* —. Ceterum de pleonasmo, *ἀλλ' οὐδεὶς*, vide Append. ad Porsoni Aristoph. p. 122. et ibi marg.

Ib. 28. *οὗτος*. v. l. *οὗτος ἦν*, i. e. *οὑτοσίν*. Lege *οὑτοσί*.

Ib. 35. Malim λέγειν ἢ πράττειν. Vulgata nasci potuit e vicinis.
Ib. 38. ἕξειν. Vide p. 41. 30.
41. 3. ἐν. Vide l. 7, 20. et p. 45. 7.
Ib. 7. ἐγράψατο] Malim ἐπεγράψατο, ut 13. Contra Reisk.
Ib. 15. καταστήσειεν [εἶναι]. Sed vide p. 41, 4. 45, 22. et Reisk. n. 77.
Ib. 21. Primum lege ὁ ἀνὴρ καὶ ὁ θεῖος. Vulgatum πατὴρ e superiore versu defluxit. Deinde quaedam excidisse videntur: καὶ ἡ μήτηρ [Φίλην ὀνομάζουσιν. πότερον ὡς ὁ πατὴρ] οὐκ ἂν ᾔδει —.
Ib. 24. νόμου, libri: γάμου, Reisk. et Bekker.] Male. ἕνεκα τοῦ νόμου optime se habet. *Quantum ad legem attinet. As far as the law is any security.* Vide ipsum Reisk. Ind. Demosth. Sed impedita est periodus, forsan luxata.
42. 2. πονηρὸς Dem. de F. Leg. p. 403. 21. 291
Ib. 23. λαθεῖν ἂν ἡμᾶς ineptum. et e proxime sequenti huc tractum. Sensus λαθεῖν ἂν ταῦθ᾽ αὑτὸν —. Vide p. 42, 38. 45, 3.
Ib. 37. „τῷ βουλομένῳ, epexegesis." Reisk. Vide ad Arist. Plut. 929. Append. p. 110.
Ib. 40. ἠξίου ὡς προσῆκον] Aliquid desideres, ut efficiatur antithesis: εἰ αὐτὸς μὲν (εἰσποίητος ὢν) τριτ. Sed minore molimine ἠξίου, μὴ προσ. ὡς forsan natum e var. lect. ἠξίωσε. ἠξίου^ωσε^.
43. 13. Ante οὖσαν, ὡς inserit Reisk. An ὡς ἂν οὖσαν?
Ib. 19. Malim πῶς οὖν ἄν τις — ἐξελέγχοι. Vel ἐξελέγχῃ sine ἄν. sed melius esset ἐξελέγξῃ.
Ib. 30. Lege ὡς δ᾽ οὐχ ὁμολογῶν πως — (*and, as if to deny, &c. he offered to prosecute the witness.*) NB. ἐπεσκήπτετο, non —ψατο. Deinde v. 33. ineptissime, si quid intelligo, delent οὐχ Reisk. et Bekker. Primum dixisset ἐκεῖνό γε sine καί. Deinde, quid hoc argumenti? „Fatentur jure possedisse Endium; *nam* non Endii, sed prioris domini Pyrrhi, haereditatem

adeunt." ὑπερβάντες non est, *vivo Endio quiescentes*, ut vult Reisk. hic et in orat. principio, sed. *quum peterent haereditatem, petentes tanquam Pyrrhi, quasi nunquam possedisset Endius.* Hic est loci scopus manifestus, etsi rem non extra dubium poneret istud παρελθόντες etc. p. 44. 34.

Hactenus omnia ipsa luce clariora; sed non negaverim quaedam deesse post τελευτήσῃ ὁ κληρονόμος v. 38. Si falcem strenue immittas, omnia perpurges, δῆλον ὡς ὁμολογοῦσιν — γενέσθαι· ὁ μὲν γὰρ Πύῤῥος —. Vide etiam an delenda mox ἐπειδὰν τελ. ὁ κληρονόμος, et ὁ εἰσποίητος. Sed in hac oratione nitor non nimis quaerendus.

44. 5. ὅσοι μὲν καταλίπωσι] ἂν adde post μέν.

Ibid. 7. ὅσοι δὲ διαθήκαις αὑτοῖς εἰσποιοῦνται — vel forsan αὐτούς, ut ὅσοι sit = ὅταν τινὲς, ut passim ὅστις. Matthiae. §. 481. Obs. 2.

292 Ib. 10. Nil videt Reisk. p. 396. Sensus. *ne, quum a quovis facta esset ἡ λῆξις, liceret τῷ βουλομένῳ istum in jus vocare, et ab illo in se transferre haereditatem.* Angl. *to prevent a man of straw from claiming the estate, in order that his suborner may prove a better right.* Nempe. quum semel facta esset ἐπιδικασία, non licebat litem possessori intendere, ἀμφισβητεῖν, nisi τῷ παρακαταβάλλειν. Vide Dem. Macartat. §. 18. Omnino vide Nicostrat. [p. 49. 3—8.]. Philoctem. p. 56. 24. ἀμφισβητεῖν, Hagn. p. 83, 26. 84, 5. 17. 21. 23. 85, 7. 28. 31. 42. 45. 86, 2. 13. 26. 31. 87. 18.

Ib. 16. εἰς τὸν ἄρχοντα] πρὸς vel ὡς Reisk. Vide p. 45. 43.

Ib. 36. Lege vel εἴ τις τῶν αὑτοῦ ἐ. vel εἴ τις ὢν γνήσιος τῶν αὑτοῦ ἐ.

45. 17. An οὔτ᾽ ἔστι, μὴ γενομένων γε — sed, quum omne argumentum supponat γνησίαν esse filiam, malim tantum, οὔτ᾽ ἔστιν, ἐγγυτ.

Ib. 19. An sensus, „Atqui, dicent, si supervixisset Pyrrhus, aliquem alium ex affinibus ea lege adoptasset, ut simul is duceret filiam; nam si totam haereditatem Endio destinasset, filiam ei simul dedisset.“ Sed vide an leg.

ἀλλά, νὴ Δία, ὁντινοῦν { ἐποιήσατο / ἐποιεῖτο / ποιήσαιτο } qu. Quomodo sensus erit, „Sed fortasse in controversiam adducent adoptionem Endii, quod Pyrrhus, quemcunque esset adoptaturus, addidisset conditionem filiae ducendae.“

Ib. 33. 46, 5. 7. Harpocrat. *γαμηλίαν.*

Ib. 35. *ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν*] Dele *δέ.*

46. 8. Recte Reisk. delet *ἔν τε τῷ δ.* Vide ad Menecl. §. 51.

Or. IV. DE NICOSTRATI HÆREDITATE. 293

P. 46. l. 26. MSS. *ὡς οὔτε μαρτ.* An *ἴσως οὔτε?*

Ib. 36. Lacunam arguit *οἶδε μὲν οὐδὲ προσ.* cui requiritur apodosis.

Ib. 40. Malim *οὐδὲν ἂν — ἀλλ' ἢ τί διέθετο.*

47. 28. MSS. *πρὸ δὲ τούτων.* Malim *πρὸς δὲ τούτοις.*

Ib. 35. *εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἴη*] Si vertis *διαφέροντα* cum Reiskio, *unless the pretensions of one or the other party should be out of all reason.* Possis *unless one side shews a case decidedly better than the other.* vide p. 48. 35. Sed pro *μὴ* malim *καὶ — whatever the interest at stake.*

Ib. 39. *τοῦ δὲ συμβαίνοντος*] Intelligit Reisk. quasi esset *ἓν τῶν συμβαίνειν εἰωθότων.* Nil affirmo, sed tento *τούτου δὲ συμβαίνοντος. when this is the case.*

Ib. 42. Nesciunt testes *εἰ* verae tabulae *ἀποφαίνοιντο.* Quidni *ἀποφαίνονται*, vel saltem *ἀποφανοῦνται?*

48. 33. *τἀλλότρια ἔχειν* [*ὑπάρχει*].

Ib. 37. *οἵ τε νόμοι ἡγοῦνται* [*δεῖν*].

49. 13. ἔθαψαν] Quomodo cum p. 48. 23. concilies? ossa nempe. Athenas advecta ab iis qui combusserunt, sepulcro intulerunt.
Ib. 32. Lege ἢ ἄλλοις ὅμοιοι πολῖται ἦσαν.

Cr. V. DE DICÆOGENIS HÆREDITATE.

Rectius *Κατὰ Λεωχάρους ἐγγύης.*
Tempus *δικῶν οὐσῶν*, p. 51. 3. *δυστυχ. πόλεως, στάσεως*, etc. p. 51. 5. 13. Corinthus, p. 51. 32. (*μισθωτοὺς*, p. 55. 3.) Lechaeum, p. 54. 38. Cnidus, p. 50. 42. 55. 20. *παίδων ὄντων τούτων*, p. 51. 28. xii anni. p. 51. 3. x anni. p. 54. 28. belli tempore. p. 54. 28. 55. 32. Olynthii. p. 55. 35. *Νησιῶται*, p. 55. 35.

294 Dicaeogenes, ad Eleusinem occisus, p. 55. 18.

Menexenus, Spartoli occisus, p. 55. 19.

Dicaeogenes apud Cnidum occisus p. 50, 41. 55, 19.	filia nupta Polyarto p. 50. 37.	filia nupta Democli Phrearrhio p. 50, 38. 51, 19.	filia nupta Cephisophonti Paeaniensi, p. 50. 39.	filia nupta Theopompo p. 50, 39. 51, 26.
adoptasse dicunt adversarii Dicaeogenem Proxeni filium.	Orator.	filia, p. 51, 18.	Menexenus, p. 51, 35.	Cephisodotus, p. 50, 18. 40. 51, 21. frater sive soror p. 51, 30.

Proxenus, p. 50, 43.

filia p. 53, 27. Sed vide mox ad locum.	Dicaeogenes p. 51, 29. ab Harmodio originem repetebat, orationis fin.	Harmodius p. 51. 31.

80 minarum reditus, p. 51, 29. 54, 28.
Init. *διαφερόμεθα*] Melior videtur MS. lectio, *διεφερόμεθα*.

P. 50. l. 14. ἐγγυητάς] Leocharem et Mnesiptolemum, p. 52, 50. 54, 17.

Ib. 25. An transponenda ὅσα ἔλαβε (vel παρέλαβε) — ἃ κατέλιπε? Certe omnia referenda ad Dicaeogenem, Menexeni filium. Sed quid sibi vult δοῦναι mox? Nemini obvenire defuncti bona κατὰ δόσιν, dicit p.52. 16.

Ib. 33. Quidni Λεωχάρης καὶ Δικαιογένης?

Ib. 42. Malim ὁ Δικ. τουτουί, τουδί, vel τοῦ νῦν ὄντος, πατήρ. vide p. 51. 39.

51. 21. τούτων τε ἅμα] τούτων γε ἅμα, vel delet particulam, Reisk. Forsan var. lectt. τούτων ἅμα τε ἐπ. et τούτων ἅμα καὶ ἐπ.

Ib. 28. Lege sine artic. πριάμενος καὶ κατασκάψας, κῆπον ἐ. *turned the site into a garden.* Bene illustrat Jonesius. Confer Herodot. vi. 86. fin. οὔτ᾽ ἱστίη οὐδεμίη νομιζομένη εἶναι Γλαύκου.

Ib. 31. συνέπεμψεν] Malim συνεξέπεμψεν, *militem* scil.

Ib. 34. Lege ἀλλὰ περὶ μὲν τ. Passim particulae in MSS. trajectae, ut Nicostr. p. 47. 4. Ciron. p. 68. 38. Vide ad Apollod. p. 65. 42. Heyn. 84. 39.

52. 6. δὲ καθηγούμενοι οὐκέτι] Malim δ᾽ οὐκέθ᾽ ἡγούμενοι πρ. 295

Ib. 9. Quidni δύο γὰρ διαθῆκαι ἀπεφάνησαν?

Ibid. πάλαι πολλῷ. Non temere sollicitanda. Possis tamen πάνυ πάλαι, ut Philoctem. p. 57. 37.

Ib. 23. ἐξαιρεθεισῶν τῶν ψήφων] Suspicor dedisse ἐξεραθεισῶν. *tumbled out.* λίθους, Arist. Ach. 340.

Ib. 37. Suspicabar lacunam οὐκ οἶδ᾽ ὅ τι [δεῖ λέγειν· εἰ δὲ οὕτω φανερὸν πρᾶγμα ἀρνεῖται, τί οὐκ] ἂν ἐποίησεν; sed nunc acquiesco in vulgata. *quid peteret praesidii? quo se verteret?* (quominus ἄτιμος fieret.)

53. 5. καὶ ποιήσειν Reisk. ut p. 52. 41. Vide Meinek. ad Menandr. pp. 249. 577. Priore loco recte οὐ καὶ ποιήσειν Porsonus apud Kidd. p. 251.

Ib. 8. Vix mihi dubium quin delenda *καὶ φάσκοντος μὴ βεβαιώσειν*. Non caverant de re quae esset omnino inexspectata: vide seqq.

Ib. 13. Dele *ταῦτα τὰ μέρη*. Per se bona, ut p. 52. 28. unde forsan petita, vel ex orationis initio.

Ib. 26. *suam ἀδελφὴν in matrimonium Protarchidi dedit*. Vulgatam recte damnat Reisk. Vix mihi dubium quin legendum *ἀνεψιάν*. Nempe jus suum exercens, quasi filius Dicaeogenis (*τοῦ Μενεξ.*) ideoque tutor, *κύριος*, muliercularum, p. 51. 22. plane ut Endius adoptivus, Pyrrh. p. 42. 26. seqq.

An intelligit Cephisophontis filiam, p. 51. 18? At huic obveniebat tantum dimidium ejus quod actoris matri. Quare hoc teneamus, legendum esse vel sic, vel ad eundem sensum, *τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ ἐκείνου* (i. e. *τοῦ τὸν κλῆρον καταλιπόντος*,) nempe Democlis viduam, p. 51. 19. Sed quid si *γενομένην* significat. *the late wife of —?* Democlis uxor?

Ib. 38. *λειτουργιῶν*. Vide p. 54, 30—55, 5.

Ib. 40. *ἐξαίρετον* vel *ἐξαιρεθεῖσαν* Reisk. Illud malim.

54. 8. 18. Priore loco *οἷς αὐτοὶ*, posteriore *οἷς ἂν οὗτοι*, Ald. et ut videtur A. Illud recte.

Ib. 20. Qu. *ἂν κατεψηφίσατο*?

296 Ib. 26. Lege *παραλ.* — *παρ' ὑμῶν* (i. e. *ψηφισαμένων ὑμῶν*, *τῇ ὑμ. ψήφῳ*, vide p. 54. 35.) ut Hagn. p. 87, 6. 28.

Ib. 29. [*εἰς*] *Διονύσια χορηγήσας*. Vide Arist. Ach. 1154. [1119.] sed Apollodor. p. 67. 11.

55. 18. *Ὀλυσίας* ab *Ὄλυνθος*, ut *Τρικορύσιος* a *Τρικόρυνθος*, Arist. Lys. 1034. *τῆς Ὀ.* (qu. *Ἀλυσίας*) *ἐν Σ.* ut *τῆς Ἀττικῆς ἐν Ἐλευσῖνι*, etc. Append. ad Porsoni Arist. p. 144. Et sic recte intelligit Palmerius. Nempe in pugna apud Thucyd. II. 79. ante Xm. 429. Sed de geographia videamus. *Bottiaeorum erat Spartolus*, Thucyd. l. c. Sed quum habita sit oratio tempore belli a Laconibus contra Olynthios suscepti, quum jam vicina loca assumsissent in ditionem

Olynthii (Xenoph. Hellen. v. 2. 11. etc.), recte Isaeus. (Etiamsi hoc aliter se haberet, facile potuit confundere geographiam orator: vide Boissonad. Cl. J. N°. 34. p. 380.) Pugnam ad Eleusinem nullam novi, nisi quae commissa est cum xxx tyrannis, post Thrasybuli et exsulum reditum ex Piraeo (Xenoph. Hellen. II. 4. 43. Ne tum quidem pugnatum esse videtur: vide Lys. p. 767. Reisk.) Cnidus, A. C. 394. Intelligit Jonesius pugnam ad Symen, Thuc. VIII. 42. Potuisset sane dici ista pugna *ἐν Κνίδῳ*, sed ne cum celeberrima illa A. C. 394. confunderetur, dixisset potius orator *περὶ Κνίδον*, ut *περὶ Χίον* Philoct. p. 59. 4. Deinde, si istam pugnam belli Peloponnes. anno 20. vel 21. intelligis, quomodo *οὐσῶν δικῶν*, p. 51. 3.? nam intercedunt oligarchiae ambae; quibus durantibus conticuerunt judicia. Quid si legamus *ἘΝ ΑΛΙΕΥCΙΝ* (Thucyd. I. 105. Inscriptio Bibl. Reg. Paris. Vide Fastos MSS. ad Olymp. 80. 2.) Incidet tum proavi mors inter res Persicas et bellum Peloponnesiacum; quod fere exspectes.

Ineptissime *Ὀπούντιοι* Jonesius, p. 55. 35. (Corrigendum vel *δέκα* p. 51. 3. vel *δώδεκα* p. 54. 27. neque fingendum in possessione mansisse Dicaeogenem per decem *alios* annos post ea quae narrantur p. 51. 3. etc.) Haec referri non possunt ad bellum id quod subsecutum est, A. C. 378. vel 377. Nam tum Laconibus 297 opem tulere Olynthii (Xenoph. Hellen. v. 4. 54.). Sed fateor me non intelligere ista p. 51. 3—15. de *συμφοραῖς* etc. quae verbis pene solennibus concepta sunt, quasi de xxx viratu loqueretur.

Haec scripseram: sed, re diligenter excussa, deveni in eam sententiam, ut p. 54. 27. legerem *δώδεκα*. Turbas istas accidisse puto, quum occupata esset Cadmea a Phoebida Lacone, nempe Ol. 99. 3. annos XII post Cononis victoriam ad Cnidum. Factiones *τῶν Λακωνιζόντων* et *τῶν Βοιωτιαζόντων* tum saeviisse (certe quum post annos IV. Laconas ejecerunt Thebani exsules)

constat e Xenoph. Hell. v. 4. 19. et Schn. Quod ad *συμφορὰς* attinet, nunquam magis attritae Athenarum vires. Xen. Hell. ibid. Isocrat. Antidos. 61.

Relegi orationem; et ob p. 51. 17—33. servandam puto vulgatam p. 51, 3. et 54. 27. Nempe tempora sic constituo:

A. C. 394. pugna ad Cnidum, prius testamentum;
A. C. 382. posterius testamentum;
A. C. 372. oratio habita.

Utrum miles iverit Harmodius Corinthum p. 51. 31. ambigo: tentaram *Ὄλυνθον*. (Confusa certe videntur nomina, Xenoph. Hellen. v. 4. 19. *πόλεμος ἐν Κορίνθῳ οὐκέτι ἦν* —.) Quod autem me turbabat, a parte Laconum stetisse Olynthios, A. C. 377. primum, defecturi erant cum reliquis Laconum sociis: deinde, si exsules vel mercenarii ex Olyntho venerant, etsi ipsa civitas nondum se Atheniensibus adjunxisset, satis id esset oratori.

Ib. 26. *ἃ Μενέξενος*] Secundum meas rationes is obiit A. C. 429. annos 35. ante pugnam ad Cnidum: si tot annos a Menexeni filio neglecta fuerunt ista dona, vix exspectandum erat ut nepos, isque adoptivus, e pulvere et situ extraheret. Pro *Μενέξενος* forsan legendum *ἐκεῖνος*, nempe *ὁ Μενεξένου*.

---

298 Or. VI. DE PHILOCTEMONIS HÆREDITATE.

Ὑπὲρ Χαιρεστράτου συνηγορία, κατ᾽ Ἀνδροκλέους ψευδομαρτυριῶν.

Euctemon — Mixiadis filia, p. 57. 12.

Philoctemon | Ergamenes | Hegemon | Uxor Chaereae, (defuncti, p. 61. 21.) | Uxor Phanostrati

Ergamenes, Hegemon: mortui orbi.

Uxor Chaereae: filia p. 59. 25. 56. 36.

Uxor Phanostrati: Chaerestratus, oratoris cliens. | frater Chaerestrati p. 56. 37.

ANDROCLES, συγγενὴς 62. 4. vide 60. ult. Antidorus 61. 6.

Habita oratio 52. annos post Arimnestum, p. 57. 33. i. e. Ol. 104. 1. δύ' ἔτη, p. 59. 15. Timotheus, p. 59. 7. forsan Ol. 100. 4. Chius, p. 59. 5. i. e. forsan in pugna quae vulgo audit ad Arginussas, vide Xenoph. Hellen. I. 6. 33, 38. vel cum Jonesio p. 160. forsan statuendum, in aliqua pugna ex illis apud Thucyd. VIII. Vide c. 38.

P. 56. l. 14. ἐξέπλει τρ. Χαιρέστρατος] Malim cum Reiskio Φανόστρατος. Nam si servas Χαιρ. senex ille fuerit; quod pugnat cum p. 62. 19. vide me ibi.

Ib. 20. συγγνώμην] Quod scilicet diviti opem fero contra pauperem. p. 62. 15—25. Demosth. F. L. 332.

Ib. 30. κύριος. Vide p. 60. ult. 61, 3. 23. 62, 4.

57. 13. Μιξ. τοῦ Κηφισιῶς. Sic infra p. 59. 10. Ciron. 69. 27. Astyph. 75. 8. Aristarch. 79. 20. (sed ibid. recte Συπαλλ.) In vase apud Stuart. *Athens* et Dodwell. Itin. t. I. p. 454. ΠΑΜΦΙΛΟΣ ΜΕΙΞΙΑΔΟΥ ΑΡΧΙΠΠΗ ΑΙΓΙΛΙΕΥΣ: ΜΕΙΞΙΑΔΟΥ (lege Ξ).

Ib. 22. Malim ἥ τις εἴη, ut mox.

Ib. 23. ὦ ἄνδρες] Potuisses ὦ Ἀνδρόκλεις, ut 58. 40. sed vide p. 61. 35.

Ib. 25. Λημνίαν σκηψάμενοι] Nempe σκῆψιν, ἐμπορίαν, vel forsan δίκην. Vide Phot. v. Σκυρίαν. Ad Aristoph. Plut. 905.

Ib. 30. πρᾶγμα πλάττοντες Bekkerus; de quo dubito. 299 Malim πρᾶγμα πράττοντες — οὐδ' ἐγγιγνόμενον. *a piece of impudence; a downright impossibility.*

Ib. 44. Forsan ἐκείνῳ τινὰ ἢ ἐπιτρ. ut glossa sint τὴν Καλλίππην. Vide p. 57. 15.

58. 3. τοιοῦτο πρᾶγμα] *A test so decisive.* sed suspicor legendum οὗτοι μὲν τοίνυν τὸ (vel τοῦτο τὸ) πρᾶγμα ἐ. *would not come to the point.*

Ib. 14. ἐναυκλήρει. Vide Harpocr. *Ναύκληρος. Πειραιεῖ.* nauticum scil. lupanar. Aristoph. Pac. 164.

Ib. 36. ἐζήτει [ὁ Εὐκτήμων]. An delendum?

Ib. 41. Lege ἐξ αὐτοῦ καὶ γ. ἀστῆς.

59. 6. τὰ πρὸς τὸν υἱὸν] Imo τὰ περὶ τοῖν υἱέοιν. vide v. 12.

Ib. 11. Lege ὃ Ἀνδροκλῆς, vel ὡς.

Ib. 13. οὐδεὶς οὐδενὶ γράφει] An signif. οὐδεὶς παρ᾽ οὐδενὶ γράψας παρατίθεται? Vide Apollodor. p. 63. 5. Pro οὐδενὶ tentabam οὐδαμοῦ. An οὐδενὸς, *nullius rei?*

Ib. 23. προεκαλέσατο εἰς ἐμφ. κατάστασιν] Respicit Harpocrat. εἰς ἐ. κ. Restitue veterem lectionem προσεκαλ. Vide Vales. ad Harpocr. p. 53. Dionys. Isaeo, Reisk. Orat. t. VII. p. 345.

Ib. 40. Malim οὐδὲ ἐκ τῆς κλίνης.

Ib. 41. Ciron. p. 73. 10.

60. 1. An μισθωταὶ αὐτοὶ γεν.?

Ib. 19. ἀπέκλεισαν τὴν θύραν] An τῇ θύρᾳ? Vide vv. DD. ad Arist. Eccl. 420. me ad Lysiam Theomnest. 117. 37.

Ib. 24. οὗτοι δὲ τοῖς ἀκ.] Lege οἵδε δὲ, vel οἱδὶ δὲ. vide p. 61. 42. οἵδε per totum hunc locum sunt *nostri*, οὗτοι *adversarii*. Non semper opus est tam accurata distinctione: Ciron. p. 69. 25. ἐκείνην — ἐκείνης — ἐκείνων. Sed hic negligentiae nulla venia.

Ib. 36. εἰ γνήσιοι ἦσαν, εἰσποίητοι δὲ, ὡς οὗτοι ἔφασαν. Sensus est, *si* γνήσιοι *quidem erant* 300 *Euctemonis, sed ex ejus domo* ἐκποίητοι, *et in filiorum domos* εἰσποίητοι. Lucidius esset ἐκποίητοι δὲ ὡς — vel εἰσποίητοι δὲ οἷς —.

Ib. 40. Lego ὡς οὐδὲν αὐτοῖς προσῆκον, [οὐχ ὅπως ἀντιδικῆσαι] οὔτε ἀμφισβητ. Vide Reisk. οὐχ ὅπως p. 58. 26. Ciron. p. 71. 34.

61. 2. Εὐκτήμονος υἱὸν εἶναι γνήσιον] Malim Εὐκτήμονι, ut mox.

Ib. 15. Lege οὕτως ὁμολογουμένως, ut p. 62. 1.

Ib. 23. Lege τὴν ἀδελφὴν τὴν Φιλ. deinde, vel ἐφ' ὑμῶν ἐπιδικ. *vobis arbitris*, vel potius ὑφ' ἡμῶν. Vide p. 62. 2.

Ib. 32. πῶς οἶσθα Φιλοκτήμων ὅτι οὔτε διέθετο] Multo usitatius accusativus: Brunck. ad Aristoph. Ran. 435. [433.] vide Isaeum Ciron. p. 69. 36. et ad Hagn. p. 83. 28. Ibid. 85. 10. ἐπιδικασίαν.

Ib. 33. Astyphil. p. 75. 31.

62. 3. αὐτοὶ [οἱ ἐπίτροποι]. Vide v. 7.

Ib. 5. αὐτὸς [ἐφ'] ἑαυτῷ. An delendum, ut mox? an ἐφ' ἑαυτοῦ?

Ib. 6. ἐπικλήρου. An ἐπιδίκου, ut mox? Vide p. 60. ult.

Ib. 11. Lego καὶ τούτων μὲν οὐδεὶς διαμαρτυρεῖν — εἰσιέναι [ἀξιοῖ· ut Reisk. vel forsan προκαλεῖται, vel ἕτοιμος.] Certe excidit vox. An [ἔξεστιν] εἰσιέναι?

Ib. 14. An ἦν καὶ κατὰ μικρόν?

Ib. 16. διὰ δὲ ταῦτα δόξειν] Lacuna.

Ib. 19. Χαιρέστρατος τηλικοῦτος ὢν τετριηράρχηκε] Si pugna ad Chium p. 59. 4. pugnata est durante bello Peloponnesiaco, annos XL vel L natus erat Chaerestratus. Forsan excidit numerus, τετράκις τετριηρ.

Ib. 25. Lysias de Aristoph. bon. §. 67—69. Ἀπολ. Δωροδ. 16. etc. Isaeus Apollodor. p. 67. 23.

Ib. 30. An καὶ γὰρ δοὺς καὶ διαθ. scilicet ἐπιδέδεικται.

Ib. 40. An ποῖ δὲ ἰόντες? sed altius videtur ulcus.

Ib. 42. πολιτῶν. *fellow-citizens*. Vide ad Cleonym. §. 14. deinde etsi per se bonum οἰκετῶν (vide p. 57. 39. ult.), lege τῶν οἰκείων τῶν Εὐκ.

301 Or. VII. DE APOLLODORI HÆREDITATE.

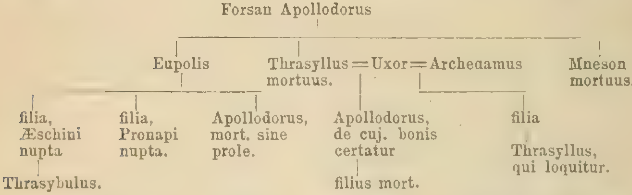

Temporis notae. Sicilia, p. 63. 29. Corinthus, 64. 16 Symmoriae, 67. 17. Ætas oratoris, 67. 37.

P. 63. l. 4. εἰς τὸ κ. γραμματεῖον ἐνέγραψεν] An oportet ἐνεγράψατο? Scriba ἐγγράφει, pater ἐγγράφεται, *has him booked.* sed vide p. 66. 13.

Ib. 16. Malim ἐπειδὴ δ' οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ καὶ (hoc Bekker.) τοῦτον γιγνώσκεσθαι τὸν τρόπον παρ' ὑμῖν, αὐτὸς ἥκω —. Opponuntur αὐτὸς et μάρτυρας.

Ib. 18. Lege, vel saltem intellige ἀποδείξω δὲ οὐ μόνον ὡς ἐπὶ —, deinde μεγάλα εὐεργετημένος. Dicere solent μεγάλα εὐεργετεῖν, βλάπτειν. Vide Porson. Aristoph. p. 80. Expende locos in Sturz. Lex. Xen. t. II. p. 96. μεγάλα ζημιωθήσεσθαι, Aristarch. p. 81. 24.

Ib. 24. ὡς ἂν κἀγὼ δύνωμαι. „Cur καί?" Reisk. An prior oraverat adversarius? Vide Dem. Macart. init.

64. 5. ὁ πάππος οὑμὸς, ἐξ οὗ τὴν μητέρα ἔχων τὴν Ἀ.] Lacunosus, ut videtur, locus. An ἐξ οὗ [χρόνος ἦν ἤδη πολὺς] τὴν μητέρα σχών? Priorem maritum fuisse Archedamum vix dubito ob ἐκομίσατο, quod fere est *to take home again.* Vide Ciron. p. 69. 30. Sed vide Cleonym. p. 36. 25. Ciron. p. 71. 13.

ἐξ οὗ χ. οὐ π. Dem. Phil. I. p. 40. 21. Reisk. Alia dat Lobeck. ad Sophocl. Aj. 601.

Ib. 15. εὐπορήσειεν — τἀργύριον] Nonne oportet τἀργυρίου? An ἐκπορίσειεν τἀργύριον? Vide Hagn. p. 87. 40.

Ib. 18. διδοὺς αὐτὴν Λακρατίδῃ etc. Vix, opinor, ita quisquam de suo patre loqueretur. Neque constat revera unquam nupsisse eam Lacratidae; quum isti 302 testamento diu supervixerit Apollodorus. (Puer erat A. C. 415. Corinthiacum bellum compositum, A. C. 386. ergo quum istas tabulas scriberet, fuerit XLV plus minus annos natus. At senex mortuus, p. 64. 39.) *Dabat*, non *dedit*.

Ib. 34. πολὺ, i. e. παρὰ πολύ. Nos, *beat him hollow*. Aristoph. Nub. 1338. [1317.] Acharn. 651. [626.] Mox lege περιφάνειαν τ. ἐποίησεν. vide p. 66. 18. Ciron. p. 71. 9.

65. 15. Sensus est, *His testibus quo magis credatis, en aliud testimonium Thrasybuli, factis, non verbis, datum.* Vide p. 66. 8. εἴ τινες Reisk. Qu. εἰ καί τινες.

Ib. 27. τούτων] τῶν voluit Bekker. Vide p. 64. 26.

Ib. 35. τοῦ π. π. γενομένου. Lege γένους.

Ib. 38. Lege οὐδὲ μέρους εἴληχεν, ut v. 28. Deinde καὶ ὑπὲρ τ. τολμήσουσι dele, ut e p. 65. 31. ὑπὲρ — τετολμήκασιν.

Ib. 42. An λέγοντες τοῦτο ἀληθὲς μὲν, ἐκείνῳ δ' —. Vide ad Dicaeog. p. 51. 34.

66. 1. Malim κατὰ τὴν αὐτὴν συγγένειαν.

Ib. 5. Distingue μετειλήφει τὸ ἡμικλήριον, π.

Ib. 8. οὐκ ante ἀμφισβητῶν omittit A. pr. Ambabus vocibus facile careremus; sed in his passim labuntur MSS. ut p. 66. 15. Ciron. p. 73. 11.

Ib. 13. Mirum ni scribendum διεκελεύεθ' ὅπως — ἐγγράψουσι — μήπως ἄλλως ποιήσουσι.

Ib. 42. Lege ἢ νὴ Δία —. Optimum per se ἤ, (*or else*, Angl.) sed non cohaeret cum τί.

Ib. 43. ἀλλὰ [καὶ] τοῦτ'.

67. 5. ἀφιλότιμον, ὃς — Corrupta. Acute mox Bekkerus ἀφανίσει. Vide Hagn. p. 89. 5. Pro mendosis καὶ πολεμεῖν, an τῇ πόλει, ut v. 38?
Ib. 10. τῶν — δοκιμασθέντων] E vicinis ortum, ut suspicor. An φιλοτιμηθέντων? προθυμηθέντων?
Ib. 25. Vide p. 66. 38.
303 Ib. 26. An ὑπηρέτει προθύμως, οὐδέν τ' οὐδένα ἀδικῶν? φιλοτίμως e seq. ortum, vel vice versa.
Ib. 27. Philoctem. p. 62. 25.
Ib. 30. ὧν μνημεῖα [τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας]. An gl. ad ὧν.

Or. VIII. DE CIRONIS HÆREDITATE.

An Κοίρων, vel Κύρων? Vide Harp. Κοιρωνίδαι. Personae, p. 69, 21. 25. 27. 71, 36. 72, 14. 29. 73, 1. 2. ἔλαχεν adversarius, p. 68. 38. pen. ἠμφισβήτησε orator. NB. ἀμφισβητεῖν de utroque, p. 68, 42. 70, 18. 71, 30. 31. 42. 72, 13. 73, 12. 17. Actor post Euclidem arch. natus, p. 74. 3.

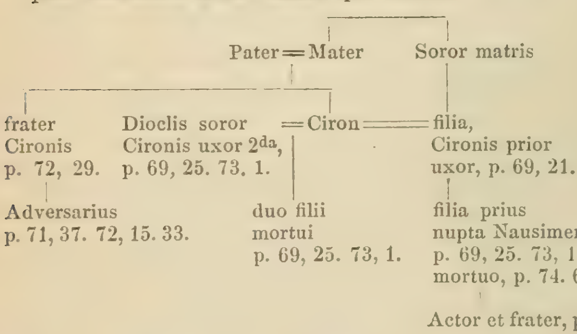

Argum. fin. πάλιν. Lege πάνυ.
P. 68. ult. Φλυέα. Harpocr. v. Φλυεῖς. (Vales. p. 317. forsan respexit ad v. Κοιρωνίδαι.)

69. 1. Orestes. Jocus ex Aristophane notus. vide p. 74. 7.
Ib. 21. *τῆς αὐτοῦ μητρὸς αὐτὴν γ.* Quid opus hoc? An legendum *τῆς αὐτῆς μητρὸς αὐτῷ?* Sed praestat simpliciter delere *αὐτήν.*
Ib. 23. Malim *χρόνον, καὶ τεκοῦσα — μετὰ ἐνιαυτοὺς δ',* i. e. quatuor annis post natam meam matrem.
Ib. 27. *σύν.* Nos *including*, vel *reckoning.* Vide p. 72. 43. (Ita explicat Reisk.) Hagn. p. 88. 19.
70. 2, etc. Comparat Porphyrius Eusebii Praep. x. p. 466. C. ed. Colon. = 273. Paris. cum Isocrat. Trapezit. §. 67.
Ib. 11. An *τούτου δὲ φυγόντος?* Sed fere assentior 304 Reiskio [inserenti *ἐπιδείξαντες*].
Ib. 21. *ἵνα γνώσεσθε*] *οἷς* Bekker. Forsan legendum *ἃ μαθόντες* vel *ἀκούσαντες.* Certe *ἵνα* ex praecedenti syllaba ortum videtur.
Ib. 31. *λοιποὺς* [*καταλελειμμένους*].
Ib. 34. Lege *οὓς οὗτος παραδοῦναι.*
71. 27. Malim abesse *οὐ γιγνώσκω σε.* Deinde lege *οὐ μὴ εἴσει εἰς τὴν ο.*
Ib. 30. An confusae sunt variae lectt. ut legendum sit, *οὐ τοίνυν ἐκεῖνος μόνος, ἀλλ' οὐδ' ὁ νῦν ὑπὸ τούτου παρασκευασθεὶς ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου τοιοῦτον εἶπεν οὐδέν.* De constructione vide p. 69. 1.
Ib. 31. An *ἠμφισβήτει?* vide p. 73. 18.
72. 7. Lege *ἔγωγε μὰ τοὺς θεούς.*
Ib. 10. *νομίζω μὲν ἁπλῶς hoc esse manifestum, tamen haec addam.* Malim *ἄλλως.* Voces passim confusae. vide Jacobs. ad Athen.
Ib. 17. *εἰ τοίνυν* [*καὶ*] *ζώσης.* An delendum *καί?*
Ib. 28. *πρὸς ἕνα.* Qu. an sana sint verba. An *πρὸς ἕνα δὲ τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν ἕνα τῶν ἐκγόνων προσάξω?* An in *καὶ τοῦ γένους* mox latent *ἔκγονοι?* An *τὸν τ. γ. καὶ καθ'?* Hoc liquet, sensum esse, *I shall compare the συγγενεῖς and the ἔκγονοι* (p. 72. 8—27.), *one by one.*
Ib. 35. *περαιτέρω.* Vide v. 24.

Ib. 37. An *ὧν ἕ. ταῦτα γίγνεται, καὶ δὴ π.* ut *τἆλλα* sit v. l.

Ib. 41. *παιδίσκην*, *meretricem*, ut videtur. Vide Philoctem. p. 58. 14.

Ib. 43. An *σύμπαντα τάδε*?

73. 8. Philoct. p. 59. 40.

Ib. 10. Lege *ὁπότε — τελευτήσειεν*. Vulgata e v. 14.

Ib. 25. *ἐκείνου κελεύσαντος*] Quo jubente? Ciron moribundus, an Diocles?

305 Ib. 39. Lege *φελλέα δὲ ἐκείνῳ —*. Manifestum scholion: *ἄττα* ortum videtur ex *ἀττ³* (*ἀττικῶς*). Imo *χ̃ ἀττ³κ'*, *χωρίον ἀττικῆς*. Vide Harpocr.

74. 15. *ἐσμὲν ἐκ θυγατρὸς*, ut p. 68. 38.

Or. IX. DE ASTYPHILI HÆREDITATE.

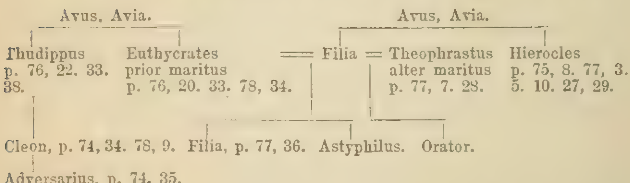

Tempus. Mitylene. p. 74, 30. 75. 14. 76. 5. Belli tempore. vel statim post. p. 74. 42. Corinthus, Thessalia. bellum omne Thebaicum, p. 76. 7. Acta videtur causa A. C. 374—371.

ἔλαχε adversarius, *ἀντώμοσεν* orator, §. 1.

P. 74. l. 30. Pro *οὖν* Reisk. *οὗτος*. An *δέ*?

75. 6. Lege *οὔτ' ἂν αὐτὸς —*. Deinde post *τὰ ἐκείνου* est lacuna. [*alii Cleonem, qui dixit*] *suum filium ab Astyphilo adoptatum esse.*

Ib. 18. *ἃς ἐποιήσατο*] Natum e seqq. An *ἐπορίσατο*? sed possit fuisse *παρέσχετο*, vel aliud quidvis.

Ib. 20. ὅπως κυριώτατα ἔσται] Malim ὅπως ὡς κ. Sed forsan verius ὅπως κύρια αὐτῷ ἔσται. Vide Aristarch. p. 81. 5.

Ib. 23. μάλιστ' ἂν εἰδέναι ὅτι γένοιτο, Bekkerus, neque damno (i. e. μάλιστ' εἰδέναι ὅτι γένοιτ' ἂν, vide Elmslei. ad Med. 911.) Hagn. p. 88. 35. e MS. sed possis γίγνοιτο, sine ἄν. Vide p. 77. 10.

Ib. 31. ὅτι. Vide Philoctem. p. 61. 33.

76. 1. Lege τούτοις, οἷσπερ — κοινωνὸν —.

Ib. 15. Lege ἐθελοντὴν τε ἐκπλέοντα καὶ μ.

Ib. 19. Lege πολὺ ἂν θᾶττον.

Ib. 20. ποιησάμενον. Vide p. 78. 6. 306

Ib. 23. Concinnius οὕτως αὐτὸν διαθεὶς — sed anacoluthon in vulgata satis tolerabile.

Ib. 26. Sensum vidit Reisk. sed male sollicitat textum. Intell. ἀκοὴν μαρτυρήσαιεν. sed de industria reticuit orator.

Ib. 27. Malim ἐθελήσειε.

Ib. 30. ἐναντία e superiori natum.

Ib. 33. ὁ πατὴρ ὁ Ἀστυφίλου.

Ib. 36. ἐκ παίδων. An ἐκ παιδίου, ut p. 78. 2?

77. 3. Lege θεῖος ὢν κἀκείνῳ καὶ ἐμοὶ, ut p. 75. 12. Vide v. 13.

Ib. 15. τῶν τἀδελφοῦ. An servandum, ut sit, *and got his share of my brother's effects?* ita p. 74. 39. Sed vide an τὰ τἀδελφιδοῦ.

Ib. 19. Malim ἀποφανεῖν. Deinde lege παρέξομαι, ut p. 76. 35. et passim.

Ib. 24. τοιαῦτα μέντοι. Quare μέντοι?

Ib. 43. Ἀστύφιλον [ὄντα] παῖδα. Vide R. sed vide an sit, *took him as his child.*

Ib. 44. ἐκεῖνον et αὐτὸν sunt v. ll. ut puto.

78. 10. Recte Bekker. τῶν Ἀστυφίλου. *they could not for shame attempt to claim his property.* sed vide p. 74. fin.

Ib. 13. Malim τὸ γ. προστιθέντες.

Ib. 16. κατὰ τὸν νόμον......... Lacuna. οὗτοι sunt οἱ φράτορες. Vide Dem. Macartat. §. 109. Bekk.
Ib. 22. Lege αὐτοὶ οὗτοι ἴσασι.
Ib. 31. ἅπαντες οὖν, ὦ ἄνδρες] Lege πάντως.
Ib. 34. Vide p. 76. 38.

— —

307 Or. X. DE ARISTARCHI HÆREDITATE.

Xenaenetus 1mus.

Aristomenes, p. 80. 5. — Aristarchus 1mus = filia, p. 79. 21.

Aristomenes: filius p. 80, 6. i. e. Apollodorus, p. 80, 43. — filia p. 80. 6. = Cyronides p. 79. 23. mortuus, p. 80, 10. ἐκποίητος Xenaeneto 1mo, p. 79, pen. 80, 13 18. 82, 27.

Aristarchus 1mus: Cyronides (supra) — Demochares mortuus puer, p. 80, 2. 15. 32. 82, pen. — filia, Orator, sorores, p. 82, 24. — filia mortua p. 80, 2. 15.

Cyronides: Xenaenetus 2dus adversarius p. 79, 1. 80, 8. — Aristarchus 2dus mortuus, p, 80, 8. 82, 5. εἰσποίητος Aristarcho seniori, Cyronide mortuo, p. 80, 11.

Habita oratio post finem belli Corinthiaci, p. 81. 41.
Argum. l. 2. Lege τούτων.
4. Dele αὐτοῦ.
P. 79. l. 9. ἰδίαν. Vide p. 81. 42.
Ib. 11. πρὸς τῇ ἀνακρ. Putabam ἐν, sed vide an per ἀνάκρισιν intelligatur *libellus interrogationum et responsionum*, quomodo recte se habebit πρός. Ceterum hoc dicit: *apud archontem coactus sum fateri Aristarchum* (juniorem) *filium* (adoptivum) *esse Aristarchi senioris*. Deinde malim ἤδη ἡ γνῶσις — περὶ τούτων — γενήσεται, ἐκ τ. ν. σκοποῦσιν. sine ἀλλ' (περὶ αὐτῶν p. 80. 23. sed ibi alia ratio. In p. 81. 9. malim τούτων. Vide ad Hagn. p. 85. 34.)
80. 1. τοῦ πατρὸς τούτων] Dubito an recte dicatur. An τ. π. τοῦ τούτων, vel τοῦ τούτων π.
Ib. 2. παιδὸς] An ἄπαιδος? sed p. 80. 15. 29. 82, pen.

Ib. 19. τοῦ δὲ [πατρὸς] Ἀριστάρχου.
Ib. 26. αὐτὸν διαθέσθαι] An αὐτῷ, *Aristarcho juniori?*
Ib. 32. An ὕστερον τοῦ πατρὸς [ἔτι παῖδα ὄντα·] ὥστε —. Certe desunt ista argumentationi.
Ib. 37. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἄν τινα ἀγαγεῖν (sic enim MS. errat Bekkerus). Lege ἐξ αὑτοῦ δὲ ἀντεισαγαγεῖν (nisi oportet τῶν ἐξ αὑτοῦ). *He may go back himself, but he cannot put any of his issue there in his* 303 *stead.* Scriptum nempe ἄν τις ἀγαγεῖν, quod ob constructionem mutarunt.

Deinde an οὐκ ἐᾷ ὁ νόμος? vel οὐκέτι? Supprimitur υἱὸν, ut p. 81. 6. post εἰσαγαγόντι. Neque scio an lacuna sit ante ἢ ἐὰν φῶσι, nisi haec sint e var. lect. pro φάσκωσι, quae iterum ad examen revocabo. — Qu. οὐκ ἔστι νόμος ὃς ἐᾷ· ἢ ἐὰν —.

81. 4. Lege βούληται.
Ib. 10. ἡ εἰσποίησις Ἀριστάρχῳ. seniori, opinor, vide v. 23. sed forsan delendum Ἀρ.
Ib. 26. οἴκοθεν] *sponte* Reisk. in Ind. Suspectum.
Ib. 35. *Pater meus matrem duxit* ἐπὶ προικί. Suspicor e sequenti huc tractum ἐπὶ προικί: forsan sufficiendum ἐπίκληρον, quanquam voce non adeo indigemus. Vide p. 82. 1. Si vulgatam servas. εἰσπράξαιτο referendum erit ad τὴν προῖκα, quod absurdum est. *Pater accepit dotem: illis autem in universam haereditatem involantibus, frustra ab illis reliqua bona petivit: responderunt quippe, Dote quam accepisti sis contentus; sin minus, et dotem et uxorem tibi eripiemus.*
Ib. antep. μικρὰς ἔχομεν [εἰπεῖν] αἰτίας. Alias signif. *non levis accusatio in nos jacta est.* quod alienum.
82. 12. εἰ [δικαίως] τὰ αὑτοῦ. E seq. δίκαιον.
Ib. 17. ἐπενεγκεῖν παρ' ὅτου] An ἐπιδεικνύειν? Sed malim ἀνενεγκεῖν.
Ib. 19. αὐτὸν ἀξιοῦν] Malim οὕτως ἀξιοῦν. Vide Reisk.
Ib. 20. πρὸ δίκης. Dicaeog. p. 51. 27.

Ib. 21. *ἐκβάλλειν ..... ἀλλὰ γὰρ* —. Hic viciniae desunt quaestiones.

309

Or. XI. DE HAGNIÆ HÆREDITATE.

ΥΠΕΡ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΕΠΙΤΡΟΠΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ ΠΑΙΔΟΣ. Vide p. 84, 2. 85, 1—15. 87, 27. *γραφὴ*, p. 87, 13. 27. 31. Possidebat Hagniae bona orator, p. 84. 38. seqq.

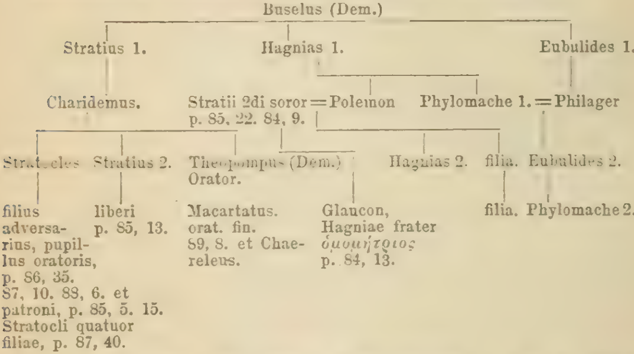

Acta causa post archontem Nicophemum. A. C. 361. Creticae res, p. 89. 12. qu. Bellum p. 89. 18.

Argum. l. 7. Verius dixisset. *πρὸς τοῦτον δὲ ἐπίτροπός τις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀδ. α. Στρατοκλέους δικάζεται φάσκων.* et forsan ita fere scripsit.

P. 83. l. 28. *δεῖ δή σε τῆς ἀγχιστείας ὅτι ὁ παῖς Ἁγνίᾳ προσήκει, τὸ γένος εἰπεῖν*] Lege *ὅ τι*. Ita Reisk. Constructio *δεῖ σε τὸ γένος εἰπεῖν, ὅ τι τῆς ἀγχ.* (quomodo dicunt, *εἰπὲ τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκεν.* vide ad Philoct. p. 61. 33.), vel *δεῖ σε εἰπεῖν ὅ τι προσ. τῆς α. (κατὰ) τὸ γ.*

Ib. 32. *ἵνα μᾶλλον [ἂν] ἐπιστεύετο.*

84. 12. Lege ἔσχον. *quae bene illo gerente verterunt.* εἶχον esset, *quae jam tum bene erant.*
Ib. 26. Lege τῶν πρὸς πατρὸς ὢν —.
Ib. 35. τοῖς πρὸς μητρὸς] Vide p. 87. init.
Ib. 39. Malim ἐμοῦ ζῶντός τε (vel forsan γε ζῶντος) — οἷόν τε. vide ad Dicaeog. p. 51. 34. Si servandum οἴονται, requiritur δεῖν, ut mox p. 85. 1. Ceterum 310 debebat Reisk. τετελευτηκὼς ἦν ἐγώ. Sed ne sic quidem omnia sana praestiterim. Distinguuntur enim ὁ παῖς et ἐκεῖνοι. At unus ex illis erat. Suspicor excidisse mentionem liberorum Stratii: vide p. 85. 33.
85. 17. τῆς τὸ αὐτὸ [δικαίως] — ἦσαν οἱοί [τε] — ἀντιδικεῖν.
Ib. 21. οὐκ ἀληθές τι γράψαι] Lege οὐκ ἀληθῆ γράψαι. (ἈΛΗΘΕC.)
Ib. 26. εἶτα γράψας] An ἐγὼ δ' ἀντιγράψας? Sed annon oportet ἀντιγραψάμενος, ut v. 19?
Ib. 34. περὶ αὐτῶν] Malim τούτων. Vide ad Aristarch. p. 79. 11. et 87. pen.
86. 1. 3. 14. καδίσκος. Vide Demosth. Macart. §. 10.
Ib. 15. ἀλόγως] Qu. ὀλιγώρως, *impudenter?* ἀλογίστως, *inconsiderate?* Sed non temere mutanda vulgata. Vide Harpocr. v. ἀλογίαν.
Ib. 30. μήτε ἔλαχον τῶν αὐτῶν, i. e. si sanus locus, *did not put in a claim to an equal share with me.*
Ib. 33. ἐκείνους, i. e. Eubulidae filiam et ejus patronos.
Ib. 34. An παρακαταβάλλειν αὐτοὺς —.
Ib. 37. ἐστιν ἐναντιούμενος οὐδεὶς] Attica quidem periphrasis pro ἐναντιοῦται (Porson. ad Hecub. 1161. p. 77. [144.]) sed non memini apud oratores. Malim ἐστιν ἐναντίος νόμος οὐδεὶς —.
Ib. 38. τοῖς προσήκουσι τὸν κλῆρον οὐκ ἐλάγχανον] Lego τοῖς ἔχουσι (et forsan cum Scaligero τοῦ κλήρου). Vide p. 84, 39. 85, 20. 86, 8. 18. 87, 28. προσήκουσι ortum e sequenti προσῆκεν.

Ib. 42. Lege *ὅτι ὁπότ᾽ ὄντες* —. Vide p. 87. 5. *ὁπότ᾽ ἠγωνίζετο.* (Aristophanic. Indic. vv. *ἂν*, *ὁπότε*.)

87. 7. *οὐχ ὡς δι᾽ ἐμὲ ἢ τοὺς νόμους*] An locus lacunosus? — Haec scripseram: nunc Isaei locum relegens, istam suspicionem repudio. Vide p. 86, 32—87, 25. Sed lege et distingue *κωλυόμενος. ἀλλὰ ταύτας προφάσεις ποιούμενος* (*making this a* 311 *pretence*), *ἐπὶ τοιαύτας συκοφ.* Vel maneat distinctio, ut sit anacoluthon pro *ἐληλυθώς*. — Malim etiam *δι᾽ ἐμὲ καὶ τοὺς νόμους*. Dubito enim de *ἢ* post negativam.

Ib. *δίκαια*] Infr. p. 89. 25.

88. 1. *ἐγὼ γὰρ* [*ἂν*] —.

Ib. 20. An *εὑρίσκοντα ἄν*, *which would fetch?* Vide p. 89. 15.

Ib. 27. Lege *ἐνεπόλησαν*.

Ibid. An del. *ἐνακοσίας* cum vulgatis, ut e proximo ortum?

Stratocl.	tal.	min.	dr.			min.		Theopomp.	tal.	min.	dr.
Thrias......	2	30	0	*	*reditus,	15		Prospalt ..	0	30	0
					†foenus	7	20	Domus....	0	20	0
2 domus....	0	35	0					Oeno	0	50	0
Foenori posit.	0	40	0	†		——		Hagn. haer	2	0	0
Bona varia..	0	40	0			22	20		——		
Pecunia.....	0	9	0			——			3	40	0
Debita......	0	10	0						——		
Patrimonium	0	46	0								
	——										
	5	30	0								
	3	40	0								
	——										
Deficit......	1	50	0		Vide Jones. p. 163.						

Ib. 33. *ἡ μὲν*] Possis *αὕτη μὲν — πλείων ταύτης ἔτι.* Sed satius est, ceteris manentibus, legere *πλείων.* *His fortune is even greater than this.*

Ib. 35. *οὐ γὰρ ἂν οἶδ᾽.* Vide Elmslei. ad Med. 911. (Isaeus Astyphil. p. 75. 23.)

Ib. 40. ἀφῄρηται χωρὶς] Qu. an hoc dici possit pro, *made a separate item.*
89. 2. ὥστε μηδεμίαν] Corruptissima. Vide R.
Ib. 7. ἐξ ὧν [ἂν] — δυνήσονται.

FRAGMENTA.

I. §. 2. fin. οὐκ ἄν γε δι᾽ ἐρημ.] Lege οὐκ ἂν διά γε —.
III. §. 1. init. In ἀγνοηθέντα latet nomen: an ᾿ΑΓΛΑΟϹΘΕΝΗ? Deinde manifesto legendum ἀλλ᾽ ὄντα γε ἀδελφιδοῦν —.
IV. §. 2. init. εἰσφορὰς, etc. [*Omnia correxit ut Bekkerus.*]

IN DINARCHUM.

Or. I. IN DEMOSTHENEM.

P. 90. l. 2. Lege *οὕτω φανερῶς*. Supra *ἐὰν ἐξελεγχθῇ* recte VV. DD. ut p. 91, 10. 98, 6. Dinarch. c. Philocl. init.

Ib. 15. Similia Æsch. Timarch. Demosth. Leptin. p. 482. 19. Aristog. I. 7. Dinarch. Aristog. p. 107. 27.

Ib. 23. Qu. *ψήφισμα ἔτι*, vel *ψηφίσματα*.

92. 1. *αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη* lege e p. 110. 26.

Ib. 12. Æsch. Ctes. p. 79. 38.

Ib. 17. *μεγάλα τῇ πόλει ἀγαθὰ ποιήσας*] *τῇ πόλι* Wolf. Alia ratio loci Aristoph. Acharn. 755. ed. Elmslei. vide ad Dem. Onet. II. fin.

93. 12. Dem. F. L. p. 440. 21.

Ib. 13. Æsch. Ctes. p. 72. 30. Agatharchides Photii 250. p. 1337. apud Ruhnken. ad Rut. Lup. p. 33—4.

Ib. 24. *διὰ τῆς χώρας* [*τῆς Ἀθηναίων*]. Possis *ἐπ᾽ Ἀθηναίους*. sed delere praestat.

Ib. 38. *μισθωτὸς οὗτός ἐστι παλαιὸς*] Malim *πάλαι*, ut Eur. Bacch. 822. Plato Protag.

94. 6. Malim *εἰς ποῖα*.

Ib. 8. Æsch. F. L. p. 50. 24.

Ib. 30. Lege *Ἄγιδος*. De historia vide Æsch. Ctesiph. p. 77.

95. 4. *τῶν τοῦ δημοσίου συμφερόντων*] Qu. *τοῦ δήμου*, ut *τὰ τῆς πατρίδος σ.* p. 102, 40. 108, 21. *τῆς πόλεως*, c. Aristog. p. 106. 2. Lycurg. 166. 22. Vel *τῶν δημοσίᾳ συμφ.*

Ib. 12. Malim *Κεφάλου τὸ ψ. γράφοντος*, ut Æsch. Ctes. p. 80. 33. Infra p. 98. 16.
Ib. 22. Recte, opinor, R. *ἀδοξοτέραν ἑαυτῆς*.
Ib. 23. Lege *χρῆν*. 313
Ib. 26. Dem. F. L. p. 404. 5.
Ib. 37. Donec constet *μόδιος* Atticum esse, lego *μέδιμνοι*, ut Gibbon. c. 41. n. 10. Vid. Hemst. ad Plut. p. 345.
96. 16. Lege *αὖθίς τε* (i. e. *apud inferos*) *ἔν τε τῇ τήμερον ἡ*.
Ib. ult. *ἔφησε*. Fisch. ad Weller. p. 493. Dem. Aphob. III. p. 859. fin. c. Phorm. p. 912. init. (Pantaen. p. 970. 6. *ἔφασαν* pro *ἡ* MSS. Reisk.) Spud. p. 1033. 7.
97. 15. Forsan *ἠδικηκότα, κατὰ τὰ πάτρια*, scil. *ζητεῖ*. *quaerit, non ut vos soletis, sed more majorum.*
Ib. 28. *συνιέναι* pro *συνελθεῖν* infra p. 102. 14. Sed hic malim *συνεισιέναι*.
98. 3. *τὰ περὶ αὐτῆς ἐναντιοῦσθαι*] Dele *τά*.
Ib. 10. *τοῖς πατρῴοις νόμοις*] *πατρίοις* Wolf. ut Æsch. Ctes. p. 56. 33. Supra p. 90, 25. 104. 13. Vide Ammon. et notas ad Lucian. III. 561. *πατρικὸς* infra 104. 21.
Ib. 16. *γράψας ὁ αὐτὸς τὸ ψήφισμα ἀκυροῖς;* Vel delendus articulus, vel transponendus: *ὁ αὐτὸς τὸ ψ. γράψας*. De *ὁ αὐτὸς* vide ad F. L. §. 209.
99. 22—3. Malim *τὴν Θ. πόλιν, πότ᾽ ἐγένετο μ.*
100. 11. [*ἀποκτείναντας*] *ἐξόριστον — ποιῆσαι*.
Ib. 28. *δύο ταύτας μόνας — πεποίηται ἀποδημίας*] Impudentissimum mendacium, si locus est genuinus. Vide supra p. 91. 37. quocum confer Demosth. de Cor. §. 385. 418. Deinde recte corrigunt *μετὰ τὴν μ.*
101. 8. Malim *ταὐτὸ σ. — καὶ ταὐτὰ δίκαια καὶ αὑτὸς — καὶ αὑτῷ τῶν νῦν*. Haec R.
Ib. 12. *ἑαυτοῦ, τὸ παρὰ τῇ μητρὶ* (hoc R.), *decretum quod asservatur apud —*.
Ib. 37. *ἐρεῖ καὶ*] Vel *εἴρηκε, καὶ*, vel potius *οὐδέποτε*.
Ib. 38—9. Dem. Phil. IV. §. 2.
102. 3. Dem. Olynth. II. 36?
Ib. 11. Recte R. — *ρῶν οὐδὲν ὑγιὲς, διατετ.*

Ib. 21—28. Dem. de Cor. p. 329. init.

314 Ib. 32. Lege *βουλήσεσθε; οὐκ — ἀλλὰ δέξεσθε — καὶ φυλάξεσθε.*

Ib. 40. *ὑμεῖς ὁ δῆμος ἅπας κινδυνεύῃ*] Malim — *νεύῃ Τε Περὶ* —.

Ib. ult. *τί γάρ ἐστι (πρὸς) ῥήτορος*, vel *ἔργον* etc.

103. 13. *φύσετ' εἶναι δεινοὶ*] Per se optimum, sed sensui non satisfacit. Lego *εὖνοι*. *De animo populari* agitur, ut paullo ante l. 11. *τῆς εὐνοίας*. *εὖνοι* supra p. 98. 24. Deinde lege *παρακρούετε*, et cum R. *ὑμῖν*.

Ib. 43. Vel scripsit, vel debuit scribere *ποιήσει*.

104. 1. *ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογίαν*] Æsch.? Eurip. Bacch. 41.

Ib. 32. *οὐ προσεκτέον ὑμῖν — εἰδότας*] Frustra movet R. vide Br. ad Soph. Electr. [480.]

Ib. 40. Lege *ἐγκαλεῖτε αὐτοῖς. vosmet ipsos.*

Or. II. IN ARISTOGITONEM.

P. 105. l. 5. Lege cum R. *πρὸς τὴν ἐξ Ἀ.* ut c. Philocl. p. 111. 1.

Ib. 20. Lege *τάχ' ἄν τις.*

Ib. 22. Lege *δευσοποιὸν*, collato Ruhnk. ad Tim. p. 77. [in voc.]

Ib. 30. Lego *προϊεμένων ἂν πάντα* (vel *πάντ' ἂν*) *τοῖς τῆς π. ἐ. μὴ καταῤῥαθυμήσητε.*

Ib. 34. *τοὺς τοῦ κρινομένου*, R. hactenus recte: sed delenda *ἢ διὰ τοὺς — αὐτῷ φείσασθαι*, male retracta ex p. 106. 3.

Ib. 39. [*ἡ κατὰ Ἀριστογείτονος*] *ἔσται* [*ἀπόφασις*]. Vel hae quatuor voces, vel *ἡ τῆς β. ἀπ.* lin. 37. delendae. Sed illud verum.

106. 9. Lege *καταμεμαρτύρηται*, vel forsan *κατεμαρτυρήθη*. vid. l. 18.

Ib. 15. Qu. an leg. *μηδ' ἐκεῖ*. Sed delere malim *ἐκείνοις*, ut e lin. seq. ortum.

Ib. 28. Lege οὐχ οὗτος, πρὶν ἐ. τοῦτο, σ. et mox qu. τὸν (ἀεὶ) ἐντ.
107. 8. καθ᾽ ἑκάστην (ἐκκλησίαν). Non enim omitti posse puto. 315
Ib. 32. θείαν] Lege τὴν OCIAN — ψῆφον, ut Dem. Mid. fin. et alibi. Everg. et Mn. fin. p. 649. Contra ΘЄIAI πομπῇ lege in Ælian. V. H. VIII. 1. Toup. Emend. I. p. 30.
Ib. 40. Lege φανεῖσθε.
108. 19. Lege ἐν αὐτῇ τῇ π.

Or. III. CONTRA PHILOCLEM.

P. 108. l. 37—8. Qu. ἐὰν εἰληφώς τι ληφθῇ. c. Demosth. [p. 95. 22.] εἰλημμένοι — εἰληφότες.
Ib. ult. ἐναντίον τῶν πολιτῶν ὁμολογήσας] Qu. del. ὁμολογήσας. alias non constat enthymema.
109. 31. Qu. an τὴν πεζὴν καὶ τ. Vide VV. DD. ad Magistrum, p. 697. Ex Æschine c. Ctes. πεζικὸς citat H. Steph. Thes. III. 125. D. πεζῇ, p. 73, 11. 77, 4. πεζικὴ δύναμις Xenoph. Cyrop. II. 4. 18. τὸ πεζικὸν v. 3. 38. ter. Thucyd. VI. 33. init. et me ibi.
Ib. 41. Lege ὑμᾶς, καὶ αἰσχυνθῆναι, τοὺς, ut Dem. Tim. §. 243. οὗτος χαίρων ἀπαλλάξει, ὁ — θεὶς — et alibi passim.
110. 10. Qu. τοῦ νῦν εἰληχότος.
Ib. 14. Qu. δικάσουσιν, sc. ὑμῖν.
Ib. 30. ων ἂν ανθρωπος. et mox 41. οὐδεμί᾽ ἂν —.
Ib. 35. τῶν π. καιρῶν ἀναμνησθέντας οὓ — δέονται] Malim ὅτι.

IN LYCURGUM.

CONTRA LEOCRATEM.

P. 148. l. 2. Delendum puto ποιῆσαι.

Ib. 3. Qu. βουλευομένους (χρὴ) — ut προσήκει Dem. de Pace init.

Ib. 6. μήτε [τὸν] — μήτε [τὸν] —. Utrumque articulum dele. Supple κρίνω αὐτὸν ex 147. 43.

Ib. 9. Lege τοὺς κρινοῦντας. *qui accusent*, ut l. 18. τοῦ παραδώσοντος. Futurum restitue p. 154. l. 5. et 40. 160, 10. 166, 28.

Ib. 32. κατὰ μικρὸν, etc.] κατὰ delet Contius (i. e. Antonius Le Cointe apud Auger. Discours Grecs.) Ipse Auger. conjicit τὰ τῆς π.

149. 3. Sana puto. Leocrates uno facto obnoxium se reddidit προδοσίᾳ, λιποταξίῳ, ἀσεβείᾳ, γονέων κακώσει, etc. quibus *singulis* poenam statuit lex; sed nullum nomen dedit crimini, quo comprehenderetur προδοσία, λιποτάξιον, etc. *Vestrum igitur est, judices, regulam ponere de hoc novo atque multiplici flagitio.* Vide p. 168. 40. seqq.

Ib. 24. εὐορκοτάτην τὴν ψῆφον, ut lin. 11. 17 bis. 21. 25. Qu. de p. 168. 41. Similiter 168. 21.

Ib. 35. Atheniensium pietas. Œd. Col.

Ib. 36. δόξοιτ᾽ ἂν] Lege δόξαιτ᾽ ἂν —.

Ib. 38. Lege ὀργίζεσθαι. Qu. del. καὶ δι᾽ οὓς — περὶ αὐτῶν, ut gl. ad αἰτίους. vel δι᾽ οὓς καὶ ἀν. ut αἴτιοι sint *auctores illarum calamitatum.* Alias erunt *ii qui me de his loqui cogunt.*

150. 22. ἢ μὴ ἀμνημονεῖν] Possis ἢ μὴ διαμνημονεύειν. Saepe utitur Æschines.

Ib. 27. Legendum puto ἐκκλητεύσομεν ob Polluc. VIII. c. VI. apud Taylor. Sed vide Harpocr. v. κλητ. et Phot. v. κλητεῦσαι. Demosth. c. Neaer. p. 1354. 5. Zenothem. p. 890. 17 bis. 317

Ib. 31. ᾿ΕΝ Μεγάροις] p. 155, 4. 159, 13. 168, 29. Bentl. ad Phalar. pp. 206. 372. fin.

151. 9. Dele καὶ ante νομίμοις, et qu. πατρίοις. Infra lin. 17. νομίμων πατρίων, οὔθ᾿ ἱε. (deleto οὔτε), vel οὔτε πατρῴων ἱε. ut lin. 11. p. 152. 36. — De πάτριος, p. 155, 5. 27. 160, 6. 166, 12. ad Dinarch. p. 98. 10. νόμιμα mox p. 151, 24. 152, 21.

Ib. 30. Lege προυκαλούμην — αὐτόν. Vide Reisk. Ind. Dem. vv. πρόκλησις, προκαλεῖσθαι.

Ib. 36. Servos TORQUERE πρᾶγμα δίκαιον καὶ δημοτικόν. Loci insignes: Demosth. Aphob. III. p. 848. 2—8. 850. fin. Onetor. I. p. 874. 23. (Hinc explicandus Aristoph. Ran. 628. [614.]) Isocr. Trapezit. p. 369. D. Antiphon de Herodis nece p. 133. et alibi, Κατηγ. φαρμακ. p. 112. 12. seqq. Andocides p. 6. 42. ubi Scamandrii psephisma memoratur, Lysias π. τ. σηκοῦ p. 111. 15. Isaeus Ciron. p. 70. 7. et ibi Porphyr. Eusebii apud Reisk. p. 194.

Ib. 40. Qu. ἐβουλ. μετὰ τοῦ ἰδίου κινδύνου. μετὰ κινδύνου, Æsch. F. L. p. 29. 27. vel τοῖς — οις, ut p. 162. 13. sic Reisk.

Ib. 43. Lege τῶν γενομένων, ut Dem. c. Spud. p. 1033. init.

152. 8. Legendum puto κατὰ φύσιν γοῦν, ut p. 162, 11. 166, 32. Aristoph. Ran. 323. [320.] Nub. 342. 1059. [1046.]

Ib. 9. Dele οἱ οἰκέται καὶ αἱ θεράπ.

Ib. 38. ἂν ἦσαν, vel ἦσαν ἄν. Dinarch. p. 105, 20. 30. 110, 30.

153. 5. Adde Menandr. Stob. cv. 566. (445. Grot.) Scholiasten Aristoph. Eq. 516. [522.]

Ib. 9. *ἐντίμους*] Usitata vox est *ἐπιτίμους*.

318 Ib. 9, 11. Lege utrobique *πρότερον*, ut l. 12. et 13.

Ib. 14—17. *τὸν δῆμον ὃν — οὗτος* neminem movebit, qui Porsonum legerit ad Orest. 1645. Sed qui expedientur *αὑτῷ μεταπέμψασθαι?*

Ib. 20. Lege *προδόντα* cum Tayloro. Deinde dele *τῷ προδότῃ τῆς πόλεως*.

Ib. 26. *οἱ δὲ νάοι*, *templa*, Auger. nescio unde. Voluit *ναοὶ* — legendum *νεῴ*. Eurip. Heracl. 695.

Ib. 29. *μηδὲ ξυνενεγκεῖν*] Lege *μηδὲ συνεξενεγκεῖν*, et (deletis *μηδ᾽ ἐπ᾽ ἐκφ. ἐλθεῖν*) *τοὺς τελευτήσαντας*. Alibine exstet vox, nescio: sed talia composita pro re nata formabant.

Ib. ult. *οὐχ ὁμοίως ἔχουσι ταῖς εὐνοίαις*] Qu. *τῆς εὐνοίας*.

154. 6. Vel *παράδοξον*, vel potius — *ότερον*. Deinde *ἃ γὰρ ἆθλα — ταῦτ᾽ ἀμφότερα αὐτοῖς ὑπάρχει*. Possis, servata vulgata, *ταῦτα δὲ ἀμφ.* (*δὲ* pro *γὰρ* ed. Auger.) Sed illud verum.

Ib. 14. *συνετάφη — ἐλευθερία*. Dele.

Ib. 32. *καὶ ἐτιμωρήσασθε*. Dele.

Ib. 39. Lege *πάντων ἄρ᾽ ἀνθρώπων*, ut p. 151. 26. vide 157. 32. Demosth. Leptin. p. 474. 19. c. Steph. I. 1123. 5.

155. 8. *γένοιτ᾽ ἂν — εἰ — ἀπολύσετε*] Lege — *σαιτε*. p. 156. 17. *εἴ τις ἐξήλειψεν, εἶτ᾽ ἀπελογεῖτο*. Ob *ἐμέλλετε* l. 19. hoc malim quam *ἀποκτείναιτε* vel —*νοιτε*, prioribus non mutatis. 159. 9. lege *οὐκ ἂν ὑπέμεινε*. Demosth. Leoch. p. 1096. 17. *πιστεύσαιτε* R. e. conj.

Ib. 28. Qu. *συνέβαινε, δούλην γ᾽ οὖσαν, τὴν πόλιν· ὃν τρόπον δ᾽* (vel *ὃν δὲ τρόπον*) *οὗτος* —. Vide Reisk.

156. 13. Supplendum puto (*καὶ τοῖς μεγίστοις*) *καὶ τοῖς ἐλαχ.* Utcunque vulgatam vertas, *all, even the smallest*. Sed illud verum. *παρανομήμασιν* lege cum HSt. Infra p. 159. 18. Thucyd. VII. 18 bis.

Ib. 15. *ἐσκόπουν τοῦτο*, (-Ι — optime Reisk. Menander Boeotia Stob. 106. p. 570 = 455. Eurip. Bacch. 315. ex em. R. P. Mox lin. 22. lege et supple *ἀλλ' εἰ τὸ πρᾶγμα μέγα.*

Ib. 28. *ἀνόητος* non plane damno, sed malim *ἀπονενοημένος. adeo perditae impudentiae.* Dem. F. L. p. 368. 8. 319

Ib. 38. *τοὺς δὲ μαχόμενοι* [*νικῶντες*]. Dele, et lege *τῶν μὲν — τῶν δὲ*, scil. *περιγεγόνασι.* Quanquam in hoc scriptore saepe desideratur concinnitas. Deinde lege *ἆρά γε ὅμοιοι.*

157. 11—13. Mirum ni haec irrepserint ex p. 154. 22.

Ib. 18. *ἐπειδὰν εἰς τὸ ληξιαρχ. γρ. ἐγγ.* [*καὶ ἔφηβοι γένωνται*] Hoc quidem dele. In lexiarchicum inscribebantur, non quum fierent ephebi, sed cum excederent ex ephebis. Pollux VIII. 105. Harpocr. v. *ἐπιδιετὲς ἡβ.* Nil ad rem Demosth. F. L. p. 438. 18.

158. 23. Lege *εἰ λήψονται.* (-ΠΙ ex praecedenti ortum.

Ib. 39—40. Recte, opinor, Taylor.

159. 3. Attici reges, regionis *ΕΠΩΝΥΜΟΙ.*

Ib. 29. [*καὶ*] *οὐδὲν ἧττον.* Constructio est *τοῦτον* (*ἀκούσαντα*) *ἀφικόμενον, καὶ* (*καταφυγόντα*) *ἀποθαν.* *Cum audisset, venisse, et cum confugisset, periisse.*

Ib. 36. Lege *εὐεργετοῦντας*, et cum Tayl. *αὑτῶν.*

160. 13—15. *χρήσαντος δὲ — ὁ δὲ —.* Eadem repetitio infra p. 166. 2. ubi *Atticam* vocat Reisk. Herodoteam si dixisset, vera dixisset. Dem. in Aphob. II. p. 837. 17—21. *αὐτὴν δὲ — ταύτην δὲ —.* (Vide Weisk. Pleonasm. p. 179.) Midian. p. 547. 4—6. *εἰ δέ τις — τούτῳ δὲ —.* Dionysod. p. 1290. 7. *ὅταν δὲ — τηνικαῦτα δέ.*

Ib. 33. *οἰκίζει*] Lege *ᾤκησεν*, ut *ἐκοινώνησεν* Heraclid. 301.

NB. Quae sequuntur priora apud Plutarch. de Exsil. p. 604. E. si ad Erechthea pertinent, sic legenda, *εἶτ', εἰ πάρεργον —.*

161. 9. Qu. *εἵλοντο παῖδας*, deleto *ζῆν.*

Ib. 41. *πενταετηρίδα*] Attica forma, ut videtur, erat *πεντετ.* sine *α.* Dinarch. p. 97. 18. Suid. v. *πεντετάλαντος* (ex emend. R. P.)

162. 12. Marathone universas vires Asiae devicerunt, *τοῖς ἰδίοις κινδύνοις κοινὴν ἄδειαν ἅπασι τοῖς Ἕλλησι κτώμενοι.*

320 Ib. 26. *περὶ τούτου — ἐσπουδάκασιν*] *τοῦτον* e Scaligeri em. edidit Reisk. Vide Dem. Megalopol. p. 209. 22. Chers. p. 90. 10.

Ib. 37. *γὰρ δὴ* Br. ad Gnomicos p. 305. ut mox 163. 7. *γὰρ δὴ* Euripidi Med. 1083. reddidit R. P.

164. 7. *ἐν τῇ χώρᾳ τεθάφθαι, ἀνορύξαι* — ceteris deletis, quae partim orta sunt ex proximis.

Ib. 22. Lege *πάτριον ὂν*, et p. 167. 20. *ἄξιον ὄν.*

165. 7. De historia Valck. ad Herodot. IX. 5.

Ib. 9. Recte, opinor, R. *ἀπέκτεινε. ΨΗΦΙΣΜΑ. γενναῖόν γε* — ut p. 157, 24. 163, 19.

Ib. 10. *CΥΓγενεῖς*] Qu. *CΥΓ γενεῖς*, ut *εὐγενῶς* Eurip. supra p. 160. 23. (si tamen sanus).

Ib. 23. An delendum *ἠξίωσε*?

Ib. 29. Collato HSt. malim *(οὕτως) ᾤοντο δεῖν.*

166. 7. *θῆται*] Lege *θεῖτο* [scil. servato *ἂν*, quod omisit Bekk.]

Ib. 9. *ΑΝοικοδομήσαντες.* Aristoph. Pac. 99. [100.]

Ib. 24. Lege *ΘΙΝΑΙ ΔΘΙ.* Infra p. 167. 26. *οὐ γὰρ ΔΘΙ γενέσθαι* (vel *ἔδει γεγενῆσθαι*) *δειΝΟΥC, ἀλλ'* — sic lege et supple.

Ib. 34. *ποιητικῶν*] Pro *ποιη* lege *ποιη* i. e. *ποιητῶν.*

Ib. 40. Vulgata valet, *have no enemies to receive them.* Vel igitur lege *ὑποδεχ.* vel *-ξαι - do not find enemies in those who* etc.

167. 4. *ὅταν μὴ ληφθῶσι*; *ὅταν ληφθ.* simplicissimum est. Ita Coint. Possis *ὅταν μὴ λάθωσι*, vel potius *λελήθωσι*, si vox exstat.

Ib. 5. Dele *τὴν π. καταλιπών.*

Ib. 8. Malim *εἰ χρῆσθαι.* "ὅ, i. e. *ὅτι.* et ʾό, i. e. *εἰ*, confusa Eur. Hel. 27. *εἰ* infra l. 23. Vid. ad Dem. F. L.

Ib. 11. *His friends should rather plead for their own pardon than for his.*

Ib. 27. οὐκέτι παρακρ. — ζητήσουσιν. Tres emendatt. Reikio debentur.

Ib. ult. Lege (οὐκ) ἠξιώθησαν, collato Reisk. qui in reliquis errat. 321

168. 2. Qu. ἀλλ' οὖν ἀναγκαῖον.

Ib. 6. Recte Taylor. ὁ φυγὼν — τῶν μεινάντων. σωσάντων retractum e lin. 7.

Ib. 8. ἱερῶν, ὁσιῶν] Non male Tayl. ΘΥCΙΩΝ. sed verum puto R. ἱερῶν, ὁσίων, ut decretum in or. de Neaer. p. 1380. 26. Boeot. I. p. 1005. 9.

Ib. 15. ποιησάμενοι] ποίοις; ἃ μόνος optime R. deinde del. οἷς.

Ib. 21. Lege ἐλευθέρῳ τῷ ἐδάφει. De artic. vide ad p. 149. 24. et ad Demosth. Timocrat. p. 718. 9.

Ib. 26. ἀφήσειε.

Ib. 28. φυγὴν αὐτὸς optime R. ut p. 150. 33.

169. 4. τοσοῦτον — ἀνόητος] Qu. collato Schol. καὶ τίς οὕτως ἐστὶν —.

Ib. 12. Dele ἕνεκα cum Scal. et pone solummodo comma post φέρεσθαι. De ἕνεκα R. P. nott. posth. ad Iph. A. 1621.

Ib. 17. ἱκετεύειν ὑμᾶς — δένδρα, δεῖσθαι δὲ τοὺς λ. καὶ τὰ τ.

IN ÆSCHINEM.

Or. I. IN TIMARCHUM.

Habita Æschinis anno xlv. p. 7. 38.

P. 1. l. 8. *ἐνοχον*] 2, 36. 3, 18. 8, 10 et 17. 10, 37 et 40. 11, 30. 13, 2. 26, 22.

3. 15. Lege *τίμημα ἐπιγραψάμενος (θάνατον)· ου δ' ἂν τὸ δ. καταψηφισθῇ, π.* Scilicet *ΘΑΝΤΟ* e sequenti *ΟΑΝΤΟ* (sic enim Helmst.) absorptum est. Similis lex apud Dem. Mid. p. 529. *ὅτου δ' ἂν καταγνῷ.* — Vel *ἐὰν δέ του τὸ δικ.* sed alterum melius.

Ib. 21. *ὅτι [τοῦτο] πάντων* om. Helmst.

4. 40. Lege *τίνας δ' οὐκ ᾤετο δεῖν* (*δεῖν* addunt MSS. plerique) *λέγειν; τοὺς αἰσχρῶς βεβιωκότας.* (addunt edd. MSS. *τούτους οὐκ ἐᾷ δημηγορεῖν*, quae ex margine venerunt, et sunt varia lectio, eaque vera, eorum quae sequebantur post *οἴκησιν*, scil. *τοῦτον οὐκ ἐᾷ λέγειν. τούτους* mutaverunt in *τοῦτον* ob *ἄν τις*, sed rectum est plurale.) *καὶ ποῦ τοῦτο δηλοῖ; ΔΟΚΙΜΑϹΙΑ — ΟΙΚΗϹΙΝ. τούτους οὐκ ἐᾷ δημηγορεῖν.*

5. 4. Suspicor *ἢ διὰ — ἐπαμῦναι*, delenda esse.

Ib. 32. *εἰσφερομένου, ἢ μὴ χωρὶς περὶ ἐκ.*

Ib. 33. [*ὅτι ἢ λοιδορεῖται*].

Ib. 34. *ἀνεστηκὼς* Brunck. ad Eccl. 293. probante Porsono.

Ib. 40. *ψηφιζομένων* Reisk. sic *κληροῦ μὲν* pro *κληρουμένων* Athen. I. p. 17. A.

Ib. pen. et 25. 14. [*καὶ*] (utrobique om. Ald. MSS. addit Wolf.) *καλοὶ καὶ κ.* — *καλοὶ μὲν* (loco priore *μόνον*) *κ.*

6. 25. *δαιμονίως*] Vide Procopium Suidae v. *δαιμ.*

8, 24 et 27. 9, 26. Ter ejiciendam suspicor glossam 323 *οἰκέτ. τῆς πόλεως.* (Ulpian. ad Dem. F. L. p. 381. *οἰκέτης* Valck. Leptin. 506. 21. *ὑπηρέτης.* ineptit Ulpian. ad p. 313.) Per se bona locutio, Dem. Phaenipp. 1049. 1. Habuit tamen Harpocrat. in *δημόσιος.*

11. 17. Recte MS. *ἡδονάς τινας.* Alterum [*τισι*] ex superiore linea fluxit.

Ib. 37. Collatis v. ll. legebam *ὅταν οὑτοσὶ ἀναβῇ ἐπὶ τὸ βῆμα ἐν τῷ δήμῳ ἢ τῇ βουλῇ, ἐὰν* — et ista, *ὅτε ἐβούλευσε πέρυσιν* post *εἰρήκει* 43. vel *Πυκνὶ* 44. ponebam.

17. 41. Qu. *ὡς ἡδὺς ὢν ἀνὴρ,* vel *ὡς ἡδὺς ἁνὴρ,* ut *ὥς* significet *nam.*

22. 9. *ἐκ τούτων ἐξ ὧν αὐτὸν πρ.*] MS. Mead. *τούτων,*
ᾶ τὸν πρ. Duae scil. lectiones: *ἐκ τούτων* {*ἐξ ὧν* / *ᾶ τὸν*} *πρ.* Sed *ἐξ ὧν* puto veram esse lectionem pro *ἐκ τούτων ᾶ*, et legendum *ἐπιτηδευμάτων; ἐξ ὧν τὸν π.* ceteris deletis: eadem constructione Æsch. F. L. p. 43. 32. *παρ᾽ ὧν μὲν βοηθεῖς οὐκ ἀπολήψει χάριν.* Vid. c. Ctes. p. 87, 12. 19.

Ib. 36. *κειμένους* (*αὐτοὺς*) MS. Helmst. Lege *αὐτὸς* —, deinde *ἐμίσει* est schol. pro *ἐδυσχέραινε.*

23. 7. Lege ex l. 40. *παντελῶς, ἂν ὁπωσοῦν ᾖ.*

25. 36. Qu. *ἐπώνυμον ἀρχήν.*

26. 3. Lege *ταχύ γ᾽ ἂν* — ut Dem. c. Mid. p. 581. ult. c. Theocrin. 1326. 15. Lycurg. 166. 41. et sic Porsonus in adversariis MSS.

Ib. 6—10. De Hippomenis fabula Diod. Sic. II. 550. Dio Chrys. I. 692. Reisk. Vide autem an del. *διὰ λιμὸν* l. 9.

27. 5. *ἀτυχημάτων* recte Theon. p. 71. ed. Camerar. (*ὦ ἄνδρες Ἀθ. — ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων*, Theon. *ἀλλὰ ἀπ' ἀνθρ.* edidit Heinsius p. 95.) Imitatio Homeri Odyss. A. 32—4. *Ἐξ ἡμέων γάρ φασι ΚΑΚ' ἔμμεναι.* Dio Chrys. XXXII. p. 690. *αὐτοὶ δ' ὑπὸ μαστίγων ἠλ..ύνεσθε τῶν ἐν ταῖς τραγῳδίαις.* Mox qu. an transponenda, *ἡγεῖσθαι, ταῦτ' ἔστιν ἑκάστῳ ποινή· ταῦτα πληροῖ* —. Huc alludit Lucian. 324 de Morte Peregr. t. III. p. 355. 28. confer 352. 59. Cum nostro loco confer Valck. Diatr. p. 185.

Ib. 10. *οὐ γὰρ τὴν αἰσχ.* Confer Dem. c. Aristocr. p. 658. 19.

Ib. 12. Isocr. Ep. VI. 15.

Or. II. DE LEGATIONE SUA.

P. 28. l. 4—6. *ὃς ἐτόλμησε* etc. Demosth. pp. 449—450.

Ib. 18. *ἀντιθέτοις*] Timocles Athenaei VI. 224. B. *ἀντιθέτων* Dioni Cass. 46. p. 308. D. restitue pro *ἀντιτεθέντων* vel *ἀντιθέντων*, qui nescio an Demosthenem respexerit. de Coron. p. 305. Huc respicit Hermogenes p. 420. ed. Crisp. vel apud Taylor. ad Dem. p. 401. 15. Intellige autem non tantum p. 401—403. sed 384—6. (395. 23. seqq.) 407, 20. 412, 20. 429, 12.

Ib. 24. Vide Dem. de Coron. p. 228. 15.

29. 1—7. Non exstat apud Dem. Nam vix huc trahas pp. 375—378. Ceterum Philocrates *φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας*, Æsch. Ctes. p. 65. 4. quae explica ex p. 78. 15.

Ib. 9. *ὅ τι ἐὰν*] *ἂν* HSt. Vide Dem. Apatur. p. 904. 6.

Ib. 17. Omnino praeferenda videtur lectio *ἐμοῖς.* quasi dicat, *κακὸν ἐμὲ κὰκ κακῶν ἀποκαλῶν.* Certe aliquid requiritur, quod *contemptum* ab accusatore Æschinem significet, ob seq. *ἐκ μεταβολῆς.*

Ib. 18—19. οἳ πλεῖστον — διήνεγκαν] Mirum ni haec sunt delenda. Dem. de Cor. p. 269. 18. εἰ γὰρ Αἰακὸς ἢ Ῥαδάμανθυς ἢ Μίνως ἦν ὁ κατηγορῶν. Nil ad rem locus Æschinis F. L. p. 31. 20. ὡς ὢν Ἀριστείδης ὁ τοὺς φόρους etc.

Ib. 22. τῆς ἱερείας etc. Non exstat.

30. 16. Dele γενόμενος αἰχμάλωτος. Vide supra v. 10.

Ib. 35. Dem. 404. 11. Æsch. 35. 15.

Ib. 39. φησὶν] Dem. p. 344. 27.

Ib. 43. οὐκ ἐν τοιούτοις ἦμεν λόγοις. *Instead of watching one another we had trouble enough with Dem.* Ita fere Dem. F. L. p. 366. 25. ὥστε μὴ — εἶναι τὸν λόγον. 325

31. 3. πηγὰς λόγων ἀφθόνους. Tzetzes Chil. VI.

Ib. 5. Melius conjecisset Wolfius ὁλοσχοινίνῳ βρόχῳ, vel ὁλοσχοίνων. Nescio an possis et ὁλοισχοινῷ. Vide ad Aristoph. Plut. 586. ὁλοσχοίνῳ βρόχῳ citat Tzetzes Chil. VI. 38. Hinc ὁλοσχοίνῳ Palladas in Epigr. apud Huschke Anal. Crit. p. 261. vel Dissert. de Fabb. Archilochi (Æsop. ed. 1810. Lips. p. CCXXI.) De α male praefixo mea ad Antiphont. Herod. Nec. p. 140. 38.

Ib. 13. 35, 14. Dem. 400. 5. etc. (vide 401. 5.)

Ib. 18. Ad. Dem. 343. 25.

Ib. 19. ἄπρατον recte MSS. Confer p. 39. ult. μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησι. ἄπρατον Tzetz. Chil. VI. 37. (p. 357. v. 142. Corp. Poët.)

Ib. 26—32, 35. 34, 23 et 43. Dem. 420. 26.

Ib. 33. Ἀμύντου τε γὰρ malim. ET *Am.* ET *Alex. mortuis.* Vide infra ad p. 46. 9.

32. 21. Lege certissime κτίσεως, ut p. 43. 13. (Nulla v. l. notatur.) Vide tamen orat. de Haloneso p. 83. 1. Phil. Epist. 164. 18.

Ib. 28. τὴν Ἀθηναίων per se optimum, ut p. 37. 33. Sed qu. an huc irrepserint ex τὴν Ἀθ. πόλιν infra lin. 35.

Ib. 37. *ὑπερβολάς τινας δυνάμεως — λόγων*] Qu. *δυνάμεως* deleto *ὑπερβολάς*. vid. l. 39. *δυνάμεως* om. Harl. — An del. *λόγων*? *δύναμις* Demosth. p. 450. 11.

Ib. 41. Dio Cass. XLVI. 297. D.

33. 18. *ἀγχόνη* [*καὶ λύπη*] Glossa videtur esse.

Ib. 36. *Σίσυφος*] Athen. XI. p. 500. C. ex palmaria Porsoni emendatione.

34. 5. Defendi potest debilis oppositio, *σῶσαι — θεάσασθαι*, per euphemismum: sed potius suspicor excidisse clausulam, *aut absolvere* [*aut condemnare*] *poteritis*, *ἱκανὰς εἰλ. ἀφορμὰς θεάσασθαι*. Vide 37. 14.

Ib. 23. Ad 31. 26.

326 Ib. 26. *γρίφας*] Achill. Tat. VIII. p. 503. b. Salm. (341. Mitsch.) Athenaeus V. p. 213. D.

Ib. 39. *οὐκ ἂν πολύ τι καταδεὴς εἴη*] Malim *εἶναι*, scil. *ἐδόκει*.

Ib. 42. Recte damnant *μνημονικὸν*, quod est lin. 38. et ibi quidem recte: vide p. 33, 33. 34, 23. 42, 40. Epitheton requiro, quale esset *μουσικὸν* — *accomplished — courteous — pleasing* — etc. (*συμπιεῖν δεινὸς* est *συμποτικὸς*, *convivial;* sed *πιεῖν δεινὸς*, *a hard drinker.*) hoc mallem p. 42. 40. nisi obstaret Plutarchus in Dem. t. IV. p. 719. 5. Reisk.

Ib. 43. Ad 31. 26.

Ib. ult. [*καὶ*] *τῷ κ. σπείσασθαι* [*βούλομαι*] Utramque vocem dele, hanc ex MSS. Vide Taylori exempla.

35. 15. Ad 30. 35.

Ib. 19—38, 24. Ad Dem. 345. 6.

Ib. 22. *ἐναντίον φησὶ τῶν πρεσβ.* Dem. p. 346. 2.

Ib. 28. Vel *ὅτε ἐξεπέμφθησαν*, vel *τῆς αἱρέσεως* delenda. Quin et *τῶν πρεσβευσάντων*. Tolerabilius hoc, si rescribas, *τῶν μὲν γὰρ πρεσβειῶν ἃς* —. NB. Leg. *τῶν μὲν γὰρ*, vel *τῶν γὰρ πρ. οὓς μὲν* —.

Ib. 36—7. [*πρὸς τὴν βουλὴν*] *προσόδους*. Videtur esse scholium, idque ineptum, vel saltem corruptum, ex l. 30. confictum.

Ib. 43. *Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις*] Forsan hic delenda, et *Ἀθηναίοις* inserendum post *δεδόχθαι* lin. 41.

36. 1. *ἀνάγνωθι — δόγμα* forsan delenda, scil. v. l. *συμμάχων* pro *συνέδρων* p. 35. 39.

37. 10. Ad Dem. 369. 3. Cum toto hoc loco de Charete confer Dem. Ol. II. p. 26. 6. Phil. I. p. 46. 27.

Ib. 14. *καταχρήσασθέ μοι* MSS. qu. *-θέ με*. Vide Magist. v. *διαχρῶμαι*.

Ib. 23. De Myoneso Photius v. *Κωρυκαῖος*.

Ib. 39. *ἀποβλέπειν — ἐκέλευον*] *Majores*. infra 46. 20. [51. 8.]

38. 8. *πολεμεῖν προῃροῦντο, οὐ δυνάμενοι.* Dem. de Symmoriis p. 188. 26. *συγκαλοῦντες ὅτε οὐ πείσετε* (sic l.) *καὶ πολεμοῦντες ὅτε οὐ δυνήσεσθε.* Eurip. Troad. 723.

Ib. 20. Infra 47. 40. 327

Ib. 24. *ἐπιτιμᾷς*. Dem. p. 344. 12. 438. fin.

39. 16. *τῶν συμμαχιῶν* recte Reisk. De more *τοῦ συνεφάπτεσθαι*, Musgr. ad Eur. Cyclop. 467.

Ib. 25. *ὡς ἀπὸ τῶν ἱερῶν* etc. Qu. an exstet.

40. 2. Pro *ψεῦδος ὂν* malim *ψευδόμενον* (*ψευδ⁰ομ̀*, *ψευδόμ̀ς*), scil. *αὐτόν*. *ψεῦδος* Aristocr. p. 674. 15. Lept. 462. 13. Mid. 551. ult. *ψεῦδ⁰ὂν*. Pantaen. 974. 20. Steph. I. 1106. ult.

Ib. 6. Dem. 387. 27.

Ib. 15. *ἀλλὰ καὶ Μουνυχ.* Reisk. e MSS. verbum aut fortasse plura deesse conjiciens. Quid si leg. *ἀλλὰ καὶ μεσοῦντος μουνυχιῶνος*? (*μουν μουν* with ö τ above the first and χ above the second).

Ib. 17. *παρανάγνωθι* et *προσανάγν.* MSS. hoc malim.

Ib. 30. Dem. p. 378. 9. Æschin. p. 46. 30.

Ib. 32. Qu. an del. *καὶ* ante *μετὰ πολλῆς*, ut *ἀπαγγέλλων — πρὸς ὑμᾶς* sint *διὰ μέσου*.

41. 2. Dem. 396. 22.

Ib. 6. Lege *οὔτε γὰρ* —. Ceterum mentiri videtur. Vide Demosthenem p. 389. 18. Mox lin. 8. *ὧν*

ἀρτίως Reisk. e Wolfii conj. c. Ctes. p. 86. 16. *ὧν ἐγὼ πυνθ.* Bern.

Ib. 10. etc. Dem. 393. 11.

Ib. 15. Vide p. 79. 38.

Ib. 19. *ἑνὸς — ἱκανὰ λύτρα*] Herodoti tempore duo minae erant *λύτρα* militis gregarii. Vide v. 77. vi. 79. Demosth. Nicostr. 1248. 24. *ἓξ καὶ εἴκοσι μνῶν λελυμένος εἴη.*

Ib. 21. *ἐκ Θράκης παρόντα*] Imo *οὔπω παρ.* (vide Dem. p. 394. 7.) Sed, cum MS. Helmst. det *ἐν Θράκῃ*, malim *ἐν Θράκῃ ἀπόντα.*

Ib. 29. *δοκείης ἂν* Ald. *δοκοίησαν* vel *δοκοίη ἂν* MSS. Qu. an transponendo *δοκήσειαν. δοκῆσαν* Eur. Suppl. 131. v. Markl. Heracl. 187. *δοκήσας* Rhes. 779. Aristoph. Ran. 1533. [1481.]

Ib. 40. *ἐν τῷ ψηφίσματι* sensum pessundat, qui hic est: *si populus clare loquendum sibi putavisset, id* 328 *fecisset in psephismate.* Quare haec optime delet Marklandus, ex sequentibus orta.

42. 12. Lege *ὅ τι νομίζοι.*

Ib. 25. Lege *ἐπανέγνω τὸ ψήφ.*

Ib. 35. Dem. 414. 3. Infra c. Ctes. 64. 26.

Ib. 40. *συμπιεῖν.* Supra ad 34. 42.

43. 20. *ἀπεφηνάμην ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ*] Recte MSS. *δοκοίη.*

Ib. 42. etc. ad Demosth. 346. 10.

Ib. ult. *τὰς Θήβας Βοιωτίας ἡγοίμην εἶναι, καὶ μὴ τὴν Βοιωτίαν Θήβας*] Pro *Βοιωτίας* 3 MSS. *-ίαν*, ut recte Bekkerus. (vide ad Dem. Rhod. p. 198. 16.) Livius v. 44. „*haec omnia Galliam fieri.*“ Sed Xenoph. Hellen. iv. 5. 1. *ὡς Ἄργους τῆς Κορίνθου ὄντος.* Intellige quasi esset *οὔσης*, *quum Corinthus facta esset Argivae ditionis* (vide exempl. ed. i. Matthiae. Gr. Gr.) Notanda autem inversio; usitatus esset ordo, *ὡς τῆς Κορίνθου Ἄργους ὄντος.* (Psephisma, ni fallor, habet locutionem hujusmodi, *ὡς Ἀργείων ὄντων τῶν Θηβαίων.*) Ibid. iv. 8. 15. qu. an leg.

τιν Κόρινθον δύνασθαι ὡς Ἄργος ἔχειν cum Schneidero. Ibid. IV. 8. 34. τὴν Κόρινθον Ἄργος ἐπεποίηντο.

Ibid. Alex. Rhetor. π. ἀντιμεταθ. p. 586. Ald. δεῖ γὰρ τὰς Θήβας εἶναι Βοιωτίαν, οὐ τὴν Βοιωτίαν Θήβας.

44. 2—5. Dem. 347. 26.

Ib. 11. ἔγραψεν ἐπαινέσαι] Hoc falsum videtur. Vide Dem. p. 350. 20. seqq. Phil. II. 72. ult. De Pace.

Ib. 22. Infra 49. 37. Dem. 348. 26—349. 12.

Ib. 23. φὴς γὰρ] Dem. 345. 3.

Ib. 24. Lege ex MS. ὑστέρᾳ αἰσθέσθαι, ut mox l. 28. Supra p. 36. 40. ὑστέρᾳ lege, quamvis contra edd. et MSS. Demosth. p. 345. 7. προτέρᾳ τῶν ἐκκλ. Reisk. e MSS. Contra in Andocid. c. Alcib. p. 33. 1. προτεραίᾳ Piers. ad Moer. p. 332. Valck. apud Sluiter. 232. vide 234. Thucyd. v. 46. init. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκκλησίᾳ qu.

Ib. 29. etc. Ad Dem. 352. 11.

45. 15. etc. Ad Dem. 363. 27.

Ib. 16. Lege οὐδὲ μικρὸν φροντίζειν, sc. δοκεῖ.

Ib. 18. Ad Dem. 359. 3. 329

Ib. 40. Malim τὰ Σπάρτῃ δεινὰ, — (τὰ) παρ' αὑτοῖς. MS. addit τά. Dativus loci, ut *Μυκήναις* Eur. Phoen. 617. (611.) ubi vide Valck. p. 231.

46. 9. Qu. ὁρῶντά τ' αὐτῶν. *tum* — *tum*. Vide supra ad 31. 33.

Ib. 21. Ad 37. 39.

Ib. 22. Lege ἤκμαζον μὲν — μὲν est necessarium, ut mox l. 32. Demosth. de Pac. p. 61. 20. μὲν ex MSS. restitutum Æsch. Ctes. p. 54. 13.

Ib. 27. Malim συστρατευόντων.

Ib. 29. Ad Dem. 378. 9.

Ib. 36. Qu. κατέλευσαν?

Ib. 37. καὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρέσβεις] Qu. τοὺς ἐπὶ τοὺς Ἀ. vide p. 40, 30—32. 46, 29. 47, 3. Qu. etiam an del. καί. *quos scil. ad Amphict. legatos miseratis.*

Ib. 43. Malim, partim cum Reiskio, *Βοιωτῶν καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες*. Mox p. 47. 2. *οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν*, quod bene citat Reisk. sed idem pessime *Φωκεῖς*. *Exsules* Phocenses *populo* Phocensi opp. Demosth. p. 366.

47. 6. *Φάλαικος τύραννος*] Saltem *ὁ τύρ.* cum MS. Sed praestat *τύραννος* delere ex p. 46. 6. huc tractum pro glossa. Supra p. 42. 1. *Ἐπαμινώνδας στρατηγὸς*, et hoc delendum. *ὁ στρ.* MS. Dem. Aristocr. p. 661. 12. *δυναστὴς* vocatur Phayllus.

Ib. 13. *ἐτόλμησε δ' εἰπεῖν*] Dem. 416. sq.

Ib. 24. Dem. 405. 21.

Ib. 34. Qu. (*ὀρθῶς*) *καὶ δικαίως*.

Ib. 41. *πρότερον*. Nempe p. 38. 20.

48. 4. *ἀγεννεῖς διατριβάς*. Dem. 414. 28.

Ib. 12. *ἐτόλμησας δὲ κατὰ τῶν ἐμῶν κηδεστῶν εἰπεῖν*] Dem. 433. 15. seq. collato Harpocrat. v. *Κυρηβίων*.

Ib. 30. Ad Dem. 343. 25.

Ib. 32. Dem. p. 401. 9. etc. Æsch. 28. 18.

330 Ib. 33—36. Vide c. Ctes. p. 67. 36—42.

49. 1. *γυναῖκα* [*καὶ*] *αἰχμ.* Delet R. ex praeced. ortum.

Ib. 11. seqq. Vide Dem. p. 402. seq. Ubi aliter narratur.

Ib. 37. Ad 44. 22.

Ib. 41. Ad Dem. 369. 3.

Ib. 42. *συνῇδον γάρ*] Dem. 380. 16.

50. 3. *οὐδένα παρασχόμενος*] Imo testes advocat Dem. 381. 5.

Ib. 8. Ex diversis lectionibus eligo. *ἀνηλεὴς τις*.

Ib. 10. *εἰ πεπρεσβευκώς*. Dem. 344. init. 438. 20.

Ib. 20. Ostendit corruptelam Reiskius. Sensus videtur, *quid exspectandum ab inveterato proditore? vel quidnam documentum suae malitiae dare potest maximum proditor?*

Ib. 28. *τὸν καλὸν στρ. ὠνόμασεν*] Dem. 375. 24.

51. 9. Ad Dem. 369. 3.

Ib. 38. *ἐνεπέσαμεν*] Per ō MS. Helmst. Vide Valck. ad Herodot. VIII. 68. p. 649—650. Notas ad Greg. Cor. de Dial. Ion. §. 72. Musgr. ad Eur. Troad. 293. Sturz. ad Maitt. p. 293.
Ib. 41. *μὴ μνησικακ.* Infra p. 83. 38.
Ib. 42. *εἶναι.* * * *Κἀνταῦθα* —. Qu. an lacuna.
Ib. 43. *ἄνθρωποι παρέγγραπτοι* [*γεγενημένοι πολῖται καὶ*] *τὸ νοσοῦν.* Saltem debuerat *προστάται*, *σύμβουλοι*, etc. sed manifestum schol.
52. 4. [*καὶ*] *τὸ μὲν τῆς δ.* Dele *καὶ*, et mox cum Brodaeo lege *πολέμοις*, et *πολέμων* cum Dukero in Thucyd. V. 102. Ceterum sententiam, „bello periclitari democratiam,“ habet loco simillimo Isocr. de Pace §. 64.
Ib. 9. *τῶν ὅλων λόγων κύριον.* *ὅλων* deest Harl. Mead. *μόνων ὅλως* (sic notatur) Bern. Taylorus, *τὸν τῶν λόγων μόνων κ.* conferens p. 43. 36. De *ὅλως* confer Dion. Cassii 49. fin. et Plutarchi II. 165. A. tragicum cum Baxtero ad Horat. Epp. I. 6. 31. qui, si memini, e Xiphilino citat.
Ib. 9—10. Dem. 398. 17.
Ib. 17. *παρακαλῶ δὲ* [*καὶ ἱκετεύω σῶσαί με*] —. 331 Haec dele ad marginem olim adscripta, ut v. l. pro *καὶ δέομαι σῶσαί με* infra lin. 19.
Ib. 19. *ὡς εἰς μνήμην εἶναι τ. ε.* MSS.
Ib. 25. Forsan interpungendum *συνεστηκώς. Αἰτῶ — σωτηρίαν, μετὰ π.*
Ib. 32. *ἐκινδύνευσε* MSS. C. Timarch. init. *οὐδένα — οὔτ᾽ ἐν εὐθύναις λυπήσας.*
Ib. 35. *συκοφάντῃ* (*καὶ*) *βαρβάρῳ* lege.
Ib. 37. Ad Dem. 369. 3.

Or. III. CONTRA CTESIPHONTEM.

De tempore quo acta causa p. 85. 11. et 43.
P. 53. l. 6. *ἐβουλόμην*] Cum *ἂν* infra 69. 40.

54. 8. *οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου.* Lege *δικαίου.*
Ib. 17. Pseudo-Demosth. p. 797. 15.
Ib. 22—25. *εὖ γὰρ ἴστε — τοῖς κειμένοις.* Haec dele, interpolata ex or. in Timarch. p. 1. 17. etc. — Ex Timarch. intrusa putabam olim: neque poenitet. — Nexus: *nil ex Rep. superest, nisi αἱ γραφαὶ τῶν παρανόμων: harum igitur judex est arbiter summae reipublicae; igitur de sua ipsius libertate sententiam laturus est.* Satis est subjicere v. 29. *salvis legibus, salvam esse democratiam:* neque opus est, ut tam paedagogice disseratur. Quod autem infra p. 81. 17—83. 28. haec quaestio de *παρανόμων γραφαῖς* accurate pertractetur, recte id fit: cum hoc loco confer p. 82. 10. et 87, 10. — Obiter moneo, si hoc oraculum de tribus reipublicae formis omnino editurus erat Æschines, potius ibi inseruisset.
55. 8—9. Dele comma post *πόῤῥωθεν*, et pone post *δήμου.* Hoc vult Stephani nota. Videri possit Reisk., quum uncis includeret *προσλαμβάνοντες*, verba Stephani cepisse, quasi ille vocem ejiciendam suasisset.
332 Ib. 10. Dele *ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἀρχῶν*, et mox lin. 13. *ἐκ τῶν δικαστηρίων*, postremo lin. 15. *ἐν τοῖς ἀγῶσιν* (sed vide p. 89. 2. nil ad rem 81. 8.) Hoc ultimum ne fiebat quidem, certe per leges non licebat, si qua fides Æschini; priora vero e vicinis orta. Lin. 12. malim, *πολλοὶ δὲ —.* Ne lin. 18. quidem puto ab Æschine esse *οἱ δικασταί.* — *ἐν τ. εὐ. τῶν ἀρχῶν*, l. 10. Vide an his servatis legendum sit *κρίσεις* pro *εὐθύνας* superiore versu; nempe ut vulgata ibi orta sit e lin. 27.
Ib. 11. Dubitabam de *πολὺ δέ τι*, ut Aristoph. Vesp. 1271. [1280.] Male, ni fallor.
Ib. 21. *προκατειληφότος. provided against.* ut p. 63. 34. *securing beforehand.*
Ib. 24. *εἰ δή τις ἐστὶ μέτριος ἐπὶ τῶν —.* Om. *ἐπὶ* MS. ex ~, i. e. *ἐστί*, natum. Possis etiam cum Tayl. *τις μ. ἐστι —.* Sed nil opus. vide c. Timarch. p. 8. 7.

Ib. 25. *προβάλλονται*] P. 83. 5. Timarch. 11. 5. Alia signif. 84. 3. *quasi scuto protegere.*

Ib. 25. *προσεγγράφουσι πρὸς τὰ ψηφίσματα*] Sensus, *decreto inserunt*, qui vereor ut e verbis oriatur. Malim *προσγράφουσι*, deletis *πρ. τὰ ψ.* — *ἐγγράφειν*, *to inrol, record, register*, etc. p. 60, 39. 64, 15.

Ib. 32. Excidit, ni fallor, clausula, *Quare, si exemplis se tueatur, interrogate, num in decretis quae citat, scriptum fuerit, „Postquam etc." nam si ita est, nihil ad Ctesiphontem.*

Ib. 41. Vertendum puto, *Having included all magistracies elected by the people's vote, under the term χ. ἀρ. he goes on to another class of magistrates, „and the superintendants etc."* Vide p. 58. 5.

56. 3. *καὶ λόγον* [*καὶ εὐθύνας*] Dele ex p. 55, 26. 31. orta. Vide infra lin. 30. 44. p. 58. 17. Vid. Dem. c. Timoth. p. 1187, 25. 1189, 9.

Ib. 9. [*οὐ προσδέχεσθε — ᾽ναιρήσειν· ἀλλ᾽*] Qu. an ex 82. 39.

Ib. 11. Antiphon. p. 131. 8.

Ib. 14. *τὸν ἄφυκτον λόγον ὅν φησι Δ.* recte vertit 333 Taylorus, *ad eam rationem quam Dem. invictam esse ait.* Nos, *as he calls it.* Sed vide ad Reiskii ind. Dem. in *φάναι.*

Ib. 16. *μνᾶς ἑκατόν*] Imo tria talenta, si fides psephismati apud Dem.

Ib. 20. *ἐπὶ τῶν παραδόξων.* Sic, ut videtur, omnes. Qu. *περὶ* —.

Ib. 22. *τὰ γέρα*, *their fees*, minime damno; sed vide an *ἱερά.*

Ib. 32. *ἐάν τις παρ᾽ αὐτοῖς* etc.] An sensus? *Non solum coram se, sed etiam alibi, modestos servant; vestri oratores ante vestros oculos licentiae suae indulgent.* An *ὃ ἄν τις ἐξ.*? exspectares potius *ὅπου ἂν* —. Sed deesse quaedam puto.

Ib. 37. *ἀρχὴν ὑπεύθυνον.* Non cohaeret cum seq. *ὅτι ἦρξα*, quod deberet potius esse *ὅτι ἄρχω.* Ortam

puto vulg. ex p. 58. 15. (cum quo loco confer 55. 32. 57. 13 et 31.) et legendum ἀρχῆς ὑπ. vel forsan ἀρχὴν omnino tollendum; vide p. 55. saepe. ὑπεύθυνος cum gen. p. 56. 17. ὑπ. ἀρχῆς p. 57. 29.

Ibid. ὑποβάλοι Bern. recte id quidem, ut 56, 8. 57, 1. 6. 60, 25. 83. 34. et ult. Sed bene vulgata, ut Timarch. p. 7, 40. 12, 15. Dem. F. L. p. 355, 20. Androt. p. 594, 22. 596, 14. 600, 20. 23. 604, 5.

Ib. 39. πράξεις] An. *pecuniae exactionem?* TO COLLECT THE REVENUE.

57. 10. Lege ἐκ τῶν τῆς πόλεως, ut 58. 3. nisi mavis ἐκ τῆς διοικήσεως ex 58. 14. de quo vide mox.

Ib. 12. Eurip. Orest. 477. (480. P.) καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν. Vide et Bacch. 312. 846—8. (ed. Matth.)

Ib. 15 et 19. ἐπὶ τῶν θεωρικῶν.

Ib. 19—20. (ὅτι μεσοῦντα — ἀναγίνωσκε] Dele, collato Tayloro.

Ib. 25. ἐπὶ τὸ θεωρικόν. ἐπὶ τῷ ὀρύγματι, Dinarch. p. 98. 12. τοῦ ὀρύγματος, Lycurg. 165. 3. sed vide Tayl.

334 Ib. 26. Collato Marklando lego ἀποδεκτῶν, καὶ νεώριον (vel — α) καὶ σκευοθ. — Philochorus Dionysii.

Ib. 39. An τῶν ἔργων τῶν περὶ τὰ τ.

Ib. ult. ὁ δὲ γενόμενος βραχύς] Sic Ald. ὁ δέ γε νόμ Helmst. Erratur in Taylori nota vel Reiskii v. ll. ὁ δὲ νόμος marg. Ald. meae.

58. 14. De e ὃς ἐκ — τάλαντα. Alioqui addendum foret, *alia vero lex jubet omnes, qui pecunias publicas in manibus habeant, rationes reddere.* Nam in hac brevi et quasi syllogistica conclusione enuntiandae sunt ipsae propositiones, non earum probationes. Sumsit interpolator e p. 57. 10.

Ib. 16. Malim οὐδὲ προσθεὶς, *ne — quidem.*

Ib. 28. ἐν Πυκνὶ [τῇ ἐκκλησίᾳ] Pro schol. delet Taylorus, sed vide lin. 30. collato p. 83. 13. Γραφὴ ipsa ap.

Dem. de Cor. p. 244. 3. Infra p. 71. 16. ἐν [τῇ ἐκκλησίᾳ] τῷ δήμῳ, idem Taylorus.

59. 12. ἐπιγράψαντας νομοθέτας] An νομοθέταις? Vide Dem. F. Leg. p. 399. 15.

Ib. 25. ὑποκηρυξάμενοι. *giving notice by the public crier.* ὑπο valet fere προ.

Ib. 30. μετὰ ψηφίσματος, et mox l. 36. 37. κἀκεῖνος μὲν — ἄνευ ψηφίσματος. Haec omnia delenda.

χάριν καταθέμενοι, Dem. de F. L. p. 416. 5.

Ib. 38. οὔτε λύσας ἐκεῖνον] Quaere an haec sint ponenda post θέατρον, lin. 39.

Ib. ult. An eadem lex Dem. p. 267. fin.?

61. 13. ψέγεσθαι] Suspectum. Exspectares ἀτιμοῦσθαι, ὑπερορίζεσθαι (72. 24.), vel saltem δίκην δοῦναι.

62. 1—2. [περιμεῖναι τὰς — Ἑλληνικοῦ συνεδρίου] Haec omnia delenda puto, vel saltem tria ultima verba, quae addiderunt ob syntaxin, jungentes scilicet παρακαλοῦντες μετασχεῖν cum Woltio; male, ut docet Reisk. ex 62. 44. 63. 21. Vix enim μετασχεῖν dixisset de Atheniensibus concilium convocantibus, sed de illis qui jam convocato se adjunxissent, ut p. 63. 33. Vide infra lin. 20 et 43. p. 63. 18. et vide an lin. 44. παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον ex 63. 20. orta sint. Infra quoque 63. 36. μετὰ κ. συνεδρίου dele. Ita interpolarunt 62. 20. Priora, p. 61. ult. servo ob Demosth. de Cor. p. 232. 19. 335

Ib. 8—9. ἐπὶ τοὺς λογισμοὺς videtur esse scholium ad ἐρχόμεθα. περὶ εἰρήνης ἐγκαθῆσθαι Thucyd. v. 55. prop. init. τῆς βουλῆς περὶ τούτων καθημένης Dem. c. Mid. p. 522. 16. τοὺς ὑπὲρ τῶν νόμων καθημένους c. Theocrin. 1329. 18. οἱ — λόγοι περὶ ὁμοδούλου πρὸς δεσπότην καθήμενοι Plato Theaetet. p. 161. E. HSt. = 387. Heindorf. — Deinde mirum ni κατὰ τῶν λογιουμένων (λογισμῶ, λογιουμῶ. sic εἰρημέ pro εἰρημῶ Phil. iv. p. 133. 16. vide supra ad p. 57. ult.), ut p. 84. 27. ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας. Demosth. de Cor. p. 303. 20. ἧς μὲν οἴκοθεν

ἥκει ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν. sed potius ista respicit mox l. 12.

Ib. 15. *πρὶν ἀκούσῃ*] Lege *πρὶν ἂν ἀκούσῃ*, vel *πρὶν ἀκοῦσαι.*

Ib. 20. Cum Wolfio lege *πρέσβεις· αἴτιον δὲ* —. Ista *οὐκ ἀναμείναντα* defendere queas ex p. 63. 16. *τοῖς οὔπω παροῦσι.* Sed merum est scholion, seu potius pars scholii. ad *αἴτιον γεγονότα* etc. Ductum erat scholion ex p. 62. 1. vel ex lin. 43. aut seqq.

Ib. 41. *τὰ πολλὰ*] *τοὺς πολλὰ* multi MSS. Lege *τοὺς τὰ πολλὰ* — *in quos* ILLA *tam multa crimina congessisti.* („illa tam multa" Cic. Phil. II. 27.)

63. 7. *παρηγγέλλετο — ἡ στρατεία* — et 66. 28. Qu. *ἀπηγγ.*

Ib. 15. *παρῶσιν* [*ὡς*] *οἱ* del. MSS. Putat Tayl. v. l. pro *ἵνα.* Qu. si fuerit *παρωσιν* (with *ou* written above), i. e. v. l. *παρῶσ'*.

Ib. 39. Qu. *ὁμολογῶ ἐγὼ καὶ π.* vide F. Leg. p. 36. 7.

64. 4. Eur. Iphig. A. 818. ed. Gaisf. ubi nostrum confert Marklandus.

Ib. 15. *Φιλοκράτης ἐν ψηφίσματι*] An *Φιλ. ψήφισμά τι?*

Ib. 18. *σύνεδρος οὐκ ἐκάθητο*] Vide Æsch. F. L. p. 39.

Ib. 23. *ἀλλ' ἔδωκε.*

336 Ib. 27. *μέχρις Εὐρίπου καὶ τῆς Χαλκίδος* Schol. Dem. F. L. p. 414. 3. ex hoc loco, ut videtur. Ceterum inde supra p. 42. 36.

Ib. 40. *παρενόμει*] An *παρῴνει?*

Ib. 42. *καὶ πονηρὸς πατὴρ* — (vel *ὁ γ. μ. πατὴρ καὶ πονηρὸς*) — mox dele *οὐδέ γε ἰδίᾳ — χρηστός.* Vel sine istis satis habemus verborum. — Imo etiam *πονηρὸς* delendum, quod ex l. 44. ortum, postquam semel interpolatus esset locus. Legendum *ὁ γὰρ μισότεκνος πατὴρ οὐκ ἄν ποτε — ἀλλοτρίους, οὐδ' ὅστις ἦν οἴκοι φαῦλος, οὐδέποτ' ἦν ἐν Μακεδονίᾳ καλὸς κἀγ.* Ultima *οὐ γὰρ τὸν* etc. mallem non scripta, sed delere non audeo.

Redundantiam non plane fugit Æschines: p. 72. 38. *ἡ κοινὴ καταφυγὴ*, deinde *πρὸς ἣν ἀφικνοῦντο.*

65. 1—2. *οὐ γὰρ τὸν τ. — μετήλλαξε*] Vel non scripsit, vel non debuit scribere. Delenda puto.

Ib. 2. *ἐπὶ τὴν μεταβ.* etc. Haec suspecta.

Ib. 14. Lege et interpunge *τοιαύτης δὴ — ταραχῆς, μετὰ — αὐτῷ ἤδη —.*

Ib. 34—35. [*ἀλλ' ὦ Ἀθ. — ἠγνοήκατε*] dele ex 73. 74. et 66. 34. orta.

66. 26. Dio Chrys. LXIV. p. 595. 25. Dio Cass. LXVI. p. 296. B.

Ib. 43. Interpunge *ἀντικαταλλαξάμενος ἀντὶ τούτων, εὐφ.*

67. 4. *τὰς συμμαχίας ποιεῖσθαι. conditiones foederis statuere.*

Ib. 6. *εἰ* [*οἱ*] *καιροὶ*, ut vult. Reisk.

Ib. 11. *βλεπόντων*] Cf. Aristoph. Eq. 298.

Ib. 40. [*κλέπτων τὴν ἀκρόασιν καὶ*] *μιμ.* Quid sit *κλέπτειν τὴν ἀκρόασιν*, satis liquet ex p. 58, 37. 82, 30. Nempe *ἑτέρων παρεμβολῇ λόγων εἰς λήθην τοῦ πράγματος τὸν ἀκροατὴν ἐμβαλεῖν*, ut fere loquitur Æschines p. 83. 20. Uno verbo *παράγειν* dicit Demosth. Lept. p. 487. 9. et alibi. (Lycurgus p. 152. 8.) Hoc autem est alienum ab eo qui verbis disertis mentitur. Dele igitur verba, quae non comparent in loco simili, et quidem fortasse hinc interpolato, F. Leg. p. 48. 36. — De *κλέπτειν* optime Budaeus p. 727—9. Lysias c. Evandrum p. 175. 19. 337 *Audio eum de ipsa causa pauca dicturum, ἐπισύροντα τὰ πράγματα καὶ διακλέπτοντα τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν, λέξειν δὲ ὡς* etc.

68. 6. *τὸν αὐτὸν Ἀθηναίοις φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν* [*εἶναι*]· *ἔπειτα* — recte Taylorus. natum ex *νομιΖΕΙΝΕπειτα.*

Ib. 7. *περὶ ἁπάντων*] An latet participium?

Ib. 10. *τὸν κόμπον, καὶ τὰς τριήρεις, καὶ τὴν ἀλαζ.* Ordo suspectus.

Ib. 23. Collato Reiskio lege *ἐλάχιστον* (vel — *τα*) *χαλκοῦ δέοιτο*. Miror neminem conjecisse *ἐλαστοῦ*, *hammered*. Ipse repudio. Potest *ἐλάχιστα* vel *ἐλάχιστον* verum esse, et *οὐδὲν* delendum: potest etiam *ἐλαχ.* natum esse ex *χαλκοῦ*.

69. 4. *Σόλωνος εἰπόντος τὴν γνώμην, ἐπιστρατεύειν.* Cetera sunt e glossa. Ne ista quidem p. 90. 18. *ἄνδρα φιλόσοφον καὶ νομοθέτην ἀγαθὸν*, ab Æschine scribi potuerunt, post *τὸν καλλίστοις* etc.

Ib. 15. *τέκνα γονεῦσιν ἐοικότα*] Hesiod. Op. et D. 235. 244. [233. 242.]

Ib. 19. *δέξαιντο αὐτοῖς* —. Male Marklandus *αὐτῶν*, quamvis cum MSS. et quamvis *αὐτῶν* omnes p. 70. 38. Ibi quoque malim *αὐτοῖς*. Vide R. P. ad Hecub. 533.

Ib. 37. *ἰδιώτου ἢ δυνάστου*. MSS. *ἢ ἰδ.* Deinde malim *ἢ δυνατοῦ*. Sed verum puto *ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης*. ceteris deletis. vide p. 76. 8. *δυνάστης* est *tyrannus*, Dem. Aristocr. p. 661. 12.

70. 4. *πρὶν ἐξαράσασθαι* lege ex Harpocr. et Schol. (*ἐξαρᾶσθαι* Schol.) *Before* ONE *had consecrated*, *before* THEY etc. Vide Dawes. p. 270. (267.) Adde Homer. Iliad. A. 98. Eurip. Med. 184. Aristoph. Equit. 318.

Ib. 14. *ἐξείργετε* margo. ut p. 71. 1. Dem. c. Mid. p. 572. 12.

Ib. 19. Recte Bekk. *περὶ* —. Vide 68. 39.

Ib. 35. Qu. *τῶν ἐπιτρεψόντων*, et *ἀσεβησόντων*.

71. 8. *Κόττυφος ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων*] Infra 333 lin. 40. *Κόττυφον τὸν Φαρσάλιον, τὸν τότε τὰς γνώμας ἐπιψηφίζοντα*. Vide an priore loco delendum *Κόττυφος*, et vertendum, *magistratus qui* etc.

Ib. 21. *προβούλευμα* [*εἰς τὴν ἐκκλησίαν*] Dele ista ex sequentibus male retracta. et lin. 23. dele *τὸ* ante *ψήφισμα* cum MS.

Ib. 23. ἴδῃ [ἐπ. τῆς ἐκκλ.] ἀπελ. Scholion ad τῶν πολλῶν etc. mox. Nisi contra statuas, priora servanda, delenda posteriora.

Ib. 26. τοὺς εἰσαεὶ πυλαγοροῦντας] MS. ἀεὶ, ut lin. 31. supra p. 67. 3. Dem. Olynth. I. p. 11. 22. τὸ μὲν παρὸν ἀεὶ —. Vide pro Rhod. 196. 22. ult. Megalop. 206. 2.

Ib. 30. σαφέστερον καὶ πικρότερον [σύγγραμμα] γράφει. Saltem γράμμα. Sed dele vocem, et sume σαφ. et πικρ. adverbialiter.

Ib. 34. Dem. Ol. III. p. 29. 17.

Ib. 39. αὐτοῖς vel αὐτῆς] Eodem modo ponitur αὐτὸς p. 70. 17. Dem. pro Rhod. p. 198. 13. Olynth. III. 35. 4. Aristocr. 657, 19—22. 681, 6—8. Timocr. 754. 11. Everg. et Mnes. 1155, 12. 16. 1158. 18. Plato Rep. III. 395. D. 5. Symp. p. 422. 16. Bekker. 200. A. HSt. ὁ ἔρως ἐκείνου, οὗ ἐστὶν ἔρως, ἐπιθυμεῖ αὐτοῦ. Theaet. p. 155. D. E. ἀνδρῶν — αὐτῶν. Vide Heindorf. ad Gorg. p. 119 = 482. D. 1. Adde Rep. IV. 439. B. (302. Mass.) τοῦ τοξότου — αὐτοῦ. Herodot. II. 10. τῶν γὰρ — ποταμῶν — οὐδεὶς αὐτῶν. I. 82. fin. μιν. Thucyd. IV. 93. p. 293. 64. τῷ δ' Ἱπποκράτει — ὡς αὐτῷ ἠγγ. (NB. Thucyd. VII. 4. fin. αἷς εἴρητο ναυλοχεῖν αὐτάς.) Athenaeus VI. p. 252. D. E. VIII. 342. B. τὸν Ὑπερείδην — αὐτὸν — errante Schweighaeusero. αὐτὸς post ὃς, Thucyd. II. 74. p. 145. 45—6. ἐν ᾗ αὐτήν. VI. 91. p. 437. 62. ὅπερ — καὶ μόνου αὐτοῦ. II. 72. p. 143. 87—90. ὅσοι — αὐτῶν ἕνεκα. Vide Lysiam p. 172. 8—12. (Andocides p. 17. 15. διὰ τί ποτε τοῖς . . . . . ἐπιτιθεμένοις . . . . . οὐκ . . . . ἐδόκουν αὐτοῖς;)

Nunc puto bene se habere Stephani textum, et αὐτοῖς intelligendum ταῖς αὐτῶν τύχαις. Sic ἐκεῖνα, i. e. τἀκείνων, Lept. p. 490. 20. ἐκείνῳ pro τοῖς ἐκείνου, Xenoph. Cyropaed. VI. 1. 50.

Ib. 40. Φαρσάλιον] An Παῤῥάσιον?

72. 10. ὑπὸ θ. σωζ. Vide ad Dem. F. L. p. 436. 21. et Olynth. II. init.

Ib. 13. Lege τοὺς ἐπερησομένους. alioquin dicendum fuisset ἐπερομένους. Sed omnino vide Dem. c. Conon. p. 1263. 15.

Ib. 30. Θῆβαι diserte repetit Dem. Phaler. §. 280. vide Dinarch. in Dem. p. 93. 13.

Ib. 32. Plorasset, opinor, qui Thebas δικαίως excisas effutivisset. Lego εἰ καὶ περὶ τῶν ὅλων οὐκ ὀρθῶς —. Atque οὐκ MSS. ut videtur. — Miror ista, fateor, p. 90. 30. μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν (Macedonibus) ἀντιπράττειν, quomodo ausus sit eloqui Æschines. (NB. Ista non vindicabunt Pseudo-Lysiae ineptias p. 196. 6. seqq.)

Ib. 34. περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν] Valde suspicor scholion esse ad voces ἐξ ἀρχῆς.

Ib. 35. De Lacedaemoniis obsidibus locus insignis Antiph. Athen. XV. 681. C. ubi lege ὁμηρεύουσ᾽.

73. 18—24. [στρατηγὸς] Θρασύβουλος sic lin. 21. οὗτος Ἀρχίδημος. Deinde l. 23. [δημαγωγὸς] Ἀριστοφῶν, l. 24. [ῥήτωρ] Πύῤῥανδρος. Manifestas glossas dele. quas Reiskius vidit quidem importune in vulgatis collocari; sed interpunctione rem aggressus est, cum litura esset utendum.

74. 10. Cicero Milon. 28. „Nescio quomodo jam induruerat et percalluerat civitatis incredibilis patientia."

Ib. 22. Dinarch. Dem. p. 99. 32.

Ib. 31. οὕτως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς.] Splendide dictum, sed hoc loco potius αἰσχύνην exspectares quam συμφοράς.

Ib. 43. Lege cum Aldo τοῦτο κήρυγμά τι, et mox ἑαυτῷ cum Helmst. Quod autem addi vult Reiskius, οἱονεὶ, passim ab Atticis supprimitur. Vide Porsonum ad Xenoph. p. 374. l. 2. — In nominativo Æsch. Agam. 836. [800.] Aristoph. Plut. 295. 314. collato

Suid. v. Ἀρίστυλλος. Lysistr. 231. Menander Athen. XII. 549. C. In dativo Demosth. Boeot. II. p. 1013. fin. 340
Qu. an delendum ὡς Plat. Protag. p. 315. D.

76. 11. Diodor. XIII. 31. 57.

Ib. 16. Vide an huc ref. 84. 5.

Ib. 20. Hyperidis celebre ψήφισμα post res Chaeroneas. Longinus XV. Plutarchus II. 849. A. (Male Demadi tribuit St. Croix Hist. Alex. p. 51. e Demetr. de Elocut. §. 301.) Pseudo-Dem. Aristog. II. p. 803. 27. Lycurg. 153. 29. Sed Dinarch. in Demosth. 100. 13.

Ib. 22. πάλιν αὖ τερατ.] Aldus et plerique MSS. αὐτὸς pro αὖ, quod cum habeat Mor. et, ut videtur, Helmst. ex MSS. probabile est hausisse Stephanum. Lego πάλιν αὖ τερατευόμενος, ἱερὰ μὲν ἱδρύσατ' [αὐτὸς] Παυσανίου, εἰς αἰτίαν δὲ εὐαγγελίων θυσίας —. αὐτὸς scil. ab ουτο absorptum, deinde ex margine alienum locum occupavit. De αὐτὸς me vide ad Phil. II. p. 72. Adde Brunck. ad Aristoph. Plut. 583.

77. 8. Vide ad Dem. Phil. I. p. 50. 26.

Ib. 27. τινὲς πρῶτον] Suspicari possis πρῶτον (πρῶκτον) esse glossam ad στενὰ, eamque falsam.

Ib. 28. ταῦτα δὲ τίνος ἐστὶν Ald. τίν' Tayl. Eur. Ion. 228. Electr. 417. Iph. A. 1138. ed. Gaisf. Demosth. c. Aphob. I. p. 823. 7. Symmor. 186. 27. Megalop. 206. 7. (vide ad Demosth. F. L. p. 361. 6.) Aristocr. 628. 10. Conon. 1261. 9. τίνα ποτ' ἐστὶν Reisk. e MS. Soph. Phil. 1406. malim προσωφέλησιν junctim.

Ib. 34. Dio Cass. XLVI. 298. D.

Ib. 44. etc. ὁ δημοτικός. *Ejus majores nullas unquam simultates cum τῷ δήμῳ habuisse debent.* Similia, ni fallor, Lysias, in praeclaris istis de δημοτικοῖς et ὀλιγαρχικοῖς.

78. 6. Lege (καὶ) εὐγνώμονα καὶ δ. ut Dem. de Cor. p. 285. 18. et passim. Me vide ad Dem. F. L. p. 399. 3.

Ib. 35. ἤδη ποτέ. Dem. Aristocr. p. 638. 10. 653. 25. Aristoph. Nub. 345. Ran. 962. [929.] (sive Eur. Hippol. 377.) Menander Athen. x. 446. D. Porson. Adverss. p. 146.

311 79. 37—8. Timarcheae p. 4. 23. De Fals. Leg. 41. 15.

80. 2. Lego, MSS. juvantibus, οἳ πολὺν ὑπομείναντες πόνον καὶ μ. π.

Ib. 10. De ἦν pro ἦσαν Porson. ad Xenoph. p. 49. 1. Hesiod. Op. et D. 150. Epicharm. Athen. VII. 286. C. Idem ibid. II. 65. B.

81. 18. etc. Demosth. Timocr. 748. 8. C. Theocrin. 1333. 7.

Ib. 23. τί γὰρ ὁσιώτερον — πράττοντος;] Quantocius ista hinc exturba. Loci nexus est, *olim actiones* παρανόμων *re, non solum nomine, exercebantur;* et in illis de ipso παρανόμῳ quaerebatur. Vide an ista τί γὰρ etc. ponenda sint post τετίμηται, p. 82. 12. — Nunc quaero, annon paucula quaedam exciderint, qualia essent, τὸ ἔργον, καὶ πικρότατα ἐδίκαζον οἱ τότε, εἰκότως, τί γὰρ —.

Ib. 28. εἰ μίαν μόνον συλλαβὴν —. Sic p. 89. 36. Solon Plutarchi I. p. 86. B. μίαν μόνον 73. 32. εἷς μόνος Iph. T. 50. ex em. R. P. Aristoph. Ran. 1201. ed. Br. [1199.] Plut. 949. 1052. Equit. 140. Soph. Œd. T. 62. 1280. (vide R. P. Adv. p. 261.) Hermipp. Athenaei VIII. 344. D. Lycurg. p. 156. 21. — De μόνος et μόνον, Megalop. p. 204. 206. Rhod. p. 197. F. L. p. 425. De πρῶτον ad Leptin. p. 492. τριάκοντα ἡμέρας μόνας, Ol. I. p. 16. 28. δέκα μόνας Lept. 481. 5.

Ib. 30. ὥσπερ ἐπῳδὴν —. Qu. an legendum ὡσπερεὶ ᾠδὴν — Longin. §. 41.

Ib. 33. Vide Timarch. p. 25, 6—7. et 24—31.

82. 1. ἐγράψατο. Vide Taylor. Vit. Lysiae, Reisk. t. VI. p. 146.

Ib. 2. [γράψαντά τι παρὰ τοὺς νόμους στεφανοῦν] ἕνα τῶν —. Dele ista στεφανοῦν auctoritate MSti,

cetera ex l. 6. male retracta. Sic Phil. III. p. 113. 4. *οὐχ ὑμῖν παρ᾽ ἐκείνου τὴν εἰρήνην* [*ἄγειν*] *λέγει.* om. Aug. 2. et ed. Felic. De Coron. 236. 8. *ἕξειν* om. 6 MSS. *πράττειν αἴτιος* pro *παραίτιος* de Cor. 256. 28. Ibid. 303. 18. *ὑπολαμβάνων*, p. 307. 17. *γέγονε*, 312, 5. 7. *ἐξετάζειν*, omnia omittunt MSS. p. 244. 11. *γράψαι* om. 2. MSS. vide 245. 1. F. Leg. 342 p. 404. 22. *φεύξεται.* (*ὁρῶντας* v. l. Rhod. 191. 5.) Æsch. F. Leg. p. 34. ult. *βούλομαι.* Dem. F. L. p. 356. 26. *ἔδει.* p. 351. 27. *ἀκούειν συνέβη* MSS. sic et 441. 22. F. L. 448. 14. *ἐπεὶ* [*εἰ*] *δ. κ. ἴσην* [*ἑώρων*] om. 3 primae. Aristocr. 639. 9. *κελεύει* margo. — Deinde malim *εἷς τῶν συγκ. αὐτῷ*, sc. Thrasybulo, vel etiam *εἷς ὢν τῶν σ.*

Totum locum ita scriptum mallem: *Θρασύβουλον τὸν Στειριᾶ, ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ Φυλῆς, καὶ εἶλε, — φεύγοντας κατήγαγεν, οὕτω νῦν μένοντας ἐξελαύνειν, γράφοντα παρὰ τοὺς νόμους.* In Dem. F. L. p. 431. emendabam, quantum memini, *Θρασυβούλου ἐκείνου, τοῦ ἀπὸ Φ. κ.* Scio defendi posse vulgatam, quasi duplici antitheto utatur: *παρὰ τ. νόμους συγκατελ.* in protasi, *ἐξελ. π. τ. νόμους* in apodosi. Sed verum puto quod supra posui. Imo valde dubito annon delenda etiam *γραφ. π. τ. νόμους* in fine.

Ib. 14. Dem. Phaler. §. 281—2.

Ib. 43. etc. Respicit Dem. de Coron. init.

Ib. 44. *ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα; ὧδέ πως*, Reisk. Nil opus. *οὕτως* subdit Demosth. F. L. p. 444. 10. omittit ibid. p. ....

83. 16. *οὐδὲν ἀνάξιος* 2 MSS. Lege *οὐδ᾽ ἀνάξιος.*

Ib. 25. [*λόγους*] *περιΐστασθαι.* Ex vicinis. Plinii citatio aperte mendosa.

Ib. 29. Confer *λῃστὴν* 89. 40. Dem. Phil. III. p. 116. 19.

Ib. 37. *μὴ μνησικ.* Supra 51. 41.

Ib. 40. *ἀεὶ δὲ* [*πρὸς τοὺς αὐτοὺς*] Manifeste e seqq. orta.

Ib. 42. *θεοὺς καινούς.* Eur. Med. 493. ed. Pors.

Ib. ult. Malim *περιγράψετε — πολιτείας*; (deleto scil. *εἰ*, quod intrusit Reisk.) Demosth. Mid. p. 523. 29. *μὴ — ἀνέλητε· ὅτι τούτῳ πολεμῶ, διὰ τοῦτό μ' ἀναιρήσετε*;

84. 5. Ad 76. 16.

Ib. 7. *ὁ δὲ ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος; nonne est ἀτίμητος?* Imo vide p. 82. 13—18. Vide Dem. Mid. 523. 1. 543, 17. Aristocr. 656. 28. *ἀλλ' οὐκ αἰσχρὸν —*; De *τίμημα*, Or. I. in Aristog. 796. 10. Aphob. I. p. 834. 8. Pantaenet. 978. 12. Callicl. 1278, 27. 1279. 21. — Recte, ut puto, Heraldus: una quaestio est, *οὐχ ὁ μὲν — ἀγωνίζει*; Explica ex p. 82. 15. Non atrox poena lege definitur, sed in *τῇ τιμήσει* mulctam irrogabunt judices quantam illis videbitur. (Levem illam futuram innuit.) Quare istas tragoedias, in prima saltem oratione, missas fac. Omnino confer Dem. Aphob. I. p. 834. 26. allatum a Valesio. In Midian. p. 543. 16. scomma est *παρὰ προσδοκίαν*.

Ib. 23. *οὐ κεφαλὴν ἀλλὰ πρόσοδον*] Eurip. Alcest. 818. *οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.* Ovid. Ep. Med. 5. „quicquid ab illo Produxi vitae tempore, poena fuit." (poena, non vita.) Strato Athenaei IX. 382. C. *Σφίγγ' ἄῤῥεν', οὐ μάγειρον.* Menander ibid. IV. 166. A. *Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος.* (Parechesis in Æsch. p. 86. 18. *οὐ κηλεῖσθαι — ἀλλ' ἀπόλλυσθαι*) Dem. Leptin. 470. 14. *οὐχὶ τὴν ἀτέλειαν — ἀλλὰ τὸ πιστεύειν ὑμῖν.* F. L. p. 399. 23. *οὐ χρόνους ἀλλὰ πράγματα.* Æsch. p. 84. 4. *οὐκ οἰκεῖς, ἀλλ' ἐξορμεῖς.* Similia passim.

85. 3. *οὔτε τοὺς εἰρημένους*] Malim *οὔτ' (ἂν) —*.

Ib. 14. Vide p. 64. 36.

Ib. 25. *χρόνων ἐγγεγ.* forsan transponenda post *ἐξηλέγχου*.

Ib. 31. Recte interpretatur Reisk. Qu. an legendum *ἢ ὦ Ἀθηναῖοι* — vel *ᾧπερ*.

Ib. 38. Interpungo *διεστρέβλωσας, τῇ σ. χ. γράψας* — et mox lin. 41. malim *τὸν αὐτὸν ἀπέκτεινας.* vide p. 55. 14 — 16. vel *τοῦτον τὸν αὐτὸν*, ut p. 88. 2.

Dem. pro Rhodiis, p. 191. 28. *τὸν αὐτὸν ἄνδρα τοῦτον.*

86. 8. Putabam transponendum *θωπεῦσαι δύναιτο, τοὺς δ' εὖ φρ. — συμβουλεύειν.* Sed dubito an voluerit antitheton elaborare. Mox cum Marklando suspicor quaedam excidisse.

Ib. 19. Malim *τὴν ἐμὴν λόγων ἐμ.*

Ib. 29. [*τὸ*] *λοιπὸν οὐδέν ἐστι*] Dele *τὸ*, ut Timarch. p. 15. 4. Sed Dio Cass. XLVI. 305. A. *ἃ εἴ τις ἀφέλοι τῶν σῶν λόγων, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι.* Xenoph. Anabas. IV. 7. 6. Quare retine *τό.*

87. 11. *ὁ μὲν ὅρκος*] Hesiod. Op. et D. 219. Totus autem 344 locus adumbratus videtur ex Dem. F. Leg. p. 415. 20. seqq.

Ib. 12. *δι' αὐτὸν γὰρ, οἶμαι, γέγονε τὸ ἁμάρτημα*] sc. *τὸν ὅρκον.* Videndum an haec sint Christiani cujusdam scholion, respicientis Paulum ad Rom. VII. 7, 8. vel 1 Cor. XV. 56. Simile suspicor de Æschyl. Theb. 601. ed. Pors.

Ib. 14. An excidit, *ἀλλ' εὐτυχοῦντες*, vel simile? Supra p. 72. 10. Nisi delendum sit *οὐ σωφρονοῦντες.* Mirum ni sunt scholium ad *παρακινδ.* Sed locus est valde obscurus. Nam si hoc vult orator, cur non hoc ordine utitur, *παρακινδυνεύειν, κατορθοῦν*? Sane ut nunc stat textus, intelligas cum Reiskio, *our luck only serves to make us rash.* — Etiam ista l. 23. *οὐχ ὑφ'* etc. abruptiora.

Ib. 17. *τὸ δημόσιον* suspectum, praesertim mox sequente *δῆμον.* Potius exspectares *tempora. δαιμόνιον* cogitabam, sed displicet.

Ib. 27. Possis *Δημοσθένης στεφανοῦσθαι*, ex De Coron. p. 325. 4. sed ista non tam minute examinanda.

Ib. 31. *τὰς δ. ταφὰς ἀνελόντα*, *publicas exequias sustulit. ἀναιρεῖν* p. 81, 19. 82, 39. Dem. in Steph. I. p. 1117. 25. Sepulcra convulsa sunt ad muros instaurandos, Lycurg. p. 153. 25.

88. 5. Supra 73. 33. nisi forte ibi delenda sint *ὁ δ' εἰσάγων — ἀλλ' οὐ Δημοσθένης.*

Ib. 33. Dele *οὐ* ante *δώσετε*, et pone interrogationis signum post *ἔλιπε*. *οὐ* delendum esse liquet ex *καὶ πότερον*, quod est objicientis, ut *καὶ τίς* Dem. F. L. p. 413. 12. vide R. P. ad Phoen. 1373. Leptin. 482. 13. Mid. 546, 25. 585, 18. Aristocr. 661. 14. Timocr. 718, 15. 731, 17. 19. 741, 14. 764, 6. Boeot. I. 997, 9. 26. Dinarch. c. Dem. p. 98, 17. 99, 1. et 9. Eundem in Aristog. p. 106, 5. 107, 1. Lycurg. p. 152, 23. 168, 22.

Ib. 34. Demosthenes *τὴν τάξιν ἔλιπε.* 76. 15. 74. 36. cf. 78, 41. 75. 13. 39. 79, 36. 89, 38. *οὐχ ὅσοι τὴν* 345 *τάξιν ἔλιπον ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν πολεμίων ἐπιόντων*, 80. 41. Dinarch. in Dem. 91, 34. 99, 20. 101. 31. 37. Insignis locus Lycurgi p. 157. 28. ubi vide, et 169, 2. Dem. c. Boeot. I. p. 999. 12.

Demosthenes *ἀστράτευτος*, Æsch. 74. 36.

Demosthenis *δειλία*, Æschines p. 65, 15. 77, 8. 78, 38. 84, 31. 88, 34. Confer 77. 32—5. *ἀνανδρία* 76. 28.

Hosti nunquam *ἀντιβλέψας*, 75. 9.

Olim *ἐγράφη λιποταξίου*, 48. 1.

προδόντα, 88. 40.

89. 5. *ὥσπερ Κτησιφῶν* delenda puto.

Ib. 7. Delendum suspicor *νουθετεῖν*. *but this is indeed what is called a bore.* *τὸ ἐνοχλεῖν — ὀνομάζεται*, *the expression*, *ἐνοχλεῖ* (i. e. *ὁ πατὴρ*), *is rightly applied to such a case.*

Ib. 10. Dem. c. Androt. 613. 11. Æsch. Timarch. 24. 16.

Ib. 30. Fere, opinor, ut nos diceremus, *You sit like so many creditors at a bankrupt-meeting, glad to walk off with so much in the pound.* Comparat scilicet lucellum quod ex ecclesia et judiciis percipiebat vulgus, quum interea pessum iret summa respublica, cum pusilla parte sortis, quam, quum decoxisset debitor, recuperabant creditores.

Ib. 38. Demosth. ἀπέδρα ἐκ τῆς πόλεως. Dinarch. Dem. p. 100. 25. seqq. τὴν ἐκ τῆς πόλεως (τάξιν ἔλιπε), Æsch. p. 76. 16. ἀποδρὰς ἐκ τῶν κινδύνων, 86. 9. (Qu. Andrum, Co, Troezena, Epidaurum, Lycurg. p. 153. 16.)

90. 6. συγκεκινηγέται] Vide Aristoph. Eq. 1379.

Ib. 9. Post διαγεγένηται exciderunt plura de studiis Demosthenis, postquam excessisset ex ephebis.

Ib. 15. Similia Dem. Mid. 575. 16.

Ib. 17. Vide ad 69. 4. Paullo tolerabiliora. δημοκρατίαν, σωφρόνως ὥσπερ προσῆκεν ἄνδρα φ. καὶ ν. ἀγαθὸν, δεόμενον. Sed sententiam meam non muto. Valde dubito an tum temporis *philosophos* ita laudaturus esset aliquis apud judices e plebe. Sed vide de φιλοσ. ad Reisk. Indic. Dem.

Ib. 29. Dem. c. Aristocr. 690. 17. Aphob. I. fin.

AD EPISTOLAS. 346

Spuriae. Vide Taylor.

Tayl. p. 662. An is est *Nepos?*

P. 664. l. ult. ὑμῖν] Lege ἡμῖν, mihi Æschini.

667. προῖκα. *impune.* Nos, *for nothing.* *Non impune fueris molestus, neque effugies quin longam historiam tibi narravero.* Recte intelligit Markl. Compara Eurip. Alcest. 696. οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει. Sed valde suspectum est προῖκα hoc sensu. Nescio an Romani cujusdam Sophistae. Latinismum sapiunt ἐκπέμπειν φωνὴν (*emittere*) p. 664. (Dixisset Atticus ἱέναι, vel ἀφιέναι. Ctesiph. p. 56. 12.) ἔξω 671. 674. 694. *extra quam* — (N. T. ἐκτὸς εἰ μὴ) — προστῆναι, *prostare*, 677. Errare videtur Toupius, et vertendum, *those who had charge of* — Lenae, non puellae.

672. πυρῶν μεδίμνους] Vel transposita vel corrupta. Hic exspectes *bellaria*, non cibum.

676—7. Nescio an adumbrata ex Dem. Androtion.

679. not. Reisk. 85. *cogitans se habitare. Console himself with the thought that he lived there.*

Ib. ult. An *οὐκ ἔθους, οὐ νόμου* —?

686. Demosthenem non male perstringit.

692. An Cleophontem intelligit? Vide c. Ctesiph. p. 75. 4.

An Epp. IX. et X. in unam conflandae?

PETRI PAULI DOBREE

ADVERSARIA

CUM PRÆFATIONE

GUILELMI WAGNERI.

VOLUMEN II.

ADVERSARIA AD DEMOSTHENEM
ET SOPHISTAS
SPECTANTIA.

LONDON: GEORGE BELL AND SONS.
YORK STREET, COVENT GARDEN.
1883.

ORATIONES SPURIÆ.

De Halonneso, Valck. 253. 270. (Vide p. 79, 16. etc.)
Philipp. iv. Valck. Orat. p. 251. Wolf. Leptin. lx.
Περὶ Συντάξεως ex locis Olynth. III. et Aristocrateae a declamatore quodam consutam putat Wolfius lxxiv.
C. Aristog. i. et ii. Casaub. ad Theophr. vi. p. 58. ed. Needham. Ruhnken. ad Longinum. Or. ii. in Aristog. Wolf. cxl.
Ad Philippi Epistolam, Valck. 270. sed vide 253. Taylor. apud Reisk. x. 2. 24.
Epitaphius, Valck. 218.
De Foedere Alexandreo, Casaub. ad Theophr. xxiii. p. 161. ed. Needham.
Auctor Orat. c. Neaeram, Valck. ad Herodot. i. 93.
C. Phaenippum, Markland. Suppl. [ad v. 380.]

Or. I. OLYNTHIACA PRIMA.

Argum. p. 8. l. 4. *φησὶ δὲ δύσμαχον εἶναι*] Vide p. 10. 8. 15, 10. etc. nisi forte pertineant ad Phil. i. p. 41, 9. Certe ultima, *διείλεκται δὲ .. καὶ περὶ πολιτικῆς δυνάμεως*, referenda ad Phil. i. p. 45, 9—47, 24.

Ol. I. seems to be a speech in opposition to Eubulus's plan of finance: compare Ol. II. p. 26, 21. etc. (ἐσκεμμένος, p. 9, 6.) and p. 15, 3. He proposes no measure himself, but merely hints what plan should be followed. The drift of the speech is to urge the necessity of decisive measures.

348 Init. Recte confert Ulpianus, quamvis male exponat, p. 15, 3. λέγουσι δὲ —. Vis prooemii haec: „De pecuniis alii egere; at res agitur omni pecunia gravior.“ Exord. est Prooem. 3. Is forsan hoc ordine Olynthiacas legebat, 3. 1. 2. Ordine vulgato, ut videtur, Lucianus Jove tragoedo.

P. 9. l. 7. Ἀντὶ πολλῶν ἂν] Eodem sensu Herodotus I. 86. προετίμησα μεγάλων χρημάτων· ubi turpius etiam solito errat Larcherus, in editione certe prima, qua utor. Ibid. III. 29. προτιμῶν πολλοῦ. Confer Orat. περὶ Συντ. p. 169, 2. Androt. p. 607, 5. 608, 24. Thucyd. VI. 10. prop. fin. οὓς πρὸ πολλῶν ἂν ἐτιμήσαντο ξυμμάχους σφίσι γενέσθαι. VIII. 82. οὐδενὸς ἂν ἠλλάξαντο, ut MSS. (vel ἂν ἀντηλ.)

Ib. 10. αἵρεσιν hinc Epist. I. p. 1464, 4.

Ib. 11. Plato Protag. T. I. p. 246, 18. ed. Bekker. (361. HSt.) *Mihi videtur* ἡ ἔξοδος τῶν λόγων ὥσπερ ἄνθρωπος κατηγορεῖν — καὶ εἰ φωνὴν λάβοι, εἰπεῖν ἂν ὅτι etc. (εἰ φθογγὴν λάβοι, Agam. 36. et ibi Blomf. εἰ λάβοιεν αἴσθησιν, F. L. p. 362, 1.) Æschines Ctes. p. 72, 9. οὐ προὔλεγον, οὐ προὐσήμαινον οἱ θεοὶ φυλάξασθαι, μόνον [γε] οὐκ ἀνθρώπων φωνὰς προσκτησάμενοι;

10, 1. πρότερον. Vide Olynth. II. p. 19, 25. Ceterum legati hic ad Olynthios; Ol. II. ad Thessalos, etc.

Ib. 5. Speciosa lectio, ἀξιόπιστα.

Ib. 6. Qu. ἡμετέραν ἀνατρέψῃ τε καὶ —.

Ib. 8. De ἐπιεικῶς Schol. Plat. p. 159. Plato Protag. p. 359. A. 9.

Ib. 10. Ad 51, 14.

Ib. 21. ἄπιστον etc. Utitur eadem sententia de Philippo et Olynthiis agens, Aristocr. 656, 19. πολιτεία)(τυραννὶς Xenoph. Hellen. VI. 3. 8.
Ib. 24. ἐθέλειν absolute Thucyd. v. 9, 7.
11, 11. παρῆσαν] Lege παρῇσαν.
Ib. 27. ἥκει τις ουτος ὁ τῶν Ὀλυνθίων] Si recte distinguit Bekkerus, omittendum erit ὁ τῶν Ὀλυνθίων, ut primo voluerat Valckenaerius.
Ib. 28. Ad 18, 1. imprimis Æschinis locus, p. 87, 13. etc. 349
12, 2. Hinc Prooem. 15. p. 1428, 11.
Ib. 4. etc. Hinc Prooem. 41. p. 1449, 25. etc.
Ib. 9. Qu. ὥσπερ καὶ περὶ — καὶ περὶ τῶν π. οὕτως.
Ib. 22. Totum locum in usus suos convertit auctor Phil. IV. p. 133, 9. etc.
13, 22. ἂν ἐπὶ πολλῷ φανῶμεν] Delendum suspicor ἂν, ut sit constructio δέδοικα μὴ φανῶμεν, καὶ — ἔλθωμεν. Sensus, *I fear we shall turn out.* ut Hippol. 520. ed. Monk. δέδοιχ᾽ ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς (vel φανεῖ) σοφή. Deinde καὶ κινδυνεύσωμεν περί τ. ἐν α. τῇ χώρᾳ suspecta habeo. Vide an sint e scholio nata. Omnino vide Megalopol. p. 206, 26—28.
ἐπὶ πολλῷ. Vide p. 103, 1. et ad F. L. 372, 2. Respicit, ut videtur, Livius III. 68. p. 322, 19. Gron. qui omnia, a verbis *At enim communis res* usque ad orationis finem, e Demosthene adumbravit. Vide Olynth. III. p. 34. Phil. I. fin. Phil. III. p. 127.
Ib. 26. Hinc Prooem. 21. p. 1432, 22. vide et 40. p. 1449, 2. Hinc fortasse et auctor Aristog. II. p. 806, 10. Confer Isocr. de Pace p. 171. d.
14, 1. Non τοὺς αἰτίους, sed τοὺς ὑστάτους. Prooem. 15. p. 1428, 22. 38. p. 1447, 3. Infra Phil. II. 74, 5. Isocr. c. Callimach. 44.
Ib. 3—5. Hinc profecit Prooem. 23. p. 1434, 1.
Ib. 26. κατασκευασθῆναι [καὶ ταῦτ᾽ εἶναι στρατιωτικὰ] καὶ μίαν —. Haec delenda, ut manifestum scholion ad sequentia.
Ib. 27. De σύνταξις Alexis Athen. II. 55. A.

15, 10. Lege ex MS. τὰ παρόντ᾽ ἔχει.

Ib. 16. Qu. transponenda φύσει ἀεὶ καὶ πᾶσιν, ut Cherson. in fin. ἀεὶ καὶ πανταχοῦ. Diphil. Athen. VI. 225. A. ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ. Vide T. H. ad Plut. p. 153.

Thessali perfidi, Aristocr. p. 657, 25.

Ib. 19. Confer p. 21, 15.

350 16, 3. τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ] Leptin. p. 472, 2. quem locum suspicor obversatum esse Sallustio Jug. 85=87. Wass. non „isdem artibus imperium — petere — et gerere,“ etc.

Ib. 5. Heliodor. Æth. II. p. 75, 19. τὴν ἀσχολίαν τὴν ἐκείνου, σχολὴν ἑαυτῆς ἐποιεῖτο. Dem. Steph. I. p. 1122. fin. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα σαυτοῦ νομίζων. Livius IV. 58. „tantum abfuit ut ex incommodo alieno sua occasio peteretur.“

Ib. 8. λογιζομένους ὡς εἰ Φιλ.] Omnes fere MSS. om. ὡς. Mid. 581, 21. ἐνθυμεῖσθε, εἰ —, τίνος — ἂν οἴεσθε. Timocr. 743, 24. ἐνθυμηθέντες τί ποτ᾽ ἂν ἐπάθετε. Macartat. 1075, init. ἐνθυμεῖσθε — τί ποτ᾽ οἴεσθε —. Sic τεκμαιρόμενοι Thucyd. III. 53. 80. Lysias c. Philon. p. 189. 26. ἐνθυμήθητε ποίων ἂν ὑμῖν δοκεῖ —.

Ib. 20. Sensus, opinor, δέδοικα μὴ λίαν μὲν πικρὸν, ἀληθὲς δ᾽ ᾖ. Vide Phil. III. p. 110, 10. Possis vel ἦν μὴ — εἰπεῖν ᾖ, vel εἰ μὴ — ἦν, ut unus vel duo MSS. Hoc verum puto, subaudito εἶπον ἄν. Vide Prooem. 36. p. 1445. 25. Plato Euthyd. p. 283. E. (417. Bkr.) εἰ μὴ ἀγροικότερον ἦν εἰπεῖν, εἶπον ἂν —. Livius VII. 40. p. 662. prop. fin. „Neque in hos — mitior, quam in vos, horreo dicere, hostes.“

Ib. 24. Vide an hinc Cicero Milon. 16. fin. p. 860. Graev. „Quum ille non dubitarit aperire quid cogitarit, vos potestis dubitare quid fecerit?“

17, 14. Conf. Symmor. fin.

Or. II. OLYNTHIACA SECUNDA.

P. 18, 1. Cum exordio cf. exord. pro Rhod. p. 191, 5. etc.
Ib. 2. De deorum εὐνοίᾳ et fortuna Atheniensium, supra pp. 11—12. mox p. 24, 17. F. Leg. 423, 9. 436, 21. Prooem. 36. p. 1445, 20. 21. p. 1449, 25. Æschin. Ctesiph. p. 61, 37. 72, 10. 87, 13. etc. Aristoph. Nub. 587. [578.] Eupolis apud Schol. et Berglerum. (Cicero Milon. 30. p. 924. ed. Graev. „fortuna P. R. etc.")
δαιμονίας τινὸς εὐνοίας ἔνδειγμα, F. L. p. 423, 13. 351 Fortunae mos gerendus, et quae bene eveniunt exsequenda, Leptin. 490, 22.
Ib. 10. τοῦτ' ἤδη σκοπεῖν αὐτούς. Vel delendum αὐτοὺς, ut Phil. I. p. 40, 8. 54, 24. vel legendum ἡμᾶς cum Aldina Taylori. Vide R. P. ad Hec. 1167.
Ib. 14. De constructione vide Elmsl. ad Med. p. 79.
Ib. 21. Suspicor e margine irrepsisse ὑπὲρ τούτων, adscripta infra pro var. l. ad 19, 5. τούτων οὐχὶ νῦν — ubi quidem ita rescribi malim. Sed restant ista ἡμᾶς οὐχὶ καλῶς, et mox ἡμῖν δ' οὐχὶ καλῶς πεπρᾶχθαι, quae valde mihi displicent.
19, 11. λοιδορία)(ἐλέγχειν. Vide Androt. p. 600, 3. seqq.
Ib. 12. Hinc Epist. 3. p. 1476, 11.
Ib. 17. διεξελήλυθεν transitive accipiebat auctor Orat. ad Epist. 153, 8.
Ib. 26. βουλομένους ἡμῖν διαλεχθῆναι] Qu. διαλλαχθῆναι. — Sed recte διαλεχθ. ut Timocr. p. 715, fin. τῷ δήμῳ διαλεχθῆναι.
20, 7. ἄνοιαν] Plato Gorg. p. 464. D. (59 Heindorf.)
Ib. 27. καὶ μικρὸν πταῖσμα] τὸ τυχὸν πταῖσμα auctor ad Epist. p. 154, 12.
Ib. 28. ἀναχαιτίζειν. Anaxandrid. Athen. XI. 481. F. Schweig. ad VI. 268. A. Phrynichus p. 19, 30. ed. Bekker.

21, 4. Jo. Chrysost. in Joannem Homil. 29 (28) init. *Οὐδὲν τῆς ἀληθείας φανερώτερον οὐδὲ ἰσχυρότερον γένοιτ' ἂν, ὥσπερ ψεύδους οὐδὲν ἀσθενέστερον κἂν μυρίοις παραπετάσμασι συσκιάζηται· εὐφώρατόν τε γὰρ καὶ οὕτω γίγνεται, καὶ καταῤῥεῖ ῥᾳδίως.* Ibid. tom. VIII. p. 167. A. ed. Montfauc. *τὰ μὲν οὖν ἀνθρώπινα ἅπαντα εὐφώρατα καὶ σαθρὰ καὶ καταῤῥεῖ ταχέως καὶ ἀπόλλυται.* (Indicavit mihi J. A. Jeremie.) Herodot. I. 108. *μηδὲ — σεωϋτῷ περιπέσῃς.* Thucyd. I. 69, 27. *αὐτὸν περὶ αὑτῷ σφαλέντα.* II. 65, 31. *αὐτοὶ ἐν σφίσι — περιπεσόντες ἐσφάλησαν* (qu. del. *ἐν.*) VI. 33, 31. *κἂν περὶ σφίσιν αὐτοῖς πταίσωσι.* Arist.
352 Ach. 1179. [1143.] *περὶ λίθον πεσών. περικαταῤῥεῖν* Lysias c. Nicomach. p. 185, 20.

καταῤῥεῖ cum Schol. accipit Wolf. ad Lept. p. 273.

Ibid. *ταὐτὸν γὰρ, ταὐτὸν δύνασθαι ταύτην τε* (sc. *τὴν εὐσέβειαν*) *ἐν ἀνθρωπίνῳ βίῳ, καὶ τρόπιν ἐν νηΐ, καὶ θεμέλιον ἐν οἰκίᾳ.* Libanius Parental. in Julian. T. I. p. 563. ed. Reisk.

Ib. 15. Vide 15, 19.

Ib. 27. *εἴπερ.* Arist. Av. 900. Nub. 927. [920.] Soph. Œd. T. 54.

22, 26. *ὅπως ἂν δύνωνται*] Thuc. II. 52, 86. VII. 67, fin.

23, 4. *συγκεκροτημένοι*] *ἀξυγκροτήτοις* Thuc. VIII. 95, init.

Ib. 14. *παρεῶσθαι* et *παρεωρᾶσθαι* confusa Aristocr. 655, 16.

Ib. 15. *λῃστὰς*] *γελοιαστὰς* Valck. Oratt. p. 240. De voce vide Athen. VI. 246. C. ult. Nescio an Demosthenem respiciat Plutarchus Anton. T. V. p. 134, 9. Reisk. *λῃστὰς* quodammodo defendit Theopompus Athenaei IV. p. 167. C.

Ib. fin. — 24. init. Vide ad Phil. I. 52, fin.

24, 14. Alciphron III. 44. p. 372. *ἡ τύχη γὰρ παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα.* Vide Wesseling. ad Diodor. XIII. 24, 6. Livius IX. 17. prop. init. „Fortuna per omnia humana, maxime in res bellicas, potens."

Ib. 17. Atheniensium *τύχη*, ad orat. hujus init.
Ib. 22. *αὐτὸν ἀργ.* Conf. Rhod. p. 198, 7.
Ib. 29. Hinc vel ex Cherson. p. 99, 13. profecit auctor Prooem. 1. p. 1419, 3.
25, 3. *ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων* manifesto nata ex Phil. I. p. 40, fin. Mihi videtur hic legendum *ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων*, ibi *ὑ. τ. δικαίων.*
Ib. 18. Vide Prooem. 35. p. 1445, 8.
26, 1. *προφάσεις.* Phil. I. p. 47, 2. 49, 19.
Ib. 6. Vide 46, 27. Locus insignis Æschin. F. L. p. 37, 10—34.
Ib. 10. Thucyd. III. 38, 72.

Or. III. OLYNTHIACA TERTIA. 353

P. 28, 1. init. Recte capit imitator, Prooem. 2. p. 1419, 21. male 1424, 15. nisi consulto detorsit.
Ib. 5. Hinc Prooem. 52. p. 1458, 15. etc.
Ib. 7. *δέον* pro *δεῖν.* Ita Phil. I. p. 44, 19. *πλευστέον,* scil. *εἶναι.* C. Phorm. p. 920, 10. (Auct. Phil. IV. p. 136, 18. si locus sanus.) Herod. I. 129. *εἰ γὰρ δὴ δέον πάντως*, ubi non anacoluthon statuo cum Matthiae. Gr. §. 552. Obs. 2. sed ellipsin vocis *εἶναι.* Thucyd. VI. 23. *εἰδὼς πολλὰ μὲν ἡμᾶς δέον βουλεύσασθαι.*
Ib. 9. Lege *βουλεύσεσθε.*
29, 17. Hinc Prooem. 1. p. 1419, 10. Æschines Ctes. p. 71, 34. *πότερα τἀληθὲς εἴπω ἢ τὸ ἥδιστον ἀκοῦσαι; τἀληθὲς ἐρῶ. τὸ γὰρ ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν λεγόμενον οὑτωσὶ τὴν πόλιν διατέθεικεν.*
Ib. 20. etc. Hinc et ex Phil. I. p. 50, 1. auctor Prooem. 21. p. 1432, 5.
30, 4. Thucyd. V. 13. *νομίσαντες οὐδένα καιρὸν ἔτι εἶναι.* Sic *οὐδὲν ἔργον*, VI. 80. Aristoph. Lysistr. 425. Pac. 1308-9. [1274-5.]

Ib. 8. Hinc Prooem. 30. p. 1439, 28. Ib. 41. p. 1449, 9. Converse Epist. 2. p. 1471, 1. τὰ γὰρ μὴ γενόμενα οὐκ ἔστι ποιῆσαι γεγενῆσθαι. Leptin. p. 476, 16. τὰ ἔργα τὰ πραχθέντ᾽ ἔστιν, ἐπειδήπερ ἅπαξ ἐπράχθη. Soph. Trach. 744. Aj. 377-8. Simonides apud Schol. ibid. [τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκ ἔτ᾽ ἄρεκτον ἔσται.] Pindar. Ol. II. 29. unde Horat. Carm. III. 29. 45. Agathon. Aristot. Eth. Eudem. v. p. 151, 4. Lennep. ad Phalarin p. 30, 75. Plato Protag. p. 324. B. 3.

Ib. 11. Vide Thucyd. v. 23 bis.

Ib. 16. ἐθάῤῥει] Xenoph. Cyrop. v. 5. 42. Plato Euthyd. p. 275. C. 5. HSt. Protag. 359. D. Phaedon. 52. 1. Wyttenbach.

Ib. 29. ἐπικλῖναι. An huc respicit auctor Prooem. 41. p. 1450, 3.?

354 31, 2. Cic. Phil. I. 2. „Quae cum audire mallem quam videre.“ Vide Valck. ad Phoen. 1490. Blomf. ad Pers. 271. qui citat Dem. Phil. I. 53, 24. Isocr. Archid. 75.

Ib. 6. περιστήσεται [τὰ πρ. — προώμεθα] σχεδ. Suspicor esse e scholio.

Ib. 18. ἀθυμοτέρους. Xenoph. Hellen. VI. 2. 19. MSS. ῥαθ. Æsch. Ctes. 79, 12. 88, 41. Totum hunc locum adumbrasse videtur Livius IV. 35. p. 387, 12. ed. Gron. Confer Isocr. de Pace, 98.

32, 7. τοὺς νόμους [τούτους] dele. (Vide ad F. L. p. 399, 23. 428, 17.) τούτου recte delet margo supra p. 29, 27. Leptin. p. 461, 5. τοῦ νόμου (τούτου) male margo. Vide locum gemellum Mid. p. 586, 15. δι᾽ ὅτου παραβάς τις τοὺς νόμους οὐ δώσει δίκην.

Ib. 8. Sallust. Jugurth. 88. ed. Haverc. contulit Victorius V. L. VI. 15. Confert Wassius p. 290. ed. Hav. Thucydidem I. 44. II. 40. „Demosthenes, quem noster lubens sequitur.“ Idem p. 325. (131. Haverc.)

Ib. ult. Collatis v. ll. lege εἰ πολεμήσειαν ἐκείνῳ —.

33, 17. εὔξασθαι] Vide Timocr. 722, 19. Plato Republ. v. init. p. 450. D. HSt. Ibid. 456. B. Ciceron. N. D. I. 8. „Optata magis quam inventa.“

Ib. 18. *ἀθροίσαντα ἑνὶ λόγῳ* Brodaeus ad Eur. Herc. F. 1391. quod recte probat Steph. in Platonis Rep. IV. 437. D. HSt. pro *ἐν ὀλίγῳ* ex p. 439. A. *κατὰ λόγον* vitiose, ut puto, pro *κατ᾽ ὀλίγον* in Thucyd. VI. 34, 71. *ἑνὶ λόγῳ* et *ἐν ὀλίγῳ* conf. Thuc. V. 85. Alia ratio Thuc. III. 66, 20. *τρεῖς ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ πράξαντες.* IV. 55. *ἐν ὀλίγῳ ξυμβάντα.*

Ib. 26. Hesiod. Opp. 364-5. (Pindar. Pyth. 3. 35.) A Thucydide sumta, IV. 108, 5—8. Imitantur Galenus et Procopius ap. Casaubon. ad Lampridii Heliogab. 3. T. I. p. 796. A.

Ib. 29. *διόπερ ῥᾷστον.* An potest accipi pro *ὅσῳπερ*, *in as much as; for the same reason as?* Certe argumentum est, NAM *facillimum est* etc. Non ERGO. Ceterum confer Prooem. 9. p. 1424, 27.

Ibid. *ὃ γὰρ* etc. sumsit Dionys. Hal. T. VI. p. 898, 6. 355 Quinctilianus VI. 2. „Id, quia volunt, credunt quoque."

34, 11. *ἀπέχθωμαι.* sublegit auctor Phil. IV. p. 133, 10.

Ib. 19. *ἔθει*] *ἤθει* Reisk. ut mox p. 35, 20. Vide ejus indicem.

35, 4. *ἐφίλουν.* Arist. Eq. [845.] Ps. Dem. Prooem. 53. p. 1459, 23.

Ib. 17. *ἱερῶν — ἀναθημ.* Alcib. II. Plato Bkr. II. p. 298, 17.

Ib. 18. Dionys. ad Amm. p. 192, 23. Huds. *μηδὲ τοῖς γενησομένοις ὑπερβολὴν καταλιπών.*

Ib. 23. *περιουσίαν.* Aristocr. p. 689, 20.

36, 3. [*καὶ*] *Λακεδαιμονίων.*

Ib. 19. *καὶ λήρους.* Vide ad Æsch. Ctes. p. 68, 10. — *καὶ λήρους* hinc Lucianus Timon. p. 117. Vide Jacobs. ad Athen. p. 49. *καὶ φληνάφους* Lucian. T. III. p. 321, 16. Vide Wyttenbach. Bibl. Crit. VII. p. 57. Philomath. II. 266. Non longe abit *λήρους σοφιστῶν* in Comoedia Asotodidascalo, Athen. VIII. p. 336. E.

Ib. 21. Clearchus Athenaei XII. p. 523. A. *τοὺς πολλοὺς — καλλίονας τὰς οἰκίας ποιῆσαι τῶν ἱερῶν.*

Ib. 26. Isocr. Areopag. §. 29.

37, 3. ἡ πόλις ἐκνενεύρισται Plutarch. II. 755. C. Plato Rep. III. 411. B. ἐκτέμῃ ὥσπερ νεῦρα ἐκ τῆς ψυχῆς.

Ib. 5. Comparant Aristoph. Vesp. 670. etc. ἀργελόφους. Adde Æsch. Ctes. p. 89, 31. ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα.

Ib. 10. Plato Gorg. p. 485 E. HSt. = 193. Routh. ἐλεύθερον καὶ μέγα καὶ ἱ κ α ν ὸ ν μηδέποτε φθέγξασθαι. Malim νεανικὸν cum Heindorfio p. 130. Vide mox p. 486. init. (194, 1.) Repub. IV. 425. C. (264. Massey.) τέλεον καὶ νεανικόν. Qu. tamen an defendi possit ἱκανὸν ex Gorg. 480. A. (109. Heind.) 484. A. (125, 4.) ἱκανῶς Rep. I. 344. C. 7. II. 362. C.

Ib. 16. παῤῥησία. Vide ad Phil. III. 6.

Ib. 25. Machon Athenaei VI. 242. B. πεπότικε μὲν γὰρ ὥσπερ ἰατρός μ' ἔφη. Cicero ad Diversos I. 9. p. 48, 5. Graev. Fons est Aristoph. Vesp. 700. Cum 356 hoc loco conferatur Antiphanes Stobaei LIX. p. 382. Gesn. Vide Kust. ad Suid. v. ἰνγρουσία, qui εἰ τῶν τοιούτων l. 24. conjicit.

Ib. 25. παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις. Haec fere verba occurrunt Prooem. p. 1459-60. Huc alludit Athen. VI. p. 270. B. vide Gataker. A. M. P. IX. p. 499. E. Kuster. ad Suid. II. p. 118. Locus Dionis est LVIII. p. 622. E. ed. 1606. 877, 5. Reim. Philemon Stobaei LVII. 219. Grot. (373, 50. Gesn.) ubi pro λαχάνων ἄγει τι, lege λαχάνων τ' ἀεί τι (ἄΓει, αἰεὶ). De ι et Γ permutatis Hemst. ad Lucian. T. I. p. 287. vel Brunck. ad Acharn. 1177.

ἀεί τι Olynth. I. p. 13, 9. 12. Philipp. I. p. 42, fin. 52, 15. Timocr. p. 753, 14. Olympiodor. 1173, 4. Philipp. Ep. p. 164, 6. συκοφαντοῦντας ἀεὶ τὶ λαμβάνειν Felicianus. Æsch. F. Leg. p. 32, 15. (Male sollicitat Casaub. Athenaeum IV. 141. D. 5. ubi mox E. 6. nil mutant MSS.) Posidippus Stob. Grot.

p. 419. et Schaefer. ad l. in Brunckii Gnom. p. 279. Seidler. Dochm. p. 382. 417.

Ib. ult. *ἀλλ᾽ ἔστι ταῦτα* χ *τὴν ἑκάστου ῥ. ὑ. ἐπαυξάνοντα.* χ adde *τὰ*, ut Megalop. p. 208, 14. *τοῦτο τὸ λυμαινόμενον πάνθ᾽ εὑρίσομεν.* Adde F. Leg. p. 347, 4. 38, 26. *τάξεως.* (In Ph. III. fin. *γέρας.*) Rhod. p. 200.

Or. IV. PHILIPPICA PRIMA.

Exordium. Prooem. 1. p. 1418. Adumbratur ib. 13. p. 1427. ubi recte capit *τῶν εἰωθότων.* Isocr. Archidam. respexisse videtur.

P. 40, 6. *περὶ ὧν πολλάκις εἰρήκασιν οὗτοι πρότερον* etc. ∞ 49, 20. *παύσεσθ᾽ ἀεὶ περὶ τῶν αὐτῶν βουλευόμενοι.*

43, 7. *περιϊόντες αὐτῶν πυνθάνεσθαι* etc. ∞ 54, 3. *οἱ μὲν περιϊόντες* etc.

44, 24. *στρατείας εἰς Πύλας καὶ Χεῤῥ.* ∞ 51, ult. *ἐὰν ἐν Χεῤῥ. — ἐὰν ἐν Πύλ.*

45, 10. *δύναμιν — ἢ συνεχῶς πολ.* (44, 8. *τῇ νυνὶ βοηθείᾳ*) ∞ 49, 1. *μὴ βοηθείαις — δυνάμει συνεχεῖ.*

45, 12. *ἐπιστολιμαίους δ. ἀλλὰ τῆς πόλεως ἔστω* 357 ∞ 48, 20. *ψηφίσμασι καὶ ἐπιστ.* et 52, 24. *τριήρεις κενὰς* etc. et 53, 8. *ψήφισμα κενόν.*

45, 16. *τούτῳ πείσεται*, et 46, ult. *ὁ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ* ∞ 53, 15. *ἡττῆται μὲν ὁ στρατηγ.*

46, 26. *τοὺς φίλους νικᾷ — οἱ δ᾽ ἐχθροὶ* ∞ 53, 10. *οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελῶσι* etc. et 53, 27. *πρὸς δὲ τοὺς ἐχθροὺς* 49, 16. ∞ 51, 22. *στρατιώτας τριήρεις ἱππέας.*

47, 5. *ὥσπερ ἐπόπτας* ∞ 53, 21. *μάρτυρας τῶν στρατηγ.* (vid. 49, 19.)

40, 9. *εἰ γὰρ* [*ἐκ τ. π. χρόνου*] *τὰ δ.*

Ib. 11. etc. Exscribit Prooem. 30. p. 1440, 8.

Ib. ult. τῶν [Ἑλληνικῶν] δικαίων. Omittunt plurimi. Phil. II. p. 74, 12. περὶ τῶν δικαίων, ubi e conjectura edidit Wolf. τῶν Ἑλλ. δικ. Qu.

41, 2. Hinc Prooem. 43. p. 1451, 5.

Ib. 4. Lege οἷον ἂν ὑμεῖς βούλοισθε.

42, 9. [πράττειν] Qu. de loco p. 288. 25.

Ib. 13. Qu. καὶ τὰ ὑ. α. κομιεῖσθε, vel καὶ τὰ κ. π. ἀναλήψεσθε, delenda?

43. init. προσπεριβάλλεται] De περιβάλλεσθαι, Herod. VI. 25. VII. 190. VIII. 8. IX. 39. Xenoph. Anab. VI. 222, 4. Steph. = 344. Schneider. Wess. ad Diod. Sic. I. p. 718. (Wetst. ad Luc. 19, 43.) Xenoph. Cyrop. I. 4. 17. III. 3. 23. Hellen. IV. 8. 18. προσπεριβάλλεσθαι passive, Thuc. VIII. 40, fin. περιβολὴ Xen. Hellen. VII. 1. 40.

Ib. 6. εἶναι ortum suspicor ex ultimis praecedentis αἰσχύνην.

Ib. 7. αὐτῶν πυνθάνεσθαι] Reisk. ex uno MS. αὐτοῦ, illic, δεικτικῶς. sed Felic. et MS. apud Auger. αὑτῶν, i. e. ἀλλήλων. de quo Fisch. ad Weller. II. p. 241. Priscian. XVIII. p. 1172. ubi citat Demosth. de Corona p. 231. 12. ubi al. ἀλλήλους. In hoc ipso loco ἀλλήλων Longinus §. 18. Vide Porsonum ad Herodot. III. 49. et omnino confer Schol. ad Thucyd. III. 81. p. 216. 6. In Thucyd. VIII. 63. p. 541. 10. lege ἐπαναστ. ἑαυτοῖς ἵνα etc. αὑτοῖς leg. Olynth. III. p. 35, 26. ut tacite edidit Reisk. NB. σφῶν αὐτῶν pro ἀλλήλων, Andocid. p. 24, 39.

358

Ib. 8. κατὰ τὴν ἀγοράν. An ex Orat. πρὸς ἐπ. p. 157. 1? Rectum quidem per se, ut Dem. p. 332, 9. (411, 16.) 548, 15. Æsch. Ctes. p. 84. 27. Non requiritur; vide de Cor. p. 280, 21. F. L. 416, 24. Mid. 525, 23. 578, 15. (582, 12. περιόντα potius a περιεῖναι.) αὐτοῦ — περὶ τὴν ἀγορὰν, Plato Rep. II. 371. C. HSt.

Ib. 11. τί δ' ὑ. δ. Hinc, ut videtur, Hesych. t. 2. p. 1395.

Ib. 12. ἴσως τάχα τούτους ἄλλους Λακεδαιμονίους εὑρήσετε, Xenoph. Hellen. VII. 1. 24.

Ib. 15. [οὐδὲ γὰρ — ἀμέλειαν].

Ib. 17. ὑπάρξει om. MS. Par. 2934. et τι habebat a prima manu. Lege igitur τοῦτο· εἴ τι πάθοι, καὶ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν (ἥπερ — ἐπιμελούμεθα) καὶ τοῦτ' ἐξεργάσαιτο — *were he to die; were fortune to give us even that advantage.* F. L. p. 442, 8. καὶ γὰρ αὖ τοῦτο. De Cor. p. 268, 15. καίτοι καὶ τοῦτο. Mid. 568, 13. καὶ γὰρ αυ τοῦτο e MSS. (Ibid. p. 585, 23. forsan ita legendum.) Dionysodor. p. 1294, 21. καὶ γὰρ τοῦτο. Leochar. p. 1097, 4. ἐπεὶ κἀκεῖνο. Aristog. II. p. 805, 17. καὶ γὰρ αὖ ταῦθ'. malim τοῦθ'. Hinc defendi posse videtur ἀλλ' ἕτερον, apud Lysiam p. 137, 18.

καίτοι καὶ τοῦτο· εἰ [τι πάθοι καὶ] τὰ τῆς τύχης —. Sed nunc verum puto καίτοι καὶ τοῦτο εἰ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν, ἥπερ — ἐπιμελούμεθα, καὶ τοῦτο ἐξεργ. (vel εἰ ἐξεργ.) ut Cherson. p. 95, 24. καὶ περὶ ὧν — καὶ περὶ τούτων — *etiamsi hoc — etiamsi, inquam, hoc —.* Fals. Leg. p. 382, 28. οὐ μὴν ἀλλ' ὅτι —, καὶ τοῦτ' οἶμαι δείξειν. Leptin. p. 460, 9. et 461, 17. Mid. 566, 21. 570, 2. Androt. 596, 16. (599, 21. pro v. l.) 613, 14. (sive 753, 18.) 659, 20. 665, 19. 775, 20. Æschines Ctes. p. 58, 20. ὡς τοίνυν — καὶ τοῦθ' ὑμᾶς διδάξω.

Ib. 18. ἥπερ ἀεὶ etc.] De sententia ad Ol. II. init.

Ib. 22. δέξασθαι. Solon Plutarch. in Vita p. 86. A.

Ib. ult. ὡς ἄν μοι β. καὶ τ. δοκῇ. Lege cum MSS. δοκεῖ, et forsan ὅσ' ἂν —.

44, 1. Locum paullum immutavit auctor Prooem. 21. 359 p. 1432, 25.

Ib. 3. προλαμβάνετε. Thucyd. III. 38. Aristoph. Lysist. 1239. [1233.] Heindorf. ad Gorgiam p. 28.

Ib. 8. Sensus: *Jam facta nequeunt infecta reddi; de futuris cavendum.* An delenda τῇ νυνὶ βοηθείᾳ? ut scilicet dicatur γνωμικῶς. Quod si probetur, distinguendum erit. ἡγείσθω (οἱ γὰρ — λέγουσιν) οἱ γὰρ ἂν —. Certe peccat vulgata distinctio, quum opponantur ἤδη

γεγενημένα et *τοῦ λοιποῦ*. — Sed defende vulg. ex Olynth. III. p. 30, 8. ubi si ad *γνώμης* formam redigere voluisset, dixisset *ἤδη*, non *τότε*.

Ib. 9. *τίς* [*ἡ*] *πορισθεῖσα δ*. Om. *ἡ* Ald. etc. ut de Classibus, p. 178, 19.

Ib. 15. Lucian. Rhet. Praec. III. p. 4, 56.

45, 3. Malim *οἱ πάντ᾽ ἐξαγγελοῦντες*, vel *πάντ᾽ ἂν ἐξαγγέλλοντες*, sed illud melius.

Ib. 13. *ἐπιστολιμαίους δυνάμεις*: *τὰς ἐν ἐπιστολαῖς γραφομένας μόνον, ἔργῳ δὲ ἢ ἐν πολέμῳ μὴ θεωρουμένας*. Lex. Rhet. Bekker. p. 253, 16. Greg. Naz. Stelit. I. in Julian. p. 69. ed. Eton. *τὴν εἰς τοὺς δεομένους φιλανθρωπίαν, τήν τε ἄλλην ὁπόση καὶ τὴν ἐν τοῖς ἐπιστολιμαίοις συνθήμασιν, οἷς ἡμεῖς ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος τοὺς χρήζοντας παραπέμπομεν*. Adj. in *-ιμαῖος*, *ὀβολιμαῖος* Theano apud HSt. Vide v. ll. ad Ran. 562. *εὐχωλιμαῖος*, Herodot. II. 63. *ἁρπαγιμαῖος*, Phrynichus Bekker. p. 5. 25. *συλλογιμαῖος*, ibid. p. 63, 12.

Ib. 14. Lege, ut fere MSS. *ἀλλ᾽ ἢ τῆς πόλεως ἔσται*, ut mox p. 47, 19. *ἵν᾽ ἦν τῆς π. ἡ δύναμις*, ut recte Reisk. et Bekker. *ἦ*, non *ἢ* — *but such a force as shall really be that of the state* — potius *at the disposal of the state*. Isocr. de Pace §. 155. *τῆς πόλεως ὄντες*, *looking up to the state*. Arist. Eq. 856. *μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι*. — Nescio an legendum *ἀλλ᾽ ἥ τις*, *κἂν ὑμεῖς*, ut e p. 47, 19. nata sint *τῆς πόλεως ἔσται* vel *ἔστω*. Sed legebat auctor orat. *π. συντάξ*. p. 167, 20. Si ista retinenda, an legendum *ἀλλ᾽ ἥτις τῆς πόλεως ἔσται, ὥστε, κἂν ὑμεῖς* —. Jam olim *ἀλλ᾽ ἦ* Hieron. Wolfius.

360

Ib. 15. Mid. p. 585, 25. *ἄν τε χιλίους ἄν θ᾽ ὁπόσους ἂν ἡ πόλις καθίσῃ*. Vide etiam an *κἂν ὁντινοῦν* sit glossa pro *κἂν τὸν δεῖνα*. vel tandem, quum *κἂν τινοῦν* det S. an leg. *δεῖνα, ὅντιν᾽ ἂν χειρ*. Ceterum, si *καὶ* accipi potest quomodo in *τοῦτο ποίησον, καὶ σωθήσει*, et similibus, forsan vertenda lectio vulgata.

have an army which shall really be yours, and it will obey this, that, or t'other general.

Ib. 20. *μὴ ποιήσητε τοῦθ᾽ ὃ π. ὑ. ἔβλαψεν — ποιεῖτε.* Thucyd. II. 60. p. 135, 24. *χρὴ — ἀμύνειν — καὶ μὴ ὃ νῦν — δρᾶτε — ἀφίεσθε καὶ — ἔχετε. περὶ συντάξ.* p. 167, 23. lege cum Reiskio et MSS. *μὴ ταῦθ᾽ ἅπερ νυνὶ συμβαίνῃ· τοὺς σ. κρίνετε, καὶ περίεστιν.* Ibid. p. 176, 21. recte vulgatur *ὅπερ οἱ π. πεπόνθασι π. ὑμᾶς· οὐκ ἔνεστ᾽ αὐτοῖς — τοῦτο καὶ ὑμῖν περιέστηκε.* quod misere foedavit Reiskius. Eadem fere constructio, Mid. p. 536, 23. et Androt. init. Vide me ad Aristoph. Av. 1008.

Ib. 25. *τὰ μικρὰ [ποιήσαντες καὶ] πορίσαντες.* Var. lect. esse videtur.

46, 11. Malim *τοὺς συστρατευσαμένους.* Vide l. 21.

Ib. 27. Vide 26, 6.

47, 15. *πηλίνους*, i. e. *ἀνδριάντας* ex *π. πλάττοντες.* Nempe nomen subauditur cognatae significationis. Ita *δούλων* latet in *δουλεύειν*, Foed. Alex. p. 212, 21. Eadem ellipsis Xenoph. de Repub. Laced. III. 6 bis. Comparat Lucianum T. II. p. 347. Meinek. ad Menand. p. 275. Vide Ind. Dem. in *πρώτῃ.* Isocr. Trapez. 52. *αὐτός τε αἱρεθεὶς* (scil. *ἐπιγραφεὺς*) — *ἐπέγραψα τὴν μεγίστην [εἰσφοράν.]* qu. an del. Idem Ægin. 10. *ἔγημε......(γυναῖκα) ἐξ ἧς —.* Qu. an huc referend. *κηρίνων* Aristoph. Eccl. 1027. [1035.]

εἰς ἀγοράν. Eurip. Electr. 388.

48, 9. Lege *προσποριεῖται τὰ λ.* quomodo tres MSS. apud Auger. et alius a post. manu.

Ib. 15. Non sine specie suspicatur Augerius, corruptum esse Dionysium. (Vide an epitome sit illud opusculum Dionysii.) Ista certe *περὶ τῆς φυλακῆς τῶν νησιωτῶν καὶ τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ πόλεων* orationi de Halonneso (vide pp. 80. 86.) multo melius conveniunt, quam huic epilogo. Sed facile potuit Dionysius, dum *πίνακας* antiquos exscribebat, casu ordinem mutare. 361

Ib. 19. *ἀρέσκῃ*. Symmor. p. 182, 1. Prooem. p. 1439, 17. 1443, 9. 1446, 4.
Ib. 23. Cicero Epp. ad Div. I. 6. p. 24. ult. Graev. „Naturam et regionem provinciae tuae."
49, 6. *ὥραν*, i. e. *καθ᾽ ὥραν*, ut Eurip. Bacch. 723. Barn. Andoc. p. 18, 4. Æschyl. Eumen. 109. *ὡραίαν* Phil. III. p. 123, 16. *ἑορτὴν* Mid. 518, 17. *ἡμέρας* ib. 21. *ἡμέραν* 524, 16. Sed quid *ῥᾴδιον* — *ῥᾳδίως*? Hoc per se bonum, ut p. 53, 17. *at their ease.* (Sed ibi potius junge cum *ψευδόμενοι*, et verte, *ready to lie as fast as it may be wanted.* Vide Æsch. Ctes. p. 54, 7. Confer Aristocr. 683, 15. *ψευδομένων ἑτοίμως*.)
Ib. 9. *ἔσται*] *εἴσεσθε* Hieron. Wolf.
Ib. 10. Hunc locum et infra Chers. p. 94, 3. 93, 1. forsan et *περὶ συντάξ.* p. 167, 24. sublegit auctor Prooem. 21. p. 1432, 13. etc.
Ib. 17. *νόμῳ κατακλεῖσαι* Antiphanes Athenaei VIII. 343. A. Andocid. de Pace p. 24, 20.
50, 10. *τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς* Thucyd. VI. 24. init.
Ib. 16. Malim *οὐδ᾽ ἀνεξέταστον* (*οὐδὲν*) *οὐδ᾽* —.
Ib. 22. *χωρὶς οἰκεῖν* de *civibus*, Macart. 1056, 3. Everg. et Mnes. 1149, 23. de *libertis*, Everg. et Mnes. 1161, 15. quocum loco omnino confer 1156, 1.
Ib. 26. *καιροὶ οὐ μένουσι*] E Thucyd. I. 142. Confer Liv. XXXI. 48. p. 65, 14. (Æsch. Ctes. p. 77, 8; respicere videtur Thucydidis locum.)
Ib. 27. Vide p. 42, 8. Prooem. p. 1428, 4. et supra p. 42, 23. 43, 16.
51, 7. Hinc Prooem. 1. p. 1419, 14.
362 Ib. 13. *ὅτι δεῖ* [*τοὺς ὀρθῶς* — *πραγμάτων καὶ*] *τὸν αὐτὸν* — et mox 52, 4. *οὐδὲ πρὸ* — *π. οὐδέν*, intrusa suspicor.
Ib. 14. Plato Theaetet. p. 162. B. C. HSt. 389. Heindorf. *οὐχ ἡμεῖς τῶν λόγων ὑπηρέται, ἀλλ᾽ οἱ λόγοι οἱ ἡμέτεροι ὥσπερ οἰκέται.* Hinc Livius IX. 18. prop. fin.

„Trahunt consiliis cuncta, non sequuntur.“ Ubi praeterea Olynth. I. p. 10, 10. respici notat Gronovius.

Ib. 24. οὐδενὸς δ' ἀπολείπεσθε delet J. Kaye; recte, ut opinor. — Nunc puto, si servanda sint, sensum esse, *You are never in time, I allow; but you are busy enough notwithstanding.* Vel, si mavis, *You are no where to do any good, yet you do take care to be every where.* Sed lectio incerta est. An adjuvante optimo codice S. legendum οὐδὲν δ' ἀπολείπετε, *nil intentatum relinquitis, nil reliqui facitis?*

Ib. 26. Recte explicat ἔχεται Reisk. in indice. Diversum est illud Luciani D. Mort. 27. p. 438. τὸ τραῦμα ἐν ταῖν χεροῖν εἶχε. quod recte capit Wielandius. Poëta anonymus apud Plutarch. de Garrul. T. II. p. 513. E. ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε (ita Scaliger in Stromateo) καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει.

52, 2. στρατηγεῖσθε. Xen. Anab. III. 2. 27.

Ib. 4. προ τῶν πραγμάτων huc tracta videntur e de Pace init. Confer Phil. II. p. 67, 8 et 24. Totum hoc, οὐδὲ πρὸ — πρ. οὐδὲν, sine damno abesse poterat.

Ib. 11. [κατέστραπται καὶ] προείληφε. An ex p. 42, 29? Sed vide 41, 28.

Ib. 21. στήσεται. (Vide ad Phil. IV. p. 141, 3.) Hinc Phil. IV. p. 134, 3. Vide Prooem. 41. p. 1450, 3. et hic ad 141, 3.

Ib. 24. Ex uno MS. edidit Reiskius, τριήρεις πολιτικῆς δυνάμεως κενὰς, glossema manifestum. Recte vulg. ut Olynth. III. p. 30, 1. ubi MS. Bav. apud Reisk. κενάς: κενὰς πολιτικῆς βοηθείας.

Ib. fin. Imitationem Taciti Hist. II. 77. notat Gron. Confer et Olynth. II. 28-9.

54, 1. κακούργου μὲν γὰρ — πολεμίοις delenda puto. 363 Neque placet θάνατος toties inculcatum.

Ib. 9. πεπραγμένων — πεπραγμένοις. Alterutrum mendi suspectum. Utrum prioris loco legendum πραγμάτων (*giddy with the grandeur of the scene around him*) — an delenda τήν τ' ἐρημίαν — ἐπηρμένον? Sed hinc

τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας, ut videtur, or. *περὶ συντάξ.* p. 171, 23. F. L. p. 437, 18. *πραγμάτων — τῶν πεπραγμένων.*

Ib. 15. *ἀνοητότατοι γάρ εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες*, dele cum Lambino.

Ib. 24. Vel *προσέχητε — νοῦν*, vel *τὰ π. π. ἐθέλητε*, delenda puto.

55, 1. Hinc Prooem. 23. p. 1434, 8.

Or. V. DE PACE.

Argum. Ineptit auctor; imo, si recte refert Seagerus ad F. L. p. 375. Reisk. rem falso narrat.

P. 57, 2. *δυσκολίαν*, et mox v. 17. respicit auctor Prooem. i. p. 1419, 2.

Ib. 3. *περὶ αὐτῶν εὖ λέγειν*. Citat Budaeus Comm. L. G. p. 715. ed. Steph. *τὶ* pro *εὖ* (vide de Cor. p. 303, 10.) Verum puto *ἔτι*. Non male tamen Reisk. *μηδὲν ἔτ᾽ εἶναι*. *εὖ* ante *λέγειν* male om. Symmor. init.

Ib. 10. Detorsit auctor Prooem. 42. p. 1450, 16.

Ib. 12. Phil. iv. p. 139, 14—6. Comicus Luciani Prometh. T. i. p. 26. *Κλέων Προμηθεύς ἐστι μετὰ τὰ πράγματα.* Thucyd. i. 69. *ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι Ἑλλήνων, ὦ Λ., οὐ τῇ δυνάμει τινὰ ἀλλὰ τῇ μελλήσει ἀμυνόμενοι.*

Ib. 19. Aristog. i. p. 774, 1. Thucyd. iii. 38. fin.

59, 11. Vide 73, 1.

Ib. 28. *εὐτυχίαν*. Mid. 538, 21. *σωφρόνως, μᾶλλον δ᾽ εὐτυχῶς.*

63, 10. *τοῦτ᾽ οἶμαι δείξειν — ἐκεῖνα βούλομαι λογίσασθαι.* Id est, *mox ostendam* — interim *haec eos qui* etc. *monitos velim.* ut *περὶ συμμορ.* p. 180, 6. 364 *τοῖς δὲ θρασυνομένοις* etc. *ἐκεῖνο λέγω, ὅτι* etc. — *ἐκεῖνο*, de hoc quod proxime dicturus est, orator supra

p. 62, 22. Olynth. II. p. 25, 1. Phil. I. p. 54, 16. F. Leg. p. 362, 20. 369, 16. 387, 5. 432, 5. 449, 1. Leptin. p. 457, ult. 458, 27. 487, 17. 493, 26. 502, 14. 506, 4. Aristoph. Ran. 7. Wolf. ad Leptin. p. 282. Midian. p. 557, 8. *ἃ δ' ἔστι μέγιστα — ταῦτ' ἐρῶ· μᾶλλον δ' ἐκεῖνο ποιήσω· ἀναγνώσομαι* —. Vide c. Spud. p. 1033, 3. Dionysod. p. 1289, 20. (F. L. p. 368, pen. *τοῦθ' ὁρᾶν καὶ πρὸς ἐκεῖνο βλέπειν.*) Quod si vere interpretor, necessario colligitur, quod quidem per se satis liquet, nonnisi orationis initium hic nos habere. Pollux X. c. 36. §. 161. *σάγματα μὲν οὖν ὑποζυγίων κατὰ τοὺς πολλοὺς ἐν τῷ πέμπτῳ* (al. *τῇ πέμπτῃ*) *Φιλιππικῶν ἐστὶν εὑρεῖν.* Sed nil certi.

Mirum ni recte se habeat vulgatum *δείξειν.*[1]) E superiore *δεῖ ποιεῖν* hoc natum puto. Initium tantum orationis exstat. Orationis integritas non defendenda ex simili defectu, Phil. I. p. 48, 14. et Phil. II. 72, 21.

Ib. 20. *Βυζαντίους κατάγειν τὰ πλοῖα*] Qu. an huc facit Steph. I. p. 1121, 2.

66, 2. *μᾶλλον καὶ φανερώτερον*] *μάλιστα καὶ τάχιστα* Thucyd. VI. 43.

Or. VI. PHILIPPICA SECUNDA.

P. 67, 10. *λογίζομαι, τίνων ὁ Φ.*] Cogitabam *τί; ὧν* — sed pro *τίνων* malim *ὧν*, ut sensus suspendatur post *Φ. πραγμάτων.* Scilicet ad *ὃς* saepissime suprascribitur *τις* pro glossa, ad significandum *ὃς* valere id quod *ὅστις* in recentiore Graecismo. vid. ad Aphob. III. p. 848, 29.

---

[1]) Pro quo Bekker. *δεῖν ποιεῖν.* J. S.

Ib. 20. Malim cum aliquibus MSS. apud Auger. ὑφ' οὗ πεισθέντες — προήσεσθε. Recte edebatur, Symmor. p. 187, 25. δι' οὗ — ἀναλύσονται. Vide F. L. p. 354, ult. Leptin. p. 487. 21. δι' ὧν — ἀναγκάσει, 365 contra Marklandum defendit Wolf. p. 318. Mid. p. 550, 17. ἐν οἷς — θήσεται — ἐν οἷς — αὐτὸν εὐδαιμονιεῖ (MSS.) 559, 5. ὅ τι μὴ λυπήσεις (MSS.) 586, 14. δι' ὅτου — οὐ δώσει. Aristocr. p. 683, 25. δι' οὗ — ἐξέσται. Naus. et X. p. 989, 12. δι' ὅτου δικάσεσθε.[1]) Phaenipp. p. 1045, 27.

68, 19—20. διόπερ κἀγὼ παραλείψω δικαίως· [ἔστι γὰρ μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι.] Vel haec omnia, vel ea saltem quae inclusi, delenda videntur. Vide an sint e scholio. Confer Symmor. init.

69, 3. οὐδ' ἀμνημονεῖ etc. Videtur Philippus quasi pepigisse cum Atheniensibus, ut pro istis quae memorantur p. 73, 6. ipse in re nautica ab illis adjuvaretur.

Ib. 21. συμβάλλειν natum videtur e συνεμβάλλειν, quod est de Cor. p. 299, 11. 304, 9. Similiter in μέλλειν ludit Euripides Cresphonte 8. ubi vide an legendum ᾧ χρόνος δῆθεν παρῆν. Nos, *who had time at your disposal.* ἕως contra metrum, ni fallor, Valck.

70, 2. Collatis v. ll. lego ἐκ πάντων δ' ἐάν τις ὀρθῶς θεωρῇ, πάντα —. Vel δ' ἂν, i. e. ἐάν. θεωροίη natum est ex duabus lectt. θεωροῖ (ῃ).

Ib. 18. Suspicor θεραπεύει Θηβαίους. Natum videtur τινὰς e p. 72, 11.

71, 6. Confer Isocr. Archid. p. 124. d.

Ib. 16. πᾶσιν ἐστὶν εἰδέναι] Imo, ni fallor, ἰδεῖν. Vide ad Aristoph. Plut. 48. et Addenda. Cherson. p. 91, 13. (Symmor. p. 189, 18. expende.)

---

[1]) Sed deest δι' in libb. J. S.

72, 5. *πολέμου ζητοῦντες ἀπαλλαγῆναι, δεσπότην εὑρήσετε.* Vividius *ἀπαλλαγὴν*, ut substantivum substantivo opponatur. Contra Callimach. Ep. XLIV. de quo me vide ad or. de Symmor. p. 188, 19.

Ib. 13. Non necessarium Lambini *εἰ* ante *ὑμεῖς*. Vide Phil. III. p. 125, 3. Chers. p. 97, 12. Melius ille potuisset, *ἀλλ' ὑμεῖς — εἰ τοῦ μηδὲν*, scil. *ἕνεκα*. Sed magis propendeo in lectionem, *ὥστε μηδὲν — ποιεῖν*, vel *ποιῆσαι*. Vix ferri potest *ἐκ τοῦ*. An 366 *ἕνεκα τοῦ*? — Verum videtur *ἀλλ' ὑμεῖς — περιστοιχίζεσθε, τοῦ μηδὲν* —. E glossa *ἐκ*, e superioribus *ὡς*, ut recte H. Wolfius. Utrum ex *ὡς*, an ex alia glossa, natum *ὥστε*, non decerno.

Bav. *αὐτοὶ* post *ὑμεῖς* ponit, post *συνιέντες* omittit. Ald. B. et Felic. utrobique habent. Vide F. Leg. p. 351. 17. In Xenoph. Mem. I. 2. 17. malim, *ὁρῶ δεικνύντας θ' αὑτοὺς τοῖς μ. ᾗπερ ποιοῦσιν* — vel potius, *ὁρῶ δεικν. τε τοῖς μ. αὑτοὺς, ᾗπερ ποιοῦσιν.*

Ib. 21. *ταῦτ' ἤδη λέξω.* Deesse titulum, *ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ*, vidisse videtur Wolfius, docuit Olivetus in versione Gallica Philipp. I. et II. Paris. 1727. p. 72. Compara *ΠΟΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ* in Phil. I.

73, 1. Confer 59, 11.

Ib. init. Citat Plutarch. Compar. Dem. et Cic. p. 886. F.

74, 5. Vide ad p. 14, init.

Or. VII. DE HALONNESO.

Oratio qu. an contracta ex deperdita Demosthenis, quomodo Lysiae Theomn. 2da.

P. 78, 5. *ἀποδοῦναι, δεδωκέναι.* Ita ludit in *ἐπιδιδ.* et *ἀποδ.* Æschines Ctes. p. 56, 26. *λαβεῖν* et *ἀπολαβεῖν* Euerg. et Mnes. p. 1162, 14.

79, 11. *πανταχῶς* vel — *χόσε.* An *πάντως*?

Ib. 20. [καὶ φόρους ἡμῖν ἔφερε] An ex Or. πρὸς ἐπιστ. p. 156, 18? Nam etsi statuamus istum compilatorem vicina hinc petivisse, facile potuit clausula vicissim illinc interpolari.

80, 12. Lectio MS. Y. orta e schol. edito in ed. Paris.

Ib. 27. Hinc auctor orat. πρὸς ἐπιστ. p. 157, 7. Vide an e de Coron. p. 241, 9. compositus locus: quod si ita est, sophistam tenemus.

82. 6. Malim μεταβαλεῖν αὐτοῦ.

Ib. 25. Etsi in hoc scriptore non magnopere de elegantia laborandum, suspicor ista τῷ δὲ Φιλοκράτους — τ. 367 ἔγραψα delenda esse, et opponi παράνομον μὲν, et ἐκείνοις δὲ p. 83, 4.

85, 1. ὡς μ. ὑ. εὐεργετήσων e p. 85, 15. nata puto. Vide or. πρ. ἐπιστ. p. 153, 7.

86, 2. πότερος πρότερος μὴν ἐστι] πότερον Ald. 1. Vocem omittunt A. 2. et Felic. Simili errore peccatum est Aristoph. Nub. 937. [930.] ubi recte Ravennas, πότερος λέξει πρότερον;

Ib. 9. ἀναίρεσιν. Antiphanes Athen. VI. p. 225. E. F.

Ib. 12. De Ἀγορᾶς situ omnino vide Herodot. VII. 58.

87, 1. ἀλλὰ καὶ πρὸς Καρδιανοὺς, οἳ οἰκοῦσιν ἔξω (εἴσω) ἀγορᾶς, ἐπιστέλλει — ὡς δεῖ ὑμᾶς διαδικάζεσθαι [πρὸς Καρδιανοὺς] τοὺς οἰκοῦντας ἐν τῇ ὑμετέρᾳ. Haec certissime interpolata. πρὸς Κ. om. Lambinus.

88, 1. εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον] Reprehendit Longinus XXXVIII. monente Toupio. (ibi forsan supplendum καταγέλαστοι.)

Ib. 2. Plutarch. de Orac. Def. p. 425. B. Valck. Diatr. pp. 252-3. not. Sed vide ad F. Leg. 442, 15. Auctor apud Suidam τὸν ἐγκ. ἐν τοῖς αἰδοίοις ἔχειν vel φορεῖν.

Or. VIII. DE CHERSONESO.

P. 90, 1. Exordium hoc respicere videtur auctor Prooem. 31. certe in fine. Item scriptor Ep. 1. p. 1463, 6. et 1466, 20.

Ib. 4. Lege ἕκαστος ἡγοῖτο.

Ib. 9. ἀφέντας] Male Bekker. ἀφελόντας.

91, 8. ἔστι δὲ, εἰ μὲν] Qu. ἔστω δὴ —. Vide p. 92, 12.

Ib. 16. Recte τὸν ante πόλεμον om. pr. O.

Ib. 26. Qu. ὡς, ἂν ἀπέχηται, i. e. ἐὰν, ut p. 101, 28.

Ib. ult. Simile ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία, Eur. Med. 14. Alexis Athen. x. p. 459. A. πότερα μοι γρῖφον προβάλλεις τοῦτον etc. *is this a puzzle* —. Ibid. xv. p. 655. penult. male vertitur. Andocides p. 31, 30. Lysias, p. 92, 21. 93, 16. ταύτην γὰρ τέχνην ἔχει, deleto τήν. Eurip. Cycl. 337. Ζεὺς οὗτος. Vide mea ad Lysiam, Agorat. p. 132, 28. — ταύτῃ ὁρίζονται Reisk. ex marg. Malim καὶ εἰρήνην ταύτην ὁρίζονται. vide Phil. iii. p. 113, 1. et me ad Aristocrat. p. 676, 9. In Herodoto iv. 65. lege ταύτην ἀνδραγαθίαν νομίζοντες, sine τήν. F. Leg. 409, 28. 368

92, 19. τὰ [παρελθόντα] πράγματα. Ex emend. hoc natum pro παρόντα, quod ipsum ex de Pace init. vel aliunde (e. g. infra p. 95, 5. Phil. iii. p. 123, 3.) intrusum puto. Vide Olynth. iii. p. 29, 18. Retinendum fuisse puto ἀπόλωλεν, ut Phil. i. p. 53, 15. Sin mavis ἀπολώλεκεν, subaudi ἡ πόλις.

93, 1. Ad 49, 10.

Ib. 9. μετὰ πλείστης ἡσυχίας. Qu. ex p. 92, ult. interpolatum.

Ib. 20. Malim φθάσῃ λαβὼν αὐτός.

Ib. fin. ᾖ] περιῇ, σώζηται. Megalop. p. 204, 18.

94, 3. Vide ad Phil. i. p. 49, 10.

Ib. 26. Lege εὐθενεῖν. Vide Æschyl. Eumen. 893. ed. Pors. [904.] et Burneii censuram. Photius MS. εὐθενεῖν. ἐν τῷ ε̄ λεκτέον, οὐχὶ εὐθηνεῖν.

95, 10. Vereor ne delenda omnia ista, *ἀλλὰ βασκαίνομεν — τὰ τοιαῦτα*, utpote ex apodosi primum ascripta pro scholio, deinde in textum intrusa. Pro *ἐπαινοῦμεν*, quod e proximo natum videtur, an *ἐῶμεν*, ut mox? Qu. *βεβαιοῦμεν, ἀγαπῶμεν*.

Ib. 26. *ὅ τι τοίνυν δύναται ταῦτα* [*ποιεῖν*]. Qu. an delendum. *Quid hoc sibi velit*, ut infra p. 103, 27. Vide Aristoph. Plut. 843. — Mox *καὶ γὰρ* etc. sublegit auctor Aristog. I. p. 774, 5.

Ib. 29. etc. Insignis locus Aristocr. 639, 19. etc.

96, 1. Pro *τιμῶμαι* Hermog. apud R. citat *ἕτοιμός εἰμι*, forsan ex Phil. I. p. 48, 12.

Ib. 23. *λέγω* apud Tiberium Rhetorem (p. 46. Boiss.) ortum e p. 96, 3.

Ib. 27. Confer Xenophont. Hellen. V. 2. 34.

369 97, 3. Qu. *τοσαύταις* [*ἑτέραις*] *ἡμᾶς*.

Ib. 24. Livius XXXV. 49. init.

98, 5. Inepte ad *δικαστήρια* transtulit auctor *περὶ συντ.* p. 171, 9.

Ib. 11. *νῦν δὲ δημαγωγοῦντες — ἤδη κινδυνεύειν*. E Phil. III. p. 111, 15. intrusa puto.

Ib. 15. *φέρε γὰρ* referendum ad *ἐν δὲ — ῥαθύμους* etc. p. 97, 26.

99, 2. *ἐπιτειχίσας*. Hinc auctor Phil. IV. p. 133, 23.

Ib. 13. Ad 24, 29.

Ib. 18. Lege *παύσασθαι π. τ. κ. ἀλλήλων. Καὶ κακόνους μὲν* —.

Ib. 28. *νῦν γε δὴ πράττει*] *νῦν γε δὴ* ortum e Phil. II. p. 70, 4. Miror Schaeferi judicium.

100, 1. Malim *ἕως δημοκρατεῖσθε*. Qu. enim an *ἕως ἂν* = *while*. Solet *until*. *ἕως ἂν while*, Phil. III. p. 114, 3. nisi ibi del. *ἄν*.[1])

---

[1]) Mihi contra dubitandum videtur, annon supra 91, 26. *ὡς ἂν* arctius jungenda et interpretanda *dummodo*. Certe in tribus Sophoclis locis, Aj. 1117. 1369. Phil. 1330. (cf. ibid. 1000.) nequeo mihi persuadere (Brunckii enim corruptiones nihil moror) has voces aliud quid significare quam *while*, *so long as*. Sed errat Donnegan. in Lexico voc. *ὡσὰν* de loco e Diodor. citato. J. S.

Ib. 10. Lege τὴν παρ' ὑμῖν ἐλευθ. ex Phil. IV. p. 135, 10. vide MSS.
Ib. 20. Recte MS. S. ἀμύνεται.
101, 1. σιροῖς per unum ρ̄. Eratosthenes Brunck. Analect. I. p. 478. Anaxandrides Athenaei IV. 131. C. ubi malim transponere, Κέγχρων τε σιρὸν, βόλβων τε χύτραν Δωδ. Vide Aristoph. Eccl. 1083. [1092.]
Ib. 12—18. οὐ γάρ ἐστι βοηθείαις — τοῦ στρατηγοῦ] Haec omnia dele (forsan et reliqua, ad ἴσον v. 21.) huc illata ex Phil. IV. p. 137, 7. quae ipsa sunt consarcinata ex Phil. I. p. 49, init. 46, fin. 47, init. 49, 18 etc.
Ib. 15. δημοσίους. Androt. 615, 12. confer 22.
Ib. 25. Malim ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλητε ποιεῖν. forsan ex p. 103, 9.
Ib. 27. Seneca Epist. 82. init. „Desii jam de te esse 370 sollicitus. Quem, inquis, deorum sponsorem accepisti?" Conf. Isocr. de Pace 160. b.
102, 13. Confer Phil. I. p. 43, 4. Olynth. I. p. 17, 6. Valde suspicor omnia ὅταν νὴ Δία — λέγειν ἄξιον, primo e loco Phil. I. et aliunde compacta ab auctore Philippicae quartae p. 138, 15. atque inde huc translata.
Ib. 15. πάλαι παρελήλυθε. Imo nil minus quam *praeteriit:* suspicor auctorem sublegisse aliquam locutionem, ubi erat καιρὸς, non ἀνάγκη. Vide de Coron. p. 241, 23-4. Recte auctor Prooem. 1. fin. opponit ἀνάγκην et πάλαι ἐθελοντάς.
Ib. 16. τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπεύχεσθαι δήπου μὴ γενέσθαι δεῖ. Cum Sopatro omitte δεῖ, et lege ἀπεύχεσθε. Vide Phil. II. p. 71, 18. Phil. III. p. 119, 26. εὐχόμενοι μὴ γενέσθαι. Lept. p. 489, 16. ἀπεύξαιτ' ἂν — γενέσθαι. Aristog. I. p. 779, 20. ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ. Timocr. p. 718, 16. ἂν ἀπεύξαισθε — μὴ γενέσθαι. Ceterum confer Phil. IV. p. 138, 18. Androt. 610, 3. (vel Timocr. 752, 12). Plato Hipp. Maj. T. V. p. 432. ed. Bkr. — μοῦ ἐφικέσθαι πειράσεται. Πῶς λέγεις; δεσπότης τίς σου ὁ ἄνθρωπός ἐστι.

Ib. 17. *διαφέρει δὲ τί*; De Cor. p. 296, 17.
Ib. 20. *πληγαί*. Thucyd. VIII. 74. Philipp. III. 128, 7.
Ib. 25. *τὸ [τὴν] εἰρήνην ἄγειν ὡς ἀγαθόν*. Dele cum Ald. Tayl. Necessarius articulus infra p. 103, 3. hic nocet.
103, 2. *ἐπὶ πολλῷ*. Vide 13, 22.
Ib. 19. *ἀδικοῦντα* ortum e Phil. III. p. 112, 12. — Imo collato Phil. IV. p. 146, 21. dele *στρατεύοντα*, retine *ἀδικοῦντα*. Quis unquam dixit *φανερῶς στρατεύειν*? Vide ad De Corona 273, 27. (NB. ordinem rerum ad De Cor. 316, 25. Æschin. p. 68, 10.) Mox *τοῦτον* indidem receperim. — Vel *ο. φ. ἀδικοῦντα μ.* vel *ο. φ. στρατεύοντα, π. κ. μ.* legi posse puto, vel etiam *ἀδικ. στρ. πόλ. κ.*
104, 8. Conf. p. 113, 12.
371 Ibid. *πολ. ἡμῖν ἐρεῖ* edd. Recte om. Bekkerus *ἐρεῖ*, ut Phil. IV. p. 147, 20.
Ib. 27. *πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσητε [ἐχθροὺς ὑπηρετοῦντας ἐκείνῳ]*. Vide infra ad 124, 22.
105, 12. *ὧν μὲν ἀπεστέρησθε*] Sensus videtur, *quae belli jure olim ceperit, praetereo*: ei suspectum *ἀπεστέρησθε*, praesertim quum ex insequente oriri potuerit. Exspectarem *ἃ μὲν ἀφῄρησθε* (ut mox lin. 21), aut simile. Sed simplicius *ὧν μὲν ἀπεστέρησθε τέως, σιωπῶ* — deletis deinde *πόσων ἀπεστ.* ut sensus sit, non *defraudati estis*, sed simpliciter *amisistis*, ut Olynth. III. p. 36, 9. Vide mox p. 106, 2. et Phil. IV. p. 148, 25. etc.
106, 21. Cum toto hoc loco compara Mid. p. 575, 24. etc. F. Leg. p. 405, 20. (Aristocrat. p. 622, 12.)
Ib. 27. *δίδωσι* suspicor esse schol. ad *δημεύει*. Sed vide an del. *κατηγορεῖ* ut schol. ad *κρίνει*. *Accusat, bona damnatorum proscribit, pecuniam publicam* (nisi sit *proscriptorum bona*) *plebi largitur*. Atque hoc verum. Primo *δημεύει*, *he confiscates*, deinde *δίδωσι* (nisi leg. *διαδίδωσι*), *he squanders it in idle largesses*. Forsan respicit auctor or. *π. συντάξ*. p. 166, 5.

107, 2. etc. Hinc et de Coron. pp. 292-3, (vide et 291, 19.) Prooem. 25. p. 1436, 1.
108, 5. Hinc Prooem. 33. p. 1443, 1.
Ib. 14. Locus plane gemellus Mid. p. 552, 20.
Ib. 17. Malim *Πειραιᾶ καὶ καθ'*. Sic in Aristoph. Vesp. 430. *οἱ δὲ τὼ 'φθαλμὼ 'ν κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους*, Brunck. ex em. Florentis pro *οἱ δὲ —*. (Hic ad Phil. IV. p. 146, 2. ad De Coron. p. 245, 21.) — Emendationem non improbo; minus aliquanto necessariam puto ob locum Mid. p. 552, 20. *οὐκ ἀποκτενεῖτε; οὐ — βαδιεῖσθε; — οὐχὶ συλλήψεσθε;* Nempe video non ad idem referendas esse tres quaestiones, 1. *non implebitis?* 2. *non ibitis?* 3. *non deducetis?* sed esse duas, unam simplicem, *non implebitis?* alteram bipertitam, *non* JAM, 1. *ibitis*, 2. *deducetis?*
109, 11. Thucyd. III. 38, fin. *σοφιστῶν θεαταῖς*, etc. 372
Ib. 12. Hinc Prooem. 41. p. 1449, 14.

Or. IX. PHILIPPICA TERTIA.

P. 110, 1. Init. sublegit auctor Prooem. 6. p. 1422, 9.
Ib. 9. *ὑπηγμένα — [καὶ προειμένα]* dele cum MS. orta ex v. l. *προηγμένα* pro *ὑπηγ.* ut ex lectione Aldinae Taylori *ὑπειγμ.* liquet. Pantaenet. 970, 8. *τὸ πρᾶγμ' εἰς τοῦτο προήκτο.*
111, 8. De *παῤῥησίᾳ* apud Athenienses, Plato Gorg. p. 461. E. HSt. Olynth. III. 37, 16. Isocr. de Pace §. 17.
Ib. 24. *καὶ παράδοξον — κεκίνησθε.* Nil affirmo, sed qu. an ex variis Demosthenis locis corrasa.
112, 7. *οὐδὲν ἄλλο ἔδει.* Insere *ἂν* ante *ἄλλο.*
Ib. 8. *ἢ ὅπως (ὡς) ἀσφαλέστατα* R. e conj. Vide Symmor. p. 181, 28.
Ib. 25. sqq. Confer Liv. XLII. 13. p. 772. prop. fin. „Videbam quam etc.“

113, 12. Vide 104, 8.
Ib. 27. [ἐν αὑτοῖς] Vide p. 124, 1.
116, 10. Confer Isocr. Philipp. 137. Epist. 3, 9.
Ib. 16. ἀρξαμένους. Vide Platon. Alcib. I. p. 26, 10. 63, 5. 69, 2. Etwall. et Heindorf. ad Gorg. p. 83.
Ib. 19. Vide p. 118, 11. 140, 19. Æschin. Ctes. p. 83, 29. 89, 40. Hermogenem p. 252.
117, 16. ἐν οὐχ ὅλοις δέκα μησὶ Euphron Athenaei IX. p. 379. E.
Ib. 20. Hinc profecit auctor Phil. IV. p. 133.
Ib. 22. Citat Dem. Phaler. §. 276. Phot. CCL. p. 726, 19. ed. princ. = 1337, 49. Ὄλ. δὴ — πόλεις τῶν ἐπὶ Θρᾴκης, ἃς πάσας — ὥστ᾽ εἰ μηδὲ π. — ῥᾴδιον εἶναι προσελθόντας.
Ib. 23. [μηδένα] μηδ᾽ εἰ πώ. FOR ONE *to say.*
118, 8. χωρεῖ. Mid. 579, 3. ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ. Cicero Milon. c. 32. ubi vid. Abram.
Ib. 11. Hinc διορ. Hermog. p. 252. Vide ad 116, 19.
373 Ib. 17. Thucyd. VI. 77. καὶ οἰόμεθα, τοῦ ἄπωθεν ξυνοίκου προαπολλυμένου, οὐκ ἐς αὐτόν τινα ἥξειν τὸ δεινὸν, πρὸ δὲ αὐτοῦ μᾶλλον τὸν πάσχοντα καθ᾽ ἑαυτὸν δυστυχεῖν.
Ib. 20. καταβολή. Plato Gorg. p. 519. A. 4. HSt.
Ib. 26. ἐπ᾽ [pro ἐν] οὐσίᾳ π. γεγονὼς [γνήσιος] (e superioribus) — ἄξιον μέμψεως.
119, 8. Diodor. XIV. 65. fin.
Ib. 26. εὐχόμενοι (adde μὲν ex MS.) μὴ καθ᾽ ἑαυτοὺς ἕκαστοι γ. Per se rectissimum, ut infra p. 130, 7. Sed ob sequentia legendum puto ἑαυτὸν ἕκαστος. Vide supra p. 118, 18. Phil. I. p. 42, 11. et 54, 7. collato Brunck. ad Arist. Plut. 785. Sing. et plur. conf. Rhod. p. 198, 7.
120, 4. Vulgo disting. συμμ. ὄντας οὐχ ἡμῶν; pessime. vide de Coron. p. 254, 24. 257, 10. 326, 17. Vide et Phil. IV. p. 133, 20.
Ib. 12. τί οὖν αἴτιον τουτωνί; p. 127, 6. τί οὖν ποτ᾽ αἴτιον — τὸ pro ποτ᾽ MSS. malim τί οὖν ποτὲ

ταἴτιον. Chers. p. 103, 17. et F. L. p. 405, 27. τί ποτ' οὖν ἐστὶ τὸ αἴτιον. F. L. 412, 1. τὸ τούτων αἴτιον. Androt. 614, 5. sed mox lin. 12. τοῦτ' αἴτιον. Aristocrat. p. 65, 7. ult. Zenothem. p. 884, 26. Aristoph. Ran. 1385. ed. Br. Æsch. Ctes. p. 65, 3. Phil. II. p. 66, 6. αἴτιον δὲ τούτων. Thucyd. VIII. 56¼. τῶν Ἀθ. — αἴτιον γενέσθαι. qu. ταἴτιον.

Ib. 20. καὶ ἄνω [καὶ] κάτω. Cum copula potius est, *up and down, backwards and forwards;* sine copula, *upside down, topsy turvy, at sixes and sevens;* si vera est Bakii sententia ad Cleomed. p. 381. (Bergler. ad Arist. Eq. 862. ibidem citatus hunc locum optime vertit, *ima summis miscuit apud Graecos.*) Demosthenis loca apud Ruhnk. ibid. sunt F. L. p. 424, 27. de Cor. p. 263, 19. Aristocr. 680, 14—17. qui locus imprimis notandus; mixta scil. notione *inconstantiae* et *perfidiae;* ut qui 1. δεῦρο κἀκεῖσε se verterit, et 2. qui συγχεῖν πᾶσαν πίστιν solitus esset.

121, 6. Lucian. Tom. I. p. 65, 33. III. 103, 81.

Ib. 24. Malim καὶ γὰρ (ἂν) ανευ —.

122, 2. [οὐκ Ἀθήναζε.] ταῦτ' ἔστι τ. dele, ex sequentibus 374 procul dubio orta. De Arthmio F. L. p. 428, 1. Æsch. Ctes. p. 90, 23. Dinarch. p. 108, 9. seqq.

Ib. 7. ἡ γὰρ Ζέλειά ἐστι τῆς Ἀσίας. Qu. an scholion.

Ib. 13. Lego μεθέξειν ἔμελλεν; ἀλλ' οὐ ἐν τοῖς φονικοῖς γέγραπται νόμοις ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ φόνου δικάσασθαι ἀλλ' εὐαγὲς ᾖ τὸ ἀποκτεῖναι, ΚΑΙ ΑΤΙΜΟΣ (qu. ἄτιμος, i. e. ὁ ἄτ.), φησὶ, ΤΕΘΝΑΤΩ. *Sed ubi recensentur ii de quorum caede legislator non sinit quaeri, sed quos impune occidere licet.* Scilicet, οὐ omisso, scriptum est ad marg. ΑΛΛ ΟΥ, quod aliquis, negativam putans esse, supplevit ex sequentibus, τοῦτο δὴ λέγει. ἀλλ' οὐ τοῦτο λέγει omittit Harpocrat. v. ἄτιμος. Cetera dedere MSS. Similis res accidit Athen. VI. 248. Pausan. V. 424, 8. Possis etiam ἀλλ' οὐ τοῦτο λέγει· ἀλλ' ἐν τ. φ. γ. νόμοις, ΥΠΕΡ etc. ut haec postrema sint titulus legis,

ut apud Æsch. Tim. p. 4, 8. *ΝΟΜΟΙ φησὶ ΠΕΡΙ ΕΥΚΟΣΜΙΑΣ*. Aristocrat. 639, 10. Pro Phorm. 952, 15. ubi me vide.

ὑπέρ. Mid. p. 529, 4. (*ὁ νομοθέτης*) *ἔδωκεν ὑπὲρ τούτου γραφήν*. Aristocr. 635, 3. Naus. et X. 989, 27. *δοῦναι δίκην*. Aristocrat. 642, 13. *δοῦναι δικάζεσθαι* (*γράφεσθαι*, Timocr. 705, 25.). Pro Phorm. p. 962, 28.

Ib. 17. *καθαρόν*. Vide Leptin. p. 505, 19.

Ib. 28. Cicero Milon. 6. „Nihil enim necesse est omnium me flagitia proferre."

123, 4. *ὀργιεῖσθε; * * ** (Vide p. 129, 1.) Cetera hujus lineae delenda cum MSS.

124, 9. Reisk. Ind. *ἐκτραχ*. „Dum astra speculamini, sic foveam incidatis." *ἐκτραχηλισθῇ* Arist. Plut. 70.

Ib. 12. *ἀγὼν*)(*πόλεμος*, Symmor. p. 180, 14.

Ib. 19. Lege *τῇ διανοίᾳ· καὶ τοὺς* —. Felic. *διανοίᾳ τῷ τοὺς παρ'* —.

Ib. 22. [*ὑπηρετοῦντας ἐκείνῳ*] dele ex p. 125, 9. procul dubio orta, et supple *ἐχθρούς*, quod ex scholio irrepsit in locum similem Cherson. p. 104, 27. Ibi delenda sunt etiam *ὑπηρ. ἐκ.* quae ex hoc loco jam interpolato fluxere, et quae non legebat auctor Phil. IV. p. 148, 10. qui tamen habet *ἐχθρούς*.

Ib. 27. Hinc, ut videtur, Prooem. 31. p. 1440. 27.

125, 2. *λοιδορηθῶσιν*] Vide Prooem. 53. p. 1458, 27.

Ibid. *οὐχὶ δεινὸν κ. ὂν δ.* Eadem fere Mid. 537, 34.

Ib. 3. Confer Prooem. 42. p. 1450, 10. De Cor. 273, 20. etc.

Ib. 7. *ἦσαν — τὰ Φ. φρονοῦντες καὶ πάνθ' ὑπηρ.* etc. Recte Bekker. *φρονοῦντες* natum e sequente. vide et p. 115, 16.

126, 3. *τί δεῖ [τὰ] πολλὰ λέγειν;*

Ib. 18. Sallust. Catil. 51, 29. ed. Cort. „Ea populus laetari et merito dicere fieri." Sed is locus potius est e Xenoph. Hellen. II. 13. 12. ut monet Victorius.

127, 2. Si sanus est locus, videtur cum Seagero capiendus: *qui se* (tyrannos, ab Euphraeo accusatos) *servarunt, et*

qui Euphraeum quovis malo dignum putarunt. Sed valde ambiguum σώζοντας, quod collato loco p. 126, 1. et mox 127, 13. accipias eo sensu quo dicitur, ἡ πόλις σωθήσεται etc. Deinde exspectares σώσαντας. An τοὺς τότε τοὺς σώζοντας — *illos qui bonos cives Euphraeumque ibant perditum?*

Ib. 10. seqq. Hinc Prooem. 1. p. 1419, 7—13.

Ib. 17. Valde suspicor et hic et lin. 27. decurtanda esse cum codice S. — οἱ μὲν ἐφ' οἷς ἤδη χαριοῦνται, ταῦτ' ἔλεγον, οἱ δ' ἐξ ὧ. ἔ. σωθήσεσθαι. πολλὰ —. Certe haec, καὶ προέσθαι — τινὰς, furcillis ejicienda. Vide an orta sint e Cherson. p. 102, 5.

128, 14. Proxime ad Seageri mentem malim ὥστε μηδ' ἂν ὁτιοῦν ᾖ, μηδὲν δεινὸν πείσεσθαι. — Nunc malim ὥστε (μηδὲν) μηδ' ἂν ὁτιοῦν ᾖ, δεινὸν πείσεσθαι. F. L. p. 445, 17. μηδ' ἂν ὁτιοῦν ᾖ. De Cor. p. 284, 17. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. Leptin. p. 458, 21. 26. μηδενὶ μηδὲν, μηδ' ἂν ἄξιος ᾖ, διδόναι, et prorsus simile, 488, 28. (506, 9. μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι μηδ' ἂν — γένωνται;) Ibid. 497, 27. et Wolf. p. 356. Mid. p. 534, 9. μηδένα τολμῆσαι πώποτε μηδ' ὧν — ἅψασθαι. Pantaen. p. 971, 6. — Concinnius μηδὲν post ᾖ poni; ut scil. inter *NH* et 376 *ΔEIN* elapsum sit. Supprimi potest οὐ ante οὐδὲ, μὴ ante μηδέ. Leptin. 463, 7. Buttman. ad Midian. 580, 18. οὐδὲ πεπονθὼς — ὁμολογῶ, i. e. καίπερ πεπονθὼς, ἀρνοῦμαι.

130, 2. Thucyd. vi. 38, prop. f. τὰ μὲν ἐλέγχων, τὰ δὲ φυλάσσων, τὰ δὲ καὶ διδάσκων.

Ib. 5. ὑμεῖς δ' ἀποδράσεσθαι recte MS. vide me ad F. L. p. 447, 5.

Ib. 9. γέρας. In Ol. iii. fin. τάξις.

Ib. 14. εἰ γὰρ ἦσαν — ἀλλ' οὐκ εἰσίν. Si servanda sunt, ponenda sunt post τοὺς ποιήσοντας.

Ib. 20. Ultima mutuatur Alciphron ii. 4. p. 272.

Or. X. PHILIPPICA QUARTA.

P. 131, 8. Cherson. p. 109, 11.

Ib. 10. εἶτ' ἀπελθὼν, etc.] F. Leg. p. 383, 9.

Ib. 11—12. πρὸς ἅπαντας ἀ. Φ. (ἀεὶ) χρῆται lege ex MSS. et Midianae initio.

Ib. 15—132, 10. Efficta ex Phil. 2da, ab init. usque ad p. 66, 20. et Olynth. II. p. 21, 20.

132, 7. ἔργα λόγους παρέρχεται] Inepte confudit Phil. II. init. et Olynth. II. p. 21, 20. vel similem locum.

Ib. 17. τῆς ἐκείνου προαιρέσεως. Mira locutio pro ἐκείνης τῆς π.

Ib. 24. Lege τῷ τοῖς βουλομένοις χ. cum Lambino.

133, 9. Totus locus usque ad 134, 5. ex Ol. I. p. 12, 22—13, 25. et Phil. III. p. 117, 20. etc. conflatus. Confer etiam F. Leg. p. 412, 12. — lin. 10. ἀπεχθάνεσθαι ex Ol. III. p. 34, 11. lin. 23. ἐπετείχισεν ex Chers. p. 99, 2. p. 134, 3. οὐ στήσεται ex Phil. I. p. 52, 21. Denique σύμμαχον ὄντα ὑμῶν l. 20., inepte intrusa, ut suspicor, ex Phil. III. p. 120, 4.

Ib. 29. Elis. F. Leg. p. 424, 22.

134, 3. πάντας ἀνθρώπους ἀδικῶν] Phil. III. 112, 11. 120, 9.

377 Ib. 6—17. Cherson. p. 99, 10—27.

Ib. 17—27. Phil. II. p. 70, 4—14.

Ib. 27. ad 136, 1. Cherson. p. 99, 29—101, 3.

136, 1—19. ταῦτα τοίνυν ἕκαστον — τρόπον, τοῦτον ἀμύνεσθαι] Vide Chers. 91, 1—25.

Ib. 2. etc. Vide Cherson. p. 103, 18. etc. unde infra p. 146, 20.

Ib. 5. ὅτῳ πολεμήσετε] *civem in quem impune saeviatis.* vide mox lin. 14. E. Cherson. p. 97, 27. etc. sublecta suspicor. Omnino conf. Prooem. 21. p. 1432, 21. et 35. p. 1445, 7. etc.

Ib. 10. Cherson. p. 104, 1. unde infra p. 147, 11.

Ib. 19—27. Adumbrata ex Cherson. p. 94, 18—95, 2.

Ib. 23. τριήρεις etc. ex Phil. I. p. 49, 16. et alibi ibid.
Ib. 24. γέλως, ex Phil. I. p. 47, 6.
Ib. 29. ἀλλήλους αἰτιᾶσθε, ex Olynth. II. p. 25, 16.
137, 4—7. Efficta ex Phil. I. p. 51, 14—52, 5.
Ib. 7—19. Ex Cherson. p. 101, 12—21. nisi ibi delenda, οὐ γάρ ἐστι βοηθείαις — τοῦ στρατηγοῦ, lin. 12—18. ut primum huc convecta sint ex Phil. I. p. 49, 1 et 15. p. 47, 2—6. (πρόφ. etiam Olynth. II. p. 26, 2.) deinde illuc intrusa.
Ib. 19. etc. An ex F. L. p. 434, 3?
Ib. 23—138, 23. Chers. p. 101, 22—102, 22.
138, 29. ἐθέλειν ἀκούειν.] Exspectarem ἀνέχεσθαι, aut simile; quale ὑπομένειν.
139, 3. Vide Cherson. p. 92, 24. etc.
Ib. 14. E De Pace init.
Ib. 18. οὐδενὸς τῶν πάντων] Eadem fere verba alicubi apud Lysiam, ni fallor.
Ib. 20. ταὐτομάτου. Vide Olynth. I. p. 11, 27. et seqq.
Ib. 21. Qu. de historia.
140, 4. φοβερώτερός ἐσθ᾽ ὁ Φιλ. Lege ἔσται.
Ib. 11. ὁ δὴ βάρβαρος recte legit et interpretatur Reisk. Eur. Hipp. 966. ed. Monk. Rhod. p. 199, 12. Menander Athen. XI. p. 502. E. Demetr. Rhetor. §. 223. Alexis Athen. XI. p. 463. E. 2. Plato Repub. V. 452. D. 6. 378 (330, 15. Massey.) Phaedon. p. 88, 5. b. Wytt. Gorg. p. 456. A. (32, 7. Heind.) sed ibi v. l. Adde de δὴ Plato. Gorg. ed. Heind. 141, 6. 143, 2. 153, 4. 183, 5. 214, 1—4. 235, 3.
Ib. 19. λῃστοῦ. Vide ad Phil. III. p. 116, 19. An hinc Sallustius Catil. 52, 16. Cort. = p. 173. Wass. „Sin in tanto omnium metu solus non timet, eo magis refert me mihi atque vobis timere."
Ib. 22. etc. An adumbrata ex Olynth. II. p. 26, 3. 27, 1. etc.?
141, 3. „Prooem. p. 1450, 3." SCHAEFER. Vide ad Phil. I. p. 52, 21.

Ib. 16. *οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου, ἀλλὰ καὶ προσλαμβανόντων· οἱ γὰρ ἄποροι πάντες* —. Sic lege. 1. Omisi *τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων*, 2. vulg. *εὔποροι*.

Ib. 24. seqq. Vide an hanc comparationem sumserit Sophista e Lysia C. Agoratum p. 138. 28-33.

142. 6. Ineptiae merae; sed recte Augerus *σύμπαντας*, quasi *τὸ πλῆθος, τοὺς πολλούς*. Omnino vide Ps. Dem. Ep. tertiam fin.

Ib. 26. *κρύβδην ψῆφον* judiciorum esse puto, non concionis: per *χειροτονίαν*, quantum nunc memini, res illic agebantur (vide Leptin. p. 458. 11.) Aristoph. *ἀποχειροτονηθῆναι, αἴρειν σκέλη*. [Pac. 650. 854.] Quantum per orationis turbidae obscuritatem licet, hunc sensum extrico: *quum videant suasorem gratia florere, poenae securum; quippe qui judicum suffragiis absolvatur, etsi clamore condemnetur.* Alludit ad *παρανόμων γραφάς*.

143. 10. ad fin. *τῶν δὲ παρόντων — ἔρημον ἀνείλετο*] Phil. III. p. 110, 14. etc. Olynth. III. 36, 3.

Ib. 23. *ἕτερος, εὐδαίμων*, etc. Cherson. p. 106. 13.

Ib. 27. *Λακεδ.* etc. Olynth. III. p. 36. 4.

144, 6. *μηδ᾽ ὅ τι χρὴ* —. Phil. II. p. 66, 5.

Ib. 10. *ἀργότατα*. Phil. II. p. 66. 16.

Ib. 11. *ὠνίων*. Cherson. p. 106, 15.

379 Ib. 29. *βασιλεύς*. Qu. ex Isocrate?

145. 25. *πέπραται*. Ex Phil. III. p. 120. 27. seqq.

Ib. 27. *μετειλήφατε*, etc. Cherson. p. 102, 29.

Ib. 29—150, 5. Omnia, paucis hic ibi mutatis, e Cherson. p. 102, 23—106, 20.

146. 2. *οὐ δεῖ ληρεῖν* (an ex *οὐδὲν δεῖ λέγειν*, Cherson. p. 91. 10? potius e Phil. III. 112. 24. *φενακίζειν*) *οὐδὲ* (al. *καὶ* eodem sensu) *γράφειν πόλεμον*. Sed quis unquam bellum aut dixit aut putavit esse *λῆρον*? An scripsit *ἀλλά*? Vide p. 136. 3. Sed tum quid fiet istis, *τὸ τὴν εἰρ. ἄγειν* etc.? e Cherson. p. 102. 25. etc. Mox lege cum MSS. *ὡς οἷόν τε ἀληθεστάτους*. — *οὐ δεῖ ληρεῖν* est, *missas fac*

ambages, et aperte dic quid velis. Nos, *speak out.* Æschin. Ctes. p. 74, 7.

Or. XI. RESPONSIO AD EPISTOLAM.

Hunc titulum non agnoscit Dionysius. An confictus ex p. 157, 3? qui locus e Phil. I. p. 51, 2.

P. 152, 4. *ἐπειδὴ γὰρ*, i. e. opinor, *ἐξ οὗ*. quomodo *ἐπεὶ* tragici. Porson. ad Med. 138. Seidler. ad Iph. Taur. 247. (258.) Demosth. Symmor. p. 188, 10. nisi ibi legendum *ἐπεὶ δὲ* —.

153, 6. *οἷς πρότερον* etc. Ex Olynth. II. p. 19, 17.

Ib. 7. *μεγ. ἐπ. εὐεργετήσειν.* Vide Halon. p. 85, 1 et 15.

Ib. 27. *ὃς κέκτηται μὲν* etc. Unde?

154, 5—156, 29. Ex Olynth. II. p. 20, 19—28. et 21, 27—25, 1.

Ib. 17. *ὥς οἴεταί τις.* Olynth. I. p. 15, 8.

156, 18. *φόρους.* Halon. p. 79, 20. et ibi.

157, 1. *κατὰ τὴν ἀγορὰν*, etc. Phil. I. p. 43, 8.

Ib. 3. *ἐπιστολάς.* Phil. I. p. 51, 2.

Ib. 7. *οἴκαδε* etc. Halon. p. 80, 27.

Ib. 12. *οὔτε ξενοτροφεῖν.* Cherson. p. 95.

Ib. 13. *οὔκουν θαυμαστόν.* Olynth. II. p. 24, 23.

158, 5. *ἐκ Μακεδονίας ὁρμ.* Halon. p. 78, 14. De Coron. p. 247, 9. seqq.

XII. PHILIPPI EPISTOLA.

P. 160, 6. *εἰς τοῦτο* [*παρανομίας*] *ἀφῖχθε* [*καὶ*] *δυσμενείας.* Dele ex p. 159, 12. ortum.

Ib. 14. *ὥστε — διαλέγεσθαι.* Qu. — *θε.*

161, 6. *πόλεμον αἱρεῖσθαι.* Suspectum Reiskio in indice. Lego *ἄρασθαι.* Vide Symmor. p. 178, ult. *ἀναιρεῖσθαι* probum, ut Symmor. p. 180, 23.

164, 7. ἢ συκοφαντοῦντας ἀντιλαμβάνειν] ἀεί τι λ. Felic. Me vide Ol. III. 37, 25. Alias non malum esset, ἄν τι λ. Mox περιποιεῖσθαι Felic.

165, 16. In fine transponere malim ὑμᾶς — δικαίου, et διαλύσομαι περὶ τ. κ. ὑμᾶς. Nisi delenda potius ὑ. ἀ. μ. τ. δικαίου, ut scholion.

Or. XIII. *ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.*

P. 166, 5. *διδοῦσι*. Cherson. p. 106, 27.
Ib. 14—15. Confer Androt. p. 607, 5. 608, 24. Infra 169, 2.
Ib. 16. Respicit Olynth. I. p. 14, 27.
167, 11. *τὸν δεῖνα*. Olynth. III. p. 38, 21.
Ib. 16. Olynth. III. p. 38, 4. seqq.
Ib. 19. *παραχωρεῖν*. Olynth. III. 38, 25.
Ib. 20. *τῆς πόλεως οὐκ*. Infra 168, 7. Phil. I. p. 45, 14.
Ib. 21. *ἅμα τε*. Ex Ol. I. p. 14, 27. *μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτήν*. unde et infra 168, 21. Vide Rhod. p. 197, 20. (Lysias p. 180, 5. ex optima emend. Reisk.)
Ib. 23. Vide Ol. II. p. 26, 17. et ad 49, 10.
168, 1. *ὠφέλειαι*. Olynth. II. p. 26, 14.
Ib. 3. *πολίτας*. Phil. I. p. 45—46.
Ib. 16. *Μυτιληναίων*. Vide Rhod. p. 196, 2.
Ib. 18. *μείζω χρή*. Confer Rhod. p. 195, 11. etc.
Ib. 21. Cf. supra ad 167, 21.
169, 13. seqq. Vide Phil. IV. p. 139, 1. et 137, 1.
Ib. 2—3. Supra ad 166, 14. An hoc ex Ol. I. init.?
Ib. 13. seqq. Vide Phil. IV. 139, 1. et 137, 1.
170, 17. Vide an totum hunc locum inde a p. 170, 4. conformarit ad exemplum F. L. p. 434, 6 et seqq.
Ib. 19. Saltem lege *οἱ πολλοὶ* —.
Ibid. *ἡγμένοι*. Plato Alcib. I. p. 76, 3. Etwall.

171, 9. Inepte *φιλανθρώπους*. Ex Cherson. p. 98, 5. Recte ibi: in *ἐκκλησίαις mites*, in *δικαστηρίοις aequi.*
Ib. 11. *ἔχειν αὐτῷ*. Qu. ЄΧЄΙΝЄΜΑΥΤΩΙ.
Ib. 23. *ἐρημίας*. Ex Phil. I. p. 54, 10.
Ib. 24. *κληρονομήσειν*. Respicit Olynth. III. p. 37, 1. Imo ex Aristocr. p. 690, 14.
Ib. 29. etc. Ex Ol. II. fin.
172. 7—11. Ex Aristocr. p. 690, 11—16. Hinc autem Prooem. 55, p. 1461, 7—9.
Ib. 13. Olynth. III. p. 35, 1.
Ib. 14 — 173, 22. Aristocr. p. 686, 5. et seqq.
173, 16. Distingue *ἀνθρώπους, οἰκοτρίβων οἰκότριβας*.
Ib. 23. usque ad 175, 20. Olynth. III. p. 34, 27 — 37, 14.
174, 1. „Quaedam ex Isocr. de Pace." H. Wolf. Qu. de hoc.
Ib. 7. E Rhod. fin.
Ib. 20. Praeter Ol. III. vide Aristocr. p. 689, 9 — 690, 17.
Ib. 24. Androt. p. 617, 19.
175, 12. *οὐδ' ὄναρ* ex Fals. Leg. p. 429, 18.
176, 1. An ex Euripide?
Ib. 15. *τάξιν*. Olynth. III. fin.
Ib. 21. Xenoph. Cyrop. VIII. 7. 7. *τὴν πατρίδα πρότερον ἰδιωτεύουσαν ἐν τῇ Ἀσίᾳ*.
Ib. 26. Diodor. Sic. XIII. 31. p. 565. 35. Comicus Hephaest. p. 37. Gaisf. an legendum *τῶν ποιητῶν, ὦ 'νδρες, ὑμᾶς δημιουργοὺς ἀποφανῶ*. vel *πολιτῶν ὑμᾶς*, sc. *τοὺς ποιητάς*.

Or. XIV. *ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ.* 382

Orationis *περὶ συμμ.* consilium fuisse putat F. A. Wolf. praef. ad Leptin. p. cx. ut per speciem exponendi quae essent agenda, populum a gravi bello suscipiendo deterreret. Comparare poterat Wolfius Nician Thucyd. VI. 19. et Horatium ad Pisones (si modo recte statuit Wielandus).

Exordium est Prooem. 7.

P. 178. init. *ξυμμορίαι* Xenoph. Hellen. I. 7. 32.

Ib. 6. Vide an legendum *αὐτοὶ μὲν τὸ δοκεῖν εὖ λέγειν φέρονται.* Vulg. nata a v. ll. *δοκεῖν* et *δόξαν.* Deinde *ἐκφέρονται* est *prae se ferunt*, *ostentant*, etc. quum oporteat *reportant*, *assequuntur*. Confer Prooem. 9. p. 1425, 1. et 32. p. 1441, 12.

Ib. 15. [*οἱ μέλλοντες*] *λέγειν.* Dele cum MSS. parte. Scilicet cum omissum esset *ὄντες* post *φανείημεν*, supra scriptum fuit. *οἱ μὲν ὄντες*, scil. indicans v. lectionem. *φανοῖμεν* (vel *φανεῖμεν*) *ὄντες. οἱ λέγοντες* conjicit R. ut mox p. 185. 5. — *ἡμεῖς οἱ λέγοντες δ. φ. ὄ.* in Prooem. Suspicor *ἡμεῖς δεινοὶ* sine mediis.

Ib. 20. *πᾶς ὁ. π. φόβος λέλυται.* Malim *λέλυτ' ἂν* (vel *λέλῃτ'*. qu. de orthographia.) optativ. perfect.

Ib. 23. Exspectares *νομίζω μὲν*, ut Cherson. init. sed consulto omisisse videtur.

179. 2. *σφίσιν αὐτοῖς* praefero. Alterum e lin. 16. natum.

Ib. 12. *προαπεχθησόμεθα*] Lege *προϋπαχθησόμεθα*, a *προεπάγομαι*, non *προϋπαχ. προϋπαγαγέσθαι* Xenoph. Hellen. VII. 1. 41.

Ib. 19. Malim *εἰς δὴ τὴν ταραχὴν* — et forsan *προκαθεῖναί (τινας) τὴν π.*

Ib. 20. [*τὴν πόλιν ἡμῶν*] Suspecta. *I advise (you) not to precipitate (the Greeks).* *παραινῶ* absolute. ut Megalop. fin.

Ib. 27. *ὅτε δ' οὕτω ταῦτ' ἔχει* MS. vide Olynth. I. init. Leptin. p. 464, 13. 466, 2.

38 Ib. ult. Legit *ἐν πολέμῳ γ. οὐκ ἴσῳ*, R. ex MSS. recte.

180. 5. Ob MSS. legendum puto *ἐπὶ ταύτῃ προαιρουμένῃ*. Vulgata orta est ex *προαιρεῖσθαι.*

Ib. 6. E Thucydide IV. 10. init. Conf. etiam VI. 34. fin. Hinc Prooem. 50. p. 1457, 2. Vide et 32. p. 1441, 19.

Ib. 15. *ἀγῶνα.* Phil. III. p. 124, 16.

Ib. 21. Lege *κινδυνεύσουσι.* Vulg. utcunque defendas, *are threatened.*

Ib. 29. κεφάλαια [τῆς δυνάμεως] Dele. Ex superiore. *Summa*, non copiarum, sed rerum gerendarum. κεφάλαια Olynth. III. p. 34, 28. Symmor. 189, 21.

181. 2. τοῖς [οὖσι] συμμάχοις, ex vicinis orta.

Ib. 3. τοὺς ὁμολογοῦντας ἐχθρούς. v. l. ὁμολογουμένους. Qu. -μένως. sed vide Timocl. Athen. VII. 300. B. Vide ad Aphob. III. p. 828, 14. 857, 7. Lept. 469, 2.

Ib. 11. Distingue προορᾶν, ὦ πρὸς τοῦ Διός, οἴεσθε τοῦτο; et post οἶμαι supple προορᾶν. Jam vide quam ineptiat R.

Ib. 14. ῥαψῳδήσουσιν] Sic εἰσήγημα et ποίημα oppon. Isocr. Epist. 1, 2.

Ib. 15. Malim ἃ νῦν οἰόμεθα ἡμεῖς, πράττητε, cum MSS. — ται inepte R.

Ib. 21. Lege et distingue παρεσκευάσθαι (MS.) τα ὑμέτερα αὐτῶν ἐπισχεῖν, δεομένους σώζειν (omisi καὶ) εὖ εἰδέναι. Constructio est εὖ εἰδέναι πάντας ἥξοντ. δ. σ.

Ib. 27. Thucyd. v. 89. λόγων μῆκος ἄπιστον.

Ib. ult. Recte Schol. οἶμαι δὲ —. Idem mox αὐτὴν pro αὐτούς. Qu. αὐτοὺς, ἂν ἀρέσκῃ, ut Phil. I. p. 48, 19.

182, 23. ἀνταναπληροῦντας. Recte, opinor, Amersfort. p. 757. *Ut cui μέρει tribuuntur ditissimi, eidem tribuantur pauperrimi; quo pacto totius μέρους census ad justam summam redigatur.* Graece exprimas τοῖς εὐπορωτάτοις ἀεὶ προσνέμοντας τους ἀπορωτάτους. Sed valde dubito an hic sensus e vulgata oriatur; quae potius hoc sonat, *unum divitem* in μέρει A pensandum esse *multis pauperioribus* in μέρει B. quo nil ineptius. 331

Vide an legendum ἐπικληροῦντας (συγ) τοῖς εὐπορωτάτοις.

Ib. 27. Malim ἀποδείξαντας, κατὰ ιε ναῦς, ut mox καθ' ξ τάλαντα, ut alterum ex seq. fluxerit. Sed videtur leg. κατὰ τὰς ιε, ut c. Aphob. I. p. 815, 11. II. 837, 1. vide Leptin. p. 467, 6.

183, 2. Malim ἑκάστην τὴν πεντεκ.

Ib. 5. Vide infra 186, 19. Polybium II. 62. p. 365. (238. Ernest.)

Ib. 9. Malim cum MSS. ἑξηκονταταλαντείας ἑκάστῃ τῶν μεγάλων εἴκοσι —. Aphob. II. p. 838, 25. πεντεκαιδεκαταλάντους conjunctim MSS. — Vel τῶν μεγάλων, vel τῶν εἴκοσι videtur esse scholion.

Ib. 13. Scil. 60 talenta et 12 cives *cuique navi* — συντελὴς etc. De Coron. Deinde legendum suspicor ἐὰν δὲ διακοσίων, τριάκοντα μὲν ᾖ τάλαντα, ἓξ δὲ σώματα. ἐὰν δὲ τριακοσίων, εἴκοσι μὲν ᾖ τ. τέτταρα δὲ σώματα. Ut scilicet cetera sint e margine, quod certe factum est paullo infra p. 184, 6.

184. 6. Deleto manifesto scholio ad ἐπικληρῶσαι τὰς φυλὰς, lege τῶν δὲ ταξιάρχων ἕκαστον ὃν ἂν ᾖ φυλὴ —. Qu. tamen an τὸν — χον. Taxiarchum habebant singulae tribus. Æsch. F. L. p. 50, 42.

Mox lin. 11. malim ἓν ἑκάστῃ μέρος.

Ib. 15. τριήρεις πόσαι [καὶ τριάκοντα — τριήρεις ἔχῃ·] ἐὰν —. Dele.

Ib. 21. Possis παράδοξον μὲν οἶδα μέλλων λέγειν. sed verum puto χρημάτων πόρον, παράδοξον μὲν οἶδα ὄν, ὃ μέλλω λέγειν, sine reliquis. Certe ἤδη delendum. Ol. I. p. 14. 18. Phil. I. p. 48, 14. 15. 20. Hyperides Apsinis (Ruhnken. ad Rutil. Lup. p. 10.) ταχθεὶς δ' ἐπὶ τῇ διοικήσει τῶν χρημάτων, εὗρε πόρους. Eur. Phoen. 998. Suppl. 787. ed. Gaisf.

Ib. ult. Distingue τίς οὖν ἔσθ' οὗτος ὁ νῦν μὲν οὐκ ὤν, ὑπάρξων δὲ τότε; et v. Hermog. p. 416. ed. Crispin.

385 185, 7. Reisk. partim e conj. ἴσοι τὸ πλ. χρησμῳδοὶ, scil. φοβοῖεν. recte.

Ib. 22. Lege πρὸς (τὰς) διακοσίας etc. μυρίων καμήλων Plutarch. de Fort. Alex. p. 342. A.

186, 17. ἀθρόα [καὶ] πολλὰ —. De ἀθρόα Leptin. p. 496, 25. 499, 5.

Ib. 19. Rectissime Schaef. Sed suspectum τίμημα. An ἡμῖν δὲ τὴν χώραν ὑπάρχειν ἀφορμὴν ἀκούσεται?

187, 10. Malim ξένοις κρατῆσαι τῶν Ἑλλ. Deinde κρατήσαντες ἂν R. ex conj. non male. Lege κρατήσοντες. Confer Rhod. p. 197, 20.
Ib. 18. [οὐδ'] ἀγαθὸν —.
188, 8. ὅτι ἕως μὲν ἐκεῖνον. Inepte R. τέως.
Ib. 19. Inepte ἀδίκημ' ἂν infercit R. manifesto v. l. pro ἀδικεῖν ἄν. Callimach. Epigr. XLIV. εἰ τοῦτ' ἔστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ. Lege ἀδικεῖν.
Ib. 22. ζητεῖν. Suspectum.
Ib. 27. Æschin. F. L. p. 38, 9. πολεμεῖν προῃροῦντο οὐ δυνάμενοι.
189, 4. ὁμοίως αἰσχρὸν, etc.] Xenoph. Anab. II. 6. 26. Dem. Leptin. p. 490, 6. seqq.
Ib. 7. Confer colloquium Biantis et Croesi, Herodot. I. 27. Thucyd. VI. 36, init.
Ib. 9. Malim ἥπερ. (R. P.)
Ib. 28. Olynth. 1. fin.

OR. XV. PRO RHODIIS.

EXORDIUM est Prooem. 27. p. 1437, 16.
P. 191, 5. Lege ὀφείλειν τοῦ τοὺς διὰ —. Quum τοῦ τοὺς in τούτους coaluisset, ὁρῶντας supplevit librarius. Admisso autem ὁρῶντας, ut fecit Reisk. necessario legendum esset ἔχοντας. Confer Olynth. II. init. Prooem. 24. p. 1435, 2.
192, 3. παρελθὼν π. ἐγὼ —. De Symmor. p. 181.
Ib. 4. οἶμαι δὲ καὶ μόνος ἂν δ. Malim ἂν μόνος.
193, 18. Non placet πράττοντος μὲν — πράττοντος δὲ — praesertim praecedentibus πράξει et πραγμάτων. 386
Ib. 25. διημαρτηκότος οἷς ἐπεχείρησεν. Nota syntaxin. Lin. 10. ὑπὲρ ὧν ἐλατ.
194, 10. εἶχον] An igitur ope Atheniensis cujusdam (Charetis, puta) urbem tuebantur? Certe patet Libanium et Scholiasten more suo ineptire. οἱ ἔχοντες, cum

optimatibus et Mausolo. plebem jamdudum expulerant: nuper ejectis optimatibus plebem reducere volebant: interim arcem retinebant barbari. Contra hos Atheniensium opem implorabant. (*νυνὶ* p. 196. 2. non probat optimates adhuc rerum potiri.)

Ibid. *οἱ* [*νῦν ὄντες ἐν αὐτῇ*] *Ῥόδιοι*. Qu. an delenda vel legendum *ἐνταυθὶ Ῥ.* nam de exsulibus loqui videtur.

Ib. 13. *ὅπως καταλύσωσι* omnes. Qu.

195, 1—3. Hinc Prooem. 24. p. 1435, 15.

Ib. 4. *πολλῶν — πολλοῖς*. Prooem. 9. p. 1424. 23. *τοῖς πολλοῖς* Aug. 1.

Ib. 5. *τὸν λοιπὸν τοῦ χρόνου* Aug. 1. Vide Wolf. ad Lept. p. 223. In Or. c. Theocr. p. 1326. 16. *τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου* MS. Pro Phorm. p. 947. 4. *τῆς προσόδου τὴν ἡμίσειαν*. Alexis Athen. II. p. 47. C. D. Thucyd. I. 30. p. 24. 35. ubi Schol. *ἀεὶ Θουκυδ. τὸν πλεῖστον ἀρσενικῶς*. sed VIII. 17. *τὸ πλεῖστον τοῦ πλοῦ*.

Ib. 10. *δίκαιοι ἂν εἶναι* R. e conj. ut F. L. p. 342, 26. Leptin. p. 458, 14.

Ib. 16. *ἰδίων*. Vide Wolf. De Pace p. 60. 25. Symmor. p. 179, 17.

Ib. 21. Nota infinitivos coacervatos.

Ib. ult. [*τοῖς*] *μετ' ἰσηγορίας ζῆν ᾑρημένοις*.

196. 16. Vestigia imitatoris in Prooem. 22. p. 1433, 16.

Ib. 18. Lege *οἵαπερ ἂν τοὺς ἄλλους ἀξιώσαιτε*. Illud cum MSS. hoc cum Lambino.

Ib. 19. *ὃ μὴ γένοιτο,* [*τοιοῦτό τι*] *συμβαίη*. Vide De Cor. p. 331. 15. *ἃ μήποτ' ὤφελε, συνέβη*. Sed vulgatam quadam tenus tuetur imitator Prooem. 22. p. 1433, 17.

387 Ib. 20. Lege ex MSS. *καὶ γὰρ οὐδ' εἰ δίκαια — πεπονθέναι, ἐπιτήδ.* Similis fere corruptela in Aristoph. Ran. 1076. [1042.] indicata a R. P. Hec. [782.] p. 48. col. 2. ed. ult. [p. 114. col. 2.]

Ib. 23. *φαίνεσθαι βουλομένους* recte MS.

Ib. 26. Non obstante Schaefero, malim *συνεβουλήθησαν*. De Argivis Wolf. ad Leptin. (Isocr. de illorum misero statu.)

Ib. 29. Epist. 3. p. 1477, 12. *τοῖς ἀτυχήσασιν ἀεὶ* — sed iste simul respexisse videtur Æsch. Ctes. p. 72, 39.

197, 1. seqq. De historia vide Diodor. XIV. 6.

Ib. 3. *γῆς καὶ θαλάττης ἄρχοντας*. MSS. *κρατοῦντας*. vide Phil. III. p. 123, 9. F. Leg. p. 425, 21. Mox lin. 10. *τὴν Λακ. ἀρχήν*. Leptin. p. 478. 6.

Ib. 5. *ὥς φασιν*. Notabile exemplum. Contrario sensu Megalop. p. 203, 26.

Ib. 20. Reisk. edidit *ἀλλ' ἅμα εὐ. αὐ. τήν τε πόλιν διὰ Λακ.* illud ex MS. hoc ex Felic. Symm. p. 187, 10. et de *ἅμα* ad *π. Συντ.* p. 167, 21.

198, 7. Malim *αὐτοὺς — ποιοῦντας* ex marg.

Ib. 9. Dist. *δίκαιον, ὄντα πολίτην, τ.* scil. *ὑμέτερον*. sed addi hoc malim, ut F. L. p. 374, 26. (sed ibi vide v. ll.) Vel *ὑμῶν*, ut Megalop. init.

Ib. 14. Lego *μηδὲ Σηλυμβρίαν πάλιν* (edd. MSS. *πόλιν*. Vide F. L. p. 383, 24. 431, 12.) *ὑμετέραν* (*ὑμετ.*) *ποτὲ σύμμαχον οὖσαν, ὡς αὐτοὺς* (ut ed. Par. Felic. *like themselves*, the Byzantines. Æsch. F. Leg. p. 44, 4.), *συντελῆ* (*ὑποτελῆ* Weimar.) *ποιεῖν καὶ Βυζαντίων* (*-τίους* Felic. etc. *-τιον* MS.) *ὁρίζειν — αὐτονόμους* [*τὰς πόλεις*] (om. etiam Felic.) *εἶναι γέγραπται· οὐδὲ Μαύσωλον ζῶντα* (sic Felic. De *ζῶν*, Eubulid. p. 1306, 1. Leptin. p. 481, 12. Phorm. p. 960, 7. *ζῶν αὐτὸν* R. e MS. recte).

καὶ Βυζαντίων ὁρίζειν. Explica *and make their territory* (part of) *Byzantium*. Xenophon, *Argos is Corinth*. Æschines, *Boeotia, Thebes*.

Ib. 21. *ἄλλας πόλεις ἑτέρας*] Sic *ἄλλος δεύτερος* Eur. Troad. 614. *δεύτερον ἕτερον* Demosth. Aristocr. p. 643. 20. Spud. 1031, 23. recte R. *ἄττα* (sic, non *ἅττα* Adverss.) R. P. qui in adversariis manuscr. citat Platon. Cratyl. p. 92. 5. b. Fischer. (I. 438. D. 5. HSt.) 388

199, 10. *συνθῆκαι διτταὶ*] Vide Diodor. Sic. XII. p. $87\frac{3}{4}$. Rhod.
Ib. 12. R. e conj. *καὶ μετὰ ταῦθ᾽ (ἃς) ὕστερον.* debebat, *καὶ ἃς μετὰ τ. ὕ.*
Ib. 19. *ἐγνωκέναι — [καὶ ποιεῖν] ὑπάρχει.* Vide Hieron. Wolf. Conf. p. 191, 1. 200, 26.
Ib. 23. Vide Thucyd. VI. 38. p. 403, 81.
Ib. 27. Malim *καὶ προσέθ᾽ ἕτερος*, ut Megalop. p. 207, 21. vide R. Vide tamen Ol. I. p. 17, 6.
Ib. 28. Plato, sive alius, Alcib. II. Bekker. II. p. 279. HSt. 142. *ὑπὸ συκοφαντῶν πολιορκ.* Conf. De Cor. 306, 10. F. Leg. 399, 17.
200, 17. Aristides T. II. p. 382. Cant. I. p. 561, 16. Jebb. *τῶν συμμάχων οὗτοι πιστότατοι καὶ ἀναγκαιότατοι, οἵτινες ἂν τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζωσιν* (apud Abresch. Thuc. p. 51.) Ceterum similis fere antithesis Aristocrat. p. 668, 17. Nunc malim *τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν* (qu. an huc pertineat Æsch. Ctes. p. 68, 6.) *καὶ φίλον ἡμῖν μὴ ὀμωμοκότας, νομίζετε δυσνουστάτους. μὴ* ex conjectura addidi, cetera MSS. nisi *μὴ* ponere mavis ante *τὸν αὐτόν*. *δύσνους* citatur ex Thucyd. II. 60. p. 135, 34. adde Platon. Repub. V. 450. D. HSt. Theaet. p. 151. C. Xenoph. Hellen. II. 1. 2. Sophocl. Antig. 212. Deinde ad *ἡρημένους* supple *φίλους*, ut paullo ante p.194, 11. Phil. II. 68, ult. F. Leg. 383, 1. Megalop. 209, 18. Vid. Androt. 607, 9.
Ib. 23. *εὑρεῖν — εὑρεῖν.* Pro altero *εὑρεῖν* an *εἰπεῖν*?

389 OR. XVI. PRO MEGALOPOLITANIS.

EXORD. est Prooem. 8. p. 1423, 23.
P. 202, 9. Malim *τῶν ἐνθένδε συμβουλ.*
203, 7. Paullo melius videtur *ἀναιρήσουσι.* Vide p. 204, 10. 208, 25. 210, 5.

Ibid. πάλιν ἰσχυροὺς [γενήσεσθαι, vel γενέσθαι.] Delendum videtur ut ex superiori repetitum.

Ib. 17. Notabilis sive lectio sive error apud Schol. οὕτως ἔχειν δώσομεν δεινὸν γὰρ ἦν πρ.

Ib. 25. δ᾽ ὑμῖν οἱ μὲν ὑπάρχ. Omittit οἱ μὲν Aug. 1. ὑμῖν Paris. ε. hoc, ut opinor, verum.

204, 15. Malim ὑπὲρ ἧς καὶ {ἐκινδυνεύσατε / παρετάξασθε. / ἐκινδ.} *quam ob ipsam.* Nempe erat ὑπὲρ ἧς καὶ παρετ. Xenoph. Memorab. I. 2. 16. lege ὧνπερ ἕνεκα (καὶ) Σωκράτους ὠρεχθήτην. ut ibid. §. 47. ὧνπερ ἕνεκεν καὶ Σ. προσῆλθον. Vide Aristoph. Nub. 1499. [1482.] Equit. 180. ed. Br. Æschyl. Eumen. 71. Vide ad Pantaen. p. 974, 18. ad Steph. I. 1104, ult.

Ib. 26. [νῦν] ἐὰν ποι. Ex superiore lin. 24. νῦν κτησόμ. Frustra Schaef.

205, 20. εἰ [σ. π. Ἀ. καὶ] ταῦτα π.

Ib. 25. καὶ πρότερον Θηβαίους. Quum eos in Cadmea recuperanda adjuverunt. Vid. F. L. p. 364, 23. seqq.

206, 4. Recte corrigitur δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων, ut de Coron. p. 316, 10. Herodot. I. 4. Leptin.

Ib. 15. Qu. (καὶ) μὴ τὴν ὁμοίαν. Appendix Francof. ἀποδιδόασιν, quomodo legendum esset, (εἰ) περὶ ὧν ἔφασαν.

Ib. 17. τινας Λακ. [Ἀρκάδων]. Imo de Messeniis agitur. Vulg. e superiore lin. 7.

Ib. 28. An περὶ πολλοῦ? (μικροῦ Halon. p. 87, 5.) Intelligit περὶ τῆς Ἀττικῆς.

207, 13. Lege ἐγὼ δ᾽ οἶδ᾽ — ταῦτα φήσειν, ex MSS. vel ὑμῶν ἂν —.

208, 9. Legendum puto, vel cum MSS. πολύ γε ῥᾷον, vel πάνυ γε PAIΔION. Sed illud animosius. 390

Ib. 11. μέχρι τού γε (sic) Felic. vide Olynth. I. p. 11, 4.

Ib. 12. ἀδικοῦσιν] ἀδίκοις praefert Schaeferus, forsan recte. Sed vide an hoc dicat: ἐὰν δέ τις, τὰ δίκαια ἀξιῶν, αὐτὸς ὁτιοῦν ἀδικῇ, φανερῶς ἐναντιοῦται ὁ ἀξιούμενος, κἂν πολὺ μεῖζον ἀδικήσῃ.

Ib. 18. Lege τῷ Θηβαίους (τῷ τοὺς Felic.) — καὶ συμπράττομεν αὐτοὶ (Felic.) ταῦτα γὰρ καὶ (om. καὶ Felic.) καλὰ — NB. ταῦτα γὰρ — ἐξανεστώσας sunt διὰ μέσου.

Ib. 23. Lege Θεσπιῶν καὶ Πλαταιῶν, ut supra p. 203. 4. correxit Reisk. e MSS.

209. 2. Thucyd. vi. 76. οὐ γὰρ δὴ εὔλογον τὰς μὲν ἐκεῖ πόλεις ἀναστάτους ποιεῖν, τὰς δ' ἐνθάδε κατοικίζειν.

Ib. 6. Primo quid μέν? Natum ex φασὶν ἑαυτοῖς [pro φασὶ μὲν αὐτοῖς.] Olim correxi φασὶν οὐ στήλας ἀλλὰ — deleto scholio. εἶναι agnoscit Scholiastes. p. 124. §. 44. Paris. [sc. φησὶ γὰρ μὴ ὑπάρχειν στήλας.] Corruptelam vidit Schaef. sed male emendat.

Ib. 19. ἀδόλως. Ex formula, ut videtur. Herodot. i. 69. Aristoph. Lysistr. 169. Xenoph. Hellen. iii. 4. 5-6.

Ib. 21. κατοικισθῶσι (μόνον) inepte R. quamvis ita MSS. τὴν σπουδήν, THE *real object*. Cherson. p. 90, 10.

Ib. 26. Qu. τούτους τοὺς αὐτοὺς —. Vide me ad Æsch. Ctes. p. 85, 38.

210. 9. Lege τὸ δὲ συμβησόμενον, τὸν τοῦ κ. λ. Omisi καὶ post συμβησ. pro quo inepte R. κατά.

Ib. 19. Lege προεῖσθαι τοὺς Ἀ.

Ib. 22. Lege ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄ. Deinde legendum ἀλλὰ νομίζων συμφέρειν, et forsan εἴρηκα (ἃ εἴρηκα), ut supra p. 208, 2. [μισοῦσιν, οὓς δὴ μισοῦσιν.] Herodot. ii. 49. ποιεῦσι τὰ ποιεῦσι. Aristoph. Ach. 559. [534.] Plato Apolog. p. 88. ed. Fisch. ποιοῖεν ἃ ποιοῖεν. quod servandum videtur. Idem Plato Gorg. p. 506. A. 3. HSt. 245, 3. Routh. οὐδὲ — εἰδὼς λέγω ἃ λέγω. Protag. p. 323. C. 7. Rep. i. 342. fin. 352. C. 7. Euthyphr. 10. C. Possis etiam, servato ἃ νομίζω, legere (οὐδὲν) οὔτε φιλῶν — sed praestat alterum. Vide Prooem. p. 1421. 13. 1422. 26.

391

Ib. 25. ἄλλον ἁπλῶς MSS.

Or. XVII. DE FOEDERE ALEXANDREO.

Melius sine *ΣΥΝΘΗΚΩΝ*. Vide Cherson. p. 102, 24.

P. 212, 12. *ὡς περὶ μεγάλων*, *pro rei magnitudine.* Male, opinor, Schaefer.

Ib. 16. Non satisfacit Schaef. Mihi non liquet, utrum *ἀναγκάζοι* sit vitiosa lectio pro *ἀγανακτήσαιτε*, an *ἐβιάζετο* e p. 213, 3. fluxerit. Vide an *ἀγανακτήσαιτε; εἴ τις ἀναγκάζοι, οἶμαι, εἰ ἦσαν — Πεισιστρατίδαι, κατάγειν αὐτοὺς δευρί. Ἁρπάσαντας ἂν ὑμᾶς οἶμαι τὰ ὅπλα —.*

ὑμᾶς, v. 14. et *εἴποιτ᾽ ἂν οἶμαι πάντες* omittit MS. 2934.[1]) et omittebat Scholiastae codex. Vide an legendum, levi transpositione;

*ἀγανακτήσαιτε; εἰ ἦσαν κ. τ. ν. χρ. οἱ Πεισιστρατίδαι, καί τις ἐβιάζ. κ. α. δευρὶ, †καὶ *εἴ τις ἀναγκάζοι, *οἶμαι, ἁρπάσαντας —.*

†*καὶ* addidi et *τις*, *οἶμαι* transposui; cetera MS. cum Paris. *ā* consentiens.

215, 15. etc. Intricatum locum hodie non muto, modo *αὑτοὺς* v. 17. aspere scribas. Usitata constructio esset *αὐτοὶ*. sed non deesse puto exempla accusativi.[2]) *Nisi forte aut illos latet, se quum pacem servandam suadent, de rerum statu loqui, in quo nulla fiat injuria; aut neminem putant pro injuria habiturum, quod tyrannides* etc.

220, 5. *διεβεβαιωσάμην, ὡς ἂν τ.*

---

[1]) Quem alibi vocat S. J. S.

[2]) Vide Xenoph. Hellen. II. 1. 26. *αὐτοὺς γὰρ νῦν στρατηγεῖν, οὐκ ἐκεῖνον*, quocum loco conf. e contrario Thucyd. IV. 28. *οὐκ ἔφη αὐτὸς ἀλλ᾽ ἐκεῖνον στρατηγεῖν.* J. S.

392

Or. XVIII. DE CORONA.

Quae ut fragmenta hujus orationis citat Taylorus ap. Reisk. ix. 179. sunt ex Androt. p. 612, init. Fals. Leg. 418, init. *Περὶ Συντάξ.* 167, fin. De Coron. 296. (ut Taylorus, seu potius de Cherson. 102, 16. etc. sed locus est c. Androt. 610, 3. etc. vel Timocr. 752, 12. notante Oudendorp.) c. Timoth. 1193, 12. Androt. 610, 16. vel Neaer. 1385, init.

Argum. P. 224, 15. Lege *στρατηγικῶς Κακοὺς ἐς μέσσον ἐλάσσας*, ex Hom. Il. *Δ*. 299. ubi Quinctil. v. 12. 14. citat Clark. adde Xenoph. Memorab. iii. 1. 8. Cyropaed. vii. 5. 5.

Init. *τοῖς θεοῖς* recte MSS. ut p. 274. 25. Ita legebat compilator Epist. i. p. 1462, fin.

Ibid. Joh. Chrysostomus Homilia, *Quum Presbyter fuit ordin.* T. i. p. 437. C. ed. Montfauc. *διὸ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν, ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, ὅσην ἡμῖν ἀγωνίαν ἐνεβάλετε τῇ συνδρομῇ τῇ κατα τὴν ἀκρόασιν, τοσοῦτον ἐμπνεῦσαι θάρσος ἡμῖν διὰ τῆς σπουδῆς τῆς κατὰ τὰς εὐχάς.*

225. ult. *ὅσην εὔνοιαν.* Ipsum, ni fallor, decreti verbum; quod de *διατελῶ* recte notat argumenti 2di auctor sub fin. vide p. 243, 18. (253, 20.) 263, 10. 286, 3. 294. 17. 317, 28. 318, 12. 319, 16. 321, 6—323, 13. 326, 7. 329, 8. 330, 15. 331, 10. etc. (p. 310, 19. forsan opponi potest: expende.) Hinc Epist. 2. p. 1472, 16. Ita p. 325. 4. *ἀρετῆς* ex psephismate. Æsch. p. 89, 2. et 14. *κηρύττεταί τις ἐν τῷ θεάτρῳ ὅτι στεφανοῦται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας καὶ εὐνοίας — ἡ εὔνοια καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα —.*

226. 4. *μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον* etc. vide Schol. ad p. 244, 9. qu. apud Æschinem.

Ib. 5. *πῶς ἀκούειν.* Respicit Æschinem p. 82, 43. etc.

Ib. 8. *ἀκροᾶσθαι* pejor lectio: nimis anapaestica.

Ib. 10. *ἀμφοτέροις* e 227, 24.

Ib. 19. *δὲ* recte, ut potius existimo, om. S. Vide p. 293, 19.

Ib. 20. ἐκ περιουσίας. Steph. I. 1122, 3. = ἐξ εὐπορίας mox lin. 10. Plato Theaetet. p. 154. D. 9. Thucyd. VII. 13. init. (Ibid. VIII. 46. fin. ἐκ τοῦ περιόντος. sed τοῦ del. MSS.) V. 103. ἀπὸ περιουσίας. VI. 8. ἤν τι περιγίγνηται αὐτοῖς τοῦ πολέμου. Ib. 55. πολλῷ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε, quod alibi per περισσεύειν exprimit, II. 65, fin. Schol. Aristoph. Pac. 665. 393

Ibid. ἃ φύσει edidit R. e conj. sua, et ponit comma post ἄχθεσθαι.

227, 12. ὁμοίως] Vide Chrysostom. citatum ad hujus orat. init.

Ib. 13. Junge ἀπολογουμ. δικαίως, ut 244, 8. et 25.

Ib. 14. Malim ὁ θεὶς, ut Aristoph. Nub. 1423. [1403.] Dem. c. Aristocr. p. 628, 14. 632, 5. 649, 10. Androt. 602, 18. Timocr. 716, 25. τιθεὶς Androt. p. 596, 21. 601, 6. Aristocr. 629, 5. 9. 28. Theocrin. 1325, 2. Plato Cratylo p. 407. B. ὁ τὰ ὀνόματα ποιῶν.

228—230. Nexus:

Opus est ut prius amoveam, etc. 228, 6.

Primum igitur de privatis, 228, 14.

Deinde de publicis, 229, 6. scil. τοῖς ἔξω τῆς γραφῆς.

Ib. 20. ἐκ βελτιόνων] Plato Gorg. p. 512. D. 1. HSt. = 262, 1. Routh.

Ib. 21. ἐπαχθὲς] Plato Phaedon. p. 50, 3. Wytt.

229, 6. Egregiam operam hic praestitit Taylorus, quo duce ita fere constituo:

ἡ ἀρχ.	ἡ δημώδης.
1. τὰ μὲν οὖν κατ. — τὰ τοιαῦτα. (dele μὲν ante ἑτέρειαν*.)	1. τῶν μὲν τοίνυν κατηγοριῶν —.
2. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι ἔδει — τυχεῖν.	2. τὸ δ' ἐν ἐπηρείας — Ἀθηναῖοι.
3. ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικῶν ἐφαινόμην — ἐγράψατο.	3. 4. καὶ μὴν εἴ τι — ἀφελέσθαι — φαίνεται.
4. καίτοι πρὸς ἅπ. — ἀδικίας τοῦτό γε.	

* nisi potius excidit clausula respondens istis, οὔτε μα τοὺς θεοὺς etc. Potuit esse hujusmodi: πολίτου δ' 394 ἀγαθοῦ ἢ ἀνδρὸς δικαίου ἀναξία ἐστίν. Certe excidit clausula in loco p. 246. gemella isti, v. 16. ἀλλὰ καὶ τούτων πολλοὶ — sed vide hic ad l. Ceterum pro ἐπήρειαν qu. an leg. πικρίαν. Ceterum haec repetit. p. 269, 1. 319, 1. qui locus diligenter expendendus.

229. 9. Male Bekker. αὕτη. Debebat certe distinguere αὕτη· ἐχθροῦ —. προαίρεσις αὐτὴ p. 168, 19. 292. 20. Vide an omiserit Scholiastae liber ista, ἐχθροῦ — τοιαῦτα.

Ib. 20. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα· i. e. παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα p. 230. 4. 320, 26. ut Leptin. p. 499. 16. ubi recte Taylorum ad hunc de Cor. locum reprehendit F. Wolfius. Midian. p. 583, 12. 523, 7. Vide c. Zenoth. p. 884, 3. Pantaen. 966, 19. — Vel πλησίον ὄντων τῶν ἀδικ. ut Phorm. 960. 23. quem locum vide. Omnino confer cum toto loco Dionem Cass. XLVI. p. 299. A. B.

Ib. 24. δύναται] Citat Sopater apud Reisk. T. X. p. 460. ubi forsan ad ἐπιεικ. referebat οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ etc. sed sive ad ἐπιεικ. sive ad ἀπραγμ. haec spectant, liquet δύναται eum cepisse pro τέτληκεν — (nostrates, *is capable*).

Ib. 25. Hoc video, ista καὶ μὴν εἴ τι τῶν ἄλλων — ἅπασι χρῆσθαι esse variam lectionem superiorum lin. 16. ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με — τἀδικήματα χρῆσθαι. Deinde lin. 13. malim ἀφαιρεῖσθαι ἔδει, construens οὐκ ἔδει ἀφαιρεῖσθαι cum ἀλλὰ χρῆσθαι l. 16.

230. 16. Qu. ἑτέρῳ δ' ὅτῳ. De ὅτῳ Phil. IV. p. 136, 5. et ult. Simile p. 295, 8. Macho Athenaei VIII. p. 348. fin. οὐκ ἔχων ὅτῳ Διαλέξεθ' ἑτέρῳ (sic lege).

Ib. 21. καθ' ἓν ἕκαστον. At minime hoc facit.

231. 8. ἀκρισία καὶ ταραχὴ Xenoph. Hellenic. fin.

Ib. 13. *ἐν οἷς.* p. 259, 19. 304, 23. 310, 19. 21. 313, 7. 321, 9.
Ib. 21. *λαβεῖν.* Vide 239, 17.
Ib. 22. *ἄγνοιαν.* p. 271, 15. 24. 293, ult. 245, 25. Olynth. II. 20, 7. F. L. 372, ult. 373, 17. 399, 18. Reisk. Ind. *ἄνοια.*
232, 18. Æsch. c. Ctes. p. 61, ult. — 64, 8.
Ib. 19. *ἔτι καὶ κεκωλυκώς. ἔτι* om. MSS. qu. an potius del. *καί.* 395
Ib. 21. Inepte *παράταξιν* Taylor. vide infra p. 292, 11. (*πρᾶξαι* p. 281, 20.) Fere est nostrum *negotiation.*
Ib. 22. [*ἐτραγῴδεις καὶ*] *διεξῄεις.* Om. MS. ex p. 229, 19. repetitum. Ibi genuina puto ob p. 229, 25. de quo loco me vide supra. Deinde mox *ἐδίδαξας* [*ἢ διεξῆλθες*] valde suspicor esse v. l. pro *καὶ διεξῄεις.*
234, 9. *γράφω* [*πλεῖν — ἀπολαμβάνειν*] ex 233, 23. Retinere posses *τοὺς ὅ. τὴν τ. ἀπολ.* sed illud verius.
Ib. 12. *οὗτος διέσυρε*] Æsch. Ctes. p. 65, 22.
Ib. 13. *Μουργίσκην* Æschines p. 65, 23. ubi vide Palmer.
Ib. 21. *διαβάλλει*] Æsch. p. 62, 20. 64, 24.
235, 28. *παρόντων ἡμῶν. nobis Atheniensibus per nostros legatos.* Errat Taylor. apud R. T. IX. p. 182. In seqq. primam personam cum MS. S. retineo. Emendarunt scribae, ut cum psephismate quadrarent. In ultimo loco p. 236, 18. delere malim pronomina, et legere, *ἀπαγγελλόντων, κἀκεῖνος —.*
236. 9. *τούτους* [*τοὺς*].
237, 7. *βούλησθ'* v. l. Vide me ad F. Leg. p. 448. 10.
Ib. 11. [*αὐτὸν*] *ἐχθρὸν* recte MSS. om. ex lin. superiore ortum.
Ib. 17. Interpungo *μετὰ ταῦτ' εὐθὺς, οὐκ εἰς μακράν;* *τοὺς — μετὰ ταῦτ' εὐθὺς* Philemon Stob. p. 395. ed. Grot. Sosipater Athen. IX. p. 378. B. Infra p. 278, 3. *μετὰ ταῦτ' ἐξαίφνης,* F. Leg. p. 349, 16.
239, 6. *ὁμοίως*] Herod. VII. 121, 52. Thucyd. I. 20, 102.

240, 7. Deleverim τῶν. vide ad 257, 16.

Ib. 12. Aristocr. p. 660, 8. πάντ' ἦν Ἀλέξανδρος. Lucian. Abdicat. 2. T. II. p. 177, 1. σωτὴρ καὶ εὐεργέτης καὶ πάντα ἦν ἐγώ. Thucyd. VIII. 95. prop. init. Εὔβοια γὰρ αὐτοῖς — πάντα ἦν.

241, 1. τῶν δὲ ἰδιωτῶν [καὶ πολλῶν] om. MS. Per se optimum τῶν δὲ πολλῶν, ut F. Leg. p. 426, 4.

Ib. 4. [πλὴν] οὐκ. An πλὴν ex lin. 8.?

396 Ib. 6. ὅταν βούλωνται. qu.

Ib. 7. etc. Huc respicit Plutarch. I. 860. fin.

Ib. 10. φίλων καὶ ξένων. Diodor. Sic. XVI. p. 539, 15. HSt. ξένους καὶ φίλους ὀνομάζων. Fals. Leg. p. 424, 10.

Ib. 15. [τῷ προδότῃ] συμβούλῳ, et mox p. 242, 1. valde suspicor delendum προδοτῶν cum MS. S. certissime omittendum, ut Bekkerus facit, p. 315, 26. Subdubito de F. L. 374, 26. Vide v. ll. p. 424, 1.

Ib. 18. [πόθεν;] πολλοῦ γε Taylorus. Mox p. 242, 26. 274, 22. Sed v. Ruhnken. ad Longin.

242, 1. οἰκουμένη. Dinarch. Dem. p. 91, 38. Lycurg. 149, 30. (Dem. c. Neaer. 1382, 14. γῆς περίοδον.) Athenaeus III. 116. F.

Ib. 2. De Perilao Megarensi F. Leg. p. 435, ult.

Ib. 19. ὁ τὴν Ἀλεξ. ξενίαν. Æsch. p. 63, 11.

243, 25. ψευδεῖς γραφάς. Γραφὴ pro *a document*, ut videtur, p. 723, 5. sed qu. an legendum γνώμας. Vide Æschin. p. 54, 10. Qu. de loco Æsch. p. 60, 39.

244, 3. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ tres primae edd. ἐν om. 2 MSS. Me vide ad Æsch. Ctes. p. 58, 28.

245, 13. πλεονέκτημα. Naus. et X. p. 990, 18. Polycl. 1218, 23. πλεονεκτεῖν, Dionysod. 1297, 1.

Ib. 21. An τοῖς δὲ διδοὺς καὶ πάντα τρόπον διαφθείρων? Vide p. 309, 10. τῷ διδόναι καὶ διαφθείρειν, sic MSS. et p. 324, 7. 241, 1. Vide ad Cherson. p. 108, 17.

Ib. 24. Malim ἐν τοιαύτῃ δὴ καταστάσει.

246, 1. et 27. Dele *Αἰσχίνη*. Vide p. 248, 2. quod quidem distinguendo fere eludit Bekkerus, quasi sensus sit, *ἤδη γάρ σε τοῦτ᾽ ἐρωτῶ*.

Deinde dispesco, duce Tayloro:

246, 1. *πότερον — γιγνόμενα* lin. 8. l. 18. *καὶ γὰρ — ἐμοὶ πεισθέντες*	246, 8. *ἀλλὰ νῦν — ἀπηλλάχασιν.*
246, 27. *ἀλλ᾽ ἐκεῖσε — δόξης ζῆν*, 247, 16. 248, 2. *ἀλλὰ τί ἐχρῆν —*	247, 16. *καὶ μὴν — ὁμολογῶ*, 248, 2.

Ib. 24. *τὸ ἀξίωμα*, [*τὴν ἡγεμονίαν*] —.

Ib. 26. *ἐνδοξότατα*. Hoc scilicet probatione egebat. 397 Vide p. 313, 4. Sensus debet esse *optima*, vel *necessaria*.

247, 5. Pro Rhodiis p. 196, ult. *δόξαν ἔχοντας τοῦ σώζειν τοὺς ἀτυχήσαντας ἀεί*. (Me ad Plut. 1027.) Æsch. c. Ctes. p. 72, 38. Sophocl. Œd. Col. 258—262. et Callimach. apud Schol. Pro Megalop. p. 205, 25. (Aristocr. p. 671, 25-6.) Eurip. Heracl. 177. 330. Isocrat. Panegyr. p. 51. C. ad Philipp. p. 410. D. (Sed vide vera fatentem Alcibiaden Thucydidis VI. 18. prop. init. *τήν τε ἀρχὴν οὕτως ἐκτησάμεθα* etc. quae fere exprimas verbis Ciceronis apud Nonium, De Republ. p. 253. „Noster vero populus sociis defendendis terrarum jam omnium potitus est.") Andocid. p. 27, 5. Isocr. Plataic. 1. 45. Plato Menex. p. 397, 1. T. v. Bekker. = 244. fin. HSt. Thucyd. II. 40. prop. fin.

248, init. An huc respicit Demetr. Phaler. §. 201?

Ib. 12. De Cherson. p. 98, fin. Citat Demetr. Phal. §. 293-5.

Ib. 23. *Μυσῶν λείαν*] Plato Gorg. p. 521. B. HSt.

Ib. 25. *ὄντων*] Frustra Markl. *ἰδόντων*, Tayl. *ὁρώντων*. Si tanti est, vide Ciceron. Sext. 26. p. 81, 5. Graev. F. L. p. 361, 15. *οὔσης τῆς Ἀθ. πόλεως*. Plato Rep. II. 369. D. 2. *τοῦ εἶναί τε καὶ ζῆν ἕνεκα*. Libanius T. IV. p. 40, 7. *ζῶντος καὶ ὄντος Πριάμου*. ubi male *καὶ ὁρῶντος* Jacobsius ad Athen. p. 21.

Ib. 26. *περὶ τούτων εἰπὼν* legendum cum 2934 et aliis, vel potius (ubi constiterit de fide ed. Paris. aientis quatuor voces abesse a codice vel codicibus,) ista prorsus delenda. Tum *ἔσται δ' ἀδικήματα πάντα καὶ ἁμαρτήματ' ἐμά. εἰ δ' ἔδει, τίνα τοῦτον ἄλλον ἢ τὸν Ἀθηναίων δῆμον προσῆκε γίνεσθαι;* partim cum Aristide, partim cum margine MSti 2934. — Cum textu ed. Paris. consentiunt Ald. 1. 2. Felic. dantes *περὶ τούτων εἰπὼν* pro v. l.

251. 19. *πρόσοδον.* Vide Coray. ad Isocr.

252. ult. *λέγων ὡς σιωπῶ μὲν* etc. Æsch. Ctes. p. 85, 8.

353 253. 12. [*ἡγεμόνος*] *ἄρχοντος.* Transponit unus MS. sed dele. — Nunc valde suspicor legendum *ἐπὶ Ἡγήμονος ἄρχοντος* (pseudonymo sc.), ut *Χαιρώνδου* sit ex emendatione doctioris scribae.

254. 5. *ἃ νῦν οὗτος ἔφη*] 86, 14. 40. 88. 34. 89, 9.

Ib. 11. *τοὺς χρόνους.* An *π. ὡ. τρόπους*? Ut Arist. Plut.[1]) vel *πάντως*, deletis *τοὺς χρ.* Sed et infra p. 328, 22. qu. an *καιροῖς*?

255. 7. *ἀφειδῶς* delendum puto. ut schol. ad *ἁπλῶς*, de quo vide p. 288, 12. Deinde recte margo *διδούς*.

Ib. 21. *ῥήτορα* Lucian. T. I. p. 709.

256. 2. Malim *ἅμα ἐκ τῶν μεγίστων.* Vide ad v. 26.

Ib. 6. Xenoph. Hellen. V. 2. 19. *ἐπιγαμίαις καὶ ἐγκτήσεσι παραλλήλαις.* (An *παρ' ἀλλήλοις*?)

Ib. 10. *πασᾶν τᾶν λειτουργιᾶν* Aug. 2. et sic legebat Porsonus, teste J. Creed. *ἁπασῶν τῶν λειτουργιῶν* Lysias C. Diogit. p. 908.

Ib. 15. *θεωρίας — τᾷ Ἑλλάδι — τὼς στεφάνως οἷς ἐστεφάνωται*, Valckenaerius Diatrib. p. 278. et *θεωρίας* Porsonus, teste eodem J. Creed.

Ib. 18. *τάν τε Ἀθ.* pro *πάντες* egregie Porsonus ad Prom. 362. ed. Blomfield.

---

[1]) Scil. 306. *μιμήσομαι πάντας τρόπους.* J. S.

Ib. 26. *πάντων μεγίστων ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε*, Stockius ed. Dubl. 1769. Debebat *π. τῶν μεγίστων*, ut p. 275, 16. Sed malim *ὅτι τῶν μεγίστων*, sine *πάντων*, de quo me vide ad F. Leg. p. 343, 22. *παραίτιος* autem. sive Stockii sit sive Reiskii, probat R. P. in adversariis; et mox *ἐψηφίσαντο ἐν τῷ κ.* — *ἐν τῷ* ab *αντο* absorpta.

257, 10. *μὲν γὰρ* male MS. A. Sed recte *μέν γε* infra 291, 18. 295, 3. Vide Herodot. VI. 46. (ubi turpiter errat Larcherus, in editione saltem prima, qua utor; imo et in secunda) VIII. 65. med. et I. 145. lege *Πελλήνη μέν γε πρώτη*. Aristoph. Nub. 484. [476.] Demosth. F. L. 420, 22. ubi recte servat MS. A. Infra 288, 24. Thucyd. I. 40. 70. III. 39. VI. 86. Photius in v.

Ib. 16. *προϊέμενοι* [*τοὺς*] *ἀδικ.* Vide supra ad 240, 7. 399 et 236, 9.

Ib. 22. *κατὰ τῶν Εὐβοέων.* Æsch. p. 65, 33. seqq. Infra p. 306. med.

Ib. 23. *Βυζαντίων.* Infra p. 306.

258, 9. *Κλεωνάς.* Qu. de historia. Suspectum. An *Κέω*? Deinde *τὰς ἄλλας νήσους* recte se habet. Vide me ad Herodot. I. 193. Jacobs. ad Athen. p. 22. Andocid. p. 17, 17. *ἀδελφὸν, ἔτι δὲ ἄ. ξένους.* ubi confer. Ran. 1195. [1162.] Lysias p. 176, 8. *τὸ ἄλλο πλῆθος.* Antiph. p. 135, 4. *τῶν μὲν ἄ. λόγων.* Aristoph. Pac. 759. Thucyd. VII. 5. p. 449, 98. quem hinc expedi. v. 18. p. 330, 71. Elmsleium Œd. T. 7. ad Med. p. 132.

Ib. 18. Citat Hermog. apud Reisk. voce *ὀρθῶς.*

Ib. 20. Homer. Iliad. M. 322. ad quem locum Clarkius sua sublegisse videtur Berglero in Alciphron. I. 25. p. 100. Respexit, ut videtur, Clemens apud Reisk. Ind. *θάνατος.* qui comparat Il. Z. 408-9. Simonides et Euripides Stob. CXVII. p. 599. (487.)

Ib. 22. Menander Stob. VII. p. 86, 26. (206, 46. Cleric.) Cum hoc loco comparant Ciceron. pro Sext. c. 68. p. 206. Graev. melius quam cum Leptin. p. 506, 15.

Ib. 25. etc. Respicit Minucianus Aldi p. 731, 29. apud Reisk. v. μνησικακεῖν. Vide mox p. 259, 7. et 27.

260, 19. γραφεὶς τὸν ἀγῶνα τοῦτον [παρανόμων] *forsan* delendum. Sed utut hoc sit, verte, *a trial like the present.*

Ib. 21. καίτοι πόσ' ἂν, vel διδόναι ἂν, Marklandus. Male. διδόναι est *offerre*, ut ἐδίδοσαν, p. 261, 6. Me vide ad F. Leg. 410, 8.

261, 16. Lege τῶν τριηραρχιῶν. Qu. an cum MSS. — άρχων.

262, 1. ἀπὸ τῆς οὐσίας. *in proportion to.* Mid. p. 565, 15.

266, 12. Hermogenes p. 364. apud Reisk. Ind. γράφειν, et συκοφαντεῖν.

Ib. 23. θεωρικοῖς] Mirum ni leg. χορηγοῖς. — Recte Scrimgeri schedae, τοῖς ἐκ π. τ. φυλῶν θεωροῖς. 400 Alterum ex linea superiore natum, plane ut Βοσπορίχῳ supra p. 256, 11. ubi Βοσπόρῳ ed. Felic. — θεωροῖς hinc, ut videtur, Auctor Vit. Dem. Plutarch. T. II. p. 846. A.

267, 8. Adumbravit Auctor Aristog. I. p. 794, 22.

268, 4. οὐκ ἀδικήματος οὐδενὸς — addit Paris. ā cum aliis quibusdam λαβεῖν τιμωρίαν, male, ex p. 319, 12.

Ib. 5. Athen. IX. p. 387. E. ἐξαπατήσεως γράψομαι.

Ib. 9. λέγεις ἃ δεῖ etc. Æsch. p. 77, 39.

Ib. 16. etc. *accusare*)(*conviciari* Livius XLII. 41. p. 802, 11.

Ib. 26. ἔλαττον ἔχον. Lept. p. 479, 15. 485, 16. Mid. 575, 14. (Eur. Suppl. 743. ed. Gaisf. nil ad rem.) c. Spud. 1035, 28. 1036, 7. c. Steph. I. 1124, ult. Plato Rep. I. 343. D. 3. 7. Dio Cass. XLVI. p. 303. D.

269, 9. Androt. 608, 19. *quasi non esset Euctemonis inimicus, sed vester.*

Ib. 10. ἐπειδὴ τοίνυν. Vide Rhod. p. 199, 19.
Ib. 16. λόγους τίνας —. Interrogative Bekkerus, forsan recte, ob proximum τίς. Ita F. L. p. 361, 6. τί πιστεύσαντες τί ἔπαθον —. Vide Blomfield. ad Æschyl. Sophocles Electr. 751. οἷ' ἔργα δράσας, οἷα λαγχάνει κακά. Vid. Æsch. p. 77, 25.
Ib. 17. αὐτὸς εἰρηκὼς etc. Æsch. Ctes. ad fin.
Ib. 26. Lege τίς μετουσία; ἢ τῶν τοιούτων τίς δ. cum Hieron. Wolfii editione. Cum Morelio consentiunt Aldinae, et, ut videtur, MSS. Solus Felicianus omittit ἢ καλῶν. Nempe hoc erat schol. ad τοιούτων. ἢ μὴ erat aliud schol. indicans τὴν διάγνωσιν esse inter τὰ καλὰ et τὰ μὴ καλά. Forsan malit quis omnia una opera delere, et legere τίς μετουσία, τίς δ. Ceterum τῶν ante τοιούτων omittunt omnes praeter Wolf. et Tayl. Vide p. 317, 15. 20. 318, 2.
270, 4. λυπεῖν Plutarch. apud Reisk. Ind. voce λυπεῖν. forsan ex p. 313, 7.

CI

Ib. 10. σικλείῳ marginis est κλειω.
Ib. 17. Dio Cass. XLVI. p. 298. A. 401
Ib. 22. Xenoph. Cyrop. VII. 2. 24. ἅμα τε βασιλέα καὶ ἐλεύθερον γενέσθαι.
Ib. 23. συλλαβάς] Casaub. ad Athen. XIV. 614. F.
Ibid. ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρόμητον] Hemsterh. ad Lucian. Timon. XXII. p. 134.
Ib. 25. Ἔμπουσαν] Alciphron III. 62. p. 430, 17.
272, 12. Vide an legerit Scholiastes, τούτου μέλλοντος ἀπήλασεν ἡ βουλὴ καὶ λέγειν προσέταξεν ἑτέρῳ.
Ib. 14. ἓν μὲν τοίνυν τοῦτο [τοιοῦτο] πολίτευμα. Om. τοιοῦτο 2 MSS. Vide F. Leg. p. 442, 17. Aristoph. Eq. [131.] εἷς οὑτοσὶ πώλης.
Ib. 18. Citat Demetr. Phaler. §. 80. 286.
Ib. 19. Hinc Epist. 2. p. 1469, 19.
Ib. 20. πολλῷ] Thucyd. IV. 22. πολὺς ἐνέκειτο.
Ib. 24. Reisk. Ind. ἀνιστάναι, ubi leg. *Hermog.* pro *Harpoc.*

273, 20. etc. Vide Phil. III. 124, 26. etc.
Ib. 27. πολεμεῖν φανερῶς — φανερῶς ἤδη —. An priore loco φανερῶς del.? Certe ista οὐκέτ' — πόλεμος, plane supervacanea. De φανερῶς ad Cherson. 103, 19.
275, 10. F. Leg. p. 350, init. Æsch. F. Leg.
Ib. 11. Reisk. v. ταλαίπωρος, potius quam ex 240, 9.
276, 10. An legendum τοῖς ὅπλοις? An delendum τῷ πολέμῳ?
Ib. 15. Lege, collatis v. ll. οὐδέν' ἂν ἡγεῖτο προσέχειν. Me vide ad F. Leg. p. 342, 12.
277, 1. προβληθείς. Herodot. I. 98. init.
Ib. 12. [οὐδ'] ἃ νῦν οὗτος.
278, 10. τότε γ' ἐξαίφνης. 2 MSS. τότ' ἐξ. Lege νῦν δὲ τό γ' ἐξ. Vulgata conflata est ex τότε et τόγε, τό^γε^τε. Sic τὸ μὲν γὰρ ἐξαρχῆς, F. Leg. 371, 14. (sic tres primae) Zenoth. p. 885, 8. 16. 19. (semel e MSS.) Leochar. 1083, 4. 1085, 28. 1087, 15. 402 1088, 11. 1099, 27. Olympiodor. 1176, 17. τὰ ἐξαρχῆς, Nicostr. p. 1247, 5. τό γε παραυτίκα, Aristoph. Vesp. 829. [833]. τὸ παραχρῆμα, τὸ αὐτίκα, Priscian. 18. p. 1210, 16.
280, 14. Duae fuisse videntur lectiones:
1. τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι πανδημεὶ,
2. τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ χρωμένοις,
χρησόμεθα ἐπιζ. (χρωμένοις pro κειμένοις Felic.)
Ib. 28. Cicero Phil. II. c. 22. = 55. „Ut igitur in seminibus, etc.“ Vide Reisk. Ind. in σπ.
281, 8. ἔργα, λόγους] Antiphon p. 129, fin.
282 — 3. Suspicor haec duo decreta, et omnia fere in hac oratione citata, spuria esse: certe alterutrum spuriae ἐκδόσει orationis tribuendum. Si genuinum illud p. 288, 26. an inde profecit horum auctor?
282, 14. Et hic puto fuisse duas lectiones:
1. παρ' οὐδὲν ἡγ. τὰς ἡμ. συνθήκας καὶ ὅρκους.
2. παραβαίνων τὰς κοινὰς πίστεις.

Qu. igitur an leg. *καὶ τὴν εἰρήνην*, { *παρ' οὐδὲν — ὅρκους*, *παραβαίνων* — *πίστεις*, *λύειν ἐπιβάλλεται*.

283. 6. *οὐ κέκρικε τῶν μετρίων*] Recte interpretatur R. *Non mittent copias adversus Philippum Athenienses, dum tolerabiles sint, quas ille velit, conditiones.* Qui sensus requirere videtur *ἐπ' οὐδενὶ* —.

Ib. 14. Lege *προκαλέσασθαι*, scil. *εἰς φιλίαν*.

284, 1. An in S. latet *ἐποιεῖτε*, vel *ποιεῖτε*?

Ib. 17. *οὐδ' ἂν εἰ — συμπνευσόντων*. Qu. — *σάντων*?

285, 2. *ἄνω καθῆστο* MSS. ut Eur. Phoen. 1481.

Ib. 11. [*ἣν γὰρ ὁ κήρυξ — δίκαιόν ἐστιν ἡγεῖσθαι*] Mirum ni haec sunt delenda. Similis interpolatio c. Midiam, p. 525, 9. *τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα*, ex superioribus male repetita.

Ib. 12. Vide an respiciat Thucyd. VI. 39.

Ib. 22. *παρηκολουθηκώς*. Aristocr. p. 683, 6. Timocrat. 703, 9. c. Phorm. 909, 18 e marg. 915, 19. F. L. 423, 25. Olympiodor. 1178, 13. Dionysodor. 1284, 8. 403 Athen. I. p. 6. F. 2. III. 102. C. VII. 291. B. 5.[1])

286, 7. Quatuor lectiones *τῆς πολιτείας* ¦ *τῆς πάσης πολ.* *τῆς ἄλλης πολ.* ¦ *τῆς πάσης ἄλλης πολ.* Vide ad F. L. p. 362, 20. supra ad 258, 9. Sed utut haec sint, subaudi *ἐμῆς*. Vide p. 302, 10. 304, 7.

287, 8. *μεταθέσθαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας ὑπὲρ Θ.*] Qu. del. *καὶ φοβεῖσθαι*, et leg. *πάντα*, scil. *τὸν φόβον*?

Ib. 23. *χρήσασθαι — δεῖσθαι — ἐπαγγέλλεσθαι*, Dionys. Hal. p. 44. et 56. ed. Sylburg. idem bis *πράγματι παραινῶ τούτῳ* — hoc procul dubio recte. Lego *πῶς χρήσεσθε* (qu. *χρήσησθε*) *τῷ πράγματι παραινῶ; τούτῳ πάνυ μοι* — *vultis doceam?* optime Wolfius. Subjunctivus est, ut *εἴπω* Phil. III. p. 123, 4. Reiskius *χρήσασθαι* ex Dionys. et MSS. quod etiam bonum est;

---

[1]) Quae omnia optime illustrant Luc. Evang. I. 3. *παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς*. J. S.

sed debebat etiam *δεῖσθαι* et *ἐπαγγέλλεσθαι*. De Cherson. 99, 18. legendum *καὶ παίσασθαι περὶ τ.* contra edd. et MSS. sc. *χρὴ* ex lin. 11. subaudiendum.

288, 6. Citat Demetr. Phal. §. 284.

Ib. 22. Vide Meinek. ad Menandr. p. 279.

Ib. 25. An om. *ἔπραττον*? Vide Phil. I. p. 42, 9.

289, 5. *νομιζόμενα* [*εἶναι*] *δίκαια*. Dele ex ΕΝΑ repetitum. Deest Lindenbrog.

Ib. 18. [*καὶ*] *ἕως μέν*. Dele *καί*. Mox *ἰδίας*, scil. *Ἀθηναίων*, ut recte interpretabatur Reisk. apud Harlesium, quamvis postea sententiam mutavit. Infra p. 290, 1. *τὴν ἰδίαν πατρίδα*. (mox 289, 20. *τὸ εἰς αὑτὸν πλημ.* citabat R.)

Ib. ult. *διότι*. Timocr. Dinarch. Dem. p. 90, 18. 93, 9—11 ter. Psephism. Plutarch. II. 852. D. Dinarch. Aristog. p. 105, 29. Dem. c. Theocrin. p. 1333, ult. Boeot. II. 1008, 7. 1020, 25. Spud. 1035, 6. Everg. 1152, 1. Polycl. 1209, 17. 1214, 12. 1224, 11. Callicl. 1276, 20. 1281, 15. Plato Theaet. 158. A. 9. 205. C. 6. Crito 404 Athenaei IV. 173. C. 4. Thucyd. alibi et II. 61. p. 135, 50. III. 59. p. 205, 60. III. 62. init. 68. init. 81. fin. 113. prop. fin. Athen. IV. p. 175. A. 9. XIII. 610. E. Plutarch. T. II. p. 110. E. (Meinek. Q. M. p. 29. qui errat.) Anaxandrides Stob. p. 277. Gr.

290, 15. Lego *εἰδὼς ὅτι ἑαυτοῖς μὲν διαμφισβητεῖν*. *πρὸς ἀλλήλους* enim est schol. ad *ἑαυτοῖς*. Mox deleo *εἶναι* post *ἀνάξιον* lin. 19.

291, 9. Citat Demetr. Phal. §. 287.

Ib. 14. Jo. Chrysost. Homil. *Quum Presb. ord. fuit*, T. I. 442. C. ed. Montf. *πᾶσαν ἐκείνην τὴν ἀθυμίαν παρελθεῖν ἐποίησεν ὥσπερ νέφος*.

Ib. 16. Hinc Prooem. 35. p. 1444, 22.

Ib. 19. Mox ad 292—3.

292—3. (Totus locus) Ad Cherson. p. 107, 2.

292, 8. Dio Cass. XLVI. p. 308. B. *ἀλλ᾽ εἰ καὶ τότε ἐσιώπησας, νῦν γε εἰπέ*.

Ib. 12. *παρὰ πᾶσιν ἀφεῖται.* Sic omnes, certe tres primae edd. Malim tamen *ἀφίεται.*
Ib. 24. *εἱλόμην.* Exspectarem *προειδόμην*, ut 326, 12. *ἰδεῖν* 308, 26. Si retines *εἱλόμην*, in *ἅπαντα* latebit *τὰ βέλτιστα* aut simile. Qu. an et *ὅσον γ'* —.
293, 5. [*ἢ καὶ συντρ. ὅλως*] Deleta malim. Sed confer F. L. p. 347, 5. *τὰ — λυμηνάμενα — καὶ διαφθείρανθ' ὅλως.*
Ib. 7. [*ὥσπερ*] *οὐδ'* — vide lin. 1. sed videtur excidisse clausula: *φήσειεν ἂν, [οὔτε τῶν ἀνέμων ἐκράτουν·] οὐδ' ἐστρ.* Confer p. 307, 28. et seqq.
Ib. 12. *ἐκεῖνος πάσας ἀφῆκε φωνάς.* *Ad quod consequendum omnia tentavit ille*, i. e. Philippus. Aristoph. Equit. 519. Vide p. 301, 10. 302, 11. Plato Euthyd. p. 292, fin. HSt.
Ib. 16. Collatis VV. DD. lego *ἆρ' οἶσθ' ὅτι νῦν μὲν ἐνῆν στῆναι* (qu. de *συστῆναι*), *τότε δέ· οὐκ ἄξιον δ' εἰπεῖν ὧν γε — καὶ τὸ προβ.* Recte enim statuit Taylorus omnia ad Æschinem dici, ut liquet ex seqq. *ἔστι δὲ ταυτὶ — πρὸς ὑμᾶς*, i. e. *ceterum, Judices, quae huic modo dixi, ob vos ei dixi.* *στῆναι* Xen. Hellen. v. 2. 23.
294, 9. [*ποιήσειε*] *τῇ πόλει.* Recte om. Aug. 1. Vide ad F. Leg. p. 446, 24. Confer tamen Or. in Theocr. 1330, 14. Sic *διῳκηκότα — διοικήσαιεν* Aphob. I. 828, 22. 405
Ib. 14. *Ἑλλήνων ἀτυχ.* Versus Hexameter. De versibus fortuitis vide Boiss. ad Aristaen. p. 233. Taylor. ad p. 275. (Reisk. IX. 261.) Notas ad Eur. Suppl. p. 184. ed. Gaisf. Vide infra ad p. 319, 8. Diog. Laert. II. 28. *οὗτος μέντοι πεινῶν οὕτως, οὐ πώποτ' ἔτλη κολακεῦσαι.* ubi Menagius cum superioribus conjungit, male, ut credo. Dem. Lacrit. p. 930, 15. *τοιαῦτα τούτων ἐστὶ τὰ κακουργήματα.* confer Lysistr. 399. Isocrat. Antidos. §. 7. *τὸν βίον Ὃν ζῶ, καὶ τὴν παιδείαν περὶ ἣν διατρίβω.* Philipp. 171. *Καὶ γὰρ ἐκείνων μᾶλλον ἄγανται Τὴν νίκην τὴν ἐν*

Θερμοπύλαις [*ἢ τὰς*] *Ἄλλας νίκας καὶ τὸ τροπαῖον.* Demosth. c. Conon. 1262, 2. *Μηδοτιοῦν ἔσται τοῖς μετρίοις ὄφελος.* Midian. 585, 20. *Καὶ τίνι χρή με λογισμῷ περιεῖναι ταῦτα παθόντα.* praecedit, *οὐ βεβαιώσαντες ἐμοὶ βαδιεῖσθε.*

Ib. 18. *καὶ πάλιν οὐ πολιτεύῃ*] Ol. II. 26, 24. Per *hyphen* construe. Bene de hac figura post alios egit Monkius ad Hippol. 196. locum Bacch. 455. recte defendens, ut fecerat R. P. not. MSS. ad Aristoph. Eccl. 115.

294, 23. Expressit Cicero in Pisonem c. 14. p. 657. „Forsitan hoc quod dicturus sum, etc."

295, 8. *οὐδένα κίνδυνον ὄντιν' οὐχ ὑπέμειναν* Reisk. ex 2 MSS. citans in Indice locum c. Aristocrat. p. 657, 25. (Vulgatam citat H. Steph. Thes. I. 1159. F.) Adde c. Eubulid. 1309, 11. *λελοιδόρηκε οὐδὲν ὅ τι οὔ*, MS. Megalopol. 208, 26. *οὐδεὶς ὅστις οὐ.* Soph. Aj. 725. *οὔ τις ἔσθ' ὃς οὔ.* F. L. 417, 11. Androt. 609, 5. c. Theocrin. 1323, 28. *οὐδὲν ὅ τι οὐ πεποιήκασι.* Plato Theaet. p. 170. A. Steph. 376, 8. Heindorf. *ὄντιν' οὐ* pro — *οὖν* recte Steph. Vide ibid. p. 178, B. = 408, 1. *οὐδὲν ὅ τι οὐ*, Euthyd. p. 294. D. 4. E. 4. (61, 14. 62, 8. Routh.) Protag. p. 317. C. 2. 323. C. 1. Phaedon. p. 97, 8. Wytt. Xenoph. Cyropaed. I. 4. 25. et Schneiderum. Simile fere §. 26. Exempla dant Budaeus p. 935. Herm. ad Viger. p. 709. *οὐκ ἔστιν ὅστις*, Eur. Hec. 858. [852.] Alcest. 851. [864.] Hipp. 861. Heracl. 977. Ion. 1530. (Erechth. I. 50.)

296, 13. Thucyd. VI. 80, fin. *τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν.*

Ib. 26. Cicero Phil. II. 5. „Qui consulatus verbo meus. P. C. re vester fuit."

297, 25. *ἔλεγες*, scil. p. 79. seq.

298, 4. *ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοποῦντας.* Qu.

Ib. 5. Respicit Plutarchus Nicia p. 356. A.

Ib. 6. An hinc Horatius Ep. II. 2. 110. „*Cum tabulis animum censoris sumet honesti?*"

300, 9. *τὰ παρ' αὑτοῖς καὶ* [*τὰ*] *παρὰ πᾶσι.* Vide p. 310, 16.

Ib. 21. seqq. Ad 293, 25.

301, 15. *ἃ νῦν οὗτος διέσυρε.* Æsch. p. 67, 43. Dinarch. c. Dem. p. 100, 28.

302, 2. Malim *παραλιπών τις ἃ δέοι πράξειεν.* hoc ex conjectura. *In eo esse acquiescendum, ut nullo labore, nullo periculo detrectato, ita demum id subirem, quicquid erat eventurum.*

303, 7. Qu. an *πολλῶν* del. post *ψηφισμάτων*, ut sit v. l. pro *παλαιῶν* paullo ante.

Ib. 11. *ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, τῶν ἔ.* Recte MS. om. *ἐγγὺς οὔσης.* vide Taylor. Mox recte, credo, om. MS. *πάντες.*

Ib. 20. *καὶ φησί.* Æsch. p. 62, 5.

Ib. 22. Recte edidit R. *αν καθαραὶ* ex MS.

304, 4. *ψήφους.* An haec cogitabat auctor Epist. 3. p. 1477, 28?

Ib. 5. *λογισμός.* Reisk. Ind. et Pantaen. p. 981, ult.

Ib. 19. Vide an reddendum *ἀνατελεῖν* Menandro Athen. VIII. p. 364. E. 7.

Ib. 26. Dele *πρὸς ὑμᾶς* cum S.

305, 12. Athenaeus VIII. 362. E. *ἐπεὶ δὲ σιγᾷς, ἐγὼ ἐρῶ.*

Ib. 13. Malim *εἰ δικαίῳ χρήσομαι τῷ λόγῳ,* ut Leptin. p. 457, 10. Mid. 523, 27. Or. de Symmoriis 180, 1. recte margo *ἴσῳ* (ως). Infra p. 311, 16. *ὑπερηφάνῳ* (ως) *κέχρηται τῷ λόγῳ.* Vide Aristocr. p. 628. 6. Chers. 92, 13. *δικαίῳ* (ως).

306, 2. Suspicor *βουλευόμενος, οὐδὲ γραφὰς φ. παρανόμων, οὐδ' ὑπ. οὐδενί. ἐγὼ δ'* —. Cetera intrusa puto, forsan partim ex Olynth. I. p. 10, 10. et III. 36, 26. 407

Ib. 5. *ἀλλ' ἁπλῶς αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμὼν, κύριος πάντων.*] Quaere an haec interpolata sint ex Olynth. I. p. 10, 11. primo scil. ascripta ad superiora, *τῶν ἐς τὸν πόλεμον* etc. Confer Androt. p. 615, 17.

Ib. 7. *τὸ δημηγορεῖν πρῶτον.* Me vide ad F. Leg. p. 438, 16.

Ib. 11. *δι' ἣν ἕκαστον τύχοι πρόφασιν.* Malim *ἥντιν'*. sc. *τιν'* absorptum est ab *ἥν*. Sic *τις* Valck. Diatr. p. 150. A. Porson. Hec. p. 73. ed. 3. [p. 142. ad v. 1161.] Mid. 528, 1. Vide Phil. III. 124, 27. et me ad F. L. p. 352, 8.

Ib. 15. seqq. Æsch. p. 73, 40—74. 12.

Ib. 18. Lege *ὅσην ἠδυνήθην ἐγὼ πλείστην.*

307, 1. Distinguit margo S. *λέγεις; — πράττειν;*

Ib. 28. *ὡσπερανεί τις ἰατρός.* Æsch. Ctes. p. 86, 2. etc.

308, 14. Recte om. S. *πρώην.* nam hoc admonuisset ultimi casus, quum Thebas cepit Alexander.

Ib. 20. Scite Æschines F. Leg. p. 52, 10. *τὸν τῶν λόγων κύριον τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτοῦσιν.*

Ib. 25. [*ὁ*] *ῥήτωρ.* Sed vide 291, 16.

309, 1. Malim *ἃ πολιτικὰ πρόσεστιν ἅπασι καὶ* — vel sine *ἅπασι.* Sensum vidit Reiskius. Nos, *inherent defects.*

Ib. 6. *ἀνθρώπων εὕρῃ* recte MSS. ob Dawesii regulam.

Ib. 13. Forsan *καὶ μὴν τό γε διαφθαρῆναι χρήμασιν κεκράτηκα Φίλιππον.* De *κρατῶ* vide Bekker. Anecd. p. 151. Me vide ad F. Leg. p. 343, 22.

Ib. 20. *ἃ δ' οἱ πάντες.* Articulum delet MS. et a pr. m. alius, recte; nisi mavis *ἅπαντες.*

310, 5. *πάντα* [*ταῦτα*] *ἐπαγόντων.* Dele. Vide ad F. Leg. p. 343, 22. Sic *πάντα ποιοῦσιν* F. Leg. 408, 12. vide Timocr. 729, 11.

Ib. 8. *καθ' ἑκάστην σχεδὸν τὴν ἡμέραν,* 4 MSS. *σχεδόν τι* optime Reisk. Vide Porsoni Adversaria p. 110. ad Athen. IX. p. 376. F. Alcaeus Comicus Prisciani XVIII. p. 1173, 5. Putsch. (deest locus ed. Ald.) *Ὅτι ἡ σχεδόν τι μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὅλους Τηρῶ τὸν Ἐνδυμιῶνα.*

403

sic collatio Scaligerana Oxon. (Ed. Putsch. *ὁ τηγέχελον μ.*) *σχεδόν τι* in Steph. II. init. c. Lacrit. p. 936, 18. Pantaen. 969, 7. Leochar. 1085, 21. 1090, 3. Everg. et Mnes. 1140, 24. Olympiodor. 1171, 2. 14. Plato Theaet. p. 143. A. HSt.

Ib. 16. *τῶν ὀμωμοκότων καὶ τὰ εὖ.* recte margo.

Ib. 19. Lege cum MS. *τὰς γραφὰς ἀπέφευγον.*

Ib. 27. *ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν* — Æsch. p. 81, 37.

311, 10. Totum hunc locum de fortuna contrectavit auctor Epist. 4. Æschinis loca sunt p. 69, 36. 76, 8. 71, 2. 61, 38.

Ib. 11. Qu. an duplex fuerit lectio, *ἦν γὰρ ὁ* {*τὰ βέλτιστα* / *ἀρίστην ἔχειν*} {*πράττειν νομίζων* / *οἰόμενος*} *οὐκ οἶδεν.*

Ib. 14. Qu. an leg. *εἰ μενεῖ ἡ αὐτὴ* —. Tum *μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας* R. ex MS. servandum puto *καὶ πρώην* F. L. p. 406, 6.

Ib. 20. *τὴν τῆς πόλεως τύχην.* Solon apud Dem. F. Leg. p. 421, 25. quem ridet Aristoph. Equit. 1171—3. ut recte Hemsterh. ad Lucian. Timon. F. Leg. p. 436, 20. (conf. Æschin. p. 72, 10.) Olynth. II. 24, 17. Æschines p. 86, ult. Aristoph. Nub. 587. [579.] et Eupolis apud Schol. (quocum omnino confer Phil. I. p. 43, 17. seqq.) Phil. I. 53, 6. seqq. Leptin. 490, 22. Wolf. ad Leptin. p. 219.

313, 2. Malim *ὑπ' ἄλλων πολλῶν π.* sine *Ἑλλήνων.*

Ib. 15. *συνεσκευωροῦ.* *you helped her to cabbage.* F. Leg. p. 419, 19. *καρπουμένη τὰς τῶν χρωμένων οἰκίας* (vel *οὐσίας*).

Ib. 18. Lego *καὶ, ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ, κελεύων* — cum MSS.

Ibid. [*καὶ*] *κελεύων.* Recte S.

314, 2. Julian. Ep. 24. p. 391. B.

Ib. 7. *τοῖς ἀρχιδίοις.* F. Leg. p. 419, 25. 403, 20.

Ib. 8. *κατηγορεῖς.* An impudicitiae accusat. ad Timarchum scil. respiciens? Vide F. Leg. p. 403, 19—27. Ceterum nil hic transponendum: vide F. L. loc. cit. 409

Ib. 14. *πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων τραύματα.* Dele *τραύματα*, et verte, *plus inde lucri faciens, quam ex certaminibus, seu potius pro vita et capite veris pugnis.* Ineptissime interpretatur Reiskius, ad cujus mentem si scripsisset Demosthenes, dedisset *ἢ ἐκ τῶν ἀγώνων ὑμεῖς, οὓς* —. Ne quis autem hoc arripiat faciam, monendo 1. *ὑμεῖς* et *ὑμῖν* ad eosdem plane spectare, 2. dicturum fuisse *ὑπὲρ τῆς πατρίδος*, non *περὶ τῆς ψυχῆς.* Deinde lege *ὑμῖν πρὸς τοὺς θεατὰς* (*τοὺς* cum 3 primis edd.). De re confer F. Leg. p. 449, 20. Paullo supra unus MS. *ὀπωρώνης ἐκεῖνος*, et sic edidit Reisk. Quod habent Ald. B. teste Reisk. et Felic. *ὁ πωρώνης*, ducere videretur ad *ὁὐπωρώνης*, nisi recte *ὀπωρ.* haberet Ald. A. Denique *Σιμύλῳ* recte Reisk. Alterum natum ex *καὶ* sequente.

Ib. 25. *λαγὼ βίον*] Respicit Jo. Chrysost. in Eutrop. p. 354. ed. Auger.

315, 3. Malim *ὅσα μηδ᾽ αἰσχρὸν* —.

Ib. 6. Citat Demetr. Phal. §. 262.

Ib. 9. *ἐχόρευες, ἐγὼ δ᾽ ἐχορήγουν*] *χορευταὶ* in contemptu. Mid. p. 577, 5.

Ib. 21. Ad 793, 16.

Ib. 23. *ἥκω λιπὼν κ. καὶ σκ. πύλας*, plane omisso *νεκρῶν*, etiam citat Libanius Declam. XVI. p. 458. B. ed. Paris.

316. 6. *ὑπείληφ᾽ ἐγώ· [νομίζω] τὸν μὲν* —. Interpungo cum Marklando; sed delendum *νομίζω.*

Ib. 24. *καθ᾽ ἕνα ἄνδρα*, MS. unus: quod oriri quidem potuit ex *ᾱ*, i. e. *μόνον* paullo ante. Sed potius ex *ἄνδρα* male retractum. Menander Ammonii p. 23. [*δεύτερον*] *κάδον* recte Bentleius. *ᾱ* ex *ω* natum. Herodot. II. 175. p. 189, 89. *καὶ* ante *εἴκοσι* om. MSS. pars (*καὶ*, v. l. pro *κ̄*) Phil. III. p. 129, 15. malim *ἕνα ἄνδρα.* vide tamen pro Rhod. 197, 12. Legem apud Demosth. Aristocr. 649, 5. vel Timocr. 410 719, 5. Eur. Androm. 911. *κακόν γ᾽ ἔλεξας, ἕν᾽ ἄνδρα δίσσ᾽ ἔχειν λέχη.* *ἕνα* om. membr. sed recte

Musgr. post Grot. Stob. δίσσ᾽ ἐν᾽ ἄνδρ᾽, ut 178. Hel. 579. Vide me ad Soph. Œd. C. 563. ad Pantaen. p. 978.

Ib. 25. δικαιότερον [καὶ ἀληθέστερον] om. Aug. 2. ex p. 311, 18. ubi, vice versa, δικαιότερον MSS. quidam ex hoc loco.

317, 5. Ad 293, 25.

Ib. 10. Delenda suspicor ἀλλὰ — βέλτιον. certe καὶ τῷ μηδὲν ἕ. ε. βέλτιον.

Ib. 18. Interpunge τούτῳ. Οὔτε ἀδικῶν — ἑαυτὸν δοὺς, οὐ κατώρθωσε μεθ᾽ ἁπάντων; Postrema corrigebam — θωσεν ἐφ᾽ ἁπ. *in every thing.* Sed puto sana esse, et vertenda, *failed in common with the rest.*

Ib. 23. νομίμοις] Qu. an desit aliquid, quod opponatur sequentibus. *Not merely in human institutions and laws, but* etc. Confer p. 264, 21. An ἐν τοῖς ἑκασταχοῦ νομίμοις — vel potius νομιζομένοις, vel νενομισμένοις.

Ib. 24. ἀγράφοις νομίμοις. ἀγράφους νόμους, Xen. Memor. IV. 4. 19. Vide Soph. Antig. 454. Dem. c. Aristocrat. p. 643, 17. ubi confer 639, 23. 648, 22. Steph. I. 1117, 24. Plato Ll. VII. p. 793. A. B. HSt.

Ib. 25. An haec sententia alibi occurrit in hac oratione?

318, 9. Huc respicit Plutarch. I. 887. B. Confer F. Leg. 450, 15. Vide an forte hinc colorem duxerit Cicero Milon. 5. p. 808. Graev. „Quae quidem si potentia, etc."

Ib. 27. ἐστὶ [τι] τῷ δήμῳ. Recte, opinor, Bekkerus. Vide ad Aristoph. Eq. vel Vesp. Supple τὸ πρᾶγμα, vel ὁ ἀγὼν, ut Cherson. p. 98, 8—11.

319, 8. (καὶ) πᾶσαν ἔχει κακίαν recte Reisk. ex Aug. 1. quomodo vitatur pentameter.

Ibid. πᾶσαν ἔχει κακίαν] Om. S. An lacunam expleverunt? Certe non huc trahendus infinitivus indignantis.

Ibid. Confer totum locum cum p. 268. (φθόνου δίκην 268, 4.)

Ib. 18. ὁρμεῖ] Dionysod. 1295, ult. μηδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν ἐᾶτε. Eadem metaphora, idque pulcherrime, utitur Æschines Ctes. p. 84, 5. ubi recte Reisk. post Taylorum.

411 319, 22. εὐθέως — πρεσβευτὴς ἐπορεύου] Omnino confer F. L.

Ib. fin. Vide Dinarch. c. Dem. 92, 21. 96, 14.

320, 1. ῥήτορος ἢ μὴ, tres primae. ἢ εἰ Reisk. ex MSS. duobus, ut Leptin. p. 470, 4. Onet. II. 877, 14.

Ib. 2. Malim σὺ τοίνυν οὗτος εὑρεθεὶς, εἶτα φθ. partim cum MSS. Vide tamen F. Leg. p. 442, 6. οὗτος pro τοιοῦτος Mid. 576. 2. c. Phorm. 914, 19.

Ib. 23. πολλὰ καὶ καλὰ — ὧν οὐκ ἠμνημόνησε] Quis nexus? Veretur Reiskius, ne quid desit. Ego ista delenda censeo. σημεῖον δὲ — enim ad praecedentia clare spectat. Subintellige τοῦ μὴ ἐμὲ τῶν κακῶν αἴτιον εἶναι. Haec autem omnia a p. 311, 10. versantur in refellenda Æschinis insectatione Demosthenis τύχης.

Ib. ult. Vide an legendum καὶ παρελθόντος Πυθοκ. sine σοῦ καὶ —. Satis liquet tum temporis non aperte rem gessisse Æschinem. Intrusa ob pluralem κατηγορούντων. Nil opus: vide p. 332, 1.

321, 3. ἔτ' ἄμεινον. Exspectarem potius ἔτι μᾶλλον, ut Wolf. et Markl.

Ib. 19. ἐλθόντα τιμᾶσθαι μηδὲ — recte Reisk. ex MSS. Idem τότε et lin. 13. et 24. delet. Qu.

Ib. 25. ὡς παρ' οἰκειοτάτῳ] Supra p. 309, 2. ὡς εἰς ἐλάχιστον. Mid. 585, 3. et Phil. III. 124, 9. ως ἐκ πλείστου. Aristocr. 654, 11. ὡς διὰ βραχυτάτου. Plato Theaet. p. 170. A. Steph. (376, 3. Heindorf.) ὡς διὰ βραχυτάτων. Idem Gorg. p. 449. C. 1. D. 7. (101, 8. 102, 5. Routh.) Thucyd. I. 63. p. 42, 85. ὡς ἐς ἐλάχιστον χωρίον. II. 34. fin. ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὁμίλου. III. 46. init. ὅτι ἐν βραχυτάτῳ. ibid. fin. ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον.

322, 6. Dele καὶ sive ante συκοφάντην sive ante μιαρόν.

Ib. 10. *δείματος* vertit Collinsius poëta nostras.
Ib. 19. Distinctionem tolle, et lege *ὡς τὸ „Μηδὲν — κατορθοῦν“ οὐ τῷ — ista verba non tribuere.*
Ibid. *μηδὲν ἁμαρτεῖν, θεῶν.* Epist. 4. p. 1487, 25. An ductum ex Simonide Platonis, Protag. p. 544. HSt. *θεὸς ἂν μόνος τοῦτ᾽ ἔχοι τὸ γέρας?* Imo p. 341. et 344. HSt. = 204. et 215. Bekker. Isocr. Panath. 412 p. 245. e. *εἰ τῶν ἄλλων μηδὲ τοὺς θεοὺς ἀναμαρτήτους εἶναι νομιζόντων, ἐγὼ* etc. Eadem fere Epist. 2, 17.
323, 10. *ὃ σὺ νυνὶ πεποιηκὼς εἶ φανερός.* Quid fecisse?
Ib. 14. *τοσαῦτα,* quod multi om. MSS. est v. l. pro *τοῦτο.*
324, 18. Compilat Libanius T. IV. p. 351. apud Jacobs. ad Athen. p. 339. Deinde lege *οὐ τοῦτό πω δεινὸν* ex Dem. Phil. III. 125, 2.
Ib. 23. Magister v. *πίνει* e Dem. *π. παραπρ.* citat, *προὔπιε τὴν Ἑλλάδα.* An hinc, ut legatur *τὴν ἐλευθερίαν?* Certe huc referendus Photius (unde Suidas) v. *προπίνει* cum Kustero et Porsono.
Ib. 24. Puto verba *πρότερον μὲν Φ. ν. δὲ Ἀλεξάνδρῳ,* delenda; vel potius hic servanda, mox tollenda 325, 7.
325, 8. Hinc Epist. 2. p. 1468, 18.
Ib. 13. [*ὥσπερ ἂν εἰ ἐν πρυτανῄ*] Ex orat. de Pace, p. 60, 7. huc intrusa.
Ib. 25. Mirus ordo *ὅπλα ...... ναῦς* etc. istis alius generis interjectis. *καὶ πολλοὺς ἵππους* deleo, ut v. l. pro *καὶ πόλεις καὶ τόπους,* { S` *πολ'' ς -ρπϑ* / S` *πολλϑ ἵππϑ* } et *πολλοὺς* uncinis inclusit R. Sed *ἱππικὸν* infra p. 329, 5. F. L. 431, ult. Dinarch. c. Demosth. 102, 24. *πόλεων καὶ τόπων* Olynth. II. 18, 15. — Locum valde interpolatum esse suspicor. An ita purgandus? *πλίνθοις ἐγώ. ἀλλ᾽ — εὑρήσεις πόλεις — ναῦς καὶ ἵππους.* Vel *εὑρήσεις ὅπλα καὶ ναῦς καὶ ἵππους,* sine ceteris, quae ex p. 326. adumbrari potuerunt. (*οὐδ᾽ ἐπὶ τ.* —

φρονῶ est schol. ad πόῤῥω etc. Omittit Plutarch. apud Taylor. sed ὅπλα agnoscit.) Mirus aeque ordo πάτρια, ἀνεκτὰ, ἔμφυτα p. 295, 25. An del. ἔμφυτα? De πόλεις vide ad Lesbonact. III. 13.

Ib. 27. ἀμύνεσθαι περὶ Iliad. M. 243. et al. Thucyd. II. 39, 64.

Ib. ult. τούτοις ἐτείχισα. Æsch. Ctes. p. 65, 33. Demades p. 178, 38. τὴν Ἀττικὴν ἐτείχισα, τοὺς 413 ὅρους τῆς χώρας περιβαλὼν οὐ λίθοις, ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως ἀσφαλείᾳ. Vide Valck. Diatr. p. 217.

326, 15. [καὶ λέγοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα] Scholion hoc est ad ἐκπέμποντα.

Ib. 18. Εὔβοιαν mendosum esse vidit Marklandus, variam lectionem pro Ἄβυδον Reiskius. De σιτοπομπείᾳ agitur, non de συμμαχίᾳ.

Ib. 24. Nisi variae lectiones sunt παρεθέντα et προεθέντα, vide an leg. προαθέντα, et confer Phil. III. p. 121, 2.

Ib. 27. Valde blanditur Reiskii suspicio excidisse φθόνος aut simile verbum, puta δυσμένεια vel ἀγνωμοσύνη. Neque multum placet ἰσχὺς (Markl. ad Æschin. p. 691. ed. Reisk.), quod, nisi forte natum sit ex τύχης, forsan e grammatici conjectura fluxit, ad lacunam explendam. An εἰ δὲ δαιμόνων τινὸς ἢ τύχης φθόνος —? θεῶν τινὸς p. 278, 11. δαίμων, τύχη 297, 20. Æsch. Ctes. 69, 38. — Elegans sane conjectura φθόνος. Eur. Electr. 907. (902.) optime Tyrwhittus, μή μέ τις φθόνος βάλῃ, ut Æsch. Agam. 956. [920.] Vulgatam defendit R. P. not. MSS. ad Arist. Thesm. 902. [895.] ex Aristoph. et sequentibus apud Eurip.

327, 19. θεοὶ, μεγίστοις ἀναμφισβήτως ὑπῆρχ' ἂν εἶναι. hoc cum Markl. illud cum MSS.

Ib. 20. ὡς ἑτέρως. Phil. II. p. 68, 9. supra p. 254, 7. 298, 22. Ceterum de euphemismo Lennep. ad Phalar. p. 112. Valck. Diatr. p. 112. Sic ἄλλος Aphob. II. p. 841, 19. 842, 15.

328, 1. Malim ἔστι γὰρ, ἔστι (τις) ἡσυχία —. τις ab ἡσ-absorptum. Me vide ad F. Leg. p. 352, 8.

Ib. 9. *ἄλλο.* Ista nempe p. 309, 1.
Ib. 22. *χρόνοις — χρόνος.* Vide ad 254, 10.
Ib. 27. Lege *οὔκουν ἐπί γ' οἷς καὶ ἡ πατρὶς —.*
330, 1. An *προσλαβόντα παρ' ὑμῖν*? ut nempe jungantur *ὑπάρχουσαν παρ' ὑ.* Alia ratio loci p. 303, 5.
Ib. 10. [*καὶ ζώντων.*] Satis hoc ex ceteris intelligitur.
331, 1. *ὁ Φιλάμμων.* Æsch. p. 81, 4.

Demosthenes.	Æschines.
244, 19.	55, 26. 58, 17.
263, 19. etc.	56, 15.
266. Psephisma	60, 32. 66, 42. 68, 12 et 31. 75, 36. 87, 28 et 33. 89, 3 et 14.
[242, 20.]	63, 11. *ὁ τὴν ξενίαν.*
[325, 23. 326, 9.]	65, 34. *χαλκοῖς τείχεσιν.*
[311, 9. etc.]	69, 36. 76, 8. Demosthenis *τύχη.*
305, 2.	77, 28.
[268, 8.]	77, 39. *ὁ δημοτικός.*
[331, init.]	81, 4. Philammon.
ἀντιδ. σύμβουλον	82, 42.
	83, 5. *ἐπειδὰν δῷ.*
[252, ult.] *σιωπῶ λαβὼν*	85, 8.
	85, 18. *διαλείπων.*
[307, penult.]	86, 3. medicus.
325, 4. quare *ἀξιοῖ*	87, 27.

414

Or. XIX. DE LEGATIONE MALE GESTA.

P. 341, 9. Recte ed. Felic. *ἐνθυμουμένους.* Æsch. F. L. p. 52, 21. *δέομαι σῶσαί με — ὅσοι — ἀναμνησθέντας* MS. pro *—τες*, ut in orationis initio p. 28. *δέομαι ὑμῶν — ἐθελῆσαι — ὑπολογιζομένους.*
Ib. 20. Vide Mid. p. 555, 15.

Ib. 21. ὁ πράξας τι τ. κ. καὶ διοικήσας] P. 350, 4 etc. 399, 17 etc. 415, fin. De Coron. 248, 24. ζώντων Ἀθηναίων καὶ ὄντων. Sophocl. Trach. 737. εἶναι ζῶσαν. Infra p. 384, 11. καὶ δείπνῳ om. Aug. 1. Egregius locus Dionysii de Compos. p. 104. Schaef. = T. v. p. 47. R. (Locus Demosth. est p. 115, 9.)

342. 11. Pro ἐμπεποιήκει, (quod sine suspicione citat T. H. Misc. Obs. iv. 291. sive Xenoph. Eph. p. 196.) Lambinus et MSS. — ήκῃ, Marklandus — ηκεν. Infra

415 p. 372, 1. δέδοικα μὴ λελήθαμεν. (Aristoph. Nub. 493. δέει probabat R. P.)

Ib. 12. Totum locum sic lego, ὡς δέ μοι δοκεῖτ' ἂν — εἰ σκέψεσθε — καὶ λογίσεσθε. δὲ ex conj. alia ex MSS. δοκεῖτε MS. in gemello loco, c. Aristocr. p. 627, 25. ubi praeterea malim σκέψεσθε. δοκεῖ ex MS. Reisk. in Æsch. Ctes. p. 54, 4. Dem. Onet. ii. p. 877, 24. δοκεῖ MS. Bav. in textu, recte. Vide Porson. ad Xenophont. p. 156, l. 8. δοκεῖτε Felic. Symmor. p. 178, 13. δοκεῖ MS. in Timocr. 721, 17. 763, 1. Alia ratio loci pro Rhod. 192, 5.

343. 12. Qu. an huc respexerit Longin. 44. p. 102.

Ib. 18. ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους [ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖνται τῇ πόλει] Nemo, si haec abessent, desideraret: vide 391, 20. 448, 7. Vide tamen 357, 3. 399, 23.

Ib. 22. ἂν δὲ μὴ δείξω ταῦτα ἢ μὴ πάντα] Tres ultimae voces *e margine* (vide me ad Phil. iii. p. 122, 13.) in alienum locum migrarunt, primo scil. adscripta ad μὴ δείξω, ut indicarent aliam lectionem, eamque veram, μὴ πάντα δείξω ταῦτα (contra πάντα facere videtur locus infra p. 397, 17. ubi vide).

De ἢ signo var. lect. vide Ruhnk. ad Rut. Lup. p. 7. Porson. ad Odyss. β. 232. Schol. Arist. Plut. 631. τῶν ὁμοίων σοι μαστιγιῶν. ἢ, τρόπων. Phot. v. Μεσαύχενες. Hesych. v. Οὐδιτανοῦ. Schow. praef. ad collationem Hesychii, p. viii. Reisk. not. ad Dem. pp. 634, 5. scil. ad Or. de Coron. p. 309, 13. τῷ

γε μὴ διαφθαρῆναι χρήμασιν ἢ μὴ, κεκράτηκα Φιλίππου. ubi ἢ μὴ recte om. tres primae edd. et MSS. pars: prius μὴ om. alii. C. Aristog. II. p. 801, 15. ἀποσφαλῇ ἢ διαμαρτῇ. Posteriora scholion esse putat Reiskius. Infra p. 406, 15. εἰληφὼς ἢ μετειληφώς. Duas voces om. MS. Bav. Dionysod. 1291, 1. ἢ ὁ πείσας v. l. esse videtur. Athen. I. p. 30. B. ἢ πρόδρομον. Ibid. I. 21. antep. ἢ Τελεστὴς delenda conj. Schw.

Jam πάντα saepissime quidem male additur, sed non raro male omittitur. 416

Male igitur additur in locis a R. P. et Blomfieldio in Prometh. 362. notatis. (Soph. Œd. T. 110. πᾶν τὸ ζητ. etiam Plutarch. περὶ τύχης, II. p. 98. A.) Aristoph. Vesp. 540. σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς Θαλλ. R. P. Conf. Suid. v. ὀκνῶν cum Antig. 322. Dem. c. Timocr. p. 766, 1. recte delet πάντας margo. Æsch. Ctes. p. 55, 40. ἀρχὰς [ἁπάσας] ἐνὶ π. om. Mead. Quaere. Dem. de Coron. 303, 14. pro Megalop. 205, 27. τὸ αὐτὸ (πᾶσιν) ἀεί.

Male omittitur. Porsoni Adv. p. 110. 115. Dem. de Cor. p. 245, 25. 287, 1. c. Phorm. 918, 25. πάντες om. Pollux IX. 45. In Epicharmeo πάντα om. Schol. Hermog. p. 377. apud Ruhnken. ad Xenoph. Memorab. II. 1. 20. qui recte servat cum Stob. Trinc. et Gesn. p. 198. (Priscian. p. 1333.) Eurip. Iph. Aul. 1175. vide R. P. apud Gaisford. ταῦτα [πάντα] Luc. XII. 31. Xenoph. Anabas. VI. p. 221, 5. HSt. De Coron. p. 329, 8. πάντων pro τούτων 4 MSS. utrumque dedit Reisk. Qu. Olynth. II. 24, 1. ubi magna lectionis varietas, malim cum MSS. ταῦτ' ἐξ. πάντα, vel π. ἐ. τ. In Phil. I. 49, 15. Cherson. 98, 22. non liquet. Vide me ad F. Leg. 380, 15. ad de Coron. 310, 5. ad Onetor. II. fin. Menander Athenaei IV. p. 146. F. 5. vide an leg. πάντα τἆλλα κατέπιον. τὸ λοιπὸν ἅπαν Epitomator apud Sch. Pythermus Athen. XIV. p. 625. C. In Eupolide Harpocrationis v.

ἀπόκρισις, lege ὡς ὑμῖν ἐγὼ Πρὸς πάντ' ἀποκρινοῦμαι τὰ κατηγορούμενα. (Imo recte statuit Elmslei. ad Ach. 632.) Aristoph. Av. 1065—9. lege παμφάγοις et πάνθ' ὅσαπερ Ἔστιν, vel ex contextu: in πᾶς enim luditur. Leptin. p. 495, 9. omittitur in MS. πάνθ' ante ὅσα.

Ib. 24—344, 19. Confer 349, 12—26. 438, 5—440, 28. Æsch. 38, 24—39. 50, 10—20. 31, 18. 48, 30.

344, 12. Nunc verum puto, καὶ, ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ', ἥκων — δεδημηγορηκέναι, διεξιὼν — ut scil. ἀπαγγέλλων — δεδημηγορηκέναι parenthesi includantur. καὶ ante διεξιὼν omisi. Contra Reiskius ante πείσας deletum volebat, si ejus notam intelligo. Ejus contextus, forsan errore operarum, ante ἀπαγγέλλων uncis includit. Hoc certe falsum, ex p. 438, 11.—439, 17. liquet. Membra autem periodi sunt, 1. ὁ αἰσθόμενος — 2. καὶ, ἔχων — δευτεραγωνιστὴν, προσιὼν — καὶ πείσας — 3. καὶ, ἀπαγγέλλων — δεδημηγορηκέναι, διεξιὼν —. Similis constructio Timocr. p. 740, 25. ubi me vide.

417

Ib. ult. Æsch. p. 30, 39.

345, 3. Æsch. 44, 23.

Ib. 6—346, 1. Confer 439, 21—442, 6. Æsch. 35, 19—38, 24. et 46, 20. 51, 8.

Ib. 14. ἕως etc. Vide Herod. VIII. 144. Diphil. Athen. XI. p. 499. E. μέχρις ἂν — Εἷς λοιπὸς ᾖ κάπηλος ἠδικημένος. Thucyd. VIII. 81, 52. Aristoph. Vesp. 484. [486.]

346, 1—4. Æsch. 35, 22—36, 15.

Ib. 2. ἐφεστηκότων τῶν πρ. (vel ἔτι τῶν πρ.) ex MSS. legendum. Contra Æsch. F. L. p. 42, fin. παρόντων τῶν πρέσβεων, deleo τῶν ex praeced. ortum.

Ib. 10—348, 25. 349, 27—351, 20. 355, 1—356, 5. Æsch. 43, 42—44, 29.

347, 10. Vide Æschin. p. 43, 1. usque ad lin. 34. et omnino p. 44, 14—21.

Ib. 26. *Εὐβοέων.* Cleochares Chalcidensis. Æschin. p. 44, 2—5.

Ib. 27. *πεφοβημένων καὶ τεταραγμένων τὴν — [καὶ λεγόντων] ὅτι, Οὐ λελήθατε. καὶ λεγόντων* omittunt tres primae. Vide ad 393, 28.

348—352. Philipp. II. p. 73. Æschin. p. 44, 1—21. 49, 37.

Ib. 23. *ὄχλος ἌΛΛΩΣ*] Omnino vide C. Lacrit. 931, 12. *ἄλλως ὕθλον.* Toup. ad Long. VII. et Ruhnk. ad Tim. p. 199. qui cum nostro loco confert Dion. Chrys. LV. p. 561. C. et (in Addendis) Euripidem Stob. 590. Cf. Hippol. 197. ed. Monk.[1])

Ib. 26 — 349, 12. Æsch. 44, 22. 49, 37.

Ib. 28. *ἑνὸς — καὶ πρώτου*] Infra 438, 6. *μόνος καὶ* 418 *πρῶτος.* Æsch. Ctes. p. 61, 18. *ἕνα μὲν καὶ πρῶτον.* Ibid. 64, 26 et 39. *μόνος καὶ πρῶτος.* De Pace 58, 7. *πρῶτος καὶ μόνος.* Rhod. 192, 3. *πρῶτος, — οἶμαι δὲ καὶ μόνος ἢ δεύτερος εἰπεῖν.* Athen. VI. 230. C. *ἕνα ὄντα καὶ μόνον.*

349, 2. *εἶτα τί τότε* Taylorus, concinnius sane.

Ib. 6. *τὴν ἐπαγγελίαν τὴν τούτου ταύτην [τὴν] καλήν.* Omittit, ut videtur, MS. Vide Phil. II. 71, 9. Supra 341, 10. (Qu. de 387, 28.) Æschin. F. L. p. 28, 18. Plato Gorg. 502. A. B. = 189 — 90. Heindorf. *ἡ σεμνὴ αὕτη καὶ θαυμαστὴ ἡ τ. τρ. ποίησις.*

Ib. 12. Qu. *καὶ μάλισθ', ὅπερ εἶπον, τούτου —.* Supra p. 345, 6.

Ib. 13. Collatis Marklando et Reisk. lego *δευτέρου δὲ, τίνος, καὶ οὐδὲν ἐλάττονος; — τούτου· ἵνα —.* Qu. *καὶ οὐδέν γ' —.*

350, 5. Simplicissimum est *εἴπερ* cum Jurino delere, ut natum ex *ἧπερ*, varia lectione pro *ὥσπερ.* Citat Budaeus p. 935. *κύριον, οὗτος εἴπερ ὥσπερ οὗτος. τούτους — τούτους* infra p. 362, 8. *τοῦτο — τοῦτο* 368, 29. *τοῦσδε — τοῖσδε* c. Aphob. III. 854, 21. *τόδε — τόδε* fors. leg. in Androt. 612, 7.

---

[1]) Vide supra p. 103. ad Thucyd. VIII. 78, 74. J. S. [= vol. I. p. 84 nostrae edit.]

Ib. 11. *οὐδὲ πολλοῦ δεῖ*] Male hic Marklandus, et Taylor. ad 370, 1. Reisk. Chers. p. 100, 11. Phil. III. 116, 28. Phil. IV. 138, 26. Infra 370, 2. 404, 19. Wolf. ad Leptin. p. 238. Aristog. I. 795, 25. 796, 7. et Taylor. Conon. 1269, 14. *πολλοῦ δεῖ* vel *δεῖν* absolute, Aristocr. 623, 12. 631, 5. *δεῖ* Megalop. 206, 9. Lept. 491, 15.

Ib. 12. *εἶτα καὶ (εἰ) Φ. — οὗτοι· τοῦτο* — R. e conj. male, ut liquet ex *οἶμαι*. Sanam credo vulgatam. Possis quidem, *Φίλιππος· τοῦτο δὲ δεῖ* — ejectis *συνηγ. δὲ οὗτοι*.

Ib. 17. *οὐχ ὡς*] Athen. XI. p. 505. F. citant Budaeus et Hoogevenus. *οὐχ ὅπως* Reiskii Ind. v. *οὐ*. Infra 443, fin. *οὐχ ὅπως — ἀλλ' οὐδὲ* Timoth. 1204, 5. Dionysod. 1292, 7.

351, 12. Malim *ἂν ἀναμνησθῆτε*, ut p. 444, 11. *ἂν εὕρω*. Æsch. Ctes. p. 89, 12. Infra p. 370, 10. Sic *εἰ* Aristocr. 624, 10. Vide ad 342, 12.

419 Ib. 18. Nunc malim *συνειδότι, δεινὸν εἰ πονηρῶν κ. δ. ἕ. δόξει κ. τῷ σιω.* (*δεινὸν* post *συνειδέναι* p. 408, 2. om. 2 MSS.) Arist. Thesm. 477. *σύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ* (*δείν'*). Intelligi facile potest, ut Androt. p. 602, 7. *δεινὸν εἰ* de Pac. 59, 2. Aristocr. 633, 20. 638, 7. 667, 13. Eubulid. 1306, ult. ubi me vide. De loco in Phil. Epistolae initio mox vide. SI. Cic. Planc. init. *Acerbe ferebam*, SI *hujus salus* —. Duae lectiones, ut puto, fuerunt. *δεινὸν εἰ* et *εἰ δεινῶν*, quae coaluerunt in *δεινὸν εἰσῄει δεινῶν*. Sed totam corruptelam explicare nequeo. De vera lectione sententiam non muto, nisi quod delenda suspicor *καὶ δεινῶν*.

Ib. 21. *προβεβουλεύκει*] Sic, non *προὐβ.* omnes, certe tres primae. Vide Pierson. ad Moerin, p. 154. Valck. ad N. F. p. 399. Porson. MSS. ad Suid. *ἀποδεδημηκότες*.

Ib. 25. *δέον ὑμᾶς ᾱ ἀκοῦσαι*, i. e. *πρῶτον*, ut infra p. 399, 13. De *πρῶτος* male omisso v. me ad 444, 4. infra, Porsoni Adversaria p. 112. ad Athen. IX. 385. C. Pseudo-Phalaris CXLII. (XXV.) init. Lege *οὐ νῦν ᾱ*

ἀλλὰ πολλάκις, ut Eur. Med. 294. v. Valck. ad Schol. Phoen. 1366.

352, 8. *πραοτέρους — τινὰς* recte MSS. duo. Phil. II. p. 73, 5. *δύσκολός εἰμί τις*. Dem. de Cor. 328, 1. me vide. F. Leg. 378, 8. Mid. 537, 17. 541, 17. 547, 4. 574, 15. Æschyl. Prom. 721. ed. Blomf. Aristoph. Thesm. 618. [611.] ex MS. Bav. (vide R. P. Hec. p. 73. ed. ult. [142.]) Æsch. c. Timarch. p. 24, 2. Ol. III. p. 34, 13. *οὐδ' ἀτυχής τις εἴμ' ἐγὼ* Reisk. ex MSS. duobus, quibus accedit Dorvill. Conon. p. 1261, 22. *παροίνους μέν τινας* Reisk. e MS.

Ib. 11. De hac epistola infra p. 396. collato Æschine p. 44, 30 — 45, 14.

Ib. 13. *ἄντικρυς οὑτωσὶ*] P. 389, 20. *ἄντικρυς οὕτως*. *ἁπλῶς οὕτως* Plato Gorg. p. 468. C. 5. HSt. = 148, 8. Routh. Rep. I. 331. B. Olynth. III. 31, 13. Leptin. 468, 19. 486, 24. 496, 6. Mid. 537, 19. 546, ult. 553, 14. Androt. 607, 7. Aristocr. 635, 18. 637, 10. 640, 17. 649, 1. Lacrit. 931, 6. 932, 9. (Pro Phorm. 952, 21. recte R.) Conon. 1265, 5. e marg. 420 Lysias 150, 35. et 174, 32. Hinc defende Aristoph. Vesp. 632. [634.] (ubi vide) contra Dawes. et R. P. Advss. p. 229.

Ib. 20. *Φωκέων ἢ Θεσπιέων*] Sic tres primae, et plerique MSS. (*καὶ Θετταλῶν* tres pro v. l. quod ex compendiorum confusione ortum.) Infra p. 373, 26. *Θεσπιέων* tres primae et, ut videtur, omnes. Priore loco *Φ. ἢ Θηβαίων ἢ τῶν ἄ*. Taylorus, posteriore *καὶ τῶν Θεσπιέων καὶ τῶν Θηβαίων, εἴπερ* —. Lambinus. Male. Lege utrobique *Θεσπιῶν*. Me vide ad Megalop. 208, 23.

De Thespiis 347, 20. 354, 15. 375, 7. 11. 445, 21.

Tria scil. promiserat Æschines. 1. Servatum iri Phocenses. 2. Coactum iri Thebanos Thespias etc. restituere. 3. Atheniensibus loco Amphipolis traditum iri Oropum et Euboeam. Vide infra 364, 15. 445, 21. De Pace 59, 15. seqq. Phil. II. 73, 2—9.

Ib. 22. ἀλλ' οὐδὲ] Aristoph. Nub. 1398. [1378.] ubi citat Porsonus Diphil. Athen. VI. p. 236. C. et hunc locum. Adde Demosth. Aphob. I. 821, 7.

354, 11. ἐπαγγείλασθαι] Recte Harpocrat. et Schol. ἀντὶ τοῦ αἰτῆσαι. infra p. 401, 17—22.

Ib. 15. Θεσπιαὶ καὶ Πλαταιαὶ καὶ τὸ Θηβαίους etc.] Æschines Ctes. p. 68, 9. τὸν κόμπον καὶ τὰς τριήρεις καὶ τὴν ἀλαζονείαν. Ibid. 65. 23. 68. 13. Olynth. III. p. 36, 16. citat Wyttenbach. Bibl. Crit. Part. VII. p. 57. Simile est Aristoph. Acharn. 62. Heindorf. ad Platon. Gorg. 147 = 490. C.

355, 3. Ad 346, 10.

Ib. 6. ἐκσπόνδους ἀποφανθῆναι τοὺς Φωκέας [ὑπὸ τούτων.] Vide p. 391. 4. 395, 25. 430, 20.

Ib. 20. ἔφη post ὑπολαβὼν addunt, post ἀφίστασο omittunt, edd. tres primae. Si adjuvarent MSti. totum locum sic legerem: ἀφίσταμαι. Ἀλλ' ὅπως, ὑπολ. ἔ. Α. οὑτοσὶ, μὴ νῦν ἀποστὰς (vel ἀφεστὼς) τότε προσποιήσει, ut modo 350. 20. οὐ. τότε σιγήσας, νῦν ἀφίσταμαι. Sic Reisk. ex MSS. Sed 365. 18. μὴ οὖν — μὴ δότω. προσποιοῦμαι, *mihi vindico*. Æsch. Ctes. p. 77, 34.

421

Ib. 28. οὑτωσὶ ἀκοῦσαι] P. 402. 20. et Taylori not. C. Zenoth. 885, 6. γνώριμον οὑτωσί. Phil. III. 122, 12. Leptin. 462, 11. Aristocr. 658, init. Boeot. I. 1002, 22. ubi recte distinguit R. οὕτω που supra 348, 7.

356, 23. εὐφημότατ' ἀνθρώπων. Idem pleonasmus p. 819, 7. 821, 23. 853, 7. Plato Theaetet. p. 195. B. HSt. = 462, 11. Heind. Euthyd. 273. D. 9. = 8, 2. Routh. Protag. 342. HSt. = T. I. p. 211, 1-3. Bekker. Lysias De bonis Aristoph. 154, 19. C. Philocrat. 181, 31.

Ib. 26. Lege cum duobus optimis MSS. ἀλλ' οὐ, ΣΥΓΚΑΛΕΣΑΙ ΔΕ ΤΟΥΣ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΑΣ· οὐδὲ, ᾿ΕΠΙΣΧΕΙΝ —. Verba ipsa sunt psephismatis a Demosthene ficti. Sic 360, 26. οὐχὶ ΘΗΒΑΙΩΝ —.

Phil. III. 122, 10. (non 2.) οὐκ ἈΘΗΝΑΣΕ. Vide Orat. c. Aristocr. in fine. (Steph. I. 1113, 17.)

In talibus autem solenne est δὲ, ut p. 398, 9. ἀποδοῦναι δὲ Κερσ. 360, ult. παραδοῦναι δὲ — C. Theocrin. 1328, ult. γεγραμμένον, ΤΑΥΤΑ ΔΕ — Steph. I. 1107, 13. προσμαρτυρῆσαι, ΕΙΝΑΙ ΔΕ — Mid. 545, 5. C. Aristocr. 627, 21. 629, 19. 631, 28. 636, 10. 649, 4. 20. Leges apud Æschinem. Aristoph. Av. 1036.

Ceterum pessime Reisk. συγκαλέσαι ἔδει, quamvis ex MSS. Interpolatum, ad constructionem scilicet redintegrandam, et, ut puto, ex 354, 26. prorsus ut βούλομαι in Æschine p. 34, ult. Vide me ad Æsch. Ctes. 82, 2.

357, 26. κατὰ πάντας τρόπους] τοὺς τρόπους omnes; tres certe primae edd. Infra 411, 7. κατὰ πολλοὺς καὶ δεινοὺς τρόπους, sine artic. MSS.

358. 12. Malim ὅτι ΚΑΙ ΤΟΙϹ ЄΚΓΟΝΟΙϹ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ (ЄΙΝΑΙ) ἐψηφ. Vocem, quae facile a proximis absorberi potuit, ex p. 356, 7. addidi. Adde Phil. II. p. 73, 14. Vide infra p. 430, 19. Contra Æsch. Ctes. p. 68, 6. εἶναι delet Taylor. nescio an recte.

Ib. 15. Putabam ὃ δὲ καὶ μέγ. ut supra 353, 22. ὃ τοίνυν μέγιστον ἁπάντων· ὁ ΓΑΡ — quod frustra sollicitatur. De γὰρ, p. 439, 3. Wolf. ad Leptineam. p. 372. C. Eubul. pp. 1316-17. ὃ δὲ δεινότατον πεποιήκασιν — ΓΑΡ — Olymp. 1180, init. Leptin. 503, 13. ὁ δὲ δὴ μέγ. απάντων. Leochar. 1100, 10. τὸ δὲ π. μέγιστον — ὁ ΓΑΡ — Dionysodor. 1288, 10. ὃ πάντων ἐστὶ δεινότατον — ὅτι. 422

359, 3 — 361, 8. 365, 1 etc. Vide Æsch. F. L. 45, 18.

Ib. 15. Malim ἡ δ' ἐκ. η μετὰ ταῦτα, vel ἡ δὲ μ. τ. ἐκ.

Ib. 21. εἰδέναι. om. MS. A. Vide Herodot. v. 12 bis. Comicus (Athenaei, ut puto) οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων. Per se rectissimum est εἰδέναι, ut Thucyd. I. 5. IV. 67. V. 66. fin. τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου.

361, 6. Malim *τίνα πιστεύσαντες τίν' ἔπαθον*, ex MSS. Vel hoc, vel *οἷα*, ob sequentia requiritur. De *τίνα* pro *τί* me vide ad Æsch. Ctes. p. 77, 28.

362, 20. Vel cum marg. delend. *ἄλλο*, vel leg. *ἄλλῳ*, ut MS. Bav. pro v. l. — *ἄλλος* om. MS. 371, 13. *ἄλλων* ante *Ἑλλήνων* om. tres primae edd. 382, 9. (Megalop. ad fin. *ἄλλον* — *μηδένα* MSS.) De Symmoriis 187, 1. *τὴν* [*ἄλλην*] *Ἑλλάδα*, om. Aug. 1. F. Leg. 368, 9. *τοῖς ἄλλοις* [*Ἕλλησιν*] om. tres primae edd. Lysias. c. Eratosth. p. 128, 25. *Ἑλλήνων* fors. del. cum Marklando.

Deletum malim *ἄλλο*, depravatum ex *ἄλλῳ* vel *ἄλλων* scripto supra *πάντων*, non pro v. l. ut Reiskius putat, sed pro glossa. Paullo ante 360, 27. *ἄλλου τῶν παρόντων* (vel *πάντων*) *οὐδενός*. 427, 13. *πάντων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. πάντων* om. multi, *ἄλλων* Bav. De Coron. 292, ult. *πάντων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων*. MS. om. *πάντων*, alius ei subdit *καί*. Ibid. 310, 14. *τοὺς ἄλλους* [*ἅπαντας*] *Ἀθηναίους*. Ibid. 231, 9. *τοῖς ἄλλοις ἅπασιν*, duo MSS. addunt *Ἕλλησιν*, alter habet loco *ἅπασιν*. Ibid. 286, 7. quatuor lectiones, sc. *τῆς πάσης*, *τῆς πάσης ἄλλης* | *τῆς ἄλλης* | *τῆς πολ.* voce omnino omissa. Xenoph. Mem. I. 2. 64. *μάλιστα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων*, MS. *πάντων* pro *ἄλλων*. In Thucydide III. 59. fin. suspectum habeo 423 *ἄλλων* ante *Ἑλλήνων*. Vide collationem MSS. Cantabb. ad Nub. 412. In Eurip. Androm. 1164. M. suspicor legendum, *τοῖς Ἕλλησι θεσ. — τοῖσιν ἄλλοισιν κρ.* (*ἄλλοισι* male pro *Ἕλλησι* Diog. L. 2, 27. in Nub. 413. Br.) Confer *ἄλλων ἰατρὸς*, Eur. fr. CCXI. Ciceronem ad Divers. IV. 5. p. 195. apud Valck. Diatr. p. 194. Antiphon. p. 135, 4. *τῶν μὲν* [*ἄλλων*] *λόγων*.

Ib. 24—27. *εἴγε ἃ —— ἐξηπάτων*. Sic etiam tres primae.
Aug. 2. *οἵγε ἃ ὑπὲρ ὧν αὐτοῦ Φ.*
Aug. 1. *οἵγε ἃ ὑπὲρ αὐτοῦ Φ.* et om. *οὗτοι* ante *μισθ.*

Bav. *εἴγε ὑπὲρ ὧν αὐτὸς Φ.*

Par. 1. *οἵγε ὑπὲρ αὐτοῦ Φ.* sed in margine pro `α substituendus videtur alius codex, qui cum Bav. consentiat; quomodo similes erunt Par. 1. et Aug. 1.

Totus locus ex Aug. 1. legendus. Inserendum praeterea *αὐτὸς*, quod ex margine in locum genuini *αὐτοῦ* translatum est. Me vide ad Æsch. Timarch. p. 22, 36. et Ctes. 76, 22. Qu. de positione: usitatissima, *αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ.* Philemon Stobaei c. = CII. *τοὺς αὐτὸς αὑτοῦ.*

Ib. 25. Recte, opinor, Bekk. *οὐδὲ — οὔτε — οὔτε. And which he did not either himself write, or his ambassadors say* — quasi, or say by his ambassadors. De trajecto *τε* vide Elmslei. ad Heraclid. (615.) 622. ad Markland. pp. 456. 462. mea Thucydidea, p. 44. et 123.

363, 19 etc. Respexisse videtur Livius v. 11. fin.

Ib. 24. Recte Lambinus *τοῦτον ἀφήσετε αὐτοί*: alterum ex sequenti natum. Deinde *ὃν δ' ἂν αὐτοὶ λάβητε,* ut collatio MS. Veneti Tayloriana.

Ib. 27 — 365, 20. 449, 1. Æsch. 45, 15 — 46, 42.

Ib. 28. seqq. Æschines p. 44.

364, 2. *Ἡγησίππου κατηγορήσειν*] Æsch. Ctes. p. 70, 15. *τῆς τῶν Φωκέων συμμαχίας, ἣν ὁ Κρώβυλος ἐκεῖνος ἔγραψε.*

Ib. 5. R. ex Aug. 1. ut videtur, *Ἡγησίππου, ὡς Π. οὐχ ὑπεδέξαντο· ὡς ἀσεβεῖς εἰσίν· ὡς* (scil. *εἰσιν*) *ὅ τι —.*

Ib. 24. *τουτουσὶ*] De *οὑτοσὶ* Harpocrat. in *Προπυλαῖα ταῦτα*, qui citat locum p. 401, 16. et *περὶ Συντάξ.* 174, 24. Markland. (IX. p. 383-4. Reisk.) Citat Markl. 424 p. 411, 10. 412, 19. Adde p. 447, 12. Phil. III. 113, 24. Aristocr. 624, 27. 656, 8. 657, 17. 662, 10. 690, 27. 691, 4. Plato Gorg. p. 471. D. 6. HSt. = 154, 7. Routh. Sic Latini *hic.* vide Bentl. ad Heautontim. fin.

Ib. 25. *οὐδὲ ἄλλους πολλοὺς*] Thebanos Megalop. 205, 25. (290, 23.)

365, 1. Ad 359, 4.

Ib. 5. Male *ἡ* Bekk. e Marklandi emendatione. Verte. *No artifice was left unemployed in the business.*

366, 2. *τοὺς ὕστερον* e seqq. orta puto.

Ib. 11 — 367, 7. Æsch. 46, 43 — 47, 13.

Ib. 25. Lege ex collatione Lessing. et Lambino, *ἀλλὰ τοῦ δουλεύειν*. (Speciose etiam Lambinus, *περὶ τοῦ συγκατηγορεῖν*. De *ωυ*, i. e. *τῶν*, et *ὧν* Reisk. nott. p. 754. *τοῖθ'* pro *οὔθ'* R. P. ad Orest. 224. restituit Euripidi Antiop. Stob. xxxvi. 217, 18. Gesn. Leptin. 469, 10. lege cum 3 primis edd. *οὐ τὸ τῆς δ.* vulg. [*τοῦτο οὐ*] nata ex *ȣτο*. Mox recte citat Taylor. Phil. i. 53, 10. Priscianum xviii. p. 1176, 34. (230, 10. Ald.) quanquam alio spectare Priscianum putabat, ni fallor, Porsonus. (Priscian. Ald. *καί περ ᾶ ἐν εὐβοίᾳ τέθηκα ἀποδαίει τὸν Φ.* Putsch. *καὶ περιῆν ἐν βαιοῖς τεθνάναι τῷ δέει τὸν Φ.*)

367, 14. [*μηδὲ εἰς τὴν Ἀττικὴν*] quaere an del.

Ib. 20. Collato Reiskio lege et interpunge *μεγάλαις, συμμάχων ἀνδρῶν χώραν πολλὴν* —.

368, 23. Recte Marklandus *αὐτῇ*, *ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΚΓΟΝΟΙΣ*. vel potius *εἰς αὐτὴν*, ut *ἐγγράφει — εἰς τὸ ψήφισμα* p. 356, 15. *καὶ τοῖς ἐκγ.* 356, 9. 358, 12. 25. 440, 25. Phil. ii. 73, 14. Ceterum supple *τοῖς ἐκείνου*, ut Ph. Ep. 161, 12.

369, 3. Infra p. 449. Æschines a p. 37, 37. ad 38, 39. 49, 40-1. 51, 8. ad 52, 12. (51, 9 — 52, 11. suspectus locus.) — Hinc auctor Aristog. i. p. 780, 28.

370, 19. *αὐτὸν ἀφεῖται*. *ἀφεῖτε* alii, quod defendere quis possit, ut aor. 2. vide Brunck. ad Œd. Tyr. 1405. sed delendum *αὐτὸν* ex MSS. quod e linea sequenti forsan natum.

425

Ib. 27. φησί τις ex conj. Reiskius, et mox τοῦτον τὴν εἰρήνην. Illud recte.

371, 14. τὸ μὲν γὰρ ἐξαρχῆς tres primae et, ut videtur, MSS. omnes. καὶ [pro τὸ] videtur esse error typorum.

Ib. 16. [τὴν ἀρχὴν] τὴν πρώτην. Omittunt quatuor minimum MSS. et Harpocratio v. Κτησιφῶν. De τὰ πρῶτα φέρειν Bentl. ad Menand. p. 91 = 107.

Ib. 21. καὶ θεοῖς ἐχθρὸς [καὶ] γραμματεύς. καὶ habent omnes, tres certe primae edd.

372, 2. ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι vix dubito quin interpolata sint ex Olynth. I. 13, 20. Si retineantur, interpungendum cum ed. Paris. ἐπὶ πολλῷ Cherson. 103, 1. — Per se non male habent verba. Exempla comparationum simili breviloquentia factarum. De Coron. 328, 10. ὥσπερ πνεῦμα. Ibid. 325, 13. ὡσπερανεὶ ἐν τρυτάνῃ. Ibid. 291, 13. ὥσπερ νέφος. Œd. Tyr. 923. Ran. 1434. [1383.] Vesp. 700. [702.] (Male Bentlei. Phalar. ὥς τις ἀλέκτωρ damnat.)

Ib. 7. χάριν αὐτῆς ἐχέτω, recte MSS. Hermann. ad Viger. p. 708. nil ad rem. Phil. III. 111, 10. αὐτῆς μεταδεδώκατε Reisk. ex MSS. In Æsch. Ctes. 71, 39, dubito. οἷς — αὐτοῖς ineptissime legit Reisk. in or. π. συντάξ. p. 176, 21.

373, init. Diodor. Sic. XIII. 31, 57. Æschines Ctes. p. 76, 11.

Ib. 21. Recte margo τοῖς λοιποῖς. Contra 424, 11. οἱ δὲ πολλοὶ optime conjicit Taylorus. Voces confusae Mid. 551, 11. Mid. ad fin. παράδειγμα ποιήσαντες τοῦτον τοῖς ἄλλοις.

374, 7. δικαίως ἀπολωλέναι κρίνεται] δίκαιος Wolfius. Vide ad Rhod. 195, 10.

375, 9. Exspectares fere μείζους ἢ πρόσθεν πεποίηκε. Si putabatur Philippus eorum ὕβριν καταλύσειν, jam erant μείζους ἢ προσῆκε. An ἢ προσῆκε delenda?

Ib. 23. τοὺς στρατευομένους] στρατευσομένους Markl. Qu. Vide Phil. I. 45, 3. mox 376, 22. et ad 399, 25. 426

Ib. 24. Æsch. 50, 28.

376, 5. τὸν αὐτὸν ὁμολογοῦντα] Qu. de *diastole*, τὸν, αὐτὸν ὁ. Vide p. 410, 4. Leptin. 459, 22. Timocr. 714, 10. Leochar. 1088, 3. Callicl. fin.

Ibid. Lego cum MSS. ἔστιν οὖν οὕτω τις — ΟΣΤΙΣ ἵνα —. Vide Reiskii Ind. v. ὅστις. Adde Olynth. I. 13, 16. Mid. 536, 6. C. Lacrit. 940, 23. Dinarch. Dem. 102, 3. Pseudo-Dem. Epitaph. 1395, 17. Lycurg. 152, 41.

ὃς Dem. Onetor. II. 878, 28. Apatur. 903, 17. Sic Latini, *quis tam — qui*. Cic. Phil. II. 13.

Ib. 10. κρίνεσθαι. (374, 7.) Vide 380, 7. 381, 17.

Ib. 22. τοὺς συναγωνιουμένους lege. Vide ad 375, 23. et ad Thucyd. IV. 93, 71.

377, 6. κηδεστής. Phrynonis. Vide Taylor. Porro ex Scholiastae collatione cum Tzetzae Chiliad. VI. 37. liquet, haec de Demade male intellexisse Rhetorem antiquum, quem sequuntur tum Tzetzes, tum Suidas et Schol. Hermogenis apud Ruhnkenium Hist. Or. p. 73—4. Recte, ut videtur, corrigitur ἐκεῖνος. Recte margo ἐκείνοις in Epitaphio p. 1395, 4. Contra ἐκεῖ pro ἐκεῖνο MS. in Arist. Av. 759.

Ib. 11. Mid. p. 580, 20. οὐδ' ἀφιέντα ἀφίησιν.

Ib. 27. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρόν. Forsan interpolata ex p. 430, 27.

378, 7. αἱρεῖς διώκων] Arist. Vesp. 1207. εἷλον διώκων.

Ib. 8. πάνδεινος εἴ τις. Plane assentior Marklando, post haec verba deesse aliquid; forsan enthymema de Philocrate, quod refert Æschines p. 29, 1—7.

Ib. 9. — 380, 15. (Vide 347, 25.) Æsch. 40, 30 — 44. 46, 29.

Ib. 12. Hoc video, μᾶλλον ἐπ' αὐτοφώρῳ ex MSS. jungenda; de ceteris non liquet.

Ib. 24. μετεώρων] Dixisset Herodotus οἰδεόντων ἔτι τῶν πρηγμάτων. III. 76 et 127.

427 379, 14. Lege οὐχὶ βαδίζεις, ὁ ἀπαγγείλας — *will not you go, you who* —. Thuc. III. 54. p. 201, 8.

τοὺς ante *ἡμῖν ἐπιστρ.* male om. 3 MSS. — In proxime antecedentibus qu. an leg. *καὶ ὑποψίας μεγάλης* (infra ad 406, 10. Matthiae §. 372.) In Eur. Androm. 521. lego *ἀνοίας μεγάλης*. Vide me ad locum. Thucyd. III. 45, fin. Plato, sive alius, Alc. II. Tom. II. p. 292, 8. Bkr. *πολλῆς φυλακῆς*. Infra 415, 8. Athenaei VII. p. 321. C. et 325. F. Epicharmus: *ἁδέαι δὲ κὠλίγου πυρός*. Arist. Vesp. 650. *χαλεπὸν καὶ δεινῆς γνώμης*. Eur. Phoen. 726. ed. Valck. quem vide. Dem. c. Aphob. I. p. 824, 12.

Ib. 27. *τειχίζειν*] Verum puto *διατειχίζειν*. Vide Aristoph. Eq. 815. Thucyd. III. 34. Quo consilio, declarabit idem Thucyd. VIII. 90.

380, 1. etc. Æschines p. 49, 42. seqq.

Ib. 15. *πάντα τὰ ἄλλα* tres primae. *τὰ ἄλλα* om. MSS. alii *ταῦτα* habent.

381, 20. *τὰ δὲ πρόσθεν πεπρ.* —— *ὑπὲρ τούτων*] Nil annotatur. Qu. *χ̊* i. e. *χωρὶς*, pro *῾χ* i. e. *ὑπὲρ*.

Ib. 22. *ἀδικημάτων*] *πραγμάτων* MSS. forsan e Cherson. 101, 28.

382, 16 etc. Infra 424-5. 437. 450.

383, 6. Optime *κῦμα* Felicianus (*πνεῦμα* Aldinae), ut patet ex istis p. 442, 17. *τῶν* — *κλύδωνα* — *τὰ καθεστηκότα πράγματα ἡγουμένων*. Fons comparationis Solon fr. 18. p. 340. Gaisf. certe hinc Herodotus VII. 16.

Ib. 11. *οἷον αὐτὸς δὴ*] Ita MSS. quod intelligo, *τοιοῦτον, οἷος αὐτὸς δὴ* (*ὁ Φίλιππον διδάσκων.*) „Your Majesty," say these persons, „wants able managers," (each of them of course meaning such an one as himself). Vide Aristophanica, ad Av. 1008.

Ib. 20. *οὐδὲ τοῦ ζῆν ὄντα κύριον ἑαυτῷ βεβαιῶσαι*] *τὸ ζῆν* MSS. Citat Markland. c. Aristocrat. 630, 14. Adde infra 396, 26. Aristocr. 643, 6. Dinarch. Dem. 90, ult. 98, 9. Lycurg. 168, 35. Aristocr. 642, fin. *ἐκείνου κύριοι κολάσαι* (sic MSS. non *-σειν.*) 423

Ibid. 689, fin. *κυρίῳ τῶν φόρων τάξαι.* Thucyd. VIII. 5. p. 509, 9.

Ib. 24. Verum puto *Ἀμφίπολιν ἡμετ. δούλην κατ.* (Vide me ad Rhod. p. 198, 14.) ut *πόλιν*, vel *πάλιν*, ex praecedenti natum sit. *τότε*, sc. cum in Persia esset Timagoras. Eo nomine peccat Marklandi transpositio, quod *ἑαυτοῦ* ante *δούλην* necessario postulat inseri. Ceterum ex Xenoph. Hellen. VII. 1. 36. colligere videor, in isto foedere Amphipolim tutandam in se suscepisse Regem. Qu. an huc spectet Demosthenes infra p. 420, pen. Vide or. de Halones. p. 84.

Ib. 27. *ταὐτὸ τοίνυν τοῦτ'*] *τότ'* pro *τοῦτ'* Markl. sine necessitate.

384, 14. *προὔπινεν* recte MSS. Similis confusio p. 380, 28.

Ib. 17. *λόγον ὃν — ἄξιον εἰρῆσθαι*] *ὃν* om. Reiskius cum MSS. quibusdam. Dubito. Æsch. F. L. 41, 24. *λόγους οὓς ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς ῥηθῆναι.*

385, 12. *εἰς ἀρετῆς λόγον*] *ἐς χρημάτων λόγον* Thucyd. III. 46, 45.

Ib. 22. Qu. *οἷς συνεῖπε*, ut p. 387, ult. Sed vide 434, 27.

Ib. 25. Infra 397, 6. *τῇ τῶν συμμάχων εἰρήνῃ.* Æsch. F. L. p. 35, 38.

386, 11. *τῇ μὲν ἐκπεμψάσῃ πόλει*. sine *τῇ*,[1]) tres primae edd. recte, ut mox 386, 28. 387, 1.

387, 17. *τοῦ δὲ μὴ πάσχειν [ἔτι] αὐτοί.* Om. MSS. quidam. *τι* Wolf. Possis *γέ τι*. Sed sanam credo vulgatam.

Ib. 19. *τοσοῦτον κρατουμένοις* MSS. ut p. 406, init. *τοσοῦτον ἡττῶνται.* Lycurg. 169, 4. *τοσοῦτον ἀνόητος.* sed me vide. Thucyd. VIII. 1. *τοσοῦτον κρατήσαντας.*

Ib. 20. *γέγονε* MSS. ut 385, 1. 369, 20. 370, 1. Malim *ἐκγέγονε.* C. Aphob. II. p. 836, 12. Boeot. II. 1024, 22. Herodotus aliquoties, Arist. Eq. 847.

---

[1]) Scil. *τῇ* ante *πόλει* habet ed. Paris. J. S.

Pac. 345. ex Rav. et R. P. Æschin. c. Ctes. 61, 43. 429
Infra 421, 8. *ἵνα δ᾽ ἐγγένηται*. Pantaen. 966, 9. Arist. Ran. 702. [689.]

Ib. 27. seqq. Æsch. 40, 6.

388, 6. Herodot. I. 168. *οἴχοντο πλέοντες ἐπὶ τῆς Θρηϊκίης*.

389, init. Vide Phil. II. p. 74, 17.

Ib. 13. *προκατακεχρῆσθαι*. Budaeus p. 386. ed. Steph.

Ib. 19. Lambinus *οἷσπερ νῦν λέγω, τοῖς ῥήμασιν αὐτοῖς. Καί μοι —.* Malim *ὥσπερ νῦν λέγω αὐτοῖς ῥήμασιν, ἄν. οὔ.* p. 345, 9. *τοῖς ῥ. τοῖς αὐτοῖς*. Halones. 81, 25. *αὐτοὺς τοὺς λόγους — ὑπομνῆσαι*.

390, 3. *Ἱερὸν ὄρος* captum VI. *φθίνοντος* Elaphebol. Legati profecti post III. *ἱσταμένου* Munych., proximi mensis. Æschin. p. 40, 10—14.

Ib. 10. Æschines p. 40, 6. *εἴρηκε — ὅτι τῆς πρεσβείας ὢν ἡγεμὼν ἐγὼ —.*

Ib. 21. Malim *καὶ τἆλλ᾽ —.*

391, 6. *γράψαι δ᾽ Ἀθηναίους καὶ τοὺς Ἀ. συμμάχους.* Recte haec. Aristoph. Av. 59. 184. Ach. 638. [613.] 640. [615.] Eq. 203-210. 417. Vesp. 1378. [1387.] *τὴν Ὀλυμπίαν*, i. e. *τὸ Ὀλυμπιᾶσι*. Danaïd. Athen. III. 114. C. Æneid. III. 523. Xenoph. Anab. IV. 7. 24. Æsch. F. L. p. 33, 24. *ὁ Κέρκωψ — ἢ τὰ τοιαῦτα ῥήματα*. Plato Alcib. II. p. 147. D. *τὸ κακῶς μὲν ἀντὶ τοῦ κακοῦ*, i. e. ut recte Buttmann. p. 198. *ἀντὶ τοῦ, ΚΑΚΟΝ.* Vertit Ficinus, *male pro malum ponens*. Idem Cratylo 402. D. *ἡ Τηθὺς τὸ ὄνομα*. Et ita passim per totum dialogum. Euthyd. prop. init. p. 271. C. HSt. *ὡς ἔγωγε οὐκ ᾔδειν πρὸ τοῦ ὅ τι εἶεν οἱ παγκρατιασταί*. Herodot. II. 153. *ὁ δὲ Ἆπις*. III. 115. *ὁ Ἠριδανὸς — τὸ οὔνομα*. V. 77. *οἱ δ᾽ ἱπποβόται καλέοντο οἱ παχέες·* ubi falli credo Valckenaerium. V. 65. *τὠυτὸ οὔνομα — θέσθαι, τὸν Πεισίστρατον*. VI. 42. *παρασάγγας, τους καλέουσι τὰ λ̄ στάδια*. IX. 91. *τὸν οἰωνὸν τὸν Ἡγησίστρατον* hinc defende contra Valckenaer. Dem. Mid. 524, 26.

ὁ γὰρ θεσμοθέτης. Timocr. 726, 26. ἀντὶ μὲν τοῦ τιμήματος — ἀντὶ δὲ τοῦ, τὸ γιγνόμενον. Macartat. 1077, 4. τὸ ὄνομα, ὁ Μακάρτατος. Pseudo-Dem. 430 Aristog. I. 790, 25. ὁ δ' ἀναιδὴς ἐκ τίνος ὠνομάσθη; Athenaeus VI. p. 248. οὐ μακρὰν δ' ἐστὶν ὁ κόλαξ τοῦ τῶν παρασίτων ὀνόματος. Alexis Athenaei III. p. 74. F. ὁ συκοφάντης — τοὔνομα. Ibid. 122. A. Περσικὰ ὀνόματα, τοὺς παρασάγγας etc. X. 448. D. E. τὸν λέοντα, ut recte Ald. MS. Philetaer. ibid. XI. 474. D. E. ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως. Diogenes ibid. XIII. 565. C. ὁ ἱππόπορνος. Pollux III. 109. ὁ δ' Εὐπόλιδος πλούταξ. Male τὸ Toup. T. IV. p. 366. Lucian. Pseudolog. init. τοὔνομα τὴν ἀπόφραδα.

Ib. 19. ἐνδεικνύμενοι] Æsch. Ctes. p. 84, 42. 85, 15. ἔνδειξις, Æsch. 85, 12.

Ib. 25. τοῦτον σώζεσθαι recte 2 optimi MSS.

Ib. 27. ὁρκοῦν. sc. τοὺς Φ. συμμάχους. 430, 21. vide 352, 15.

392, 19. ἐποίησαν χρόνον, sine τὸν, tres primae. Forsan ἐνεποίησαν. Phil. III. 129, 14. Aristocr. 651, 26. pro Phorm. 944, 10. Prooem. 1432, 25. Haec index Reiskii. χρόνον ποιεῖν ex Archimede citat Hoogev. ad Viger. p. 59. a. χρόνου διατριβὴν ἐμποιεῖν Thucyd. III. 38. init. ἐποιήσαντο ex lectione ed. Paris. efficit Taylorus.

393, 10. Æsch. 41, 10.

Ib. 26. Lege e MS. A. ξένια δὴ πρόφασιν, ellipsi notissima. e. g. Herod. V. 33. Valck. ad II. 100. Eurip. Bacch. 224. Aristoph. Nub. 55. Eq. 464. Eccl. 1103. [1111].

Ib. 28. οὔτε κατειπεῖν τούτων εἶχε καλῶς, οὔτ' εἰπεῖν ὅτι ἀλλ' ἔχουσιν, etc.] οὐδ' εἰπεῖν tres primae, quod melius: nisi delendae sint istae voces. Supra 347, 27. et ibi.

395, 24. Recte interpretatur Reiskius *παρὰ ταῦτα θεάσασθε*, *spectate atque comparate cum his.* De *παρὰ* Budaeus p. 246—9.

Ib. 26. [*παρὰ τὸ ψήφισμα καὶ τὰ πρὸς ὑμᾶς εἰρημένα.*] Supplet Reiskius *ὑπὸ τῶν Φιλίππου πρεσβέων.* quod aperte falsum. Vide 355, 9. 444, 14.

396, 9. Ad 352, 11.

Ib. 21. Legatorum dissidia fatetur Æschines p. 41, 1—5.

397, 12. Si faverent MSS. legerem *οὐκοῦν, ἃ ὑπεσχόμην* 431 *ἐν ἀρχῇ, πάντ' ἀπεδ.* (ἐπ)

398, 8. *τηνάλλως*] Ol. III. 34, 12. Phil. II. 73, 21. Infra 449, 13. Plato Theaet. p. 161. E. HSt. = 387. Heind. *οὐδέποτε τηνάλλως ἀλλ' ἀεὶ τὴν περὶ αὑτοῦ·* i. e. *τὴν ἄλλως*, ut *τὴν πρώτην* etc. Sic divisim scribit Photius Galeanus.

Ib. 11. *ἐπανορθώσασθαι δὲ τὴν εἰρήνην*] De Halones. p. 81, init.

Ib. 17. Æsch. 52, 9—10.

Ib. 23. Malim *ἀλλ' ἐάσαντες συγγ.*

Ib. 25. Lambinus *μηδ' ἀνάσχησθε λέγοντος ὡς —.* Signum variae lect. ante *ἀνάσχ.* habet ed. Paris. tacente margine. Sed facile intelligitur vox, ut Naus. et X. p. 990, 22.

399, 3. Lege *καὶ συμφέροντας.*

Ib. 4. *καὶ ψευδεῖς* etc.] Æsch. Ctes. p. 54, 42. *καὶ παράνομα — καὶ ψευδῆ καὶ ἀσύμφορα.* 55, 2. (*καὶ*) *δίκαια καὶ εὔορκα καὶ συμφέροντα* MS. 57, 17. *καὶ δίκαια καὶ — συμφέροντα.* 59, 4. *καὶ ποιεῖν* MS. Dem. Naus. et X. 991, 26. R. quem vide; et me ad Æsch. Timarch. 5, pen. Ctes. 78, 6.

Ib. 17. *εἶτα κρατῆσαι* etc.] Pro Rhodiis 199, fin. De Coron. 306, 6 etc.

Ib. 23. *ὁ δὴ τοὺς χρόνους* [*τούτους*] *ἀναιρῶν.* Dele *τούτους.* Vide infra ad 428, 17.

Ib. 25. *Ἔστι τοίνυν τις πρόχειρος λόγος*] Vel luxata vel mutila videntur, quae hic sequuntur.

Ib. 26. *οἱ ταράττοντες* etc. Sic Phil. IV. 140, 11. *ὁ δὴ βάρβαρος* recte MSS. Recte intellexit Wolfius, quamvis ineleganter verterit. Infra 442, 12. *ὁ γεγραμματευκώς*.

400, 1. *τὸ ψυχρὸν — κόρου —*. Ista sunt intelligenda *διὰ μέσου*, et vertenda: *ut frigido et ad nauseam inculcato verbo utar*. Deinde legendum *φενακίσων* in futuro, vel *-κιῶν*.

Ib. 5 etc. Æsch. 31, 14.

432 Ib. 26. *σχεδὸν ὡς εἰπεῖν αἱ ἁ. πᾶσαι*] Qu. v. l. {*σχεδὸν* / *ὡς εἰπεῖν*}. Nausim. et Xen. 986, 15. *πάντων* [*τῶν πλείστων*] *ὡς εἰπεῖν*.

401, 7. Æsch. Ctes. p. 85, 45. *ἔφησθα γὰρ τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης*.

Ib. 9 etc. Æsch. 28, 18. 48, 32 etc. ubi aliter narratur Satyri factum.

Ib. 12. Cum MSS. om. *τι* ante *τῆς πρεσβείας*, vide an legendum *μίκρ᾽ ἀκούσατέ μου ἔξω τῆς πρ. ταυτί*. ut vulg. orta sit ex *ταύτης* (*τι* supra), i. e. {*ταυτὶ* / *ταύτης*}.

402—3. Scholiastes ad 402, 23. dicit, Demosthene haec narrante, discessisse judices, suadente Eubulo. Vide Æschinem p. 28, 20. 48, 39.

Ib. 10. *παθεῖν τι*] Plutarch. T. II. p. 737. A.

Ib. 27. *τῶν θεοῖς ἐχθρῶν τε καὶ ἀλιτηρίων Ὀλυνθίων αἰχμάλωτον*] Omnia recte. 439, 8. *Ὀλυνθίων αἰχμάλωτα*.

403, 1. Explicat Reisk. Ind. v. *παροξ*.

Ib. 3. *διακρουσάσης* margo. Qu. an = *διακρουσαμένης*, *ea moras trahente*. Sed merus error esse videtur.

Ib. 24. Recte, quicquid dicat Taylorus, interrogatur. Cicero Philipp. I. 10. *Quis populus? isne qui exclusus est? quo jure? an eo quod vi et armis omne sublatum est?* Lycurg. c. Leocrat. p. 168 saepe. Auctorem c. Aristogit. I. 793, 13. qui hinc sumsisse videtur.

Ibid. *παρατρεφόμενον*. Voce utitur Athenaeus v. p. 211. F. ubi nostrum locum citat Casaubonus p. 369, 61. Adde Menandrum Thrasyleonte Athen. vi. p. 248. B. Timocl. vi. 243. C. 2. — Sequentia sublegit auctor Aristog. i. p. 793, 13.

404, 11. Æsch. p. 30, 35. 35, 15.

Ib. 22. Lego *καὶ τὴν δικαίαν ἥτις ἐστὶν ἀπολογίαν*, omisso cum MS. *φεύξεται*, quod natum est fortasse ex 369, 4. Vulgatam explicat Taylor. Ind. Att. ad Lysiam v. ANTIPTOSIS.

Ib. 29. *ἀνώμοτον esse pacem*. Quomodo *ἀνώμοτος*? 433 An quod Æschines et legati non *ὥρκωσαν* Philippi socios? Atqui loquitur nunc de iis, quae acciderunt post legationem obitam et renuntiatam. An *ἀνόνητον* vel *ἀνήνυτον*?

405, 1. Malim *ὃς τότε τἀναντία*.

Ib. 7. *ὡς ἅπαντα τὸν χρόνον ἠναντίωμαι*] Vel, deleto *ὡς*, legendum *ἃ πάντα*, vel potius delenda *ὡς πάντα τἀναντία ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται*, quae sunt v. l. superiorum. Sic melius finietur periodus, ut Leptin. 495, 15.

Ib. 17. *ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους*] De Pace 57, fin. Chers. p. 106 — 108. Mid. 575, 24. ad fin.

Ib. 21 etc. Æschines F. L. p. 47, 24.

Ib. 26. Harleianus *ἀλλ' ἔδειξεν*. Reiskius edidit *ἀλλ' οὐδ' ἔ*. Recte, ut puto. In Harl. scil. *ἀλλουΔϵΔ*. in reliquis *στομαλλουδ*.

ἀλλ' οὐδὲ Lept. 498, 17. Mid. 548, 23. De Coron. 296, 14. Macart. 1066, 9 et 22. Callicl. 1273, 27.

Ib. fin. *καὶ οὐδενὸς μεῖζον φθεγγομένου*] Post *καὶ* infercit Reisk. *οὐδέν*. Frustra. Olynth. ii. 23, 5. *οὐδένων βελτίους*.

406, 9. *καὶ ἰοὺ ἰού*. Sic, ut videtur, omnes. C. Aristog. i. p. 784, 19. *βοῶν καὶ κεκραγὼς ἰοὺ ἰού*. ubi Felicianus et pars certe MSS. *καὶ* interponunt. Aristoph. Plut.

276. 478. Nub. 543. [535.] Julian. Ep. I. p. 373. C. — Malim tamen *καὶ τί οὔ*; scil. *ποιήσειν*. Pro Phorm. 960, 28. malim *τίνας οὔ; οὐχὶ* — Pantaen. 970, 20. Everg. et Mnes. 1152, 12. Quanquam lenius est simpliciter delere *καί*.

Ib. 10. Malim *ἁπλᾶ, καὶ δυοῖν ἴσως ἢ τριῶν ῥημάτων· an affair of two or three words.* de quo genitivo me vide ad 379, 14.

Ib. 15. Vide supra ad 343, 22.

408, 14. *ἀλλ' ἀφ' ὧν ἴστε αὐτοὶ, τὰ πράγματα κρῖναι, μὴ τοῖς ἐμοῖς λόγοις μηδὲ τοῖς τούτου προσέχειν*] Similia supra 377, 27. 397, init. infra 430, fin. Æsch. F. L. 48, 17. Dinarch. Dem. 95, 24. Aristog. pp. 105-6.

434 409, 2. *εὔωνον*] Ridet plebeculam de annona sollicitam Aristophanes Equit. 640 etc. ubi errat Kusterus. Vide De Cor. p. 255, 10. Xenoph. et Lysias de Theramene et Lysandro.

Ib. 10. *οὐδὲν γὰρ ὑμᾶς ἠδίκει* malim ob *νῦν*. Per se optimum est *ἀδικεῖ*, ut Æsch. F. L. p. 29, 6-7. Supra 399, 1.

Ib. 16. [*Εὔβοιαν, Ὠρωπὸν ἀποδώσειν*] Qu. an schol.

Ib. 21. Catull. Nupt. Pel. et Thet. 135. „Domum perjuria portas."

410, 2. *σκοπεῖτε — εἰ ἐφ' οἷς — ἐφοβούμην ἐγὼ, — τί τούτους προσήκει παθεῖν.* (vide ad 432—3.) Videtur Reiskius conjicere *ἐφ' οἷς μηδοτιοῦν ἠδίκουν*. Quod si fecit, inepte fecit. Deleto enim *εἰ*, omnia plana fiunt. Phil. Epist. 159, 23. (omnino confer Lept. 498, 10.) *εἰ ἐφ' οἷς* etc. *αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας*. *εἰ*. om. Ald. B. servat Ald. A. Felic. MSS. pars, *εἰ — αὐτοὶ φαίνεσθε ποιοῦντες*. Sed Aldum sequor. Vide Ol. II. p. 24, 22. *αὐτὸν ἀργοῦντα* (sic lege). Pro Rhodiis 198, 7. Contra *εἰ* ex MSS. addendum Æsch. F. L. p. 39, ult. Passim autem particulas male addunt vel demunt librarii. R. P. ad Hec. 625. ed. ult. Eodem modo suspendetur *τί* infra

in orationis fine, 451, init. (Olynth. I. 16, 8. ὡς recte om. MSS.) Leptin. 483, 20. ubi videndum de πῶς, quamvis soloecismum vocet F. A. Wolf. 305. Mid. 578, 22.

Ib. 8. τοῦ διδόντος ferri potest, vertendo *qui dare volebat* (ἐδίδου 393, 14.), figura notissima, de qua Valckenaer. ad Phoen. 1406. Supra p. 393, 19. διδοὺς vertendum videtur *offerens*, *pollicitus*. De Coron. 260, 21. πόσ᾽ ἂν — διδόναι Marklandus, quem miror non hic conjecisse τοῦ δόντος ἂν —.

412, 10. Malim ἂν δ᾽ ἄρ᾽ ἅπαντα.

Ib. 12. Vide Phil. IV. p. 133, 9.

413, 4. τῶν [ὑπαρχόντων] συμμάχων. Dele vocem ex superioribus male repetitam. Inepte delet R. ante αἰχμάλωτον. — De ὑπαρχ. vide Symmor. 181, 2. Rhod. 192, 7. Megalop. 203, 25. Leptin. 459, 5. 484, 24. 503, 20.

Ib. 25. οὐκ ἔκρινεν. sc. ut προαγωγόν. Lex apud Æsch. c. Timarch. p. 3, 7. 26, 17. 435

414, 2. κέκρικε. * * * * * φέρε δὴ —. Mirum ni aliquid exciderit.

Ib. 3. Æsch. p. 42, 35.

Ib. 8. τὸν νόμον ἔθος ποιῶν. In hoc consentiunt tres primae. MSti alii τὸ νόμιμον ἔθος, alii τὸ κοινὸν ἔθος, alii τὸ κοινὸν νόμιμον ἔθος. Markland. τὸ ἔννομον ἔθος. ἔννομος De Coron. 267, 6. 310, 20. de Halon. 83, 3. 5. 6. Æschin. c. Ctes. p. 81. 37. et alibi. Vide Burneium ad Miltoni Poemata Graeca p. 598. ed. Warton. ἐννόμως Aristocrat. 644, 19. 649, 18. 652, 17. νόμιμος Phil. III. 123, 22. Legendum credo τὸ τοῦ νομίμου ἔθους. Apatur. 898, 15. τὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ib. 28 etc. Æsch. 48, 4.

415, 3. Legendum puto ἡμεῖς (ὑμᾶς), Ἀφόβητε, καὶ σὺ Φιλόχαρες, σὲ μὲν τὰς —. ἴσμεν, quod merus est error pro CΘΜΘΝ proximo, recte omittit MS. et optimus Paris. 2934. ὑμᾶς pro ἴσμεν Wolf. Melius locavi, ut mox v. 11. ἡμεῖς ὑμᾶς ἐσεμνύνομεν. Vide

Aristoph. Av. 722. Lys. 499. Eq. 501. 512. Ach. 336. [318.] ὑμεῖς e MSS. redditum: ubi mallem οὐδ' ἐμοῦγ' ὑμεῖς λέγοντος. Ibid. 302. [284.] σοῦ δ' ἐγὼ, etc. Xenoph. Hellen. IV. 1. 32. ἐγὼ ὑμῖν —.

416, 17. ἐκείνους τοὺς λόγους εἶπεν, οὓ —. Frustra mutavit Reiskius, quamvis speciem habeat ejus lectio collato 423, 19. ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν 431, 9. ἐκείνους τοὺς λόγους 374, 16. ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα 432, 24. Simile est quod fecit p. 431, 12. de quo tamen quaerendum.

Ib. 21. Distingue ὅτι „Ἀπολογήσεται — ὑφελόμενος.“ Μή σύ γε. Ista vero desumta sunt ex Timarchea p. 24, 36 — 25, 7. Paullo ante ἔλεγες τοίνυν Reisk. e conj. non male.

Ib. 29 — 417, 17. Æsch. 47, 13.

417, 7. Lege ὅσῳ γὰρ ἂν —. αὖ tres primae.

Ib. ult. ἀποκαλῶν] Plato Theaet. p. 168. D. 2.

436 418, 14. Emendat Valckenaer. Diatrib. p. 182. B. τὸ τούτους τυράννους καὶ τὰ σκ. Ego malim τὸ τυράννους καὶ σκ. tribus articulis deletis.

Ib. 15. Plutarch. Vit. Dem. T. IV. 742. ed. Reisk. *Jam fac agas e tragoedia Creontem.*

419, 4. vel Soph. Antig. 186. Forsan videri possit Demosthenes legisse ἆσσον pro ἀστοῖς, quippe infra 419, 14. interpretans ὁμοῦ (i. e. ἐγγὺς) στείχουσαν. ἆσσον Aristoph. Eq. 1303. Ipse Soph. Œd. Col. [sc. v. 312.]

Ib. 13. τῷ σοφῷ Σ.] ὦ λῷστε Πῶλε Plato Gorg. p. 467. B. HSt. Qu. an dixerit Æschines, σοφὸς ὁ ποιητής.

Ib. 14. Sanissima omnia. Distingue „τὴν“ δὲ „ἄτην ὁρῶν στείχουσαν“ ὁμοῦ, τὴν — στρατείαν, οὐ — *et* CUM NOXAM, *expeditionem Phocensem dico, jam prope* ACCEDENTEM VIDERET —. De ὁμοῦ pro ἐγγὺς Schol. Homer. Il. E. 867. Harpocrat. et Vales. Suidas, Schol. Plat. p. 10. ὁμοῦ, *fere, circiter,* supra 390, 1. 413, 3. (Vide Tayl. ad Aristog. I. p. 785, 23.) mox 420, 14. c. Aphob. I. 820, 22. Pro Phorm.

956, 1. ὁμοῦ τι Aphob. I. 817, 1. Plato Theag. p. 129. D. HSt.

Ib. 19. καρπουμένη τὰς — οὐσίας Markl. Vide de οἰκία Valck. ad Herodot. VII. 224.

Ib. 20. Male omittit MS. unus τοσούτους. Eurip. Heracl. 575. Lysias p. 150, 24. (me ibi.) Aristoph. Av. 1132. τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί; — τοσοῦτος Phil. III. 116, 10. Aristoph. Eq. 412. τηλικοῦτοι Lysias Ἀπολ. Δωροδ. p. 163, 26.

Ib. 28. Lego ἐκ ταύτης (τῆς) αὐτῆς. Me vide ad Æsch. Ctes. 85, 38. Contra p. 386, 24. recte Markland. — Nunc omnino censeo in tribus locis, 386, 24 et 27. 419, 28. legendum ταύτης tantum.

420, 2. Distingue cum Marklando σοφιστής; καὶ π. γε. Οὐ σὺ λογογράφος; καὶ θεοῖς ἐ. Et De Coron. 307, 20. οὐκ ἂν ταῦτ' ἔλεγον; καὶ πολλά γε —. *Yes, and an unprincipled one.*

Ib. 10. et 421, 17. εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. Xenoph. Rep. Laced. III. 5. 437

Ib. 26 — 421, 17. Æsch. 31, 26 — 32, 35. 34, 23 et 43.

421, 1. Recte VV. DD. ἄξιόν γε· (οὐ γάρ;) ἦν —. Vide Reiskii Ind. v. οὐ. Aristocr. 683, 1. Neaer. 1383, 2. ut optime Reisk.

Ibid. ἄξιόν γε. Aphob. II. 837, 22. Phaenipp. 1046, 17.

Ib. 4. Longam narrationem de oratione sua ad Philippum de reddenda Amphipoli habet Æschines pp. 31 — 32. quem vide p. 34, 24 et 42. collato Demosth. p. 421. Æsch. 33, 40 — 42.

Ib. 20. Citat Demetr. Phal. §. 292. ῥημάτια δύστηνα Lucian. Merc. Cond. T. I. p. 672, 57. Hermotim. p. 822, 66. Conviv. T. III. p. 439, 80.

Ib. 22. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν] Lege περὶ. Brodaei locis adde Aristoph. Lysist. 534. Ran. 332. [329.] ex Rav. MS. 1069. [1036.] Av. 487. 515. Eccl. 232. [222.] Plut. 1199. Vide Suid. v. περίθου. (Platonis locus est p. 406. D. HSt.)

Sed ἐπὶ τῆς κ. Plato Sympos. p. 331. F. Laemar. 260, 6. Ald. ἐπὶ τῇ κ. mox ibid. (apud Ruhnken. ad Timaei Lex. p. 246.) Dicaearchus Stat. Gr. (Geogr. Oxon. T. II. p. 16.) τὸ μὲν ἱματίων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα τοιοῦτόν ἐστιν, ὥσπερ (vel ὥστε) προσωπιδίῳ δοκεῖν πᾶν τὸ πρόσωπον κατειλῆφθαι. (Aristoph. Av. 487. 515. de λόφῳ agitur: vide 510.) Plato Rep. X. p. 617. C. HSt. στέμματα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐχούσας. Athen. XII. p. 543. C. F. In Chandl. Inscr. p. 43. n. IV. 1. lin. 41. ἡ Νίκη habet coronam ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

422, 6. χρήματα δ' —. Versum om. tres primae edd. Ex Solone Stobaei IX. p. 102, 17. Plutarchi Solon. p. 79. D. huc intrusus videtur. Omittit Brunck. Gnom. p. 79.

Ib. 24. Eurip. Bacch. 653. Pseudo-Diog. Ep. ined. XI. MSS. du Roi X. p. 269. μηδέ σοι ἀρκέσειν τὰ τείχη. (sic) ῥᾳδίως τὰ κακὰ ὑπεράλλεται καὶ παραδύεται, etc. Comparat Boiss. Solonis locum.

438 423, 18. Malim ὑπακούσαντά τινα αὐτοῦ κατηγορεῖν. *Hominem, qui aliis obsecutus Aeschinem accusaturus erat.*

424, init. Citat Demetr. Phal. §. 296.

Ib. 4. Phil. III. p. 121, 7.

Ib. 11. De ὑποκορίζόμενοι vide Alexin Athenaei x. 421. D. Idem ibid. XI. 463. D.

Ib. 16. Qu. βούλοιντ' ἂν αὐτὸς ἕκαστος τοιοῦτος εἶναι. duo MSS.

Ib. 23. τοσαύτης παρανομίας καὶ μανίας ἐνέπλησε, tres primae. Augg. 1. 2. μανίας καὶ παρανοίας, et sic procul dubio (vel παροινίας, quod merus est error scribae) MSS. Parisienses. μωρίας ἢ παρανοίας Phil. III. 124, 24. Ceterum similis confusio lectionum diversarum in contextu edit. Paris. infra 435, 25. τὰ τοιαῦτα τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα.

425, 3. Frustra Markland. ἐν ταῖς πόλεσιν. Vide Leptin. p. 472, 26.

Ib. 25. Vide Schneider. ad Xenoph. Hellen. v. 3. 26.
426, init. Ligna Macedonica. Timoth. 1192, init.
Ib. 4. *οἱ δὲ πολλοὶ [καὶ] καθ' ὧν —.*
Ib. 8. *ἐπειδὴ ταῦθ' —.* Haec sanissima. *ἐπειδὴ* repetitur post longam parenthesin ex 425. 27.
Ib. 15. [*οἱ προδιδόντες*] *καὶ Φ.* recte delet Markl. Deinde emendabam *καὶ Φ. οὐδ' εἶχεν, ὑπακούων τοῖς πρ. ὅ τι πρῶτον λ.* collatis v. ll. *Could not even tell which traitor's offer to accept first, or what place to take first.* Sed nunc credo vel *οὐκέτ' — προδιδοῦσιν*, vel *οὐδ' εἶχ. — λάβῃ*, plane delenda. Putat Taylorus ad Or. de Coron. prop. init. (Reisk. T. IX. p. 180.) duplicem hujus orationis *ἔκδοσιν* fuisse.
Ib. 27. *ἐψηφίσασθε — φαίνοισθε.* Recte haec R. P. ad Phoen. 91.
427, 11. *διαφθείρει, μισεῖν ὁμοίως —.* Vel cum Tayloro *δὴ* pro *δέ.* Vide an potius *νομίζετε· εἴ γε* (vel *εἴπερ*) *ὁ μὲν —.*
Ib. 15. Non hunc locum, ut putat Wolfius, imitatur Cicero Off. I. 33. sed potius Leptin. 494, 2—5. vel forsan utrumque.
Ib. 26. *τῶν προγόνων* [*ποιήσει.*] Dele, et subaudi ex praecedentibus *πράξει.* 439
428, 17. *τὰ χρήματα* [*ταῦτα*]. Olynth. III. 32, 7. *τοὺς νόμους* [*τούτους*] *μὴ δ.* ubi me vide et ad p. 399, 23. Recte *τούτοις* cum MSS. om. R. 413, 17. Vid. Leptin. 460, 16. 461, 5. Confer Athen. IV. 146. E. cum VIII. 364. E. F. Leg. 388, 18. *ποιοῦντος,* [*τούτου*] *ἐκείνου* lege. vocem omiserant, ut patet e Lindenb. deinde interpolatum est *τούτου.* Contra De Coron. 311, 28. recte Reisk. *τούτων αὐτῶν. ὅδε* infersit Brunckius Vesp. 396. *αἷμα* pro *τήνδε* Iph. T. 558. ed. Gaisf. legit V. D. Vide v. ll. ad Aristoph. Plut. 879. 980. Œd. C. 1148. recte Heath.
Ib. 22. Mirum ni recte om. *αἰσχύνῃ* S. nempe scholion ad *γέλως*, quod forsan expulit genuinam vocem. Nisi

forte utrumque, ἄδεια et αἰσχύνη, sint diversorum scholia. Satis γέλως, ut 435, 16.

429. 17. Demosthenem hic et [Olynth. III. 136. 20. seqq.] compilat Byzantinus scriptor MS. Paris. 2991. A. apud MSS. du R. IX. p. 132. ὁ ἐκ πενήτων πλούσιος καὶ ἐξ ἀτίμων τίμιος καὶ ἔνδοξος ἐξ ἀδόξων καὶ ἐξ ἀγνώστων γνωστὸς γενόμενος· ὁ τὴν πατρίδα μὲν οἰκῶν, οἰκίας δ' ἀνοικοδομήσας λαμπρὰς ἃς οὐδ' ἐν ὀνείροις εἶδέ ποτε· ὁ λευκὰς καὶ σηρικὰς καὶ βασιλικὰς ἠμφιεσμένος ἐσθῆτας, πρότερον δὲ διφθέραν φορῶν ὥσπερ ὁ τούτου πρόγονος. Corrupta vox οἰκῶν, e sequente nata. φεύγων vel προδοὺς forsan substituenda.

431. 6. ἐξελέγχειν τὸ λοιπὸν ἂν ἦν] MS. om. τὸ, ut De Cor. 232. 27. Lept. 496, 15. Vide ad Æsch. Ctes. 86, 29.

Ib. 9. ὑμεῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὄντες] Malim ἐξ ἐκείνων, ut p. 441. 25. Æsch. Ctes. 60. 17. Vulgata, opinor, vertenda est, *qui ex eorum numero estis*, ut 402. 27. Thucyd. III. 70. βουλῆς bis. Vide Markland. ad p. 431, 10. ubi confer Timocr. 742, 14. C. Polycl. 1206, fin. ὅσοι τῶν στρατιωτῶν ἐστε. Ib. 1221, 11. τῶν ναυτῶν ὁ Καλλικλῆς. Callicl. 1280, 20. Κάλλαρον — τῶν ἐμῶν δούλων, sed malim cum R. τὸν ἐμὸν δοῦλον. Sed Polycl. 1224, init. Πασίωνος εἶναι, conf. Nicostr. 1252, 29. Vide R. P. Advss. ad Athen. x. 424. E. Aristoph. Ran. 534. 590. [582.] Ἀλκμήνης ἔσει. nisi legendum Ἀλκ. Av. 704.

Ib. 12. ἐκείνου Reisk. Me vide paullo ante ad 416. 17. Nil mutandum. De ἐκεῖνος Olynth. II. 23, 20. Mid. 537, 15. Aristocr. 687, 27. Æsch. Ctes. 69, 40. -- Vide tamen collatis v. ll. an duae lectiones; 1. πρώην τὸν Θρασυβούλου ἐκείνου, τοῦ ἀπὸ —. 2. πρώην τὸν Θρασυβούλου τοῦ δημοτικοῦ, τοῦ ἀπὸ — ex quibus conflata sit vulgata. Quod si ita est, interpolatio omnis nata est e scholio δημοτικοῦ ascripto ad genuinum ἐκείνου.

432, 1. Duae lectiones *ποία χορηγία*, et *τίς χορὸς* vel *χορηγός*.

Ib. 13. Ad 795, 9.

432—3. *τῶν ὑμ. παίδων* (sc. *προορῶν*) *ὅπως ἔσονται σώφ.* De constructione v. notas ad Viger. p. 189. adde Herodot. II. 2, 28. 181, 89. VIII. 26, 36. Infra 436. 23. *ἀκούετε — τῶν θεῶν οἷα προλέγουσιν;* Lex. ap. Dem. c. Timocr. 714, 28. Ib. 734, 10. Plato Phaedon. p. 8, 11. ed. Wytt. Singulare est illud Thucyd. II. 42. *πενίας ἐλπίδι ὡς κἂν ἔτι διαφυγὼν αὐτὴν πλουτήσειεν.*

433, 2. Hinc Auctor c. Aristog. I. p. 779, 15.

Ib. 19—25. Æsch. 48, 12—22.

Ib. 21. *ἑαυτὸν ἐμίσθωσεν εἰς Αἴγυπτον*] C. Aristocr. p. 670, 14. C. Eubulid. 1304, 8. Eurip. Iph. A. 818. *ἐς Αὖλιν.* Valck. ad Herod. II. 56. Pors. ad Hec. 1070. = 1062. ed. 3. Hemsterh. ad Plut. p. 456. Cicero Epp. ad Div. II. 17. „Legionibus quae decretae sunt in Syriam.“ (Qu. Thucyd. IV. 108. p. 301, 20.)

434, 4. *ὠτακουστοῦντες*. Herod. VIII. 130. fin.

Ib. 7. *εἰ τῆς πόλεως τέθνηκε τὸ — μισεῖν*] De construct. vide Pantaen. 976, 22. Aristocr. 622. 9. qu. Similis sententiae conversio Macartat. 1070, 15.

Ib. 8. Intelligo quasi esset, *οὐδὲ φοβεῖ με Φίλιππος ὑγιαίνων, ἂν τὰ παρ' ὑ. ὑγιαίνῃ.* Vide Aristophanica. ad Av. 1008.

Ib. 27. *ἀντὶ καλῆς*] Vide Bekker. An *ἀντηλλάξω* 481 *τὴν —*

435, 1. *κατηρῶ, καὶ κατὰ τῶν παίδων* — sic lege, omisso *Φιλίππου* vel *— πῳ*, sub *σαυτῷ*, ut De Coron. 320, 8. Deinde verte, *et per liberorum tuorum capita jurabas.* *κατὰ χ. εὐχὴν ποιήσασθαι* Ar. Eq. 657. C. Aphob. III. p. 852, 14. *κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀ.* optime Reisk. et sic tres primae edd. Ibid. 19. (854, 16. ubi similis variatio) 860, 3. 861, 5. 8. Omnino me vide ad Conon. 1269, 15.

Ib. 3. Frustra Markl. Vulgata vertenda, *periisse, modo ipsi velitis.* Fingitur dixisse *ἀπόλωλεν ὁ Φ.* non *ἀπολεῖται.* Sed alio ducunt Bekkeri MSS.

Ib. 8. Hinc expedi Midianam p. 543, 17. *ἀτίμητον δέκα δραχμῶν δίκην. Carry on a suit in Chancery for a haystack.* (N. B. I was shewn the stack, well rotten, near Margate, 1823.)

Ib. 12. *ταῦτα πεποιηκότας* frustra sollicitat Markl.

Ib. 22. *πέφηνε*] Lege *ἀνάγκη, καὶ πέφυκε.* Voces passim confusae, ut Æsch. Prom. 111.

436, 10. *ἢ τοὐναντίον (ἀπολλύῃ), τούτῳ* —. Sic lego et interpungo. Subaudiri potest, quasi scripsisset *ἢ τοὐναντίον ποιῇ.* sic, ut videtur, Plato Gorg. p. 504. E. (242, 5. Routh.) sed non puto ita solere Demosthenem. Vide ad 446, 23. ubi alia ratio. De *τοὐναντίον* p. 369. 7. 370, 10. 396, 26. 406, init. Megalop. 207, 4.

Ib. 18. Malim *τούτους ἐάσητε.* Verecundius enim cum Eubulo agit, quam ut eum tam aperte designaret.

Ib. 21. Æsch. Ctes. p. 61, 37. 72, 10. Ad Olynth. II. init.

Ib. 26. Vide Dinarch. in Dem. p. 100, 16. 102, 35.

437, 3. *Urbis salus ὅπως ἂν μίαν γνώμην ἔχωσιν ἅπαντες.* An legendum *ὅπου ἄν*, i. e. fere *ὅταν*?

438, 2. *φίλους [καὶ καιροὺς] μεθ'* —. Voces dele, forsan natas ex p. 427, 9. Et confer 369, 22.

Ib. 5. Ad 343, 24.

439, 3. Atrestidas Mantineus. Theophilus Athenaei x. 417. A.

442 Ib. 7. *ἐπειδὴ δ' ἀκοῦσαι,* infinitivo. [De quo vide ipsum ad Plut. 1112.]

Ib. 21. Ad 345, 6.

Ib. 26. Æsch. 33, 33 etc. 34, 42.

440, 6. *ὃς τὰς γυναῖκας ἐλευθέρας*] *τὰς* om. Aldinae, Felic. et pars certe MSS. recte nisi quis malit *ὅστις.*

Ib. 22. Lege *ἢ τοὺς τοσαῦτα* cum tribus primis edd.

441, 8. ὡς ἐπέβη Μακεδονίας] Æschines p. 48, 30. οὐ γὰρ ἡ Μακεδονία κακοὺς ἢ χρηστοὺς ποιεῖ, ἀλλ' ἡ φύσις. Vide Æsch. p. 31, 18.

442, 10. χάριν ὑμῖν ἔχειν] Sic, ut videtur. omnes, certe tres primae. Sed melius videtur εἶχεν.

Ib. 11. [Vide ad Porsoni Aristophanica, Addend. p. (106.) ad Plut. 555.]

Ib. 15. ἄχρι τῶν σφυρῶν] Hinc explicandus videtur Eupolis apud Schol. MS. Aristidis (Valck. Diatr. p. 252.) ἐν τοῖς σφυροῖς ἕλκοντα τὴν στρατηγίαν. et Aristophanes Pac. 240. Sappho apud Athen. I. p. 21. B. C. οὐκ ἐπισταμένη τὰ βράκεα ἕλκειν ἐπὶ τῶν σφυρῶν. Dio Cass. XLVI. p. 303. C. Vide an huc respexerit Cicero Rosc. Amer. 46. „Ipse quemadmodum," etc.

Ib. 16. ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ] Athen. V. p. 213. E. Alciphr. III. 56. Demetr. Phal. §. 283. Longinus 44. p. 101. Demosth. Steph. I. 1120, 22. ubi ineptit R.

Ib. 17. τρίποδες οὗτοι πέντε σοι Eubul. Athen. II. p. 49. C. Aristoph. Ach. 788. [753.]

Ib. 20-1. τὴν θόλον. * * * Βούλομαι τοίνυν —. Qu. an aliquid exciderit.

Ib. ult. De Neoptolemo. De Pace p. 58, 15 seqq.

443, 6. Collato Wolfio lego ἦν δ' οὐδὲν μᾶλλον μέγα αὐτῷ καθ' ἡμῶν, vel ὑμῶν, (οὐδὲν) οὐδ' οὕτω πρᾶξαι. De οὐδεὶς vide ad Phil. I. 50, 16. Leptin. 488, fin.

Ib. 26. ἡγούμενον [καὶ στρατηγοῦντα] defendit Reiskius, male, ut opinor.

444, 4. Φεραῖοι πρῶτον] Hoc valet αὐτίκα, exempli gratia. De Coron. p. 306, 7. αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν πρῶτον. Cherson. 93, 10. Wolf. ad Lept. p. 277. 448 Lept. 473, 13. 489, 9. Aristoph. Plut. 519. 522. Nub. 1040. [1027.] Av. 1656. Lys. 498. Xenoph. Cyrop. I. 3. 18. ὁ σὸς πρῶτος πατήρ. Damox. Athen. III. 102. b. Plato Gorg. 472. D. αὐτίκα πρῶτον. Ibid. 474. D. οἷον πρῶτον. — Supra

p. 412, 5. πρῶτον μὲν male om. Reisk., quamvis ita MS. De Cor. 244, 7. πρῶτον male om. Felic.
Ib. 6. οὐκ ἐνέσται, et ex Aug. 1. οὐδ', ἂν ἐπιχειρῇ, χαιρήσει, εἰ μή τις — χαιρήσειν MS. Aug. quod quid sit, liquet ex v. l. ἐνεῖναι pro ἔνεστι.
Ib. 9. Malim ψεύσωμαι et διαπράξωμαι.
445, 1. τὰ πράγματα ἀγαγόντας ἄφνω] Lego ἄγοντ' in praesenti et sing.
446, 4. ὃ τέως ἕως ἦσαν Dawes. p. 274. ed. Ox. Leptin 484. 22. (Wolf. p. 308.) Symmor. 188, 8. Timocr. 726. 12 et 15. 721, 1. ubi v. l. [τέως] ἕως Strab. VII. p. 451, 15. Ox. τέως pro ἕως, Mid. 519, ult. C. Aristog. I. 791, 14. τέως Felic. etc.
Ib. 7. οἱ μὲν ὄντες Ἀμφικτύονες] Qu. ὄντως. Vide Taylor. ad Æsch. Ctes. p. 54, 9. Steph. ὄντες, ὄντως confusa Plut. [328.] ὄντες esset, *the present Amphict.* ut Phil. II. p. 69, 23. Imo, *the real Amphict.* οὐκ οὖσα, *sham,* Apatur. init. Vide Megalop. 208, 24. 209, 2.
Ib. 14. ὥσπερ αἴνιγμα] Demetr. Phal. Athenaei VI. 233 F. Demosth. περὶ Συμμορ. p. 184, fin.
Ib. 23. δέδοικα μὴ τοὐναντίον οὗ βούλομαι [ποιήσω] — διενοχλῶ —. Post ποιήσω addit εἰ Jurinus, καὶ Wolfius, cui favet v. l. ποιῶ. Possis etiam ποιῆσαι. Sed multo melius est vocem penitus delere. ποιῆσαι male addit MS. post κατέστησεν Æsch. Ctes. p. 76, 24. Recte om. ποιήσειε MS. in Or. de Coron. p. 294, 9. Vide me supra ad Cherson. 95, 26.
447, 5. οἴεσθε ὑμεῖς μὲν οὕτω γιγνώσκειν, τὸν δὲ Φίλιππον οὐχ οὕτως; Reiskius pessime ὑμᾶς. Nil frequentius ista variatione. Mid. p. 579, 27—580, 12. ubi me vide. Androt. 608, 15. Aristocr. 655, 16. Aphob. I. 820, 11. Lacrit. 928, 9. Dinarch. Dem. 103, 23. Phil. III. 130, 5. recte MS. ἀποδράσεσθαι. Eurip. Heracl. 498. malim cum Reiskio βούλεσθαι. De Symmor. 182, 9-10 confer Phil. I. 42, 11-2. Pantaen. 968, 13. Ibid. 969, 22. συνάξειν αὐτὸς R. ex Aug. 1. Leochar. init. malim αὐτὸς κρίνεσθαι.

444

Pantaen. 974, 3. malim ἀπαγορεύειν δ' αὐτός. Thucyd. VIII. 76. prop. fin. τοὺς μὲν ἡμαρτηκέναι, etc. αὐτοὺς δὲ σώζειν, malim αὐτοί. (Paullo ante αὐτοὶ ἐπορίζοντο recte MSS.) Andocides 31. 35. οὐκ αὐτὸς — ἀλλ' ὑμᾶς.

Adde Everg. et Mnes. 1147, 24. αὐτὸς — ἐμέ Timoth. 1197, 20. πατέρα — αὐτός. Nicostr. 1246, 14. αὐτὸς, ἕτερον δ' — Plato Gorg. p. 461. B. HSt. = 131. Routh. τὸν ῥητορικὸν — αὐτὸς διδάξειν. Aristoph. Ran. 644. [630.] εἶναί φημι Διόνυσος, τοῦτον δὲ δοῦλον.

Ib. 17. Ad 369, 3.

Ib. 19. Χάρητος κατηγορεῖν] Æschin. p. 37. Confer Demosth. p. 386, 20—387, 27.

Ib. 22. εὕρηται. Vide Æsch. F. L. p. 37, 17. ἀεί.

Ib. 26. Lege πάντ' ἀληθῆ sine articulo, ut Leptin. 497, 26. Pantaen. 983, 12. ex MS. August., quamvis articulum servare videatur p. 990, 25. — πάντα τἀληθῆ per se bonum, ut supra 346, 19.

448, 6. καὶ τοῦ δῶρα εἰληφέναι] Primo καὶ cum Marklando delendum. Deinde vix dubito quin haec omnia nata sint ex p. 371, 5 etc.

Ib. 9. ὅσα βουλόμεθα MSS. Malim ὅσ' ἂν βουλώμεθα, ut 445, 14. vel βουλοίμεθα, ut 444, 20. 446, 15. — ὅσα βούλεσθ' De Cor. 237, 7. ὅσ' ἐβουλόμεθα recte margo 307, 5. vide Cherson. 93, 9. Aristoph. Nub. 347. et v. ll. Mid. 544, init. et v. ll.

Ib. 26. Lego ἀπώλετο, οὐδ' ἐν (hoc MSS.) τῇ εἰρήνῃ συγχωρηθὲν ἀλλὰ διὰ τούτους ἀπόλωλε —. Ista οὐδὲ πεισθ. ὑ. ἔχει Φίλ. sunt glossa ad συγχωρηθέν.

449, 1. Ad 363, 27.

Ib. 3. αἴτιος et συναίτιος permutat Marklandus. Male, ut liquet ex p. 350, 7-17. Vide 360, 8. Platon. Gorg. p. 519. A. (249, 7. Heind.) 445

Ib. 6. ὡς καλὸν [ἡ] εἰρήνη. Delendus videtur articulus cum Ald. etc. Vide tamen 369, 6. Me ad Chers. 102, 25. (Menander, καλὸν οἱ νόμοι σφόδρ' εἰσίν.)

Ib. 15—450, 17. Æsch. 28, 4-6.
450, 7. [Vide Porsoni Aristophan. Addend. p. (142) ad Eccl. 70.]
Ib. 14, etc. Livius XLII. 42. p. 804, 12. *Ego haec Q. Marci* etc.
Ib. 18 etc. Similis fere argumentatio, Antiphon. p. 138, 40.

Euboean ambassadors. Demosth. p. 347, 26. (Vide ibi.)
Phrynon: ἐν Ὀλυμπικαῖς σπονδαῖς, [Æsch. p. 30, 35.]
Philocrates. τῷ κήρυκι — Æsch. 30. Lycinus ἐγράψατο, Æsch. Ctes. 62, 28. Demosth. συνηγορεῖ.
Aristodemus. Iatrocles. Æsch. 30. Demosth. στεφανοῖ, etc. [sc. Aristodemum.]
First Embassy moved by Philocrates. Ibid. Demosthenes προβληθεὶς ὑπὸ Φιλοκράτους.
Philip's first Letter. Dem. p. 353-4. 443, 5. Æsch. 34, 8.
Demosth. ἑστιᾷ, etc. Dem. 414, 10. Æsch. 34-35.
Demosth.'s ψήφισμα, probably in Anthesterion, to assemble 8th Elaphebolion. Æsch. 63, 11.
Demosth.'s ψήφισμα to assemble on 18th and 19th. Æsch. 36, 5.
Peace only, not alliance, and to wait. Æsch. 35. συμμαχία, 35, 4.
Phocians refuse to admit Proxenus (Elapheb. 8. or before — probably Anthest.) Æsch. 45, 34.
Phocians refuse the truce for mysteries. 45, 42.
446 Philip's preparations. Æsch. 41. 34. 45, 30.
The 50 gallies. Dem. 444, 26. Æsch. 33, 10. 45, 35.
Peace. Συμμάχων δόγμα. Philocratis δόγμα. Dem. 345. Elapheb. 18, 19. Dem. 359. Æsch. 36, 5.
Demosth.'s intended δόγμα. Æsch. 36, 7.
Philip's ambassadors refuse to admit the Phocians into the treaty. Dem. 355, 6 etc. 444, 14.
Æschines's speech. Dem. 345. 439. 24. 441. 10. ἐφεστηκότων τῶν πρεσβέων from the Greeks: 346, 2. Æschi-

nes denies that there was any speaking the 2d day; F. L. 36, 15 etc. but (Ctes. pp. 63-64.) quotes Demosthenes's speech on that day.

Cersobleptes. Æsch. 39, 5. Ἱερὸν ὄρος taken, Elaphebol. ἕκτῃ φθίνοντος. Æsch. 40, 12. 64, 9.

Philip's ambassadors return. Dem. 387, 28.

Second Embassy overstaid Munych. 3d ἱσταμ. Æsch. 40, 15. Were 50 days before they saw Philip: Dem. 389, 28. Were out 3 months: De Cor. 235, 22. F. Leg. 359. 390. Return 13th Scirophorion: 359, 10.

Demosthenes prevented by Philip from leaving the embassy and returning home. Dem. 357. 445.

Demosthenes prevented by his colleagues from writing. 396, init.

Demosthenes accuses the ambassadors in the Senate. 346, 20. 351, 12 etc.

Ἐκκλησία, 16th Scirophor. Dem. 359. Æschines speaks first. 347, 1. 352, 1.

Philip's Letter. Dem. 352—354. especially 353, 10.

Altercation. 348 et 354.

Who prevented ἐξιέναι. Dem. 357, 5—22.

Demosth. Βοιωτιάζει. Æsch. 42, 5. 46, 41. 47, 11.

Demosth. δειλός. 405, 17 Æsch. 31, 12.

Demosthenis Loca quibus respondet Æschines. 447

Dem. p. Reisk.	Æsch. p. Steph.
343, 25 — 344, 19. }	31, 18
349, 12 — 26. }	38, 24 — 39.
438, 5 — 440, 28. }	50, 10 — 20.
	48, 30.
344, 28.	30, 39.
345, 3	44, 23.

Dem. p. Reisk.	Æsch. p. Steph.
345, 6 — 346, 1. 439, 21 — 442, 6.	35, 19 — 38, 24.
346, 1 — 4.	35, 22 — 26, 15.
346, 10 — 348, 25. 349, 27 — 351, 20. 355, 1 — 356, 5.	43, 42 — 44, 29.
347, 26.	44, 2 — 5.
348, 26 — 349, 12.	44, 22. 49, 37.
352, 11 — 354, 12. 396, 9 — 21.	44, 29 — 45, 14.
359, 3 — 361, 8. 365, 1 etc.	45, 18.
363, 27 — 365, 20. 449, 1	45, 15 usque ad 46, 42.
366, 11 — 367, 7.	46, 43 — 47, 13.
369, 3 — 372, 21. 447, 17 — 449, 14. 386, 20. usque ad 387, 27.	37, 10 — 38, 39. 49, 41. 52, 37.
375, 24.	50, 28.
378, 9 — 380, 15. (confer 347, 25.	40, 30 — 44. 46, 29.
380, 16 — 28.	49, 42 — 50, 9.
387, 27 etc.	40, 6.
393, 11 etc.	41, 10 etc.
396, 22.	41, 2 etc.
398, 17.	52, 9 — 10.
448 400, 3 etc.	31, 14.
401, 9 etc.	28, 18. 48, 32 etc.
404, 11.	30, 35. 35, 15.
405, 21.	47, 24.
414, 29 etc.	48, 4.
416, 28 — 417, 17.	47, 13 etc.
420, 26 — 421, 17.	31, 26 — 32, 35. 34, 23 et 43.

Dem. p. Reisk.	Æsch. p. Steph.
433, 19—25.	48, 12—22.
440—450.	28, 4—6.

Non exstant quae citat Æschines pp. 29, 3 et 23. 39, 25. Immutata (Dem. p. 401.) 49, 12.

Or. XX. ADVERSUS LEPTINEM.

Init. Hoc initium citat Demetr. Phal. §. 10. 11. 256. 20.

P. 457, l. 18. ὑμᾶς, τὸ δοῦναι ὑμῖν ἐξεῖναι) citat Demetr. Phal. §. 257. Priore loco (post ἐξεῖναι) omittunt δοῦναι Aldinae et Bas. 1532. habent Felicianus, Obsopaei codex. Recte, opinor, edidit Hieron. Wolfius, probante Fr. Aug. Wolfio, ἐξεῖναι δοῦναι, ὑμᾶς τὸ δοῦναι· οὐ γὰρ —. Sed deceptum esse puto ab Obsopaei nota, quae haec est: „ubi in Aldino . . . . ὑμῖν, ἐξεῖναι. in nostro secus, nempe sic; μηδὲ τὸ ἐξεῖναι δοῦναι· ὑμᾶς τὸ δοῦναι." Nil amplius; sed hinc minime constat duo ultima verba in isto codice defuisse. — Deinde falso retulit Reiskius Taylori mentem de Demetrio (p. 568, 13. Ald.) quem ille recte citat. A Reiskio, ut videtur, deceptus F. A. Wolfius putavit, si eum intelligo, etiam Demetrium omittere prius δοῦναι. Equidem puto mero casu excidisse apud Aldum, et esse 449 in omnibus libris. (Ab Obsopaeo sumsit Felicianus?) Alias non prorsus mala esset lectio μηδὲ τὸ λ. ἐξεῖναι, ὑμᾶς τὸ δοῦναι ἐξεῖναι. And by adding, *it shall not be permitted for the future*, he extends the prohibition to you, and says, *you shall not be permitted to give it*. Sed prorsus assentior F. A. Wolfio. Confer p. 493, 16. ἀφαιρεῖται τῆς πόλεως τὸ τιμᾶν etc.

μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι, vide 458, 10. 467, 22. 473, 28.

459, 28. Ad 617, 13.

460, 11. Historiam narrat Isocr. Areop. §. 77.

461, 2. *χρηστόν· οὐ (τί) τὸ λυσιτελέστατον πρὸς ἀργύριον σκοποῦν, ἀλλὰ τί καὶ καλὸν πρᾶξαι.* F. Leg. p. 349. 2. *τί ποτε* Tayl. *τὸ λυσιτελοῦν εἰς χρ.* Pro Phorm. 962. 15.

463, 18. *τριάκοντα ἄνθρωποι ἢ πλείους*] F. Wolf. interpretatur *ἢ μικρῷ πλείους* (vide infra 499, 6.) ut paullo ante *ἑξήκοντα ἴσως ἢ μ. π.* Sed vix potuit Demosthenes, cum xxx argumenti causa posuisset, tanquam numerum vero longe ampliorem, addere *ἢ πλείους*. Forsan delenda ut v. l. pro *ἢ μικρῷ πλείους*. Nisi *ἢ* deleto *πλείους* retinere mavis.

464, 20. Apposite citat F. Wolfius p. 242. C. Aristocr. p. 658, 1. *δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις*, et seqq. Patet sensum esse: *Quum duo sint bona, quae in quamvis civitatem cadere possint, opes et fides; nostra civitas hoc tempore fidem servat integram, opes amisit.* Dele igitur *τῇ* ante *πόλει. πόλει*, ut 57, 19. 432, 10. 474, 9. 613, 7. Thucyd. III. 38. fin.

Schol. *δυοῖν ὄντοιν ἀγ. παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τῇ πόλει τὸ κρεῖττον ὑπάρχει.* Unde *νυνὶ τῇ πόλει* delet H. Wolfius.

Non valde placet mihi istud *νυνὶ* tam longe disjunctum ab *ὑπάρχον*. Alias nil moverem, nisi optimus MS. omitteret *μεῖζον*, pro quo alii *κρεῖττον*, forsan a glossa: vide Scholiasten. Opportunissimus certe locus inter-450 polatori. Malim *χωρὶς δὲ τούτων, πόλει δυοῖν — πιστεύεσθαι, ἔστι νυνὶ τὸ τῆς πίστεως ὑπάρχον ἡμῖν.* Audacius possis *χωρὶς δὲ τούτων, δυοῖν ἀγαθοῖν ἅπασιν ὄντοιν, — πιστεύεσθαι ἔστι τὸ τῆς πίστεως ὑπάρχον νυνὶ τῇ πόλει.* Ut nempe *ΑΠΑΣΙΝ* post *ΑΓΑΘΟΙΝ* exciderit: et *νυνὶ τῇ πόλει* sint varia lectio, eaque vera, pro *ἡμῖν*.

ἔστιν — ὑπάρχον, 486, 10

465, 20. Fors. *διήρηκεν*, ut Eur. Bacch. 202. Variatur in Aristocratea, p. 666, 14. et mox 466, 7. ubi *διήρηκεν* conjicit Budaeus p. 76. Hoc malim etiam Aristocr.

644, 4. ubi vide 637, 13 646, 17. C. Pantaen. 976, 27. διήρηκεν Schol. Bav. et auctor Argum. διεῖλε Steph. I. 1115, 14. διήρηται *is defined*, Thucyd. v. 26.

466, 8. [Scholiast. τῷ ἐλλείποντι κέχρηται, etc.] Annon pauciora legebat Scholiastes? — Imo intellige κέχρηται ἐπιχειρήματι ἀπὸ τοῦ ἐλλ. Vide Schol. ad l. 3.

467, 17. Vide de Cointe p. 146. Non video quare τοσοῦτον mutetur. *He sent us so much corn, that besides our own consumption we made 15 talents by re-exporting.* Si statuas Callisthenem fuisse Leuconis *factorem*, ut dicunt; res eodem redit: *he made 15 talents over and above supplying our demand.*

470, 19. ὅσα ψηφίσματα] Nescio cur haec miretur F. A. Wolfius. *Plura* scil. *decreta* recitaturus erat de Epicerde solo; *plurima* ergo extabant de universis ἀτελέσιν. Sed malim οἵους ἀνθρώπους. Numerus satis indicatur per ὅσα ψηφ. — Ceterum optime τὸ ψήφισμα, l. 17. cum τῶν ψηφισμάτων, l. 26. conciliat idem F. A. W. p. 268, 9. ut patet ex iis, καὶ πάλιν τάλαντον, quae in decretorum recitatorum aliquo locum habuisse necesse est. Haec scil. διὰ μέσου, ut Mid. p. 550, init. Vide Wolf ad Leptin. p. 301.

θεωρεῖτε, *ex iis* scil. *quae mox dicturus sum*, 470, 25—472, 9. Frustra laborat F. Wolf.

471, 3. ὑμᾶς εὖ] Ob τὸ γνωμικὸν malim ἡμᾶς. In τῷ ποιεῖν fors. τοῦ.

Ib. 6. Recte interpungit F. A. Wolf τοὺς τοῦ τοιούτου παῖδας εἰ, μηδ. ut infra p. 481, 4. μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν. Midian 550, 13. Philipp. III. 122, 13. ex MS. Paris. Thucyd. III. 39, 36. Vide Indicem Dem. in εἰ. Ita quaevis particula: Eur. Iph. A. 1155. ed. Matth. Ἑλένην Μενέλεως ἵνα λάβῃ, cave transponas. 451

Ib. 14. ὡς ἀναξίων] De ellipsi Porson. Adv. p. 48. Sept. Theb. 233. Bl. Midian. p. 519, 5. Addenda ad Pors. Aristophan. p. (126). Intelligebam sc. ὡς ἀναξίων ὄντων ὧν ἐπάθομεν τηλικαύτης δωρεᾶς.

472, 1. An πάντα αὖ ἀμελούμενα? nisi simpliciter delendum ταῦτα.

Ib. 2. Ad Olynth. I. p. 16, 3.

473, 13. ὁ λόγος αἰσχρὸς τοῖς σκοπουμένοις [εἴ τις——σκοποῦσιν]. Satis jam inculcata est vox σκοπεῖν. Nata forsan ista e lin. 21 etc. Sed vide an potius τοῖς σκοπουμένοις delendum. Cavit nempe Scholiastes, ne *turpe dictu* acciperetur, ac non *turpe illis de quibus vere dicatur.*

σκόπει — ἔσκεμμαι Plato Euthyd. p. 283. C. HSt. Idem Republ. II. 369. B. 3. σκοπεῖτε — ἔσκεπται.

Ib. 22. εἰδὼς, ἢ παρὼν, ἤ τινος ἰδόντος διεξιόντος, ἀκοῦσαι τοῦ νόμου τούτου, τοῦ τὰς τότε —. An, — ἰδὼν, ἢ παρὼν ἤ τινος διεξιόντος ἀκοῦσαι τοῦ νόμου. *If any one who had seen those times should either be present at the reading of this law, or hear an account of it from one who was present* — . Non placet ἀκούσας ἀκοῦσαι MStorum: alias pronum esset, εἰδὼς, ἢ παρὼν ἤ τινος διεξιόντος ἀκούσας, ἀκοῦσαι.

παρὼν Pers. 266. ed. P. γνοὺς Phoen. 33. εἰσιδὼν Heracl. 848. ἰδόντες καὶ παθόντες (v. l. εἰδότες) p. 471, 13. Œd. Col. 1676. εἰδώς. Omnino vide Eubulid. p. 1300, 11—24.

476, 16. Ad Olynth. III. p. 30, 8.

477, 1. Usitatius ἔστιν ὅστις (sine τίς), ut Timocr. 749. 2. 766, 27. De Coron. 254, 2.

478, 20. [μηδεμίαν — μνείαν] Qu. an ex p. 471, 6.

452 480, 1. Ad 483, 21.

Ib. 2 seqq. Symmor. p. 178, 7 etc.

482, 1. *Indignum putaret Chabriae fil.* εἰ τῆς δωρεᾶς ἀφαιρεθείη. An vertendum, *if he were deprived of* —? Vide Koen. ad. Greg. D. Att. §. 40. Exemplum quaero apud Demosthenem. An, *if this* (the immunity) *were taken from his honours?* Nimis ellipticum. Pronum εἴ τι τῆς — *if any part of his honours* —. Sed fateor mihi suspecta esse omnia ista, et scholion sapere. Vide lin. 12. 16.

483. 6. εἶθ' οἷς δι' ἐκεῖνον ἂν τότε (sic Felic.) ἐδώκατε τὴν δωρεὰν, διὰ τούτους νῦν αὐτὸν ἐκεῖνον ἀφαιρήσεσθε τὴν ἀτέλειαν;] ἡ δωρεὰ, sic diserte oppositum τῇ ἀτελείᾳ, non aliter intelligi potest quam de universis Chabriae honoribus, quorum pars esset ἡ ἀτέλεια. Vide p. 501, 29. Quod tum absurdum est, ut scilicet ὁ δεῖνα et ὁ δεῖνα Chabriam honoribus aequarent; tum loci scopo repugnat: agitur enim de eo quod quis dedisset adimendo; "ΟΣΑ αὐτοῖς ἐδώκατε, etc. Pro αὐτὸν igitur lege αὐτὴν, et dele τὴν ἀτέλειαν. Quomodo concinnior est antithesis, ut p. 497, 15 etc. δωρεὰ = ἡ ἀτέλεια, 457, 11.

Sed quum optimus codex S. omittat τὴν ante δωρεὰν, fortasse deletis τὴν ἀτέλειαν cetera servanda. *Given them an honour — take one away from him.* Sed argutius, si et τὴν δωρεὰν et τὴν ἀτέλειαν tollas. Neque accusativis opus: ἀφαιροῦ, 494, 18.

ἡ δωρεὰ = ἡ ἀτέλεια 457, 11. (466, 14.) 469, 11 et 13. 471. 7. (482, 1.) 486, 28. 488, 1. (502, 12.)

Ib. 21. Ex Thucyd. II. 35. colorem duxisse videtur. Vide infra p. 502, 6. 471, 13. et omnino 480, 1.

Ib. 27. ἐπὶ πᾶσι δικαίοις] Citat Wolf. Æesch. Ctes. 78, 12. adde c. Timarch 25, 19. Dem. Cherson. 92. 13. Phil. IV. 136, 4.

484, 28. χειροτονεῖτε] ἐχειρ. F. Wolf quare? — *Diu est ex quo deligitis* — (Mid. 527, 20. ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, i. e. ἐκ πολλοῦ.) Hi forsan erant Thesmothetarum, de quibus Æschin. Ctes. p. 59, 7 seq. assessores.

485, 16. πᾶσιν ἢ πάντ' ἀναγνῶναι καὶ μαθεῖν ἁπλᾶ καὶ σαφῆ] Ordo est ἁπλᾶ καὶ σαφῆ πάντα πᾶσιν, (ὥστε) ἀναγ. καὶ μαθεῖν. Vide an legendum γνῶναι pro ἀναγνῶναι. 453

Ib. 19. Vide an ἐν τρισὶν ἐκκλησίαις legerit Ulpianus.

Ib. 22. Transponunt Aug. 1. et Bav. ὄντων δικαίων. Malim τούτων τοίνυν τοσούτων ὄντων τὸ πλῆθος (τῶν) δικαίων. Certe restituendum τῶν. Qu τοσού-

των ὄντων (τῶν) δικαίων τὸ πλῆθος. Vide p. 496, 19. Steph. I. 1122, 22. 1125, 26.

488, 25. *ὧν οὐδὲν αὐτοῖς προσῆκεν*] *Nil harum rerum*, scil. *τοῦ μέμφεσθαι* etc. *in illos magnos viros convenit*. F. A. Wolf. p 231. (*προσήκειν* hoc sensu Mid. 550. 23. 551, 4. C. Eubulidem, init.) Quid, malum, haec faciunt ad Solonis legem? Facerent, si dixisset Solon, *μηδ᾽ ἂν ἀληθὲς εἴπῃ τις*. Lege *ὧν (οὐδεὶς) οὐδὲν ἐκείνοις προσήκει*. *quorum nemo* (*τῶν ἀναξίων* scil.) *cum illis heroibus genere conjunctus est*. *Solon forbad to speak ill of the dead, though one should be provoked to it by ill language from their children: you do worse than speak; you do ill to the worthies of former times, because you have a quarrel with this and that person, no way related to them.*

489, 10. Qu. *λέγωσιν· οὐκ ἔξεστι παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις τὰ τῶν Θηβαίων ἐπαινεῖν* v. ut *αὐτὸ — λέγωσιν* ponantur absolute, et quasi in parenthesi. Sed primo videndum ne ista *ὃ νῦν — λέγωσιν*, ex p. 495, 4. irrepserint. Qui hoc statuat, retineat *ποιεῖν* post *ἔξεστι*. Ceterum *ποιεῖν* compara cum 600, 21.
Possis et *τῶν δείνων*, sed illud simplicius, si quid mutandum.

490, 5. Symmor. 189, 4.

491, 5. *τοῦτο τὸ ἐπ.*] Qu. *ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα* *Some of those* — plural. in re incerta. Porson. ad Phoen. 423.

Ib. 10. [*εἰ μήτε τῶν προγόνων — ὕστερον*] Optime delet Marklandus. Scholion est ad seqq.

454 492, 3. Qu. an legendum *νῦν δ᾽ εὐπορήσειε* (vel *εὐπορήσαι* cum Markl.) e Scholiaste. Sed non muto. Mid. 581, 22. *ὃ μὴ γένοιτο οὐδ᾽ ἔσται. εὐπορήσαι* est ominantis, quod precanti proximum.

Ib. 20. *τό γ᾽ αἰσχρὸν αἰσχρὸν* Reisk. qui conferre poterat Platonem sive Diogenem Stobaei v. 82. *αἰσχρὸν*

τό γ' αἰσχρὸν etc. Equidem suspicor καί τοι αἰσχρόν γ' ὁμοίως.

Ib. 22. ἐφ' ἡμῶν πρώτων malim cum August. f. quidquid dicat F. A. Wolf. Androt. p. 595, 13. ἀπὸ σοῦ πρώτου.

Ib. 27. οἱ πρῶτοι τῶν προγόνων] Qu. οἱ πρὸ τοῦ —

493, 20. ὧν ἐδώκατέ τῳ πρότερόν τι, τοῦτ' ἀφέλησθε] Confert F. A. Wolfius supra 492, 19. ὧν ἔδοσάν τῳ τι, τοῦτ' ἀφῃρημένους. — τοῦτ', *hoc, inquam*, i. e. ὧν ἐδώκατέ τῳ τι, per appositionem. Vide infra p. 498, 14. 16. vide 476, 9. 481, 27. 493, 20. 497, 16. 501, fin. — ὧν — τι, Aristog. I. 793, 7. sed vide v. ll.

Ib. 22. τί γὰρ ἔσται πιστότερον; *Quî magis fidum?* Infra 501, 19. τί βελτίων — Cherson. 94, 4. Ceterum vide an legendum σιτήσεως, τῆς ἀτελείας, ἣν — φαίνησθε; Non fero ista ἢ τὸ diversis sensibus. — ἣν φανεῖσθε non temere mutandum. Qu. σιτήσεως, τὸ τῆς ἀτελείας ἣν — φαίνησθε;

494, 10. Accipit F. Wolf. p. 342. quasi esset τῶν αὐτῶν ἕνεκα. τῶν αὐτῶν εὐεργ. *ob* EA IPSA *beneficia*, ob quae pars honorum relinquitur. *Those same*, etc. Nos: *that all honours bestowed on the same account should stand on the same footing.*

495, 16. γράφων γὰρ [ἀρχὴν τοῦ νόμου] Qu. scholion?

496, 5. εἴγε τὸ τῶν ἱερῶν τέλος ἐστὶ λειτουργεῖν] Cum Marklando corrupta credo. Vide an εἴγε ἱερῶν τὸ τέλος ἔστιν; ἱερῶν sine artic. p. 495, 1. 12. 19. 496, 13.

Ib. 15. ἢ τοῦ μετοικίου;] ᾗ.

Ib. 24. φάσκοντες, *fatentes* intelligit F. Wolf p. 354. Imo *falso jactantes*. De Pace p. 60, 20. F. Leg. 437, 27. Aristocr. 661, 16. 671, 12. 685, 1. Idem est ac si dixisset, φάσκοντες μὲν, — οὓς δ' οἶδεν οὐδεὶς τίνες ἢ πόθεν εἰσι. Vide Aristocr. 688, 11.

φάσκοντες, Dinarch. Dem. 91, 16. 101, 19. 103, 4. 13. 455 φάσκων, *confitens*, Aphob. II. 839, ult.

Ib. 26. *Λυκίδας καὶ Διονυσίους* Reisk. *quoting such people as L. and D.* Aristoph. Ran. 1088-9. [1054-5.] *Λυκαβηττοὺς, Παρνασῶν.* ibid. 1073-5. [1039-41.] *Πατρόκλων, Τεύκρων, Φαίδρας, Σθενεβοίας.* Æsch. F. Leg. p. 49, 16. *ὁ τοὺς Καρίωνας καὶ Ξανθίας ὑποκρινόμενος.* Virg. Georg. II. 169. Horat. Serm. I. 7. 8. VV. DD. ad Cic. Epp. ad Div. II. 15. p. 103. (Vide Harrisii Hermen. I. 4. p. 40. 41. ed. 4.) Plato Menex. p. 245. D. HSt. apud Longinum XXIII. ubi citat Tollius Themist. XXIII. p. 285. C. ed. Harduin.

Non opus Reiskii emendatione. Subito detorquet orationem, ubi exspectasses tertium nomen: simillimus locus p. 505, 3. quem recte capit F. Wolf. p. 375. *καὶ, τὸ λοιπὸν ἐῶ.* (De Cor. p. 226, 18. *ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, οὐ βούλομαι δυσχ.* MS. S. de quo videndum.)

497. 10. Delendum videtur *ἀξίους,* v. l. pro *αἰτίους* mox.

498. 6. *θάνατον τὴν ζημίαν*] Articulum male delet R. quanquam cum MSS. Vide Dinarch. Dem. p. 91, 10. 104, 4. Lycurg. 156, 13.

ζημίαν εἶναι θάνατον, Dinarch. Dem. p. 98, 6. *θάνατον ὡρικέναι ζημίαν,* Aristog. II. 807, ult. *θάνατος ἡ ζημία,* Steph. I. 1125, 22. Conon. 1264, 5. *ἐπὶ τοῖς μ. α. ζημίαν θάνατον πεποιήκασι,* Xen. Mem. II. 2. 3. Thucyd. II. 24. artic. om. Ald. Flor. et MSS. omnes, ut videtur. III. 44, med. *θάνατον ζημίαν προθεῖσι.* 45, init. *πολλῶν θανάτου ζημία πρόκειται.*

449. 6. *διὰ τούτων*] Leptinem scil. et syndicos.

501, 23. *καὶ μάλιστα* [*οἱ*] *δεινοὶ λέγειν.* An et *μάλα* legendum?

Ib. 29. Non tantum cum Tayloro *ἐν ᾗ — δοθέντων* ejicio, sed mox 502. 12. *ἐν ᾗ τοῦτ' ἐνῆν.* Vide 477, 15. 478, 21. 479, 16. 481, 26. 497, 16.

503. 16. *οὐκ ἐπὶ τούτοις τεθεὶς* — ut Aristocr. 649, 5. Steph. II. 1132, 23.

456 Ib. 28. Vide 766, 18.

506, 4. In loco non sane facili haec fere viros doctos latuerunt: 1. Non transiri ad novum argumentum, sed cumulum imponi iis quae dixerat p. 503, 27 etc. de *utili:* nos, *upon this part of the question I wish to add a general remark.* 2. Eadem repeti quae supra p. 471, 20. dicta sunt. 3. Argumentum sumi non ab istis *πλὴν τῶν ἀφ᾽*, etc. sed a tota clausula *ἀτελῆ δὲ*, etc. ut p. 466, 9. 465, 18. Quod autem dicunt, *legem debere esse eandem in omnes*, huc non pertinet. Illud verum est in poenis statuendis: hic quaeritur quid expediat, non quid sit justum. Equidem puto sanum esse locum, et fere cum Tayloro intelligo: *This law is bad, because it makes a sweeping enactment, and prohibits for the future as well as abolishes the past. Even in the past you admit one exception: may not a similar case occur? Do not look with scorn upon the past,* (i. e. upon the difficulties of the state which reduced us to those expedients) *unless you can take on yourself to say, the same difficulties may not return.* *καταμέμφεσθαι* est fere *φαῦλον ἡγεῖσθαι.*

Omnino confer Timocr. p. 724, 8. et 761, 5. 737, 1-7.

Ib. 14. Eur. El. 902. *μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ.* quem loc. cum Agam. 920. (956.) confert Blomf. Plura Seidler. ad Eur.

Ib. 15. Ad De Coron. 258, 22.

508, 10. *πάθοιτε*] Lege ex marg. *πάθητε*, ut F. L. 449, 26.

Ib. 15. *πόλιν κίβδηλον*] Compara Solonis dictum, infra 765, 24 seqq.

Fin. *οὐκ οἶδ᾽ ὅ τι δεῖ*] Vide Andoc. p. 29, prop. fin.

457 ## Or. XXI. CONTRA MIDIAM.

Qu. an hujusmodi fuerit ἡ προβολή. χρηματίζειν περὶ τὸν δεῖνα ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ. Vide Aristoph. Thesmoph. 379—386. [377. seqq.] Coram praesidibus Thesmothetis, p. 524, 19.

P. 516, 14. μὴ μόνον εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὑμᾶς [καὶ εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας] ὑβρικότα. Nota ordinem praeposterum ὑμᾶς, νόμους, ἄλλους. Recte p. 527, 8. νόμων, θεοῦ, ὑμῶν. (Expende 534. 8 etc.) 556, 14. νόμων, θεοῦ, πόλεως. — Omnia ista dele. ex p. 521, 16. nata.

Ib. 22. καὶ τὸν ἔμπροσθεν] Lege κατά. (ὰ ή.)

Ib. fin. An legem habebat Scholiastes?

517, 3. ἐν Πανδίονι] Delendum ἐν et legendum Πανδίων satis liquet. Sed qu. an requiratur articulus post τῇ ὑστεραίᾳ. Alias festorum nomina eo saepe carent. (Mox l. 10. qu. an μετὰ Π. sine τὰ.)

Ceterum de hac concione Æsch. F. Leg. p. 36, 3.

Ib. 11. περὶ ὧν διῴκηκεν ὁ ἄρχων. i. e. de ipso festorum apparatu. Supra lin. 4. De Archonte infra p. 519, init.

518. 1. ὁ θαργηλιὼν] Malim, tantum deleto articulo, καὶ θαργηλίων τῇ πομπῇ. Androt. p. 614, 23. Διονυσίων τῇ πομπῇ.

Ib. 14. ἣν ἂν πορίσαιτο] Si quid mutandum, dele ἄν.

Ib. 20. ἐπέσχετε] Lege ἐπέχετε.

519. 15. μὴ ἀφεθῆναι τῆς στρατείας, ut margo. Ordo est, ἠνώχλησεν, ἐναντ. ἡμῖν τοὺς χορ. μὴ ἀφ. *de eo mecum decertans, ne —.*

Ib. 20. ἥνπερ (ἂν) ἄλλ᾽ ὁτιοῦν.

520, 24. *Illa maxime credibilia, quorum testes sunt ipsi judices.* Ni fallor, exstant totidem fere verbis apud Lysiam, Isaeum aut Isocratem.

521, 27. ἔπεργος] ἐπαρ̄χος MS. Bav. unde forsan legendum Ἐρχιεὺς, quod nomen varie corrumpitur in

ἀρχιερεὺς (i. e. *ἀρχιεὺς*) et *Ἐρεχθιεὺς* apud Plutarch. II. 836. E. et Steph. Byz. p. 357. ut recte statuit Valesius ad Hesych. v. *Ἔρχεια*. (Male Wyttenbach. et Corsinus F. A. I. p. 228.) 458

523, ult. Æschin. Cts. p. 83, ult. (emend.).

524, 26. *ὁ γὰρ ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ*. *Nomen enim illud, Thesmotheta.* vide me ad F. L. p. 391, 7.

Sed dele ista *ὁ θεσμοθέτης — πόλεως* inutilia et otiosa post lin. 20. Quin et *καὶ τὸ τῆς π. ὄνομα* suspecta habeo. Non a vocabulis, sed ab insignibus, corona, etc. ducit argumenta, ut p. 532, 22.

525, 9. *ἅμα γὰρ τῷ Δημοσθένει καὶ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο· [τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα· καίτοι ταύταις ταῖς ἡμέραις αἷς οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι.]* Duo scholia, posterius ad *ἱερομηνίας οὔσης*, et forsan conflatum ex 532, 22. Imo ne ipsa quidem *ἅμα γὰρ — ὑβρίζετο* genuina esse suspicor.

527, 21. *τοῦ [μὴ] μετ' ὀργῆς ἀπέχει*. Errat Reisk. Ind. v. *μὴ* in fine.

Ib. 22. *βεβουλευμένος — ὑβρίζων*] Si de voce constaret, mallem *βεβουλευμένως*. Similis formae adverbia infra ad Aristocr. 665, 13.

Ib. 27. *ἑκουσίᾳ*] Qu. *ἑκούσια*.

529, 12. *οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν*] Angl. *nothing like.* Aristoph. Av. 967. Lysist. 135. Phot. v. *οἷον*. Plato Gorg. p. 447. C. 481. B. 9. HSt.

Ib. 20. *ἀφ' ἧς ἂν ἡ γραφὴ*] „Nonnulli" apud Tayl. *ἀφ' ἧς ἂν γραφῇ*, quod verum videtur; sc. *ὁ ὑβρίζων*. ut De Cor. 260, 19. *γραφεὶς — εἰσῆλθεν*.

Ib. 24. *γραφὰς ἰδίας*] Interpretatur Taylorus quasi esset *δίκας*. Male, ut liquet e p. 523, 18. ubi *δίκαι ἴδιαι* et *γραφαὶ ὕβρεως* opponuntur. Vide etiam 528, 20 etc. Sensus esse videtur, *Si quis* SUAM *injuriam γραφῇ* (publica, ut sunt aliae *γραφαὶ*) *ulciscatur*.

530, 26. *ἐν αἷς ἁπάσαις*, et infra 532, 6. *πρὸς ἁπάσαις*. Minime: in primo *Αἰδῶ Ἐρεχθ.* in tertio *Ἐκ Δωδώνης*, etc. ne verbum quidem de choro.

531, 5. ὡραῖα Thucyd. III. 58, 22.

459 Ib. 6. Fors. καὶ κνισσᾶν βωμοὺς, στεφάνοισι κάρη —. βωμοὺς κνισσᾶν Eurip. Alcest. 1159.

Ib. 7. Lege, collato oraculo apud orat. in Macartatum p. 1072, 17 seqq. Διὶ ὑπάτῳ, Ἡρακλεῖ (qu. -κλεῖ) — στεφανηφορεῖν κατὰ πάτρια — ἀνίσχοντας (sic pro -τες Macart. sed qu. Defendi potest vulg. ut in Iliadis initio, δέχεσθαι Ἀζόμενοι.) Qu. del. ἰδίας. abest in Macart.

Ib. 18. Collato Buttmanno apud Spalding. lego αἱρετοὺς πέμπειν[1] θεωροὺς ἐννέα, καὶ τούτους (ἄγειν) διὰ ταχέων τῷ Διὶ τῷ Τομαρίῳ (vel τῷ ἐν Τομάρῳ) τρεῖς βοῦς καὶ πρὸς ἑκάστῳ βοῒ δύο οἶς.[2]

(1) Omisi κελεύει. (2) βοιήσεις Bav. i. e. ῦ μοιη-σισ pro μοῒ ὕοῖσ. Sic inter βοώνης et βοιώνης fluctuatur p. 570, 7. De Tomaro Heringa Obs. p. 81.

Ib. 25. Lege ὁ τοῦ Διὸς σημαίνει· Διονύσῳ — deleta glossa. — Imo conjunge, ὁ Ἀθηναίων Διονύσῳ — Nil enim in superioribus Τῷ δήμῳ etc. de *choris*.

Mox qu. βοῦν θῦσαι· Διῒ κτησίῳ βοῦν λευκόν· καὶ στεφανηφορεῖν ἑλ. καὶ δ. καὶ ἐλινύειν (MS.) μίαν ἡμέραν.

532, 17. Vide Hemst. ad Plut. p. 334.

Ib. 19. προσκαλέσαντι, 20. καλέσῃ, 25. προσκαλέσας, choragiae jure factum puto, quovis alio die; προσκαλέσασθαι, 534, 2. chorago aut cuivis civi, ipso festi die: sed hoc nihil proderat chorago; diem dicebat archon; interea saltabatur.

Ib. 25. οὐδ' ὁ προσκαλέσας — χορηγὸς addit Reisk. Nil opus. Choreuten vocabat, non suus choragus, sed τῶν ἀντιχορηγῶν, ut infra 533, 14. neque is *choragiae jure*, sed κατὰ τοὺς νόμους, i. e. ut civis.

533, 25. ἡγεμὼν τῆς φυλῆς [κορυφαῖος] Forsan v. l. vel glossa pro ἡγεμών.

Ib. 26. τὸν ἡγεμόνα ἂν ἀφέλῃ τις] Reisk. ἀφέληταί τις e MSS. Non Graecum esse puto hoc sensu ἀφελέσθαι, sed ἀφελεῖν, ut Megalop. 202, 10. Æschin.

Ctes. 68, 9. vel 87, 35. adde 86, 29. Theophilus Athenaei XII. 563. A. Aristocr. 627, 2. 645, 1. Brunck. ad Plut. 1140. *περιέλοιτο* Plato Gorg. 502. C. (191, 2. 169 Heindorf. quem vide.) Infra 570, 13. possis *τοῦτ᾽ ἀφέλοι, τὸ ῾ΙΠΠΑΡΧΗΚΑ.* Sed simplicius est detrahere duas literas. Vide et Aristocr. 635, 24.

534, 7. Suspicor *ταύτῃ* legendum pro *ταυτὶ*, ut nempe sint duae lectiones, *νικᾷν ἂν ταύτῃ οἴομ.* et *ν. ἂν παρὰ τοῦτ᾽ οἴ.*

537, 15. Inepte edidit R. *Εὔθυμον* e Meursii conjectura. Deinde malim *ἐκεῖνον τὸν νεανίσκον,*(1) *Σώφιλον τὸν παγκρατιαστήν· ἰσχυρός τις — λέγω· τοῦτον — ὅτι*(2) *τύπτων —.*

(1) Omisi *καί*. (2) Omisi *ὁ*, quod ex lin. 25. ortum puto. *Σώφιλον* et *τοῦτον per appositionem* ad *ἐκεῖνον τὸν νεανίσκον*, et *ἰσχυρός τις — ὃν λέγω, in parenthesi.*

Nunc malim, *ἐκεῖνον, Σώφιλον τὸν παγκρατιαστὴν (ἰσχυρός τις ἦν —) τοῦτον — ὅτι τύπτων —.* Nempe primum *τὸν νεανίσκον* non possunt referri ad Euthynum, qui manifesto senex erat: non ad Sophilum, nisi is fuerit caedis auctor, quomodo constructio exit: *ἴσασι τὸν νεανίσκον Σώφιλον, τον παγκρ. — τοῦτον (hunc, inquam,) ἀμυνόμενον Εὔθυνον τὸν παλ. ποτ᾽ ἐκεῖνον.* Sed ordo constructionis in sequentibus de Euaeone suadet, ut credam caesum esse Sophilum. Verba *τὸν νεανίσκον* cum Valck. puto corrupta ex *τὸν νεανικόν;* sed insuper suspicor id ipsum esse meram glossam ad *ἐκεῖνον.* Si retines *νεανίσκον*, forsan scholii pars est, quod fuerit hujusmodi: *παλαίσαντά ποτε] ἔτι νεανίσκον ὄντα.* — Gemella plane interpolatio Platon. Protag. p. 199, 5. Bekk. = 336. E. *Κρίσωνι τῷ ῾Ιμεραίῳ [δρομεῖ ἀκμάζοντι].*

Vetus athleta Euthynus (mire Buttmannus *adolescentulum* vocat, Excurs. v. male scilicet distinguens) in convivio pulsatus a pancratiasta Sophilo, arrepto telo quovis, (hoc monet Buttm.) Sophilum occidit.

539, 11. *ἀμύνεσθαι μετὰ* [*τῆς*] *ὀργῆς*. Mox 540, 22. [*τῆς*] *κακηγορίας* delendum conj. R. sed vide 544, 18. *τὴν τοῦ κακηγορίου δίκην*. Utrobique articulum servant MSS. Recte servatur Dem. c. Theocrin. 1338, 18. 25.

461 Ib. 24. Nota ordinem *οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδὼς οὐδὲ γιγνώσκων*.

540, 5. *κόραι θυγατέρες* Alexis Athenaei VIII. 340. A.

Ib. 11. *ἠφίεσαν*] *ἠφίει* Aristog. I. 781, 24. Pro Phorm. 952, 1. sed *ἀφ*. 949, 17. Thucyd. II. 49, 89. *ἠφίετο* Aristog. I. 784, 21.

542, 4. *τὴν ἔρημον δεδωκότα*] An potest significare, *given in his report that Midias had lost it by default?* Quaerebam an forte *τὸν ἐχῖνον*, vel *τοὺς ἐχίνους*.

Ib. 16. *διαιτητῶν*] An legendum *διαιτῶν*, ut vulgata orta sit ex lin. 18?

Ib. 20. Recte emendatur *κατηγορῶν ἔρημον*. Vide Fischer. ad Platon. Apolog. §. 2. p. 73. ubi *ἐρήμην*, ut supra 540, 22. Apatur. 899, 9. 903, 9. Sed *ἔρημος* Demosth. alibi et in hac orat. 542, 4. 22. 544. 7. 22. Zenothem. 890, 9.

543, 20. *μήτε* [*τοῦ*] *λόγου*. Et hic et c. Aristocr. 640, 15. articulum recte om. Reisk. MSS. obsecutus. Sed hic malim *μήτ' ἐλέου*, ut infra 549, 3. 581, 27. Androt. 610, 27. Aristog. I. 794, 12.

Ib. 24. *ἐχαρίσασθε*] Lege ex Ulpiano *ἐχαρίσαθ'*.

Ibid. *γνώμην ἐνέπλυσεν*] Thucyd. VII. 68. Schneider. ad Hellenic. VI. 1. 4, prop. fin.

544, 3. [*αὐτὸς*] *κυρίαν αὐτῷ πεποίηκεν*. *Contra illum* (Stratonem) *ratam fecit.* ut Leptin. 476, 26. Timocr. 743, 6. *αὑτῷ* male VV. DD. cum delendum esset *αὐτός*.

Ib. 20. Lege *ἡ κυρία ἐκ τοῦ νόμου*, ut 603, 24.

547, 1. *τῆς ὕβρεως τῆς Μειδίου* R. recte e MSS. et infra 565, 23. *τὰ τούτου* ex Aug. 1. MSS. in Aristocr. 643, 15. *ψηφίσματι τῷ τ.* Vide Greg. Cor. ed. nov. p. 1048. me ad Pantaen. 967, 17.

Ib. 9. *ἐγὼ γὰρ οἶμαι —— συλλέξασθαι*] Haec omnia deleo ex p. 370. male retracta. Alterutrum locum respexisse videtur ineptus consarcinator orat. I. in Aristog. p. 776, 8.

De *ἔρανος* infra 574, 11. c. Neaer. 1348, 3.

548, 1-8. Recte, opinor, explicat Schol. p. 347. §. 188. ed. Paris.[1]) 462

551, 10. Eur. Phoen. 511. *οὔθ' ὅμοιον οὐδὲν οὐδ' ἴσον.* Formula esse videtur.

Ib. 12. Recte Taylor. *τοῖς πολλοῖς ἡμῖν*, ut Eur. Bacch. 332. Br. ubi male mutatum. Infra 560, 2. *τοῖς ἄλλοις ἡμῖν* (qu. *ὑμῖν.*) vide lin. 12. 561, 14. *τοῖς πολλοῖς ὑμῖν* recte ex MSS. Tayl. Adde 581, 24. In 545, 27. lege *τοῖς ἄλλοις ὑμῖν.*

Ib. 26. *καὶ τὰ ἐκείνου*] Aristocr. 640, 4. 9. *χρήματα ἐπίτιμα* 634, 13. 23.

Ib. 29. Nunc malim *ἢ* (*εἰ*) *πρὸς ἐχθρὸν ἢ φίλον, ἢ* —. Inepte et soloece R. *φίλον ᾖ.*

552, 8. *τρίτον αὐτὸν*] Herodot. IV. 113. Thucyd. IV. 38. et Wassium. ib. 42. Loca a Wassio citata sunt II. 13, 6. ubi eum vide.

Ib. 14. *δι' ἐμοῦ*] Mirum ni recte MSS. *δι' ἐμὲ*, ut De Coron. 229, 24.

553, 2. *τῆς λοιπῆς φιλίας*] An legendum *τοῦ λοιποῦ*, scil. *χρόνου*? Cur mutatum fuerit, satis liquet.

Ib. 5. *εἰ δὲ λαλῶν*] 578, 16. *τῶν πάνυ τούτῳ λαλούντων ἡδέως.* F. L. 411, 15. Theophr. Charactt. I. p. 6, 3. Needh.

554, 2. Malim *ἐγὼ δ', αὐτὸ τοὐναντίον, οἶμαι* — *the direct contrary.* Contra in Androt. 594, 29. incertus sum.

555, 15. F. L. 341, 20.

---

[1]) *ἐφ' ᾗ γὰρ ἐκεῖνος*] *ἐφ' ᾗ δίκῃ. καίτοι εἰ μήτε ἀνεκρίθη, μήτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον, φαίνεται μὴ ἁψάμενος τοῦ πράγματος. οὐκοῦν οὐκ ἠτιμοῦτο, μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἰσελθόν. ὁ δὲ σοφιστικῶς συνήγαγεν, * * * * * κατέγνω γὰρ ἀτιμίαν ἑαυτοῦ μὴ ἐπεξελθών, κ. τ. ἑ.* J. S.

557. 2. *τί οὖν; οὐ δεινότερα* — R. e conj. sed necessarium est *σύ*. Quare melius idem, *τί οὖν; οὐδὲν σὺ δ.* Possis etiam, *τί οὖν σὺ δεινότερον* —. Sed non movendam puto vulgatam.

Ib. 5. Recte Ulpianus (p. 356. §. 238.) constructionem instituit. *οὐκ ἂν ἐξαρκέσειεν πᾶν τὸ παρ᾽ ἀμφοτέρων ὕδωρ, τό τ᾽ ἐμὸν καὶ τὸ τούτου, προστεθὲν πρὸς* 463 *τὸ λοιπόν (μοι ὕδωρ)* —. Sed suspicor fere interpolatorem hic se immiscuisse: quatenus, non liquet.

Ib. 26. Recte *θανάτου* explicat Buttmannus. Vix eundem credo conjecisse *αὑτοῦ*. Vulgatam, ni fallor, defendit similis locus apud Ciceronem.

558, 3. Hinc, ut videtur, *Ἄργουσα* (sic) Suidas.

Ib. 17. Contra Piersonum probabiliter Buttmann. *ὀχούμενος ἀργυρᾶς τῆς ἐξ Εὐβοίας* defendere videtur: (in Ulpiano *προσέθηκεν ἐξ ἀργυρᾶς* dele *ἐξ* ex sequenti *ἐξ Εὐβοίας* natum.) Vulgatam, *ἐξ Ἀργ. τῆς Εὐβοίας*, ferri non posse post lin. 3. monet Buttm. Legebat *ἀργυρᾶς* Menander Rhetor. teste Sch. Bav.

560, 5. *ἕτεροι μαρτύρων συνεστῶσα ἑταιρία*] Malim *ἑτέρα*. *Alius grex*, sc. testium.

Ib. 27. *διὰ ταῦτ᾽*] Malim *δι᾽ αὐτὰ ταῦτ᾽*. *for this* VERY *reason.* F. L. 449, 5.

561, 21. *ἧς ὑπάρχουσι*] Qu. *ἥ*, ut mox *ὑπῆρχον αὐτῷ.*

562, 1. Recte ex Aug. 1. *ὑμέτεροι* recepit Reisk. ut liquet ex lin. 20. *ὑμῖν — τοιούτων ἀνδρῶν οὖσιν ἀπογόνοις.*

Ibid. *οὐδενὸς τούτων* etc.] Infra 566, 18. *οὐδενὸς — τοῦτο συγχωρητέον.*

Ib. 17. *ἱερα* pro *ἱερὰν ἐσθῆτα* habebat *ἡ ἀρχαία* apud Schol. omiserat igitur *τοὺς Ἑρμᾶς*. Atque ita malim. Sophisma quidem, sed simile multis apud Demosth. *All profanation is perhaps equally criminal; still to mutilate is one thing, and to destroy is another: (therefore, if any difference, Midias is the greater criminal)*. Dele interrog. post *διαφέρει.*

Ib. 19. Valde suspicor delenda *ἀντιθῶμεν — ἐνδεικνύμενος*, quae intelligit omnia de Midia Reiskius; quasi esset *τίς ὢν αὐτὸς τίνας ὑβρίζει*. Voluisse credo auctorem *ἐξετάσωμεν παρ' ἄλληλα τὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ τὰ Μειδίου, τίς ὢν ἑκάτερος πρὸς τίνας ἠσχημόνησε*. Notula rhetorica. qualis in F. L. p. 387, 25.

563, 7. Confer Anaxandrid. Athenaei XIV. p. 655. A. et quae ibi ascripsi.

τῆς ἴσης τιμῆς. al. *ταύτης τῆς* i. e. *τῆς αὐτῆς* 161 (ἴαὐτ̃) In Dinarch. c. Aristog. p. 106, 20. lege *ταύτην τὴν ἀρ*. Lycurg. 168, 34. pro *τὸ αὐτὸ* lege *αὐτὸ το*, vel dele *αὐτό*.

Ib. 15. *ὥσπερ ἀλλοτρίοις χρώμενον*] Confer c. Boeotum I. p. 1004, fin.

564, 23. Pro *οἴκων* MSS. quidam *ἐδαπανῶμεν*. Qu. duae lectiones, *ἐκ τῶν ἰδίων* {*ἐδαπανῶμεν* / *ἧκεν*}. Sed *οἴκων* depravatum videtur ex *οἰκείων*, glossa sc. vel v. l. ad *ἰδίων*.

565, 17. *δοκιμασθέντα*] i. e. *εἰς ἄνδρας ἐγγραφέντα*. Vide Harpocr. et Vales.

566, 22. Malim *ἔσται ὁ λόγος*, ex simili loco 539, 22. Vide Olynth. III. 34, fin. — Interpolatus locus ex 539, 22. sed non prorsus expedio. Nisi alio duceret iste locus, mallem: *ἄνωθεν δὲ, βραχὺς γὰρ ἔσθ' ὁ λόγος, λέξω. ἐγένοντο —*.

567, 24. *ὁ τοῦ Νικίου, ὁ ἀγαπητὸς, ὁ ἄπαις*] *ὁ παῖς* Aug. 1. Bavar. *παῖς* sine articulo Ital. Barocc. quae lectio ni vera sit, qu. an leg. *ὁ τοῦ Νικίου υς̄ ἀγ.* et *ὁ ἄπαις* del. ut glossa, *ὁ α'* (i. e. *μόνος*) *παῖς* ad *ἀγαπητὸς* ascripta. — Sed forsan non cogitandum de *υς̄ α' παῖς* facillime ascribi potuit ad *ἀγαπητὸς παῖς*. Nil vitii suspicatur Markland. ad Lys. p. 349. et Tayl. *ἀγαπητὸς* Plato Alcib. I. p. 95, 8. Etwall.

568, 7—13. Videntur *πεντηκοστολόγοι* (imo non potuit aliter fieri) secum circumvexisse merces omnigenas, vel

pignoris loco captas, vel *ἀπόῤῥητα contraband.* Vide an huc spectet Aristoph. Ran. 365. etc. [362.] confer Spanheim. — Midiae igitur navim, lignis etc. onustam, cum tali apparatu comparat; quasi diceres, *He has made his man-of-war look like a great excise-boat, full of all sorts of seized goods.* ἱππικῆς πεντηκοστὴν, quasi *excise-dragoon.* Burke, Œcon. Reform. „The revenue-adventures of the bold baron North and good knight Probert &c.“ vol. III. p. 262.

569. 10. Malim *καὶ ἀλαζονεύσεται πρὸς* —. Posses *καὶ καταλαζονεύσεται ὑμᾶς*, sed non apte cohaererent.

465 571. ult. Tentarem *καὶ προσέτι τὰς βλάβας*, nempe *ἀποδοῦναι*, vel simile. Sed utrumque *προστιμᾶν τινος* et *προστ. τι* rectum videtur.

572, 5. Ad Aristog. I. p. 773, 3.

574, 13. *παρὰ (πάντα) τὸν βίον* R. e MS. ut supra 547, 10. *αὑτοῖς* R. recte, i. e. *ἀλλήλοις*. Deinde *οὐχὶ τούσδε — ἀλλὰ καὶ ἄλλους* recte omittere videtur Aug. 1. supra 547, 11. quamvis hic retineat.

Ib. 19. Eadem fere 578. 20.

575, 17. *καὶ τὸν ὅρκον ὃν ὀμωμόκατε* manifesto delenda. Forsan nata ex F. L. init. vel De Coron. init. vel potius F. L. 415, 20. — An sumsit Demosthenes prosopopoeiam legum e Platonis Critone?

Ib. 24, etc. Compara Cherson. 106, 21 etc.

576. 15. *τάχ᾽ ἴσως*] Lept. 462, 7. (Naus. et X. 991. 28. e MS.) Steph. I. 1126. 20. Thucyd. VI. 10. ib. 34. 78. Aristoph. Vesp. [Thesm. 718.] *ἴσως τάχα* Xenoph. Hellen. VII. 1. 24. *τυχὸν ἴσως* Timocles Athenaei VIII. 339. E. Schol. ad Plut. 25.

εὐθέως παραχρῆμα Callipp. 1237, 21. Antiphon. 113, 30.

ἐκεῖ αὐτοῦ, vide Thucydidea, Indic. in *αὐτοῦ*, p. 110.

Ib. 20. E. Sophocle Elect. 625.

> *Σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποιεῖς*
> *τοὔργον· τὰ δ᾽ ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται.*

577, 11. ᾗ. *Quamobrem*, Wolfius. Qu. οἷς, i. e. τῷ δήμῳ.

578, 19. πλουτεῖ μόνος] Alciphron I. 5. init. οἴει μόνος πλουτεῖν, ὅτι —; Vide Eurip. Androm. 210.

Ib. 20. Ad 574, 19.

579, 1. Plutarchus (T. II. p. 1011 et 1012.) χειροτονεῖταί τι — Πλουτάρχῳ —. Nil muto nisi distinctionem. βοᾷ· χειρ. *Eligitur quis ad aliquod munus? Eum designavit et populo commendavit Midias.* i. e. *quoties eligitur aliquis.* Sic Æsch. Ctes. p. 89, 2-6. Dem. Androt. 601, 19. Timocr. 737, 20. — προβέβληται sumsi ut προὐβάλετο Timocr. 750, 10. et alibi.

Ib. 3. Comparant Phil. III. 118, 8. ubi vide.

Ib. 15. ἐν τοῖς καιροῖς] Aldus et MSS. pars. οἷς. Qu. an = τῶν καιρῶν, οἷς. 466

Ib. 29. Collatis VV. DD. lege νεμεῖσθαι — ἐμβήσεσθαι — ἡμᾶς μὲν ἀποψ. σοῦ, σὺ δὲ οὐ παύσεσθαι; De constructione me vide ad F. L. 447, 5.

580, 14. οὗτος nimis directum est: malim τις.

Ib. 16. etc. Similem γνώμην eidem Eubulo objicit F. L. p. 436, 6.

Ib. 20. F. L. p. 377, 11.

582, 2. τόνδε τὸν βάσκανον, τόνδε τὸν ὄ. τοῦτον δὴ ad mentem Wolfii et Taylori citat Valck. ad Theocr. Adoniaz. v. 90.

Ib. 6. Exspectares fere ὑμᾶς αὐτοὺς αἰδεῖσθε.

Ib. 12. περιϊόντ'] Lege περιόντ'. *quae divitiae dum ei manent.* Participium a περιεῖναι, non περιϊέναι. concordat cum ἃ (χρήματα).

584, 16. ἀναλῦσαι δύνασθαι] Qu. ἀναλελύσθαι, vel ἀναλύεσθαι.

Ib. 17. Simile fere artificium F. L. 423, 26. — εὐθὺς qu. privato judicio; vel ὕβρεως γραφῇ, quae intra 30 dies (vid. 529, 19.) judicatur?

εὐθὺς ed. Paris. αὖθις S. teste Sypsomo, et duo

Reiskii. Aristoph. Nub. 1217. [1196.] κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε Ἀπερυθριᾶσαι. Vide Eccl. 145.
585. 23. Lege καὶ γὰρ αὖ τοῦτο· εἰ θ. Vide F. L. 442, 8.

Or. XXII. CONTRA ANDROTIONEM.

P. 593. 5 etc. Vide Timocr. p. 701. 23 etc.
Ib. 19. Vide Eurip. Med. 842. πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν, κ. τ. ἑ.
594. 13. πλάττων καὶ παράγων — κακούργους λόγους] Malim παράγων (sc. ὑμᾶς) καὶ πλάττων —. In Nausim. et X. p. 987. 14. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν οὗτοι καὶ παράγουσιν.
Ib. 29. Vide ad Mid. 554, 2.
467 595. 9 etc. Ciceronem Verr. III. 88. confert Muretus V. L. XIII. 10. Vide Aristocr. 653. 10. et ad 653. 15. Citat Demetr. Phal. §. 31. 259.
Ib. 20. οὐκ ἐῶντος ἐξεῖναι] *Suspecta* locutio (sed vide ad Reisk. Ind. v. ἐξ.). Videtur scripsisse tantum οὐκ ἐῶντος αἰτῆσαι τὴν δ. ut mox lin. 24. ne illud dicam, argutius hic repeti ipsa verba. Vulgata forsan fluxit e 596, 17. vel 597, 1.
Ib. 23. δι' ὧν ἐγχειρεῖ. An legendum ἐξ ὧν?
596. 22. ὃ δίκαιον ἦν εὑρεῖν ἅμα] Aristocr. 641. 3. 642, 2. 3. Timocr. 735. 21. Steph. I. 1106, 8. Conon. 1262, 15.
597. 7. ἀκοῦσαι] Malim ἀκούουσι, quanquam vix necesse. Hic miros ludos facit R. οἷον εἰ βούλεσθε, Aristocr. 661. 5 τοῦτο μὲν, τὰ παλαιά, ibid. 641. 22. οἷον, περὶ ὅτου βούλει — σκόπει, Plato Gorg. 496. A. (168 H.) οἷον εἰ βούλει ἰδεῖν, ibid. 503. E. (197. 3. H.)
598. 26. ἐπὶ [τοῖς] ἠτυχημένοις. *For a failure;* quomodo ἐπὶ κακῷ, ἀγαθῷ, etc. quorum vis est. *Make merry as you ought to do upon an occasion like this.*

Soph. Aj. 437. *τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;* Eur. Bacch. 1038. — Vulgata est, *this failure.*

599, 1. *ὡς οὐ παρὰ* — [vide v. ll.]. Possis *ὥς (τε) οὐ παρὰ* — *ὥς τε* Soph. Philoct. 535. Sed verum puto *καὶ ὡς π.* (de *καὶ* et *ὡς* Markland. ad Iph. A. 173. nempe *ϛ̀* = *καὶ*, *ὡ* = *ὡς*.) Vide Wolf. ad Leptin. p. 357.

Ib. 22. An *ἀνελοῦσα — τὸν λόγον τοῦτον, ἐχειροτ. αὑτήν?* *does away this pretence by taking on itself that duty.* Vide etiam an hic sit lacuna, ut putat Taylorus.

600, 7. Fors. *ὡς ἂν εἴπῃ τις, καὶ τἀληθὲς (ὂν) ὁμοῦ δείξῃ.* — *ὅταν, ὧν ἂν,* forsan sunt variae lectiones. Alias forsan servanda Bekkeri lectio: *when a person in making his statement also shews what are the true facts.* Huc imprimis facit p. 670, 9. *ὄψεσθε — ἀλήθειαν οὖσαν ὧν λέγω. that this is the plain truth of the matter which I am speaking of.*

Ib. 17. *ἄνδρας παρεσχηκότες* Bodl. Lege *ἀνδρὸς — κότες.*

601, 8. *ἑκάστων*] Al. *-τῳ* vel *-τον*. Malim *ἑκάστου.* 468

Ib. 11. Lego, deletis ceteris, *πάντας ὁμοίως δεινοὺς καὶ θρασεῖς, οὐκ ἂν εἴη.* MS. *ὁμοίως ἢ δεινοὺς καὶ θρασεῖς, ἢ μετρίους.* P. 614, 2. *θρασὺς καὶ λέγειν δεινός.* *καὶ* verum esse liquet ex 601, 14. — 603, 5. *εἰπεῖν μὲν δεινοὺς καὶ θρασεῖς.*

Ib. 16. *δεῖν δ' ᾤετο*] *δ'* om. MS. Qu. *δή.*

Ib. 20. Collato Heraldo nunc malim *κίνδυνος. ἀσθενέστερος εἶ; τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγοῦ· τοῦτο ποιήσουσιν ἐκεῖνοι. οὐδέτερον βούλει τούτων; γράφου. κατοκνεῖς καὶ τοῦτο; δικάζου* [*κλοπῆς.*] Qu. an del. vox ultima. — Scilicit *καταμέμφῃ — ἐκτῖσαι* scholion esse puto ad *ἀσθενέστερος εἶ*, et *φοβῇ καὶ τοῦτο* ad *κατοκνεῖς καὶ τ.* postrema vero, quae delet Taylorus, variam lectionem, eamque veram, esse superiorum; non scholion.

Non *ὁ γραφόμενος*, sed *ὁ ἀπάγων, ἐκινδύνευε περὶ χιλίων.* vide mox 602, 5. Aristocr. 647, 8.

ἐρρωμένος (lin. 19.) Callipp. 1244, 9.

602, 4. λαχεῖν [καὶ γράφεσθαι χρῆν] vel dele, vel lege ἢ γρ.

Ib. 7. περὶ τὸν τρόπον ὅντινα χρὴ — Lambinus περὶ τοῦ —. Praeterea malim τρόπον τίνα.

603. 9. ἐν ΓΑΡ ταῖς ὀλιγαρχίαις — ferri quidem potest; sed melius procederet totus locus, si legeretur δημοκρατία. ἐν γὰρ ταῖς ὀλ. —— τοὺς ἄρχοντας. οὔκουν ἐνόμιζεν —— τὸ παράπαν τὸν δῆμον, ἢ προάγειν — transposita clausula ἐν γὰρ — ἄρχοντας. δημοκρατία et ὀλιγαρχία, p. 608. fin.

Ib. 21. Recte R. e MSS. ἔχοιτε — ἡμᾶς. *Iis respondete, nos* (accusatores) *ita facturos.*

Ib. 24. *Tunc* ἐνδείξομεν *ut* ἄτιμον, *ob patrem aerarium,* ὅταν ᾖ προσῆκον ἐκ τοῦ νόμου. An hoc dicit? *Paravimus et illi denuntiavimus istam actionem; agemus autem legitimo tempore.* (*When our notice shall have been given as long as the law directs.*)

Ibid. καὶ νῦν δέ. An vertendum, *and even now?* vel, *and now also?*

606, 14. ἀναιδῶς] Suspecta vox.

469 Ib. 15. Malim διαπραττόμενος, nisi delenda vox cum R. Deinde τῶν μὴ τιθ. τὰς εἰσφορὰς scholion esse puto ad τούτων.

Ib. 28. Recte Wolf. παρ' ἴσως τάλ. Angl. *on 300 talents*, ut Leptin. 467, 6. οἷσπερ ἴσως pro οἷς περισσῶς Reisk. in Dinarch. p. 91, 31.

607, 25 etc. Eadem fere c. Timocr. 750, 3 etc. ubi vide.

608, 19. Vide 269, 9.

Ib. 22. τῶν ἄλλων] Ulpianus ἀδυνάτων καὶ πενήτων. unde si efficienda est varia lectio, lenissima est conjectura τῶν πολλῶν.

610, 3. De Cherson. 102, 17.

Ib. 25. πολλοὺς, ἐπιτηδείους ὄντας πάσχειν, πεπονθέναι. Edd. MSS. καὶ addunt [post πάσχειν]. Qu.

611. 15. θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν, p. 761, 17.

612. 1. Non spernerem τὴν εἰσφορὰν αὐτὴν, ut 613, 13.

Ib. 2. Lege et interpunge ἢ τὸν μὲν αὐτῶν ὅτι, π. —— τῷ δὲ *παῖδας —— τοῦ δὲ τὸν πατ. — τὸν δὲ τόδ' εἶναι, τὸν δὲ †(τόδε) —.

*ὅτι delet Reisk. †addidi. cetera MSS. vel edd.

Megal. 202, 15. τῶν μὲν ταυτὶ — τῶν δὲ ταυτί. Timocr. 722, 16.

613, 3. εἶτα ταῦθ' οὗτοι — 614, 8. Eadem fere Timocr. p. 753-4.

Ib. 5. ἀναισθησίας] ἀναισχυντίας melius. Vulg. ex 616, 25.

614, 9. (et Timocr. 754, 15.) Lege καὶ μικρὰ ἀδικοῦσιν, sine articulo. Mox possis τὰ πολλῶν — τὰ ὀλίγων. sed non necesse puto.

Ib. 28. ἀλλὰ νὴ Δία — ad fin. Eadem ad verbum fere Timocr. 755, init. — 758.

615, 3. ἐπισκευάζειν e MSS. redditum Aristophani Lysistr. 409. 614.

Ib. 17. αὐτὸς] Qu. ὁ αὐτός. Paullo diversa ratio loci De Coron. 306, 5. qui nescio an interpolatus ex Olynth. I. 10, 10.

616, 4. Vide 756, 12. Eustath. Od. Γ. p. 1456, 45. οὐ μόνος Ὅμηρος Ἀθηναίαν λέγει τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλὰ .....ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· (sic) οἱ σύμμ. ἀρ. τῇ Ἀθηναίᾳ ἀνέθεσαν· καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ, Ἑρκεῖος Ζεὺς καὶ Φράτριος καὶ Ἀθηναίη (sic) Φρατρία. (p. 302. D. HSt. = T. III. p. 453, 17. Bkr. ubi vulgatum Ἀθηνᾶ tacitus servat Bkrus. Eustathii lectionem probat Pors. ad Xenoph. p. LVII. In Cratylo p. 417. E = T. IV. p. 74, 2. Ἀθηνάας, -νᾶς, -ναῖς MSti; -ναίας vulgo.) 470

Ib. 17. (vel Timocr. 756, 27.) Licet nihil enotetur, utrobique malim καὶ φιλοτιμίαν.

Ib. 26. Lego tantum προεληλύθασιν, ὥστε ὁ μὲν — ut p. 757, 7. Nempe ὥστε μέμνηται est corrupta lectio pro ὥστε ὁ μὲν οἴεται, deinde reliqua addita ob sensum.

617, 13. Eadem fere verba Leptin. 459, 28.

Ib. 21. et 758. 2. Delenda puto *ἢ τρεῖς*. Scomma multo acerbius, si certus ponatur numerus. Qu. an Graeci unquam majorem numerum praeponant. Neque Latini, opinor; certe non Angli. Etsi huic loco sua ratio est.
Ib. 25. Recte MSS. *οἷοισπερ σύ*.

Or. XXIII. CONTRA ARISTOCRATEM.

P. 622, 8. *δικαίαν*. Infra 678, 16.
Ib. 9. Dicit Demosthenes *ἀποστερεῖν ἐμὲ τοῦτο* vel *τούτου*, sed nunquam, quod sciam, *ἐμοῦ τοῦτο*. Malim igitur *φυλακὴν Χεῤῥονήσου τὴν πόλιν ἀποστερεῖν*, i. e. *παῦσαι τοῦτο, δι᾽ οὗ σώζεται ἡμῖν ἡ Χεῤῥόνησος, τὸ ἑαυτοῖς ἀντιπάλους εἶναι τοὺς Θρᾷκας*. Vide infra.
623. 6—11. *εἰ μὲν οὖν —— ἠδίκει, —— ταῦτ᾽ ἂν ἤδη λέγειν — ἐπεχείρουν, ἵν᾽ εἰδῆτε —*. Syntaxis, ni fallor, postulat *ἵν᾽ ᾔδειτε*, sive, ut scribi jubet Elmsleius, *ᾔδετε*. Vide Aristophanica Indic. vv. *ἵνα, ὅπως, ὡς*. Reiskii Ind. v. *ἵνα*.
471 Ib. 27. *τῷ μὲν ἀκοῦσαι κεχωρισμένον, — τῷ δὲ ἔργῳ — περαίνοντες*. Ita MSS. quae mutatio in Thucydide solennis; an in Demosthene, non memini.
624, 14. *ὑφ᾽ ὑμῶν· [Χαρίδημος] οὔτε γὰρ — βουλεύσεσθαι· οὔτε —*.
625. 2. *χαρίσασθαι*] v. l. *κομίσασθαι*. Infra 670, 26. 671, ult. 673, 25.
Ib. 14. [*ἣν εἰκὸς — πάθοι Χαρίδημος*] dele ut ex p. 624, 20. orta. *εἴ τι π. Χαρίδημος* absunt a Bav. vide infra 681, 1. Deinde lege *τῷ δὲ τῷ ἑνὶ*, ut *τοῖν δυοῖν* supra.
626. 3. Non moveo vulgatam. Verte, *nisi cogat necessitas*. Sed collatis v. 11. vide an *μηδὲ διὰ μίαν ἀνάγκην*.
Ib. 14. *τρία ἐπιδείξειν promisi*. Nempe in libello accusatorio, *γραφῇ*, ut recte Ulpianus §. 27.

Ib. 18. Malim *τί πρῶτον, τί δεύτερον, τί τελ.* vel *τί πρῶτον ἢ δεύτερον ἢ τελ.* Si illud praefers, sensus est, *quid quoque loco dicam:* si hoc, *quid quo loco.*

Ib. 19. Si daret codex, non spernerem *ἐρωτᾶτε* pro *ὁρᾶτε.*

628, 5. Vide ad De Coron. 305, 13.

Ib. 9. *οὐδ' ἡμῖν — οὐδ' ἐκείνῳ.* Alterutrum muta in *οὐκ.* Prius malim.

629, 3. Frustra R. *ἅπερ — παθεῖν (χρὴ)* e Barocc. qui habet ex 630, 6. (*προσήκει* additur Pantaenet. 976, 28.) Vide 637, 10. 639, 10. 645, 1. Pro Phorm. 952, 5. ubi eadem chorda oberrat R. Nausim. et Xen. 986, 3. 989, 21. Me ad Macartat. 1068, 2.

630, 28. *τὰ γὰρ ἄποινα χρήματα ὠνόμαζον οἱ παλαιοί.*] *τὰ γὰρ χρήματα ἄποινα* R. ex Theone. p. 34. ed. Camerar. Recte. Vide Koen. ad Gregor. p. 346. 560. 565. ed. nov. Valck. ad Evan. Phil. p. 167. Pierson. Praef. ad Moerin p. 31. Corruptus locus Athenaei IV. 139. B. ubi *τὸ δεῖπνον* Epit. Vide etiam VI. 263. fin. 264. A. 8. V. 213. B. ult. VII. 300. F. collata p. 327. B. C. et omnino locum insignem XIV. 622. A.
Sed omnia una litura sananda. Similia emblemata sustulere VV. DD. Herodot. VI. 98.

631. 10. In loco difficillimo hoc liquere arbitror, voces *ἄνευ κρίσεως* alienas esse. Transponendas ita puto clausulas: *πλὴν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, σὺ δίδως πανταχόθεν ἄγειν; καὶ οὐδὲ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἄγειν κελευόντων τῶν νόμων, σὺ γράφεις ἄνευ κρίσεως τινὰ ἀγώγιμον* [*ἐκ τῆς συμμαχίδος πάσης;*] Quae uncis inclusi, abesse malim. Ita transponendo respondebunt *διδόντων — δίδως*, et *γράφεις ἀγώγιμον — ἐν τῷ ποιεῖν ἀγώγιμον.* 472

Nondum mihi liquet. Vide an omnia servanda, nisi quis malit deletum *καὶ* lin. 12. ut scilicet posteriora non per *κλίμακα*, sed per *ἐπεξήγησιν* quodammodo dicantur.

632, 17. ἡ μόνη [καὶ] λοιπὴ R. ex Ald. etc. Sophocl. Antig. 954.

Ib. 21. ἀπέραντοι] Conf. Eurip. Orest. 501. etc. ed. Pors.

633, 3. προγράψας inepte R. sed recte delet ἧς, et mox ἢ ἄλλοθί που, lin. 11. — Sed ἢ ἄλλοθί που var. lect. ut videtur.

Ib. 19. ἀνόμοιος ὢν marginis forsan natum e Timocr. 732, 20.

635, 17. τῷ γράμματι τούτῳ] Qu. τῷ πράγματι. πράγματι recte ex MSS. R. pro γράμματι Pantaen. 967, 9. De γράμμα vide Timocr.

Ib. 20. Forsan οὐ μόνον del. cum S. ut ἀλλ' οὐδὲ capiatur sensu de quo in indice v. ἀλλά. Mox ἄγειν non intelligo. An dicit, *Non modo vetat ipsum homicidam* (ἐλαύνειν) *vexare et loco pellere, sed ejus bona capere* (ἄγειν)?

636, 22. De κατελθεῖν, κατιέναι Aristoph. Ran. 1187. [1163.]

638, 11. εἰς πόλιν. Scil. νόμοις οἰκουμένην. vide infra 665, 20. seqq. Œd. Col. 879. collato ibid. 913-4. Eurip. Heraclid. 143. unde explicandus locus Iph. A. 952. frustra a VV. DD. sollicitatus. — Alibi πολιτείαν vocat Demosth. Olynth. I. 10, 21. Phil. II. 71, 9. Vel etiam νόμος. Timocr. 724, 19-20. Eurip. Med. 538. ed. Pors. ubi vide Elmslei.

473 639, 6-8. Primum dele κελεύει [post τεθνάναι l. 6.] cum marg. Vide ad Mid. 531, 18. Deinde nunc verum puto, ἄλλα τ. ἐφ' οἷς ἐξ. κτεῖναι· ἘΑΝ — ΚΤΕΙΝΗΙ. Θεάσασθε πρ. Δ. ὡς εὖ, τῷ —. Tres voces [post κτείνῃ] omisi; sed forsan non necesse. Ceterum non inferciendum γὰρ cum R. sed εὖ cum ἀφεῖλε jungendum.

Ib. 19. Cherson. pp. 95-6.

640, 15. ὧν εἴργεσθαι δεῖ videtur esse glossa ad τεταγμένων.

642, 17 etc. Compara Xenoph. Anab. II. 2. 9.

644, 25. ὅτι (τὴν) μητέρα.
645, 7. [αἰτίαν] MSS. Qu. v. lect. pro ἑτέραν.
646, 15. φυγήν al. δίκην. Vox omnino tollenda videtur.
647, 20. δεῖξον οὑτοσί. Qu. an = οὗτος, *heus tu*. An οὑτωσί? *Shew them me — as they are*, i. e. *without staying to sort them*. Eur. Cycl. 555.
648, 5. Lege ὅτι, ἂν ἀδίκως, λέγει. ἂν = ἐάν. Supple ἀποθάνῃ, vel potius ἀποκτείνῃ.
649, 21. Qu. de legis textu et interpretatione.
652, 6. ἀποπεφευγὼς] Recte al. ἀποπεφευγὸς, ut mox l. 23. Timocr. 704, 12. Deinde [οὐ] γράφεται. Sic μήτε 649, 21.
Ib. 19. οἷον non aptum videtur. An -ησθε. εἰ τοίνυν τι —?
653, 3. An ἑκὼν, var. lect. pro εἰδὼς scilicet, in ἐκείνους mutatum?
Ib. 11. ὑμῶν] Recte margo ἡμῶν. sc. τῶν κατηγόρων.
Ib. 15 etc. Omnino vide Androt. 595, 9. etc. Mox l. 20. qu. an leg. δι᾽ αὐτὰ ταῦτα. Vide ad Mid. 560, 27.
655, 21. εἰκὸς αὐτὸν ἐλπίσαντα ἢ] αὐτὸν omittunt tres primae; et εἰκὸς et αὐτὸν omnes MSti. Deinde MSti omnes (in *Italici* lectione enotanda erratum esse puto) ἐλπὶς ἢ vel ἐλπὶς αὐτὸν ἢ, quod pro v. l. dant Aldinae. Et sic legendum. Lectio Parisina ex ambabus conflata est. εἰκὸς, si modo ex MSto habuit Aldus, vel glossa erat ad ἐλπὶς, vel additum ad constructionem explendam, postquam ἐλπὶς αὐτὸν in ἐλπίσαντα coaluisset.

ἐλπὶς τίσειν Eur. Med. 765. λαβεῖν Helen. 439. 474 (Heraclid. 170. lege ἐλπίς.) Vide Orest. 769. Alcest. 144. 294-5. Androm. 28. Heracl. 522. Herc. F. 144. Ipse Demosthenes Olynth. I. 13, 16. ἐλπὶς τελευτῆσαι. Vide Phil. I. 40, 19. Phil. III. 112, 1. Lycurg. 155, 32.
656, 7. ἐφ᾽ ὑμῶν αὐτῶν, *of yourselves, by yourselves*, ut 672, 15. ἐφ᾽ αὑτοῦ, *left to himself*. Vide Wolf.

ad Leptin. §. 165. (not. p. 319.) et infra §. 331. Dinarch. Dem. p. 90, 27. Plato Protag. p. 326. D. 1. αὐτοὶ ἐφ᾽ αὑτῶν. Alcibiad. I. p. 51, 15. Etw.
Ib. 19. Ad Olynth. I. 10, 21.
Ib. 27. ὄντες Ἀθηναῖοι] Valck. Diatr. p. 211. Ruhnken. Hist. Or. p. 58. De Coron. 247, 20.
657, 11. Lege cum marg. ὥστε τί βουλ. de ceteris quaere.
658, 7. Æschyl. Agam. 1340. [1302.] unde Herodotus VII. 49.
Ib. 19. Æschin. Timarch. p. 27, 11.
659, 13. Deleo ἕως etc. usque ad εἶναι.
660, fin. Soph. Aj. 678—83. Cic. Lael. 16.
661, 7. ταὐτὰ] Lege ψηφ. ταῦτα. MS.
Ib. 10. Recte R. φέρ᾽· ἐὰν δὲ δὴ (MSS.) φέρ᾽ ἐὰν δὲ supra 638, 9. δὲ δὴ 624, 17.
663, 1. [αὐτὸν] εὑρίσκω. MS. et Taylor.
665, 13. πεπυρωμένος] Al. -μένως, recte; ut πεφυλαγμένως Halones. 83, 28. ἐσκεμμένως Timocr. 749, 7. Vide Aristoph. Plut. 325. κεχαρισμένως Ach. 247. παραιεταγμένως Plato Repub. III. p. 399. B. ἀπερυθριακότως Apollodorus Stobaei XLV. p. 179. Grot.
Ib. 15. Recte ἐφ᾽ ἡμῖν interpretantur VV. DD. [sc. *penes nos*.] Vide F. L. p. 437, 23. Dinarch. c. Dem. 90, 20. 103, 40.
666, 10. ἐξεῖναι — βασιλεῖ malim.
668, 5. θαυμάζειν — εἶτα. vide Markland. Possis ἐξηπατήμεθα· nec tamen necesse. θαυμάζειν — εἶτα F. L. 349, 2. Timocr. 701, 19.
Ib. 9. Eurip. Hippol. 380. ed. Matthi.
475 Ib. 11. Plato Gorg. p. 455. B. 4. HSt. = 116. 14. Routh.
Ib. 17. Ad 200, 17. An οὓς γὰρ αὐτούς?
Ib. 24. σφενδονὴ erat servile. Xenoph. Cyropaed. VII. 4, 15. et Schneideri nota.
670, 24. Lege ὑφ᾽ αὑτοῦ γε οὐκ ἂν — et mox ἅ πεποιήκει. Vel οὐδαμῶς ἄν.

671, 12. ἂν [ἠγνόησε] τις εἶναι φ.
672, 6. [φανερῶς] Om. MSS. Glossa ad ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Ib. 21. Lege Ἐλαιοῦντα ex Harpocrat.
Ib. 24. Forsan διαβάσεως, ᾗ — *qua parte trajecerit.* Nisi οἷ. Vide 673, 10.
673, 5. αὐτοῖς] Lege αὑτοῖς.
675, 20. κατέῤῥαξε. Xenoph. Hellen. IV. 3. 19. συνέῤῥαξε. Ibid. VII. 5. 16. Œd. Tyr. 1244. lege ἐπιῤῥάξασ' —. Thucyd. VII. 6. κατεῤῥάχθη. MSS. 63. init. ἀπαράξητε. VIII. 96¼. ξυῤῥάξουσι. Vide Photium vv. ῥάξαι et ῥάξας. Idem in ῥάζειν citat Cratini; sed vel ipsum, vel Grammaticum quem descripsit, per errorem legisse puto ἔῤῥαζε pro ἔῤῥαξε.
676, 10. ἀπεχειροτονήσατε μὲν [τὸν] στρατηγὸν, — μόναι — διήνεγκαν τὸ μὴ (MSS.) — ταύτην [τὴν] ἀλογ. Herodot. IV. 65. p. 311, init. ταύτην [τὴν] ἀνδραγαθίην λέγοντες. Timocr. 747, 27. τοῦτον — νόμον προσαγορεῦσαι. Phil. III. 113, 1. ταύτην εἰρήνην ὑπολαμβάνει. Vide ad Cherson. 91, ult. Thucydidea ad VI. 80. Sed hic quidem legendum puto ἀπεχ. μὲν αὐτὸν στρατηγὸν, *deprived him of the command.*
677, 1. Qu. de Thracibus.
Ib. 11. οἷός [τ'] ἦν. MS. *In eo erat ut* —. Mid. 542, 5. τ' om. Ald. Vide me ad Leoch. 1091, 6. Adde Callipp. 1239, 2.
680, 11. Possis μηδὲν (ἔχειν) ἐγκαλεῖν. Sed non opus puto. μηδὲν, *nothing to the purpose;* ut in οὐδὲν λέγεις, etc.
Ib. 22. τῆς ἀρχῆς — τὴν ἀρχὴν] Forsan del. τῆς ἀρχῆς. 476 sed malim legere τῆς ἀρχῆς — τὴν Θράκην. Recte habet, per se spectata, τὴν ἀρχὴν, ut 681, 3.
681, 6. ἣν — αὐτὴν frustra movet R. Supra 657, 18. ᾧ — αὐτῷ. Vide me ad Æschin. Ctes. 71, 39.
Ib. 18. τῆς Εὐβοίας πρὸ τῆς Βοιωτίας κεῖται. *In ea parte Euboeae, ubi praesidio est contra Boeotos.* Genitivus loci, ut ποῦ γῆς, etc. Eurip. Ion. 12.

(Alcest. 596. [620.] ex mea emend. sed *πρὸς* MSS.) De *πρὸ* Conon. 1262, 28.

682, 1. *οὐδὲν ἂν ἦν ἐν μέσῳ (τοῦ) πολεμεῖν*? (Potius *τὸ μή*.)

Ib. 27. [*τὸ τοῦ*] *μισθοφόρου καὶ θεραπεύοντος ἐκεῖνον ἔργον*. Qu. *ἔργον* sine articulo, p. 661, 7. et 684, 8. Megalop. 206, 4. Timocr. 717, 11. 722, 19. Aristog. I. 784, 24. Dinarch. Dem. 104, 25. Lycurg. 152, 3.

683, 21. Inepte R. Lege *προὐκαλεῖσθέ τι*, vel si quid mutandum amplius, quod non puto, *-σθέ γέ τι* — *imo si.*

684, 1. *τοὺς βασιλέας*, nisi speciem gereret glossae, per se optimum esset.

685, 15. Deleto articulo lege *πάντ᾽ ἀγαθὰ*, ut Aristoph. Ran. 304. ubi simile mendum. vide Br. In Plut. 593. *ἔστι τἀγαθὰ* vel *τὰ ἀγαθὰ* Barocc. 34. et 43. et Scholiastae ambo. 1122. et 1191. MS. Dorvill. Vide Hemst. ad Plut. p. 422. Vide Acharn. 975. [940.] Theopomp. Hephaestionis p. 76. Pherecr. Athen. VI. 268. F.

Vel *πάντα γ᾽ ἀγαθά. imo.*

Alia res *πάντα τἀγαθὰ* Antiph. Athen. IX. 370. F. 2.

De *νὴ Δία — γε*, Porson. Adverss. init.

686, 21. *Ἀθηναῖοι, οἱ πολλοὶ* lege ex Orat. *περὶ Συντάξ.* 172, 25.[1])

688, 9. *περὶ τούτων ἦν*] Al. *τοῦτον*. Qu.

Ib. 26. *ἀφῆσαν*] Legendum credo *ἀφεῖσαν*, ut Pro Phorm. 947, 19. 948, 25. Naus. et X. 985, 17. 23. 477 986, 9. Thucyd. V. 81, 14. VII. 53, fin. Musg. ad Ion. 1170. (1189.) Fisch. ad Weller. p. 479. *ἀφεῖμεν* Apatur. 896, 11. *ἀνεῖσαν* Thucyd. V. 32. *ἀνεῖμεν* Aristoph. Vesp. 572. [574.]

689, 5. *ἀδικοῦντας* [*καὶ*] *φανερῶς ἐξελεγχομένους*. De participiis concurrentibus Eubulid. 1314, 21. C. Theocr. 1339. 7. Olympiod. 1169, 27. male R. Polycl.

---

[1]) Ubi tamen articulum omittit Bekkerus. J. S.

1224, 27. — Quid si καὶ = *etiam*, ut καὶ μὴ συγγ. 674, ult. Sed satius delere. Timocr. 724, 15. τοὺς ἐξεληλεγμένους ἀδικοῦντας. 735, 2. τῷ ἀπειρηκότι — εἰσφέροντι. Aristog. I. 790, 11. ὁ — ὁρῶν — πιστεύων. Vide ad Timocr. 740, 25.

Ib. 9. — 690, 17. Haec satis liquet ex Olynth. III. p. 35. vel περὶ Συντάξ. 172-3. interpolata esse; sed omnia definire nequeo. Hoc tenere videor, delenda 689, 16. ὥστε μηδενὶ — λελεῖφθαι, 690, 7. ἐκ πτωχῶν εἰσιν εὔπ. καὶ — (Qu. lin. 10. τότε μὲν γὰρ — ὑπηρέτης.)
Satis liquet omnia ista καὶ γάρ τοι 689, 9. — νῦν δ' ὑπηρέτης 690, 11. esse delenda. Neque objiciatur ὑπηρέτης 690, 21. quasi respiciat ad 690, 11. spectat enim ad 661, 7.[1])

690, 26. seqq. Respicit Minucianus Aldi Rhet. T. I. p. 731.

691, 11. Qu. Ὠρείτας ἐκείνους, (οἳ) μέρος τετ. τῆς Ε. οἰκοῦντες, τὸν Χ. vel ἐκείνους, μέρος — οἰκοῦντας, οἱ τὸν Χ. — αὐτοῦ συμβαλλομένου — Κυνόσαργες [οἱ νόθοι]. οἱ νόθοι qu. an glossa.

Ib. 18. εἰς Κυνόσαργες] Plutarch. II. 750. F.

Ib. ult. Malim delere ἂν ante ὑμᾶς. ἄμεινον, scil. εἶναι, *praestare*, *optimum esse*. *Which I think you had better remember and hold fast* (in your minds.)

Or. XXIV. CONTRA TIMOCRATEM. 478

P. 700, ult. οὗτος μὲν ἔχει.] Qu. ἔχων.
701, 23. — 702, 20. Eadem fere Androt. init.
702, 16. Vide an delenda καὶ τῆς πόλεως.
Ib. 28. δικαστηρίοιν δυοῖν. Vide 778, 18.

---

[1]) Hujus notae partem posteriorem scripsit Vir doctus ante annum unicum quam mortem obiit immaturam. J. S.

703, 25. *νόμους οἷς ἀνεγνώκατε καθ᾽ οὓς* ed. Paris. *νόμους ἀνέγνω καθ᾽ οὓς* R. e MStis, partim recte. Sed neque orator neque populus (sive judices) *ἀνεγίγνωσκεν*, sed *scriba*. Vide ad 715, 24. Vocem igitur *ἀνέγνω* deleo ut schol. ad *ἀνέμνησεν*.

704, 4. Dele *ἔχειν ὁμολόγουν*, et distinctionem post *ἑαυτοῖς*. Vulgata orta videtur ex Argumento p. 695, 1.

705, 7. An *πλείστους τοὺς* —?

706, 12. *εἶτα τῶν ἄλλων* [*ἀρχῶν*]. Nisi brachylogia *εἶτα τῶν νόμων τῶν περὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν*.

Ib. 19. *ἀποχειροτονία* multi MSS. frustra probante Tayloro, pro *ἐπιχειροτ.* quod vide l. 10. 13. *ἐπιχειροτονεῖν* 708, 11. 712, 25. vide Jurin. 716, 19. *διαχειροτονία* 707, 25.

707, 2. *τετταράκοντα δραχμάς*. Vide Reisk. Numeros agnoscit Scholiastes, ut videtur. Qu. *μ͵* i. e. *β͵* sive *δισχιλίας*.

Ib. 9. *ἐκτιθέτω*] Vide an hoc velit: *Before the ecclesia aforesaid* (i. e. the 3rd of the first prytanea) *put up a notice; after that ecclesia, till the nomothetae meet, put up a copy of the law itself.* An lin. 9. delendum *γράψας*, et *forsan πρόσθε τῶν ἐπωνύμων*? Nisi totum hoc *ὁ δὲ τιθεὶς* — *γένηται*, lin. 11-4. deleatur.

Ib. 14. *ἕως ἂν ἡ ἐκκλ.* lege. Deinde *τὸν δῆμον* cum R. et MSS.

708, 1. *καθεδεῖτε*] *καθιεῖτε* multi MSS. ut c. Boeot. I. 997, 23.

Ib. 2. *ἐν τῷ μετ. τούτων* (scil. *τῶν ἐκκλ.*) *χρόνῳ* Reisk.

479 Ib. 23. *Ἐπικράτης εἶπεν* Schol. et MSS. probantibus VV. DD. quod malim ob *οὗτοι* l. 20. *ὁ γράφων* l. ult.

711, 14. Qu. *ἡ γνῶσις ἂν συμβαίνοι.*

Ib. 21. Legendum puto *ὃ τάχ᾽ ἂν* — *εἰ προαίσθοιντο* (qu. *προῄσθοντο*?) deleto *μή*. *Quae res*, scil. *τὸ ἐκτεθῆναι τοὺς νόμους*, *aliquando latere potest eos qui, si rem rescivissent, contra legem dixissent: dum*

alii legunt quidem, sed nil sentiunt incommodi. Retinendum enim *ἀναγνοῖεν*. (Vide an omnia haec, *εἰ μὴ προαίσθοιντο*, delenda.)

712, 26. Vide 725, 5.

Ib. 27 et 727, fin. Dubitabam an delenda essent *ἐὰν ἀποδῶ — τοὺς ἐγγυητάς*.

713, 3. *καὶ τῶν* [*ἐγγυωμένων καὶ*] *ἐκλεγόντων*, ut scilicet ad omnes, *τοὺς ὠνουμένους*, *τοὺς ἐκλέγοντας*, et *τοὺς μισθουμένους*, referatur vox *ἐγγυωμένων*, lin. 5. 1. Those who farm the revenue, 2. those who collect the unfarmed taxes, 3. the public lessees, (those who hold lands, houses, rights of pasture, etc. from the state on lease,) 4. those who are security for the first three. Ceterum recte fere Taylorus. — Sed vide 745, 16. unde defenditur vulgata.

Ib. 7. *ἐὰν δ' ἐπὶ τῆς ἐνάτης — ἐκτίνειν.* Delenda credo cum annotatore Bodleiano et Tayloro. Tolerabilius esset *ἐὰν δ' ἐπὶ τῆς ἐνάτης ἢ δεκάτης πρυτανείας ὄφλῃ, τοῦ ὑστέρου ἐνιαυτοῦ ἐκτίνειν.* ut scilicet e margine alieno loco intrusa sit varia lectio. Sed satius est omnia delere, quod aliquatenus confirmatur p. 728, 5. *τῷ τελευταίῳ.*

Ib. 25. *ὅν τινα* (sc. *χρόνον*) *δεῖ ἄρχειν* (sc. *τοῦ κύριον εἶναι τὸν νόμον.*) Recte dicitur *χρόνος ἄρχει τινὸς*, ut *ἡμέρα* in Thucydideo II. 12. apud Stephanum. Sic mox 714, 6. *τὸν γεγραμμένον* (sc. *χρόνον*) *ἄρχειν.* — Rem ita capio: usque ad Euclidem (inclusive, ut aiunt) valent leges; post Euclidem valent, sed a die quo scriptae sunt, nisi in qua lege tempus praefinitur: quare cuique legi ascribat scriba intra XXX dies, a quo tempore valuerit aut valitura sit ea lex.

714, 11. Melior videtur lectio *γεγραμμένους*. Ceterum verte, *istas leges, quibus in ipsis scriptum erat ut ratae essent*, etc. 480

715, 23. Distingue *εἰπὼν περὶ τ. οὐδέν, ἐν π.* et dele *λάθρα*, quod ex margine irrepsisse liquet e Schol. *ἐν*

παραβύστῳ] ἀντὶ τοῦ λάθρα. Hesych. quoque per λάθρα exponit.

Ib. 24. Lege ἀνέγνω, sc. ὁ γραμματεὺς, ut mox 716, 25. ubi male ἀνέγνων R. Supra 714, 26. dixerat λέγε. — ἀναγνώσεται 720. 15. 746, 17. Aphob. III. 856, 7.

717, 21. ἢ τὸ δημόσιον ἀπέδοτο. *qua de re publicum decretum intercessit.* TAYLOR. Vide Argum. ad Orat. I. c. Aristog. p. 768, 11.

718, 4. ἔγραψε τοὺς προέδρους. Solennis est accusativus, ut in ipsa lege 712, 25.

Ib. 9. Lege cum R. et MSS. ἐν δημ. τῇ πόλει, ut lin. 26. 724, 28. Psephism. Plutarch. II. 852. D. Vide me ad Lycurg. 168, 21. et ad Or. pro Phorm. 946, 24.

Ib. 20. Malim τὶ τοιοῦτον, ἀπεῖπε.

719, 6. ψηφισαμένων — ψηφιζομένοις] Qu. an nata ex 715, 2. Non adduntur c. Aristocr. 649, 6. — Vel saltem ex 715, 2. supplenda.

Ib. 20. μάλιστα, μέγιστα. *the most common, the most heinous.* Sed vereor ne variae lectt. sint.

720, 20. κατατεθῶσι] Si verbum exstare constaret, mallem καθεθῶσι, ut καθίεσαν supra 704, ult. Sed κατέθεσθε Or. in Aristog. I. 790, 16. καταθησόμενος Dionysodor. 1284, 2. Vide Polluc. VIII. 71 bis.

Deinde qu. an legendum ἡ κατάγνωσις αὐτῶν τοῖς ἕνδεκα, nisi delendae sunt voces. Certe δεδόχθαι τοῖς θεσμοθέταις delendum, collato Tayloro. Ineptit Reiskius. Glossa forsan erat ad νόμον, Δεδόχθαι τοῖς θεσμοθέταις.

De *thesmothetis*, supra 707, 4-5. ubi recte margo.

De *XI viris*, infra 733, 12. C. Lacrit. 940, 8. qui locus insignis est.

481 (Nempe ὁ γραμματεὺς tradere debebat thesmothetis libellum hujusmodi: δεδόχθαι τῇ βουλῇ, τοὺς θεσμοθέτας εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγειν τὸν δεῖνα· τέως δὲ παραλαβόντων αὐτὸν οἱ ἕνδεκα. Quod nisi

fecisset scriba, jubebat lex XIviros vice thesmothetarum fungi.)

722, 22. Lege *τίσι τούτοις*, ut 737, 24. *καὶ ταῦτα τίσι.*

723, 27. *ἢ τὸ λοιπὸν προστιμηθῇ* certissime delenda. Post 725, 10. de his agitur.

725, 10. *διατεθέντα*] Al. *διαθέντα*, quod malim. Vide tamen Aristoph. Plut. 318—21.

726, 24. *τῶν δὲ ὁσίων — τὸ ἥμισυ.* Exspectares *τὸ διπλοῦν*, vel *τὴν διπλασίαν.* vide 735, 5. An legendum *ὁπόσα*, (vel *ὁπόσ' ἂν — διπλασιάζηται*) deleto *τὸ ἥμισυ*?

727, 19. Lege *φήσει καθιστάναι, καὶ καταστήσει, καὶ δείξει* — hoc MS. — Vix opus. *I now offer you a bondsman; and if you won't have him, I will offer you another.* Ceterum confer *ἔστι καὶ ἔσται*, p. 369, 15.

729, 22. Distinguendum videtur *πῶς οὖν ἀνάγκη — ἐστί;*

731, 9. *ἐνδεεῖς πολλῷ* [pro *πολλῶν*] *καὶ μηδὲ ταύτας* [pro *ταῦτα*]. Illud Wolf.

Ib. 24. *τῶν ἐγγυητῶν, τὰς πράξεις* (*εἶναι*) Wolf. ut 713, 6. Deinde distingue *τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, ΚΑΙ ΕΙΤΙΝΙ — ΝΟΜΟΥΣ. νῦν δὲ κ.* Ipsa sunt verba, quae legi Timocrateae affingit Demosthenes.

732, 12. Fidenter transpono *προστιμημάτων, τοῖς ἀδικοῦσι — καταλύει· ἀλλὰ καὶ τοῖς κακούργοις —.* Egerat de *δικαστηρίοις*, p. 723, 18—725, 21. de *τοῖς ἀδικοῦσι τὰ κοινὰ*, 725, 22—729, 13. de *στρατείαις*, 729, 14—730, 23. de *διοικήσει*, 730, 24—732, 10. Nunc orditur de *κακούργοις*, etc.
Transitionem autem notant ista solennia *οὐ ΤΟΙΝΥΝ— τὰς ΓΑΡ ὑπαρχούσας.*

Ib. 22. *ἐάν τις ἁλοὺς τῆς κ.* Dele *τῆς*. Forsan erant duae lectt. *τις ἁλοὺς* et *ἁλούς τις.*

733, 5. Confer 736, 11—23. Putabam *ἐὰν μὲν ἀπολάβῃ. If a man loses any thing and gets it back, the thief to pay twice the value.*

482 Ib. 11. *ἢ προειρημένων*] Lege *καὶ προειρημένον*. hoc MSS. Mox recte margo. forsan e MS. (*ὑπὸ*) *τῶν νόμων.*

Si retineretur *ἢ*, sensus esset *aut qui* ALIAM *ob* CAUSAM *foro* etc. *prohibetur;* quod ex praecedentibus liquet alienum esse. *ἡλωκὼς, καὶ εἰσιὼν, qui cum condemnatus sit, nihilominus ingreditur.* ut modo 732, 23. *ὄφλῃ ΚΑΙ ποιῇ.*

Frustra Salmasii *τῶν νομίμων* ex Aristocr. 634, 1. *τῶν νομίμων εἰργόμενον* tuetur Taylorus; quem vide etiam ad Lycurg. p. 156, 12.

Ib. 26. Malim *βοηθοῦντας λυμαίνει νόμους.*

735, 8. Malim legere cum marg. [*ὥστε δικαίως*], quae ex Par. 1. habuisse videtur; sic enim Aug. 1.

Ib. 10. Hinc, ut videtur, Prooem. 55. p. 1461, 11.

736, 9. *ἢ τῶν σκευῶν τι*] Vel haec omnia delenda. quo ducit lectio Aug. 1. vel saltem *ἢ* et *τι*, sublatis distinctionibus.

737, 20. *ὅταν γὰρ ᾖ τὸ τί χρὴ π.* Reisk. e MSS. Lego *τὸ, ὅτι χρή.* Recte intellexit R.

738, 14. *τῆς Νίκης.* sc. *Ἀθηνᾶς.* Eur. Ion. 457. 1529. et Musg. vel Barn. (quem compilavit) ad prior. loc. Sed *Νίκη*)(*Ἀθ.* Callixenus Athen. v. 202. A. *Συγχρησόμεθα ταῖς Νίκαις* nescio quis apud Demetr. Phal. n. 298. Psephism. Plutarch. II. 852. B. C. quocum confer Pausan. I. p. 75. *νῖκαι χρυσᾶς ἔχουσαι πτέρυγας* Callixenus Athen. v. 197. E. F. Vide VI. 231. F. 232. A. XIII. 563. C. Aristoph. Av. 575.

739, 15. *ὡς αὐτοὶ καλοὶ κἀγ.* Idem est ac *ὡς δὴ ὄντες.* Eubul. apud Schol. Eur. Med. 476. R. P.

Ib. 24. *τῇ νεότητι* MSS. pars, quod per se satis *bonum,* (vide 740, 5. Impudicitiam notat) sed emendationem sapit. *καὶ δεινότητι* Ald. 1. 2. qui *νεότητι* var. lect. *καὶ ἐν τῇ νεότητι* Felic. qui *δεινότητι* pro var. lect.

ΚΑΙΕΛΕΙΝΟΤΗΤΙ Reiskius, quod amplecterer si de voce constaret. Interea propono *καὶ ταπεινότητι*. Phil. IV. 151, 9.

740, 25. Recte, sed tacite, Tayl. et R. *ὁ πρῶτον*, pro *ὅ*. Junge cum *καταθέων*, et de constructione vide me ad F. Leg. 344, 4. seqq. Supra 735, 2. *ἀπειρηκότι* — *εἰσφέροντι*. Plato Rep. V. 452. D. (330. Massey.) *ὁ* — *ἐπιχειρῶν*, — *ἀποβλέπων*. Supra ad Aristocr. 689, 5. 483

Mox *καὶ ὁ ἀπὸ μὲν* male R. quamvis e MSS.

743, 6. *ἔδου*] *ἔδει* al. *ἔδου* vitium typorum esse videtur. Deinde *καὶ δεδωκέναι δίκην αὐτοὺς κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους* — vel haec omnia, vel quatuor saltem postremae voces delendae. Mox *διὰ* ante *τοὺς ἑαλωκότας* dele (infra 748, 5. *οὗτος* — *ὁ* — *θεὶς*, et alibi passim. Dinarch. 109, 39. lege *ὑμᾶς*.) et lege *κεκριμένους καὶ δόξαντας*, ceteris deletis. — Prorsus ineptit Reisk. cum suo *νὴ Δία*.

746, 7. Malim *παντελῶς γὰρ δὴ* —.

747, 2. Hoc suspicor, *ἢ* pro *καὶ* reponendum ante *τῶν ἐννέα ἀρχόντων*. forsan *καὶ* delendum ante *πρεσβείας*.

Ib. 14. *ἐπαρᾶται* — *παραβαίνοι* sana videntur. Scribae tribuo usque ad *Δήμητρα*, reliqua accusatori Diodoro. Si reponatur prima persona, delendum *δ'* post *ἐνταυθοῖ* cum MS.

748, 8. Confer Æschin. Ctes. p. 81, 18.

Ib. 22. Recte MS. *μὴ δόξει*. Deinde malim *πεποίηκεν· εἰ νόμῳ τοὺς ν. λύσει* (vel *καταλ.*) — De *εἰ* vide Aristocr. 624, 11. De *πῶς;* — *ποιῶν* ad 729, 22. *πῶς;* — *ἐπιτάττοντας*. ubi male vulgo distinguitur.

Ib. ult. *προσίεσθε*] *προσεῖσθε* lege e MS. Nisi del. *ἂν*, et vertendum, *probare soletis*.

750, 3 — 758, 22. leviter immutata ex Androtion. 607, 25. etc.

751, 3. *τῶν ἄλλων ἕνεκα*, scil. *πολιτῶν*.

Ib. 14. Collato Androt. 609, 3. lege *δεινότατα ἐν τ.* cum R. Alterum e lin. superiore fluxit.

753, 17. ἀφίεισαν. Lege ἀφεῖεν. συνεῖεν Mid. 530, 14.

757, 23. οὐδὲ πρὸς ἕν] P. 752, 25. 759, 2. Aristog. I. 778, 25. 786, 10. Aphob. III. 851, 17. Onet. I. 867, 18. II. 877, 2. οὐδὲ δι' ἓν Xenoph. Cyrop. II. 1. 21. οὐδ' εἰς ἓν Plato Rep. V. 453. A. οὐδὲ πρὸς ἓν Protag. 343. D. 2. μηδ' ὑφ' ἑνὸς Xenoph. Hell. VI. 4. 28. Ibid. VII. 4. 8. οὐδὲ μεθ' ἑνῶν legendum videtur. Vide Phot. in οὐδ' ὑφ' ἑνῶν, et Sturzii Lex. Xen. in εἷς §. 10. qui diversa confundit. μηδὲ πρὸς μίαν Xen. Cyrop. IV. 1. 14. μηδ' ὑπὲρ ἑνὸς Onet. I. 872, 4. vide Zenoth. fin.

οὐδ' εἰς ἑτέραν Phaenipp. 1042, 17. μηδὲ μεθ' ἑτέρων Callipp. 1236, 7. Thucydidea mea, Indic. in ἕτερος, p. 113.

οὐδένες Timocr. 766, 14. Aphob. I. 815, 17. Onet. I. 874, 27.

758, 23. Qu. ἃ δὲ Τιμοκράτης νῦν ἐρεῖ. ut ὧν ἐρεῖ 760, 27. — Nunc malim καὶ περὶ μὲν τῶν κατὰ σχολήν. ἃ δὴ Τιμοκράτει συνερεῖ. vide p. 749, 18.

759, 28. Lege Ἀθηναίων (θεῖναι,) μὴ λ.

761, 21. τοισὶ δικαστηρίοις. An hoc vult? Duo in unum conflata (1001 scil. judices) ad causam παρανόμων de Euctemonis psephismate, deinde tantum in alia causa, διαδικασίᾳ? Vide p. 704.

Ib. 26. διάφορος] Collata marg. [διαφώρος] lege διαφόρως.

762, 5. Possis ταύτηι, ἐνεχυράζειν. Sed verum puto καὶ, διακόνῳ εἴ τις ἐχρῆτο, ταύτην ἐν.

Ib. 23. Malim τοῦτ' ἀναλίσκει sc. τἀργύριον.

764, 11. Sensum optime vidit Jurinus [scil. *refringunt carceres, vinctos solvunt, damnatos liberant, eosque omnes socios adjungunt.*] Distingue cum R. τοῦτο ποιοῦσι πρῶτον ἁπάντων· ἔλυσαν —. Deinde nunc puto νόμους πρότερον νόμῳ delenda. (ὅρκους pro νόμους MSS.)

ἔλυσαν, *vinclis solvunt,* ut lin. 18. et p. 765, 3.

Ib. 21. Lege εἰ — ἀκούσαιτε, et dele οὔτε ante ὀλίγωρος. hoc cum MS. et Longino xv. Omnino confer Isocr. Paneg. prop. fin. p. 79. D. E.
765, 24. Ad 508, 15.

Or. XXV. IN ARISTOGITONEM I. 485

Certissimum videtur, sophistae declamationes esse ambas Aristogitoneas. De priore aliter sensisse Valckenaerium, nequeo satis mirari; adeo omnia diversa sunt a Demosthene, et Lycurgi sapiunt ineptum imitatorem.

Hyperidi tribuit, et magnifice extollit Reiskius T. xi. p. 1199. Ut Demosthenis citatur ab Hemsterhusio ad Plut. p. 446.

Nimius est, p. 784, 9.

Inepte frequentat μηδὲ γένοιτο et similia, 792, 23. 795, 28. 798, 27 et 30.

——————— ὅλως, 795, 14. 798, 24. 785, 22.

Taediosas ambages nectit, 796, 13 etc.

Non cohaerent ἐπὶ μὲν γὰρ, etc. 774, 30. cum praecendentibus.

συκοφαντῶν, αἰτῶν, εἰσπράττων ἀργύριον, 782, 23. similia 785, 19. et prope orat. initium, si memini.

ἄμικτον, 786, 11. 788, 10. 789, 18.

οὐκ ὀρθῶς οὐδὲ πολιτικῶς, 792, 19. Vide 796, 6.

P. 770, 7. Malim ἔσται ἰσχυρά.
771, 3. τὰ — δίκαια ἰσχυρὰ] Alterutrum adjectivum delendum. Nempe ex 770, 8. ortum ἰσχυρά.
Ib. 19. Leptin. p. 482, 17.
772, 12. Similis sententia, ni fallor, in Prooemiis.
Ib. 26. Δίκη Jovi assidet. Œd. Col.[1])
773, 3. Ex Mid. 572, 6.

---

[1]) Scil. 1382. Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις. J. S.

Ib. 5. Assentior Tayloro *φυλάττων* expungenti, quamvis in reliquis erret. *εἰληφὼς* verte, *quippe qui acceperit.* — Mox p. 776. fin. *οὗτοι φυλάττουσιν* recte om. Ald. et MSS. multi. Aristog. II. 807, 5. vide an del. *φυλάττειν.*

Ib. 28. Vide De Pace initio, p. 57, 19.

774, 5. Ex Cherson. 95, 28.

Ib. 12. *πολλάκις φαῦλα βούλεται.* hoc recte MS. Qu. an etiam leg. *πολλὰ καὶ φαῦλα*, ut mox 784, 1. *πολλὰ καὶ βλάσφημα* R. e MS.

486 775, 12. Recte, puto, MSS. *τοῖς* omittunt.

Ib. 20. Malim (*τὸ*) *κατὰ τοῦτον*, ut mox 776, 15. et 796, 14.

776, 8. *ἐράνου.* Ex Mid. p. 547 vel 574.

777, 10. *ἀνέῳκται*] Exspectares *ἀνατέτραπται*, vel simile. Nisi vertendum, *is broken open.* Sic *τοιχωρυχεῖν.* (Imo *διορύττειν*, Phil. III. 118, 11.)

Ib. 17. Primo soloecum, ni fallor, *ἐὰν οὐδεὶς ἀποκτείνῃ* (pro *μηδεὶς*). Deinde inepta et odiosa ista, *et nemo statim occidat.* Quod si cum Bekkero legatur *ἀποκτείνει*, nil intelligo.

Ib. 25. *τί δὲ, τοὺς νόμους κυρίους εἶναι;* Qu. *nedum.*

778, 27. An *ἢ τῶν τοιούτων τινὸς, μέρος ἀφορίσας, τοὺς* —. Sed ita nonnunquam participium per se ponunt inter duo membra, ut Aristoph. Av. 1005. *ὀρθῷ μετρήσω κανόνι προστιθεὶς, ἵνα* —.

779, 9. *οἷος — ἐστὶ τὴν φύσιν*] Ineptiora quam ut ab ipso hoc declamatore profecta sint. Qu. an del. aut leg. *καὶ προσέτι* — ut nova classis introducatur. Sed tum dicturus esset *ἢ* —.

Ib. 16. Ex F. Leg. 433, 2.

Ib. 20. *ἀπεύχεσθαι*] Vide Cherson. 102, 16.

780, 17. Lege *Ἀθηνᾶς·* (*ἧς*) *ὡς ἀγαθῆς* —.

Ib. 18. Opinor recte vidisse Taylorum scriptoris errorem, *Προναίαν* Minervam in *Πρόνοιαν* vertentis.

Ib. 21. Vide an forte respexerit Aristoph. Plut. 11.

Ib. 24. Eurip. Antig. Fr. 2. (Porson. Adverss. p. 274.)

Ib. 28. οἶδα τοίνυν] Ex F. Leg. 369, 3.
782, 7. κύων τοῦ δήμου] Auctor Aristog. II. 807, 3. Æschyl. Agam. 3. et ibi Stanlei. inprimis Aristoph. Eq. 1014. seqq.
Ib. 15. Horat. Serm. II. 5. 83. Theocrit. x. 11. quod recte vertunt Etonenses apud Briggs.
Ib. 18—24. Totus locus obscurus, sive potius ineptus. Exspectares potius μὴ παρακρούσηται. *When prevented from cheating the public, he revenges the disappointment upon individuals.* — Nisi forte δίκην λαμβάνει vertendum, *he serves you right.* Num lin. 19. legendum εὕρηκε? 487
Ib. 26. Eurip. Hecub. 1164. ed. Pors. Epicharm. Stob. 68, 9. ed. Gaisf. οἶδ' ὁ συντυχὼν, μακάριος δ' ὃς ἀγνοεῖ.
784, 26. Lege σώσων, (MS.) ἢ πονηρὸς ἢ χρηστός; διὰ τί; recte vertit Jurinus. [*Quis igitur est qui talem salvum velit, sive bonus, sive malus? Quorsum?*]
Ib. 29. σπέρμα. Vide Aristoph. Av. 111. Athen. VI. p. 256. B.
785, 13. Eupolis Athenaei x. 425. B.
786, 11. ἀνίδρυτος ἀντὶ τοῦ ἀνεξίλαστος Harpocrat. Imo praecedens ἄσπειστος est ἀνεξίλαστος. An igitur antiquiorem Grammaticum minus intellexit Harpocratio, an peccavit hujus Epitomator?
Ib. 20. ὡς, vel ὥσπερ, τοὺς εὐεργέτας] Qu. ἢ ὧνπερ. (vel sine ἤ.) *Majoribus honoribus afficitis quam iis quos olim dedistis viris optime de vobis meritis?* — Possis etiam ἢ τοὺς —.
787, 7. E De Coron. 314, 5.
Ib. 9. ἐπ' ἐξαγωγῇ. E Timocr. 763, 14.
788, 9. κατηγορεῖ. An quod pecuniam sibi reddendam curaverant? Theophr. περὶ μεμψιμοιρ.
Ib. 19. Malim λαλῶν, ὅπως δήποτε ὑφ. (ὅτ̃ pro ὅτι.)
Ib. 23. νεαλὴς] νεαλέστεροι Plato Politico p. 265. B. HSt.

Ib. 26. *περὶ τὴν συμφορὰν γενόμενος*, *recentis mali* SATAGENS. Lege autem ἅνθρωπος.
789, 25. ἡ παρ᾽ ἐμοὶ εὔνοια] Qu. ἐμοῦ.
790, 21. δακτυλοδεικτεῖτε ἐπὶ τῷ — δεικνύναι] Lego εἶναι. Scilicet δεικν. margini adscriptum, ad indicandam lectionem δακτυλοΔΕΙΚΝεῖτε, quomodo habent multi MSS., voci εἶναι male agglutinatum est.
791, 14. ἔστι καὶ ἔσται — καὶ μένῃ] Lego κείμενα, sc. ταῦτα. et malim ἐκτισθῇ.
Ib. 21. Malim μίαν θῇ.
792, 19. Vide p. 229, 15.
488 Ib. 23. Qu. ὅταν ὃ ἐκ τῶν νόμων μὴ ἔξεστι, τοῦτο ἐκ — vide marg.[1])
793, 13. Ex F. Leg. 403, 24. Vide an που ex seqq. natum sit. οὐ MS. et Felic. pro v. l.
Ib. 16. An colorem duxit e De Cor. 315, 21?
Ib. 26. θεωρίδα. al. Θεωρίδα. Sic in Catalogo editionibus praefixo Θεόδωροι male Dramatum Æschyli pro θεωροὶ, ut corrigit R. P. in MSS.
Δημνίδα] Hesychius Ἠλεμνία. ἡ φαρμακός. Lege Ἡ Δημνία. ἡ φαρμακίς. Quod forsan hinc sumtum: ut delendum sit τὴν φαρμακίδα ut glossam, et forsan legendum Δημνίαν cum tribus MSS. (ΔημνίΑ͂, ΔημνίΔ͂. Vide Porson. ad Odyss. Ξ. 352. Addend. sive Hecub. 1161.)
794, 22. E De Coron. 267, 8.
Ib. 23. Sanissima videntur. Verte. *The perfect scoundrel. Your genuine scamp. What is commonly called a beast.*
Ib. 28. Legerim. collato Reisk. τετυχήκασιν; οἷς οὗτος (MSS.) — διενεχθῆναι. Καὶ ἐφ᾽ οἷς (μὲν) — [τοὺς ὑπὸ τ. συκοφαντ.] haec dele. vel saltem τοὺς —. Deinde lege ἐξητάζετο· ὃς — deleto mox οὗτος.
795, 9. γραῖς] An haec adumbrata ex F. Leg. 432, 13?

---

[1]) Quae scil. inserit τούτοις ante ἐκ. J. S.

796, 19. Sequentia suspicor hausta ex Eurip. Hippol. 462, etc. ed. Matthiae.

Ib. 21. Lege *τὰς βουλήσεις*.

797, 15. An ex Æschin. p. 54, 17?

Ib. 25. Mid. 564, 1.

798, 20. Confer Mid. p. 577-9.

799, 5. *μή ποτε — δήξετε*] Mutatis accentibus lege *μὴ πότε — δήξεται, περιμένετε*. Hujusmodi ellipsis Aristoph. Plut. 679-80. Vide Kuster. ad Nub. 1393. Bos. v. *σκοπεῖν*.

800, 2. *ὄντος = ἐγγεγραμμένου*. Vide Taylor.

Ib. 4. *τί δ' ἐρεῖτε, ἄνδρες* Augg. duo. Quare malim *τί δ'; ὦ ἄν. Ἀθ. ἄν τις ὑμᾶς* — ut *τί ἐρεῖτε* e 799, 22. fluxerit. Deinde lege *βουλησόμενος; ἀλλ' οὐκ, Αὐτὸς — καταψηφίσασθαι, οὐκοῦν κατ. τοῖς ἀποψηφισαμένοις;* scil. *φήσει*.

Or. XXVI. IN ARISTOGITONEM II. 489

P. 801, 24. *παρὰ τὸν χρόνον*] Wolfius *μετὰ χρ.* Non expedio.

804, 2. *ἐάν τις*, etc. Hoc loco inepta. An totum locum ex antiquo oratore desumsit?

805, 17. *καὶ γὰρ παρὰ ταῦθ'* MS. unde R. *περὶ —*. Imo distingue *καὶ γὰρ ταῦθ'. οὕτω —*. Vide ad Phil. I. p. 43, 16.

806, 10. *ἐπιτιμᾷν*. Olynth. I. 13, 26.

Ib. 15. Lege *ἣν μὲν (ἂν) οὐδ' —*.

Ib. 28. seqq. Isocrates De Pace, p. 170. HSt.

807, 3. Ad 782, 7.

Ib. 12. Manifesto legendum *ἄλλως τε καὶ τῶν ὑπὲρ* {*τῶν πολλῶν* / *τοῦ πλήθους*} *καὶ λ. nemini praesertim eorum qui—.*

Ib. 16. *ἁμαρτ. εἰς αὐτοὺς* recte ed. Tayl. scil. *leges*. Rectius esset *μὴ* quam *μηδέ*, sed utrum dederit auctor non decreverim.

808, 14. *σώμασι πάθη, τοῖς ἰατροῖς θεραπεύεται* Sopater ad Hermog. p. 19, 9.

Ib. 17. Hinc forsan duxit Hookerus ista, *Of law there can be no less*, etc. (Eccles. Polit. Book I. end.)

Or. XXVII. CONTRA APHOBUM I.

P. 816, 1. *τρία τάλαντα*] Vide supra 815, 12. II. 837, 1. III. 862. 8. I. 825. 5. (832. 18.)

Ib. 6. *τέκτων ἄκρος* valebat 5 vel 6 min. Plato Erast. p. 9. ed Forster.

819. 2. *τῶν δώδεκα ἐτῶν*] *δέκα* recte MSS. ut liquet ex orationis fine. Vide p. 815. 2. (820, 21. confer 819, 13.) (821. 7. *ἐν δέκα* MSS. vide 821. 25.) 822. 22. 824, 22. 825. 26. (832. 5. *ἐν δέκα* MSS.) 833, 15. III. 854, 23. 862, 9.

NB. 80 miniae cum foenore 10 ann. = 3 tal. — 4 min.
——————— 12 ann. = 3 tal. + 15 min. + 20 dr.

490 Ib. 3. *οὔτ' ὑμῖν ἐπιδείκνυμι*] Qu. *οὐτ'* i. e. *τοῦτον*.

821. 15. Pro *ὑπέρχρεως* malim *ὑπόχρεως*, ut Aristoph. Nub. [243.] et Demosthenes alibi.

826. 11. *τὸν οἶκον ὅπως μισθώσοιτο*] *-οιντο* MS. *-σουσι* Reisk. e conj. vide p. 857. 5. Supra 818, 6. mox 826, 26. 827, 10. 832, 3. 20. Aphob. II. 836, 1. 837, 8.

827, 14. Annon legendum *EIC* $\overline{\delta}$ *τάλαντ καὶ* $\overline{\text{͵Γ}}$*ασ*, *to the amount of* 4 *talents and* 3000 *drachmae*. *εἰς* sic pp. 816-17 saepe. 816, 20. malim *εἰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἄξια* (ut mox l. 25.) cum Wolfio. — De re ipsa vide II. 836, 22. 838, 4. III. 857, 23.

828, 22. Quae verba *ὀβελίζει* ed. Paris. omittunt tres primae. Hoc video, *τὰ ἀνδράποδα πεπρακότα* delenda esse.

829, ult. *παρακλήσει*] Recte MSS. *προκλήσει.* supra l. 12. *προὐκαλεῖτο.*

Or. XXVIII. CONTRA APHOBUM II.

P. 836, 5. *ἀνεβάλετο*] Optime R. *ἐνεβάλετο* e MSS. Anglice, *put in.* Aphob. i. 829, 18. 830, 13. et alibi.
837, 17. *ταύτην δὲ τὴν δ.* — *ταύτην δὲ*] Sic saepissime Herodotus. Vide me ad Lycurg. p. 160, 15.
Ib. 24. *ὅ τι τοῦτ᾽ ἔστιν, ΟΥΚ ΕΙΑ Μ᾽—Ὁ ΠΑΤΗΡ.* Verba sunt quae tutores dicentes inducit.
839, 21. Lege et distingue *τῶν ἄλλων. Τὸ μὲν ἀρχαῖον, πέντε τάλαντα οὗτος εἴληφε* — malim praeterea addere *οὖν* post *μέν.* Scilicet, cum usque ad *ἄλλων* dixisset de ultimo testimonio, summam ex omnibus colligit.
Ib. ult. Malim *ἐλθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν.* sc. post factum testamentum. quamvis ferri potest *ἐλθών.* Mox interpunge *διέθετο· καὶ προεισεληλυθὼς* — *quamvis antea et ingressus sit, et* —.
840, 21. iii. 855, 18. i. 824, 5. *ΛΟΓΟΣ*, scil. *ἐπιτροπῆς.* 491 *Tutor's accounts.* de quibus Naus. et X. 988, 25. 28. 989, init. 990, 9.
Ib. 26. Vide Midian. pp. 539—40.
841, 15. *πλεῖον ἢ δεκαταλάντωι* Reisk. e conj. sed vide C. Onet. i. 866, ult.
Ib. 21. *ἐπωβελίαν.* 100 minae. Supra i. 834, 24. Reisk. qui bene explicat. *τίμημα* erat 10 talentorum. supra 839, 25. iii. 862, 5. 23. collato 847, 7.
842, 10. [*καὶ*] *τῶν ἐπιλοίπων.* Forsan del. *καί.*
Ib. 12. *παρ᾽ ὑμῖν ὑποδέξασθαι*] *ὑμῶν, ὑποδέξεσθαι* — *that I will take her into my house.*

Or. XXIX. CONTRA APHOBUM III.

P. 844, 7. Lege ex MSS. duobus ἕκασθ᾽ ὑμᾶς αὐτῶν (August. 1. ἑκαστά θ᾽, i. e. ἕκαστα), et construe παρακρούσεται ὑμᾶς (sc. Ἄφοβος) ἕκαστα αὐτῶν (i. e. τῶν ψευδολογιῶν.)

845, 5. Malim καὶ μηδὲν ἤθελον.

Ib. 15. Recte statuere videtur R. Infra 849, 10. Æsium ἀντίδικον vocat Demosthenes.

Ib. ult. οὐδ᾽ ἤ τινὶ [τούτων.] om. Aug. 1. Sed legendum οὐδητινιοῦν, e quo forsan οὐδ᾽ ἥτινιον natum.

846, 17. [Δήμωνι καὶ] Δημοφῶντι. Om. Aug. 1. Sed quum Demonem unum ex tutoribus certum sit e 861, 5. quocum confer 850, 14. 840, 10. delere malim καὶ Δημοφῶντι. Sed collato 814, 14. liquet nil esse mutandum. vide 818, 2. Scilicet Demon tribus tutoribus adjunctus erat quasi πάρεδρος, eoque ipse tutor vocari potuit.

847. 17. ἀποκρίσει. ἀποκρίνεσθαι 850, 10. Onet. I. 869, 5.

Ib. 18. Malim ὅπερ — οὔτο πάλιν ἔξαρνος γενέσθαι. Similis constructio 849, 27. — Sed vix opus. *As easily deny it now as he could affirm it then.*

492 848. 12. ὑπὸ μάλης Schol. Plat. Gaisfordii p. 91-2. Dio Cass. XLVI. p. 307. B. = 465. Reim. ubi citantur Plutarch. II. 64. E. Valesius ad Ammian. XXVI. 9. Xenoph. Hellenic. II. 3. 23.

Ib. 28. περὶ μέν τινων ὧν (sic MS.). Qu. del. τινων, et mox leg. περὶ δ᾽ αὖ τῶν — p. 858, 17. τὰ μὲν πλεῖστα — τῶν δὲ —.

849. 10. ἀντίδικον. Qu. de domo? Vide 845, 14. ubi Αἰσίῳ pro Ἀφόβῳ conj. Wolf. et R. Nil ad rem 851, 21.

Ib. 16. οὐκ ἂν νῦν ἔξαρνος ἦν] Qu. νῦν πρῶτον. vide ad F. L. p. 351 et 444. sed confer F. L. 449, 4.

Ib. 20. Lege κατ᾽ ἀδελφοῦ, οὐ προσήκων. *Against a brother, for one who was no relation.* Nil notatur v. lectionis.

850, 21. τί ΠΑΘΩΝ tres primae. μαθὼν ez Aug. 1. et Bav. a pr. m. Reiskius, ut magis Atticum, scilicet! probante quadam tenus Wolfio ad Leptineam p. 348.

851, 2. διὰ τοῦτο]. Malim τοῦτον. 860, 10. τούτῳ πειθομένους καταγνῶναι τῶν μαρτύρων.

Ib. 6-7. πρόσκλησιν — πρόκλησις R. e MS. male, ut puto. Nil ad rem supra 850, 14.

Ib. 18. Malim ἑταιρεία (MS.) — οὐδὲ (μὴ ὅτι — ἀλλ᾽ οὐδὲ MSS. in Onet. I. 869, 17. 20.) σφίσιν αὐτοῖς εἰσίν· οὔτ᾽ ἐχθροί (MS.) scil. εἰσίν. Sed posterius *forsan* natum ex pag. fin. ubi ex MS. supple μήτε ἐμοὶ φίλοι.

852, 12. Qu. an post πατρὸς addendum παροῦσαι (π̄ρὸς π̄ρεσσ?). παρεῖναι solenne de testibus, ut 850, 28.

Ib. 14. Ad F. Leg.

854, 3. ἢ σοφιστὴς [ἢ].

Ib. 8. Collato Wolfio distingue Διός; — (A.) Ὡμολόγησας εἶναι *Μ.* ἐλεύθερον. — (B.) Καὶ τί μᾶλλον ἕ τ. προῖκα; — (C.) Οὐδενὶ — A. Demosth. ad Aphobum. B. Aphob. ad Demosth. C. Demosth. ad judices.

855, 6. Lege ὥσπερανεὶ αὐτὸς ἔχοις.

Ib. 15. τί σοι π.] Plato Republ. I. 345. B. (54. Massey).

Ib. 24. Reiskius ἐκδοῦναι, τοὺς οὐκ εἰδ. ἐκδιδόναι, ex margine. (posterius etiam Aug. 1.) Recte. Subaudi εἰς βάσανον. Ellipsis suppletur c. Onet. I. 874, 12. Vide 848, 27. 850, 3. 856, 11. Idem est ac παραδοῦναι, quod passim in hac oratione. 493

858, 2. οὔπω μέλλοντι τῇ ἀδ. Vide I. 827, 25.

Ib. 12. προσῆκον ἡμῖν φανῇ] Fors. φαίη.

859, ult. ὡς σύ με προὐκαλέσω]. Malim ὧν (ut mox 860, 8. ταῦτα προκαλεσ.) i. e. τῆς προκλήσεως, cujus formula erat τάδε προκαλεῖται ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα. c. Neaer. 1387, 11.

861, 20. *ἐκ τῶν πραγμάτων*] Qu. *γραμμάτων*, i. e. *μαρτυριῶν*.[1])

862, 1. *κληρωτὸν διαιτητήν*. Midiana.
ὑποθήκη est *τὸ ὑποτιθέμενον*, *the goods in pawn*. 922, 5. Confer Lacrit. 926, 20. cum 931. 5. 935, 23. 937, 15. vide 928. 26. 941, 27. 29.

Ib. 4. *ἔφη καὶ*] Optime August. *ἐφῆκε*. Vide Boeot. II. 1017, 25. 28. 1024, 22.

Ib. 7. Malim *τοῦτο γὰρ* (*παρ᾽*) *οὐδὲν ἦν*. *of no consequence*. ut Eur. Orest. 562.

Or. XXX. CONTRA ONETOREM I.

P. 864. 16. R. partim e MSS. *συναποστερεῖ τέ με τῶν ὄντων τῷ κηδεστῇ*, *π*. Optime. *συναποστερεῖν* 872, 21.

865. 24. *ἐπειδὰν — δοκιμασθείην*]. Lege *ἐπειδή*.

867. 25. *τούτοις*] Qu. an cum margine legendum *τόκοις*. Deinde punctum dele post *ἀποδοῦναι*, et verte, *etiamsi* PARATUM *argentum*, etc. *habuissent*. Miserrime labitur Reiskius, *εἶχον* vertens *retinuissent*, quasi esset *κατεῖχον*.

868. 4. *δοκιμασθείς*. sc. *ἀνὴρ εἶναι*. Supra 865, 24. Erat autem annos XVI. vel XVII. natus. Aphob. I. 814, 10. *ἐπιτροπὴ* annorum XVI. Nausim. et X. 988, 3.
λόγος, Pro Phorm. 950, 15.
ἐγκαλεῖν, Apatur. 900. 24. Callicl. 1272, 22. 1273. 27.

494 Ib. 17. Recte ex MSS. Reisk. *ὕστερον δ᾽ ἢ ἐγὼ — ἔλαχον, τὴν ἀπόλ*. — (MSS. *ἦ*.) sed vide p. 871-2. Hinc autem explicandus locus infra l. 28. *ὀφειλῆσαι καὶ ἀποδοῦναι*· subito scil. post nuptias: *καὶ οὐ κομίσασθαι*, etc. subito post Aphobum a me in jus vocatum. Post *ἀποδοῦναι* colon pone, et *τοσούτῳ* verte *tantillo*, ut Phil. I. 46, 10.

---

[1]) Vide supra ad Aristocr. 635, 17. J. S.

871, 18. *πρὶν γενέσθαι τὴν δίκην*] Haec verba delenda puto, ut scholium ad *ἔτι* ascriptum ab aliquo, qui inter hoc et *ὄφλων* oppositionem esse somniabat. Per *δίκην* autem intelligo *hanc litem quae nunc Onetori intenditur*. Sed vide mox 872, 9.

873, 19. *ἀλήθειαν — πιστὴν*] MSS. *-θινὴν πίστιν*. Sic *ἀληθινὰ τεκμήρια* Olympiodor. 1178, 8.

874, 20. *ἀκριβεστάτην πασῶν* (*πίστεων*).

Or. XXXI. CONTRA ONETOREM II.

P. 876, 9. Lege ex MSS. *καὶ τίθησιν ὅρους, ἐπὶ* —. In ed. Paris. lapsus videtur typotheta, sic corrigendus:

δεδωκέναι ″ κα- ″ *καὶ τ*
τατίθησιν ὅρους, ᾽ ἀλλ᾽ ἐπὶ ᾽

Sic mox 878, 27. [p. 528. ed. Paris.] notam ∾ ante *ὅρους* dele, et lege *ἐὰν μὲν * πλείονος*. et in marg. * *ὀγδ*. Recte enim statuit Reiskius.

878, 1. Sanissimus locus, quem recte vertit Wolfius. *τὸ περιὸν* est quod superest post demtum illud talentum, quo oppigneratum esse praedium dicebat Onetor.

Ib. 12. *ἢ δῆλον*]. Accentu mutato lege, fere cum Reisk. et MSS. *ἦ δῆλον ὅτι*, et mox *ὤμοσε. τί γὰρ καὶ λ.* et praeterea malim *τὰ αὐτὰ ἀξιῶν*.

Ib. 21. *ἀλλὰ καὶ τιμώμενος*] Vide Onet. I. 872, 28. seqq.

879, 1. *ποιήσαντα*]. Lege *ποιήσοντα*.

Ib. 9. *ἐπετιμᾶτο*] *απετιμ*. Reisk. e Feliciano. Male, ut puto. Aphob. III. 847, 8. *ἐτίμησαν* etiam tres primae. *ἐπετίμησαν* citat Budaeus p. 296. et ex eo Stephanus III. 1567. A. Frustra, ut liquet ex 862, 6. 23. 495

880, 4. Lege *ἐπεὶ* (*ἐπὶ*) *ταμὰ* —. Sensum partim vidit Reisk. Verte, *Nonne vos in causa estis, qui* BONIS MEIS INSIDIANTES *eam dederitis?* Confer I. 865, 5. *τοῖς ἐμοῖς ἐπιβουλεύσαντα*. et II. 879, 6—11.

Ib. 12. Lego *καὶ ταῦτα, (πάντ᾽) ἐθέλοντα ποιεῖν ὑμῖν.* Vide Phaenipp. 1042, 7. Ibid. 1045, 16. *οὐδὲν τουτοισὶ πεποίηκας.* vide Dinarch. p. 92, 17.

Or. XXXII. CONTRA ZENOTHEMIDEM.

P. 884, 26. Interpr. *ἀμφισβητήσας, ἡμῖν δικ.*
885, 6. Lego *οὑτωσὶ, — εἰδότες· ἀτύχημα οὐδενὸς* (MS.) *ἔλαττον, εἰ οἷόν τ᾽ εἰπεῖν, ἀτυχήσαντες, εἰ* (Reisk.) *τό γε* (MS.) *ἐξ ἀρχῆς πονηροῖς ἀνθρώποις συμμίξαι,* (*τοιοῦτον.* *addo.) *Οὗτος* (*ὁ* deleo cum MS.) *πεμφθεὶς ὑφ᾽ ἡμῶν (Ἀριστ. —— ταῦτα γὰρ νῦν* (MS.) *ἀκούομεν) ἠργολάβηκε καὶ ἑαυτὸν κατεπήγγελται* (hoc Reisk.) *τουτῳΐ.*

*Sed malim delere *ἢ*, ut *τό γε — συμμίξαι* sit epexegesis *per appositionem* ad *ἀτύχημα.*

Ib. 21. *ἄλλο δ᾽ οὐδὲν* etiam Harpocr. v. *χρήστης.* Deinde *ἐλπίδας* ex Aug. citat Wolfius, et *υμῶν* pro *ἡμῶν.* Ejus nota deceptus est Valesius, p. 200.
886, 15. Malim *λέγοντος* cum margine. scil. *τοῦ Ἡγεστράτου.* Genitiv. absolut.
887, 16. *ἐξαγαγεῖν, βεβαιῶν* — cum marg. Sic Latini, *confirmans.* Mox recte MS. *εἰ δὲ ταῦτ᾽ ἐθέλ. αὐτοῦ,* sc. Proto. et l. 20. *ἔν τε τῷ πλῷ.*
888, 21. *τί παραγέγραμμαι* (sic margo.) Malim *τὰ παραγεγραμμένα.*
889, 14. *τῆς ἐπὶ τὸν σῖτον*] *τῆς ἐπ* [*περὶ*] Wolfius, cui inepte obloquitur R.
890, 5. Divide *περιεργαζόμεθα. — Νὴ Δ. — ὥνθρωπος. — Διά γε* — vide Reisk. Aristoph. Eccl. 197. et Brunck.
Ib. 26. *εἴ τι ἔχοι*] Formula, ut videtur. Theocrin. fin.

Or. XXXIII. CONTRA APATURIUM.

P. 893, 27. τούτοις δὲ τοῖς ἐκ Βυζ.] Addendum credo ἐν [ante τούτοις].
894, 1. τρίτον ἔτος]. Sic, sine τουτὶ, infra 900, 2. Dionysodor. 1288, 9. 1296, 15. Cum τουτὶ, ibid. 1283, 27. 1293, 10.
901, 10. Nil liquet. Vide tamen an legendum cum margine; [1]) deinde κατ' αὐτὸν τούτῳ, i. e. κατὰ τὸν νόμον Ἀπατουρίῳ. eadem constructione qua mox l. 14. ἐνεγυησάμην τούτῳ τὸν Παρμένοντα.
903, 3. οὐ μόνῳ ἀλλὰ τρίτῳ] Antiattic. v. δεύτερον. Demosth. Macart. 1052, 9.

Or. XXXIV. CONTRA PHORMIONEM.

Recte monet auctor argumenti, aliam personam loqui 913. 20. Prima loquitur 916, 6. 917, 21. 919, 16. 920, init. Secunda 915, init. (Tertia 916, 25?)
P. 913, 10. Malim τῇ τόλμῃ τῇ Λάμπιδος.
Ib. 21. μαρτυρεῖν, ΟΥΚ ΑΤΕΓΝΩ.[2]) nisi delere mavis οὐκ ἀπ. τῆς δ. ἀλλ'.
914, 15. ὁ δὲ τόκος ὁ {ἔγγειος / ἐφεκτός}.
Deinde post προείλετ', l. 21. ἂν interpolatum esse videtur.
915, 5. ὥς φησιν, sc. Chrysippus. (Voces desunt Aug. 1.)
916, 13. καὶ ante πρὸς ἐμὲ vel mutandum in τῆς cum Wolfio, vel potius delendum.
917, 6. μηδὲν ἐνθέσθαι] μὴ Aug. 1. Lege μηδ'.

---

[1]) Pro μαρτύρομαι τὸν νόμον scil. μάρτυρά μοι φημὶ τὸν νόμον, ut legit Bekkerus. J. S.
[2]) Confer Pors. ad Orest. 581. J. S.

918, 5. Lege ἄλλοσέ ποι. Lacrit. 941, 5. 17. ἄλλοσέ πη Lycurg. 151, 22-3.
Ib. 26. διαμετρούμενα Pollux IX. 45.

---

497 ## Or. XXXV. CONTRA LACRITUM.

P. 929, 15. οἴνου Μενδαίου κεράμια] Qu. Μενδαῖα, ut 926, 6. Vide R. P. Adverss. p. 52. Elmsleium Q. R. XIV. p. 459-60. Infra 934, 20. Reiskius ingeniose οἴνου [pro οἰκούντων] Κῷα κεράμια. Confer 933, 25.
931, 15. ἡκόντων αὖ τούτων malim.
937, 26. δεῖν ἀνθρώπους [in marg. τῶν ἄλλων] Forsan codex habuit δεῖν τῶν ἄλλων καταφρ. Sic certe legi malim.
940, 11. καὶ τῶν τοκέων] γονεῖς, non τοκεῖς, est verbum solenne legum. Boeot. pr. Nom. 1004, 15.

Or. XXXVI. PRO PHORMIONE.

P. 944, 12. Malim γένοιτο παρ' ὑμῶν, quanquam vix opus. Lege autem γένηται e marg. et MS.
946, 24. Frustra R. quamvis e MS. ἀπὸ κοινῶν (ὄντων) τῶν χρ. Recte alterum, ut 956, 21. Me vide ad Timocr. 718, 9.
Ib. 28. Kuhn. ad Polluc. IV. 176. ἀντιμοιρεῖν. Mihi optime statuere videtur H. Wolfius.[1]) Distinguo. ἀντιμοιρεὶ, τὰ — *taking out share for share:* i. e. si quoties e communi patrimonio sumeret Apollodorus, tantundem sumerent tutores, fratri scil. Pasicli reservandum.
947, 22. Recte ἰδίᾳ in nominativo R. ut 948, 13. 18. 24.

---

[1]) Scil. (omisso τὰς) ἀντιμοιρεὶ esse adverbium, κατ' ἰσομοιρίαν, μοῖραν ἀντὶ μοίρας. J. S.

951, 9. Lego παῖδα τὸν ὑπὸ τοῦ πατρός.

952, 5. Lege cum tribus primis edd. et MSS. τά τε ἄλλα ὧν μὴ εἶναι δίκας, καὶ —. Mox l. 15. cum textu Paris. concordant edd. nisi quod Aldinae om. καὶ post δίκας, cum MSS. Vide igitur an in hunc posteriorem locum fluxerit ων e superiore; quomodo recte omittetur καί. — Ceterum de hoc infinitivo me vide ad Aristocrateam p. 629, 3.

955, 28. ὀδυρεῖται R. e MS. ut Mid. 574, 24. Pantaen. 980, 24. Naus. et X. 990, 8. 498

957, 11. Vide an exciderit δεδαπάνηκε vel simile verbum post λειτουργίας.

Ib. 14. κἂν εἰ] Steph. I. 1105, 7. Plato Protag. 353. D. 5. Rep. III. 408. B. 1. Gorg. 514. D. (233. H.) Alcib. I. 65, 8. Etwall. Aristoph. Lysistr. 113. κἂν εἰ Budaeus p. 945. ex Dem. F. L. p. 432, 4. Alter locus non exstat in F. L. sed in Mid. 530, 21. κἂν εἰ μὴ χρώμεθα Plato Phaed. p. 71. B. κἂν cum optat. Bud. (ubi supr.) ex Isaeo p. 66, 3. HSt. Platone Rep. II. 376. A. HSt.

κἂν fere = καὶ, Aristoph. Nub. 1129. [1114.] (Dem. F. L. 362, 3. alienus.)

Ib. 16. Lege μετασχόντας αὐτοὺς, cum leni spiritu. Ceterum confer Aphob. II. fin.

958, 7. τῆς ἀπληστίας] τῆς σῆς R. e MS. non male; sed qu. an τῆς ἀπλ. τῆς τοῦ σοῦ τρόπου.

Ib. 14. ἐκδέδωκας ἑταίραν R. e MS. quocum interpretor. λυσάμενος Olympiodor. 1182, 14.

Ib. 24. σ' ἀνάγκην et om. καὶ ante λέγειν R. e MS. hoc recte; illud, opinor, male.

959, 4. Ἀθηναῖον] Ἀθηναῖοι male R. ex Aug. 1.

Ib. 7. μηδὲν ὑπόλογον] Legendum videtur μηδέν'.

960, 28. Lego κρίνων τίνας οὔ; οὐχὶ —. Me vide ad F. L. 406, 9. — vel τίνας οὐχί; οὐ —.

961, 10. Lego συκοφαντοῦντα ἀεί τινα, τί χρὴ — partim cum Lambino.

Or. XXXVII. CONTRA PANTÆNETUM.

Habita post Theophilum Archont. i. e. Ol. 108, 1. Vide 968, 1.

P. 967, 17. Lege τοῖς ἐρΓΟΙΣ ΤΟΙΣ ἐν Μαρ.

968, 15. Malim αὐτῷ δ' οὐκ ἐπ. ἐκείνους, (sc. τοὺς ἀμφισβ.) Facile in proximis intelligitur αὐτὸς post κωλύειν, ut post συνάξειν 969, 22. sed illic addidit R. ex Aug. 1.

499 Ib. 20. Inepte R. e MS. οἷς ἐτιμήσατο — *he has received the satisfaction which he himself demanded.*

971, 1. Lege ὑπὲρ τούτου γιγν. (τῶν recte om. Aug. 1. sed male addit τινῶν post τούτου.) Vide 967, 24. (ubi ἐώνητο τούτῳ = ὑπὲρ τούτου.) 977, 3.[1])

972, 3—15. Vide Pro Phorm. 952, 4—14.

973, 13. Reisk. ἐκ τοῦ ἐγκλήματος αὐτοῦ τοῦτο δῆλον. Illud recte: vide mox 974, 1. ubi me vide.

974, 1. Ob πάλιν, collato supr. malim τοῦ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ. Vide ad Aristocr. 635, 18.

Ib. 3. Usitatum ἀπαγορεύειν δ' αὐτός. Vide ad F. Leg. p. 447, 5.[2])

Ib. 21. Malim τίνος γὰρ ἕνεΚΑΚΑΙΕπειθον; vel potius κἄπ. Me vide ad Or. de Megalop. 204, 15. Vide 979, 15. καὶ τὰ δεινά. Adde Everg. et Mnes. 1147, 28.

976, 28. διείρηκεν] διήρηκεν legebat auctor argumenti. In schol. codicis Bav. legendum videtur διὰ τοῦ ῆτα. De voce vide ad Leptin. 465, 20.

977, 22. Malim cum Wolf. delere ἕτερον.

978, 6. περιστήσας τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ το ἐργαστήριον (τῶν) συνεστηκότων. τῶν R. e MS. Praeterea delere malim τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ. Infra 980, 19. τοῖς

---

[1]) Sc. πρατὴρ ὑπὲρ τούτου. Sed ὑπὲρ om. Bekker. J. S.

[2]) Et ad Foed. Alex. 215, 15. J. S.

συνεστῶσι τούτοις μάρτ. recte R. ex Aug. pro συνεστ. μεθ' ἑαυτοῦ μάρτ.

ἐργαστήριον recte interpretatur Wolfius ex Zenothem. 885, 1. ἑταιρίαν vocat Mid. 560, 5.

Ib. 15. Qu. an leg. ἐν ἑν [ἑνὸς] οἰκέτου. De εἷς omisso vide ad De Coron. 316, 24.

Ib. ult. Qu. ἐποιησάμην· τοιοῦτον· Sic forsan distinguendum, ut τοιοῦτον repetatur. *Ita*, INQUAM, *factum est.* Ceterum recte parenthesin ponit R., sed male intelligit sequentia οὕτως ὥσπερ λέγω, i. e. τὴν πρόκλησιν ἀνοίξας, etc. πράττειν ὅτι δόξαι. — Nisi in ejus nota leg. 22. pro 26.

979, 26. Malim ᾐτιάσαΤΟ ΤΟΤ'.

980, 15. κατεψηφίσαντο] Recte κατεψηφίσατο ex Aug. 500 Reisk., sed male idem οὐκ εἶχον ex conjectura, qua non esse opus ipse docuerat, recte locum explicans.

981, 10. ὑπό του Ald. A. ὑπότου B. sine καὶ ambae. καὶ habet Felic. quod cum a Reiskii MSS. abest, nescio an additum fuit e conjectura. Quocirca cum Reiskio non pugno: alias mallem τάλαντα, καὶ ταῦτα ὑπὸ τοῦ οἰκ. ut fuerint duae lectt.

τάλαντα { καὶ ταῦτα ὑπὸ τοῦ / ὑπὸ τοῦ } οἰκέτου.

982, 1. Vide an legendum ἀδικεῖν μὲν οὐδένα, δανείζοντ', οἶμαι. *It is no crime to lend money.* — Vel τῷ δανείζοντ' —.

983, 24. [καὶ τεθν 'ναι] Qu.

Or. XXXVIII. CONTRA NAUSIMACHUM ET XENOPITHEM.

P. 986, 10. Recte Aug. τυγχάνουσιν ἐγγεγραμμένοι.

Ib. 15. καὶ πάντων [τῶν πλείστων] ὡς εἰπεῖν. Dele et me vide ad F. L. 400, 26.

988, 4. δι᾽ ἑαυτοῦ] Vide an legendum δι᾽ ἐκείνου, sc. per Demaretum.

Ib. 18. Qu. οὔτ᾽ αὖ ἔπλευσεν αὐ. οὐδ᾽ ἀφ. (sic) Vide modo l. 13. et 987, 26.

990, 13. Lege ἡμῖν, ὡς ἐσυκοφαντεῖτο, ut recte Parisini. Opponitur sequenti τούτοις. Verte *in our favour*.

992, 2. ἀπολωλεκότες τῶν ὄντων αὐτοῖς] Malim ἀναλωκότες — αὑτοῖς, *spent it* ON *themselves*.

τὰ ὄντα, l. 13. 16. 25. ἀναλίσκειν, l. 27. τινὶ, Lacrit. 937, 24. Timoth. 1198, 8.

Ceterum similis locus Pro Phorm. 956, prop. fin.

993, 2. Vide omnino Reisk.[1])

501

Or. XXXIX. IN BŒOTUM I.

P. 996, 10. Malim, collato Reiskio ἐμμένειν τούτοις, δικαίως καὶ ἄν.

Ib. 18. Recte vulgatur τοῦτον ἡμῖν ὄνομα —. ἡμῖν = ἐμοὶ, ut supra ἡμᾶς μεταθέσθαι, i. e. ἐμέ. Confer 1003, 22. μεταθέσθαι σαυτῷ.

Ib. 31. [ἢ] οἴσουσι, νὴ Δία — ceteris ut in ed. Par. manentibus. Mox 997, 8. lege τοὔνομα; interrogative.

998, 29. Legendum videtur μηδὲν μὲν ἐμοὶ φαίη.

999, 1. ποιησάμενος ἐγγράψαι] ἐᾷ ἐγγ. R., sed requiritur optativus. Alias vide 1006, 5. 9.

1005, 9. ἀπάγει σε οὐδεὶς] Malim ἀπείργει.

---

[1]) Corrigentem ut in Bekker. et vertentem, *Aut esse jus causam in forum denuo deferendi, super quibus jamdudum reos absolveritis, aut aequum esse vigesimo anno post acceptas injurias queri.* J. S.

Or. XL. IN BŒOTUM II.

P. 1012, 21. Lege *οἰκίαν καὶ τοὺς παῖδας τοὺς τοῦ π.* (*διακόνους* est merum scholion.)
1014, 5. *'ΕΠενεγκαμένῃ*] L. 22. P. 1015, 5 bis. 23. 25. 1016, 1. 1026, 8. Phaenipp. 1047, 11.
Ib. 14. *χαίρει προσαγορευόμενος*] Dio Cass. XLVI. p. 303. B. Eurip. Fr. Inc. 155.
1015, 20. *ὁτιοῦν*] R. ex Ald. et Aug. 1. *ὁτιανοῦν.* Qu. an Graecum.
1017, 9. Confer supra I. 1001, 11.
1019, 7. *ὥσπερ — ἔθετο*] Malim *ὅπερ.*
1021, 17. Malim *αὐτὸς προὐβάλετο* (hoc recte recepit R.) — *μου, τῆς περὶ τοῦ ὀνόματος* — ut *ἐπιτρ. μου* sint in parenthesi.
1022, 24. Lege *ὅμως πρὸς ὑμᾶς αἰσχύνομαι*, ut mox *ἐναντίον ὑμῶν.*

Or. XLI. CONTRA SPUDIAM. 502

P. 1029, 9. *εἰς τὴν οὐσίαν εἶσεν.*] Qu. *οἰκίαν.* Vide Aphob. I. 814, 11.
1031, 6. Malim ob sequentia *φιάλην μὲν, ἣν λαβόντες.*
Ib. 13. *τὰ νεμέσια τῷ πατρὶ*] Agnoscit Harpocrat., vide tamen an legendum *ΓΕΝέσια.*
1032, 18. Frustra infercit R. *οὐδ'* ante *ὀμόσαντας.*
1033, 4. Lege *ὅπως — διδάξεις* et intellige *ὅρα.*
1034, 24. Malim *ὃ* (non *ὁ*) *Πολ. αὐτῷ* (hoc Reisk.)

Or. XLII. CONTRA PHÆNIPPUM.

P. 1039, 16. *ἥδιστ' ἂν μὲν* R. Qu. de positione vocum. *ἂν* poni malim ante *εἶδον.*

Ib. 21. Qu. * * ταλάντων κατὰ τὴν μ. *for my share of . . . . . talents;* ut numerus exciderit. Ceterum confer 1047, 28. 1049, 6.

1040, 20. Lege ex Aug. 1. ἀναφανήσεται, ut φανήσονται 1047, 25.

1041, 12. Post ποιεῖν deesse videntur quaedam.

1045, 3. κριθὰς ὀκτωκαιδεκαδράχμους. 1048, 25. τριπλασίας τιμῆς ἢ πρότερον. Ergo hordeum solebat esse VI. drach. (triticum V. drach. C. Phorm. 918, 25.)

Ib. 27. Lege λειτουργήσεις, et me vide ad Philipp. II. 67. 20.

1049, 1. Malim οἰκέτης, μὴ ὑμῶν πολίτης. Sed οἰκέτην τῆς πόλεως Æsch. Timarch. p. 8, 24. 27. 9, 26.

---

503 Or. XLIII. CONTRA MACARTATUM.

P. 1050, 12. Lege ἐπέλθῃ αὐτοῖς.

1052, 6. Μηδείῳ Ἁγνουσίῳ] Suspectum nomen. An Μειδίᾳ τῷ Ἁγ.? Vide ad Isaeum Menecl. §. 10.

1053, 13. Lege εἰσῆγον — Εὐβουλίδῃ τὸν παῖδα, ut mox 1054, 13. Leoch. 1097, 9.

1055, 5. Lege εἶναι (πρὸς) τῷ ἄρχοντι, ut Wolf. (vide Leochar. init. et 1093, 2. 1096, 6.) vel potius παρά. vide ad Theocrin. 1339, 16.

Ib. 10. Lego Εὐβουλίδην καὶ τὸν παῖδα. Eubulides quidem vocabatur puer: 1060, 11. 1066, 13. 1076, 1.

1058, 4. Deleta var. lect. (nisi sit scholion) lego partim adjuvantibus MSS. Φιλομάχης υἱεῖ, ἀνεψιῷ δ' Ἁγνίου ὄντι πρὸς πατρὸς, οὑτοσὶ ὁ παῖς, ἀνεψιοῦ παῖς ὢν Ἁγνίᾳ πρὸς πατρὸς, ἐπειδὴ —. Scil. Πολέμωνος. Sic Philomache II., Sosithei uxor. dicitur Hagniae cognata πρὸς πατρὸς, sc. ab Hagniae patre, non suo. Vide 1059, ult. 1060, 12. 1066, 15. 1068, 15. 23. imprimis 1063, 22. 1064, 3.

1059, 12. *δὶ* vel *δι* ex praecedenti *ΑΙ* ortum puto.

1061, 18. 1064, 22. An utrobique legendum *Ἀρχίμαχος* vel *Ἀρχίλοχος*?

1066, 16. *Φιλάγρου τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Ἁγνίου*] Prioris Hagniae erat *ἀδελφιδοῦς*: secundi *ἀνεψιαδοῦς*? V. Jonesii Isaeus, p. 190.

Buselus.

Hagnias	Eubulides
Polemo	PHILAGER
Hagnias.	

De *ἀνεψ.* Leoch. 1088, 17. Steph. I. 1118, 1. Everg. et Mnes. 1161, 10.

1067, 3. Lego *χρημάτων Ἐὰν ἀδελφοὶ* —— *ἐὰν δὲ μὴ ἀδ. ὦσιν, ἢ ἀδ. παῖδες,* (*ἀδελφαὶ δ', ἢ παῖδες*) *ἐξ αὐτῶν,* — deinde l. 11. *μέχρι ἀνεψιαδῶν*, deleto *παίδων*. (Sed melius Wessel. *ἀνεψιῶν παίδων.*) Supplevi ex Isaeo Hagn. init. p. 83, 6. a Jonesio monitus. (Isaeus p. 190.) Vide Petit. et Wess. p. 584. 504

De legis sensu non dubitare sinit locus Isaei. Sed quum ibidem moneamur, summa verborum brevitate uti legislatorem, nunc malim *ἐὰν δὲ μὴ ἀδελφοὶ ὦσιν ἢ ἀδελφῶν παῖδες,* (*ἀνεψιοὶ δὲ ἢ παῖδες*) *ἐξ αὐτῶν, κατὰ ταῦτα λαγχάνειν.* (*ἀδελφοὶ*, *brothers and sisters; ἀνεψιοὶ*, *male and female cousins.*) Quae sequuntur *κρατεῖν δὲ τοὺς ἄῤῥενας*, etc. ad omnes spectare puto, non solum *ἀνεψιούς*.

1068, 2. *πρὸς τοῖς αὐτῆς. ἐὰν δὲ* [*μὴ*] VV. DD. Imo recte *οἷς*. Vetus possessivum. Matthiae §. 149. et Blomf. — Mox lege *τὸν ἐγγύτατα ἐκδ.* sine *δεῖ*, quod obelo notare videtur ed. Par., et me vide ad Aristocr. 629, 3.

Ib. 28. *προειπεῖν*] Neaer. 1348, 12. Tum *ἀνεψιότητος* [*καὶ ἀνεψιοῦ*] cum Reisk. deleo.

1071, 3. τῇ ὑστεραίᾳ ᾗι ἂν προθῶνται] Legendum credo ᾗς ob ἄν. Alias ᾗ esset legendum, ut Everg. et Mn. 1162, 19. Olymp. 1171, 24. Timoth. 1193, 6.
1075, 28. *Filio natu maximo dedi nomen patris mei*, ὥσπερ καὶ δίκαιόν ἐστι. Aristoph. Av. 284. Bentl. ad Phalar. [p. 31. ed. 1777.][1])
1077, 1. προγόνου. [ἀλλ'] οὐδ' —. Male repetitum e superiori. Deest Bav.
1078, 26. ἱκετηρίαν. Eurip. Iph. Aul. 1216. ed. Gaisf.

Or. XLIV. CONTRA LEOCHAREM.

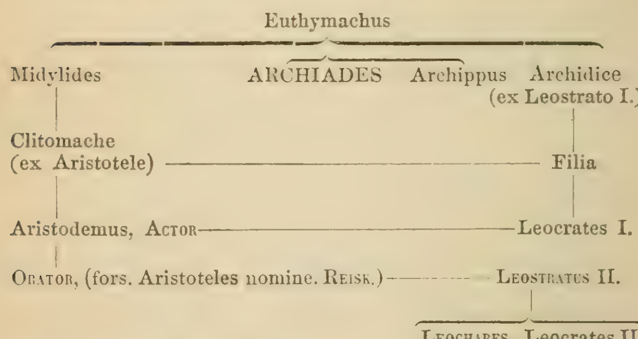

505 Notandum autem proprie dicendam esse orationem κατὰ Λεωχάρους ψευδομαρτυριῶν. quod liquet e 1082, 2. seqq. 1094, 5. seqq. et 1097, 12—1098, 13. collato Harpocr. et Isaeo pp. 38, 11. et 52, 18. apud Vales. p. 44. (In priore loco lege ἐπισκηψάμενοι et ψευδομαρτυριῶν.) Imo diserte dicitur κρίνεσθαι Leochares in orat. initio.

---

[1]) [= p. 106 aditionis meae. G. W.]

N. B. Leostratus non simul accusatur perjurii. 1097, 17., sed ad eum convertitur oratio, quod ipse revera hereditatem peteret, Leocharis nomine uteretur. vide 1098, fin.

N. B. Λεωκράτης recte Reisk. 1087, 27. pro Λεωστράτης. vide 1088, 12. 20. 1090, 7. seqq. Sed MS. Aug. Λεωστράτου, de quo vide.

P. 1080, 2. Malim αὐτὸς κρίνεσθαι. Vide me ad F. L. p. 447, 5.

1084, 12. πρὸς δὲ καὶ ἐκ γυναικῶν οἱ αὐτοὶ οὗτοι] Debebat esse πρὸς γυναικῶν, non ἐκ. Sed omnia ista delenda, ut falsa. Vide l. 19. seqq. — Nisi pro ἐκ γυναικῶν mavis ἐγγυτέρω. *We are nearest of all by the father's side, and moreover nearer relations than the defendants.* Vide seqq. infra 1086, 3. etc.

Ib. 27. ἔπειτα μετὰ ταῦτα. R. P. Praef. Eurip. [p. 48.]

1085, 12. τετελευτηκότος —— δήπου παιδὸς ἄπαιδος Wolf. Vide 1088, 1. 20. 1089, 15. 1093, 19. 1094, 21. 27. 1098, 25. Sed δήπου Aug. post λήξεως. Qu. an hic omittat: omittendum certe videtur.

1086, 14. ἄγαμος ὤν. τί τούτου σημεῖον;] Sed non de hoc agebatur. Qu. an λουτροφόρος notabat, sine *prole* mortuum esse? et legendum ἄπαις τε καὶ ἄγαμος ὤν, ut 1090, 9.

1088, 16. παρ' οὓς ἦν ἐν τῷ γένει τὴν — malim; i. e. τούτους οἷς. — παρὰ, *in preference to* — ut Macartat.

1090, 6. οἷα ἡμεῖς, ut margo, magis Atticum.

1091, 6. Lege οἷα ἦν, *in eo erat ut* —. Sic recte 1086, 21. Vide ad Aristocr. 677, 11.

1092, 10. καὶ ἡμᾶς, καὶ ἀντεγρ. malim. 506

1093, 10. Totum locum lego οἰόμεθα — ἐπειδὰν — ἐνέγκητε, — ἡμῶν εἰσποιεῖν — ut ἡμῶν τῶν μν, 1100, 4. ubi male R.

1094, 12. καὶ κυρίως κατὰ τὸν ϑ. R. e MS. sed qu. Mox 1095, 4. alia ratio.

1095, 10. *δεῖν, ὍΤΑΝ ΤΙΣ* distingue.

1096, 5. Distingue *δεινόν ἐστιν, ἅμα παρακ.* Deinde ob oppositionem malim *ὄντα αὐτὸν υἱὸν Ἀρ.*

Ib. 13. Lege *ὅτε γὰρ, οἶμαι, — ἡμᾶς, οὔπω* — reliqua sunt incertiora. Qu. *οὕτω ὁ διαμεμ. νῦν* (Leochares) *ἐνεγέγραπτο ὡς δημότης ὤν.* (Ergo a fortiori *ἡ διαμαρτυρία* multo recentior quam *παρακαταβολή.*) *ὁ νῦν διαμεμ.* 1093, 19. quem locum vide.

Ib. 22. Qu. an hinc expl. Soph. El. 466-7. Lege autem cum Reisk. et forsan MS. *εἶχεν ἂν λόγον αὐτῷ.*

Ib. 24. Frustra R. *τὴν ἡλικίαν τοῦ λέγοντος.* De *ὑπὲρ* vide paullo ante 1095, 24.

1097, 2. Steph. II. 1130, 26.

1098, ult. *ἡμετέρας* (*κρατοῦντες·*) *ὁ γὰρ νόμος* putabam. Sed facilius forsan delere *καὶ* ante *οὔσης ἐκ τῶν ν.*

1100, 20. *τελευτήσαντος*] *τελευτήσαντας* citat Petitus Ll. Att. p. 583.

N. B. Si marginis *ἐξεῖναι* assumas [pro *ἐξὸν*], legendum erit *μὴ* pro *οὐκ.*

Or. XLV. CONTRA STEPHANUM I.

De Stephano, p. 1117, 27 etc.

Apollodorus, Neaer. 1347, 18 etc.

Cephisophon, Ib. 1348, 20.

Dinias, 1118, 10 etc.

Init. *καταψευδομαρτυρηθείη* Plato Gorg. 472. init. HSt. = 157. ult. Routh.

P. 1103, 10. *προλαβὼν — ὥστε πρότερον λέγειν*] Malim *πρότερος.*

507 Ib. 20. Distingue *αὐτὸς οὐκ ἄν, οἶδ' ὅτι, ἄλλο —.*

1104, 7. *παρεῖχε* recte R. ut l. 20. 1105, 8. 15. 1106, 17. 21. 28. Mox l. 9. lege *εἶναι δὲ ταῦτ' ἀντίγραφα.* Mox l. 22. *εἶναι δὲ ἃς* etc. i. e. *ταύτας.*

Ib. ult. Malim ἕνεκεν καὶ ἐφ. Vide ad Megalop. 204, 15. Latine Porro.

1105, 6. ἀκουσαμένων] Lege ἀκουσομένων vel ob sensum.

Ib. 10. ἀλλ᾽ ἅττα τῶν] Qu. ἅττα (ἀντὶ) τῶν.

Ib. 18. Malim καὶ δὴ ΚΑΝ συνέβ. et mox ἔστιν οὖν ὅστις ἌΝ ὑμῶν. Vide 1111, 22. 23. 1112, 9. lege τίς γὰρ ἂν ἀνθρώπων —

1106, 9. βασανίζειν οὐκ ἔστιν ἐναντίον ὑμῶν. Qu. interrog. Qu. the fact.

Ib. 23. εἶα] Lege ᾔειν, ut supra 1103, 17.

Ib. 28. Distingue ὁ δὲ, πεμφθεὶς ὑπὸ τούτου π.

1107, 1. Sensus est: Ita rem administrarunt, ut tunc quidem judices deciperent; postea autem hoc palam fieret, quamvis id non praeviderent. — Qu. de *modorum* permutatione. Similis locus F. Leg. 424, 16.

Ib. 4. τοῦ, λόγου τυχεῖν. *Diastole*, ut Reisk. Sine artic. ut 1103, 16. λόγον δοῦναι, Polycl. 1220, 20.

Ib. 16. Si pronomen abesse posset, mallem δίκην — παρ᾽ αὐτὸ λαβεῖν — *in consequence of* —. Sed possis καὶ οὗ δίκην.

1108, 10. ὡς παρῇσαν, scil. Pasioni testamentum scribenti. 1109, 2. seqq. Orat. seq. passim. Ceterum recte distinguit R.

1110, 2. Malim οὗτοι διὰ τῆς προκλήσεως, ut mox 1111, 5. Possis μετά. (ἐν 1113, 5. ὁμοῦ 1106, 5.) Sic in Leochar. 1085, 8. μὴ τὴν τοῦ διαμ. emendatum pro διὰ τὴν τοῦ μ.

Ib. 7. Malim τῶν ἐκ Πεπ. —— τῶν αὐτόθεν. non τό.

Ib. 20. Recte οὐκ ἄλλην, quod recte interpretatur R., quum inepte mutavisset [in οὐ καλήν].

Ib. 21. εἰς τὰς παρακαταθήκας] Vide pro Phorm. 946, 1.

Ib. 29. σολοικίζει] Pro Phorm init.

1111, 2. διορύξαι πράγματα] Sic τοιχωρυχεῖν, Lacrit. 925, 25.

508 1112, 17. *παρ' ἡμῶν*] *ὑμῶν* R. et recte interpretatur. Vide c. Neaer. 1345, 18. Sed idem male (ὃς) *τυχών γε.*

Ib. 24. *τοῖς χρόνοις*. Quomodo?

1114, 14. *ἡ μίσθωσις* contraria *τῇ διαθήκῃ*. 1112, 4—26.

1116, 14. Lege *οὔτε νῦν — οὔτε* (*τότε*) *ψευδεῖς* —.

1118, 12. Lege *Θεομνήστου*. Filius ejusdem nominis accusavit Neaeram. Vide Neaer. 1350, 10. seqq.

Ib. 20. Male, opinor, R. *ἀλλ' οὐχ οὑτωσὶ Στέφανος*, (ὃς) —. Malim *ἀλλ' οὐκ ὤκνησε*, ut c. Midiam, 518, ult.

Ib. 28. *ῥᾴων ἔσομαι*] Eurip. Ion. 893. Musg. R. P. Adverss. p. 142.

1119, 4. *τὴν ἀρχὴν*] Portentose Reisk. *τὴν Ἀρχίππην*. Verte *magistratum*, penes quem servabantur *οἱ ἐχῖνοι*.

Ib. 5. *ὕστερον ΤΙ πέπυσμαι*. Hoc recte R. [pro *πέπεισμαι*], sed male *τι* delet.

Ib. 7. *μαρτυρίαν*, i. e. *μάρτυρα*, ut nos, *Evidence*.

1120, 3. *τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον*] Nil delendum. Eupolis Athen. VI. 236. E. F. Dem. pro Phorm. 958, 15. Conon. 1257, 14.

1122, 19. *ἀπαγγείλειεν*] *ἐπαγγέλ*. R. e Wolf. Qu. an potest = *ἐπαγγείλαιτο*, i. e. *opem peteret*.

Ib. ult. *θεῖον Νικίαν*] Optime Reisk. [sc. reddit *θεῖον* non *patruum*, sed *avunculum*.]

1124, 11. *θυγατέρων ἐδικάζοντο*] Legendum videtur *ἐδικαζ.*, i. e. *ἐπεδικ.* cum Wolfio.

Ib. 25. *τῷ ταχέως βαδίζειν* etc. Pro Phorm. 958, 15. seqq. Pantaen. 981, 25. seqq.

1126, 25. Collato Reiskio lego *ὑβρίσθαι, οὐ δύναμαι κατασχεῖν, ἃ — ἐδόκουν, νῦν ἐρῶ καὶ οὐ σ.* Ista *παραιτησάμενος — κατασχεῖν* sunt in parenthesi.

1127, 3. *παραπεπτωκὼς*] Malim *ὑποπεπτ.* ut 1120, 22. 1121, 9.

Ib. 15. Speciose R. *ε̄ ἐτριηράρχησε τριηρ.*, i. e. *πέντε*.

Or. XLVI. CONTRA STEPHANUM II.

P. 1130, 18. *περιφανῶς ἀναισχυντία*] Malim -*νοῦς* -*ας*.
1131, 9. *ἀκοὴν τὰ ψευδῆ*] Frustra *ζῶντος* R. [ante *τά*.]
Ib. 20. Lege *ὧν Θ' Ὁ πατὴρ κατέλιπε* —, *καὶ* —.
1133, 8. *ὥστε μήτε ἀπειπεῖν*] Callipp. 1241, 19.

Or. XLVII. CONTRA EVERGUM ET MNESIBULUM.

P. 1139, 3. Lege *τὰς δίκας τῶν ψ.* et junge cum *ἀγῶνα*. Debuisset Reisk. *τὸν τῶν ψ.*, sed illud verum.
1140, 5. *ἔχειν* [*τὰ*] *πράγματα*. Dele.
Ib. 14. *βεβαιώσοντας*] Lege *βεβαιώσαντας*. *Si confirmare voluissent* —.
Ib. 24. *σχεδὸν οὖν*] Malim *σχεδὸν μὲν οὖν* — Quin *ipsi*. *σχεδὸν μὲν οὖν καὶ αὐτὸς*, C. Timoth. 1190, 16.
1141, 1. *οὐδεὶς οἶδε παρὸν*] *εἶδε παρὼν* Reisk. illud recte, hoc male. Vide 1143, 20. 22.
Ib. 14. *καὶ τὴν μὲν μαρτυρίαν*] Ante haec nescio an exciderint quaedam.
Ib. 28. Malim *μάρτυρας παρεχόμενος τούτους*.
1145, 16. *ὁ νόμος ὁ τοῦ Περιάνδρου*] Sine suspicione citat Wolf. ad Leptin. praef. p. 105. Vide an legendum *Πυῤῥάνδρου*, qui demagogus ridetur Aristoph. Eq. 897.

Paullo ante *τοῖς* (*οὐκ*) *ἐκπλέουσι* pessime R. Mox post *παραλαβεῖν τοὺς ὀφείλοντας* delendum videtur *τὰ σκεύη*, ut scholion. Quae sequuntur, *καθ' ὃν αἱ συμμ. συνετάχθησαν*, aliud scholion esse puto ad *Π. νόμον*. Transponit R.

1146, 3. Malim *ἴδια παρεσκευάσμην*. Hoc cum R. *ἴδια* pro *ἰδίᾳ* restituit idem in or. c. Polycl. 1217, 16. Vide et 1177, 13. et v. ll. et Reisk. ad 1215, 3.

De *παρασκευάζεσθαι*, Olympiodor. 1177, 14.

1147, 16. Lege ὥστε τολμῆσαι ἌΝ ποτε — et de δὴ et ἂν vide R. P. ad Cebet. p. 72.* ὥστε — ἂν cum Inf. aor. I. Polycl. 1224, ult. Callipp. 1244, 7.

510 1150, 5. περὶ ἀναγωγῆς] Recte margo ἀναγωγὴν, ut Olympiodor. 1168, 22. Timoth. 1186, 13. 1197, 25.

Ib. 24. ὅτι οὐκ εἴη γεγαμηκώς] Non enim licuisset domum intrare, ubi essent feminae. C. Mid. p. 540, 5 etc. Infra 1155, 17. 1157, 17. 1163, 21. 1164, 3.

1152, 7. Lego κρύβδην διαψηφισαμένων cum Reisk.

1155, 4. μαλακά. *by way of chattels.* De voce vide Polluc. x. 11. 12.

1156, 7. ἀριστώντων δὲ ἐν] Malim δή.

1158, 17. ᾤχετό μου λαβὼν [τὰ σκεύη.] Dele. Male R. [supplet ἐπὶ l. 12. ante τὰ ὑπόλ. σκεύη.]

Ib. 25. Qu. de summa. (1313 dr. 2 ob. infra 1162, 20. 1164, 12.)

1159, 12. Hoc solum video, male rem gessisse Reiskium. Vide 1162, 19.

1162, 26. Transpone τὴν μαρτυρίαν καὶ τὸν νόμον.

Or. XLVIII. CONTRA OLYMPIODORUM.

N. B. Acarnan. 1173, ult.

Pythodorus ὁ ἄρχων. 1174. 13.

P. 1170, 25. διεῖλον — δύο μερίδας. Vide R. P. Adverss. p. 44. Qu. infra 1171, 4. 24.

1177, 20. τοῦ ἑαυτοῦ ἀνθρώπου] Malim ἀνδραπόδου cum Wolfio. (In Reiskii v. ll. lege 21 pro 19.)

Or. XLIX. CONTRA TIMOTHEUM.

P. 1185, 23. εἴ του δέοιτο — πρᾶξαι sana puto.

1186, 9. ὧν ἄν τις τιθῆται] Spud. 1031, 9. Infra

1203, 12. Callipp. 1236, ult. bis. Nicostr. 1249, 21. 23. 1250, 12. 19.

1187, 24. (εἰς) τροφὴν διαδοῦναι frustra R. Me vide supra.

1192, 2. Lege ξύλ' ἄττα, δοθέντα —.

1193, 24. πρὸς τὸ ἄλλο χρέος] Eadem construct. 1203, 7. 511

1195, 5. ἀποδημοῦντος παρὰ βασιλεῖ [Τιμοθέου.] Dele.

Ib. 20. Qu. ἐκεῖνό γε λ^ε τολμήσει, i. e. λέγειν.

1196, 20. ὁ πατὴρ κατέλιπε τὰ χρέα] De re vide Pro Phormion.

1199, 16. Lege πόσον τινὰ καὶ ποδαπὸν — non ὁπόσον.

1201, 16. ὅπου γε ὅν φημι —. Recte ὅν γε Reisk. nescio an casu.

1203, 13. [τὴν τιμὴν αὐτῶν] ὀφείλων. Vel haec, vel sequentia ὃ ἀπετίσθη τῶν φιαλῶν delenda videntur. — Cogitabam ᾧ ἀπετ. (deleto τῶν φ.) scil. ἡ τιμή. *for whom it was paid.*

1204, 1. ἔδωκ' — ὅρκον, *put him to his oath.* Callipp. 1240, 14. 1243, 16. Callicl. 1279, 15.

Ib. 5. Lege ὅπως εὐορκήσει (MS.) πρόνοιαν πεποίηται —.

Or. L. CONTRA POLYCLEM.

P. 1208, 12. οἱ καταλεγέντες ὑπὸ τῶν δημοτῶν] Malim δημάρχων. Vide l. 6.

Ib. 20. ὑπηρεσίαν] P. 1209, 11. 1214, 24. 1216, 7. 13. 1217, 3. 26. 1218, 7. 10. 1220, 14. Vide Thucyd. vi. 31, 44. ubi frustra aestuant VV. DD. vide ib. ii. p. 182 i. 143. prop. init.

1209, 1. [οὔτε] ὅτι τριηραρχῶ. Dele. Male Reisk. οὔτε οἱ νόμοι.

10, 21. ὧν προσέταξε, ΤΟ κατ' ἐμὲ R. e MS. Sine 12τὸ infra 1224, 23.

1211, 8. καὶ ὑπὸ πολλῶν αὖ τῷ λόγῳ ἐξηπατημένοι] Primo delere malim τῷ. Deinde omnia haec alio loco ponenda; forsan post προλαβόντες paullo ante.

1212, 3. Hic omnia miscet R. ἐπόγδοον quidem ex Harpocrat. recte legens, quamvis male interpretetur. Hoc tenere videor, delendum ἀνειλόμην.

1215, 10. Theocrit. XIV. 51.

512 1216, 17. καὶ ὁπόσου] ἡ τιμὴ, ὁπόσου τις ἦν. Malim ita deleto καὶ. Deinde ἐκ πόσου, *at what rate of exchange.*

1217, 17-8. Delet Reisk. μὴ ante παρέχειν. Mihi contra satis liquet illud servandum, et delendum οὐκ ante εἰδείη. — τινὰς, ut saepe, Angl. *one. that one is able,* i. e. *that* PEOPLE *are able. An ab* UNOQUOQUE *id poscit civitas?*

De ΤΙΣ Coron. Trierarch. 1234, 6.

1218, 4. ὅτι ΣΥ etc. Ergo Polyclis διάδοχος erat, ut illius rursus Polycles.

1221, 2. Malim ὡς ὕστερον — τούτων, vel τούτου.

1222, 26. μισθῶσαι [τὴν τριηραρχίαν]. Scholion, ut puto, ad τριήρη supra. ναῦς = τριηραρχία mox 1223, 22.

Or. LI. DE CORONA TRIERARCHICA.

P. 1229, 7. ὃς ἂν — δῆσαι] De constructione Dawes. p. 314 = 307.

1233, 4. προσῆκον] De construct. vide Polycl. 1213, 20.

Ib. 14. seqq. Vide Aristocrat. 668, 18 etc. 687, 20 etc.

Or. LII. CONTRA CALLIPPUM.

Argum. lin. 15. Qu. τοὔνομ(α) τοῦ Λυσιθείδου. Mox 16. lege οὐκ ὀμόσας ἀπεφ. Vide 1244, 15 etc.
P. 1236, 12. οὗτος ὃν] Collato Reiskio legere malim, ὃ καὶ αὐτὸς οὗτος λέγει.
Ib. 24. δεῖξαι δ' αὐτὸν lege sine ἄν.
1237, 2. τῷ δεινὶ ἀποδοῦναι δεῖ. Qu. an del. δεῖ hic et mox l. 26. ob 1241, 18.
1238, 24. ἢ [τὸν] μέτοικον. Dele.
1239, 24. Malim (ἐπειδὴ τὸ πρῶτον—τὸν νοῦν, οὐδ' οἷς λέγοι) ἐπειδὴ ᾔσθετο — parenthesi sic posita.
1240, 18. Malim καταδιαιτῆσαι, αὐτοῦ γ' ἑαυτῷ μὴ θέλοντος δικ. collato Wolfio. Vide Aphob. III. 860, 9. 513
1241, 5. ἐπικαλῶν] Usitatius ἐγκαλῶν, ut margo.
1245, 4. τούτῳ δὲ ἐπιδ.] Recte, opinor, margo [τοῦτον] Mox l. 7. καὶ ταῦτα non jungenda cum τὰ πιστά.

Or. LIII. CONTRA NICOSTRATUM.

N. B. Ægina. p. 1248, 8.
P. 1246, 6-7. ἀπεγραψάμην] ἀπέγραψα bis Reisk. Sed posteriore loco malim ἀπέγραψα μὲν ἂν cum R.
1248, 29. Lege οὐ μὴ ἐθελήσει.
1249, 12. ἃ παρ' ἐμοὶ] Reisk. ἅπερ ἐμοί, e MS. procul dubio: sed nil opus.
Ib. 20. Inepte Reisk. ἐν γειτόνων [pro ἐκ.] Vide Aristoph. Plut. 435. et ibi Kust. et Bergler.
1250, 15. C. Polycl. 1215, 20.
Ib. 26. Si verum est, quod me monuit Porsonus, πράττειν esse *pecuniam* ALTERI DEBITAM *a debitore exigere*, πράττεσθαι autem, *suam sibi pecuniam rependi curare*; legendum erit εἰσπραττοίμην. Sed vide pro Phorm.

946, 6. et Reisk. Ind. v. *εἰσπρατ.* cui adde Dionysodor. 1288, 11.

Mox lege *ἀφείην αὐτῷ* sine *ἄν*.

1251, 3. *ἐγγράφει — ἀπρόσκλητον — ἐπιβολὴν* Vales. ad Harpocr. p. 52. Ineptissime autem *ἐπιβολὴν* R. infra l. 19. quem retinere debebant vel sequentia, 1252, 4.

1252, 17. Frustra *δι' ἐμὲ* R. e conj. Vide De Corona Trierarch. 1233, 2. 3.

1253, 25. *ἀνάγνωσις* [*ἀνάκρισις* Bekk. cum marg.] Omnino vide Polluc. VIII. 95.

1254, 8. seqq. Feliciani lectio,[1]) quae cum margine Paris. consentit, e conjectura profecta videtur.

514 Or. LIV. CONTRA CONONEM.

P. 1257, 21. *οὐκ ἐπαύοντο*] *οὐδ'* R. e MS. male. Posses *οὐδὲν*, ut Arist. Vesp. 1469. [1478.]

1261, 9. *τίνα ποτ' ἐστὶν ἃ* recte R. e MS.

Ib. 23. *οὐ* ante *κατασκευάσει* (sic enim legit; recte, ut videtur) infercit R. Vide 1267, 27.

1262, 18. Malim *ἀνάγκην — ζητεῖν (ἦν) —*. Mox R. *διὰ τί οὕτω γέγ.* Speciose. Imo lege *διὰ τοῦτον γέγονεν.* Hujus Cononis injuria me, a rebus forensibus abhorrentem, coëgit in legum studiis versari.

1263, 18. *ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν* malim, quamvis vix necesse. Vide me ad Pro Phorm. 944, 12.

1264, 17. *φανοίμεθ'* etiam Reisk. barbare. Vide R. P. ad Hec. 848. [842.] Recte margo [*φαινοίμεθα*]. Possis *φανεῖμεν*.. sed nil opus.

---

[1]) Scil. *ἔχειν τὰ λεγόμενα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐμὲ κρίνειν ἡγούμην· ἡγούμην τε δεῖν τὴν ἀρχὴν, ἢ τοὺς ἐρημ.* — pro *ἔχειν τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἡγούμην, μὴ οὐ τὴν ἄλλην, ἢ τοὺς ἐρημ.* J. S.

Ib. 20. *τὸν γοῦν —— ἐξέβαλεν ΑΥΤΟΝ.* Delet R. male. Sic *νιν* in Œd. Tyr. 248. Trachin. 287. apud R. P. [Praef. Hec. p. 8.]

1265, 8. Qu. *παιδίον αὐτῶν τῳ* — vel *παιδίον τῷ καὶ τῷ* —.

1267, 16. Reiskius (*ὥστ'*) *ἐὰν ἅπαξ — οὐδὲν εἶναι τῆς ἀληθ.* hoc quidem speciose. (ὂ = *δὲ*, ∾̓ = *εἶναι.*) sed illud non puto necesse.

1269, 16. Lege *ὧν μὴ νομίζεται μηδὲν μηδ' ἂν μελλήσας. Qui ne in animum quidem induxerit ut* NOVO *et* INUSITATO *more per liberorum capita juret.* (Vide 1268, 25.) Ipsum enim jurare per liberos quam maxime *ἐνομίζετο.* Me vide ad F. L. 435, 2. — Imo transpone, *ὀμόσας ὧν μὴ νομίζεται, κατὰ δὲ δὴ τῶν παίδων μηδ' ἂν μελλήσας.*

Ib. 19. *διὰ τοῦ πυρὸς*] Vide Lysistr. 133. 136. Soph. Antig. 264 = 270.

Ib. 24. Legendum puto *κατεπιορκηθησόμενος. Ut qui non sinam me perjuriis istis vinci.* H. Stephanus et alii vertunt quasi esset *κατεπιορκήσων.*

OR. LV. CONTRA CALLICLEM.

P. 1273, 13. *καὶ νὴ Δί' ἐπιδεῖξαί σέ γε* R. e MSS. sed vel leg. *γέ σε*, vel potius del. *σε.*

1277, 2. *ἀνὰ χάτερ' ἄττα* lege; partim e MSS.

1278, 4. Lego *τὰ δένδρα τὰ τῆς ὁδοῦ ποι. εἴσω*, scil. *τῆς αἱμασιᾶς.* — Imo deleta glossa lege *τὰ δένδρα ποιήσειεν εἴσω.*

1280, 3. 5. Posses *παροικοδ.* bis: sed cave facias. Construe *ἠδίκει ὑμᾶς περιοικοδ.* BY *hedging in*, etc.

Ib. 7. *ἀποικοδομηθέντος*] Malim *ἀποικοδομηθέν.*

Ib. 12. Non muto *φράττοντα* vel ob l. 28. Sed videndum de *πράττοντα.*

1281, 26. Recte R. ἰσχυρότατα. Malim quoque παρέξεσθαι. Vel, quandoquidem παρασχέσθαι dat MS. possis ἰσχυρότατ' ἂν παρασχέσθαι.

Or. LVI. CONTRA DIONYSODORUM.

P. 1283, 8. Distingue τί λαβόντες τὸ βέβαιον, προϊέμεθα; Non erat cur dubitaret R.

Ib. 14. [καὶ] δυοῖν θάτερον.

1285, 3. De Cleomene Aristot. Œconom. II. 32. p. 260. Sylburg. St. Croix De Alex. M.

Ib. 10. Recte Reisk. Mutilus scil. est Suidas. [v. συνετιμήθη, ubi τοῖς ἐμπόροις.]

1286, 13. μηδαμόσε καταπλευσεῖται lege.

Ib. 16. αἰτιᾶσθαι — ὡς — κεκοινωνήκαμεν τῆς ΣΙΤΗΓΙΑΣ. Petit. Ll. Att. pp. 513—4. cui hunc locum adde, et infra 1287, 3. collato 1295, 8. δικαίως ἂν ἀποθάνοις.

1287, 2. Soloece R. ὁπότε — πράξωμεν.

1288, 27. Lege et distingue καταθεῖναι τὰ χρήματα· ὡς ἂν ἄνθρωπος — scil. φαίη. In voce χρήματα explicit Dionysodori sermo: pergit orator, *Atque haec dixit, ut qui* etc.

1290, 17. Qu. ἐκλεγόμενοι εἴ τινων —.

516 1292, 11. παρεμβάλλοντος malim. Sic παρεμβολὴ λόγων Æsch. Ctes. p. 83. 20. Boeot. II. 1026. 10.

1293, 19. Συγγραφή. [Ἀθήνηθεν — Ἀθήναζε] Ἀκούετε. Ista dele, quae sunt e scholio ex vicinis conflato. Idem dictum puta mox l. 23. et 1294, 12.

N.B. ἄνδρες δικασταὶ l. 24. initio periodi, ut Leptin. init.

1297, 15. οἱ ἐπὶ τῷ δανείζειν ὄντες Bav. Scilicet clausula est delenda ut scholion.

Or. LVII. CONTRA EUBULIDEM.

P. 1301, 21. Lege ἐξ ὧν συνεκάλει. vide 1303, 18.
1305, 10. Legendum videtur διομνυμένων (Ἀθηναῖον) εἶναι καὶ σ. ut l. 18. 1307, 4. 16. 1308, 8. 1314, 17. 1317, 28.
α^θ facile elabi potuit. Quod habet margo, πολίτην, suppletum ab aliquo esse videtur.
1310, 2. *Forsan*, deletis ταύτας τὰς διαβ. legendum, ut fere habet margo, ὃ ἂν οὗτος κατ.
1312, 28. εἰ ταπεινὸν ἡ τιτθή. Menander apud Steph. Byz. v. Δωδώνη. (Bentl. No. 28.)
1313, 16, ἀστῶν serva. et lege e MS. καὶ κεκληρον.
Ib. 26. τοῦτον μετ᾽ ἐμοῦ [συνθύειν]. Imo vero θύειν ὑπὲρ αὐτῶν, cui mox opponitur συνθύειν. Vocem deleverim.
1315, 20. Lege e MS. et R. ἀστὸν ἐξ ἀστῆς ἐγγυητῆς. ἀστῆς pro αὐτῆς margo c. Neaer. 1362, 19.
Solennes istae repetitiones. Eurip. Alcest. 680. [693.] Legis formula erat ἐξ ἀστῆς (vel ἀστῆς γυναικὸς) ἐγγυητῆς κατὰ τὸν νόμον. C. Neaer. 1365, 19. 1376, 20. 1381, 22. ἀστὴ Neaer. 1364, 27. et alibi saepe.
Ib. 26. ἀλλὰ πῶς;] ἀλλ᾽ ἁπλῶς R. e MS. quomodo emendatus est Æschyl. Suppl. 473. ed. Stanl. [464.] Mox lege καὶ μὴν, πῶς ἂν —.
1318, 21. Lege διηρπάκεσαν, quae plusquamperfecti forma recte legitur saepius in hac oratione. Vide Fischer. ad Weller. p. 373. Porson. ad Xenoph. p. 248, 9. Lege ἐπεπόνθεσαν Theocrin. 1330, 23. e MS. Aphob. III. 853, 15. nil v. l. notatur. Everg. et Mnes. 1159, 13. εἰσεληλύθεισαν in loco corrupto. 517
1319, 22. Lege ἀνακρινῶ in futuro.

Or. LVIII. CONTRA THEOCRINEM.

P. 1323, 22. καθυφείη] -ίη, vel -ιῇ?
1324, 26. ταῖς χιλίαις] Supra 1323, 21. χιλίας ἙΤΕΡΑΣ. Qu. *another thousand* BESIDES, i. e. *two thousand in all?* Quomodo legendum esset ΤΑΙΣΔΙΣΧΙΛ (vel ι i. e. ,β pro α). χιλίας tamen 1325, 18. 1328, 17.
Aphob. I. 823, 12. τοσοῦτον ἕτερον. Boeot. II. 1023. 22. ἑτέρας χιλίας. Olympiod. 1171, 20. Polycl. 1209, 28.
1325. 5. Lege τοὺς τοιούτους cum Tayloro, et mox dele artic. ante γεγενημένα.
Ib. 14. Legendum credo εἰ μέν τι πεπεικὼς αὑτὸν τούτων — πεποιηκέναι τὸν M. ut De Pace 57, 17. F. Leg. 373, 4. Vulgata forsan orta e v. l. pro πεποιηκέναι.
1326, 6. τὸν ante τρίτον om. MS. ut Aristocr. 643, 20. 644, 18. mox 1327, 19.
Ib. 15. ἀνθρώπων ὀλίγων (οι). Qu. ἀλλοτρίων. Mox recte MS. τὸν πλ. τοῦ χρόνου.
1328, 4. Lege ὅπως ἂν αὑτοὺς, i. e. ἀλλήλους.
1329, 28. Malim τούτων ὑπόδικον, sc. τῶν μεμαρτυρημένων, ut Aphob. III. 849. 20. Apatur. 902, 2. (Conon. 1264, 19.) Sed vix opus.
Deinde lege ex Aug. καὶ πεποιηκότος καὶ τούτου τῆς μαρτ. (διὰ τῆς Aug. e scholio.) et cum Tayl. αὑτὸν ὑπόδ.
1332, 3. δωρεὰν] Aphob. I. 826, 16. 834, 11. 835, 14.
1334, 7. August. οὐ προσέχειν. Lege οὐδὲ, ut Aristoph. Plut. 151.
1335, 4. Lege ταὐτὰ πράττοντας, ut R. et in Dinarch. c. Dem. p. 102, 43. qui locus conferendus.
518 1336, 29 — 1337, 8. Recte Aug. γράφοντας, εἴ τις (omisso ἐπειδὰν, quod male repetitum est ex ἐπειδὴ) — εἰ μὲν γὰρ μὴ φῆσαι * ἂν γρ. — τοὺς τὰ παράνομα, ut paullo ante. Deinde recte margo ἐγράψατ᾽, nisi mavis γράψεσθαι ἂν aut γράφεσθαι ἂν — scil. φῆσαι.

*Vel forsan *φήσειεν*. Male *φήσει* servat R. quod est, *if he says;* cum requiratur, *if he were to say.*

1337, 9. De interpolatione recte statuit Taylorus. Malim *ἑτέρου μὲν γράψαντος ἵνα πάντες τοῦτο ποιῶσι, γραφὴν ἀπενεγκόντα καὶ παραγραψάμενον σαφῶς* — solummodo deletis *κωλύειν ἂν — τὸ ψήφ.* et ceteris leviter immutatis.

Ib. 19. *φροντίζειν* defendi potest ut infinitivus *indignantis*, de quo Valck. ad Phoen. et ad Theocr.

1338, 10. Lege *πῶς ἀπὸ τούτου τοὺς μηδ᾽ ἐγγεγραμμένους ἀπαλείψουσι* —. Vide v. 11.

Ib. 29. Lege e marg. *καθ᾽ ὃν εἰσελήλυθας, κατὰ τοῦτον ἀπολογεῖ*; Repetitur praepositio, ut F. Leg. 416, 26.

1339, 16. *καὶ πρὸς ταῖς ἀρχαῖς*. *Et* APUD *magistratus* — idem ac *παρά* [1]). Forsan del. *καὶ* — *magistratus* ET *vos*. *παρ᾽ ὑμῖν πρὸς τῷ διαιτητῇ*, Conon. 1266, 15. *πρὸς ἅπασι τοῖς συνεδρίοις*, Leoch. 1097, 27. *πρὸς τῷ διαιτητῇ*, Aphob. I. 828, 25. 830, 2. et Pro Phorm. 954, ult. *παρὰ* Pro Phorm. 950, 2. *παρὰ τῷ ἄρχοντι* Onetor. I. 865, 17. Lacrit. 940, 7. seqq. saepe. Steph. I. 1128, 9.

1340, 1. Recte Reisk. *ἐάσετε — σωφρονῆτε*. in ceteris rem pessime gerens. Subita fit orationis conversio ad judices. Sic persona mutatur Neaer. 1363, 28. *ἐμοὶ* —.

OR. LIX. CONTRA NEÆRAM.

DEMOSTHENIS non esse innuit Hemsterhus. Misc. Obss. T. VII. p. 324.

P. 1345, 7. *οὐχ ὑπάρχων*, etc. Porson. Opusc. pp. 19. 369. [2])

[1]) Conf. Æschyl. Eumen. 429. *πρὸς ἄλλοις οἴκοισι*. J. S.

[2]) In posteriore loco confert Dobraeus Athen. XIII. 612 F. ubi Aristarcho tragico assignatur senarius, *Τάδ᾽ οὐχ ὑπάρχων*, etc. J. S.

519 Ib. ult. [καὶ] κοινωνεῖν, et forsan ἡγούμενος, eadem constructione qua 1364, 6. διαφορᾶς δ' οὔσης — καὶ ἄπαις ὤν.

1348. 9. ἐπὶ δραπέτην αὐτοῦ [ζητῶν]. Vel ζητεῖν. Delenda videtur vox: hoc enim per se significat ἐπί. Vide R. P. ad Xenoph. p. 438. Demosth. Zenothem. 887, 24.

1349, 29. Interpungo et lego λέγειν· συνήγορόν με κελεύσατε καλέσαι — ut Æsch. Ctes. p. 62, 24.

1353. 13. Cum Hermog. p. 318. ed. Crispin. et Tzetza apud Taylorum compara Procop. Hist. Arcanae fragmentum apud B. Monetam (Menagiana I. p. 349. ed. Paris. 1729.)

1356. 7. Ἀργυρίου] Si idem Mitys est de cujus statua historiam narrant Aristot. de Poëtic. et Plutarch. de S. N. V. legendum cum MSS. Ἀργείου. Alias lenius esset Ἀγυῤῥίου. Vide Demosth. Timocr. 742, 16. Aristoph. Plut. 176.[1])

1358. 20. De κατεγγυᾶν Zenoth. 890, 10. Apatur. 895, 21. 28.

1362. 17. ἐξηπατήθη] Qu. ἐξητακὼς ὅτι ἠγγ.

1364. 10. Malim τοῦ θεραπεύσοντος.

Ib. 20. ἔχει] Lege ἔχοι, et mox 1365, 4. paullo melius esset γένοιντο — εἴ τι πάθοι. Sed vulgata servari possunt, legendo πάθῃ. Deinde recte VV. DD. δηλώσει.

1367, 27. Lege κάθωνται — πωλῶνται ἀπ. (πολοῦνται Harpocrat. V. ἀποπεφ.)

Ib. ult. [τὴν] ἐργασίαν. Vide ad Aristocr. 676, 10.

1371, 25. Malim καὶ γεραρῶ —.

1378, 10. Lege ὀργισθέντων δὴ —.

Ib. 13. ἐκκόψαντας] Recte margo [ἐκκολάψαντας]. Vide Taylorum. κελοΛΑΜΜένα Callimacho Fr. CL. ex Aristaeneto reddidit Piersonus.

1381, 2. [Πλαταιέων] μὴ εὑρομένῳ. Vocem dele.

---

[1]) Utroque v. l. J. S.

Psephisma non de Plataeis solis, sed de omnibus in posterum. Vide supra 1376, fin. vide tamen sequentia.

1383, 19. Lege ἢ γενομένου, scil. αὐτοῦ.

Or. LX. ORATIO FUNEBRIS. 520

P. 1390, 9. *γνησίους — τῆς πατρίδος πολίτας*. Postrema vox delenda esse videtur. vide Phil. III. 118, 24. Per se quidem bonum, ut Dinarch. p. 102, 21. *γένει πολίτης* alibi et pro Phorm. 953, 24. De sententia Lycurg. 153, 43.

1393, 10. Vide F. Leg. in fine [450, 14.]

Ib. 17. *προσέστη*, al. *-τι τοῖς ἀκούουσι*. Qu. *λυπΗΡΟ'Σ ἐστι*.

1399, 14. (*οἳ*) *πρῶτον μὲν* —.

1400, 9. *γεγονότας*] Recte margo [*γεγεννηκότας*].

PROŒMIA.

Satis mihi liquet spuria esse Prooemia; sophistae tamen non ita inepti lusum.

Prooem. I. Philipp. 1mae exordium.

—— P. 1419, 1. *ὡς*] Malim *ἣν* vel *ὅσην*.

—— Ib. 2. *δυσκολίαν ὡς ἐκ τ.* Vide De Pace 57, 2 et 17.

—— Ib. 3. *πρῶτον*. Olynth. II. 24, 29 seqq. vel Cherson. 99, 13.

—— Ib. 4 etc. Infra 1440, 2.

—— Ib. 7—13. Vide Phil. III. 127, 10 etc.

—— Ib. 10. Olynth. III. 29, 17.

—— Ib. 14. *εἰ μὲν*, etc. Phil. I. 51, 7.

II. init. Olynth. tertiae exordium adumbrat.

—— 1419, 27. ὃ καὶ] Vide an ὃ e praecedenti ω.

—— 1420, 1. Recte, opinor, σιωπῶσι Wolf. certe bene explicat. — Nil minus: nam si optimates oratoribus tacentibus plus dedissent quam dicentibus, tacuissent illi. Hoc potius dicere videtur: *Num illorum orationem inemptam putatis, quorum silentium venale esse constet?* Sed emendatione opus est.

—— Ib. 16. μεταλαμβάνειν suspicor cum Reisk. Deinde, quid περιεῖναι, nisi addas ἐᾶν? Qu. περιμεῖναι. Sed melius περιϊδεῖν. An ὑπομεῖναι? Vide 1421, 24. 1429, 15. 1438, 17. 1439, 2. 1442, 3. 1457, 28. (1439, 13.)

521 III. Olynth. primae exordium leviter immutatum.

IV. 1421, 11. τις ληρεῖν παρα ortum ex παραλείψετε.

VI. init. Ex Phil. III. init. adumbratum.

VII. Symmor.

VIII. Megalop.

IX. init. Detorsit, consultone an per errorem nescio, exordium Olynth. tertiae.

—— 1424, 25. An τὰ πρότερα — τὰ ὕστερα? *the circumstances of each event — quid ex quibusque initiis creverit.*

XIII. Respicit Phil. I. ubi recte intelligit εἰωθότων.

XIV. 1427, 23. Lege ἐπὰν vel ὅταν ἀπέλθητε. Deinde, lin. 28. χαριεῖται corruptum. οὐκ ἀνέχεται vel simile oportet.

XV. 1428, 11. Ex Olynth. I. p. 12, 2.

—— Ib. 13. Vide Olynth. III. 29, 8.

—— Ib. 22. οὐ τοὺς αἰτίους — ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους] Olynth. I. p. 14, 1. Prooem. 38. 1447, 3—15.

XXI. 1431, 28. εἰ μὲν οὖν, etc. Corrupta. An, εἰ μὲν οὖν ἀεὶ ταὐτὰ —.

—— 1432, 5. Vide Ol. III. p. 29, 20 etc. De Marathone Phil. I. 50, 1.

—— Ib. 10. Unde? Non puto exstare.

—— Ib. 12. Ps. Isocr. ad Demonic. p. 9. c.

XXI. 1432, 13. Vide Phil. I. p. 49-50. *Π. Συντάξ*, 167, 21 etc. Chers. 92, 24 ad fin. 94, init.
—— Ib. 21. *πολεμεῖν*] Vide ad Phil. IV. 136, 5.
—— Ib. 22. *ῥᾷστον*] Ol. I. 13, 26.
—— Ib. 25 etc. Phil. I. 44, 5 etc.
XXII. 1433, 16. Solonis sententia apud Laert. I. 59. — Imo ex Dem. Rhod. 196, 16. ubi vide.
XXIII. 1433, 22. E Leptin. 459, 19—460, 5.
—— 1434, 1. Olynth. I. 14, 3 etc.
—— Ib. 8. Phil. I. fin.
—— Ib. 11. *ΗΔΙΟΝ* pro *ΠΛΕΙΟΝ* recte Reisk. e Manutio. Ita Prooem. 40. 1448, 19. *ἥδιστοι* al. pro *πλεῖστοι*.
XXIV. 1434, 27 etc. An ex Thucydide? Confer et Prooem. 46. 1453, 24. 522
—— 1435, 3. Rhod. 191, 5. — Lege *ταὐτά*.
—— Ib. 15. Rhod. 195, init.
—— Fin. vel dele *πρὸς*, vel explica, *get them and us into a quarrel*, ut Epist. 3. 1483, 1.
XXV. 1435, 26. *καλῶς* ineptum. Intelligerem *ὡς ἑτέρως*. Frustra tuetur Wolf. Qu. *ἢ ἄλλως*.
—— 1436, 1 etc. E De Coron. 292, 17 — 293, 5. et Cherson. 107, 2. Vide De Coron. 291, 19.
—— Ib. 9. An *ἀσφαλῶς* ex 1435, 25?
XXVI. 1437, 1—5. Vide 1435, 28 etc.
—— Ib. 9. An *ἀθῴους τοῦ κινδύνου π. αὐτούς*? [1])
—— Ib. 12. An *ἡττῶνται τῶν δικαίων*?
XXVII. init. Rhod. exordium est.
XXVIII. 1438, 13. *ἡδέως (ἂν) ἑώρων*.
XXX. 1439, 28. Ol. III. 30, 8.
—— 1440, 8. Phil. I. init.
XXXI. 1440, 27. Vide Phil. III. 124, 25 etc.
—— Fin. *ἐφ᾽ ἡσυχίας*] E Cherson. init.

---

[1]) An potius *ἀθῴους* cum *κινδύνους* jungitur, ut Thucyd. v. 108. *κινδύνους βεβαιοτέρους*, ubi vide. Quo ducit etiam articulus ante *κινδύνους*. J. S.

XXXII. 1441, 12. *δόξαν*] Vide ad *Π. Συμμορ.* 178, 6.
—— Ib. 19, etc. E Symmor. 180, 6.
—— Ib. 27. An *καίπερ οὕτως ὁρῶν*? Deest adverbium aliquod. Vide *Π. Συντάξ.* 170, 19. Mirificus hic est Reiskius.
—— 1442, 6. *νόμισμα*] Menander Stobaei 70. *δοκιμαστής*. (Meineke p. 190.)
XXXIII. 1442, 21. Vide 32. 1441, 10.
—— 1443, 1. *δεῖ δὲ πρ.* Cherson. 108, 5.
XXXIV. 1443, 18. Miror Bekkerum. Ipse malim *οὐδαμῶς δ' ἂν — φανεῖτε, ἢ εἰ* — deinde *ἀφέντες ἃ συμφέρει* vel corrupta vel intrusa. Ista *εἴητε δὲ* — intellige, *be at the mercy of whoever takes possession* 523 *of the bema, just as people seize on the seats at a play.* Ceterum confer 35. 1444, 15.
—— Ib. 23. *πονήσαντες*] Vide 1439. 13.
XXXV. 1444, 22. *συκοφαντῶν.* E De Coron. 291, 16.
—— Ib. 25. etc. An ex Isocrate? Certe ejus imitatio.
—— 1445, 8. *πάντα*] Ol. II. 25, 18.
XXXVI. 1445, 20. *Fortuna plus nobis prodest quam οἱ προεστηκότες.* F. L. 436, 21. Ad Ol. II. 18, 2. Mox 41. 1449, 25. Æschin. Ctes. 72, 10.
XXXVII. 1446, 14. Vide 29, fin.
XXXVIII. Ib. 28. *χαλεπωτέρως* cum Wolfio, vel *χαλεπώτερον* malim. *ἐκ πλείονος*, ut *ἐκ πλείστου* Mid. 585, 3. Vide et Prooem. 30. 1440, 6.
—— 1447, 3. Vide ad 15. 1428, 22.
XXXIX. Ib. 21. Forsan *αὑτοῖς — προσήκειν, καὶ* (*λυσιτελὲς* vel simile) *καὶ τῆς* —.
XL. 1448, 22. *θεραπεύειν τούτους*] Imo *τούτους θερ.*
—— 1449, 2. Ol. I. 13, 26.
XLI. 1449, 9—11. Ex Ol. III. 30. 8.
—— Ib. 14. Cherson. fin.
—— Ib. 23. *λυσιτελοῦντος* [*ἐλέγχου*].
—— Ib. 25. *τὸ γὰρ* — Olynth. I. 12, 4.
XLII. 1450, 10. *ἴδιον*] Vide Phil. 125, 3 etc.
—— Ib. 16. De Pace. init.

XLIII. 1451, 6. *ἀφύλακτον*. Ludit in voce, ut 1450, 25.
—— Ibid. Ex Phil. I. 41, 2.
XLIV. 1451, 19. Sensum vidit H. Wolfius. Lego *οὔτ᾽ ἂν εἴ μοι — οὐκ ἂν παρ. — λέγειν, οὔτ᾽ ἂν εἰ τοὐναντίον*. — Potius dele *οὔτ᾽ ἂν* ante *παρῆλθον*.
XLV. init. *ἐπὶ τῶν ἔργων* [*τῶν*] *πρ*. *in exsequenda re*.
—— 1452, 24. *μὴ ἐπιτρέπειν*. Unde?
XLVI. 1453, 24. Lege *ἔγωγ᾽ οὖν*, et pro *ἀκοῦσαι*, *ὑπομεῖναι* vel simile. Confer Prooem. 24. [1434, 27 seqq.]
XLVIII. 1455, 22. *ὑπὲρ ὧν*] Sensus videtur *praeter. over and above*. Compendium est, ni fallor, fere 524 hujusmodi (⋟) pro *ὑπέρ*. An hic efficiendum χ i. e. *χωρίς*? [1])
XLIX. 1456, 18. *ἀειλογίαν*] F. L. init. [sc. 341, 16.]
L. 1457, 5. Ex Symmor. 180, 7.
—— Ib. 15. Non intellexit Iphicraten, qui hoc dicit; *pugnare bonum ducem non pugnandi causa, sed aliquid efficiendi*.
LII. 1458, 10. Lenius *ἔχειν παρ᾽ ὑμῖν*, *in animo*; ut *ἑαυτοῖς*, 1424, 22.
—— Ib. 11. An tygogr. error pro *πεποίηται*?
—— Ib. 18. Olynth. III. init.
LIII. 1458, 27. *ἐπιτιμῆσαι*. Quidni? Quaere locum Demosthenis. An sententiam hausit e Phil. III. 125, 2? — *θαυμάσαι* intelligerem, vel *ἀγανακτῆσαι*.
—— 1459, 5. Non intelligo. An explicandum ex Prooem. 6? [2])
—— Ib. 9. An *ὃν ἂν δὴ* (scil. *φῶσι*) verum?
—— Ib. 22. *φιλεῖν*. Olynth. III. [35, 4.]
—— Ib. 27. Recte libri *ἀῤῥωστίας*. vide seqq.
LV. 1461, 2. *δικαίως* (*ἂν*) *ἀρχ*. — *digni qui magistratus capiant*.

---

[1]) In MS. haec nota priori continuatur; quacum cum nihil habeat commune, huic loco recte, opinor, assignavi. J. S.

[2]) De *ὡς ἄν*, quod mutavit Bekker. in *ὧν ἄν*, vide ad Chers. 100, 1. J. S.

LV. Ib. 6. ἱερεῖς. An ex Æschine, vel Isocrate? Confer ἐκ γένους 1427, 15.
—— Ib. 8. Π. Συντάξ. 172, 6.
—— Ib. 10. ὑμῖν ὑπάρχει, sc. τοῖς πολλοῖς. *to curtail the privileges of the smaller offices, which are accessible to the commonalty.*
—— Ib. 11. Ad Timocr. 735, 10.
—— Ib. 16. ἀτέλεστον, i. e. βέβηλον. Continuat metaphoram e sacerdotibus.
LVI. 1462, 13. τοὺς αὐτοὺς forsan.

525

EPISTOLÆ.

Procul dubio spuriae, et sophistae ineptissimi foetus.
Ep. I. P. 1462, fin. Impudenter sublegit e De Coron. init. ubi τοῖς θεοῖς legebat.
—— 1463, 17. ἀπαντᾷν] Similis locus, ni fallor, in Prooemiis.
—— Ib. 19. Vide ad Isocr. Philippic. p. 87. c.
—— 1464, 3. Ex Olynth. I. [9, 9.]
—— 1465, 21. ὀργὴν ἀναπληρῶν] Mira locutio pro *explere, satiare*, ἐμπιμπλάναι. Qu. ἀποπληρῶν? — ἀπέπλησε Gorgias Helen. §. 5. πεπλήρωκε Pseudo-Æsch. Epist. 2. prop. fin.
II. 1468, 18 etc. E De Coron. 325, 8.
—— 1469, 19. E De Coron. 272, 19.
—— 1470, 26. τῷ πρῶτος εἰσιέναι] Confer Lysiam De bonis Aristoph. 152, 23.
—— 1471, 1. Vide Ol. III. 30, 8. Sed nescio an ex Andocide.
—— 1472, 16. E De Coron. init.
III. 1476, 11. λοιδορίας χωρὶς, etc. Vide Ol. II. 19, 5 etc.
—— Ib. 21. ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον] Vide Leptin. 483, 12. et alibi, ni fallor.

III. 1477, 13. Ex Æsch. Ctes. 72, 39. et forsan Rhod. 196, 29. ubi vide.

—— Ib. 18. δηλῶσαι] An δῆσαι? Alludit ad captivos post res ad Chaeroneam dimissos.

—— Ib. 28. An cogitabat ψῆφος? De Coron. 304, 4.

—— 1478, 8. ἁμαρτημάτων ὅρος τελευτὴ, *peccata morte luuntur*. Qu. an bene Graecum hoc sensu ὅρος. Est potius idem fere atque σκοπός.

—— Ib. παρόντος χρῆσθαι. Alterutrum delendum. Vide 1476, 21. et 1479, 7.

—— Ib. 20. δεσμωτήριον suspectum. An δικαστήριον? 526 Vide De Cor. Trierarch. 1230, 19. — Vel δημόσιον? *nomina inter aerarios relata?*

—— 1479, 6. Vide an ἤπερ ζῶντος. — ἤπερ non opinor Atticum, sed in hoc homuncione ferendum. ἤπερ Antisth. Aj. p. 181, 18.

—— Ib. 24. ἀγνώμοσι] An leg. ἀγνῶσι? Vide 1481, 2.

—— 1481, 27. Lege πατρίους cum H. Wolf.

—— Fin. Vide ad Phil. IV. 142, 6. — ηττα καλὴ e Platonis Menexeno.

IV. init. De *fortuna* e De Coron. p. 311 etc.

—— 1487, 2. Δία τὸν Δωδων. De Coron. 311, 21.

—— Ib. 25. Ex epigrammate in De Coron. 322, 8. μηδὲν ἁμαρτεῖν, etc.

V. Isocrateus quidam color.

527

INDICUM REISKIANORUM

AUCTARIUM.

INDEX GRÆCITATIS.

---

[1]) N. B. In Isocrate sectiones sunt editionis Bekkerianae (Oxon.) P. P. D.

πρὸς τοῖς ἄλλοις 23, 10. ut fere nos, *besides.*

τὴν ἄλλως 34, 11. 73, 21. 398, 8. 449, 13. (1451. Bergler. Alciphr. p. 72.) Vide Schol. Acharn. 114. Photium. Utitur Scholiastes ad F. Leg. 394, 6.

ἀμύνεσθαι ὑπὲρ, Isocr. Paneg. 217.

520 *ἂν* c. particip. fut. Isocr. Archid. 72 saepe. De Pace 98. *κἂν εἰ*. vide *εἰ ἐάν.*

ἀναβολή. οὐκ εἰς ἀναβολὰς, *sine mora.* Isocr. Ep. I. fin.

ἀναδέχεσθαι. ἀναδεχομένου τὰς πράξεις Ἰφικράτους. Isocr. Permut. 137.

ἀναίνεσθαι Isaeus Menecl. 32. pro v. l.

ἀναιρῶ, *tollo*, *everto*, i. e. *disputo contra*, Isocr. Panath. 22. 119. *πόλεμον ἀναιρεῖσθαι*, Permut. 125. De Pace 56. Plat. 18.

ἀνάκρισις, Isocr. Permut. 41.

ἀναλαμβάνων εἰς τὴν διάνοιαν ἐξετάζῃς, Isocr. Philipp. 31.

ἀναλίσκειν (b.) 682, 10. *στρατηγοῖς καὶ ῥήτορσι ἀναλίσκων.*

ἄναξ, *ἄνασσα*, *prince, princess*, Isocr. Evag. 88.

ἀναπιμπλάναι. ἐνεπίμπλατο ἡ πόλις Μυονήσου καὶ τῆς τῶν λῃστῶν δόξης, Æsch. p. 37, 23. *φόνου*, 39, 41. *πονηρᾶς δόξης*, Dem. 472, 7.

ἀναφέρειν. ἀνήνεγκε pecunias in acropolim, Isocr. Permut. 250. Philipp. 169.

ἀναφύεσθαι. οἱ ἄρτι τῶν σοφιστῶν ἀναφυόμενοι. vide *γίγνεσθαι.*

ἀναχαιτίζειν. Athen. XI. 481. F.

ἀνδραποδίζειν. Isocr. Trapez. 18. 62. Alibi ibid. vocat *ἀφανίζειν.*

ἄνευ τῶν γυναικονόμων, *insciis*, Athen. XII. 521. C.

ἀνὴρ, *an individual.* Isocr. Paneg. 197. *ἀνδρῶν δυστυχίας* oppon. *Italia et Sicilia vastata.* Areop. 12. *ἀνὴρ* vel *ἄνθρωπος*, per appositionem, quasi *ἅτε ἄν.* Aristoph. Plut. 657. *εὐδαίμων ἄρ᾽ ἦν Ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος. Happy man! an old gentleman soused into cold water.* Dem. 672, 7. *οἱ κηδεσταὶ* —

ἄνθρωποι νέοι — ἄνδρας νομίζειν vel ἡγεῖσθαι, Isocr. Antidos. 128. Arist. Acharn. 77.
ἄνθρωπος. (Vide ἀνήρ.) πονηρίαν — τὴν ἐξ ἀνθρώπων πᾶσαν, Dionys. de Isaeo, T. v. p. 592. Reisk. Vide ad Æschin. T. III. p. 83. Reisk. Intelligo ὅση πώποτ' ἐγένετο, ἐξ οὗ γεγόνασιν ἄνθρωποι. Compara ἐξ ὀνύχων apud Bos. et in Hermesianacte Athenaei ex em. Blomf.
ἀντειπεῖν. ἀντερεῖν ὡς sine οὐ (suspect.) Isocr. Callim. 43.
ἀντιλαμβάνεσθαι, ἀντίληψις, *contra disputare*, Plato 530 Hipp. Maj. T. v. p. 421, 15—20. Bkr.
ἀντιλογικοὶ, οἱ. Isocr. Permut. 48.
ἀξίωμα. τοῖς ἄλλοις ἀξιώμασιν (Nos, *respectability, consideration*), Isocr. Ægin. 8.
ἄπαις ἀῤῥένων παίδων, Isocr. Panath. 134. Porson. ad Eurip. Suppl. 149.
ἀπαλλάττειν (b.) 748, 5. εἰ οὗτος χαίρων ἀπαλλάξει.
ἀπεῖναι, *deesse.* Ita Terent. Heaut. v. 4, 16. „Quaeris id quod habes, parentes; quod abest, non quaeris."
ἁπλῶς εἰπεῖν oppon. σαφῶς φράσαι, Isocr. Antidos. 124.
ἀπό. τρόπαιον ἀπὸ, Æsch. Ctes. p. 70, 6. 75, 40. Pausanias apud Valck. Phoen. 577. Plutarch. Alexandro p. 673. D. = T. IV. 39. Reisk. Aristophon Athen. XII. 563. C. 1. Inscriptio galeae Olympiae, ἈΠΟΚΥΜΑΣ. (Cave his addas Eur. Phoen. l. c. ex Reiskii et mea conjectura, quam hodie pessimam esse video.) Demosth. 480, (12.) 20. 21. 597, 10. 616, 7.
ἀπογράφεσθαι πρόσοδον significare videtur, *give notice of a motion*, Isocr. Areop. 17. ἀπεγράψατο hunc, ut servum, ἐν τοῖς τιμήμασι, Trapez. 62. ἀπογράφειν, bona proscribere, Callim. 30. *set down as his quota*, 612, 6.
ἀποδεικνύειν. ἀποδεδειγμένον (sed ἀπο om. Urb. in textu) Isocr. Archidam. 4. ἀπέδειξαν παιδάρια, *pepererunt*, Ægin. 7.
ἀποδιδόναι. εἰς τὴν βουλὴν περὶ αὐτῶν ἀπέδοσαν, Isocr. Callim. 7. ἀποδίδοσθαι. Vide πωλεῖν. ἢ τὸ δημόσιον ἀπέδοτο, 717, 21.

ἀποκεῖσθαι. ἀπέκειτο, *it was reserved*, (i. e. he was destined) 1447, 28.

ἀπολογίζεσθαι. forsan Lys. p. 115, 33. Psephisma Iliense de Antiocho.

ἀπόῤῥητα convicia, Isocr. Lochit. 5.

ἀποστερεῖν. ἀποστέροντες Isocr. Panath. 266. ex Urb. Dem. 622, 8. τὴν — φυλακὴν χεῤῥονήσου (al. χεῤῥόνησον) τῆς πόλεως ἀποστερεῖν.

531 ἀποστρέφειν. καθάπερ χαλινὸς ὁ τῆς ἀθυμίας ὄγκος ἀποστρέφει (var. lect. nescio quae; turbat Montf.) μου τὴν γλῶτταν, καὶ τῶν ῥημάτων ἐπιλαμβάνεται. Jo. Chrysost. ad Antiochenos, Hom. 2. T. II. p. 21. A.

ἀποφαίνειν Isocr. Ep. II. 16. Isaeus Cleonym. §. 50. 57. 59. οἵους ὑμᾶς Μειδίας ἀποφαίνει, 578, 8. σεμνοὺς ἀποφαίνειν ὄντας (τοὺς νόμους.) 650, 16. μικρὰν ἀπ. τὴν δωρεὰν, ib. 21.

ἆρα — οὐ — ; *nonne?* Plato Protag. p. 228. l. 8. 10. 19. 21. 239, 3. (In primo loco ἆρα — οὐ A. μὴ B. affirmatur scil. A. negatur B.)

ἀριθμεῖν, *arithmetic*. Plato Hipp. Maj. 418, 8. Bkr. Phoenix Colophon. Athenaei de Sardanapalo.

ἀριθμὸς, quo sensu Lat. *omnibus numeris absolutus*, Isocr. Busir. 16. ut videtur.

ἀρχαῖος. τὰ ἀρχαῖα, *mythology*, Isocr. Nicocl. 31. Philipp. 167. Vide Archid. 46. Paneg. 30. (ἀρχαιολογεῖν Thucyd.) ἦν αὐτοῖς ἀρχαιότερον τὸ πρᾶγμα (suspect.) Isocr. Euthyn. 12. τἀρχαῖα adverbialiter Dem. 632, 25.

ἀρχὴ, (*magistratus*) quid? Æschin. Ctes. 55, 35 etc. Isocr. Phil. 69. ludit in duplici sensu. Vide ibi. ἀρχὴν ποιεῖσθαι, Isocr. Panath. 52. Nos, *go on that principle*. Alibi dixit ὑπόθεσις eodem sensu. Vide in voce.

ἐξ ἀρχῆς, Isaeus Cleonym. 7. τὸ ἐξ ἀ. Dem. 598, 10. *De novo*. Plato Protag. p. 195, 3. Bkr. ἐξ ἀρχῆς (*e magistratu* interpretantur; confer Arist. Vesp. 554. vix recte) 612, 7. 644, 14.

τὴν ἀρχὴν cum neg. Isaeus Menecl. 26. Dem. 622, 2.

ἀρχηγὸς generis, Isocr. Nicocl. 33. Philipp. 35. 123.
ἀστράβη, Lysias p. 169, 13. 16. (747. R.) Macho Athen. XIII. 582. B. C. Locus [ap. Reisk.] est Mid. 558, 16.
ἄτιμος, Isocr. Callim. 43. (p. 378. a.) et ibi ascripta. ἄτιμον εἶναι καὶ παῖδας ἀτίμους καὶ τὰ ἐκείνου, Dem. 640, 3. ἀτιμότερος τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ, Isocr. Panath. 13.
ἄττα, Isocr. Ep. 4. 14.[1])
ἀτυχεῖν, *to miss*, or *fail*. Phot. p. 359, 4. Isocr. ad 532 Nicocl. 35.
αὐτός. Post ὅς. οἷς οἱ μὲν etc. τῶν δὲ π. οὐδεὶς — αὐτοὺς, Isocr. Panath. 29. 164-5. Dem. 657, 22. (663, 1. nota) 745, 10.

De αὐτὸς αὑτοῦ βελτίων γίγνεσθαι, etc. Matthiae. Gr. Gr. §. 452. Omnino notandus Isocr. locus c. Soph. 17. αὐτοὺς δ᾽ ἂν αὑτῶν προαγάγοι, collatis istis προφέρει ὁδοῦ, etc. Matth. §. 316.

αυτῶν pro ἡμῶν, si locus sanus, Plato Alcib. II. init. ἃ τυγχάνομεν εὐχόμενοι, *deos dare* ἔστιν οἷς μὲν αὐτῶν, *aliis non*. (An hinc defenditur Olynth. II. 18, 11?) Confusae voces, Coraës Isocr. T. II. p. 190.

τὴν αὐτὸς αὑτοῦ, Plato Alcib. II. Bekk. II. p. 284, 11. (αὐτὸν αὑτῷ, ibid. p. 288, 3. 15. 17.) Soph. Aj. 1132.
εἰς ταὐτὸ ἐμοὶ συνιόντα — et ἐλθεῖν 593, 17 et 20. οὐ τῶν αὐτῶν οὔτε λόγων οὔτε ἔργων ἐστὶν ἡ νεότης τῷ γήρᾳ 796, 23.

αὐτὸς cum artic. per hypodiastolen: τοὺς αὐτοὺς τῶν νόμων ἀναγεγραμμένους 714, 10. *illas leges in quibus ipsis* —.

ἀφανίζειν, *to spirit away an evidence*, Isocr. Trapez. 15 bis. 23 bis. 36, 62. Vide ἀνδραποδίζειν.
ἄφετος, Isocr. Philipp. 150. Plato Protag. 169 Bkr. = 320 HSt. (Gray Vol. II. p. 394. ed. Math.)

---

[1]) Errat Reisk. „ἄττα pro τινα vel ἅτινα." ἄττα est τινά, ἅττα autem ἅτινα. J. S.

ἀφιέναι. τῷ δὲ καταστήσαντι ...... ἀφεῖσθαι τῶν δεσμῶν, 712, 26. 227, 25. scil. *δίδωσιν ὁ νόμος*. (Vel *εἶναι*. vide 725, 5.)
ἀφορμή, *a stock*, or *capital*, Isocr. Areop. 36.

βάρβαρος Lesbiorum *φωνή*, Plato Protag. p. 209. Bkr. *βάρβαροι*, unde importantur servi, Dem. p. 530. *οἱ βάρβ.* eximie, Persae. Isocr. Areop. 90. *ὁ βάρβαρος*, Rex Persarum. Areop. 11. Paneg. 95. 205. 209. *σκαιὸς καὶ βάρβαρος τὸν τρόπον* 805, 19.
βελτίων. οὐ γὰρ οἴει δήπου βελτίων τινὸς εἶναι ἀνθρώπου τοιαῦτα ποιῶν· εἰ δὲ μηδενὸς εἶ βελτίων, — Ps. Diog. Ep. ined. XI. MSS. du Roi x. p. 265.
533 *βῆμα*, *the bar, in a court of justice*. Lysias Theomnest. p. 117, 28. et 118, 2.
βλάπτειν μεγάλα 720, 10. Porson. ad Ran. 1475.
βλέπειν. βλεπόντων pro *ἐμβλ.* Æsch. Ctes. p. 67, 11. (Aristoph. Eq. 298. ubi *ἐμβλ.* Pors. ad Ach. 739.)
βούλεσθαι et *δύνασθαι* oppos. Isocr. Panath. 254.
βουλεύεσθαι. τῷ βουλ. contraria *clamor, convicia*, etc. 772, 13.

γεγωνίσκειν, *to make one hear*, Plato Hipp. Maj. T. v. p. 433. Bkr. *οὐδὲν σοὶ μᾶλλον γεγωνεῖν δύναμαι quam si esses lapis*.
γίγνεσθαι. Sophistarum τῶν ταχέως πανταχοῦ γιγνομένων, Isocr. Panath. 21. i. e. *παραγιγν.* Coraës; sed potius puto comparari malis herbis, vel forsan bestiolis, „quorum uberrimus est proventus et vilissima annona.“ Vide *ἀναφύεσθαι*.
τὰ γιγνόμενα, *reditus, proventus*, Panath. 74. *γίγνεται δημόσιον*, Callim. 6.
γενόμενος εἷς τῶν ἰ. pro *ὤν*, Callim. 7. *γενόμ. τῶν λ.* Lysias c. Eratosth. p. 125, 15. qu. an *fuerat*. Isaeus Dicaeog. 16. *τὴν Δημοκλέους γενομένην γυναῖκα*. Dem. 624, 7. et 16. 628, 3.

δεινὸν ἡγεῖσθαι = *ἀγανακτεῖν* 502, 17. *δεινὸς εἰπεῖν* 502, 28. (male F. Wolf. p. 370.) 180, 9. (et *ἱκανὸς*, Heind. ad Protag. p. 329. A.) *δεινὰ καὶ πολλὰ* = *πολλὰ καὶ δ.* 550, 14.

οἱ δέκα, post *τοὺς λ'*. Isocr. Callim. 6. 7.

δέον, pro *δέον εἶναι* vel *δεῖν*, Herodot. I. 129. *εἰ* — *δέον* — *περιθεῖναι* (in orat. obliqua), quem male explicat Matthiae. Gr. §. 555. Obs. 2. Sed edd. et pars MSS. *δεῖν*, quod non temere mutandum erat. *ὡς δέον* 537, 5. 548, 26. *εἰς οὐδὲν δέον* Athen. XIII. p. 568. E.

δῆμος schol. ad *ἐκκλησία*. Ulpian ad p. 485, 19.

διά. θεωρῆσαι — *δι' ὧν ἐγχειρεῖ λέγειν* 595, 23. Usitatius *ἐξ*.

διαβάλλειν. διαβεβλημένος πρὸς — i. e. *ἐχθρὸς*, Isocr. Antidos. 187. Areop. 11.

535 *διαγίγνεσθαι*, *e discrimine evadere*, (nos *to get through*) Isocr. Archid. 106.

διαδιδόναι, *divulgare*, Isocr. Ep. 6, 6.

διαλαβεῖν τὴν Ἀσίαν ἀπὸ Κιλικίας μέχρι Σινώπης, Isocr. Phil. 142. *τὸν λόγον*, Panath. 160.

διαλύειν, *settle with*, Isaeus Menecl. 36.

διαφθείρειν scriptum (i. e. *μεταγράφειν*, §. 41. 44.) Isocr. Trapez. 31. 33. 40. 42.

διδόναι, *bequeath*, 1124, 7.

δίκαιος. ἐπὶ πᾶσι δικαίοις, vide ad Leptin. 483, 27.

δικαστήριον vitare, hominis ingenui: supra ad v. *ἀγορά*.

δόγμα, *a resolution* (paullo ante vocatur *ψήφισμα*) 789, 12.

δοκῶ μοι, c. fut. Isocr. Ægin. 56. Schaefer. ad Dionys. p. 55. me ad Plutum. (Isaeus Menecl. 26. ex em.)

δοκιμάζειν)(*κρίνειν*, Leptin. 482, 19. vide De Cor. 315, 13. Aristog. I. 771, 19.

δοκιμαστὴς, *nummularius*. Meineke p. 190. ad Menandr. Stobaei 70.

ἐὰν in hyperbato (vide *εἰ*.) *ὄντως ἂν ἄρα τοῦτο γένηται* 633, 28. *ἐὰν δὲ*, cum aposiopesi, 585, 21. vide *εἰ*.

εἰσελθεῖν δίκην, Callim. 31. 46. γραφὴν, ib. 60. ὡς judices, Isaeus Cleonym. 4. εἰσελθεῖν, i. e. εἰς δικαστήριον, Isocr. Callim. 1.

ἐκ. ὅμως ἐκ τούτων, *even at such a disadvantage*, 342, 12. Thuc. IV. 10. καὶ ἐκ τούτων ἂν περιγενόμενος. Ps. Dem. 1419, 2. ὡς ἐκ τοιούτων.

ἐκβάλλειν, *to hoot off*, Phil. IV. 139, 7.

ἐκεῖνος relativ. = αὐτὸς, *he*, Isocr. De Pace 48. (ubi nota τούτους modo opponi, modo = ἐκείνους) Panath. 58. 89. ταῦτα, *the former*; ἐκεῖνα, *the latter*, Panath. 99.

ἐκφέρειν, *exhibere*. σημεῖον οὐ μικρὸν ἐκφέρεις ἀρετῆς, Isocr. Ep. 7, 2.

ἐλαττωθῆναι δεινὸν, *mightily apt to come worse off*, 777, 6.

ἐλάττων)(κρείττων, 560, 15.

537 ἐλάττων)(πλείων et μείζων, Plato Protag. p. 236 etc. Bkr. praecipue 236, 8—12. 242, 1.

ἐλέγχειν opp. λοιδορίᾳ, (vide ἔλεγχος) 19, 11.

ἐλπὶς cum infin. aor. Elmsl. Med. 750. ἐλπίδες κεναὶ Atheniensium, Isocr. De Pace §. 92.

ἐμμένειν jurijurando, foederi, etc. Vide ad Chishull. p. 130. Adde Maittair. Marm. Ox. p. 555. Col. 2.

ἐν τοῖς φίλοις τοῖς ἐκείνων διαλύεσθαι)(μετὰ δικαστηρίου, Isocr. Antidos. 28. Photius p. 451. v. Πρόδικον δίκην. ἐν τούτῳ τῷ νόμῳ κακῶς ὑμᾶς ποιεῖν, δι' οὗ 767, 9. — *to wound the state in it's very vitals*.

ἐνάγειν, *instigare*, Isaeus Menecl. 25.

ἐνεῖναι = ἐγγεγράφθαι, Aristoph. Av. Eq. Vide εἶναι.

ἕνεκα Isaeus Pyrrh. 40. ubi sui oblitus est Reisk. n. 91.

ἔνι. Vide an pro ἐνόντος, Plato Clitoph. T. v. p. 469, 11. An leg. ἐνόν?

ἐννόμιον, Inscr. Orchomenia. Chandl. Inscr. p. 74. cx. 12, 13. καὶ τὰ ἄλλα ἐννόμια. Ita lege.

ἐνταῦθα = ἐκεῖ, Isocr. Phil. 7. Areop. 45. Panath. 221-2 bis. ἐνταῦθ' ἔνι, Dem. 747, 16.

ἐπιεικῶς ἔχειν πρὸς—*on good terms with*, Isocr. Permut. 4.
—— πράττειν, *be in good circumstances*, Isocr. ad Nicocl. 5.
—— oppon. ἀκριβῶς, Isocr. Helen. 6.

ἐπιζήμιος (*qui damnum affert*, Schn.) Xen. Mem. i. 2. 57. clare ibid. ii. 5. 3.

ἐπισημαίνεσθαι, *plaudere*, Isocr. Panath. 3.

ἐπισκέψασθαι, *to visit* (the sick), Isocr. Ægin. 34. 40.

ἐπιστολιμαῖος, Proleg. in Apthonium, Aldi Rhett. T. ii. initio, bis. ἀγριμαῖος Athen. xii. 549. F.

ἐργαστήριον. ἐπὶ τῶν ἐ. καθίζοντες, Isocr. Areop. 16. ex Urb. Confer c. Callim. 11.

ἔργον. ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔ. ἄπεισιν, Æsch. Ctes. p. 54, 41. πρὸς τἄργα τρέπεσθαι, Pors. Aristoph. Av. 718. τῆς αἰτίας τὸ ἔργον ἐπιδεῖξαι, *to produce facts bearing him out in his charge*, Æsch. Ctes. 86, 27.

539 ἐρίζειν, ἔρις, ἐριστικοὶ, passim Isocr. pro *dialectica*, etc. (hodie vulgo *metaphysics*) ut Ad Nicocl. 53, 67. Hel. 1-7. Panath. 29. C. Sophist. 2. 24. Epist. 5.

ἕτερος. (μηδὲ δι᾽ ἑτέρου, et similes tmeses, vide in οὐδείς.) ἕτερον per euphemismum pro κακὸν, Plato Alcib. ii. p. 296, 17. ὡς ἑτέρως)(καλῶς, De Cor. 254, 7. Vide Wyttenb. ad Phaed. p. 320. seqq. (In Eustath. [ad Odyss. B. p. 1448, 2. ap. Reisk.] verte [ἢ κατὰ τὸν Δημοσθένην] *sive exemplo Demosthenis*, et vide praecedentia.)

ἔτι disjunctum a vocabulo quocum construitur, 603, 10. Porson. Or. 499. abundat, vel interpretandum *posthac*, 605, 18.

εὑρίσκειν, *to fetch a price*, Chandl. Inscr. p. 74. cix. 17. εὑρίσκεσθαι, *impetrare*, MSS. ad Lys. Isocr. Evag. 17. Epist. 8, 2. 10. 12. Dem. 683, 16. εὑρεῖν, *to devise*, de legislatore, 641, 3. 642, 2-3.

εὔχεσθαι. Athen. xi. 508. B. Ovid. Met. vii. 37. „quanquam non ista precanda, Sed facienda mihi.“ Ibid. viii. 73. „ignavis precibus fortuna repugnat.“

καρποῦσθαι. ἔχαιρον διχόθεν καρπούμενοι τὰς ὠφελείας, Julian. Misopog. p. 350. A.

κατά. κ. τινος et *πρός τινα δίκη*, Isaeus Hagn. 48. Argum. Leptin. secundum. *κατά τινος (ἔπαινος)* Æsch. Ctes. 71, 11. *κατὰ τοὺς τούτων λόγους γνῶναι*, *judicare ex horum sententia*, Isaeus Cleonym. fin. *κατὰ πόσον ἀργύριον*, *how much money each time*? Isaei Fragm. 4. §. 2. Valck. ad Herodot. IV. 66. me ibid. II. 93. *καθ' ἑαυτὸν*, 562, 26. Aristoph. Vesp. 1016. [1021.] *in person*, nos. — *κατὰ* nos fere, *at the rate of*, *to the tune of*; mixtis fere significationibus 5 et 7. [Reiskii]. Androt. 614, 9. *καὶ κατὰ μικρὰ ἀδικοῦσι*, Bkr. e. MSS. *on a small scale*. Aristoph. Vesp. 667. *κατὰ πεντήκοντα τάλαντα*, *they will pocket their* 50 *talents*.

καταγιγνώσκειν τινὸς crimen, Isocr. Lochit. 10. supplicium, ibid.

καταλλαγὴ, *difference of exchange*, Athen. XI. 503. A. VI. 225. B. ult.

541 *κῆδος*, *funus*, Isocr. Ægin. 42.

κινδυνεύει, 580, 16. (*vereor ne*, id est, *videtur*, Ruhnken. ad Tim.) 785, 7.

κινδύνου ὄντος πέμπειν, i. e. *ἐπικινδύνου*, Isocr. Ep. 4. init.

κλαίειν. [„*κλαιήσει* citat e Demosth. Pollux I. 64." Reisk.] Pollucis locus est II. 64. Errat Thomas; refert Oudend. ad Mid. 546, 20. Vide 1270, 20. 440, 16.

κλέπτειν. Egregia dat Gronovius ad Liv. VI. 15. *abstuleritis oculos*.

κολάζειν. κολάσουσι, Isocr. Areop. 48. *κολάσετε*, Dem. 605, 22.[1])

κομψὸς)(*συρφετὸς*, Plato Hipp. Maj. p. 425, 7. Bkr.

κόρη. παῖς κόρη, Arist. Lysistr. 595. Theophil. Athen. XIII. 563. A.

---

[1]) Vide supra p. 259. ad Lysiam. 189, 32. J. S.

μεταστῆναι, to withdraw. Æsch. Ctes. 70, 10 et 39. *μεταστησάμενος τοὺς ἰδιώτας, having moved that strangers do withdraw,* Æsch. 71, 20. vide 72, 2.

μή. μὴ καὶ, Porsoni Aristoph. pp. 216 et (145.) Plato Hipp. Maj. T. v. p. 439, 11. = 295. A. HSt. (ita Bkr. e MSS. et Cornarii em. pro *καὶ μή.*) *τὸ μή. τρεῖς ψηφ. διήνεγκαν τὸ μὴ τιμῆσαι*, 676, 12. vide 688, 27. *τοῦ μὴ*, 606, 16. *ἄδειαν τοῦ μὴ τιθέναι.* 527, 20. *οὐ μόνον δήπου τοῦ μὴ μετ᾽ ὀργῆς ἀπέχει, ἀλλὰ καὶ* etc. similis nodus 523, 14. *φεύγοντος — ἔστι τὸ τὸν παρόντα τρόπον τοῦ μὴ δοῦναι δίκην διακρονόμενον — λέγειν.* 669, 12. *τοῦ μὴ λαβεῖν — ἐμποδὼν κατέστη.* 702. 26. *ἐνούσης οὐδεμιᾶς ἀποστροφῆς τοῦ μὴ — ἔχειν.*

μηδεὶς, μηδέτερος, vide in *οὐδείς*.

μόρια λέξεως, parts of speech, alias *στοιχεῖα*, Dionys. T. vi. p. 1101, 4.

μῶν μὴ, Plato Hipp. Maj. T. v. p. 414, 8. Bkr.

νῆσοι, αἱ (Ægei sc. maris) Thucyd. vii. 57. Isocr. Paneg. 37. Panath. 178. conf. Thuc. i. 4.

νόμος)(*ὀλιγαρχία, τυραννὶς*, etc. 718, 7. 724, 19.

νῦν δὲ, ut res se habet; (Nos, *whereas*) 549, 7.

ξένος, i. e. *μέτοικος*, Leptin. 463, 8.)(*μέτοικος*, 628, 1.

543 *ὁ*, epexegeticum. (Arist. Eq. 649. *ὁ δ᾽ ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγών.* Vesp. 341. *ὁ μιαρὸς — ὁ Δημολογοκλέων.*) Dem. 345, 2. *τὸν μιαρὸν — τὸν Φιλοκράτην.* 260, 15. 460. 18. *ὁ τοῦ δεῖνα (ὑπηρέτης).* Ita potius F. Leg. 344, 7. *ἔχων Ἴσχανδρον τὸν Νεοπτολέμου δευτεραγωνιστὴν, and having for his co-adjutor Ischander of N.'s company. τὸ δ᾽ ἔστι, but the fact is,* Plato Protag. p. 216, 4. Bkr. Artic. in legibus, etc. *τὸν Ἀθηναῖον*, 632, 2. 8. 633, 12. 18. 650, 15. 693, 14. Aristoph. Av. 1036.

οἴεσθαι. ᾤμην μὲν fere pro *ᾤ. μ. ἂν*, Isocr. Antidos. 109.

οὐδεὶς, etc. per Atticam tmesin disjuncta, et simil. traj. *μηδὲν δι' ἕτερον*, Isocr. Panath. 26. ibid. 233. Vide Lysiam p. 146, 21. et Taylor.

οὖν in *ὅστις οὖν*, *ὅπως οὖν*, etc. disjunctim. *ὃ — ὅστις ἂν οὖν ποιήσειε*, Isocr. Antidos. 89. *ὅπως γὰρ οὖν*, Philipp. 9. *ὁποτέρως δ' οὖν*, Panath. 82. *οὐδοτιοῦν δ' ἧττον ἔχει καλῶς*, Dem. 649, 8. *nihilo minus bene.*

οὗτος. περὶ τούτους τοὺς τόπους, i. e. *ubi tu es*, ni fallor, Isocr. Ep. 4, 15. *οὗτος* vel *οὑτοσὶ* plerumque designat adversarium, non semper. 702, 21. Androtionem, non Timocratem. 749, 24. sed *τούτων* v. l.

οὕτω ῥᾳδίως Aristoph. Vesp. 632. [634.] et ibi. Isocr. Trapez. 48. Lysias p. 174, 32. Pors. ad Eurip. Suppl. 159.

ὄχλος, *multitudo rerum*, Isocr. Panath. 208. ex Urb.

παρα, *per*. *παρὰ πάντα τὸν λόγον*, 474, 2. (*ἢ παρὰ ταῦτ'* etc. 490, 22. an. *dum* sic facimus, an *ex* hoc more, *ob* hunc morem?) 519, 12. (506, 4. potius quam *praeterea*.) 547, 10. 574, 12. 681, 5. *παρ' ἑαυτοῦ δίδωσι*, *e suo*, 607, 9. *παρ' αὐτὰ τὰ συμβάντα*, 320, 26. (qu. de 307, 3.) 469; 20. 470, 12. *παρ' αὐτὰ* vel *παραυτὰ*, 672, 5. Æschyl. Agam. 746. *παρὰ ταῦτα*, *besides?* 490, 23. et 506, 4. *παρὰ*, *result of*, *depends upon*, etc. 465, 6. et 8. *παρὰ τὰς λ' μυριάδας*, *upon the* 300,000. 467, 6-7. sic et 606, 28 bis.

545 *παρακολουθεῖν τοῖς μέλλουσι*, Polyb. I. 12. prop. fin. Vide I. 67. fin. *παρ. διότι*, Athen. XIII. 593. C. ubi recte Schw. *παρακ.* cum accus. Inscr. apud Montf. Diar. Italic. p. 72, 6.

παραλλαττούσης τῆς δόξης, *discrepante*, Isocr. Evag. 28.

παρανόμων γραφαὶ, 748, 8. locus insignis; ut et Æsch. Ctes. 54, 20. 81, 18.

παρεσκευάσθη, 501, 21. optime explicat Le Cointe p. 129. *un accusateur supposé qui agissoit de concert avec vous.* Ex Ulpiano scilicet.

vide 129, 15. *πόλιν οἰκοῦντι* junctum cum *νόμοις πολιτευομένῳ*, 665, 20.

πολιτικός. *τοῖς πολιτικοῖς τῶν ὀνομάτων*, *dictione civili*, sensu technico, Isocr. Evag. 11.

πολύς. *σωφροσύνη καὶ πολλὴ μετριότης*, Urb. in Isocr. Areop. 4. *καὶ πολλῇ σωφροσύνῃ*, Id. Panath. 148. Phoenix Athenae. XII. 531. A. *σποδὸς πολλή*, *mere dust*. Arist. Plut. 887. *ὕβρις πολλή*, *downright*. Ran. 21. *ὕβρις καὶ πολλὴ τρυφή*. Eur. Bacch. 231. ed. Matth. *πολὺν γέλων*. Ruhnken. ad Xen. Mem. II. 1. 17. *οἱ πολλοί*, de Corinthiis (oligarchicis). 473. 4. *δεινὰ καὶ πολλὰ* (pro usitatis *π. καὶ δ.*) 563. 21. pro var. lect. *αἰσχρὰ καὶ ἐπονείδιστα καὶ πολλά*, 449, 8. sed Bkr. *ἐπονείδιστος* tacite. quomodo pars certe librorum.

πρᾶξις, *exactio debiti*, Isocr. ad Nicocl. 24.

πρᾳότατον nomen democratiae. Isocr. Areop. 21. 76. qu. an Lysias?

πράττειν, i. e. *τὰ κοινά*. Hdf. ad Protag. p. 490. = 164. 10. Bkr. *τὴν ἀρχὴν τινὶ*, *facere ut is regno potiatur*. 625, 16.

πρεσβεύεσθαι, *legatos mittere*. Vide de similibus formis Hemst. ad Plut. p. 308.

πρὸ Βοιωτίας, Θρᾴκης, *a post on the frontier, good for defence against invasion from Boeotia or Thrace*. 681. 18-19. sed *πρὸς* Bekker. *on the side of, towards*.

προάγειν αὐτοὺς αὑτῶν, Isocr. c. Soph. 17. vide in *αὐτός*. *μικρὸν προαγαγὼν* (orationem) *ἄνω τῶν πραγμάτων*, Æsch. 32, 42.

προαιρεῖσθαι aliquem. i. e. *φίλον ποιεῖσθαι*, Inscript. apud Montf. Diar. Italic. p. 72. 22. si recte editur.

547 *προβάλλεσθαι*, *sibi obtendere*, ad Arist. Nub. 969. Æschin. Tim. 11, 5. Ctes. 55. 25. 83, 5. *protegere tanquam scuto*. *τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου*. Ctes. 84, 3. *προβάλλει* (*ἐκεῖνος*) *ἐρωτῶν εἰ* — Plato Hipp. Maj. T. v. p. 436, 3. Bkr.

ῥῆγμα. Athen. XII. p. 518. D.
ῥήτρα. Boissonade. Cl. Journ. No. 40. p. 287.

σημαίνειν, *obsignare*, Isocr. Trapez. 44 bis; sed semel v. l.
σιρὸς, used in Morocco; now called *matamores*. (Spanish *mazmorro*.) *Keating's Travels*, Vol. II. p. 29.
σκοπεῖν. *ἐσκόπει γυναῖκά μοι*, *look out for*, Isaeus Menecl. 22.
σοβεῖν. Chrysost. in Eutrop. p. 347, 19. ed. Auger. *ποῦ δὲ οἱ σοβοῦντες ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς;*
σοφιστὴς apud antiquos. bono sensu. Diog. Laert. I. 12. Wess. ad Herodot. I. 29. Athen. IX. p. 379. F. Vide Isocr. Antidos. 251. et 336. 304. Philipp. 14. 31. Helen. 3.
στοιχεῖα πολιτείας, *first principles*, Isocr. ad Nicocl. 20. Epist. 6, 12. Vide *μόρια*.
συγκλείειν, *coagmentare*, Isocr. Antidos. 74.
συλλαβὴ, Æsch. Ctes. 73. 33. Pors. ad Orest. 545. Philemon Meinek. p. 396.
σύμπας. *ξυνάπαντα* Plato Hipp. Maj. p. 459, 22. Bkr.
συμφέρειν, *congruere*, *convenire*, Elmsl. Heracl. 919.
συνήγορος, *qui reo adest*, Æsch. 30, 6. 47, 2. 52. 40. Vide Æsch. Ctes. 82, 12 et 23. 90, 14.
συνθήκη, *quodvis pactum*, publice vel privatim, Isocr. Callim. 34. *Privatim*, Trapez. saepe. Dem. 791, 6 et 10. Eximie *αἱ συνθῆκαι*, *foedus inter τοὺς ἐν ἄστει* et *τοὺς ἐκ Πειραιῶς*, Isocr. Callim. passim. Oppon. *ἴδιαι ὁμολογίαι* et *πόλεως συνθῆκαι*, ib. 31.
σύνταξις, *stipendium*, Athen. XI. p. 493. F. bis. 494. A. Isocr. Panath. 124.

549 *συντελεῖν εἰς Ὀρχόμενον*, *accenseri*. Thucyd. IV. 76. *εἰς ἄνδρας*, Isocr. Panath. 229. Cum dativo. Plataïc. 8 bis.
συρφετὸς, vide in *κομψός*.

ταχύς. *θᾶττον*, *more readily*, Isocr. Panath. 152. C. Soph. 25. Plataïc. 15. 41. Ægin. 39. 59. Euthyn. 5.

ὑπερβάλλεσθαι, *superare*, Isocr. de Bigis. 39.
ὑποβάλλειν. ὑπέβαλον τῷ παιδὶ τὸν λόγον, *dictated*. Isocr. Panath. 250.
ὑποθῆκαι, *monita*, *praecepta*, Isocr. ad Nicocl. 3 et 57.
ὑποκηρυξάμενος. (ὑπὸ, *prae*) *announcing yourself by*: having the trumpet sounded *before* you. Plato Protag. p. 223, 17. Bkr. Æschin. Ctes. 59, 25.
ὑπολείπεσθαι. depositi partem *retinere*. Isocr. Euthyn. 21. 24.
ὑπόληψις. Isocr. Busir. 33. *objectio*. Panath. 162.
ὑποτιθέναι, *oppignerare*, Isocr. Euthyn. 3. ὑποθέσθαι, *sibi proponere*, Isocr. Epist. 6, 11.
ὑποστησάμενος. *sibi proponens*, Isocr. Phil. 135. ὑπέστησαν εἶναι διδάσκαλοι, C. Sophist. 24.

φάναι. ὅν φημι. 485, 6. Æsch. Ctes. 56, 14. Menander Stob. Gesn. p. 608. φάσκων εἶναι, *calling himself*, i. e. *pretending to be*: 671. 11. 496, 24. ubi errant. φασὶν, *dicunt*, *opinor*, etc. de re notissima, quam obiter tantum attingit scriptor (vide ad λέγειν). Cicero pro Sext. c. 21. Dem. 460, 20. 525, 26. 534. 22. 561, 16 et 29. 562, 13. φησὶ, sc. τὸ γράμμα, ὁ νόμος, etc. 431, 1. 477, 27. 632, 23. Æschin. p. 69. 12 ter. (Vide Platon. Alcib. II. T. II. p. 290, 10. 291, 3. Bkr.)
φεύγειν. Isocr. Ægin. 56. οὐ μέντ' ἂν μοι δοκῶ φυγεῖν οὐδὲ τὸν Θ. γνώμην. *Non detrectabo quaestionem de illius voluntate*.
φθονεῖν bono sensu, Isocr. Paneg. 216. Lysias κ. *Πολιαρχ*. p. 150, 37. ut recte exponit Reisk.
φιλόσοφοι, *men of letters*, Isocr. Helen. 75-6. et alibi passim. vide Epist. 5. Apud Plotinum quid. Wytt. apud Epist. Sodal. Socrat. p. 173.
551 φυγὴ = οἱ φεύγοντες, Isocr. de Pace 149. De Bigis 30. ex Urb. Plutarch. in Flaminino. T. II. p. 688. Reisk.
φυλάττειν, i. e. διαμνημονεύειν. 691. ult. si deleatur ἂν. 693, 1.

552

INDEX HISTORICUS.

LESBONAX.

Tres ineptae declamatiunculae. Tempus circa Olymp. 100. post dirutas Plataeas. Vide p. 170, 6.

I. P. 169, 42. καίτοι πρὸς τοὺς —. Imo καίπερ — sed vide an ita isti recentiores. Herodes p. 177, 10. quaerebam an, καίτοι οὕτως ὢν πρόσοικος. sed potius ibi jungenda κρείσσων πρόσοικος. *commodior accola erit, quantumvis sit malus.*

— Ib. ult. Lege πρῶτον μὲν —.

II. 170. 32. *Quae bona in victoria.* Vide Thucyd. et infra p. 171, 29.

— Ib. 42. Ex Periclis orat. funeb.

— 171, 16. Imo οὐ γεγήρακεν. Hic quoque, ni fallor, Periclem Thucydidis respicit. 172. 2—20. E Xenophonte?

— Ib. 18. φυλάττων, [παρὰ φύσιν αὐτὸς κινούμενος τὸν] κατὰ φύσιν ταχέως ἰόντα ἀντιστάτην —, vel, sine lacuna, φυλάττων, τὸν κατὰ φ. ταχέως ἰόντα ἀντ.

— Ib. 27. Homerus. Pseudo-Lys. funeb.

III. 173, 6. ἐπίδοσις. Qu. an ex Isocrate.

— Ib. 17. Ex Isocrate Paneg.

— Ib. 30. Aristoph. Lysist.

— 174, 6. Isocr. an Lycurg.? Ps. Lysias?

— Ib. 15. ὅροι — πόλεις. Isocr. Paneg.? Vide Dem. de Coron. p. 325, 25.

534

HERODES.

MELIOR hic sophista praecedenti; sed intricatus stylus: quanquam multum difficultatis ex corrupta lectione.

Tit. *πολιτείας*. An e compendio, *πο* i. e. *πολέμου*? Thessalus loquitur: vide p. 176, 1. 177, 20. 37. Barbari, i. e. Macedones et Archelaus. Qu. de historia et tempore.

P. 174, 36. Recte vulg. om. *μή*. Contra mox lin. 41. *αἰτιασάμενος μὴ ἐπ*.

175, 5. An ex Olynth. II. init.?

Ib. 8. Lege *ἠπιστάμεθα*. Forsan excidit *ποτε, τέως*, vel simile.

Ib. 12. *ἡμετέραν* ineptissimum. Tentabam *τὴν ἑτέραν*. sed puto comparativum aliquod latere, quale *κυριωτέραν*.

Ib. 20. An ex Phil. II. 19. vel Chers.

Ib. 33. *εἰρήνη* : *πόλεμος* :: *πόλεμος* : *στάσις*. Unde haec sententia?

Ib. 37. *φίλων*, [*ἑαυτοῖς δὲ μαχόμενοι, τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρετοῦμεν*.]

Ib. 39. *πολὺς ἀριθμός*. Natum ex compendio de quo Gaisford. in Catal. Clark. Lege *χρόνος*.

Ib. 40. Forsan *τὸ διαλῦσαι*, vel *τὸν διαλύσοντα*.

176, 3. Lege *εἰσαγομένων —περιγιγνόμενα*. *import from us — surplus produce.*

Ib. 7. An *οὐχ ὅπως κωλύομεν*?

Ib. pen. Lege *ἐπ' ἴσης*, vel *ἀπ' ἴσης*. *We offered to join, if they would defend Thessaly: that would have been fair for all parties.*

177, 10. Vide ad Lesbon. I. 169, 42.

Ib. 20. Lysias de bello adv. Laced.

Ib. 29. *μικρὰ πόλις*. An *πικρὰ πολιτεία*? — *The Lacedaemonians have no where established so strict an oligarchy as to exclude one third of citizens from the government.* Mox valde corruptus locus: imo mutilus.

Tento: ἕως ἂν [βέλτιον πράξῃ] παραθῆτε ταῦτα παρ' ἃ παρ' ὑμῖν ἐστίν. *Those who are excluded,* 555 *are excluded by the lowness of their condition; when they rise in the world, they are admitted.* An in παράδειγμα latet παράλληλα? — Deinde, quid εὔξασθαι? Malim ἑλέσθαι.

178. 3. χαρ. δὲ τοῖς προσήκουσι, ut mox lin. 13.
Qu. de tempore. vide p. 177, 20—30.

ANTISTHENES.

Satis nitidus.

ALCIDAMAS.

I. Ulysses. P. 186, 17. etc. relegenda.
Ib. 36. ἔβαλον] ἐπέβαλλον Hemst. ad Plut. p. 294.
II. De Sophistis. Qu. an contra Isocratem? Non contemnenda scriptiuncula. Poëtae, non oratores, scriptae orationis auctores, §. 2. 12. 34. Qu. an Isocrates habet.
§. 4. 1. 3. Lege εἰς τὸ αὐτὸ ἐνθ. συν.
11, fin. Si recte habet, confer ἐναντίοις ἔθεσι, §. 17. *cujus ipsa diligentia proposito nostro repugnat.*
16, fin. φιλανθρώπως. Sensus poscit ἐλαφρῶς, aut simile.
18. fin. Praeposterus ordo: *verba, sententiae syllabae.* An delend. καὶ τῶν ἐνθυμημάτων? Ad Plut.
28, 4. εὐπορίας. Sensus *speciem, pulchritudinem.* An εὐμορφίας?
31. fin. An τῶν ἄλλων γραπτοὺς λόγους, vel τοιούτους?
33, 5. περὶ δὲ τὴν διὰ τῶν ὀνομ. Vide §. 18, fin.

GORGIAS.

I. Gorgiae Helena; Lusus ingeniosus. Valde lacunosam esse hanc oratiunculam monuit me olim G. Burges.

§. 2. 1. 2. *ἐλέγξαι* [*τὸ ψεῦδος* . . . . .]

556 Ib. 4. *ποιητῶν* [. . . . . *ἢ τῶν*] *ἀκουσάντων*.

3.3. Post *ὀλίγοις δῆλον* distinguendum. *neither unknown nor known to few*. An ante *γὰρ* repetendum *δῆλον*, an exciderit similis vox, non liquet.

6. 4. Malim *οὐκ ἄξιος αἰτιᾶσθαι ὁ αἴτιος*. NB. *ἄξιος* c. inf. activae signif. Phrynich. Bekkeri.

Ib. fin. *εἰ μὲν οὖν — ἀναθετέον τὴν Ἑ.* vel in priore membro deest negativa.

14, 2. Malim *ψυχῆς ἕξιν ἥ τε τῶν φαρμ. κρᾶσις*. Sed hoc displicet.

18. 5. Legendum puto *νόσον ἡδεῖαι*. Qu. an ad Phoenissas [410.] occupavit Musg.

Lacunae. §. 11. *παρόντων* [*ἐπιστήμην*] — *λόγος ἢ τὰ* [. . . .] *ἐπεὶ νῦν γε* — vel (sine *ἐπεὶ*) *νῦν δὲ* —. Qu. *ὁ λόγος ἠπάτα· νῦν δὲ* —. Mox §. 12. *ὕμνος* — corruptissimum. In §. 16. *ἀλήθεια τοῦ νόμου* — sensus debet esse *mentis pavor*. In §. 19. an *εἰ μὲν θεὸς ὢν θείαν ἔχει δ.*

II. Pro Palamede. §. 1. l. 5. Lege *δικαίως σωθῆναι*.

Typis expresserunt Stephanus Geibel et socius, in typographeo aulico, Altenburgi.

COMPLETE CATALOGUE

OF

BOHN'S LIBRARIES,

CONTAINING

STANDARD WORKS OF EUROPEAN LITERATURE IN THE ENGLISH LANGUAGE, ON HISTORY, BIOGRAPHY, TOPOGRAPHY, ARCHÆOLOGY, THEOLOGY, ANTIQUITIES, SCIENCE, PHILOSOPHY, NATURAL HISTORY, POETRY, ART, FICTION, WITH DICTIONARIES, AND OTHER BOOKS OF REFERENCE. THE SERIES COMPRISES TRANSLATIONS FROM THE FRENCH, GERMAN, ITALIAN, SPANISH, SCANDINAVIAN, ANGLO-SAXON, LATIN, AND GREEK. PRICE 3*s.* 6*d.* OR 5*s.* PER VOLUME (WITH EXCEPTIONS). A COMPLETE SET IN 647 VOLUMES, PRICE £143 17*s.* 6*d.*

Catalogues sent Post-free on Application.

LONDON
GEORGE BELL AND SONS, YORK STREET,
COVENT GARDEN.
1882.

COMPLETE CATALOGUE

OF

BOHN'S LIBRARIES.

STANDARD LIBRARY.

A SERIES OF THE BEST ENGLISH AND FOREIGN AUTHORS, PRINTED IN POST 8VO.

279 *Vols. at 3s. 6d. each, excepting those marked otherwise.*

Addison's Works. With the Notes of Bishop HURD, much additional matter, and upwards of 100 Unpublished Letters. Edited by H. G. BOHN. *Portrait and 8 Engravings on Steel.* In 6 vols.

Alfieri's Tragedies, including those published posthumously. Translated into English Verse, and edited with Notes and Introduction, by EDGAR A. BOWRING, C.B. 2 vols.

Bacon's Essays, Apophthegms, Wisdom of the Ancients, New Atlantis, and Henry VII., with Introduction and Notes. *Portrait.*

Ballads and Songs of the Peasantry of England. Edited by ROBERT BELL.

Beaumont and Fletcher, a popular Selection from. By LEIGH HUNT.

Beckmann's History of Inventions, Discoveries, and Origins. Revised and enlarged. *Portraits.* In 2 vols.

Bremer's (Miss) Works. Translated by MARY HOWITT. *Portrait.* In 4 vols.

Vol. 1. The Neighbours and other Tales.
Vol. 2. The President's Daughter.
Vol. 3. The Home, and Strife and Peace.
Vol. 4. A Diary, the H—— Family, &c.

British Poets, from Milton to Kirke WHITE. Cabinet Edition. In 4 vols.

Browne's (Sir Thomas) Works. Edited by SIMON WILKIN. In 3 vols.

Burke's Works. In 6 Volumes.

Vol. 1. Vindication of Natural Society, On the Sublime and Beautiful, and Political Miscellanies.
Vol. 2. French Revolution, &c.
Vol. 3. Appeal from the New to the Old Whigs; the Catholic Claims, &c.
Vol. 4. On the Affairs of India, and Charge against Warren Hastings.
Vol. 5. Conclusion of Charge against Hastings; on a Regicide Peace, &c.
Vol. 6. Miscellaneous Speeches, &c. With a General Index.

Burke's Speeches on Warren Hastings; and Letters. With Index. In 2 vols. (forming vols. 7 and 8 of the works).

—— **Life.** By PRIOR. New and revised Edition. *Portrait.*

Burns, Lockhart's Life of.

Butler's (Bp.) Analogy of Religion, and Sermons, with Notes. *Portrait.*

Camoëns' Lusiad, Mickle's Translation. Edited by E. R. HODGES.

Cary's Translation of Dante's Heaven, Hell, and Purgatory. Copyright edition, being the only one containing Cary's last corrections and additions.

Carafas (The) of Maddaloni: and Naples under Spanish Dominion. Translated from the German of Alfred de Reumont.

Carrel's Counter Revolution in England. Fox's History and Lonsdale's Memoir of James II. *Portrait.*

Cellini (Benvenuto), Memoirs of Translated by ROSCOE. *Portrait.*

Cervantes' Galatea. Translated by GORDON GYLL.

—— **Exemplary Novels.** Translated from the Spanish by W. K. KELLY.

—— **Don Quixote de la Mancha.** 2 vols.

Chaucer's Works. Edited by ROBERT BELL. New Edition, improved. With Introduction by W. W. SKEAT. 4 vols.

Classic Tales, containing Rasselas, Vicar of Wakefield, Gulliver's Travels, and Sentimental Journey.

Coleridge's (S. T.) Friend. A Series of Essays on Morals, Politics, and Religion.

—— **(S. T.) Biographia Literaria,** and two Lay Sermons.

Commines. (*See Philip de Commines.*)

Condé's Dominion of the Arabs in

Spain. Translated by Mrs. FOSTER. In 3 vols.

Cowper's Complete Works. Edited, with Memoir of the Author, by SOUTHEY. *Illustrated with 50 Engravings.* In 8 vols.

Vols. 1 to 4. Memoir and Correspondence.
Vols. 5 and 6. Poetical Works. *Plates.*
Vol. 7. Homer's Iliad. *Plates.*
Vol. 8. Homer's Odyssey. *Plates*

Coxe's Memoirs of the Duke of Marlborough. *Portraits.* In 3 vols.
*** An Atlas of the plans of Marlborough's campaigns, 4to. 10s. 6d.

——— **History of the House of** Austria. *Portraits.* In 4 vols.

Cunningham's Lives of Eminent British Painters. New Edition by Mrs. HEATON. 3 vols.

Defoe's Works. Edited by Sir WALTER SCOTT. In 7 vols.

De Lolme on the Constitution of Eng-land. Edited, with Notes, by JOHN MACGREGOR.

Emerson's Works. 2 vols.

Foster's (John) Life and Correspond-ence. Edited by J. E. RYLAND. In 2 vols.

——— **Lectures at Broadmead** Chapel. Edited by J. E. RYLAND. In 2 vols.

——— **Critical Essays.** Edited by J. E. RYLAND. In 2 vols.

——— **Essays—On Decision of Cha-**racter, &c. &c.

——— **Essays—On the Evils of Po-**pular Ignorance, &c.

——— **Fosteriana: Thoughts, Re-**flections, and Criticisms of the late JOHN FOSTER, selected from periodical papers, and Edited by HENRY G. BOHN (nearly 600 pages). 5s.

Fuller's (Andrew) Principal Works. With Memoir. *Portrait.*

Gibbon's Roman Empire. Complete and Unabridged, with Notes; including, in addition to the Author's own, those of Guizot, Wenck, Niebuhr, Hugo, Neander, and other foreign scholars; and an elaborate Index. Edited by an English Churchman. In 7 vols.

Goethe's Works, Translated into English. In 8 vols.

Vols. 1. and 2. Autobiography, 20 Books; and Annals. *Portrait.*
Vol. 3. Faust. Two Parts. By Miss SWANWICK.
Vol. 4. Novels and Tales.
Vol. 5. Wilhelm Meister's Apprenticeship.

Goethe's Works—*continued.*

Vol. 6. Conversations with Eckermann and Soret. Translated by JOHN OXENFORD.
Vol. 7. Poems and Ballads, including Hermann and Dorothea. Translated by E. A. BOWRING, C.B.
Vol. 8. Götz von Berlichingen, Torquato Tasso, Egmont, Iphigenia, Clavigo, Wayward Lover, and Fellow Culprits. By Sir WALTER SCOTT, Miss SWANWICK, and E. A. BOWRING, C.B. *With Engraving.*
Vol. 9. Wilhelm Meister's Travels.
Vol. 10. Tour in Italy, Residence in Rome.
Vol. 11. Miscellaneous Travels.

——— **Correspondence with Schiller.** *See Schiller.*

Greene, Marlowe, and Ben Jonson, Poems of. Edited by ROBERT BELL With Biographies. In 1 vol.

Gregory's (Dr.) Evidences, Doctrines, and Duties of the Christian Religion.

Guizot's Representative Government Translated by A. R. SCOBLE.

——— **History of the English Revo-**lution of 1640. Translated by WILLIAM HAZLITT. *Portrait.*

——— **History of Civilization.** Translated by WILLIAM HAZLITT. In 3 vols *Portrait.*

Hazlitt's Table Talk. A New Edition in one volume.

——— **Lectures on the Comic** Writers, and on the English Poets.

——— **Lectures on the Literature** of the Age of Elizabeth, and on Characters of Shakespear's Plays.

——— **Plain Speaker.**

——— **Round Table;** the Conversations of JAMES NORTHCOTE, R.A.; Characteristics, &c.

——— **Sketches and Essays, and** Winterslow (Essays Written there). New Edition.

Hall's (Rev. Robert) Miscellaneous Works and Remains, with Memoir by Dr. GREGORY, and an Essay on his Character by JOHN FOSTER. *Portrait.*

Hawthorne's Tales. In 2 vols.

Vol. 1. Twice Told Tales, and the Snow Image.
Vol. 2. Scarlet Letter, and the House with the seven Gables.

Heine's Poems, complete, from the German, by E. A. BOWRING, C.B. 5s.

Hungary: its History and Revolu-tions; with a Memoir of Kossuth from new and authentic sources. *Portrait.*

Hutchinson (Colonel), Memoirs of with the Siege of Latham House.

Irving's (Washington) Life and Letters. By his Nephew, PIERRE E. IRVING. In 2 vols.

——— **Complete Works.** In 15 vols.
- Vol. 1. Salmagundi and Knickerbocker *Portrait of the Author.*
- Vol. 2. Sketch Book and Life of Goldsmith.
- Vol. 3. Bracebridge Hall and Abbotsford and Newstead.
- Vol. 4. Tales of a Traveller and the Alhambra.
- Vol. 5. Conquest of Granada and Conquest of Spain.
- Vols. 6 and 7. Life of Columbus and Companions of Columbus, with a new Index. *Fine Portrait.*
- Vol. 8. Astoria and Tour in the Prairies.
- Vol. 9. Mahomet and his Successors
- Vol. 10. Wolfert's Roost and Adventures of Captain Bonneville.
- Vol. 11. Biographies and Miscellanies.
- Vols. 12–15. Life of Washington. *Portrait.*

For separate Works, see Cheap Series.

James's (G. P. R.) Richard Cœur-de-Lion, King of England. *Portraits.* 2 vols.

——— **Louis XIV.** *Portraits.* 2 vols.

Jameson's Shakespeare's Heroines: Characteristics of Women. Moral, Poetical, and Historical.

Junius's Letters, with Notes, Additions, and an Index. In 2 vols.

La Fontaine's Fables. Translated from the French by E. WRIGHT, jun.

Lamartine's History of the Girondists. *Portraits.* In 3 vols.

——— **Restoration of the Monarchy,** with Index. *Portraits.* In 4 vols.

——— **French Revolution of 1848,** with a fine *Frontispiece.*

Lamb's (Charles) Elia and Eliana. Complete Edition.

——— **Dramatic Poets of the Time** of Elizabeth; including his Selections from the Garrick Plays.

Lanzi's History of Painting. Translated by ROSCOE. *Portraits.* In 3 vols.

Lappenberg's Anglo-Saxon Kings. 2 vols.

Lessing's Dramatic Works. Complete, with Memoir by HELEN ZIMMERN. *Portrait.* 2 vols.

——— **Laokoon.** (By BEASLEY) Hamburg Dramatic Notes, Representation of Death (by Miss ZIMMERN), Frontispiece.

Locke's Philosophical Works, containing an Essay on the Human Understanding, &c., with Notes and Index by J. A. ST JOHN. *Portrait.* In 2 vols.

——— **Life and Letters, with Extracts from his Common-Place Books,** by Lord KING.

Luther's Table Talk. Translated by WILLIAM HAZLITT. *Portrait.*

Machiavelli's History of Florence, The Prince, and other Works *Portrait*

Martineau's, Harriet, History of England, from 1800–15.

——— **History of the Peace,** from 1815–1846. 4 vols.

Menzel's History of Germany. *Portraits.* In 3 vols.

Michelet's Life of Luther. Translated by WILLIAM HAZLITT.

——— **French Revolution,** with Index. *Frontispiece*

Mignet's French Revolution from 1789 to 1814. *Portrait.*

Milton's Prose Works, with Index. *Portraits.* In 5 vols

Mitford's (Mary R.) Our Village. Improved Ed., complete. *Illustrated.* 2 vols.

Molière's Dramatic Works. Translated by C. H WALL. In 3 vols. *Portrait.*

Montesquieu's Spirit of the Laws. A new Edition revised and corrected. 2 vols. *Portrait.*

Neander's Church History. Translated: with General Index. In 10 vols.

——— **Life of Christ.** Translated.

——— **First Planting of Christianity, and Antignostikus.** Translated. In 2 vols.

——— **History of Christian Dogmas.** Translated. In 2 vols.

——— **Christian Life in the Early** and Middle Ages, including his 'Light in Dark Places.' Translated.

Ockley's History of the Saracens Revised and completed. *Portrait.*

Percy's Reliques of Ancient English Poetry. Reprinted from the Original Edition, and Edited by J. V. PRICHARD. In 2 vols.

Philip de Commines, Memoirs of, containing the Histories of Louis XI. and Charles VIII., and of Charles the Bold, Duke of Burgundy. To which is added, The Scandalous Chronicle, or Secret History of Louis XI. *Portraits.* In 2 vols.

Plutarch's Lives. By G. LONG and A. STEWART. 4 *Vols.*

Poetry of America. Selections from 100 American Poets, from 1776—1876. Edited by W. J. LINTON. *Portrait.*

Ranke's History of the Popes. Translated by E. FOSTER. In 3 vols.

Ranke's Servia and the Servian Revolution.

Reynolds' (Sir Joshua) Literary Works. *Portrait.* In 2 vols.

Richter (Jean Paul Fr.) Levana and Autobiography. With Memoir.

——— **Flower, Fruit, and Thorn** Pieces. A Novel.

Roscoe's Life and Pontificate of Leo X., with the Copyright Notes, and an Index. *Portraits.* In 2 vols.

——— **Life of Lorenzo de Medici,** with the Copyright Notes, &c. *Portrait.*

Russia, History of, by WALTER K. KELLY. *Portraits.* In 2 vols.

Schiller's Works. Translated into English. In 6 vols.

- Vol. 1. Thirty Years' War, and Revolt of the Netherlands.
- Vol. 2. *Continuation of* the Revolt of the Netherlands; Wallenstein's Camp; the Piccolomini; the Death of Wallenstein; and William Tell.
- Vol. 3. Don Carlos, Mary Stuart, Maid of Orleans, and Bride of Messina.
- Vol. 4. The Robbers, Fiesco, Love and Intrigue, and the Ghost-Seer.
- Vol. 5. Poems. Translated by EDGAR BOWRING, C.B.
- Vol. 6. Philosophical Letters and Æsthetical Essays.

——— **Correspondence with Goethe,** translated by L. DORA SCHMITZ. 2 vols.

Schlegel's Philosophy of Life and of Language translated by A. J. W. MORRISON.

——— **History of Literature, Ancient** and Modern. Now first completely translated, with General Index.

——— **Philosophy of History.** Translated by J. B. ROBERTSON. *Portrait.*

Schlegel's Dramatic Literature. Translated. *Portrait.*

——— **Modern History.**

——— **Æsthetic and Miscellaneous** Works.

Sheridan's Dramatic Works and Life. *Portrait.*

Sismondi's Literature of the South of Europe. Translated by Roscoe. *Portraits.* In 2 vols.

Smith's (Adam) Theory of the Moral Sentiments; with his Essay on the First Formation of Languages.

Smyth's (Professor) Lectures on Modern History. In 2 vols.

——— **Lectures on the French Revolution.** In 2 vols.

Sturm's Morning Communings with God, or Devotional Meditations for Every Day in the Year.

Sully, Memoirs of the Duke of, Prime Minister to Henry the Great. *Portraits.* In 4 vols.

Taylor's (Bishop Jeremy) Holy Living and Dying. *Portrait.*

Thierry's Conquest of England by the Normans. Translated by WILLIAM HAZLITT. *Portrait.* In 2 vols.

Ulrici (Dr.) Shakespeare's Dramatic Art. Translated by L. D. Schmitz. 2 vols.

Vasari's Lives of the Painters, Sculptors, and Architects. Translated by Mrs. FOSTER. 5 vols.

Wesley's (John) Life. By ROBERT SOUTHEY. New and Complete Edition. Double volume. *With Portrait.* 6s.

Wheatley on the Book of Common Prayer. *Frontispiece.*

HISTORICAL LIBRARY.

21 *Vols. at 5s. each.*

Evelyn's Diary and Correspondence. *Illustrated with numerous Portraits, &c.* In 4 vols.

Pepys' Diary and Correspondence. Edited by Lord BRAYBROOKE. With Notes. important Additions, including numerous Letters. *Illustrated with many Portraits.* In 4 vols.

Jesse's Memoirs of the Reign of the Stuarts, including the Protectorate. With General Index. *Upwards of* 40 *Portraits* In 3 vols.

Jesse's Memoirs of the Pretenders and their Adherents. 6 *Portraits.*

Nugent's (Lord) Memorials of Hampden, his Party, and Times. 12 *Portraits.*

Strickland's (Agnes) Lives of the Queens of England, from the Norman Conquest. From official records and authentic documents, private and public. Revised Edition. In 6 vols.

——— **Life of Mary Queen of Scots.** 2 vols.

COLLEGIATE SERIES.

7 *Vols. at 5s. each.*

Carlyle's Dante. The Inferno. Translation. Text and Notes. Second Edition. *Portrait.*

Donaldson's Theatre of the Greeks. Illustrated with Lithographs and numerous Woodcuts.

Keightley's Classical Mythology. New Edition. Revised by Dr. L. Schmitz. With 12 plates.

Herodotus, Turner's (Dawson W.) Notes to. With Map, &c.

Herodotus, Wheeler's Analysis and Summary of.

Thucydides, Wheeler's Analysis of.

New Testament (The) in Greek. Griesbach's Text, with the readings of Mill and Scholz, Parallel References, a Critical Introduction and Chronological Tables. *Two fac-similes of Greek MSS.* 3s. 6d.; or with Lexicon, 5s. Lexicon Separately. 2s.

PHILOSOPHICAL LIBRARY.

11 *Vols. at 5s. each, excepting those marked otherwise.*

Comte's Philosophy of the Sciences. By G. H. Lewes.

Draper (J. W.) A History of the Intellectual Development of Europe. By John William Draper, M.D., LL.D. A New Edition, thoroughly Revised by the Author. In 2 vols.

Hegel's Lectures on the Philosophy of History. Translated by J. Sibree, M A.

Kant's Critique of Pure Reason. Translated by J. M. D. Meiklejohn.

Logic; or, the Science of Inference. A Popular Manual. By J. Devey.

Miller's (Professor) History Philosophically considered. In 4 vols. 3s. 6d. each.

Tennemann's Manual of the History of Philosophy. Continued by J. R. Morell.

ECCLESIASTICAL AND THEOLOGICAL LIBRARY.

15 *Vols. at 5s. each, excepting those marked otherwise.*

Bleek (F.) An Introduction to the Old Testament, by Friedrich Bleek. Edited by Johann Bleek and Adolf Kamphausen. Translated from the German by G. H. Venables, under the supervision of the Rev. E. Venables, Canon of Lincoln. New Edition. In 2 vols.

Chillingworth's Religion of Protestants. 3s. 6d.

Eusebius' Ecclesiastical History. With Notes.

Hardwick's History of the Articles of Religion. To which is added a Series of Documents from A.D. 1536 to A.D. 1615. Together with Illustrations from Contemporary Sources. New Edition, revised by Rev. F. Procter.

Henry's (Matthew) Commentary on the Psalms. *Numerous Illustrations.*

Pearson on the Creed. New Edition. With Analysis and Notes.

Philo Judæus, Works of; the contemporary of Josephus. Translated by C. D. Yonge. In 4 vols.

Socrates' Ecclesiastical History, in continuation of Eusebius. With the Notes of Valesius.

Sozomen's Ecclesiastical History, from A.D. 324-440: and the Ecclesiastical History of Philostorgius.

Theodoret and Evagrius. Ecclesiastical Histories, from A.D. 332 to A.D. 427 and from A.D. 431 to A.D. 544.

Wieseler's Chronological Synopsis of the Four Gospels. Translated by Canon Venables. New Edition, revised.

ANTIQUARIAN LIBRARY.

35 *Vols. at* 5*s. each.*

Bede's Ecclesiastical History, and the Anglo-Saxon Chronicle.

Boethius's Consolation of Philosophy. In Anglo-Saxon, with the A. S. Metres, and an English Translation, by the Rev. S. Fox.

Brand's Popular Antiquities of England, Scotland, and Ireland. By Sir HENRY ELLIS. In 3 vols.

Chronicles of the Crusaders. Richard of Devizes, Geoffrey de Vinsauf, Lord de Joinville.

Dyer's British Popular Customs, Present and Past. An Account of the various Games and Customs associated with different days of the year. By the Rev. T. F. THISELTON DYER, M.A. With Index.

Early Travels in Palestine. Willibald, Sæwulf, Benjamin of Tudela, Mandeville, La Brocquière, and Maundrell; all unabridged. Edited by THOMAS WRIGHT.

Ellis's Early English Metrical Romances. Revised by J. O. HALLIWELL.

Florence of Worcester's Chronicle, with the Two Continuations: comprising Annals of English History to the Reign of Edward I.

Gesta Romanorum. Edited by WYNNARD HOOPER, B.A.

Giraldus Cambrensis' Historical Works: Topography of Ireland; History of the Conquest of Ireland; Itinerary through Wales; and Description of Wales. With Index. Edited by THOS. WRIGHT

Henry of Huntingdon's History of the English, from the Roman Invasion to Henry II.; with the Acts of King Stephen, &c.

Ingulph's Chronicle of the Abbey of Croyland, with the Continuations by Peter of Blois and other Writers. By H. T. RILEY.

Keightley's Fairy Mythology. *Frontispiece by Cruikshank.*

Lepsius's Letters from Egypt, Ethiopia, and the Peninsula of Sinai.

Mallet's Northern Antiquities. By Bishop PERCY. With an Abstract of the Eyrbiggia Saga, by Sir WALTER SCOTT. Edited by J. A. BLACKWELL.

Marco Polo's Travels. The Translation of Marsden. Edited by THOMAS WRIGHT.

Matthew Paris's Chronicle. In 5 vols.
FIRST SECTION: Roger of Wendover's Flowers of English History, from the Descent of the Saxons to A.D. 1235. Translated by Dr. GILES. In 2 vols.
SECOND SECTION: From 1235 to 1273. With Index to the entire Work. In 3 vols.

Matthew of Westminster's Flowers of History, especially such as relate to the affairs of Britain; to A.D. 1307. Translated by C. D. YONGE. In 2 vols.

Ordericus Vitalis' Ecclesiastical History of England and Normandy. Translated with Notes by T. FORESTER, M.A. In 4 vols.

Pauli's (Dr. R.) Life of Alfred the Great. Translated from the German. To which is appended Alfred's Anglo-Saxon version of Orosius, with a literal Translation, and an Anglo-Saxon Grammar and Glossary.

Roger De Hoveden's Annals of English History; from A.D. 732 to A.D. 1201. Edited by H. T. RILEY. In 2 vols.

Six Old English Chronicles, viz.:— Asser's Life of Alfred, and the Chronicles of Ethelwerd, Gildas, Nennius, Geoffrey of Monmouth, and Richard of Cirencester.

William of Malmesbury's Chronicle of the Kings of England. Translated by SHARPE.

Yule-Tide Stories. A Collection of Scandinavian Tales and Traditions. Edited by B. THORPE.

ILLUSTRATED LIBRARY.

84 *Vols. at* 5*s. each, excepting those marked otherwise.*

Allen's Battles of the British Navy. Revised and enlarged. *Numerous fine Portraits.* In 2 vols.

Andersen's Danish Legends and Fairy Tales. With many Tales not in any other edition. Translated by CAROLINE PEACHEY. 120 *Wood Engravings.*

Ariosto's Orlando Furioso. In English Verse. By W. S. ROSE. *Twelve fine Engravings.* In 2 vols.

Bechstein's Cage and Chamber Birds. Including Sweet's Warblers. Enlarged edition. *Numerous plates.*
*** All other editions are abridged.
With the plates coloured. 7*s.* 6*d.*

Bonomi's Nineveh and its Palaces. New Edition, revised and considerably enlarged both in matter and Plates. *Upwards of 300 Engravings*

Butler's Hudibras With Variorum Notes, a Biography, and a General Index. Edited by HENRY G. BOHN *Thirty beautiful Illustrations*

——— ; or, *further illustrated with 62 Outline Portraits.* In 2 vols 10s

Cattermole's Evenings at Haddon Hall. 24 *exquisite Engravings on Steel, from designs by himself* the Letterpress by the BARONESS DE CARABELLA

China, Pictorial, Descriptive, and Historical, with some Account of Ava and the Burmese, Siam, and Anam. *Nearly 100 Illustrations.*

Craik's (G. L.) Pursuit of Knowledge under Difficulties, illustrated by Anecdotes and Memoirs. Revised Edition. *With numerous Portraits*

Cruikshank's Three Courses and a Dessert. A Series of Tales, *with 50 humorous Illustrations by Cruikshank.*

——— **Punch and Judy.** With 24 Illustrations. 5s. With Coloured Plates. 7s. 6d.

Dante. Translated by I. C. WRIGHT, M.A. New Edition, carefully revised. *Portrait and 34 Illustrations on Steel, after Flaxman*

Didron's History of Christian Art in the Middle Ages. From the French. *Upwards of 150 outline Engravings.*

Dyer (T. H.) The History of Pompeii; its Buildings and Antiquities. An account of the City, with a full description of the Remains, and an Itinerary for Visitors. Edited by T. H. DYER, LL.D. *Illustrated with nearly 300 Wood Engravings, a large Map, and a Plan of the Forum.* A New Edition, revised and brought down to 1874. 7s. 6d.

Gil Blas, The Adventures of. 24 *Engravings on Steel, after Smirke, and 10 Etchings by George Cruikshank.* 6s.

Grimm's Gammer Grethel; or, German Fairy Tales and Popular Stories. Translated by EDGAR TAYLOR. *Numerous Woodcuts by Cruikshank.* 3s. 6d.

Holbein's Dance of Death, and Bible Cuts. *Upwards of 150 subjects, beautifully engraved in fac-simile,* with Introduction and Descriptions by the late FRANCIS DOUCE and Dr. T. F. DIBDIN. 2 vols. in 1 7s. 6d

Howitt's (Mary) Pictorial Calendar of the Seasons. Embodying the whole of Aiken's Calendar of Nature. *Upwards of 100 Engravings.*

——— **(Mary and William) Stories** of English and Foreign Life. *Twenty beautiful Engravings.*

India, Pictorial, Descriptive, and Historical, from the Earliest Times. *Upwards of 100 fine Engravings on Wood, and a Map.*

Jesse's Anecdotes of Dogs. New Edition, with large additions. *Numerous fine Woodcuts after Harvey, Bewick, and others.*

——— ; or, *with the addition of 34 highly-finished Steel Engravings.* 7s. 6d.

King's Natural History of Precious Stones, and of the Precious Metals. *With numerous Illustrations.* Price 6s.

——— **Natural History of Gems** or Decorative Stones. *Finely Illustrated.* 6s.

——— **Handbook of Engraved Gems.** *Finely Illustrated.* 6s.

Kitto's Scripture Lands and Biblical Atlas. 24 *Maps, beautifully engraved on Steel,* with a Consulting Index.

——— ; *with the maps coloured,* 7s. 6d.

Krummacher's Parables. Translated from the German. *Forty Illustrations by Clayton, engraved by Dalziel.*

Lindsay's (Lord) Letters on Egypt, Edom, and the Holy Land. New Edition, enlarged *Thirty-six beautiful Engravings, and 2 Maps*

Lodge's Portraits of Illustrious Per-sonages of Great Britain, with Memoirs. *Two Hundred and Forty Portraits, engraved on Steel.* 8 vols.

Longfellow's Poetical Works. *Twenty-four page Engravings, by Birket Foster and others, and a Portrait.*

——— ; or, *without illustrations,* 3s. 6d.

——— **Prose Works.** 16 *page Engravings by Birket Foster, &c.*

Loudon's (Mrs.) Entertaining Natur-alist. Revised by W. S. DALLAS, F.L.S. *With nearly 500 Woodcuts.*

Marryat's Masterman Ready; or, The Wreck of the Pacific. 93 *Woodcuts.* 3s. 6d.

——— **Poor Jack.** *With 16 Illustrations, after Designs by C. Stanfield, R.A.* 3s. 6d.

——— **Mission; or, Scenes in Af-**rica. (Written for Young People.) *Illustrated by Gilbert and Dalziel.* 3s. 6d

——— **Pirate; and Three Cutters.** New Edition, with a Memoir of the Author. *With 8 Steel Engravings, from Drawings by C. Stanfield, R.A.* 3s 6d.

——— **Privateers-Man One Hun-**dred Years Ago. *Eight Engravings on Steel, after Stothard.* 3s. 6d.

——— **Settlers in Canada.** New Edition. *Ten fine Engravings by Gilbert and Dalziel.* 3s. 6d.

Maxwell's Victories of Wellington and the British Armies. *Steel Engravings.*

Michael Angelo and Raphael, their Lives and Works. By DUPPA and QUATREMÈRE DE QUINCY. *With 13 Engravings on Steel.*

Miller's History of the Anglo-Saxons. Written in a popular style, on the basis of Sharon Turner. *Portrait of Alfred, Map of Saxon Britain, and 12 elaborate Engravings on Steel.*

Milton's Poetical Works. With a Memoir by JAMES MONTGOMERY, TODD'S Verbal Index to all the Poems, and Explanatory Notes. *With 120 Engravings by Thompson and others, from Drawings by W. Harvey.* 2 vols.

Vol. 1. Paradise Lost, complete, with Memoir, Notes, and Index.

Vol. 2. Paradise Regained, and other Poems, with Verbal Index to all the Poems.

Mudie's British Birds. Revised by W. C. L. MARTIN. *Fifty-two Figures and 7 Plates of Eggs.* In 2 vols.

——— ; or, *with the plates coloured,* 7*s.* 6*d.* per vol.

Naval and Military Heroes of Great Britain; or, Calendar of Victory. Being a Record of British Valour and Conquest by Sea and Land, on every day in the year, from the time of William the Conqueror to the Battle of Inkermann. By Major JOHNS, R.M., and Lieutenant P. H. NICOLAS, R.M. *Twenty-four Portraits.* 6*s.*

Nicolini's History of the Jesuits: their Origin, Progress, Doctrines, and Designs. *Fine Portraits of Loyola, Lainès Xavier, Borgia, Acquaviva, Père la Chaise, and Pope Ganganelli.*

Petrarch's Sonnets, and other Poems. Translated into English Verse. By various hands. With a Life of the Poet, by THOMAS CAMPBELL. *With 16 Engravings.*

Pickering's History of the Races of Man, with an Analytical Synopsis of the Natural History of Man. By Dr. HALL. *Illustrated by numerous Portraits.*

——— ; or, *with the plates coloured,* 7*s.* 6*d.*

*** An excellent Edition of a work originally published at 3*l.* 3*s.* by the American Government.

Pictorial Handbook of Modern Geography, on a Popular Plan. 3*s.* 6*d.* *Illustrated by 150 Engravings and 51 Maps.* 6*s.*

——— ; or, *with the maps coloured,* 7*s.* 6*d.*

Pope's Poetical Works. Edited by ROBERT CARRUTHERS. *Numerous Engravings.* 2 vols.

Pope's Homer's Iliad. With Introduction and Notes by J. S. WATSON, M.A. *Illustrated by the entire Series of Flaxman's Designs, beautifully engraved by Moses (in the full 8vo. size).*

——— **Homer's Odyssey, Hymns,** &c., by other translators, including Chapman, and Introduction and Notes by J. S. WATSON, M.A. *Flaxman's Designs beautifully engraved by Moses.*

——— **Life.** Including many of his Letters. By ROBERT CARRUTHERS. New Edition, revised and enlarged. *Illustrations.*

The preceding 5 vols. make a complete and elegant edition of Pope's Poetical Works and Translations for 25s.

Pottery and Porcelain, and other Objects of Vertu (a Guide to the Knowledge of). To which is added an Engraved List of Marks and Monograms. By HENRY G. BOHN. *Numerous Engravings.*

——— ; or, *coloured.* 10*s.* 6*d.*

Prout's (Father) Reliques. Revised Edition. *Twenty-one spirited Etchings by Maclise.* 5*s.*

Recreations in Shooting. By "CRAVEN." New Edition, revised and enlarged. *62 Engravings on Wood, after Harvey, and 9 Engravings on Steel, chiefly after A. Cooper, R.A.*

Redding's History and Descriptions of Wines, Ancient and Modern. *Twenty beautiful Woodcuts.*

Rennie's Insect Architecture. *New Edition.* Revised by the Rev. J. G. WOOD, M.A.

Robinson Crusoe. With Illustrations by STOTHARD and HARVEY. *Twelve beautiful Engravings on Steel, and 74 on Wood.*

——— ; or, *without the Steel illustrations,* 3*s.* 6*d.*

Rome in the Nineteenth Century. New Edition. Revised by the Author. *Illustrated by 34 Steel Engravings,* 2 vols.

Sharpe's History of Egypt, from the Earliest Times till the Conquest by the Arabs, A.D. 640. By SAMUEL SHARPE. With 2 Maps and upwards of 400 Illustrative Woodcuts. Sixth and Cheaper Edition. 2 vols.

Southey's Life of Nelson. With Additional Notes. *Illustrated with 64 Engravings.*

Starling's (Miss) Noble Deeds of Women; or, Examples of Female Courage, Fortitude, and Virtue. *Fourteen Illustrations.*

Stuart and Revett's Antiquities of Athens, and other Monuments of Greece. *Illustrated in 71 Steel Plates, and numerous Woodcuts.*

Tales of the Genii; or, the Delightful Lessons of Horam. *Numerous Woodcuts, and 8 Steel Engravings, after Stothard.*

Tasso's Jerusalem Delivered. Translated into English Spenserian Verse, with a Life of the Author. By J. H. WIFFEN. *Eight Engravings on Steel, and 24 on Wood, by Thurston.*

Walker's Manly Exercises. Containing Skating, Riding, Driving, Hunting, Shooting, Sailing, Rowing, Swimming, &c. New Edition, revised by "CRAVEN." *Forty-four Steel Plates, and numerous Woodcuts.*

Walton's Complete Angler. Edited by EDWARD JESSE, Esq. *Upwards of 203 Engravings.*

——; or, *with 26 additional page Illustrations on Steel*, 7s. 6d.

Wellington, Life of. From the materials of Maxwell. *Eighteen Engravings.*

Westropp's Handbook of Archæology New Edition, revised. *Numerous Illustrations.* 7s. 6d.

White's Natural History of Selborne. With Notes by Sir WILLIAM JARDINE and EDWARD JESSE, Esq. *Illustrated by 40 Engravings.*

——; or, *with the plates coloured.* 7s. 6d.

Young, The, Lady's Book. A Manual of Elegant Recreations, Arts, Sciences, and Accomplishments. *Twelve Hundred Woodcut Illustrations, and several Engravings on Steel.* 7s. 6d.

——; or, *cloth gilt, gilt edges*, 9s.

CLASSICAL LIBRARY.

94 *Vols. at 5s. each, excepting those marked otherwise.*

Æschylus translated into English Verse by A. SWANWICK.

——, Literally Translated into English Prose by an Oxonian. 3s. 6d.

——, **Appendix to.** Containing the Readings given in Hermann's posthumous Edition of Æschylus. By GEORGE BURGES, M.A. 3s. 6d.

Ammianus Marcellinus. History of Rome from Constantius to Valens. Translated by C. D. YONGE, B.A. Dble. vol., 7s. 6d.

Antoninus. The Thoughts of the Emperor Marcus Aurelius. Translated by GEO. LONG, M.A. 3s. 6d.

Apuleius, the Golden Ass; Death of Socrates; Florida; and Discourse on Magic. To which is added a Metrical Version of Cupid and Psyche; and Mrs. Tighe's Psyche. *Frontispiece.*

Aristophanes' Comedies. Literally Translated, with Notes and Extracts from Frere's and other Metrical Versions, by W. J. HICKIE. 2 vols.

Vol. 1. Acharnians, Knights, Clouds, Wasps, Peace, and Birds.

Vol. 2. Lysistrata, Thesmophoriazusæ, Frogs, Ecclesiazusæ, and Plutus.

Aristotle's Ethics. Literally Translated by Archdeacon BROWNE, late Classical Professor of King's College.

—— **Politics and Economics.** Translated by E. WALFORD, M.A.

—— **Metaphysics.** Literally Translated, with Notes, Analysis, Examination Questions, and Index, by the Rev. JOHN H. M'MAHON, M.A., and Gold Medallist in Metaphysics, T.C.D.

Aristotle's History of Animals. In Ten Books. Translated, with Notes and Index, by RICHARD CRESSWELL, M.A.

—— **Organon; or, Logical Treatises.** With Notes, &c. By O. F. OWEN, M.A. 2 vols., 3s. 6d. each.

—— **Rhetoric and Poetics.** Literally Translated, with Examination Questions and Notes, by an Oxonian.

Athenæus. The Deipnosophists; or, the Banquet of the Learned. Translated by C. D. YONGE, B.A. 3 vols.

Cæsar. Complete, with the Alexandrian, African, and Spanish Wars. Literally Translated, with Notes.

Catullus, Tibullus, and the Vigil of Venus. A Literal Prose Translation. To which are added Metrical Versions by LAMB, GRAINGER, and others. *Frontispiece.*

Cicero's Orations. Literally Translated by C. D. YONGE, B.A. In 4 vols.

Vol. 1. Contains the Orations against Verres, &c. *Portrait.*

Vol. 2. Catiline, Archias, Agrarian Law, Rabirius, Murena, Sylla, &c.

Vol. 3. Orations for his House, Plancius, Sextius, Cœlius, Milo, Ligarius, &c.

Vol. 4. Miscellaneous Orations, and Rhetorical Works; with General Index to the four volumes.

—— **on the Nature of the Gods,** Divination, Fate, Laws, a Republic, &c. Translated by C. D. YONGE, B.A., and F. BARHAM.

Cicero's Academics, De Finibus, and Tusculan Questions. By C. D. YONGE, B.A. With Sketch of the Greek Philosopher.

——— Offices, Old Age, Friendship, Scipio's Dream, Paradoxes, &c. Literally Translated, by R. EDMONDS. 3*s.* 6*d.*

——— on Oratory and Orators. By J. S. WATSON, M.A.

Demosthenes' Orations. Translated, with Notes, by C. RANN KENNEDY. In 5 volumes.
- Vol. 1. The Olynthiac, Philippic, and other Public Orations. 3*s.* 6*d.*
- Vol. 2. On the Crown and on the Embassy.
- Vol. 3. Against Leptines, Midias, Androtrion, and Aristocrates.
- Vol. 4. Private and other Orations.
- Vol. 5. Miscellaneous Orations.

Dictionary of Latin Quotations. Including Proverbs, Maxims, Mottoes, Law Terms, and Phrases; and a Collection of above 500 Greek Quotations. With all the quantities marked, & English Translations.

———, with Index Verborum. 6*s.* Index Verborum only. 1*s.*

Diogenes Laertius. Lives and Opinions of the Ancient Philosophers. Translated, with Notes, by C. D. YONGE.

Epictetus. Discourses, with Encheiridion and Fragments. Translated with Notes, by GEORGE LONG, M.A.

Euripides. Literally Translated. 2 vols.
- Vol. 1. Hecuba, Orestes, Medea, Hippolytus, Alcestis, Bacchæ, Heraclidæ, Iphigenia in Aulide, and Iphigenia in Tauris.
- Vol. 2. Hercules Furens, Troades, Ion Andromache, Suppliants, Helen, Electra, Cyclops, Rhesus.

Greek Anthology. Literally Translated. With Metrical Versions by various Authors.

——— Romances of Heliodorus, Longus, and Achilles Tatius.

Herodotus. A New and Literal Translation, by HENRY CARY, M.A., of Worcester College, Oxford.

Hesiod, Callimachus, and Theognis. Literally Translated, with Notes, by J. BANKS, M.A.

Homer's Iliad. Literally Translated

——— Odyssey, Hymns, &c. Literally Translated.

Horace. Literally Translated, by SMART. Carefully revised by an OXONIAN. 3*s.* 6*d.*

Justin, Cornelius Nepos, and Eutropius. Literally Translated, with Notes and Index, by J. S. WATSON, M.A.

Juvenal, Persius, Sulpicia, and Lucilius. By L. EVANS, M.A. With the Metrical Version by Gifford. *Frontispiece*

Livy. A new and Literal Translation. By Dr. SPILLAN and others. In 4 vols.
- Vol. 1. Contains Books 1—8.
- Vol. 2. Books 9—26.
- Vol. 3. Books 27—36.
- Vol. 4. Books 37 to the end; and Index.

Lucan's Pharsalia. Translated, with Notes, by H. T. RILEY.

Lucretius. Literally Translated, with Notes, by the Rev. J. S. WATSON, M.A. And the Metrical Version by J. M. GOOD.

Martial's Epigrams, complete. Literally Translated. Each accompanied by one or more Verse Translations selected from the Works of English Poets, and other sources. With a copious Index. Double volume (660 pages). 7*s.* 6*d.*

Ovid's Works, complete. Literally Translated. 3 vols.
- Vol. 1. Fasti, Tristia, Epistles, &c.
- Vol. 2. Metamorphoses.
- Vol. 3. Heroides, Art of Love, &c.

Pindar. Literally Translated, by DAWSON W. TURNER, and the Metrical Version by ABRAHAM MOORE.

Plato's Works. Translated by the Rev. H. CARY and others. In 6 vols.
- Vol. 1. The Apology of Socrates, Crito, Phædo, Gorgias, Protagoras, Phædrus, Theætetus, Euthyphron, Lysis.
- Vol. 2. The Republic, Timæus, & Critias.
- Vol. 3. Meno, Euthydemus, The Sophist, Statesman, Cratylus, Parmenides, and the Banquet.
- Vol. 4. Philebus, Charmides, Laches, The Two Alcibiades, and Ten other Dialogues.
- Vol. 5. The Laws.
- Vol. 6. The Doubtful Works. With General Index.

——— Dialogues, an Analysis and Index to. With References to the Translation in Bohn's Classical Library. By Dr DAY.

Plautus's Comedies. Literally Translated, with Notes, by H. T. RILEY, B.A. In 2 vols.

Pliny's Natural History. Translated, with Copious Notes, by the late JOHN BOSTOCK, M.D., F.R.S., and H. T. RILEY, B.A. In 6 vols.

Pliny the Younger, The Letters of. MELMOTH'S Translation revised. By the Rev. F. C. T. BOSANQUET, M.A

Plutarch's Morals. By C. W. King, M.A.

Propertius, Petronius, and Johannes Secundus, and Aristenaetus. Literally Translated, and accompanied by Poetical Versions, from various sources.

Quintilian's Institutes of Oratory. Literally Translated, with Notes, &c., by J. S. WATSON, M.A. In 2 vols.

Sallust, Florus, and Velleius Paterculus. With Copious Notes, Biographical Notices, and Index, by J. S. WATSON.

Sophocles. The Oxford Translation revised.

Standard Library Atlas of Classical Geography. *Twenty-two large coloured Maps according to the latest authorities.* With a complete Index (accentuated) giving the latitude and longitude of every place named in the Maps. Imp. 8vo. 7s. 6d.

Strabo's Geography. Translated with Copious Notes, by W. FALCONER, M.A., and H. C. HAMILTON, Esq. With Index, giving the Ancient and Modern Names. In 3 vols.

Suetonius' Lives of the Twelve Cæsars, and other Works. Thomson's Translation, revised, with Notes, by T. FORESTER.

Tacitus. Literally Translated, with Notes. In 2 vols.

Vol. 1. The Annals.

Vol. 2. The History, Germania, Agricola, &c. With Index.

Terence and Phædrus. By H. T. RILEY, B.A.

Theocritus, Bion, Moschus, and Tyrtæus. By J. BANKS, M.A. With the Metrical Versions of Chapman.

Thucydides. Literally Translated by Rev. H. DALE. In 2 vols. 3s. 6d. each.

Virgil. Literally Translated by DAVIDSON. New Edition, carefully revised. 3s. 6d.

Xenophon's Works. In 3 Vols.

Vol. 1. The Anabasis and Memorabilia. Translated, with Notes, by J. S. WATSON, M.A. And a Geographical Commentary, by W. F. AINSWORTH, F.S.A., F.R.G.S., &c.

Vol. 2. Cyropædia and Hellenics. By J. S. WATSON, M.A., and the Rev. H. DALE.

Vol. 3. The Minor Works. By J. S. WATSON, M.A.

SCIENTIFIC LIBRARY.

56 *Vols. at 5s. each, excepting those marked otherwise.*

Agassiz and Gould's Comparative Physiology. Enlarged by Dr. WRIGHT. *Upwards of 400 Engravings.*

Bacon's Novum Organum and Advancement of Learning. Complete, with Notes, by J. DEVEY, M.A.

Bolley's Manual of Technical Analysis. A Guide for the Testing of Natural and Artificial Substances. By B. H. PAUL. 100 *Wood Engravings.*

BRIDGEWATER TREATISES.—

——— **Bell on the Hand.** Its Mechanism and Vital Endowments as evincing Design. *Seventh Edition Revised.*

——— **Kirby on the History, Habits,** and Instincts of Animals. Edited, with Notes, by T. RYMER JONES. *Numerous Engravings, many of which are additional.* In 2 vols.

——— **Kidd on the Adaptation of** External Nature to the Physical Condition of Man. 3s. 6d.

——— **Whewell's Astronomy and** General Physics, considered with reference to Natural Theology. 3s. 6d.

——— **Chalmers on the Adaptation** of External Nature to the Moral and Intellectual Constitution of Man.

BRIDGEWATER TREATISES—*cont.*

——— **Prout's Treatise on Chemis**try, Meteorology, and Digestion. Edited by Dr. J. W. GRIFFITH.

——— **Buckland's Geology and** Mineralogy. 2 vols. 15s.

——— **Roget's Animal and Vege**table Physiology. *Illustrated.* In 2 vols. 6s. each.

Carpenter's (Dr. W. B.) Zoology. A Systematic View of the Structure, Habits, Instincts, and Uses, of the principal Families of the Animal Kingdom, and of the chief forms of Fossil Remains. Revised by W. S. DALLAS, F.L.S. *Illustrated with many hundred Wood Engravings.* In 2 vols. 6s. each.

——— **Mechanical Philosophy, As**tronomy, and Horology. A Popular Exposition. 181 *Illustrations.*

——— **Vegetable Physiology and** Systematic Botany. A complete Introduction to the Knowledge of Plants. Revised, under arrangement with the Author, by E. LANKESTER, M.D., &c. *Several hundred Illustrations on Wood.* 6s.

——— **Animal Physiology.** In part re-written by the Author. *Upwards of 300 capital Illustrations.* 6s.

Chevreul on Colour. Containing the Principles of Harmony and Contract of Colours, and their application to the Arts. Translated from the French by CHARLES MARTEL. Only complete Edition. *Several Plates.* Or, with an additional series of 16 Plates in Colours. 7*s.* 6*d.*

Ennemoser's History of Magic. Translated by WILLIAM HOWITT. With an Appendix of the most remarkable and best authenticated Stories of Apparitions, Dreams, Table-Turning, and Spirit-Rapping, &c. In 2 vols.

Hogg's (Jabez) Elements of Experimental and Natural Philosophy. Containing Mechanics, Pneumatics, Hydrostatics, Hydraulics, Acoustics, Optics, Caloric, Electricity, Voltaism, and Magnetism. New Edition, enlarged. *Upwards of* 400 *Woodcuts.*

Hind's Introduction to Astronomy. With a Vocabulary, containing an Explanation of all the Terms in present use. New Edition, enlarged. *Numerous Engravings.* 3*s.* 6*d.*

Humboldt's Cosmos; or, Sketch of a Physical Description of the Universe. Translated by E. C. OTTÉ and W. S. DALLAS, F.L.S. *Fine Portrait.* In five vols. 3*s.* 6*d.* each; excepting Vol. V., 5*s.*

*** In this edition the notes are placed beneath the text, Humboldt's analytical Summaries and the passages hitherto suppressed are included, and new and comprehensive Indices are added.

——— **Travels in America.** In 3 vols.

——— **Views of Nature; or, Contemplations** of the Sublime Phenomena of Creation. Translated by E. C. OTTÉ and H. G. BOHN. With a complete Index.

Hunt's (Robert) Poetry of Science; or, Studies of the Physical Phenomena of Nature. By Professor HUNT. New Edition, enlarged.

Joyce's Scientific Dialogues. By Dr. GRIFFITH. *Numerous Woodcuts.*

——— **Introduction to the Arts and** Sciences. With Examination Questions. 3*s.* 6*d.*

Knight's (Chas.) Knowledge is Power. A Popular Manual of Political Economy.

Lectures on Painting. By the Royal Academicians. With Introductory Essay, and Notes by R. WORNUM, Esq. *Portraits.*

Lilly's Introduction to Astrology. With numerous Emendations, by ZADKIEL.

Mantell's (Dr.) Geological Excursions through the Isle of Wight and Dorsetshire. New Edition, by T. RUPERT JONES, Esq. *Numerous beautifully executed Woodcuts, and a Geological Map.*

——— **Medals of Creation;** or, First Lessons in Geology and the Study of Organic Remains; including Geological Excursions. New Edition, revised. *Coloured Plates, and several hundred beautiful Woodcuts.* In 2 vols., 7*s.* 6*d.* each.

——— **Petrifactions and their** Teachings. An Illustrated Handbook to the Organic Remains in the British Museum. *Numerous Engravings.* 6*s.*

——— **Wonders of Geology; or, a** Familiar Exposition of Geological Phenomena. New Edition, augmented by T. RUPERT JONES, F.G.S. *Coloured Geological Map of England, Plates, and nearly* 200 *beautiful Woodcuts.* In 2 vols., 7*s.* 6*d.* each.

Morphy's Games of Chess. Being the Matches and best Games played by the American Champion, with Explanatory and Analytical Notes, by J. LÖWENTHAL. *Portrait* and Memoir.

It contains by far the largest collection of games played by Mr. Morphy extant in any form, and has received his endorsement and co-operation.

Schouw's Earth, Plants, and Man; and Kobell's Sketches from the Mineral Kingdom. Translated by A. HENFREY, F.R.S. *Coloured Map of the Geography of Plants.*

Smith's (Pye) Geology and Scripture; or, The Relation between the Holy Scriptures and Geological Science.

Stanley's Classified Synopsis of the Principal Painters of the Dutch and Flemish Schools.

Staunton's Chess-player's Handbook. *Numerous Diagrams.*

——— **Chess Praxis.** A Supplement to the Chess-player's Handbook. Containing all the most important modern improvements in the Openings, illustrated by actual Games; a revised Code of Chess Laws; and a Selection of Mr. Morphy's Games in England and France. 6*s.*

——— **Chess-player's Companion.** Comprising a new Treatise on Odds, Collection of Match Games, and a Selection of Original Problems.

Staunton's Chess Tournament of 1815. *Numerous Illustrations.*

Stockhardt's Principles of Chemistry, exemplified in a series of simple experiments. Based upon the German work of Professor STOCKHARDT, and Edited by C. W. HEATON, Professor of Chemistry at Charing Cross Hospital. *Upwards of* 270 *Illustraitons.*

Ure's (Dr. A.) Cotton Manufacture of Great Britain, systematically investigated; with an introductory view of its comparative state in Foreign Countries. New Edition, revised by P. L. SIMMONDS. *One hundred and fifty Illustrations.* In 2 vols.

——— **Philosophy of Manufactures;** or, An Exposition of the Factory System of Great Britain Continued by P. L. SIMMONDS. 7s. 6d.

ECONOMICS AND FINANCE.

Gilbart's History, Principles, and Practice of Banking. New Edition. Revised to the Present Date by A. S. MICHIE, of the Royal Bank of Scotland, with Portrait of Gilbart, 2 vols. 10s.

REFERENCE LIBRARY.

25 *Vols. at various prices.*

Blair's Chronological Tables, Revised and Enlarged. Comprehending the Chronology and History of the World, from the earliest times. By J. WILLOUGHBY ROSSE. Double Volume. 10s.; or, half-bound, 10s. 6d.

Clark's (Hugh) Introduction to Heraldry. *With nearly* 1000 *Illustrations.* 18*th Edition.* Revised and enlarged by J. R. PLANCHÉ, Rouge Croix. 5s. Or, with all the Illustrations coloured, 15s.

Chronicles of the Tombs. A Collection of Remarkable Epitaphs. By T. J. PETTIGREW, F.R.S., F.S.A. 5s.

Handbook of Domestic Medicine. Popularly arranged. By Dr. HENRY DAVIES. 700 pages With complete Index. 5s.

——— **Games.** By various Amateurs and Professors. Edited by H. G. BOHN. *Illustrated by numerous Diagrams.* 5s.

——— **Proverbs.** Comprising all Ray's English Proverbs, with additions; his Foreign Proverbs; and an Alphabetical Index. 5s.

Humphrey's Coin Collector's Manual. A popular Introduction to the Study of Coins *Highly finished Engravings.* In 2 vols. 10s.

Index of Dates. Comprehending the principal Facts in the Chronology and History of the World, from the earliest time, alphabetically arranged. By J. W. ROSSE. Double volume, 10s.; or, half-bound, 10s. 6d.

Lowndes' Bibliographer's Manual of English Literature. New Edition, enlarged, by H. G. BOHN. Parts I. to X. (A to Z). 3s. 6d. each. Part XI. (the Appendix Volume). 5s. Or the 11 parts in 4 vols., half morocco, 2*l*. 2s.

Polyglot of Foreign Proverbs. With English Translations, and a General Index, bringing the whole into parallels, by H. G. BOHN. 5s.

Political Cyclopædia. In 4 vols. 3s. 6d. each.

——— Also in 2 vols. bound. 15s.

Smith's (Archdeacon) Complete Collection of Synonyms and Antonyms. 5s.

The Epigrammatists. Selections from the Epigrammatic Literature of Ancient, Mediæval, and Modern Times. With Notes, Observations, Illustrations, and an Introduction. By the Rev. HENRY PHILIP DODD, M.A. Second Edition, revised and enlarged. 6s.

Wheeler's (W. A., M.A.) Dictionary of Noted Names of Fictitious Persons and Places. 5s.

Wright's (T.) Dictionary of Obsolete and Provincial English. In 2 vols. 5s. each; or half-bound in 1 vol., 10s. 6d.

NOVELISTS' LIBRARY.

8 *Vols. at* 3*s.* 6*d., excepting those marked otherwise.*

Burney's Evelina. With an Introduction and Notes by A. R. ELLIS.

Burney's Cecilia. Edited by A. R. Ellis.

Manzoni (Alessandro) The Betrothed (I promessi Sposi). The only complete English translation. With numerous Woodcuts. 5*s.*

Uncle Tom's Cabin. With Introductory Remarks by the Rev. J. SHERMAN. *Printed in a large clear type. Illustrations.* 3*s.* 6*d.*

Tom Jones; the History of a Foundling. By HENRY FIELDING. Roscoe's Edition, revised. With *Illustrations by George Cruikshank.* In 2 vols. 7*s.*

Joseph Andrews. By HENRY FIELDING. Roscoe's Edition, revised. With *Illustrations by George Cruikshank.* In 1 vol. 3*s.* 6*d.*

Amelia. By HENRY FIELDING. Roscoe's Edition, revised. With Cruikshank's Illustrations. 5*s.*

Grosse's Marco Visconti. Translated from the Italian by A. F. D.

ARTISTS' LIBRARY.

5 *vols. at various prices.*

Leonardo da Vinci's Treatise on Painting. Numerous Plates. *New Edition, revised.* 5*s.*

Planché's History of British Costume. Third Edition. *With numerous Woodcuts.* 5*s.*

Demmin's (A.) Illustrated History of Arms and Armour from the Earliest Period. With nearly 2,000 Illustrations. 7*s.* 6*d.*

Flaxman's Lectures on Sculpture. *Numerous Illustrations.* 6*s.*

The Anatomy and Philosophy of Expression as connected with the Fine Arts. By Sir CHARLES BELL, K.H. *Seventh Edition, revised. With numerous Woodcuts and* 20 *Plates.* 5*s.*

BOHN'S CHEAP SERIES.

Boswell's Life of Johnson, and Johnsoniana. Including his Tour to the Hebrides, Tour in Wales, &c. Edited by the Rt. Hon. J. W. CROKER. *Upwards of* 50 *Engravings.* In 5 vols. cloth, 20*s.*

Carpenter's (Dr. W. B.) Physiology of Temperance and Total Abstinence, 1*s.*

Franklin's (Benjamin) Genuine Autobiography. From the Original Manuscript. By JARED SPARKS. 1*s.*

Hawthorne's (Nathaniel) Twice Told Tales. First and Second Series. 2 vols. in one. 2*s.*; cloth, 2*s.* 6*d.* **Snow Image** and other Tales. 1*s.* **Scarlet Letter.** 1*s.* 6*d.* **House with the Seven Gables.** A Romance. 1*s.* 6*d.*

Hazlitt's Table Talk. Parts 1, 2, and 3. 1*s.* each. **Plain Speaker.** Parts 1, 2, and 3. 1*s.* each. **Lectures on the English Comic Writers.** 1*s.* 6*d.* **Lectures on the English Poets.** 1*s.* 6*d.* **Lectures on the Literature of the Age of Elizabeth.** 1*s.* **Lectures on the Characters of Shakespeare's Plays.** 1*s.* 6*d*

Emerson's Twenty Essays. 1*s.* 6*d.*, cloth, 2*s.* **English Characteristics.** 1*s.*; cloth, 1*s.* 6*d.* **Orations and Lectures.** 1*s.* **Representative Men.** Complete. 1*s.*; cloth, 1*s.* 6*d.*

Irving's (Washington) Life of Mohammed. *Portrait.* 1*s.* 6*d.* **Successors of Mohammed.** 1*s.* 6*d.* **Life of Goldsmith.** 1*s.* 6*d.* **Sketch Book.** 1*s.* 6*d.*; cloth, 1*s.* 6*d.* **Tales of a Traveller.** 1*s.* 6*d.* **Tour on the Prairies.** 1*s.* **Conquests of Granada and Spain.** 2 vols. 1*s.* 6*d.* each. **Life of Columbus.** 2 vols. 1*s.* 6*d.* each. **Companions of Columbus.** 2*s.* **Adventures of Captain Bonneville.** 1*s.* 6*d.* **Knickerbocker's New York.** 1*s.* 6*d.* **Tales of the Alhambra.** 1*s.* 6*d.* **Conquest of Florida.** 1*s.* 6*d.* **Abbotsford and Newstead.** 1*s.* **Salmagundi.** 1*s.* 6*d.* **Bracebridge Hall.** 1*s.* 6*d.* **Astoria.** 2*s.* **Wolfert's Roost, and other Tales.** 1*s.* 6*d.*

Lamb's (Charles) Essays of Elia. 1*s.* **Last Essays of Elia.** 1*s.* **Eliana,** with Biographical Sketch. 1*s.*

Marryat's Pirate and Three Cutters. 1*s.* 6*d.*

BOHN'S COLLEGIATE SERIES